

Nazwa instytucji

Książnica Cieszyńska

Tytuł jednostki/Tytuł publikacji

Zpěwnik a modlitebni kniha ku wětssi cti a chwále boži : pro wěrne owečky Krystowé církwe swaté křest'ansko-katolické.

Liczba stron oryginału

726

Liczba plików skanów

726

Liczba plików publikacji

727

Sygnatura/numer zespołu

KD I 01534

Data wydania oryginału

1870

Zdigitalizowano w ramach projektu pt.

**Udostępnienie cieszyńskiego dziedzictwa
piśmienniczego on-line**

Fundusze Europejskie
Program Regionalny

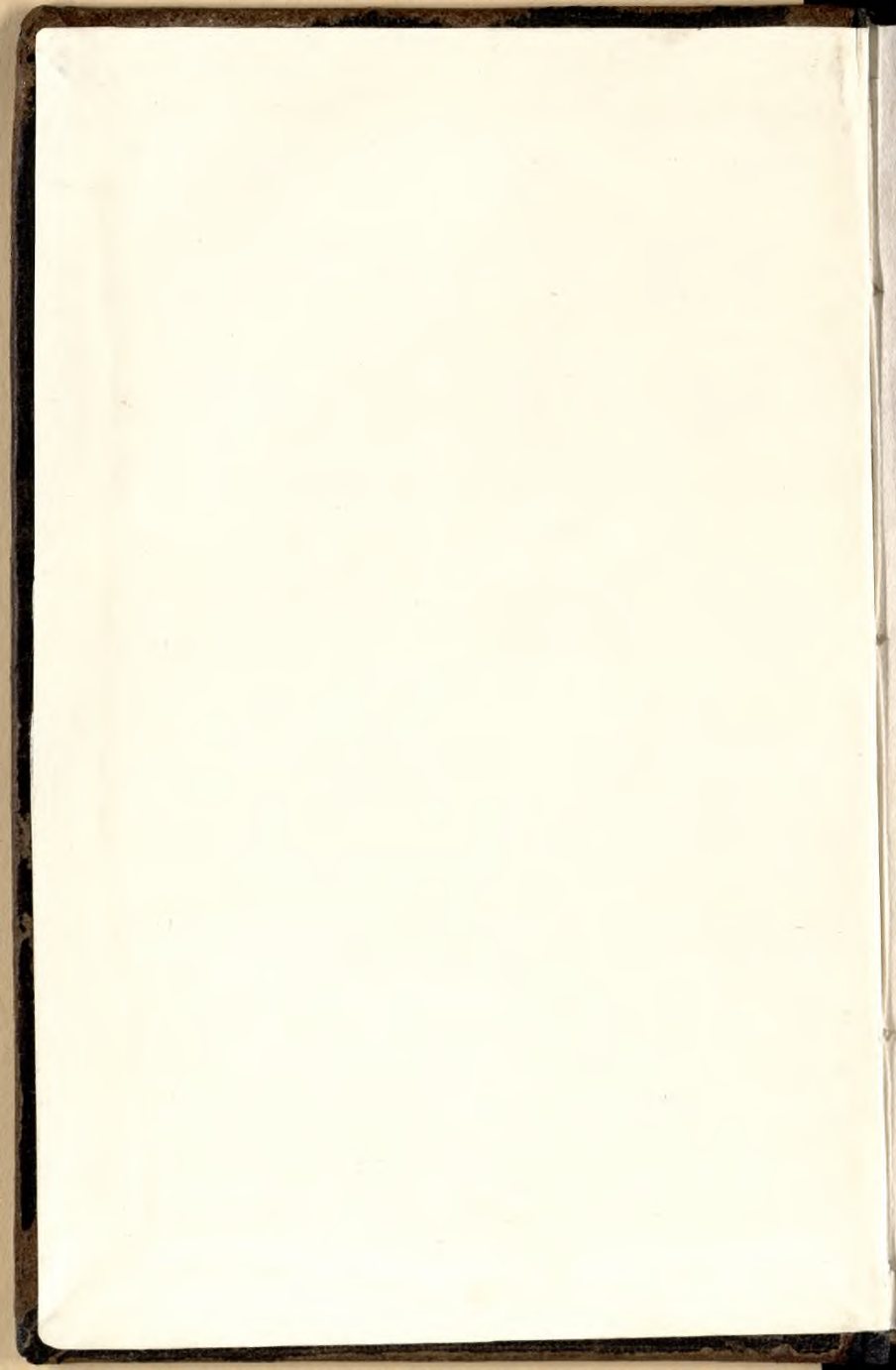

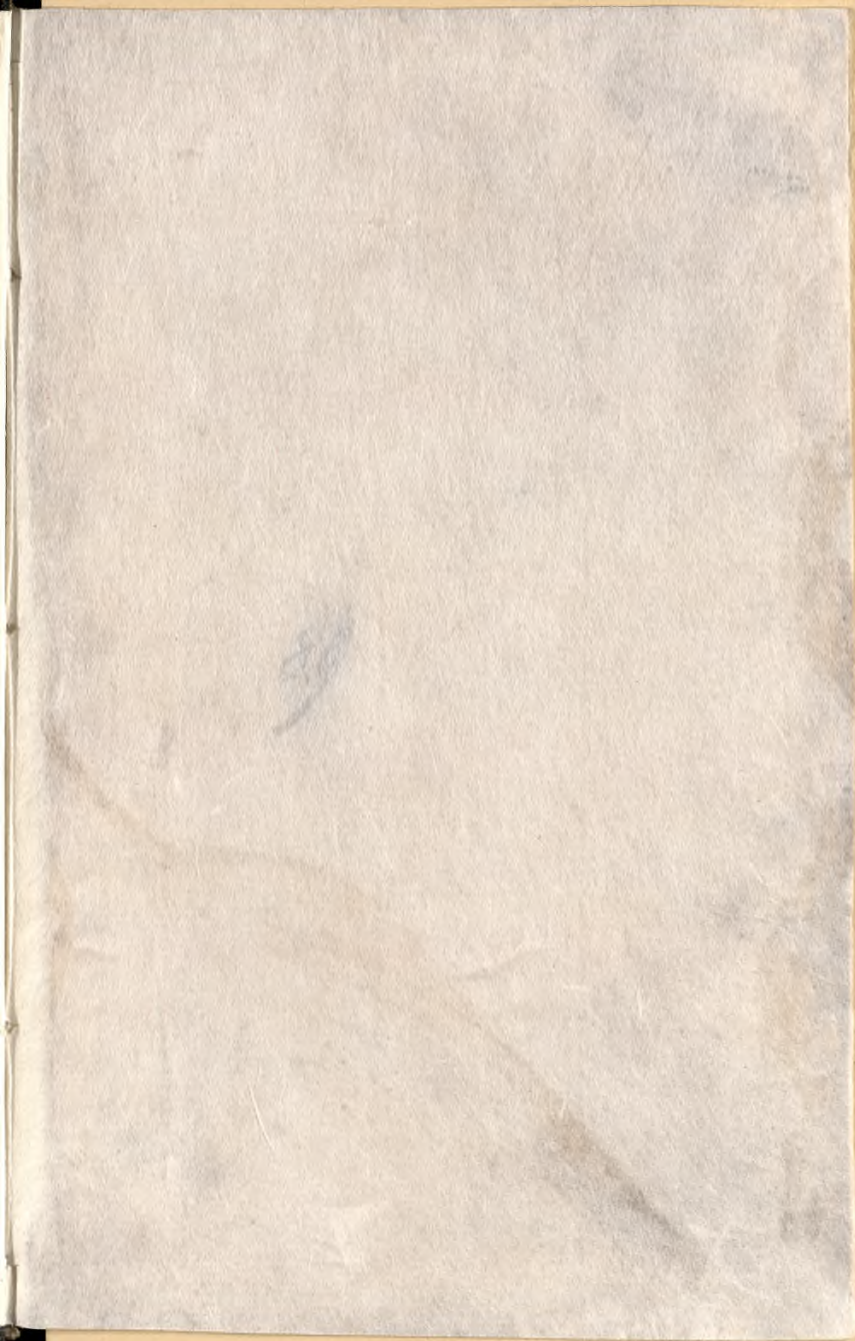
Śląskie.

Unia Europejska
Europejski Fundusz
Rozwoju Regionalnego

89. Sehltsch v. Carl Mayer's Kunst-Anstalt in Nürnberg

112
Zpěvník
a
modlitebni kniha

ku většší cti a chvále boží,
pro věrne ovesky Kristové
církve svaté přestanstvo - katolické.

W Těšíně,
tisk Karla Procházky,
1870.

KDT 1534

KD 1534

Toto nové vydání zpěvníka
obstaralo se za panování Nejvznešenějšího
a Nejdušejnějšího Pána Pána

Vindřicha Foerstera,
Fnižete-biskupa wratislawského, a přeweleb-
ného Pána

Antonína Selma,
F.b. jenerálního wíkáře a t.d., děkanaw Těšsině,
s Jejich laskawým powolením,

od

Jozefa Onderka,
řaráře na Škalici při Sřýdku.

—
Wydání třetí.
—

K 238/98
2,00

Chwálozpěw sw. Ambrože i Augustýna

zawirajici w sobě předmluvu cíl a wěnowání tohoto zpěvníka.

Bože chwalíme tebe! Pane, moc twou welebíme,
 Pterouž zná zem i nebe, štukům twojím se diwíme;
 Pdyž se wšse w světě mění, ty sám jsi bez proměny.

Wšse, co jen chwalit může, Cherubíni, Serafíni,
 chwalí tě, welký Bože, nebes, země měšťtěníni:
 odewšfeh býwáš nazwán, swatý, swatý, swatý Pán.

Swatý Pán Bůh Sabaoth! swatý, jenž řídí
 národy, jenž pomáhá z bíd a psot; nebe, zem,
 powětrí, vody, plné jsou cti chwály twé; neb wšse
 dílo ruk twých je.

Uposttolů slawný sněm a proroků řád weliký,
 odsílá w plesání swém k trůnu twému wroučné
 díky; kolik mučedlníků, tolik chwálořečníků.

Po wšem okrštku země, tobě, Otče, welcí, malí,
 jenž jsou twé swaté plémě, wděčně prozpěwují
 chwály; wzdávají čest i Synu na trůnu sedícímu.

Těž i Duchu swatému! jenžto swatá naučení
 uděluje každému, a w smutku jest potěšení; lid
 přestanský se flání, wšsude chwála jeho zní.

Tys Otce věčný Synu, wtěliv se jsi sstoupil s nebe; chtě smazat naši vinu, vydals na smrt kříže sebe; milost hojnou náms dobyl, od hříchu osvobodil.

Skrz tě jest všem, jenž věří, nebes brána otevřena, kdož se tobě důvěří, zástupcem tě u Otce má; že přijdeš svět souditi, vzděky máme v paměti.

Buď milostiv ňuhům tvým, požehnej dědictví svému, řiď nás světlem nebeským, a povypš až k trůnu tvému; ať tě plní wděčnosti chválíme na věčnost.

Příspěj zatím k pomoci, drahou kříví vykoupeným; chraň a zastaň svou mocí, přičti nás k svým vyvoleným; pak po časném křivení, přiveď nás všech k spasení.

Zdeť bude nasse žření tebe a tvé jméno vzývat, čest a díkydění, po všechny dny tobě zpívat: rač od hříchu chránit nás, jak dnes, tak po všeckem čas.

Pane smiluj, smiluj se! buď s námi tvé požehnaní, oč tě prosíme, staň se, podle nasseho doufání, kdož v tě doufal samého, neopustils žádného. Amen.

V. Dobrořečmež Otci i Synu i Duchu svatému. (č. w. Alleluja). R. Chwalme a wywysšujme ho na věky. V. Pane vyslyš modlitbu mou, R. A volání mé k tobě přijď.

Ó Bože, jehožto milosrdenství nemá počtu, a dobroty jest nekonečný poklad; tvé milostivé welebnosti za dosažené dary díky vzdávajíce, smilování tvé vroucně vzýváme; abys, jenž prosícím co žádají uděluješ, nás nikdy neopouštěl, a k dosažení věčných zboží zde připravovati ráčil. Skrze Pána nasseho Ježíše Krysta.

Svätky a památka svatých.

Jenar

Leden.

- 1 a **Ořezání Krysta P.**
- 2 b Makaria opata.
- 3 c Jenowěsy, panny.
- 4 d Tyta, biskupa.
- 5 e Telesfora. Sim.
- 6 f **Trčch Trčlá.**
- 7 j Luciana. Raim.
- 8 a Erharda.
- 9 b Bazylisse. Julián.
- 10 c Agatona. Maura.
- 11 d Zygina p. Selicity.
- 12 e Arnosta, opata.
- 13 f Hilaria, b. Bohum.
- 14 j Selixa Kol. kněze.
- 15 a Pawla, poustew.
- 16 b Marcell ap. a muč.
- 17 c Antonína poustew.
- 18 d Pryššty panny.
- 19 e Serdynanda.
- 20 f Sabiana a Sebest.
- 21 j Anežky p. a muč.
- 22 a Wincenc. Anastáz.
- 23 b Zasnoubení P. M.
- 24 c Timothea, mučedl.
- 25 d Obrác. sw. Pawla.
- 26 e Polykarpa, bisk.
- 27 f Jana Zlatoust.
- 28 j Karla velikého.
- 29 a Frantiska Salez.
- 30 b Martyny panny.
- 31 c Petra Nolensf.

Genar

Únor.

- 1 d Ignacia, bisk. muč.
- 2 e **Provincie.**
- 3 f Blažese, bisk.
- 4 j Weron. Ondř. R.
- 5 a Agaty neb Sáty, p.
- 6 b Doroty p. a muč.
- 7 c Romuald. op. Rych.
- 8 d Jana z Matty.
- 9 e Apoleny, p. a muč.
- 10 f Skolastyky, panny.
- 11 j Erozyny, panny.
- 12 a Ewlalie p. a muč.
- 13 b Jordána.
- 14 c Walentina, muč.
- 15 d Faustina a Jow. m.
- 16 e Juliany, p. a muč.
- 17 f Simona. Zvacyn.
- 18 j Slawiana.
- 19 a Konrada.
- 20 b Eleuthera.
- 21 c Eleonory.
- 22 d Stolice sw. Petra.
- 23 e Petra Damiana.
- 24 f Matěje Ap.
- 25 j Walburgy. Selixa.
- 26 a Alexandra.
- 27 b Leandra.
- 28 c Romana.
- (W přestupním r.)
- 29 d Oswalda.

Swátky a památka swatých.

Březen.

- 1 d Albína.
- 2 e Simpliciana, pap.
- 3 f Kunygundy.
- 4 j Kazimíra.
- 5 a Perpetuy. Felicity.
- 6 b Tolety. Bedřicha.
- 7 c Tomáše z Akwino.
- 8 d Jana Bož. Beaty.
- 9 e Frantíšký.
- 10 f Čtyřceti mučedln.
- 11 j Anjely.
- 12 a Řehoře velikého.
- 13 b Rozyny, panny.
- 14 c Mathildy.
- 15 d Longýna, Kryštof.
- 16 e Patricia.
- 17 f Jana Sark. Gertr.
- 18 j Eduarda. Narcisa.
- 19 a Jozefa, pěstouna.
- 20 b Joachýma.
- 21 c Benedykta.
- 22 d Oktawiana.
- 23 e Teodozýe.
- 24 f Gabryela, archanj.
- 25 j **Štěpán. P. M.**
- 26 a Zastála, Ludgera.
- 27 b Ruperta, bisk.
- 28 c Guntrama. Sixta.
- 29 d Ewstacha.
- 30 e Kviryna.
- 31 f Kwidona.

Duben.

- 1 j Žugona bisk.
- 2 a Frantíška z Pauly.
- 3 b Richarda bisk.
- 4 c Izidora arcibisk.
- 5 d Wincencia, Ser.
- 6 e Celestýna. Wilíma.
- 7 f Žermana.
- 8 j Alberta.
- 9 a Prochora. M. Egip.
- 10 b Ezechýele pror.
- 11 c Lwa velikého, pap.
- 12 d Julia pap.
- 13 e Žermenegilda.
- 14 f Tiburcia.
- 15 j Anastázýe.
- 16 a Kalixta.
- 17 b Rudolfa.
- 18 c Apolonia.
- 19 d Krescence.
- 20 e Anezky, panny.
- 21 f Anselma, arcibisk.
- 22 j Sotera a Kaja, pap.
- 23 a Wojtěcha, muč.
- 24 b Jiřího rytíře a muč.
- 25 c Marka, ewang.
- 26 d Kleta a Marcelína.
- 27 e Anastázýa.
- 28 f Witálie, muč.
- 29 j Petra, muč.
- 30 a Kateřiny Senenské.

Swátky a památka swatých.

Květen.

- 1 b Silipa a Jakub. Ap.
- 2 c Zigmunda.
- 3 d Nalezení sw. Kříže.
- 4 e Floriana. Moniky.
- 5 f Gotharda.
- 6 j Jana Damasc.
- 7 a Stanislawa, bisk.
- 8 b Zjevení sw. Mich.
- 9 c Kehoře Nazyanst.
- 10 d Gordiana. Izid. rol.
- 11 e Mamerta.
- 12 f Panfracia, muč.
- 13 j Serwácia, bisk.
- 14 a Bonifacia.
- 15 b Zofie.
- 16 c Jana Nepom.
- 17 d Passkala
- 18 e Wenancia.
- 19 f Petra Celest.
- 20 j Bernardyna.
- 21 a Selixa.
- 22 b Julie, panny.
- 23 c Dezyderya.
- 24 d Johanny, králow.
- 25 e Urbana, pap.
- 26 f Silipa Ner.
- 27 j Magdal. z Pacis.
- 28 a Germana.
- 29 b Maxima.
- 30 c Ferdinanda.
- 31 d Petronyly, Anjely.

Červen.

- 1 e Fortunata.
- 2 f Krazma, bisk.
- 3 j Klotildy.
- 4 a Optata. Kwirina.
- 5 b Bonifacia.
- 6 c Norberta.
- 7 d Roberta. Lukrecie.
- 8 e Medarda. Wilima.
- 9 f Seliciana a Prima.
- 10 j Margity, králow.
- 11 a Barnabáše, ap.
- 12 b Jana z Sakundy.
- 13 c Antonína Paduan.
- 14 d Bazilia welik.
- 15 e Wita, muč.
- 16 f Benona.
- 17 j Adolfa. Rainera.
- 18 a Marceliana.
- 19 b Gerwaz. i Protaz.
- 20 c Silweria.
- 21 d Aloizia. Albana.
- 22 e Paulina.
- 23 f Edeltrudy, králow.
- 24 j Jana Přitele.
- 25 a Iwana. Sidonye.
- 26 b Jana a Pawla.
- 27 c Ladislawa, krále.
- 28 d Iwa II. pap.
- 29 e Petra a Pawla. A.
- 30 f Luciny.

Svätky a památka svatých.

Cermenec.

- 1 j Ottona, bisk.
- 2 a Nawstiw. P. Mar.
- 3 b Zeliadora.
- 4 c Prokopa.
- 5 d Erby a Strachoty.
- 6 e Izalásse pror.
- 7 f Willbalda.
- 8 j Kiliána. Užbety.
- 9 a Ulojzie. Anatolie.
- 10 b Sedm bratr. Amal.
- 11 c Piusa I., pap.
- 12 d Jindřicha, císa.
- 13 e Markéty.
- 14 f Bonawentury.
- 15 j Rozchod. sw. Uposzt.
- 16 a P. Marie Karmel.
- 17 b Alexy, Marcela.
- 18 c Simfor., Bedřicha.
- 19 d Urzena, Wincence.
- 20 e Eliásse, pror.
- 21 f Dan. pror. Wiktor.
- 22 j Máří-Magdaleny.
- 23 a Apollinara, Libora.
- 24 b Kryštofny.
- 25 c Jak. věšf. a Kryštof.
- 26 d Anny. Jacynta.
- 27 e Pantaleona.
- 28 f Innocence, Wiktor.
- 29 j Marty.
- 30 a Abdona a Senena.
- 31 b Ignacia z Lojoly.

Srpen.

- 1 c Petra w okowech.
- 2 d Porcink. Štěp. pap.
- 3 e Nalez. ost. sw. Štěp.
- 4 f Dominika.
- 5 j P. Marie sněžné.
- 6 a Proměn. Krysta P.
- 7 b Rajetana.
- 8 c Cyriáka.
- 9 d Romána.
- 10 e Wawřince. Silum.
- 11 f Zuzanny.
- 12 j Kláry.
- 13 a Zypolita.
- 14 b Ewzebia.
- 15 c **Na nebewz. P. M.**
- 16 d Roča. Zpacinta.
- 17 e Liberáta.
- 18 f Zeleny císařow.
- 19 j Ludwika. Juliusa.
- 20 a Bernarda.
- 21 b Johanny z Chantal.
- 22 c Timotea.
- 23 d Silipa Benic.
- 24 e Bartoloměje, ap.
- 25 f Ludwika, krále.
- 26 j Samuele.
- 27 a Jozefa Kalasanc.
- 28 b Augustina.
- 29 c Štětí Jana Přítitele.
- 30 d Rozy panny.
- 31 e Raimunda.

Swátky a památka swatých.

Jáří.

- 1 f Jiljího, opata.
- 2 j Stěpána, krále.
- 3 a Manswéta, Serap.
- 4 b Rozálie.
- 5 c Wiktorina, bisk.
- 6 d Zachariásse.
- 7 e Reginy.
- 8 f **Barbory P. Marie.**
- 9 j Georgona.
- 10 a Mikulásse z Tolet.
- 11 b Pafnucia, Pulcher.
- 12 c Tobiásse, Gwida.
- 13 d Materna. Amata.
- 14 e Powýšeni kříže s.
Notburgy.
- 15 f Nikodema.
- 16 j Lidmily.
- 17 a Lamberta, Zildegardy.
- 18 b Tomásse z Nowems.
- 19 c Januaria.
- 20 d Ewstacha.
- 21 e Matouffe ap. a Ew.
- 22 f Mauryce.
- 23 j Tekly.
- 24 a Jaromíra (Gerard.)
- 25 b Kleofásse.
- 26 c Justiny. Cypriána.
- 27 d Rozmy a Damiána.
- 28 e Wáclawa.
- 29 f Michala, archanjel.
- 30 j Jarolima.

Klisen. *wh. 10. 11.*

- 1 a Remigia, bisk.
- 2 b Leodegara bisk.
- 3 c Randyda.
- 4 d Frantiska Seraf.
- 5 e Placida.
- 6 f Brunona.
- 7 j Justiny.
- 8 a Brigity.
- 9 b Diwisse, bisk.
- 10 c Frantiska Borg.
- 11 d Burgharda.
- 12 e Maximiliana.
- 13 f Eduarda.
- 14 j Kalista.
- 15 a **Gedwigy. Terezie.**
- 16 b Sawla.
- 17 c Zerona.
- 18 d Lukásse, ew.
- 19 e Petra z Alkantary.
- 20 f Wendelína.
- 21 j Worssuli.
- 22 a Korduli.
- 23 b Seweryna.
- 24 c Rafeela archanjela.
- 25 d Krysspína.
- 26 e Ewarysta.
- 27 f Sabíny.
- 28 j Simona a Judy ap.
- 29 a Narcisa.
- 30 b Marcela.
- 31 c Wolfganga.

Swátky a památka swatých.

Listopad.

- 1 d Všech Swatých.
- 2 e Všech věrných zemřelých.
- 3 f Zuberta.
- 4 j Karla Borom.
- 5 a Emerycha.
- 6 b Leonarda.
- 7 c Engelberta.
- 8 d Bohumíra.
- 9 e Teodora.
- 10 f Ondřeje Awel.
- 11 j Martina, bisk.
- 12 a Martina, bisk.
- 13 b Stanislawa Kostk.
- 14 c Serapiona.
- 15 d Leopolda.
- 16 e Edmunda.
- 17 f Řehoře, bisk.
- 18 j Evgenia.
- 19 a Alžběty.
- 20 b Selixa z Walois.
- 21 c Obětow. P. Marie.
- 22 d Cecilie, panny.
- 23 c Klementa.
- 24 f Jana z Kříže.
- 25 j Kateřiny.
- 26 a Konráda.
- 27 b Wirgilia.
- 28 c Sostena.
- 29 d Saturnina.
- 30 e Ondřeje, ap.

Prosinec.

- 1 f Eligia. Natálie.
- 2 j Bibiany.
- 3 a Františka Kaw.
- 4 b Barbory.
- 5 c Sabáše.
- 6 d Mikuláše.
- 7 e Ambrože.
- 8 f Početí P. Marie
- 9 j Leokádie.
- 10 a Judyty.
- 11 b Damasa.
- 12 c Maxence. Jodoka.
- 13 d Lucie, Ottilie.
- 14 e Spiridiona.
- 15 f Irenea.
- 16 j Adelhaidy.
- 17 a Lazara.
- 18 b Graciana.
- 19 c Nemezia.
- 20 d Amona.
- 21 e Tomáše ap.
- 22 f Zenona, Beaty.
(Boženy).
- 23 j Viktorie.
- 24 a Adama i Ewy.
- 25 b Křesť. Krísta P.
- 26 c Štěpána L. muč.
- 27 d Jana, ap. a ew.
- 28 e Mládátek.
- 29 f Tomáše, bisk.
- 30 j Dawida, krále.
- 31 a Silwestra, pap.

Každodenní pobožnost.

We jménu Otce †, i Syna †, i Ducha † sw. Amen.

Dtče náš, jenž jsi na nebesích. Posvět se jméno tvé. Přijď království tvé. Buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim winníkům. A neuvoď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Amen.

Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou. Požehnanás ty mezi ženami, a požehnaný plod života tvého, Ježíš. Swatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.

Wěřim v Boha Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země. I v Jezu Krysta, syna jeho jediného, Pána našeho. Jenž se počal z Ducha swatého, narodil se z Marie Panny.

Trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel i pohřben jest. Stoupil do pekla, třetího dne vstal z mrtvých. Vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce všemohoucího. Odtud přijde soudit živých i mrtvých. Věřím v Ducha svatého. Svatou církev obecnou. Svatých obcování. Zříchův odpustění. Těla z mrtvých vzkříšení. A život věčný. A.

Desátero božích přikázání.

I. V jednoho Boha věriti budeš. II. Nevezmeš jména Božího nadarmo. III. Pomni, abys den sváteční světil. IV. Cti otce svého i matku svou, abys dlouho živ byl na zemi. V. Nezabiješ. VI. Nesesmilníš. VII. Nepokradeš. VIII. Nepromluvíš křivého svědectví proti bližnímu svému. IX. Nepožádáš manželky bližního svého. X. Aniž požádáš domu jeho, ani služebníka, ani děvky, ani wola, ani osla, ani ničehož, což jeho jest.

Největší přikázání zákona.

Milowati budeš Pána Boha svého z celého srdce svého, ze vši duše své, ze vši mysli své, ze vši síly své, a bližního svého, jako sebe samého.

Anjele Boží! strážce můj, rač wždycky býti ochránce můj; mne wždycky řiď a napravuj; ke všemu dobrému wzbuzuj; ctnostem svatým mne vyučuj; ať jsem tak živ, jak chce

Bůh můj. Tělo, svět, ďábla, přemáhám, na tvá vnuknutí pozor dám. A w tom swatém obcowání, ať setrvám do skonání; po smrti pak w nebi věčně, chválím Boha ustavičně.

Bože! buď milostiv mně hříšnému! (tříkrát.)

† Chvála Bohu Otci i Synu i Duchu swatému, jako byla na počátku, nyní i vždycky i na věky věků. Amen.

Anjel Páně zvěstoval důstojné Panně Marii poselství, a ona počala z Ducha swatého. Zdráwas Maria.

Ej hle děvka Páně, staniž se mi podle slova twého. Zdráwas Maria.

A Slovo Tělem učiněno jest, a přebývalo mezi námi. Zdráwas Maria.

Buď pozdrawena dcero Boha Otce nebeského; buď pozdrawena matko Syna Božího; buď pozdrawena newěsto Ducha swatého. Buď pozdrawený chrám Trojice nejsvětější.

Oroduj za nás swatá boží Rodičko; abychom byli hodni zaslíbení Křesťových.

Budiž jméno Páně pochváleno, od toho času až na věky věků. Amen.

Wzbuzení třech božských ctností.

Wěřím w tebe, pravý, we třech osobách jediný Bože, Otče, Synu a Duchu swatý! jenž

jsi všecko stvořil, jenž všechno zachovááš, řídíš a spravuješ, jenž dobré odměňuješ a zlé trestáš. Věřím, že Syn Boží člověkem učiněn jest, aby nás skrze svou smrt na kříži vykoupil, a že Duch svatý skrze svou milost nás posvěcuje. Věřím a vyznávám všecko, co ty, o Bože, zjevil, co Ježíš Křtstus učil, co svatí apoštolé kázali a svatá katolická církev nám k věření představuje. To všechno věřím, poněvadž tys, o Bože, to zjevil, jenž věčná a nestončená prawda a moudrost jsi, která ani oklamat ani oklamaná býti nemůže. O Bože! rozmnož wíru mou.

Doufám a důvěřuji se we twou nestončenou dobrotu, a w milosrdenství twé, o Bože! že mi skrze nestončené zásluby swého jednorozeného syna, Ježíše Křsta, w tomto žiwotě poznání, prawou lítost, wyznání a odpustění mých hříchů uděliti, po smrti pak spasení věčné dáti, a propůjčiti ráčíš, abych na tebe twáři we twář patřiti, tebe milowati, a bez konce požiwati mohl. Doufám také od tebe potřebné prostředky ke všemu toho dosažení. Doufám to od tebe, poněvadž jsi to ty slíbil, jenž všemohoucí, wěrný, nestončeně dobrotiwý a milosrdný jsi. O Bože! posilni naději mou.

O můj Bože! já tebe miluji z celého srdce swého nade všecko, poněvadž nejwýšší dobré, poněvadž nestončeně dokonalý a wší lásky hoden jsi; i proto tě miluji, že ke mně a ke všem tvorům nejwýš dobrotiwý jsi. Zádám z celého srdce, rovně tak tě milowati, jak tě tvoji nejwěrnější služebníci milují a

milovali; s jejich láskou sjednocuji svou nedokonalou lásku. Rozmnožuj ji ve mne, o nejdobrotivější Pane, vždycky víc a více. Poněwadž tedy tebe upřímně a srdečně milovati žádám, a o to opravdu se přičinuji, proto jest mi z celého srdce líto, že jsem tebe, své nejvyšší dobré, které nadewšsecko miluji, tebe svého stwořitele, vykupitele i posvětitele rozhněwal. Bolestně toho lituji, že jsem tebe, svého všemohoucího Pána, svého nejlaštawějšího Otce urazil. Činím opravdowé předsewzetí, všech hříchů i všech zlých příležitostí se warowati, předesslých nepravostí vždycky víc a více litowati, zlost hřichu častěji rozjímati, a nikdy více proti tvé nejsvětější vůli nejednati. Přijmi mne opět za své dítě, a dej mi milost k vyplnění toho mého předsewzetí. Za to tě prosím skrze nestončené zásluby tvého božského Syna Pána našeho a Vykupitele Ježíše Krysta. Am.

Ranni modlitby.

Pochwálena budiž nejsvětější Trojice: Bůh † Otec, kterýž mne stwořil, Bůh † Syn, kterýž mne vykoupil, Bůh † Duch swatý, kterýž mne posvěcuje. Amen.

Všemohoucí Bože, stwořiteli a řiditeli světa! Pane času! Já znouwu počínám nowý den, jeden z oných dnů, které jsi mi k mému pozemskému životu popřál. A komuž mám za to děkowati, že ještě žiw jsem, že se ještě z okrasy světa a z užívání mnohých dobrodiní

jeho radovati mohu? Ach Otče nebeský! dobrota a všemohoucnost tvá ošťihala mne této noci a zachovala mne do té chvíle; nebo jako člověk život sám sobě dáti nemůže, rovně tak málo mohl by jej sobě bez všemohoucí vůle tvé zachovati. Jak mnohé neštěstí mne mohlo potkati, kdyby mne dobrota tvá nechránila! Povstal jsem z postele své zdravý, na silách k práci povolání svého občerstvený; jak neděčně bych tedy jednal, kdybych tobě za to nepoděkoval. O duše má, chval Hospodina, vzdávej mu vroucné díky, a nezapomínej nikdy na dobrodiní jeho. Člověk jest jako tráva a květ polní; když witr nad ním zawěje, není ho již více; dobrota Páně ale trvá od věků do věků. Ach! tuto dobrotu twou račiž Otče nebeský na mne i dnešního dne prokázati; račiž mne ve zdraví zachovati; račiž mi dáti milost k zachování tvých přikázání a k vyplnění powinností stavu mého. Kdyby se tvé swaté vůli libilo, mne křížem a utrpením dnes nawštíwiti, dodej zmužilosti, abych si w těch protivnostech nestýskal, neb wím, že moudrost a dobrota tvá na mne více neuloží, než sněsti mohu, a co k mému věčnému spasení slouží.

Dej abych, jako tvému dítěti sloužil, po křesťansku žil, podle obrazu tvého milého Syna můj život spravoval, obzvláštně se wysokomyslnosti, marnosti světské, chlipnosti a nespravedlnosti waroval, střídmost miloval a pokoj s bližním zachoval.

Jestli jsi ale dle nejvyšší moudrosti tvé usoudil, mne dnešního dne z tohoto světa

powolati, jať se to již mnohým stalo, an zdra-
wí z lože powstali, a pať náhle zemřeli; o
tedy mi dej tu milost, abych se věčnosti beze
strachu blížil, a s radostným ubezpečením do
lepšího života věčného odtud se ubíral. Wzbu-
diž we mne ducha kajícího, abych nezame-
šřáwal dle možnosti, co jsem zlého učinil, za
wčas naprawiti, swědomí swého prawým po-
fáním upokojiti, pro mou ubohou duši moc
dobrého nahospodařiti, a wšecko to učiniti,
čimž bych milosti twé hoden a dědictwí dítek
twých w nebi oučastným býti mohl. Tobě,
Pane života a smrti, dci žiti, w tobě umí-
rati, twůj živý i mrtvý býti.

S wděčností dci mé občerstwené síly na
práci powolání mého wynaložiti. Předejdi mé
činy twou božskou milostí, a požehnej práci
rukou mých. Duch můj ale nechť zůstane k to-
bě pozdwižený, a s tebou spojený.

Nejswětější Rodičko Boží Maria! po Bohu
mé nejwětší potěšení a ontočistě, do twého
materšského srdce odporučuji sebe, wšecky sta-
rosti, bídy a ouzkości mé, a prosím tebe dů-
wěrně o twou mocnou přimluwu u Syna
twého, Pána nasseho Ježíše Krysta.

Anjele boží strážce můj, buď při mně, a
prowoď mne wnuknutím twým na cestu spa-
sení mého.

Wywolení boží Swatí, obzwláštně patrone
můj swatý A., činím to silné předsewzetí, wás
we swatosti života následowati, abych se k
wám do králowství božího dostati a s wami
se věčně radowati mohl. Amen.

Ranni písně.

1.

Můj milý člověče, blíží se k svítání, slyšís
milé pohoutky, jak wesele chválí

Swého stvořitele, Pána anjelského, ano i ti
ptáčkové, již welebí jeho.

A ty pak, jsa obraz, dílo rukou jeho, maje
wstáti k pochwale, stvořitele swého,

Nejdele lenuješ, w tom krásném swítání, ej
anjel Páně čeká, wždy s tou zlatou bání.

Ždaby co wonného, moh' od tebe míti, a do té
zlaté báně, tobě to schowati.

Nebo tak swatý Jan, praví w swém zjemení,
že jest widěl anjely, s zlatými báněmi.

An ty wonné věci, jenž jsou prosby swatých,
před dábly schowávají, do těch bání zlatých.

W tom krásném swítání, do nebe letíce, a mi-
lému Ježíši, je obětující.

Od těch swatých duší, že jsou jich nabrali,
jenž jsou jich ostržali, tak jemu pravili.

Pán Ježíš milostiwý, mile je oblíbil: a pře-
milému Otci, za ně se přimluwil.

By ráčil odpustit, a se smilowati, že modlitby
poslali, za pomoc žádají.

Odpustiž jim Otče, pro mou těžkou práci, a
pro krew mou předrahou, na kříži wplitou.

Můj milý synáčku, wššeckož jim odpouštíš, a
žiwot věčný dávám, těm všem milým duším.

Ten, kdož ráno wstáwa, a na ušwítě bdí, darů
hojných nabývá, též i požehnání.

Jakub sluha boží, s anjelem zápasil, nášilný
boj s ním jest měl, až jej byl obrazil.

Nechťel je spustiti anjela swatého, až mu požehnání dal, Práče nebeského.

Wěrná milá duše, nespouštěj se svého Jakuba
nebeského, otce lastavého.

Uť pro Krysta Pána, on tebe požehná, a s
svými wyvolenými, ať věčnou radost dá.

Oko newídalo, ucho neslýchalo, ni člověku na srdce, kdy jesti wstoupilo.

Jaká radost w nebi, každého wěrného, kterýž právě miloval, pána Boha svého.

Pro tu věčnou radost, odplatu velikou, smrti
Páně newinnou, přetěžce dobytou.

Žde sobě newažme, bdění podstoupiti, hladu, žízně i horka, všeho přetrpěti.

Nebudemť na věky toho litovati, Pdyž w twář
Syna božího, budeme patríti.

Tuť bude své dwořstvo, věčně pasowati, a
forunu wítěžstwí, bude darowati.

„Ej, nuž jeho milí, pospěštež již k němu, pro
tu odplatu věčnou, foršunu nebeskou.“

Swatý, swatý, swatý, w nebi zpívající, čest,
sláva, požehnání, tak ho vždy chválice.

2.

Noc temnou přečkawšše, welicí i malí, jitra dočkawšše, we zdraví jsme wstali, wzdejmež z toho chwálu, nebeskému králi.

K čemuž nás wzbuzují, i ti ptáci malí, kteříž poštikují, Pána Boha chwálí, wesele zpívají, jak jitra dočkají.

An i ta howádka, chtíc poděkowati, Twůrci swému ráda, čest, chwálu wzdávati, na kolena fle-fají, řdyž mají wstávati.

Kohout zpívá hlasem, aby ten, řdožby spal, ráno jitřným časem, probudil se a wstal, pánu Bohu swému z ochrany díky wzdal.

Protož i my Bože, teď prozpěvujeme, wstawšse z swého lože, čest, chwálu wzdáváme, a s wděč-ností za to, wssiční děkujeme.

Žes minulé noci, ráčil strážným býti, před šá-belfšou zlošti, nás hrššné hájiti, i od wšseho zlého, nás mocně zbawiti.

Neby my chránit sebe, nemohli jsme sami, byt nebylo tebe, twých strážcůw nad námi, byloť by nedobře, snad se zwedlo s námi.

Neby Pane milý, sám o nás starost měl, a na řždou chwíli, wždy jš nad námi bděl, abyřom we zdrawí wstali, tomu jš chtěl.

Wstawšse žádáme zas, twé swaté milosti, račiž w tento den nás ř twé swaté libosti, spravowati, wěsti, swou swatou moudrosti.

Abychom my ředně tebe nehněwali, řmrteřně ní wšedně, hršchy nepáchali, zlého nemyslili, řřut-řem nefonali.

Potom řiwnůřku swou, wedli řprawedliwě, s pomoci twou swatou, řiwi řřouc řřřřliwě, řřřř-řani twých swatých, řřřřřhali ředliwě.

Řiřařž w swém obřodu, řližním neřřřřřřili, řř-řřž řez řodwodu, wěrně se řiwiři, řtnou wěrnou swou práci, řřateř swůj množili.

Řteréhož žádáme, rač nám řožehnati, a řožřoli máme, wždy ochraňowati, nás i řeřeř nařřři, řam opatrowati.

Přidávaje síly, nám všem k pracování, Pane Bože milý, rač dát požehnání, jednomu každému, v jeho povolání.

Než bez tvé pomoci, nebývá platno nic, byť pak ve dne v noci, člověk pracoval víc, nebude však moci, sobě spomoci nic.

Než když ty dáváš, jakou pomoc komu, a sám požehnáš, jeho pracem v domě, všechno dobře a šťastně, vždy se vede tomu.

Protož Pane i nám požehnej, žádáme, živnosti naši sám, však v tebe doufáme, dnes i vždycky dej, ať tvou pomoc poznáme.

Nebo se vším tobě, poroučíme se teď, majíc víru k tobě, prosíme spravuj, veď, ochraňuj, opatruj, k tvé cti a chvále veď.

Abychom bez hříchu, tento den ztrávili, a v něm k tvé libosti, vždycky živi byli, dočkájíc večera, zas díky činili.

Jezu Kriste, pro tvé svaté drahé rány, slyš zpívání vroucné, odpusť nám všem viny, po smrti dej radost, s tvými wolenými.

3.

Minula noční hodina, pokleknouc na kolena, v jménu Otce i Syna, též i Ducha svatého, vše jednoho Hospodina.

Děkujeme, o Bože náš, žeš z své lásky otcovské, této noci byl strážce náš, a že nad námi svou moc, neprowed ďábel satanáš.

Tebě my otce prosíme, řiď nás svým svatým Duchem, ať před tebou nehřešíme, dejž ať tento celý den, k tvé cti a chvále ztrávíme.

Zažen od nás šábla zlého, vzdal od nás i člověka lstivého a nepravého, posli k ostríhání nás, anjela svého swatého.

A poněwadž w potu twáři, swůj chleb jísti musíme, Bože, dobrý Hospodáři, požehnej pracem našším, ať se nám dnes dobře daří.

Na twou lásku spoleháme, tobě se poroučíme, se vším, což od tebe máme, dejž ať we zdraví času večerního dočekáme.

Chwála tobě, o Bože náš, který o nás péci máš, požehnáním svým daruj nás, a po tomto životě, w život věčný uveď nás. Amen.

4.

Již počíná zaswítáwat, pohoutkové zpívají, že bude čas z lože wstáwat, na člověka wolají: hlasem zpívá, křídly třepe, jak může Boha chwálí, pokorně své prsy tepe, wiz člověče nedbalý.

J to howádlo chtíc wstáti, fleká na swá pole, jakoby dávalo znáti, že chwálí Hospodina: zvířátko své outočístě bere na hory, lesy, o člověče nad ně jistě, mnoho wznessenější jsi.

Ráčil tebe Bůh stwořiti, w způsob obrazu svého, a rozumem obdariti, abys znal vůli jeho: nad vším, což stvořeno bylo, učinil tě vládnouti, dal, by ti všechno sloužilo, abys moh spasen býti.

J co víc swému stvoření, mohl Bůh učiniti, zvláště řdyž w čas zawedení, tu se ráčil snížiti: opustil anjelskou slávu, wzal lidské přirození, tuš potřeło hadu hlavu, pravé semeno ženy.

Řdyž náš milý Wykupitel, jsa swatý a bez winý, na kříži ohavně trpěl, umřel za lidské winy.

wšechno tobě, o člověče, i sebe samého dal, pramen lásky z bohu teče, pohleď, jak tě miloval.

Wšak nežádá za to více, jen abys mu děkoval, z celé duše, myslí, srdce, jeho právě miloval: slibujíc, když w něj věřiti, budou právě srdečně, že mají za ním přijíti, w radost do slávy věčné.

O člověče pohleď zdrawě, jaká tu milost boží, rozmysli se, považ vážně, kterať k dobrému slouží: neodkládej, čím pokání, pokud jest čas milosti, abys došel smilování, ušel věčných žalostí.

Litoštivý boží Synu, nám daný Měspássi, wzbuzuj na každou hodinu, srdce i mysl nassi: bychom twou nestihlou lásku, w srdci svém rozjímalí, a tvých drahých zásluh částku, w sobě ujíšťovali.

Než bez tvé swaté pomoci, nic býti nemůžeme, tobě we dne také w noci, celé se poroučíme: zastřiž nás stínem swých křídel, co šepice kuřátka, wypweď z dábelských osidel, bloudící nebožátka.

Emanueli Ježíssi, náš dráhý Spasiteli, o Kryste králi nejwysší, swěta Wykupiteli: neopouštěj své ztracené, mdlé owčičky ubohé, přispěj jim twá pomoc swatá, nyní i w každé době.

Tenžs nás dříve zamiloval, než jsme tě milovali, a mnoho dobrého náms dal, dříve, než jsme žádali: miluj nás dobrý Ježíssi, a dej nám zde swou milost, a potom s anjelskou říší, popřej nám věčnou radost.

5.

We jménu Otce i Syna, též i Ducha swatého, trojjednoho Zospodína, trůn w nebi majícího, my wšickni w tomto domu, činme Bohu po-

Plonu, a to z upřímného srdce, modleme se k Bohu
řkouce :

Otče náš, jenž jsi w nebesích, posvětiž se jmé-
no tvé, Králůj ty sám w našich srdcích, buď vůle
tvá u nás zde; chléb obojí dej nám sám, odpusť
nasse winy nám, jakož i my odpouštíme, což proti
sobě winíme.

Neumoď nás w pokusení, pomoz, ať w hřích
nepadnem, šrz svět, neb těla wábení, neb jiným
Istiwým swodem! w nemoci a soužení, dej nám
swaté snášení, o rač wždycky dne každého, nás
zbawit od wšseho zlého.

Zdrawas buď Panno Maria, milosti boží plna,
Pán s tebou tys požehnána, mezi ženami sama;
neb život twůj přestastný, wydal světu plod jasný,
Krysta Ježíše milého, k spasení lidu hříšného.

O předústojná, ctná Panno, matko Syna bož-
ského, pros za nás, ať nám jest dáno, bát se hřichu
každého, rač i w hodině smrti, za nás se přimlou-
wati, ať po ctnostném zde chování, dojdem w nebi
smilování. Amen.

6.

Ej wstávající ráno z svého lože, swatá Tro-
jice jeden věčný Bože, tě wyznáváme, jméno tvé
wzýváme, chválu vzdáváme.

Chwála, čest i moc, z tvých hojných milostí,
také i tuto noc, od ďábelstých zlostí, zes nás za-
chowal, smrti zlé uchowal, k jitru dochowal.

Poroučímeť se tvé božské milosti; dej žiwu býti
wedle tvé libosti, buď náš ochránce, milostiwý
spráwce, moený obránce.

Překáž štukům zlým, zažeh satanásse, spravuj duchem tvým, vssecky cesty nasse, také mysslení, žádost i mluvení, dej etné skončení.

Chwála buď tobě, Pane králi wěkůw, přijmiž ji k sobě, od swých služebníkůw, i od nás hříšných, bídných a nehodných, sblas wsselický hřích.

Ó Jesu Kryste, pro twé umučení, račiž nám dáti hříchůw odpustění, ať nás nepálí ten pekelný plamen, uchowej nás, Pane Kryste. Amen.

7.

Děkujmež Pánu Bohu, za jeho milost hojnou, jenž činí z nás jednomu každému.

Že nás ostríhal w noci hrozná sábelsté moci, ráčil být přítomen, swou pomocí.

K tomu srdcem prosíce, před ním se pokořice, a to wssichni spolu, takto řkouce:

We jménu twém wstáváme, Bože tebe prosíme, we zdrawí ať tento den ztrávíme.

Zbawiž nás wssého zlého, dussi, tělu škodného, nedej nám padnout do hřichu zlého.

Dej nám šťastně choditi, po twé vůli fráčeti, a starších našich též poslouchati.

Dej w pravé míře státi, w tebe naději míti, z celého srdce tě milowati.

Amen, ať se tak stane, zač my tebe žádáme, Bože náš, tobě se poroučíme.

8.

Díky Bohu wzdejme, králi nebeskému, kterýž nás dobrotiwě dochowal, k jitru dnešnímu.

Budiž z toho chvála, čest, moc, síla, sláva,
všemohoucí Pane Bože věčný, od nás vzdávaná.

Rač i v tento den, nám býti přítomen, ode
všeho zlého nás chrániti, nebs toho mocen.

Duffi rač přijíti, v své opatrování, tělo ať jest
rozumu poddáno, v ctném obcování.

Tať abychom byli, k tvé cti a chvále živi, k
prospěchu bližnímu a nám k spasení, až do skonání.

Po smrti pať časné, dejž království věčné,
kdež bychom tebe hodně chválili na věky, Amen.

9.

Žospodine uslyš hlas můj, předústojný o-
bličej svůj, rač se ke mně nakloniti, a prosby mé
vyslyšeti.

Kterž činí duch můj vroucí, prvé, nežli slunce
stkvoucí, nás v příbytcích osvětluje, dobrým i zlým
posluguje.

Před tebou se poklonuji, twou dobrotu rozma-
žuji, byls můj strážce této noci, před lstivou Sá-
belskou mocí.

Jehož ty lstem odporuješ, nepravosti nemilu-
ješ, svým uděluješ milosti, máš bezbožné v ne-
návisti.

Před nimiž buď ochránce náš, neb ty jich
marné srdce znáš, ale nasse kroky spravuj, na
tvých cestách nás postavuj.

Ať v tobě vždy doufajíce, věrně v dobrém
pracujíce, požehnání obdržíme, v nebesích se veselíme.

Dejž to z milosti otcovské, z plné zásluhy
Kristowe, štědrý dárce Duffe swatý, Bože nedílné
podstaty.

Bychom obraz boží nesouc, a w Krysta wfořenění jsouc, tať po práci zde nynější, wzali w nebi život věčný.

Život věčný s Krystem Pánem, až na věky věkůw, Amen. Ach, dejž to Ježíšši Pane, o to tě wšickni žádáme.

10.

Otče Bože wšsemohoucí, slawný a diwný w své moci, buď od nás chválen s wděčností.

Žes nás noci pominulé zachowal od smrti náhlé, i od přehody neshastné.

Od oukladů nepřátelských, widomých i newidomých, od mnohých hříchůw smrteelných.

Dals nám zdrawé silné tělo, kteráž strz sen občerstwělo, aby ť práci schopnost mělo.

Rač také jako mocný Pán, tento den šťastný dáti nám, by byl w jměnu twém požehnán.

Uľbychom w twém požehnání pracowali w powolání, plníce twá přikázání.

S wíry jsouc žiwi prawdiwě, w bázni twé ctnostně, strážliwě, wedli obchod sprawedliwě.

O uslyšiš ty žádosti, kterých bydlíš na wýsosti, Bože otče z twé milosti.

Pro swěho Syna milého, Ježíše Pána nasseho, požehnej práce každého.

Uľ po zdejšíh pracování, dojdeme odpočiwání, s tebou w nebi králowání.

Rdežto přebýwáš s swým Synem, spolu také s swatým Duchem, až na věky věků. Amen.

11.

Z celého srdce svého, díky vzdávám tobě;
Bože spasení mého, v této ranní době. Žes mne
všeho zlého uchovával této noci, svou předústojnou
mocí pro syna milého.

Neboť mohli přijíti, rozličné příhody: wtr, oheň,
hromobiti, od zlých lidí štody. Krádež, vražda,
loupež, v hanbu světskou padení, nemoc těla, trá-
pení, smrt zlá a náhlá též.

Nad to pak šábel lstiwý, jenž jako lew chodí:
nikdy nejsa leniwý, kde jen může, štodí: J mně
šťoditi chtěl, wšaks mne strážil osadil anjelskou, i
ohradil, že přístupu neměl.

Nezasloužil jsem toho, štutků mých hodností:
že mi činíš tak mnoho, wše jest z twé milosti:
hříchy své poznávám, jichž srdečně lituji, sám na
sebe žaluji, a za milost žádám.

Otče můj nejmilejší, i dnes mne opatrůj; čehož
život wezdejší potřebuje, darůj: zdrowí, chleb i
pokoj, způsob mi ctne přáteli, obrať mé nepřáteli,
a zlost jejich spoťoj.

Poručím w ochranu twou, dussi tělo i čest;
práci a žiwůstku svou, i wše, což mého jest: obec
také celou, wrchnost, sousedy, děti, manžele i s
příbýtky, s potřebou wšelikou.

Dej moudrost spravujícím, hříšným obrácení;
dej sílu pracujícím, truchlým potěšení: chudým li-
dem žiwnost, nemocným uzdrawení, mřoucím swaté
škončení, wšem wěrným svou milost.

Budiž twůj swatý anjel, dnes i wždycky semnou;
ať neprowede šábel, moci své nademnou: rač mi
pomoc dáti, abych světa marnosti, těla mého žá-
dosti, mohl přemáhati.

A když w den soudný z lože, hrobu mého wstanu, dejž, ať se w twé o Bože! přibytky do-
stanu: kdež bude věčný den, Bůh swatý, swatý,
swatý, Otec, Syn i Duch swatý, učiniž to. Amen.

12.

Swatá Trojice Bože, jenžs mi ráčil dáti, že
jsem dnes z swého lože, zdřaw mohl powstati; rá-
čils mne stworiti, padlého wykoupiti, a na křtu
posvětiti, za dědice wzíti: lussně tě chwáliti, mám
z dobrodiní ctíti, srdečně dík činiti, tobě wždy
sloužiti.

Chwaltež Pána společně, měšťané nebesští, wssi-
ckní také srdečně, národové zemští: chwalte Pána
hvězdý, nebe, země i wody, ptactwo, zwěř i koření,
ryby, wsse stворení. Je wssch dobrodiní, jenž on
mně i wssem činí, učí, spravuje, chrání, w prácech
i we spaní.

Dnes mi mohly přijíti, rozličné příhody: smrt,
neb krwe proliti, nemoc, oheň, šřody. Ty dobře
ostrháš, pokrm i nápoj dáváš, k žiwosti mi po-
máháš, nad hříchý showiwáš; člověka bídného,
těžkým hříchem winného, stráží anjela swého, wždy
chráníš od zlého.

Tobě se winen dávám, Bože spravedlivý, k
milosti odwolávám, otče litostivý. Prosím, by's
odpustil, čeho jsem se dopustil, vůli twou kdy opu-
stil, tak se tebe spustil. Rač se smilowati, hříchů
nezpomínati, ale mně pomoc dáti, jich se warowati.

W práci mne i každého, duchem swatým spra-
wuj; hřessení wsselického, milostiwě zbawuj. Sanby,
pádu, šřody, na zdrawí zlé příhody, i wssi dá-
belské zlosti, při smrti náhlosti: pokorně prosíme,

Ě tvé milosti hledíme, o tvé mocnosti víme, ti se poroučíme.

S nassí dussí i tělo, rodiče, wrchnosti, ženy, dítky, přátely, čeled i žiwnosti. I po sškolách dítky, sousedy též s dobytky, wšsecky nasse přibytky, také w nich nábytky: cos nám ráčil dáti, rač jessťe oštrihati, z milosti požehnati, to rozmnožowati.

Dej se nám slowa twého, welebných swátostí: žiwota pobožného, držeti s pilností; swatě obcowati, řdyž budem umirati, rač nám swé sluhý dáti a sáblý zahnati! Ať slowo twé máme, u wíře tě wzywáme, blaze w tobě škonáme, s tebou přebýwáme.

Tiž Amen zazpíwejme, Bohu se důwěřme! práci wěrně konejme, jemu se wždy korme. Pro Ježíše Křysta, buď nám wšsem mysl čistá, nebo w nebeská místa, jest on cesta jistá. Tiž buď Bohu chwála, čest sláwa neskonalá, jak se w nebi wždy děla, buď Bohu čest, chwála.

13.

Jak překrásné sluněčko vychází, a temná noc pryč od nás odchází, že jsme zdrowí z lože wstali, wzdejmež z toho Pánu Bohu chwály.

Anjelowé i archanjelowé, w nebi zpíwají Serafinowé: Swatý, swatý, Pán Bůh swatý, i my wšsicfni chwalmež Boha taký.

Nebeská, také zemská stwoření, slunce, měsíc s jasnými hvězdami, wšsecko swého Stworitele chwalí, každý den ráno wesele.

Žned w půl noci křhout Boha chwalí, řídly třepe wedle swé powahy, w prsy se bije a zpíwá, jak může, tak Pána swého wzywá.

O jak pěkně i ti ptáci malí, časem jitrným
Pána Boha chválí, jedenkaždý z nich svým hlasem
zpívá, slyšíme je, řdyž někdy idem lesem.

Ano, všechno chválí slávu boží, co jest na
nebi, v zemi i moři: zvířátka, ptactvo i ryby,
kdežkoli jaký tvor v světě bydlí.

Poněvadž nerozumná hovádká Boha chválí, i
lesní zvířátka, protož rozumný člověče, nebudiž
zatvrzelého srdce.

Ej, pamatujž ty ráno každý den, že jsi v obra-
zu Božímu stvořen; máš Stvořitele chváliti, že
tě ráčil v noci ostríhati.

Ráno hned s radostí všickni věrní, vzdávej-
mež Pánu Bohu chválení, v jakémkoliv povolání,
vrchnosti též i také poddaní.

Všecky panny, wdovy i mládenci, dítky malé
i sediví starci, chwaltež Pána Boha svého, na
věky věkův požehnaného.

Řkouc: buď z toho chválen Pane Bože, že jsme
všickni zdraví vstali z lože, a prosíme milý Pane,
ať se nám dnes nic zlého nestane.

Raciž také všechnu vrchnost naši, opatrowat
Bože všemi. časý, spolu s přáteli našimi, rač jim
dát dlouhý věk s požehnanými.

Správci pať našemu církevnímu, který nás
učí slovu božímu, naplň srdce Duchem svatým, ať
jest moudrosti boží bohatým.

Soudcům rač uděliti, s nebe svých rad, v ob-
cích iis spravedlnost, dobrý řád, dej pokoj mezi
křesťany, ať tě tvůj lid chválí na vše strany.

Také nám všem rač přítomen býti, a nám
našich práci požehnati; s manželkou, s čeledí, s
dětmi, rač nás, prosíme, Bože žiuiti.

Jakož's wdowu živil z Eliášsem, když bylo sucho a hlad tým časem, mouky jím neubývalo, a oleje vždycky přibývalo.

Pomož chudým, obmysli je Pane, wdowy, syrotky měj w své ochraně, vězňůw rač sám potěšiti, všech wolajících prosby slyšeti.

A pomož nemajícím pomoci, oslaw opowržené swou mocí; zdáž jest ruka twá zkrácena, aby pomoct nemohla, zemdlena?

Nassích lůf, zahrad, winnic i rolí, požehnej i osení na poli, též i všech dobytkůw nassích, neb ty to račíš míti w rukou swých.

Opatřiti račíš nás každý den pokrmem, nápojem i oděwem, rač krmiti těla chlebem, a dusse swým swatým božím slowem.

Wšem buď přítomen, umírajícím, i ženám k porodu pracujícím, s tělem s dusší rač je chránit, ať jím nemůž nic zlého uškodit.

Swětšké hanby a lidských posměchů, zbaw Bože i smrtného hříchu, náhlé smrti, všeho zlého, zbaw, co dusší i tělu škodného.

Uč jsme pak tebe Boha hněwali hříchy swými, kteréz jsme páchali, činíc w světě mnoho zlého, odpusť nám pro Krysta Syna twého.

Ježíši Kryste při nassí smrti, rač s anjeli dusse w nebe wzíti, do lůna Abrahamowa, kdež se tobě zpívá píseň nowá.

Amen, dej ať se to všecko stane, zač w této písni žádáme, Pane, pro Krysta Syna milého, na-plň žádost každého wěrného.

Požehnání stolu.

Modlitba před jídlem.

Děči všech doufají v tebe Pane, neb ty dá-
wáš pokrm a nápoj v čas příhodný; otví-
ráš ruku svou a naplňuješ každý život po-
žehnáním. Sláva Otci... Pane smiluj se
nad námi! Kryste smiluj se nad námi! Pane
smiluj se nad námi.

Otče náš. — Zdrávas Maria.

Pane Bože, Otče nebeský! požehnej nás i
tyto dary †, které z tvé štědroty požívati
budeme, skrze Ježíše Krista Pána nasseho. Am.

Stolu nebeského ráčíž nás oučastné uči-
niti, králi věčné slávy. Amen.

Díkůčinění po jídle.

Děkujeme tobě Pane, Otče nebeský, že jsi
těla nasse svými dary nakrmil a napojil.

Naplň též milostí svou i srdce nasse, aby-
chom na silách občerstvení, v dobrých skutcích
bojně prospívali, a před obličejem tvým ni-
kdy zahanbení nebyli.

Odplatiti rač Pane všem nám dobře či-
nicím pro jméno tvé životem věčným; jenž
jsi živ a králuješ na věky věkův. Amen.

Píseň před jídlem.

1.

Btče náš všemohoucí, jenž vše živíš svou mocí, požehnej nás všech spolu, nyní při tomto stole.

Nejmilejší Ježíši, králi králů nejvyšší, důvěrně tě vzýváme, požehnání žádáme.

Předobry Duse swatý, obživiteli prawý, správnýž ty srdce naše, nyní i w každém čase.

Posvětiž nám pokrmůw, požehnej i nápojůw, o jediný Bože náš, kterýž všecko w rukou máš.

Píseň po jídle.

1.

Budiž slawně zveleben, Pán Bůh w Trojici jeden, že nás mluví posilňuje, z lásky své opatruje.

Divně z tučnosti zemské, také z rosy nebeské, dáváje požehnání, svým úrodám na zemi.

O nestihlá moudrosti, buď chvála tvé milosti, z nasycení časného, z tvých rukou přijatého.

Dejž hodně požívati, w dobrém vždy pracovati, tak dojíti sytosti, w radosti na výsosti.

Modlitby večerní.

Belický a moudrý řediteli nebe i země, Bože můj! poněvadž pod všemohoucí ochranou tvou opět jeden den života svého skončuji,

slušnáť wěc jest, ještě jednou ohlednouti se, jak jsem tento den ztrávil, a žiw byl! spasitelná wěc jest mysl i srdce s chwálou a s důkucíněním k tobě pozdwižnouti. Každého dne nachází člověk nové přičiny tobě se blažeti, dobrotu twou welebiti, a všsemohoucnost twou oslawowati. Jak mnohým neshastným příhodám wystawen jest přes jeden den člověk! Ruka twá otcowská mne předce toho dne milostiwě zachowala, proto díky wzdávám wěčné dobrotě twé; dokud žiw budu chci welebiti smilování twé.

Ráčíž mne i této noci propůjčiti otcowské pomoci a ochrany twé. Uděliž mi pokojného a zdravého spánku; chrániž mne od nebezpečnstwí a příhod zlých. Budiž mi tento spánek žiwým obrazem smrti, a připomináním mdloby a krátkosti zemského žiwota; a připominání toto má mne wzbuzowati, abych hotový byl k odchodu swému z tohoto swěta, a k skládání počtů z žiwota zdejšího, kdyby se tobě o Bože! libilo, mne před soudnou stolicí swou z této země powolati.

A proto nyní swědomí swé chci zpytowati, zdaliž jsem se chowal toho dne, jak jsem se dle powinnosti swé, a swědomí swého chowati měl?

Ach uznávám, že jsem mnohokráte flešl toho dne a tebe urazil. Ráčíž mi odpustiti wšecky mé nedostatky; nesoudiž činů mých podle swé přísné sprawedlnosti, nýbrž podle twého neshončeného milosrdenstwí. Ano chci budoucně den po dni sílu swou wynafládati, bych lepším a tobě milejším býti mohl; chci

bedlivě wyšetřowati příčiny chyb swých, aby ch budoucně nepadl; chci utíkat před wšelikou příležitostí k hříchu, a pozorlivý býti na srdce mé, aby se do něho newloudily žádosti nepravé.

Propůjčiž mi otče nebeský! k těmto dobrým předsewzetím milosti twé. Ty sám wliwej dobré a nábožné myšlénky w mysl mou, řidiž sám vůli mou, bych se docela obrátil od cesty bezbožných, a žiw byl podle přikázání twých. S těmito myšlénkami a prosbami odewzdávám se této noci milostivé ochraně twé. Budiž mně, jako i všem lidem, obzvláštně všem nemocným a trpícím milostivým otcem, pomocníkem a ochráncem. Též podpírej a oswoboď wšecky ty, kteříkoli w bidě a pokušení jsou, a pomoci twé potřebují. Ochraň i mé milé domácí. A kdyby tato noc měla noc poslední mého žiwota býti, o tehdy Pane! dej mi šťastné skončení, odpušť mi mé provinění, a přijmi mne do stánků swých nebeských. Skrze Pána našeho Ježíše Krista, který s tebou i s Duchem swatým žije a králuje na věky věků. Amen.

† Požehnej a ošťihnej nás všemohoucí a milosrdný Bůh Otec, Syn a Duch swatý. Amen.

A Důsse všech věrných zemřelých skrze milosrdenství boží, nech odpočívají w pokoji. Am.

Písně večerní.

I.

Děkujeme obránce náš, že jsi nás opatrowal; w tento den měl péči o nás, od nepřátel za-

chowal: duchowních, také tělesných, dušsi, tělu
škodlivých, jménu tvému odporých.

Odpustiž nám, tě prosíme, nasse w něm pro-
winění, tobě se srdcem řoíme, shladiž i zlá myšlení:
pro Krysta syna milého, a pro hořkou smrt jeho,
beránka newinného.

Ostříhej nás Hospodine, také i této noci: a za-
chovej, tě žádáme, hrozné sábelské moci: by nás
wrah nepodtrhowal, k vůli nepřiprawowal, svě-
domí nezpržňowal.

Nebudeli ochrany tvé, stráž lidská neobstojí; o
ať se přemocný Bože, duchové zlí tě bojí; drž
prawici svou nad námi, zůstáváje vždy s námi,
dej ctné odpočívání.

Anjeli, duchy přecistě, sešliž k naší obraně,
my majice sliby jisté, wzímáme tě důvěrně: neb
neopouštíš žádného, kdož z srdce upřímného, doufá
w tě Pána svého.

Již se tobě poroučíme, s tělem i také s duší:
wssemohoucí věčný Bože, uslyšíš žádost naší: w
svědomí dobrém nás chovej, sna těžkého zachovej,
w bezpečnosti duchovej. Pro Krista Syna milého,
a přehořkou smrt jeho, beránka newinného.

2.

Pod večer twá čeládka, co k slepici fučátka,
k ochraně tvé hledíme, lašťavý Hospodine.

Žes ráčil z své milosti, dobrého zdrawí přiti,
w tento dnešní celý den, z toho tobě děkujem.

Testliže pak jaký hřích, nassel se w našich tě-
lích, odpust svému stvoření, w Kristowém zasloužení.

Pokojně noci nám přeje, sáblu škoditi nedej,
ale sám nás ostříhej, jakžto obrance silný.

At tělo odpočine, sen zlý, hrozný pomine, wšse-
cka dobrá myšlení, dej nám Pane we spaní.

Snům nedej nás mámiti, pochoje rač popřítí,
abychom lehnouc zdrawí, wstali ráno weseli.

Neb dábel usílujе, diwnou moc provozuje, při-
trhuje nás k sobě, bychom byli bez tebe.

O Bože wšsemohoucí, buď při nás swou pomoci,
nedávej nás dáblu w moc, ostržej nás celou noc.

Tobě se poroučíme, a pokorně prosíme, při nás
buď swou milostí, budeš nám na tom dosti.

Učiň to pro twé jméno, ať jest od nás chvá-
leno, odsawaď až na věky, Pane Bože weliký.

3.

Wždycky se flussí modliti a nepřestáwati, hlas
Ježíše slyšeti, což wěrným ráčil zůstawiti.

Když po swé slawné večeri, do zahrady se bral,
tuš otcí i máteri, i wšsem wěrným ku příkladu dal.

Abý dítky swé učili, s nimi se modlili, we dne
i w noci prosili, bez přestání tloukli, wolali.

Časem večerním Ježíš Pán, bral se k modlení
sám, pojav Petra, Jakuba, Jana syna Zebedeowa.

Řka: Smutná, truchlá duše má, již mi smrt
nastává, duch jest hotow zajisté, tělo mé čije mučy
těžké.

Ucedlníkům nedal spáti, kázal se modliti, po-
trwejtež a bděte, Otcí nebeskému se modlete.

Otče můj! jestliž podobné, dejž ať mne pomine,
toto umučení mé, staň se wůle twá, wzhledniž na mne.

Anjel s nebe ho posílňil, aby to vyplňil, proč
ho Bůh Otec poslal, aby se muč smrti nelekál.

Petra s uředníky trestal, že se nemodlili, řka: bděte a modlete se, by jste w pokusšení newessli.

I nám se flussi modliti, Pána wždy prositi, ostríhejž nás sám Pane, této noci i každé chwile.

O smiluj se, když my bdíme, ostríhejž, když spíme, wssudyť na nás osídla, stawí šábel k pokusšení zlá.

Bože k twé wěčné radosti, rač nám dopomoci, Otče, Synu i Duchu swatý, Pane náš milostiwý.

Této noci střez od hříchu, šábla protiwníka, dejž nám ráno powstati, wesele tě wždycky chwáliti.

Kryšte pro twé umučení, dej nám odpustění, náším hříchům přetěžkým, pomoz k radosti nám wssím smutným.

Sessliž své swaté anjeli, by nás ostríhali, wsse dobré zpomínali, co jsme sobě dnes rozjímalí.

Slowo wěčné, život wěčný, Pane náš Ježíssi, tys nás wssch mocným Pánem, sám a slowo twé spas nás, Amen.

4.

W tento nyní večerní čas, poděkuj Bohu každý z nás, za wsselíká dobrodiní, kteráž nám nehodným činí.

Kci: Buď tobě Otče chwála, žes mne stworil z hlíny, z bláta, obraz twůj we mně jsi stworil, bych tobě samému sloužil.

Chwála tobě, Synu Boží, wěrných dussi drahé zboží, žes se ráčil ponížiti, mne twou křwí wsfoupiti.

Chwála tobě, Duchu swatý, že ráčíš ozdobowati, dussi mou dary swatými, wssemi ctnostmi šlechetnými.

Ša jiná též dobrodiní, dusse i těla spasení, wždy zwláště dnes prokázaná, jaká bude chwála hodná?

Již pať nyní prosím tebe, dejž mi znát samého sebe, jaké mé dnes prowinění, dobrých skutků opouštění.

Rozpomeň se duše milá, w čems dnes Boha urazila, jaké twé bylo myšlení, w něm pochání neb swolení.

Sned od té hodiny ranní, až do té chvíle večerní, cos mluwil: proti Bohu, sobě, neb bližním na škodu.

Jakés hříchů působila, cos dobrého opustila, mnoho zlého přehlídala, k dobrému nepomáhala.

Přehliďniž již desatero boží a církwe, patero přikázání, a smrteelné hříchů, i poklésky wšední.

O Bože! lituji toho, že jsem spáchal hříchů mnoho, tohoto dne proti tobě, příliš powolujíc sobě.

Ne proto, že bych byl trestán, než proto, že jsi mocný Pán, a já čerwíček mizerný, žiw jsem byl proti twé vůli.

Chci života polepšiti, ctnosti swaté na se wzíti, hříchů wšech se warowati, jiné dny ctnostně skonati.

Již snížene tebe žádám, dejž mi jakožto mocný Pán, bych moh tuto noc přečkati, pať se z těch hříchů wyznati.

Jať nejprw náměstku twému, správci duchovnímu swému, o nedejž w nich zahynouti, ale k pokání se hnouti.

K záhubě jích obětuji, to wšecho, což tu zpytuji, i wšechno spaní a bdění, zármutek i potěšení.

A že jsem před hroznějšími, nepravostmi tělesnými, dnes byl zachowán od zlého, budiž wěčně chwalen z toho.

Ostříhejž mne, Bože milý, w tuto noc i w každou chvíli, bych nečinil po swé vůli, ale twou vždy činil vůli.

Pobožnost při veřejných službách božích.

Při wstoupení do kostela.

Jať milí jsou stánkové tvoji o Hospodine!
Touží a omdlévá duše má po síních tvých;
neboť lepší jest den jeden w síních tvých, než
tisíc w stánkách hříšníků. Půjdu do domu
Hospodinova; pravdivě toto místo jest swaté,
dům boží a brána nebeská.

Popřej mi, dobrotivý Bože, w domě tvém
u přítomnosti tvé a tvých swatých anjelů i
w společenství tvých prawověrných wyzna-
waců a ctitelů s náležitou uctivostí, pozor-
ností a wroucností přebýwati. Skrze Krista
Pána nasseho. Amen.

Pokropíš mne Izopem, očistěn budu, ob-
myješ mne, a nad sním zbílen budu.

Smiluj se nademnou Bože, podle velikého
milosrdenství swého: a podle množství smi-
lowání swých shladíš neprawost mou.

Sláva Otci i Synu i Duchu swatému.

Pochválena buď nejsvětější a nejdůstojnější svátost oltářní; a neposkvrněné početí nejblahoslawenější Panny a Rodičky boží Marie.

Uctěna buď nejsvětější Trojice; uctěn buď ukřižovaný za nás Ježíši! uctěna buď blahoslawena Panno Maria, matka Pána našeho Ježíše Krista! uctěn buď svatý A. patrone můj milý! uctění buďte všickni svatí a wyvolení boží, kterýmž se v tomto kostele zvláštní uctivost děje, a jichžto jména psána jsou v nebesích. Amen.

Růženec anjelský

k nejsvětější Trojici Boží.

1. desátek.

Otče, Synu, Duchu svatý, tobě čest, chválu vzdávati budem; o swatá Trojice! před tebou se flañjice.

Tě ctí anjelské křowé, nebe i země žiwlowé; i my též chwálíme tebe, požehnej nás Bože s nebe.

Budiž odewšech chválený, a nad wšecko zwelebený, Bůh Otec, Syn a swatý Duch. Swatá Trojice jeden Bůh.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Swatý Stwořitel, swatý Spasitel, též i Duch swatý, náš poswětitel.

Swatý, swatý, swatý jest Pán Bůh zástupů, plna jsou nebesa i země welebnosti a sláwy jeho.

Sláva Otci, i Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní až na věky věkův, Amen.

(Desetkrát swatý.)

2. desátek.

Ty jsi počátek i konec, tě chválí w světě každá věc, anjelé w nebeském ráji: swatý, swatý, swatý hrají.

Bohu Otci budiž chvála, Bohu Synu budiž sláva, i také Duchu swatému, Otci i Synu rovnému.

Budiž odewssech chválený, a nad wssecko zvelebený, Bůh Otec, Syn a swatý Duch, swatá Trojice jeden Bůh.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Swatý Stworitel, swatý Spasitel, též i Duch swatý, náš posvětitel.

Swatý, swatý, swatý jest Pán Bůh zástupů, plna jsou nebesa i země welebnosti a slávy jeho.

Sláva Otci i Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní až na věky věkův. Amen.

(Desetkrát.)

3. desátek.

O Trojice nejsvětější, nad tě nic není libější, dobrotivý o Bože náš! a hrozný, když se rozhněwáš.

Chválíme twou wssemohoucnost, chválíme twou božskou moudrost, twou dobrotu též wzíwáme, srdcem i usty zpíváme.

Budiž odewssech chválený, a nad wssecko zvelebený; Bůh Otec, Syn a swatý Duch, swatá Trojice jeden Bůh.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Swatý Stworitel, swatý Spasitel, též i Duch swatý, náš posvětitel.

Swatý, swatý, swatý jest pán Bůh zástupů,
plna jsou nebesa i země welebnosti a slávy jeho.

Sláva Oci, i Synu i Duchu swatému, jakož
byla na počátku, nyní až na věky věkůw. Amen.

(Desetkrát.)

Závěrka.

Tento růženec, Bože můj, obětují, služebníci twůj,
ano i sebe samého, tebe znaje Boha svého.

O Svrchovaný na nebi, dejž ať tě wsecko
welebí, ať se hříchu warujeme, a jen tebe milujeme.

Dej nám tať zde žívu býti, aby jsme mohli
přijíti tam, kde na věky králuješ, swatý, swatý,
swatý sluješ.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Swatý Stvořitel, swatý Spasitel, též i Duch
swatý, náš osvětitel. (tříkrát.)

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu swatému,
jakož byla na počátku, nyní na věky bez zmatku.

Wěřim w Boha Otce wšemohoucího, a t. d.

V. Pane wyslyš modlitbu naši:

R. A wolání nasse k tobě přijď.

V. Díky wzdáwejme Pánu:

R. Budiž Bohu chwála.

V. A dusse wsech wěrných zemřelých šrze mi-
losrdenství boží:

R. Ať odpočívají w swatém pokoji. Amen.

Růženec

blahoslavené Panny Marie.

Růženec radostný,

(Který se říká od 1. neděle adventní až do postu.)

Nač swatý duše přijíti, srdce nasse oswítiti, bychom mohli hodní býti, Pannu Marii uctíti.

Která skrz své zaslíbení to anjelské pozdrawení, počala Syna božského, Krysta Ježíše milého.

W šedesát tři pozdrawení, to jest té Panny uctění, neb tolik let Panna měla, když na tom světě bydlela.

Sláva buď Bohu nassému, z Panninky narozenému, Otci i Duchu swatému, w sedmi darích bohatému.

Modlitba.

O Panno a králowno nebeská! ráčíž otvořiti ústa i srdce nasse, abychom mohli s wroucenou nábožností odprawowati weselí twé swaté, řkouce: We jménu Otce, i Syna i Ducha swatého. Amen.

1. desátek.

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám duše má.

Radostný růženec, krásný jest to wěnek, nejčistší Maria Panna počala božského Syna: radostný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba k prvnímu desátku.

Raduj a vesel se blahoslavená Rodičko boží Pannenko Maria, neb syn tvůj nejmilejší Ježíš Krystus zvěstován byl tobě anjelem Gabrielem od Trojice swaté, abys ty jeho matkou i pannou byla. S tím velikým veselím tebe pokorně prosíme, blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Marya, abys se za nás hříšné u synáčka svého nejmilejšího s swatým A., patronem naším, přimlouvala, aby nám ráčil toho daru Ducha swatého jedinkou jiskerku w nasse hříšné a zatvrzelé srdce wpustiti, a nás oswítiti, abychom nábožně a horlivě tobě a synáčkowi tvému wšickni wespolek sloužiti mohli. Kterého jsi ty, o Panno, z Ducha swatého počala. Swatá Maria matko boží a. t. d.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

2. desátek.

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Radostný růženec, krásný jest to wěnec, chwátá s plesáním k Alžbětě, synáčka nesouc w životě: radostný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, syn tvůj, Pannenko překrásná, ten, kteréhož jsi ty w životě swém swatém dewět měsíců nosila, učinil w tobě to powstání, že jsi se přes hory brala, Alžbětu, přítelkyni svou, nawštwiti: ku kterémužto hlasu zplesalo nemluwnátko w životě jejím. S tím we-

líkým weselím tebe pokorně prosíme, blahoslawená Rodičko boží, Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné u synáčka swého i s swatým A., patronem nassím, přimluwiti, aby nás swou božskou milostí při skončení nassím nawstiwiti, a dusse nasse po smrti mezi swé wywolené do radosti nebeské přimouti a uwéstí ráčil.

Kterého jsi ty, o Panno, nesouc w životě Alžbětu nawstiwila.

Desetkrát: Zdrawas Maria.

3. desátek.

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na wěky, bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Radostný růženec, krásný jest to wěnek; Maria pokorná byla, Spasitele porodila: radostný růženec.

Otče náš. — Zdrawas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křtstus, syn twůj, Pannenko překrásná, ten, který se z tebe w Betlémě naroditi ráčil; s tím welikým weselím tebe pokorně prosíme, blahoslawená Rodičko boží, Pannenko Maria, abys se za nás hříšné dnešního dne i s swatým A., patronem nassím, přimlouwala, aby se ráčil w nassích hříšných srdcích zroditi; abyhom jeho božská přikázání plnili, a po smrti nassí k tobě a k synáčkowi twému nejmilejšsimu do radosti nebeské wespolek se dostati mohli.

Kterého jsi ty o Panno porodila.

Desetkrát: Zdrawas Maria.

4. desátek.

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na wěky bez

zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se vám dusse má.

Radostný růženec, krásný jest to wěnenec; nesla Synáčka do chrámu, obětovat nebes Pánu: radostný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, syn twůj, Pannenko Maria překrásná, ten, kterého jsi ty w chrámu jeruzalemském Bohu Otci za hříchy nasse obětowala, i s ním jsi se we wšší čistotě uwodila. S tím weselím welikým tebe pokorně prosíme, blahoslawená Rodičko boží, Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné dnešního dne, i s swatým A., patronem nassím, přimluwiti, aby nás na těle i na dusi od wšelikých hříchů očistiti, a po smrti k sobě do kralowství nebeského přimouti a uwěsti ráčil.

Kterého jsi ty, o Panno, w chrámě obětowala.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

5. Desátek.

Píseň.

Přimluw se k synáčku swému, ať nám wšem odpustí winu, o Maria!

Sláwa buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na wěky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se vám dusse má.

Radostný růženec, krásný jest to wěnenec, nalezla zas ztraceného w chrámu synáčka milého: radostný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, syn twůj, Pannenko překrásná, kterého jsi ty tři dni s welikou žalostí hledala, a jej ztraceného w chrámě jeruzalemském u prostřed kněží a učitelů nalezla: s tím welikým weselím tebe pokorně prosíme, blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné i s swatým A., patronem nassím, přimluwiti, abychom syna twého, Krysta Ježíše, spolu i s tebou naleznouti a spatřiti mohli.

Kterého jsi ty o Panno w chrámě nalezla.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

6. desátek.

Píseň.

Rozpomeň se o Maria! prosíme my tebe, nasse matičko rozmilá, na nasse přáteli, jenž se od nás odebrali, své pokuty odbýwají; dejž, by w tom trápení měli polehčení.

Obzwláště na které dusse málo Pdo zpomíná, nemajíc na tomto světě žádného přítele, we dne w noci se trápějí, pro Bůh! pomoci wolají; pomoz jim Maria, matko milostiwá!

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na wěky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, porouči se wám dusse má.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, syn twůj Pannenko překrásná, aby ráčil na twou lastawou přimluwu, i na přimluwu swatého A., patrona nasseho, zpomenouti na wšecky dusse, kterážto by

ještě w očistcových mukách zůstávaly, jakožto na nasse milé rodiče, děti, bratry, sestry, přátele a dobrodince i nepřátele.

Obzvláštně prosíme tebe blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, přimlouvej se u synáčka svého nejmilejšího za ty duše, které obzvláštní pomoci nemají, i též které se nejděle w očistcových mukách trápití mají; a za ty, jenž we wojně, na wodách, morovou ránou, náhlou smrtí z toho světa sessli; aby se syn twůj nejmilejší Ježíš Křtstus ráčil nad nimi šitowati, a z takových brozných muk jať nejspíše do králowství nebeského k sobě milostiwě přijmouti a uwésti.

Ráčíž jich wyswoboditi.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

Závěrka.

Píseň.

Ukaž se matkou býti, dussičkám w ouzkošti, rač jich wyswoboditi, z očistce těžkošti, k sobě milé přiwésti do věčné radosti.

O milostiwá a litostiwá, Křsta Ježíše matičko, šloň k ním své milé líčko, Maria!

Sláwa buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křstus, syn twůj, Pannenko překrásná, aby ráčil na twou lástwowou přimlowsu, též na přimlowsu swatého N., patrona nassého, tento růženec swatý po celém světě

rozšířiti, a všem zakladatelům, ředitelům a správcům tohoto svatého růžence, jak živým tak i zemřelým odplatu hojnou v království nebeském dáti.

Zdrávas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kristus, syn tvůj, Pannenko překrásná, ten aby ráčil všechy nemocné, zarmoucené, nužné a bídné křesťany, v jakémkoli zármutku a nemoci postavení jsou, potěšiti; obzvláštně prosíme tebe, blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, přimlouvej se u synáčka svého nejmilejšího za všechny ubohé wdovy a syrotky, které veliké protiivenství snášeti musejí, aby jich syn tvůj nejmilejší Ježíš Kristus dnešního dne všechny pozdrawiti a potěšiti ráčil.

Zdrávas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kristus, syn tvůj, Pannenko překrásná, ráčiž společnou modlitbu naši laickově přijmouti, a cožkoli jsme v tom svatém růženci žádali, aneb ještě žádati budeme při oběti mše svaté, aby to na tvou přimluvu Rodičko boží, Pannenko Marie, i na přimluvu svatého A., patrona našeho, nám všem wespolek vyplniti a dáti ráčil.

Obětování růžence.

Píseň.

Přijmi Pannenko růženec, krásný zlatý věnec, z života Ježíše witý, jako zlato slitý: o rájská růže krásná, Panno nad panny vzácná, Pannenko Maria!

Jehož jsi ty bez poskvrny předivně počala,
když s anjelským poselství pokorně svolila: o raj-
ská růže krásná, Panno nad panny vzácná, Pan-
nenko Maria.

Čtíme ten růženec svatý, tvé rozmilé matky,
ukaž láskou tvář Otce, Ježíši přesladký; o raj-
ská růže krásná, Panno nad panny vzácná, Pan-
nenko Maria.

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu sva-
temu, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez
zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se vám
dusse má.

Věřim v Boha, Otce všemohoucího a t. d.

Růženec žalostný,

(od první neděle postní až do velké noci.)

Píseň.

Jezu Kryste Pane milý, beránku velmi trpě-
livý! dal jsi na kříž přibít ruce svoje, za mne a
za nepravosti moje.

Patř naň, o hříšný člověče! ať ti z očí slza
teče; Ježíš na kříži za tě umírá, žalem slunce
jasnost svou zakrývá.

Wyřkna Pán ostatní slova, swísla mu z ramena
hlava; matka jeho velmi starostlivá, stojí, pláče,
pod ním ledva živa.

Když kopím mu bož probili, krev s vodou tu
wycedili; zvolajme již s hořkými slzami: Jezu
Kryste, smiluj se nad námi!

Modlitba.

O Panno a Králowno nebeská! račiž odewřiti ústa i srdce nasse, abychom mohli s welikou nábožností připominati žalostí twé swaté, řkouce: we jménu Otce i Syna i Ducha swatého. Amen.

1. Desátek.

Píseň.

O dusse má, zpomeň sobě, co Pán trpěl k vůli tobě, w zahradě krwí se potil, když se k Bohu Otci modlil.

Ježíši nazaretský, králi židowský, smiluj se nad námi!

Žalostný růženec, wzácný jest to wěnek, aby nás Krystus wykoupil, bolestně se krwí potil; žalostný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, syn twůj, Pannenko bolestná, ten, který pro nás hříšné a nehodné w zahradě jetsemanské krwí potit se ráčil, a od nelitostiwých židůw zjímán, swázán, políčowán, i do města potupně weden, před Annásse, Kaifásse, Piláta, Herodesa postawen, a falešně obžalowán byl. S tou welikou žalostí tebe pokorně prosíme, blahoslawená Rodičko boží Pannenko Maria, abys se ráčila za nás u synáčka swého nejmilejšího i s swatým A., patronem našším, přimluwiti, aby nás wssch swým nejsvětějším potem na těle i na dussi uzdrawiti ráčil.

Který se ráčil pro nás krwí potiti.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

2. desátek.

Píseň.

Ku sloupu byl přivázaný a ukrutně zbičovaný; za nás trpěl těžké rány: Jezu, smiluj se nad námi.

Ježíši nazaretský, králi židovský, smiluj se nad námi.

Žalostný růženec, vzácný jest to věnec, stojí beránek newinný, celý hrozně zbičovaný; žalostný růženec!

Otče náš. — Zdrávas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kristus, ten, který byl pro nás ukrutně k sloupu přivázan, mečlami a bičmi mrštěn, tak že jeho pannenště tělo od vrchu hlavy až do noh krví skropeno bylo; s tou velikou žalostí tebe pokorně prosíme, blahoslavená Rodičko boží Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné u synáčka svého nejmilejšího i s svatým A., patronem naším, přimluviti, aby nás všech od trestu věčného zachovati ráčil.

Který ráčil pro nás mrštěn býti.

Desetkrát: Zdrávas Maria.

3. desátek.

Píseň.

Trním ho porunovali, hlavu svatou mu zranili, za nás trpěl těžké rány; Jezu, smiluj se nad námi.

Ježíši nazaretský, králi židovský, smiluj se nad námi.

Žalostný růženec, vzácný jest to věnec, trním ostrým korunován, co král směšně políčkován: žalostný růženec!

Otče náš. — Zdřáwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křtstus, ten, který ráčil býti pro nás trnouw korunou korunován, že ostré špiče jeho swatou hlavu hluboce pronikly, též i jiné posmívání trpěti: s tou welikou žalostí tebe pokorně prosíme, blahoslawená Rodičko boží Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné u synáčka swého nejmilejšího i s swatým A., patronem naším, přimluwiti, aby nám všem korunu věčné sláwy milostiwě udělití ráčil.

Který ráčil pro nás trním korunován býti.

Desetkrát: Zdřáwas Maria.

4. desátek.

Píseň.

J jde s křížem obtížený, upadá náš Pán zemdlený, za nás trpěl těžké rány; Jezu, smiluj se nad námi.

Ježíši nazaretský, králi židowský, smiluj se nad námi.

Žalostný růženec, vzácný jest to věnec, tlačí ho přehrozná tíže, nese za nás dřevo kříže: žalostný růženec.

Otče náš. — Zdřáwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křtstus, ten, který ráčil býti přetěžkým křížem obtížený, a na horu Kalwáry s posměchem wedený, pod kterým

padal a omdléval: s tou velikou žalostí tebe pokorně prosíme, blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné u synáčka svého nejmilejšího i s svatým A., patronem naším, přimluviti, aby ve wsselikém kříži, zármutku a trápení pomocníkem a potěшитelem naším býti ráčil.

Který ráčil pro nás těžký kříž nésti.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

5. desátek.

Píseň.

Kryste pro své umučení, dej nám hříchu odpustění, ať nás nezžehne věčný plamen: uchowej nás Kryste, Amen.

Ježíši nazaretský, králi židovský, smiluj se nad námi.

Žalostný růženec, wzácný jest to wěnec, mocný nebes i země Pán, ohavně jest ukřižowán: žalostný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, ten, který pro nás hříšné ráčil na svatém kříži umříti, a duši svou nejsvětější Bohu Otci obětowati; s tou velikou žalostí tebe pokorně prosíme, blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, abys se ráčila za nás hříšné u syna svého nejmilejšího i s svatým A., patronem naším, přimluviti, aby pro své přehořké umučení nám wssem wespolek odpustění hříchů uděliti ráčil.

Který ráčil pro nás ukřižowán býti.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

6. Desátek.

Píseň.

Zpomeň na duše w očistci, u Syna, Panno nejčistší; wymož jim z jejich těžkosti, wejít do věčné radosti.

Ježíši nazaretský, Králi židovský, smiluj se nad námi.

Otče náš. — Zdrávas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, aby ráčil na twou milostiwou přímluvu, též na přímluvu swatého A., patrona nasseho, zpomenouti na wsecky ubohé dušičky, které by w očistcových mukách zůstávaly; obzvláštně na nasse milé rodiče, bratry, sestry, přátelé, dobrodince i nepřátelé, a na ty duše, které žádné obzvláštní pomoci nemají, též na ty, jenž we wojně, na wodách a morowé ráně náhlou smrtí z toho swěta sešly, jakož i na ty, které nejděle w očistcových mukách trápit se mají: aby syn twůj Ježíš Krystus se nad nimi slitowati, a je co nejspíš do králowství nebeského k sobě milostiwě přijmouti a uwésti ráčil.

Ráčiž jich wyswoboditi, swatá Panno Maria, matko boží, pros za ně a za nás hříšné a t. d.

Desetkrát: Zdrávas Maria.

Závěrka.

Píseň.

Maria, Panno přeswatá, rač milosti k nim být jata, pros za ně u syna twého Ježíše, Pána nasseho.

Ježíši nazaretský, Králi židovský, smiluj se nad námi.

Otče náš. — Zdrávas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kř Kristus, aby ráčil na twou lástkawou přimluwu, též i na přimluwu swatého A., patrona nášého, tento růženec swatý po celém světě rozšířiti, též všem zakládatelům, ředitelům a správčům tohoto růžence, jak živým tak i zemřelým odplatu hojnou w království nebeském udělit.

Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kř Kristus, ten aby ráčil všech nemocné, zarmoucené, nužné a bídné lidi, w jakémkoli zármutku a nemoci postavení jsou, potěšiti; obzvláštně prosíme tebe blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, přimlouvej se u synáčka swého nejmilejšího, za všech ubohé wdow a syrotky, které weliké protiwenství snášeti musejí, aby jich syn twůj nejmilejší, Ježíš Kř Kristus, dnešního dne všech pozdrawiti a potěšiti ráčil.

Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kř Kristus, syn twůj Pannenko přeshwatá, ten aby ráčil společnou modlitbu naší lástkawě přijmouti, a cožkoliw jsme w tom swatém růženci žádali, aneb ještě žádati budeme při oběti mše swaté, na twou přimluwu Rodičko boží, Pannenko Maria, i na přimluwu swatého A., patrona nášého, nám všem wespolek vyplniti a dáti.

Wěřim w Boha Otce všemohoucího, a t. d.

Růženec slavný.

(Jenž se říká od welkénoci, až do adwentu.)

Nač swatý Dusse přijíti, srdce nasse oswítiti, bychom mohli hodní býti, Pannu Marii uctíti, která skrz své zaslíbení a anjelské pozdravení, počala syna božího, Krysta Ježíše milého.

Šedesát tři pozdravení, to jest té Panny uctění, neb tolik let Panna měla, když na tom světě bydlela.

Sláva buď Bohu nassému, z Pannenky narozenému, Otci i Duchu swatému, w sedmi darích bohatému.

Modlitba.

O Panno a králowno nebeská! račiž otewřiti ústa i srdce nasse, abychom mohli s horlivou nábožností odprawowat radostný twůj swatý růženec, řkouce: we jménu Otce, i Syna i Ducha swatého. Amen.

1. desátek.

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Pozdrawujme, wychwalujme, králownu nebeskou, Pani archanjelskou; neb jest ona ozdobena, nad lilium okrášlena, Pannenka Maria.

Wítězný růženec, krásný jest to wěnenec; z mrtvých wstal swěta Spasitel, smrti, ďábla přemožitel: wítězný růženec!

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba k prvnímu desátku.

Raduj se a vesel se blahoslavená Rodičko boží, Pannenka Maria, neb syn tvůj nejmilejší, náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křtist, ráčil jest třetího dne slavně z mrtvých wstáti, a tobě, své nejmilejší matce, po tak welikém zármutku nejprw se ukázati: s tou welikou radostí tebe pokorně prosíme, nejsvětější Rodičko boží, Pannenka Maria, abys se ráčila za náš hříšné u synáčka svého nejmilejšího, dnešního dne, i s swátým U., patronem našim, přimluwiti, abyhom wšickni wespolek k životu wěčnému powstati mohli.

Který ráčil z mrtvých wstáti.

Desetkrát: Zdrawas Maria.

2. desátek.

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na wěky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, porouči se wám dusse má.

Pozdrawujme, wychwalujme, Frálownu nebeskou, Paní archanjelskou, neb jest ona ozdobena, nad lilium okrášlena Pannenka Maria.

Wítězný růženec, krásný jest to wěnek, slavně se k nebi ubírá, za ním půjdem, uči wíra: wítězný růženec.

Otče náš. Zdrawas Maria.

Modlitba.

Raduj a vesel se blahoslavená Rodičko boží, Pannenka Maria, neb syn tvůj nejmilejší náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křtist, ráčil jest s welikou sláwou k Bohu Otci na nebesa wstoupiti: s tou welikou radostí tebe pokorně prosíme, abys se rá-

čila u synáčka svého nejmilejšího, i s swatým A., patronem našim, za nás hříšné přimluwiti, aby mezi knížaty křesťanskými, prawou swornost a jednotu zachowati, našemu milostiwému císaři, pánu wítězství nad nepřáteli uděliti, církev swátou katolickou po celém světě rozšířiti, a nám pochoje swatého za dnů našich popřiti a dáti ráčil.

Který ráčil na nebe wstoupiti.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

3. Desátek.

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní na wěky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Pozdrawujme, wychwalujme, králownu nebeskou, Paní archanjelskou, neb jest ona ozdobena, nad lilium okráslena, Pannenska Maria.

Wítězný růženec, krásný jest to wěnek, zjednal to swěta Spasitel, by k nám přišel Utěšitel: wítězný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Raduj a wesel se blahoslavená Rodičko boží, Pannenko Maria, neb syn twůj nejmilejší, náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křystus ráčil na tebe, i na své milé aposstoly Ducha swatého seslati: s tou welikou radosti tebe pokorně prosíme, abys se ráčila za nás hříšné, i s swatým A., patronem našim, dnešního dne přimluwiti u synáčka svého nejmilejšího, aby nám ráčil těch darů Ducha swatého jedinou jiskerku w nasse hříšné a zatvrzelé srdce wpuštění, a nás oswítiti: abychom tobě a synáčku

twému, zde na tomto světě nábožně a horlivě
wssickni wespoleť sloužiti mohli.

Který Ducha swatého sěslati ráčil.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

4. desátek.

Píseň.

Pane, ráčiž požehnati, Jezu Kryste, a od škázy
zachowati, uslyš hlas náš, Pane Jezu Kryste.

Na poli wssého osení, Jezu Kryste, aby nepřislo
k zmaření, uslyš hlas náš, Pane Jezu Kryste.

K tobě my se utíkáme, Jezu Kryste, ourody
zemské žádáme, uslyš hlas náš, Pane Jezu Kryste.

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swa-
tému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez
zmatku. Ježíš, Josef a Maria, porouči se wám
dusse má.

Pozdrawujme, wychwalujme, frálownu nebeskou,
Paní archanjelskou, neb jest ona ozdobena, nad
lilium okrášlena, Pannenka Maria.

Wítězný růženec, krásný jest to wěnek, Maria
z toho žiwota, slawně jest na nebe wzata: wítěz-
ný růženec.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Raduj a wesel se blahoslawená Rodičko boží,
Pannenka Maria, neb syn twůj nejmilejší, náš
milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, ráčil tebe s tě-
lem i s dussí do radosti nebeské k sobě wzíti. S tou
welikou radostí tebe pokorně prosíme, blahoslawená
Rodičko boží, Pannenka Maria, abys se ráčila za
nás hříšné u synáčka swého nejmilejšího i s swa-

tým N., patronem naším, přimluviti, aby nás od moru, hladu, ohně, wojny, od náhlé a nenadálé smrti i wšelikého jiného zlého ochrániti, též polní ousoby od krupobití a škodlivého powětří zachowati ráčil.

Který Marii Pannu na nebe wzíti ráčil.

Desetkrát: Zdrawas Maria.

5. Desátek.

Píseň.

Poruč nás synáčku swému, ať nám wšsem odpustí winu, o Maria!

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Pozdrawujme, wychwalujme, králownu nebeskou, Paní archanjelskou; neb jest ona ozdobena, nad lilium okrášlena, Pannenko Maria.

Wítězný růženec, krásný jest to wěnek, tam jí Kryštus forunowal, slawou swou jí obdarowal: wítězný růženec.

Otče náš. — Zdrawas Maria.

Modlitba.

Raduj a wesel se blahoslawená Rodičko boží, Pannenko Maria! neb syn twůj nejmilejší, náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kryštus ráčil tebe nadewšecky anjelské křry wypwýssiti, králownou nebes i země učiniti, forunou králowství nebeského tebe ozdobiti. S tou welikou radostí tebe pokorně prosíme, rač se za nás hříšné u synáčka swého nejmilejšího dnešního dne, i s swatým N., patronem naším, přimluviti, abychom po smrti na twár

welebnosti božské ustawičně patřiti, a forunu slávy věčné obdržeti mohli.

Který Marii Pannu na nebi forunowati ráčil.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

6. desátek.

Rozpomeň se o Maria! prosíme my tebe, nasse Matičko rozmilá, na nasse přátelé, jenž se od nás odebrali, své pokuty odbývají; dejž, by w tom trápení měli polehčení.

Obzwláštne na které dusse málo kdo zpomene, nemajíce w tomto světě žádného přítele, we dne w noci se trápějí, k tobě o pomoc wolají: pomoz jim Maria, matko milostiwá!

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Krystus, syn twůj, Pannenko překrásná, ráčíž na twou nejsvětější přimluwu, též i na přimluwu swatého A., patrona nassého zpomenouti na wsecky ubohé dusse, kteréž by ještě w očistcowých mukách zůstávaly, obzwláštne na nasse milé rodiče, bratry, sestry, přátele, dobrodince i nepřátele.

Také tebe prosíme blahoslawená Rodičko boží, Pannenko Maria, přimlouvej se u synáčka swého nejmilejšího za ty dusse, které žádné obzwlášt ní pomoci nemají; též za ty, které se nejdéle w očistcowých mukách trápití mají, a za ty, kteréžto we wojně, na wodách a morové ráně náhlou smrtí

z toho světa sessly: aby se syn twůj Ježíš Kristus ráčil nad nimi slitowati, a jak nejspíš do království nebeského milostiwě přijmouti a uwésti.

Rač jich wyswoboditi.

Desetkrát: Zdráwas Maria.

Píseň.

Ukaž se matkou býti dussičkám w ouzkosti, rač jich wyswoboditi z očistce těžkosti, k sobě milé přiwésti do wěčné radosti. O milostiwá, o litostiwá Krysta Ježíše matičko, słoń k nám své milé líčko, Maria!

Sláva buď Bohu nassému, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na wěky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Závěrka.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kristus, syn twůj, Pannenko překrásná, ten aby ráčil na twou nejsvětější přimluwu, též na přimluwu swatého A., patrona nassého, tento růženec swatý po celém světě rozsšíti, a wšsem zakládatelům, ředitelům a správčům téhož swatého růžence, jak živým tak i zemřelým, odplatu hojnou w království nebeském uděliti.

Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Kristus ráčiz wsecky nemocné, zarmoucené, nuzné a bídné lidi, w jakémkoli zármutku a nemoci postawení jsou, potěšiti; obzwláštne prosíme tebe, blahoslawená Rodičko boží, Pannenko Maria! přimlouvej se u synáčka swého nejmilejšího za wseckny ubohé wdowy a syrotky, které weliké protiwenství snášeti musejí.

aby jich syn twůj nejmilejší, Ježíš Křtstus, dnešního dne všechy pozdrawiti a potěšiti ráčil.

Zdráwas Maria.

Modlitba.

Náš milý Pán a Spasitel Ježíš Křtstus, syn twůj, Pannenko překrásná, ten aby ráčil společnou modlitbu naši za wděl přjmouti, a cožkoliv jsme w tomto swatém růženci pokorně žádali, aneb ještě žádati budeme při oběti mše swaté, na twou přimluru, Rodičko boží, Pannenko Maria, i na přimluru swatého A., patrona našeho, nám všem wespolek vyplniti a dáti ráčil. Swatá Maria, Matko boží, pros za nás hříšné nyní i w hodinu smrti naši. Amen.

Obětování růžence.

Přijmi Pannenko růženec, krásný zlatý věnec, z života Ježíše wité, jako zlato slitý; o rajská růže krásná, Panno nad panny wzácná, Pannenko Maria!

Jehož jsi ty bez poskwrny, přediwně počala, řdyžs anjelskému poselství pokorně swolila; o rajská růže krásná, Panno nad panny wzácná, Pannenko Maria!

Ten, který zas má přijíti w den nejposlednější, žiwé i mrtvé souditi, nejsprawedliwější; o rajská růže krásná, Panno nad panny wzácná, Pannenko Maria!

Sláva buď Bohu našemu, Synu i Duchu swatému, jakož byla na počátku, nyní, na věky bez zmatku. Ježíš, Josef a Maria, poroučí se wám dusse má.

Wěřim w Boha, Otce všemohoucího a t. d.

Písně před kázáním.

1.

Dtče náš milý Pane! dejž nám Ducha swatého, prosíme, ať se stane, pro Krysta, syna twého; ať nás naučí božského prawdu zákona znáti, pro roctwí falešného pilně se wystríhati.

Kryste, jenž jsi twým wěrným seslal Ducha swatého, před wěky wywolným od Otce nebeského; ráciž nám této chvíle tohož Ducha seslati, ať bychom tebe mile mohli w slovích poznati.

O milý Dusse swatý! rač nassím hostem býti, jenž jsi w darích bohatý, nemesskej k nám přijíti; spravuj jazyk k mluwení, dej nám dobré naučení, nachyl ussi k slyšení, zapal srdce k wěření.

2.

Mluw Pane, neb žádá tebe slyšet sluha twůj, twé slovo pokládá za nejdrazší klenot swůj; otevíř ústa swá, zvěstuj zřízení swá, ukáž nám cestu zde, která k tobě vede.

Ty jsi swíce jasná tmou obkličené dusse, kteráž často nezná, co wywoliti slusí; my jsme zaslepení z ohledu spasení, držíce za ctnosti, co máš w offliwosti.

Twé slovo nás, co zlé, co dobré, učí znáti, dává moc dusi mdlé, hříchu se warowati; strž něj wíme, co leš, co stín, co prawda jest, bychom nezbloudili, wěčně nezhypli.

3.

We jménu Otce i Syna, též i Ducha swatého; ať řekne srdce křesťana: Amen před trůnem jeho; dle vůle mistra božského připravme srdce s myslí, ctíti Otce nebeského s prosbami horlivými.

Otče náš! jenž na nebesích přebýváš i na zemi; jméno tvé buď w skutkách našich swěceno mezi námi; království tvé od počátku světa wšsem připravené, přijď nám po smrti za částku odplaty přislíbené.

Tať, jak wšichni nebesťané vůli tvé jsou náchylní, též i my swěta měšťané dle ní budem zřízení. Chleeb, jenž dusse nasycuje, by tobě živy byly, který tělo posilňuje, dejž! bychom vždycky měli.

Odpust, Otče! nám wše winy, jichž srdečně želíme, jako my blížního křiwdy trpělivě snášíme: pokusšení, jestli dusse trápi, utlač jeho kmen; wswobodiž nás o Bože! od wšeho zlého.

Píseň po kázání.

Pochwálen buď Pán Bůh náš, kterýž nyní nasýtil nás swatým slowem, jenž jest pokrm našim duffem. Alleluja, Alleluja; pochwálen buď Bůh, Alleluja.

Pochwálen buď i Syn boží, jenž jest duffi našich zboží, neboť on sám strz smrt nawrátíl život nám. Alleluja, Alleluja; pochwálen buď Bůh, Alleluja.

Pochwálen buď i Duch swatý, jenž nás učí prawdu znáti, Boha Otce, i jeho Syna milého. Alleluja, Alleluja; pochwálen buď Bůh, Alleluja.

Při Asperges me.

Pokrop mne yzopem Pane! ať od hříchů čistý jsem, ať twá chwála nepřestane, stále zníti w srdci mém; očisť mne od nepravosti, ať jsem nad sních bělejší, a dejž, ať jsem z twé milosti, den ode dne ctnostnější.

Sláva Otci nebeskému, wšech věcí stvořiteli, i jeho Synu milému, světa vykupiteli, sláva též Duchu swatému; čest a díkyčinění buď Bohu trojjedinému, nyní a bez skončení.

Při Vidi aquam.

Pojďtež k oltáři kající! zde jest pramen wod živých, posvěceny očisťující wšech po ctnosti žijících; na křtu jste z moci Křystové hřích swůj wodou odmyli, buďtež teď stvoření nové, plňte, co jste slíbili.

Jať Křystus wíc neumírá a teď jen Otci živ jest, tať každý ať wnitř potírá zlých swých žádostí neřest, by čisté od hříchů kwasu srdce nasse splešalo, a radostné w tomto času, Alleluja zpíwalo.

V. Proukaž nám milosrdenství twé, o Panne!

R. A co spasitedlného jest, uděl nám.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

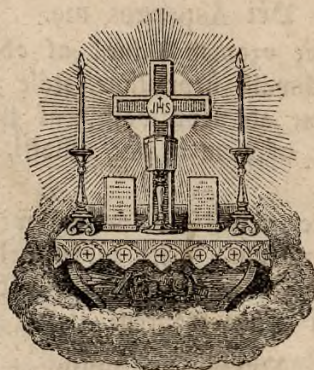
R. A wolání mé k tobě přijď.

Wyslyš nás Pane, swatý wšemohoucí Bože wěčný! a ráciž seslati s nebe swatého anjela swého, který by nás wšechy jať w nassém obydlí, tať zde w tomto chrámu shromážděné chránil, ostríhal, opatrowal, nawštíwil a hájil. Skrze Ježíše Křysta.

V. Pomoc Boží budiž s námi wždycky,

R. Který stvořil nebe i zemi.

Pobožnost k nejsvětější oběti mše svaté.

Rozjímání přede mší svatou.

Jezíši! při poslední večeři vzal jsi chleb do svých svatých rukou, dobrořečils a lámals řka: „Toto jest tělo mé, které se za vás vydává.“ Vzals také kalich s winem a pravils: „Toto jest krev má nového zákona, která za vás a za mnohé vylitá bude na odpustění hříchů.“ A když jsi oboje apóstolům svým k požívání dával, řekl jsi, o Jezíši! tato slova: „To činite na mou památku.“ To, co jsem já nyní činil, to i vy činite a zpomeňte sobě na mou neskončenou lásku k vám, na mé umučení a smrt. To tehdy, co jsi Jezíši! při poslední večeři nekrvavě činil a co jsi na

Kříží krvavě došonal, to měli apoštolové a po nich biskupové a kněží při jedné pravé a čisté oběti nového zákona, při mši svaté, až do skonání světa krvavým způsobem obnovovati. Při této oběti svato-svaté chci nyní přítomen býti s takovým citem lásky, důvěry, wděčnosti, outřpylosti, lítosti, kterýmž matka Páně, svatý Jan a svatá Marii Magdalena naplnění byli, když na hoře Kalvárii pod křížem tvým stáli.

Otče nebeský! v duchu poníženosti a pobožnosti spojuji se s celou církví katolickou a obětuji tobě tuto oběť svatou, abych poznal, že jsi můj jediný Bůh pravý a Pán nebes i země, jemužto se hodně a libě klaněti mohou jen šrže syna tvého, nad nímž své největší zalíbení máš; abych tobě za neskončená dobrodíní tvá šrže syna tvého hodně děkował; abych sobě wděčně připomínal přehorřké umučení a smrt jednorozeného syna tvého, svého božského spasitele Ježíše Krista, který za mé hříchy na oltáři kříže trpěl a nyní při oběti mše svaté za hříchy mé znovu se obětovati račí; abych posledně šrže mocnost této oběti plnost tvého požehnání a všeseky potřebné milosti, jak pro sebe, tak pro živé i zemřelé získal!

Modlitby ku mšši sváté

3 mššni knihy vyjmuté.

Přístupná modlitba.

We jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Žalm 42.

- V. Wejdu k oltáři božímu.
 R. K Bohu, jenž obveseluje mladosť mou.
 V. Suď mne, o Bože! a rozděľ věc mou od
 národu nesvatého; od člověka nepravého
 a lstivého vytrhni mne.
 R. Nebo ty, o Bože! jsi síla má, proč jsi mne
 zapudil a proč smutný kráčí, když mne
 nepřítel sužuje?
 V. Sessli mi světlo své a pravdu svou, o-
 nyť ať mne vedou a přivedou na horu
 svatou tvou a do stánů tvých.
 R. J wejdu k oltáři božímu, k Bohu, jenž
 obveseluje mladosť mou.
 V. Oslavovati budu tebe na harfě Bože,
 Bože můj; proč jsi smutná duše má a
 proč mne zarmucuješ?
 R. Doufej v Boha, nebo ještě vyznáwati jej bu-
 dou, on jest spasení tváře mé a Bůh můj.
 V. Sláva Otci, i Synu, i duchu svatému.
 R. Jakož byla na počátku i nyní, i vždycky
 i na věky věků.

(Při mšši sv. za zemřelé se předesslý žalm neříká, nýbrž se zde začíná):

- V. Wejdu k oltáři božímu.
 R. K Bohu, jenž obveseluje mladosť mou.

V. Pomoc nasse we jmenu Páně.

R. Kterýž učinil nebe i zemi.

V. Spovídám se Bohu všemohoucímu, Marii vždy blahoslavené Panně, blahoslavenému Michalu archanjelu, blahoslavenému Janu křtiteli, swatým apoštolům Petru a Pawlu, i všem swatým a wám bratři, proto že jsem welice zbřěsil myšlením, řeči a skutky; má wina, má wina, má nejwětší wina. Pročež prosím Marii vždy blahoslavenou Pannu, blahoslaveného Michala archanjela, blahoslaveného Jana křtitele, swatých apoštolů Petra a Pawla i všech swatých a wás bratři, prosťte za mne u Boha, Pána nassého.

R. Smiluj se nad tebou všemohoucí Bůh! odpustiž tobě hříchy twé a přiveď tebe k životu věčnému. V. Amen.

R. Spovídám se Bohu všemohoucímu, Marii vždy blahoslavené Panně, blahoslavenému Michalu archanjelu, blahoslavenému Janu křtiteli, swatým apoštolům Petru a Pawlu, i všem swatým a tobě Otče, a proto, že jsem welice zbřěsil myšlením, řeči a skutky; má wina, má wina, má nejwětší wina. Pročež prosím Marii vždy blahoslavenou Pannu, blahoslaveného Michala archanjela, blahoslaveného Jana křtitele, swatých apoštolů Petra a Pawla, i všech swatých a tebe Otče, prosťte za mne u Boha, Pána nassého.

V. Smiluj se nad wámi všemohoucí Bůh! odpusť wám hříchy wasse a přiveď wás k životu věčnému. R. Amen.

- V. Obrát se k nám, o Bože! a obžij nás.
 R. A lid tvůj se w tobě weseliti bude.
 V. Prominutí, rozhřesení a odpustění hříchů
 našich udělíš nám všemohoucí a milosr-
 dný Pán. R. Amen.
 V. Obrát se k nám, o Bože! a obžij nás.
 R. A lid tvůj se w tobě weseliti bude.
 V. Ukáž nám, Pane! milosrdenství své.
 R. A spasení své dej nám.
 V. Pane, vyslyš modlitbu mou,
 R. A volání k tobě přijď.
 V. Pán s vámi. R. J s duchem tvým.

(Když kněz k oltáři přistupuje.)

Modleme se:

Odejmi od nás, prosíme tebe Pane, nepra-
 wosti naše, abychom do swatyně swatých či-
 stým srdcem wjítí zasloužili. Skrze Krysta
 Pána našeho. Amen.

(Když kněz oltář libá.) Prosíme tebe Pane! skrze
 zásluhy tvých swatých, jichžto ostatkové zde
 jsou, i všech swatých, abys odpustiti ráčil
 všechny hříchy moje. Amen.

Začátek na den nejsvětější Trojice.

Požehnána budiž swatá Trojice a neroz-
 dílná Jednota, oslawujeme ji, nebo milosrden-
 ství své nad námi učinila. Pane Bože náš,
 jak podivné jest jméno tvé na všechny země.
 Sláva Otci a t. d.

Začátek na každou neděli.

Tento jest den, který učinil Pán, radujeme
 se a zpěvujeme Bohu. Ježíš Krystus z

mrtvých wstal. Lásko jeho nás nutí, abychom
jemu samému žiwi byli. Sláva Otci a t. d.

Začátek na swátky Pána Ježíše.

Wěřim, o Bože můj, nejen to tajemství,
které dnes církev swatá slawí, ale i wšecky
ostatní tajemství Ježíše Krysta syna twého.
Děkuji tobě za ně a žádám, aby mi tato sla-
wnost k spasení prospěšná byla. Sláva Otci
a t. d.

Začátek na slawnost Panny Marie.

Zdráwas swatá Matko! jenž jsi nám po-
rodila Krále, který nebe i zemi řídí na wěky.
Sláva Otci a t. d.

Začátek na den nějakého swatého (swaté).

Klaním se tobě o Bože! jenž jsi podiwný
w swatých swých. Ctím a welebím tebe, dě-
kuji tobě za wšechny milosti, které jsi tomuto
swatému (swaté), jehožto (jejížto) památku ob-
nowujeme, tak hojně udělití ráčil; děkuji tobě
také za wšecka dobrodini, kteráž na jeho (její)
orodování církwi své uděluješ. Sláva Otci
a t. d.

Kyrie eleison.

V. Pane, smiluj se nad námi! R. Pane,
smiluj se nad námi! V. Pane, smiluj se nad
námi! R. Kryste, smiluj se nad námi! V.
Kryste, smiluj se nad námi! R. Kryste smi-
luj se nad námi! V. Pane, smiluj se nad ná-
mi! R. Pane, smiluj se nad námi! V. Pane,
smiluj se nad námi!

Gloria (Sláva).

(Chwalozpěv tento se neříká, PolíbrátPolí Pněz w modrém neb černém oděvu obět mše swaté Poná.

Sláva na výsošti Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle. Chválíme tebe, dobrořečíme tobě, fláíme se tobě, oslawujeme tebe. Díky tobě wzdáwáme pro welikou sláwu twou. Pane Bože, králi nebeský, Bože otče wšsemohoucí! Pane Ježíši Kryste, synu jednorozený, Pane Bože, beráčku boží, synu Otce, jenž snímáš hříchy swěta, smiluj se nad námi! jenž snímáš hříchy swěta, přijmi modlitbu nassi, jenž sedíš na prawici Otce, smiluj se nad námi! Neb tys sám swatý, tys sám Pán, tys sám nejwvyšší. Ježíši Kryste s Duchem swatým w sláwě Boha otce. Amen.

V. Pán s wámi. R. J s duchem twým.

Církewní modlitba (Kollekta).

Wšsemohoucí, wěčný Bože! jenž jsi dal služebníkům swým we wyznání prawé wíry sláwu wěčné Trojice poznati a w moci welebnoti jednotě se flaněti; žádáme, abychom skrze pewnost této wíry ode wšsich protiwenstwi ochraněni byli. Skrze Pana nassého Ježíše Krysta a t. d.

Epištola (Řím 11.)

O hlubokosti bohatstwi, moudrosti a umění božího! jak nespýtatedlni jsou soudowé jeho, a newystižitedlné cesty jeho! Nebo kdo poznal smysl Paně? Aneb kdo jeho rádcem byl? Aneb kdo prvé dal jemu, a bude mu odpla-

ceno? Nebo z něho, a skrze něho, a w něm
jsou wšecky věci; jemu sláva na věky. Am.
R. Bohu díky.

Žpěw stupňowý (gradual).

Požehnaný jsi, o Pane! který patříš na
propasti a sedíš nad Cherubim;

V. Požehnaný jsi Pane! na obloze nebeské
a chwalitebný na věky. Alleluja, Alleluja.

R. Požehnaný jsi Pane! Bože otců našich a
chwalitebný na věky. Alleluja.

Před Ewanjeliem.

Očist srdce a rty nasse, wšemohoucí Bože!
jenž jsi rty proroka Izaiáše skrze anjela swého
žijawým uhlem očistiti ráčil, aby twůj kněz
twé Ewanjeliem swaté hodně zvěstowal, my
pak jej k spasení našich duší pozorně slyšeli
a w srdci swém zachowáwali, Skrze Křysta
Pána našeho. Amen.

V. Pán s wámi. R. J s duchem twým.

Ewanjeliem (Mat. 28).

Za onoho času řekl Pán Ježíš učedníkům
swým: Dána jest mi wšeliká moc na nebi i
na zemi. Protož jdouce, učte wšecky národy
křtice je we jménu Otce, i Syna, i Ducha
swatého, učte je zachowáwati wšecko, což
jsem koli přikázal wám. A aj, já s wámi
jsem po wšecky dny až do skonání swěta.

R. Sláva tobě Křyste.

Kredo (věřím).

Věřím w jednoho Boha, Otce všemohoucího, stvořitele nebe i země, všech viditelných i neviditelných věcí. I w Pána Ježíše Krista, jednorozeného syna božího a z Otce narozeného přede všemi věky, Boha z Boha, světlo ze světla, Boha pravého z Boha pravého, zplozeného, neučiněného, jedné podstaty s Otcem, šrze něho všecky věci stvořené jsou; jenž pro nás lidi a pro spasení nasse sstoupil s nebe a wtělil se z Ducha swatého z Marie Panny a člověkem učiněn byl. I byl za nás pod Pontským Pilatem ukřižowan, trpěl i pohřben jest. A třetího dne wstal z mrtvých podle písem, a wstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce, a opět přijde w slávě souditi živé i mrtvé, jehožto království nebude konce. A w ducha swatého, Pána obživujícího, kterýž od Otce a Syna vychází, který spolu s Otcem a Synem ctěn a slaven bývá, jenž mluvil šrze proroky. A w jednu swatou, obecnou a apostolskou církev. Vyznávám jeden křest na odpustění hříchů a očekávám z mrtvých wstání a život budoucího věku. Amen.

V. Pán s vámi. R. I s duchem tvým.

Obětování.

Modleme se: Požehnaný budiž Bůh Otec, i jednorozený Bůh Syn, i Duch swatý, nebo učinil s námi milosrdenství své.

(Když kněz hostyi obětuje.) Přijmi, swatý Otče všemohoucí, věčný Bože! tuto neposkvrně-

nou hostyi, kterouž já nehodný služebník tvůj obětuji tobě, Bohu svému živému, a pravému, za mé nescílné hříchy, uražení a nedbalosti, za wšsecky přistojící, a za wšsecky věřící křesťany živé i zemřelé; aby mně i jim prospíwala k spasení a životu věčnému. Amen.

(Když wodu žehná.) Bože, jenž jsi důstojnost lidské přirozenosti podivně stwořil a ještě podivněji obnowil, dej, abychom skrze tajemství této wody a wína společnost měli s Božstwím toho, který našeho člowěčenství oučasten býti ráčil, Ježíš Křystus, tvůj syn, náš Pán, který s tebou žiw jest a králuje w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšsecky věky věků. Amen.

(Když kněz kalich obětuje.) Obětujem tobě, o Pane! kalich spasení, dobrotu twou wzímající, aby před obličej twé božské welebnosti za nasse a spasení celého swěta s líbeznu wůni wstoupil. Amen.

(Kloně se k oltáři.) W duchu poníženosti a srdcem skrousseným ať jsme přijati od tebe, o Pane! a ať se dnes obět nasse před obličejem twým tak koná, aby se líbila tobě, Pane Bože!

(Žehnaje oběť.) Přijď, poswětiteli, wšsemohoucí věčný Bože! a požehnej tuto oběť twému swatému jmenu připrawenou.

(Žehnaje řadění.) Na orodowání swatého Michala archanjela stojícího na prawici oltáře řadění, a wšsich wymolených swých, račiž, o Pane! toto řadění požehnati a w líbeznu wůni přijíti. Skrze Křysta Pána nasseho. A.

(Když Padi obět.) Kadění toto od tebe požehnané vstup k tobě o Pane! a sstup na nás milosrdenství tvé.

(Když oltář Padi.) Budiž zprawována (příjemná), o Pane! modlitba má, jako kadění před obličejem tvým. Pozdvížení rukou mých, jako obět večerní. Polož, o Pane! stráž ustům mým, ostříhej dvěře ústí mých, aby se nenaklonilo srdce mé k sloům zlošným, a bych se neopovážil vymlouwati w hříchích.
(Žalm 140.)

(Odewzdávaje Padědlnici.) Zapal w nás, o Páne! oheň své lásky a plamen věčného milování. Amen.

(Kněz myje ruce.)

Žalm 25.

Umyji mezi newinými ruce mé, a obstoupím oltář tvůj, Šospodine! abych slyšel hlas chvály, a wyprawoval všeseky diwne skutky tvé. Šospodine! miloval jsem okrasu domu tvého a místo obýwání sláwy tvé. Nezablahzuj s bezbožnými, Bože, dusse mé, a s mužmi krví wraždělnými života mého. W jichžto rukou nepravosti jsou, a pravice jejich naplněná jest dary. Já pať w newinosti své chodíwal jsem: vykoupíš mne a smiluj se nademnou. Toha má stála w přímosti, w shromážděních dobrořečiti budu tebe, Šospodine. Sláva Otci a t. d.

(Když Kněz u prostřed oltáře w pokloně se modlí.)

Přijmi swatá Trojice, tuto obět, kterouž tobě vzdáváme na památku umučení, z mr-

twých wstání a wstoupení Ježíše Krysta Pána našeho, a ke cti blahoslawené a neposkvrněné Marie Panny, blahoslaweného Jana křtitele, swatých apóstolů Petra a Pawla, a těchto i všech swatých, aby jim sloužila ke cti, nám pak k spasení, aby onino za nás orodowati ráčili w nebesích, jichžto památku konáme na zemi. Skrze téhož Krysta Pána našeho. Amen.

(Kněž obrací se k lidu a prawi:) Modlete se bratři, aby má i wasše oběť příjemná byla u Boha Otce všemohoucího.

R. Přijmiž, Hospodin! oběť tuto z rukou twých ke cti a chwále jména swého, k užítku našemu a celé swé církwe swaté. Amen.

(Kněž modlí se w tichosti.) Posvětíš, prosíme, Pane Bože náš! skrze wžíwaní twého swatého jména tuto oběť, nížto nás samých učin sobě obětí věčnou. Skrze Pána našeho Ježíše Krysta. Amen.

Prefací.

V. Po všecky věky věků, R. Amen.

V. Pán s wámi, R. I s duchem twým.

V. Wzhůru srdce, R. Pozdwiňujme k Pánu.

V. Díky wzdáwejme Pánu Bohu swému, R. Šodno a spravedliwo jest.

W prawdě hodno a spravedliwo jest, slusno a spasitedlno, abychom tobě wzdycky a všude díky wzdawali, Pane swatý, Otče všemohoucí věčný Bože! Jenžto s jednorozeným synem swým a Duchem swatým jeden Bůh,

jeden Pán jsi: nikoliv w jednotě jedné osoby, nýbrž w Trojici jedné bytnosti. Nebo co dle twého zjemení o twé slávě můžeme, to též o synu twém, to o Duchu swátém bez rozdílnosti můžeme, abychom we wyznání pravého a věčného Božství, w osobách zvláštnosti, w bytnosti jednotě a we velebnosti se klaněli rovnosti, kterouž zvelebují anjelové i archanjelové, cherubini a serafini, jenž nepřestávají wolati denně jednohlasně řkouce:

Swatý, swatý, swatý Pán Bůh zástupů; plna jsou nebesa i země velebnosti twé. Sosanna na výsosti. Požehnaný jenž přichází we jménu Páně. Sosanna na výsosti.

Kanon.

(Kněž se w tichosti modlí.)

Tebe tedy nejdobrotivější Otče! skrze Ježíše Krysta, syna twého, Pána nasseho, s ponížeností žádáme a prosíme, abys milostivě přijal a požehnal tato dáni, tyto dary, tyto swaté a neposkvrněné oběti, ježto přede vším tobě vzdávány za twou swatou katolickou církev, kterouž pokojem obdariti, hájiti, w jedno spojiti a řiditi račiž po celém okřesku swěta, spolu s služebníkem svým papežem nassim N., (arci) biskupem nassim N., (císařem aneb králem) nassim N., a za všeseky právoměřici a ctitele katolické a apostolské wíry.

Memento. (Zpomenuti na živé.)

Zpomeň, o Pane! na služebníky a služebnice své N. N.... a na všeseky přístojící,

jichžto wíra a pobožnost tobě známa jest, za které tobě obětuje, nebo kteří tobě obětuji tuto oběť chvály za sebe a za wšechny swé, za wýkoupení swých duší, za dosažení spasení a zdrawí swého, a tobě Bohu wěčnému, žiwému a prawému wzdávají žádosti swé, obcowání majíce a památku wzímajíce zvláštně oslawené a neposkvrněné Panny Marie, Rodičky Boha a Pána nasseho Ježíše Křsta; ale i také blahoslawených apóstolů a mučedníků twých: Petra a Pawla, Ondřeje, Jakuba, Silipa, Bartoloměje, Matouše, Simona a Tadeáše, Lina, Kleta, Klementa, Křsta, Kornelia, Cypriána, Wawřince, Chrysogona, Jana a Pawla, Kosmy a Damiana, a wšech swatých, pro jejichžto zásluhy a prosby uděliti ráciž, abychom we wšem pomoci ochrany twé zachowáni byli. Skrze téhož Křsta Pána nasseho. Amen.

(Když kněz ruce wzkládá na oběť.) Tuto oběť služebnosti naší a celé čeledi swé, prosíme, Pane! ráciž milostiwě přijíti, dny nasse w pokojí twém zprawowati, a poruč, abychom od wěčného zatracení oswobdzeni a k stádu twých wypowolených připočtění byli. Skrze Křsta Pána nasseho. Amen.

(Žehnaje oběť.) Prosíme, Bože! ráciž tuto oběť we wšem požehnanou, wěnowanou, platnou, rozumnou a příjemnou učiniti, aby se stala tělem a křwi nejmilejšího syna twého, Pána nasseho Ježíše Křsta.

Proměňování.

Kterýž, den před tím, než trpěl, wzal chleb w swé swaté a welebné ruce, a pozdwihna oči k nebi, k tobě, Bohu Otci swému wšemohoucím, tobě díky čině dobrořečil, lámal a dával učedníkům swým a řekl: „Wezměte a jezte z toho wssicni;“

„Nebo toto jest tělo mé.“

Podobně po večeri wzal i tento přewýborný kalich w swé swaté a welebné ruce, tobě díky čině dobrořečil, a dal učedníkům swým řka: Wezměte a pite z toho wssicni: Nebo tento jest kalich krwe mé, nowého a věčného zákona (tajemství wiry), kteráž za nás a za mnohé wylita bude na odpustění hříchů.

Kolikrátkoli to činiti budete, činte to na mou památku.“

Pročž také, o Pane! my služebníci tvoji a lid twůj posvěcený památku konajíce přeswatého umučení téhož Krysta syna twého, Pana nasseho, ale i zmrtwýchwstání a slawného nanebewstoupení, vzdáváme wyborné welebnosti twé z twých darů a daní obět čistou, obět swatou, obět neposkwrněnou, chleb swatý života věčného, a kalich spásení usta-wičného, na které račiž milostnou a libeznou twáří shlédnouti a je sobě oblíbiti, jakožs sobě oblíbiti račil dary sprawedliwého sluhy swého Abele a obět praotce nasseho Abrahama, a kterouž tobě wzdal nejwyšší kněz twůj Melchisedech, swatou a neposkwrněnou obět.

Pořorně tebe řádáme, všemohoucí Bože, poručíš, aby tato oběť řkrze ruce swatého anjela twého na wznessený oltář twůj přinesená byla před obličej twé bořské welebnořti, abychom, řoliřkořkoli z tohoto oltáře swatowaté tělo a řrew řyna twého pořiwati budeme, všelikým pořehnáním nebeským a milostí naplnění byli. řkrze téhoř řryřta řána nassého, Amen.

Memento. (řpomenuti za mrtvé.)

Pomni také, o řane! na řlužebníky a řlužebnice řwé ř. ř., řteři nás řředessli s řznamením řířy a odpočívají w řpánřku pořoje. římž, řrosíme, o řane! a všem w řryřtu odpočívajícím ráčíš místo obweselení, řwětla a pořoje pořřiti. řkrze řryřta řána nassého. Amen.

Nám pař řřířným řlužebníkům řwým, řenřto se důvěřují w řplnost řlitowání twých, ráčíš pořil něřaký a řpolečnosť pořřiti s twými řwatými apossťoli a mučedníky, s řanem, řtěpánem, řatějem, řarnabášsem, řgnácem, řalexandrem, řmarcelínem; řetrem, řelicitou, řerpetuou, řátou, řucii, řneřřkou, řecilii, řnastázii, a s všemi řwatými twými, w říchřto řpolečnosť ráčíš nás, řrosíme, ne pořle ceny nassích zářluř, nýbřž pořle řmilowání řwého, uwěřti. řkrze řryřta řána nassého.

řkrze něhoř, řy, o řane! všelřto toto dobré wřřdy tworiř, pořswěcuješ, obřiwujeř, řeh-náš a nám uřřeluješ. řkrze něho, s ním a w něm budiř tobě řohu otci všemohoucímu w řjednotě řucha swatého všeliká řest a řláwa od wěřu na wěřy. Amen.

Skrze spasitelná přikázání napomenutí a skrze božské naučení wycvičení opowazujeme se modliti: Otče náš a t. d. A neuvoď nás w pokušení. R. Ule zbaw nás od zlého. V. Amen.

Wyswoboď nás, prosíme, o Pane! ode všeho zlého, předešlého i budoucího, a na přimluwu blahoslavené, slavné a neposkvrněné Rodičky boží Marie, a twých blahoslavených apoštolů Petra a Pawla a Ondřeje, i všech swatých uděl milostiwě pokoje za dnů našich, abychom pomocí milosrdenství twého od hříchů vždy oswobozeni a od všeho soužení ochráněni byli. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krysta, syna twého, který s tebou žijest a králuje w jednotě Ducha swatého, Bůh od věků na věky, Amen.

V. Pokoj Páně budiž vždy s námi. R. I s duchem twým.

(Když kněz jeden díl Hostie do kalicha wponští.)

Toto smíšení a proměnění těla a krwe Pána našeho Ježíše Krysta sloužíž nám přijímajícím k životu věčnému. Amen.

Veránku boží, jenž snímáš hřichy swěta, smiluj se nad námi.

Veránku boží, jenž snímáš hřichy swěta, smiluj se nad námi.

Veránku boží, jenž snímáš hřichy swěta, uděl nám pokoje.

Pane Ježíši Kryste, jenž jsi prawil apoštolům swým: „Pokoj swůj zanechávám wám, pokoj swůj dávám wám,“ nepatříž na hřichy ale na wíru církwe swé, a ráčíž jí podle

swaté wůle swé w poškoji a jednotě zachowati, jenž jsi žiw a králuješ na věky věků. Amen.

Pane Ježíssi Kriste, synu Boha živého, jenž jsi z wůle Otce, přičiněním Ducha swatého smrti swou swět obživil, wyswobod mne skrze toto swato-swaté tělo a krew swou odewššech mých neprawostí a ode wšseho zlého a učin, abych wždy twá přikázani zachováwal a nedopust, abych od tebe odloučen byl, jenž s tímž Bohem Otcem a Duchem swatým žiw jsi a králuješ na věky věků. Amen.

Požiwání těla twého, Pane Ježíssi Kriste, jenžto já nehodný přimouti se opowážuji, ať mně neslouží k odsouzení a zatracení, ale pro twou dobrotu ať mně prospívá k ochraně dusse i těla a k dosažení poswěcení, jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého Bůh na věky věků. Amen.

Chleb nebeský přimnu a jméno Páně wzíwati budu.

Pane, nejssem hoden, abys wšel pod střechu mou, ale jen toliko rei slowem a uzdrawená bude dusse má. (3krát.)

Tělo pána našeho Ježíše Krista zachowejž dussi mou k životu wěčnému. Amen.

Čímž odplatím Pánu za wšecko, což udělil mně? Kalich spasení přimnu a jméno Páně wzíwati budu. Chwálu wzdáwaje wzíwati budu pána a od nepřátelů swých wyswobozen budu.

Krew pána našeho Ježíše Krista zachowejž dussi mou k životu wěčnému. Amen.

Dejž, abychom, co jsme ústy přijali, čistým srdcem dosáhli, a z daru časného staň se nám prostředek k spasení věčnému.

Tělo tvé, o Pane, kteráž jsem přijal, a krev, kterouž jsem pil, zůstaň ve wnitřnostech mých, a propůjč, aby ve mně nezůstala po-
sskvrna hříchu, jehož čisté a swaté swátosti obcerstwily, jenž jsi žiw a králuješ na wěky wěků. Amen.

Ant. Chwalme Boha na nebesích a před twáří wšech žiwých díky wzdáweme jemu, nebo s námi učinil milosrdenstwí své.

V. Pán s wámi. R. J s Duchem twým.

K posledním modlitbám.

Ať nám prospívá k spasení duše i těla, Pane Bože náš, přijmutí této swátosti, a wěčné wyznání swaté Trojice a nerozdílné jednoty. Skrze Pána nassého Ježíše Krysta. Amen.

V. Pán s wámi. R. J s Duchem twým.

Ite missa est. (Benedicamus Domino.)

Iděte, dokonáná jest mše. (Dobrořečme Pánu.)

R. Bohu díky.

Oblib sobě, swatá Trojice! nejpomněnější službu mou a propůjč, aby tato oběť, kterouž jsem já nehodný tvé božské welebnosti wzdal, tobě příjemná byla, a wšsem, za které jsem ji obětowal, pro tvé milosrdenstwí k smíření sloužila. Skrze Krysta Pána nassého. Amen.

(Žehnaje lid.)

Požehnej nás wšemohoucí Bůh † Otec, Syn a Duch swatý. Amen.

V. Pán s wámi. R. J s Duchem twým.

V. Začátek sw. ewangelium podle sepsání sw. Jana P. 1.

R. Sláva tobě, Pane!

Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha a Bůh byl Slovo. To bylo na počátku u Boha. Wšecky věci srze něj učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. W něm život byl a život byl světlo lidí, a světlo w temnostech swítí, a tmy ho neobsáhly. Byl člověk poslaný od Boha, jemuž jméno bylo Jan. Ten přišel na svědectví, aby svědectví wydal o světě, aby wšickni věřili srze něho. Nebyl on světlo, ale aby svědectví wydal o světě. Bylo světlo pravé, kteréž osvětluje každého člověka přicházejícího na tento svět. Na světě byl, a svět srze něho učiněn jest a svět ho nepoznal. Do vlastního přišel a svoji ho nepřijali. Kolikoz pak koli přijali ho, dal jim moc syny božími býti, těm, kteříž věří we jménu jeho: kteřížto né z krwe, ani z wůle těla, ani z wůle muže, ale z Boha zrozeni jsou. A Slovo tělem učiněno jest, a přebýwalo mezi námi, a widěli jsme sláwu jeho, sláwu jakožto jednorozeného od Otce plného milosti a prawdy.

R. Bohu díky.

Modlitba swatého Augustina po mši swaté.

Dobrotivý Bože, nebeský otče! nech, ať se tobě líbí nademnou se smilowati, nebo hle, to nejdražší, což jsem našel, w pobožnosti

jsm tobě přinesl. To nejwzácnější, jenž jsm
wěděl, w poníženosti jsm Tobě obětowal. Ty
jsi seslal syna swého požehnaného za prostřed-
níka mezi mnou a tebou. Jestli mne zawr-
huješ, jakožto za swé nepravosti zasluhuji,
tedy milosrdně na mne pohleď pro syna swého,
w kterémž se ti zalíbilo. Neboť wšecku mou
naději a pewnou důwěrnost w jeho předrahou
krew jediné skládám, která za nás a pro nasse
spasení wylitá byla. W krewi této nowého ži-
wota nabýwám, w této krewi smíření doufám
a důwěřuji se, že k tobě přijdu. Nemám
wlastní sprawedlnosti, má sprawedlnost jest
ta, kteráž z Ježíše Krysta, Pána nasseho,
syna twého, nám přichází. Ejhle, Otče smilo-
wání! on jest ten newinný, jenž pro nás člo-
wěkem se stal. Onť jest ten, kteréhož jsi ty,
ačkoli jest twůj přemilý syn, w němž se ti
zalíbilo, pro mé hříchy zraniti dopustiti ráčil.
W něm patř stworitele mého a nezawrhuj
stworeni swé. O popatř na něj, nejdobroti-
vější Otče, twého nejmilejšího syna, který
za mé hříchy newyslowně trpěl. Patř na
Slowo, jenž tělem učiněno bylo, a odpust
hříchy tělu, jenž jsi žiw a králuješ na wěky.
Amen.

Kratší modlitby ku mši swaté.

To číte na mou památku. Luk. w 22. F.

Při začátku mše swaté.

Přistupuji před oltář twůj o žiwý, swatý a
wěčný Bože! abych tou nejsvětější obětí, kte-

rouž Ježíš k památce své smrti a nám k spase-
 ní založil, tebe uctil. Já se zde wynacházím,
 abych tobě syna twého Ježíše Krysta, a s
 ním sebe samého i celou církev svou oběto-
 val. Twé nesmírné welebnosti božské povin-
 nou poklonu složil, za všefek dobrodini po-
 děkował, Tebe za odpustění hříchů svých žá-
 dal, a strz téhož Krysta Ježíše milostí nám
 potřebných obdržel. Řiď mne twým swatým
 duchem, bych s twým knězem a celou církví
 w duchu sjednocen, tuto oběť w onom úmyslu
 a s tou wroucností tobě předkládal, s kterou
 Ježíš Krystus kdysi na kříži jí tobě vzdával.
 Wyznávám se sice před tebou a celou církví,
 že pro hříchy mé nejsem hoden tomu tak wzne-
 ššenému tajemství přítomen býti; ale odpust
 mně je Bože milosrdný, kdýž srdečně je želeje
 z cela se polepsšiti umínuji, a k tobě w duchu
 skroussenosti volám:

Pane, smiluj se nad námi! Kryste, smiluj
 se nad námi! Pane, smiluj se nad námi.

Při Gloria.

Sláva Bohu na výsošti! mezi nami pak
 na světě pokoj, swornost a láska bratrská
 přebýwej. Čest, sláva, díkyčinění budiž tobě
 nebe a země králi, nejvyšší stwořiteli, ředi-
 teli a zachowáwateli všech věcí. Čest, chwála
 a díkywdání budiž i beránkowi sedícímu na
 trůnu, kterýž pro nasse hříchy zabit byl; spolu
 pak i Duchu swatému posvětiteli nassemu,
 jenž w jednotě s Bohem otcem a jeho synem
 jest jeden slavný a požehnaný Bůh na věky
 věků. Amen.

K obecné modlitbě.

Uděl nám toho Pane! oč tě nyní šrz ústa swého kněze církew swatá žádá. My se předně a nejwíce staráme o králowství nebeské a sprawedlnost jeho; neboť wíme, že ty prozřetelný Pane, wssecky nasse starosti, které nás hnětou, znáš, tobě důwěřujícím dle potřeby uděluješ, a žádného neopouštíš. Ale milost twá, bez které nic spasitedlného činiti nemůžeme, tať jest nám nejpotřebnější; abychom k cíli naši bytnosti (k wěčnému blahoslawnství) stále směřowali, a jej po tomto časném životě i také dostíhli. O udeľ hojnost této milosti, dle rozličné powahy a potřeby jednoho každému z nás, šrze prostředníka nasseho Ježíše Krysta a na přimluwu Marie Panny i wssech twých swatých. Amen.

K epistole, k ewangelium a kredo.

Mojžiš a proroci Duchem swatým nadchnutí učili nás, jak tě máme ctiti weliký Bože, pane náš. Ale naposledy mluwil jsi k nám šrze syna swého Ježíše Krysta slowa spasení, učiw nás, abychom nábožně, štrízlivě a sprawedlivě žiwí byli na tomto swětě, očekávající blahoslawnství wěčného. O udeľ nám Pane! ať dle pramidel ewangelium, které Ježíš Krystus kázal, život swůj zřizujeme, obzwláštěně, bychom tebe nadewšsecko milowali, wespoleť lásku bratrskou měli a sobě dle možnosti prospíwali, kříž obtížnosti swých w trpělnosti za Krystem nesli, wůli zlé žádosti stále odpírali, tichého a poníženého srdce byli, a ouzskou cestou praw-

dy a ctnosti (u prostřed nebezpečností a napažlivosti tohoto světa) k tobě se dotřítí vynasnažovali; plněním povinností svého povolání bližním a stavu občanskému užiteční se prokázali, a poklisy všelikých se vystřihajíce, vždy vše, co swaté, na křesťana příslušné, tobě libé a příjemné jest, věrnou horlivostí vykonávali. Uděl nám to skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

K obětování.

Přijmiž o pravý a živý Bože! tuto swatou a neposkvrněnou oběť chleba a wina, kteráž w tělo a krev syna twého Ježíše Krista brzy se promění. W duchu poníženém a skrousseném jí tobě skrze ruce kněze, we jménu celé církve na zadoštěnění přinášíme, za neščíslné hříchy, křehkosti a poklisy naše, kterýchž, ach žel! tak často jsme se dopustili, a do nichž každodenně padáme. Přijmiž jí také za všecky oudy obcowání našeho, za živé i za mrtvé; aby swatým k oslawení a všem nám k spášení i k věčnému prospěchu sloužila. Skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Alle i nás Pane, se vším co nám přináleží, přijmi za oběť sobě libeznou, když s tělem i s duší tobě a moudrému řízení twému se odporoučejíce, twé nejsvětější vůli zcela se oddáváme, a ze všech našich myšlení, řečí a skutků, oběť díky a zvelebení twého, tobě dle zákona twého připravowati předsewzeti máme.

K sanċtus (swatý).

Swatý, swatý, swatý jest Pán Bůh zástu-
pů. Plna jest země i nebesa slávy a welebnosti
jeho. Jemu we všem a skrze všecko buď čest,
chvála a díkyčinění po všecky věky věků.
Zosanna na výsošti.

Otče milosrdenství, obětujem tobě tuto oběť
skrze Ježíše Krista syna tvého za celou církev
tvoou, za papeže, (císaře neb krále), (arci)
biskupa nasseho, a za všecky zde přítomné i
nepřítomné, obzvláštně pak, (zde jmenuj ty osoby
za které se obzvláštně modlíš chceš.) Učiň s námi
milosrdenství, wylej na nás z pramene této
swátosti hojně milosti, abychom všickni na
těle i na duši ochránění, z věčného zatracení
wyrženi, k twým swatým a wýwoleným k
věčnému blahoslavenství kdysi přičtění byli.
Skrze Ježíše syna tvého Pána nasseho. Amen.

W pozdwihowání.

Ježíši, synu Dawidůw, smiluj se nade-
mnou! tobě Kriste, synu Boha živého se w
této swátosti klaním, w tebe a w tvé zá-
sluhy věřím i doufám. O dež, ať srdce mé i
láskou živou k tobě hoří, a buď milostiw mně
hříšnému.

Po pozdwihowání.

Krew Pána nasseho Ježíše Krista wolá
k tobě Bože o milosrdenství! Ach vyslyš,
tak jak na kříži vzdychání a prosby tohoto
smírce a prostředníka nasseho, jehožto umu-
čení, wzkříšení a na nebe wstoupení na tomto

oltáři památku činíme, a přijmi od nás tuto oběť, jako jsi sobě zalíbil w obětích Abele, Abrahama a Melchizedecha. Onyť byly jenom wyobrazení této, kterou my zde přinášíme. Učiň, ať skrze zásluby jeho nassi zemřelí bratři a sestry ještě dnes jsou s tebou w ráji. Mám pak hříšným na přimluvu swatých twých pro téhož Ježíše Krysta odpust, požehnej, a hojnějšími milostmi nás obdar. Ty, jenž všescko požehnáwáš, posvěcuješ a uděluješ, jemuz čest, chwála, díkyčinění buď po všescky věky věku. Amen.

K Pater noster.

Otče náš a t. d.

Odewsseho zlého oswobod nás Pane, obzvláštně nenechej nás wejíti w pokušení, kterého bychom sněsti nemohli; abychom od hříchů očistění, tobě swobodnou a pokojnou myslí sloužiti mohli. Beráňku boží, jenž snímáš hříchy swěta, smiluj se nad námi. Beráňku boží! jenž snímáš hříchy swěta, smiluj se nad námi. Beráňku boží! jenž snímáš hříchy swěta, uděl nám pokoje.

O sejmi, sejmi i z nás všescky nasse hříchy a nahodilé křehkosti, a usslechnuj nás swatými ctnostmi; by srdce nasse wždycky hodný přibytel bylo, w němž bys ty s Otcem a Duchem swatým w nás, o Bože! přebýwal, jenž jsi žiw a králuješ Bůh požehnaný na věky věků. Amen.

K přijímání kněze.

O neisssem, neisssem Pane hoden, bys wesel pod střechu srdce mého, ale rci toliko slo-

wem a uzdrawena bude dusse má. Dnes, Pane, odstup ode mne, neboť člověk hříšný jsem, ale ráděj srdce nové a upřímné obnow we wnitřnostech mých. O! jak se mně teď oškliví každý hřích, anž mne tak velikého štěstí, kteréz jsem w požívání této oběti zještati mohl, sprostil. Pane, na věky se jeho a mšši zlé k němu příležitosti odříkám: jen pomáhej mně z hříchů docela se wydobýti, a skrze ctnost mé hříšnosti odpornou, w swobodou synů božích se wyjednati; abych brzy tak šťastný byl, tento pokrm spravedlivých požití, a s tebou nejdrážši klenote srdce mého již na věky se spolčiti. Wezmi zatím mou horlivou žádost za skutek, a aspoň některými drobty twé milosti ze stolu twých wěrných hostů padajícími, mou po tobě a spravedlnosti lačnou dusi občerstwi, až mne skutky dobrého života wysslechtěného k plnému pramenu života věčného přivedeš, a semnou se w jednu podstatu skrze hodné přijímání obrátíš; by ne již já, ale tys we mne žiw byl, jenž jsi žiw a králuješ s Otcem a Duchem swatým Bůh požehnáný na věky věků. Amen.

Při požehnání kněžském.

Požehnej nás wšsemohoucí Bůh Otec, Syn a Duch swatý. † O Pane, dejž ať toto twé požehnání skrze ruce kněžské, nenechá nás z chrámu twého odejiti prázdné. Požehnej tedy předsewzetím, pracem, žiwností a wšsem podniknutím nassím, aby wšickni nassi skutkové dnešní, ano celý náš žiwot, twá služba

a prawá pocta slouly a byly. Račiz nám a wšsem živým i zemřelým zásluhy této pře-
drahé oběti přivlastniti, a nedopouštěj, aby-
chom skrze nějaký hřích o její spasitelný uži-
tek se pripravowali. Milost twá nás wšsude
předcházej a při wšsem zprovázej; aby slovo,
jenž tělem pro nás učiněno jest, stále přebý-
walo mezi námi; jemuž čest, chwála a díky-
činění budiž wšsude a we wšsem vzdávána
na věky věků. Amen.

Pobožnost při wystaweni nejsvětější swátosti oltární.

- V. Pochwálena buď nejsvětější a nejdůstojnější
swátost oltární.
R. A neposkvrněné početí nejblahoslavenější Pan-
ny a rodičky boží Marie.
V. Chleb s nebe dal jsi jim Pane (Alleluja),
R. Wšelikou líbeznot w sobě mající (Alleluja).

Bože! jenž jsi nám pod podivnou swatostí oltární umučení swého památku zanechati ráčil: prosíme Tě, dej nám těla a krve twé swaté tajemství tak welebíti, abychom vykoupení twého užitek w sobě wždycky okusili. Jenž jsi živ a králuješ na věky věků. A.

O salutaris Hostia!

O spasitedlná hostie!

W které Bůh živý se kryje, Když nás zlé ze wšech stran swírá, Nepřítel na nás dotírá: Pospěšť nassemu přispění A utwrd nasse spasení.

Unitrinoque Domino!

Buď nerozdilné Trojici!

Otcí, nebe, země Twůrci I Synu vykupiteli A Duchu poswětiteli Sláva, čest, díkůčinění Nyní i wždy bez přestání.

Amen.

Aneb:

Pochwáleno ať jest wždycky nejsladší jméno Ježíš i slavné jméno Maria.

Čtíme tebe, anjelský živý chlebe, spolu člověk w pravdě, a velký Bůh s nebe.

Pozdrawená buď hostie přewelebná, w nížto Krysta Pána kryje láska diwná. Klanějte se cherubíni, chwálu wzdejte serafíni, té oltární swátosti, Krystowé přítomnosti, zdráv buď, zdráv buď, zdráv buď o Ježíši. — I my také, o křesťané, pozdrawíme swátost Páně, Božství i člověčenství, tělo, krev w společnosti, zdráv buď, zdráv buď, zdráv buď o Ježíši.

Modlitba

před wystawenou nejswětější Swátosti oltární.

S nejwětší pobožností, s horící láskou a nehlubší ponížeností přibližuji se tobě Pane Ježíši Kryste. W swaté bázni s nepochybnou wírou osměluji se patřiti na tebe w této nejswětější Swátosti w způsobě chleba opravdomě a skutečně přítomného. Silně wěřím neomylnému slovu a swědectví twému „To jest tělo mé!“ přítomen jsi s božstwím a člověčenstwím, pravý a živý, jako při poslední večeři uprostřed učedníkůw. Wolám s Tomášsem zděšeným: „Pán můj a Bůh můj!“ Udej wěrné duši býti hladnou w zázračné přítomnosti twé. Tys lásko má, tys wěčné dobro mé, tys neskončená radost a blahost moje. Jako jsi ty se za mne Otci celý obětował, tak já se nyní tobě obětuji z cela a oddávám s duši, s tělem i se wším, co mám. Buď milostiw mně hříšnému pro toto nejswětější tělo twé, za mne vydané, a krew newinnou, za mne wylitou, a propůjč, abych w tobě odpočinul od práce, starosti a hříšnosti swé, a zaplesal we sladkém tebe milování. Pozdwiňni srdce mé k sobě, a nedopouštěj mu lpiti w prachu země; dej mu cítit sladkost přítomnosti twé; mluw ty w něm swatém wnučnutím, jako nejduwěrnější upřímný přítel duši, abych nemilowal swěta, a co w něm jest, ale hledal zyskatí tebe a co wzchůru k tobě přiwádí na nebesa.

Žádný národ není tak šťastný, by měl tak blízko Boha svého, jako se ty, Pane náš, k nám ráčíš láskavě přibližovati. O newymilunná jest milost, předivná dobrota, nesmírná k lidu svému láska tvá! Přicházíš k nám, co tichý a pokorný beránek, bydlíš mezi námi na oltáři, jako na swrchowaném trůně welebnosti tvé, hotov každého wyslyšeti, potěšiti, milostí swou naplniti. W božském swětle twém a welebnosti tvé nemohlyby na tebe patřiti oči moje. Protož spomáhaje málomocnosti mé, w způsobu chleba se tajemně ukrýváš, jako jsi skryl Božství tvé, přijavši na sebe smrtedlné člowěčenství nasse. Ale ty sám jsi ten weliký Bůh, jemuž se klání na nebi Anjelé a Swatí. Děkuji tobě, Pane Ježíssi, za tak wzácný a weliký dar twé božské štědroty a wšemohoucnosti. Přijmi mou pokornou poklonu, a wřelou úctu; přijmi ji ode mně, ačkoliv nehodného, i za ty, kteří tebe docela neznají a tebe často w této nejsvětější Swátosti oltární rouhavě pohrdají, zlehčují a wšemožně uráží. Buď jim milostiw, neb opravdu newědi, co čini.

Buď pozdravený chlebe anjelský, chlebe živý, jenž jsi s nebe k nám sestoupil, Bože skrytý a Spasiteli, slowo tělem učiněné přebývající mezi námi, pramene lásky, oplývající wšší sladkostí! Dokudž putowati budu w tomto smrtedlném těle, skrze plačlivé údolí tohoto marného swěta, buď ty

mé potěšení, občerstvení, mé lékařství, má síla, má rozkoš. S tebou chci spojen býti w té časnosti, a silně důvěřuji, že mne ty od sebe neodloučíš na věčnosti, kde tě twáří w twář widěti a bez konce požíwati máme. Amen.

Písně k oběti mše swaté.

1. Píseň messni.

Při začátku.

Bde w skrúsenosti padáme, ó Bože před twou twář; swá srdce k tobě zdvíháme, a oči na oltář. Shleď twáří na nás milostnou, i odpusť winu spáchanou; swých tvorů opatrovníku, nás nezamítej hříšníků, nás hříšníků, nás bídných hříšníků.

Ku Gloria.

Buď Bohu na výsosti, zpěw chwały zvučný vzdán; a milovníkům ctnosti, zde swatý pokoj přán! Tak twá, o panovníku, čest nebe probíhá; tak zwuť se našich díků :;w kraj swěta rozlívá:;

Následující modlitby mohou se w každé messni písní, když kněz mši swatou zpívá, zatím mezi weršemi nábožně říkati.

Modlitba.

Slyš, Otče nebeský! prosby své swaté církve, nimiž k tvé božské velebnosti, w jménu Pána našeho Ježíše Krysta w nejhlubší poníženosti volá, a twou pomoc, twou milost we wšech potřebách svých milých dítek žádá. Neodvracuj otcovské twáře své od nás, ale milostivě na nás pohleď, abychom zbavení odemšeho zlého, dle libosti tvé živi byli, šťastně z tohoto swěta vykročili, a království twého a slávy tvé došli. Skrze Ježíše Krysta Pána našeho. Amen.

K Ewangelium.

Z úst Božích wyjewuje, teď nám se poselství, jímž pravá utvrzuje se víra křesťanství. Křž nikdy nepodáme se zlému učení: křž statně odoláme wšech bludů wábení.

Modlitba.

Wšemohoucí Bože! očistiž srdce a rty mé, jako jsi je proroku Izaiassi s žhavým uhlím očistil, abychom zjaveným slowem twým poučení swaté jméno tvé veřejně wyznávali, a pro twou slávu, pro rozšíření tvé bojující církve w pravé křesťanské katolické víře, ne dbajíce ani na protiwenství ani na smrt, až do posledního wzdechnutí setrwali. Skrze Ježíše Krysta Pána našeho, Amen.

K Kredo.

Zde, wšemohoucí twůrce nebe a země se ti hlásíme; zde níže w prachu ležíc, w tebe, ó Bože

Otče! věříme; i w Syna z Panny zrozeného, nás
hříšných vykupitele; též w Ducha w darích pře-
hojného, ::wssech mrtvých obživitele.::

K obětování.

Rač z rukou kněze wzíti, tu oběť přeswatou, a
nech jí stále býti nám za hřích výplatou; ač jen
se ukazují zde chléb a wíno nám, co w sobě obsa-
hují — ::jest Ježíš Křstus sam.:.

Tím darem smířený, buď soudcem lašakým;
jať otec uproštěný, nám odpust' dítkám swým: jenž
se ti obětował, wzaw na se tíži win, sám sebe ne-
litował ::twůj rozmilý jest syn.:.

Modlitba.

K tobě, Bože nešlašakější! pozdvihujeme
srdce swá, a díky činíme božské welebnosti
twé. W prawdě to slusné, hodné, spravedli-
vé a spasitedlné jest, abychom wždycky a wssu-
dy tobě Pane, nejswětější Otče, wšemohoucí
wěčný Bože! díky wdávali, šrže Ježíše Kř-
sta Pána a spasitele nasseho: šrže něhož an-
jelé twou welebnošt wychwalují, a trůny se
třesou, nebesa a wssecky mocnošti nebes, i bla-
hoslawení serašinowé k twé cti a slawě w
společném plesu prozpěwují. Uch, prosíme
srdečně, ať i nasse hlasy s nimi k tobě přij-
dou, jenž w nehlubší poníženosti wyznáváme,
řkouce: Swatý, swatý, swatý jest Pan Bůh
zástupů! Plna jsou nebesa i země welebnošti
a sláwy jeho! Zosanna na výsošti! Požehna-
ný buď, jenž přichází we jměnu Páně! Zo-
sanna na výsošti!

K Sanctus.

Ó! swatý, swatý, swatý jest Bůh náš, Hospodin! tak swatou hrůzou jatý ti zpívá Serafin. Twé skutky, swěta králi! vše hlása stvoření: kýmž hlas i naši chvály :;jak nebesčanů zní!;:

Náš s křiv anjelskými hlas spojit plesejme, a srdci radostnými česk tobě zpívejme: Zosanna! vše-mohoucí! buď tobě na nebi! A díky nasse vroucí :;ať tě zde welebí.;:

Modlitba při pozdvihowání swaté hostie.

O Pane! tys Ježíš Křtstus, syn Boha živého, sám přítomný s tělem i krví. Klamím se tobě s nejhlabší úctivostí a ponížeností. Tys mé outočistě, má naděje, má láska. Tys můj Bůh, mé všecko. Tobě dávám srdce mé! O necht účinkuje w mně twá láska k ctnostnému a swatému životu. Amen.

Modlitba při pozdvihowání swatého kalicha.

O pravá, živá krev Ježíše Křsta! klamím se tobě se všemi anjely a swatými! Tys tekla pro mé spasení a k smíření; obmyj množství mých hříchů: očistiž a posilniž duši mou k životu věčnému. Amen.

Po pozdvihowání.

Rač, Otče, s nebes vysokosti sem milostiwě wzhlédnouti; rač od swých dítek w důvěrnosti ti danou oběť přijmouti! Viz na ukrutné umučení, což Syn twůj pro nás podstoupil, by od věčného zatracení :;nás drahou smrtí wykoupil.;:

Wstaw z mrtvých, w nebi tryumfuje, a sedí slawně u Otce, tam za nás stále oroduje, jsa slito-
wání půwodce. O Ježíši! my wsecku w tobě swou
pokládáme naději, dej, ať i w nassí welké mdlobě
:,twé zásluby nám přispějí.:

Otče náš a t. d.

K přijímání.

:,Sle! Ježíš dokonává,,: náš přítel s lotry
pní; :,Iká, bledne, ducha vzdává,,: krew cedí po-
slední! Ach! Beránek ten tichý krew vlastní za
nás dal, :,by wseho swěta hříchy,,: :,sám lastaw
na se wzal.:

Tak smím jít k stolu twému, jsa hříchem zoha-
wen? Xci slowem nemocnému, a budu uzdrawen.
Mé srdce tužbou hoří, býť nyní schránkou twou;
řdyž wíře duch se řoří, splň žádost dychtiwou.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské důstičky, aneb:
Pojďte k velké večeři.)

Modlitba.

Nejdobrotiwější a nejlastawější Ježíši!
smiluj se nad weskterým lidem swým, předra-
hou krmí swou vykoupeným; budiž prostře-
dníkem nassím u Otce, tak jako jsi se prawou
obětí stal za nasse hříchy k smíření. Odwrať
od nás zasloužené tresty, wsecko neštěstí a
nebezpečenství od vlasti nassí. Požehnej radu
knížat zemských, aby vždy k wseobecnému
dobrému směrowala a prospíwala. Propůjč
nám té milosti, bychom powinnosti stawu a
powolání swého vždy zadošť učinili; bližnímu
ctnostným chowáním dobrý příklad dávali,
jeho pro tebe vždy milowali, a s čistým swě-
domím tobě až do konce wedle libosti twé

sloužili. Za to tě prosíme pro swaté zásluhy twé, pro twé přehořké umučení a usmrčení, a pro zásluhy twé blahoslavené matky, Marie Panny a všech milých swatých; jenž s Otcem i s Duchem swatým rovný Bůh žiw jsi a kráľuješ na věky věků. Amen.

Božepodine, wyjasniž twář swou nad námi, ostřihejž a ochraniž nás odewsseho zlého, a uděl nám požehnání swé † Bůh Otec, Syn a Duch swatý. Amen.

Při Pněžškém požehnání.

Již oběť předústojnou, jsme swaté skonali, w níž Bože twou moc hojnou a wliďnost poznali. Rač s námi mocně státi, o Otče milosti! šřz tuto oběť dáti nám wěčné radosti .: nám wěčné radosti.: Amen.

Modlitba.

Otče nebeský! račiž přijmouti službu tuto šterouž twé welebnosti a swatosti powinnen jsem, a šterouž jsem swou přítomností při této mši swaté tebe uctíti obmejšlel. Modlitbu swou spojuji s zásluhami Jezisse Krysta, s přimlouwou jeho, jížto pro spaseńí mé tobě složil, a obětuji je twé nejwětšší cti a chwále. Požehnej mi při prácech mých, šterězškolí š twé cti a chwále šonati budu. Amen.

2. Píseň messní.

Při začátku.

Bože, před twou welebností na kolena padáme, zapal w šřdcích swou milostí, oheń lásky, žá-

dáme: bychme tebe milovali, jak w nebesích anjelé, obět ti obětowali podle tvé svaté vůle!

Kterou Syn tvůj ustanovil na večer před svou smrtí, s apoštoli, řdyž se loučil, chtíc nás všech vykoupiť; vezma chléb a wíno žehnal, apoštolům rozdáwal, památku činit rozkázal, živý chléb nám zanechal.

Při Gloria.

Sláva budiž na výsosti! Čest a díky vzdáváme, ó Bože, tvé welebnosti, a nám pokoj žádáme; o Ježíši, kterýž snímáš tohoto světa winy, ř sobě do nebe přiveď nás řz tvé předrahé rány.

K Ewangelium.

Boží slovo ukazuje do wěčné sláwy cestu; řdo je slyší a splňuje, běží ř božímu městu. Spraw Ježíši s svou milostí, abychme vyplnili slovo boží s ochotností a tobě se líbili.

Ku Kredo.

W jednoho Boha wěříme, Otce všemohoucího: Stworitele nebe, země i w Křsta, syna jeho, Duchem swatým počatého, z Panny narozeného; pro nás na swět poslaného, w božství Oci rovného.

K obětování.

Přijmi tu obět, ó Pane! řrže ruce duchovní; řterou nyní podáváme, a řterá se promění w tělo a řrew Syna tvého, jak on w prawdě wyjewil, řdyž tuto obět nowého zákona ustanovil.

S obětí tou obětujem všechno naše myšlení, dobrou vůli ti darujem, mluwení i činění; ř tvé-

mu trůnu též kládeme nasse jmění a statky, život,
i také nassi smrt, i wšsechny nedostatky.

K Sanctus.

Swatý, swatý, Bůh náš swatý, jenž jest Sa-
baoth nazván; Otec i Syn i Duch swatý, od
wěčnosti mocný Pán. Plna jsou, Bože, nebesa, i
země twé hojností; Zosanna ti wšsecko plesá, wěčně
máš wšseho dosti.

při pozdwihowání.

Pro twé swaté drahé rány, Jezu Krysťe, smi-
luj se nad námi.

Nebo:

Krysťe pro nás usmrcený, tě žádáme, smiluj se
nad námi.

Nebo:

Bože! w tebe wěřím, w tebe doufám, tebe na-
dewšsecko miluji, a poněwadž za mé hříchý se na
řtíži pozdwihuješ, jách srdečně lituji.

Po pozdwihowání.

Serafíni lastý plni dolu s nebe sstupujte; Boha
swého s námi nyní, w Swátosti zwelebujte: po-
žehnaný, jenž přichází, w jménu Páně, Syn boží,
od něho milost pochází tomu, kdo se poníží.

Budiž od nás pochválena ó Swátost přewe-
lebná, sřrže tebe otewřená jest nám nebeská brána:
děkuji tobě Ježíssi, žes pro nasse spasení bolesti tr-
pěl nejtěžší, na řtíži umučení.

K Agnus Dei.

O Ježíssi, nejsem hoden, bys ráčil přijít ke
mně; wššak nicméně, jen rci slowem, a jistě uzdra-

wíš mne; w tebe wěřím, w tebe doufám, tebe nejwýš miluji; že jsem zhřešil, to nerad mám, a srdečně lituji.

Ty mne k twé lásce wzbuzuješ, ó Ježíši nej-
sladší, a srdce mé rozpaluješ, ó poklade nejdrazší;
když se mně w Swátosti dáváš, přebýwátí u mne
žádáš; chudý jsem a přede rád mne máš, i život
wěčný mně dáš.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb:
Pojďte k velké večeři.)

Při požehnání kněžským.

Bože, požehnej nás wssecky, bychme w lásce
trwali, s twou milostí chléb anjelský wždy hodně
přijímali; ať jsme živi k twé cti, chwále, k twému
wychwalowání; dej nám zdrawí při tom stále, a
wěčné požehnání.

3. Píseň messni.

při začátku.

Před tebou se klaníme, Bože na výsosti!
wstup před twůj trůn, prosíme, náš zpěw s líbez-
ností: když dle zákona twého obět ti wěnujem;
dejž, ať při ní z wroucného srdce prozpěwujem.

Když nejposléze stolil pan Ježíš se swými, a
smrt podstoupit zwolil, tať se loučil s nimi: wzal
chléb a díky čině, lámal a wssem dával, pať wíno
w též hodině žehnané, rozdával.

při Gloria.

Sláwu tobě s anjely, ó Bože! zpíváme, a po-
foj s nepřátely upřímně žádáme; buď chwála,

čest s wděčností tobě nebes králi, že jsme tvé welebnosti welikost poznali.

K Ewangelium.

Sám Krystus nám učení dal ewangelické, ono jest utworení wiry katolické; pročez kdo je wyznává, ten nemůž zblouditi; co Bůh k poznání dává, musí prawda býti.

Slowo boží jest přímá cesta do wěčnosti, řdyž se w srdce přijímá, zahání testnosti. Rač je w mysl wtisťnouti, prawdomluwný Pane! a nedej zahynouti, řdyž twůj soud nastane.

Ku Kredo.

Wěřim w jednoho Boha, Otce wssemocného, skrz nějž zem i obloha possly jsou z něčeho; wěřim i w Syna jeho jednorozeného, s ním spolupodstatného, Ježíš nazwaného.

Pewně též w Boha Ducha, w jednu církev wěřim; a kdo jí neposlouchá, za pohana držím. Wssch swatých obcowání s jedním křtem wyznávám, život po zmrtvých wstání wěčný očekávám.

K obětování.

Přijmiž z ruk swého sluhy, wssemohoucí Pane, dary za nasse dluhy, tobě wěnowané; ač jsou jen chléb a wíno, sprostičká podstata, wssať budou tvého Syna, tělo a krew swatá.

Každé srdce pohnutí, každé pomyslení, wsschno, jať což nás rmoutí, tať i potěšení tvé božské welebnosti rádi podmaňujem; propůjč jen, ať wssí zlosti při tom se warujem.

K Sanctus.

Wzhůru své srdce, wzhůru k Bohu pozdwiňujeme, a při anjelském kůru „swatý“ prozpěwujeme;

neb plna jsou nebesa jeho welebnosti, jemu i země plesá nábožnou radostí.

Sosanna nejvyššímu Bohu, nechť stále zní, w jménu Páně jdoucím dobrořečme všichni: ať w nás své lásky plamen zažne svou milostí, anjelé rcetež: Amen, teď i we věčnosti.

K pozdvihowání.

O zázračné tajemství! Bůh, jenž sstoupil s nebe, a pro nás člowěčenství oblekl na sebe; zas nové diwy činí, když před nassí twáři chléb, wíno w Sebe nyní mění na oltáři.

Oko může klamati, widouc jen chléb, wíno, slowo wssať nemůž lháti, od Ježíše díno; onť, jenž wždy prawdu mluví, prawil, že chléb, tělo, a krew na základ smlouwy jest, což wíno znělo.

K Agnus Dei.

Wěrné dusse, plesejte, swatou weselostí: Krystu poklonu wzdejte w té diwné Swátosti: chléb s nebe sstupující zde se pro nás láme, pokrm smrt zkazující požívati máme.

Živé Krystowo tělo pod chleba zastěrou, tak, jakž na kříži pnělo, zde widíme wírou; jestiž tedy krew Krysta i w chleba způsobu, s tělem se doza-
lišta přijímá pospolu.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dusičky, aneb: Pojďte k welské wečeři.)

Po „Ite missa est.“

Po šťastném dokonání té swaté oběti wztáhníž fu požehnání ruku na své děti; přiwlastni cenu její živým i zemřelým, všem, jenž nouzi trpějí, mdlým i osřelým.

4. Píseň messní.

při začátku.

Přistupte k Páně oltáři, před obličej božské twáři, ó křesťané, s wroucností! wassi ničemnost uznejte, w duchu, w prawdě se klanějte nesmírné welebnosti; obět za hřích obětujte, za danou milost děkujte a o nowou usilujte.

Ta jest obět nám slíbená, od dáwna wyobrazená, jenž má být wěnowaná Bohu odewssech národů, od východu až k západu ke cti obětovaná: smrt Krysta nám představuje, s Bohem smíří, jej stroucuje, a k smilování wzbuzuje.

Ku Gloria.

Sláva budiž na výsosti, pokoj lidem se sworností na zemi přebývajícím, spravedlivým a kajícím: Syn boží sestoupil s nebe, na smrt dal za nás sebe.

J tě, Bože Otče, ctíme, w Synu twém dobrořečíme; ctíme i Ducha swatého, Boha trojjediného, buď chwála, čest s wděčností twé božské welebnosti.

K Ewangelium.

Slyšte ewangelium, slova života věčného, jenž k spasení wšem lidem z úst Krysta, syna božího, nám bylo zvěstováno a za pravidlo dáno.

Ku Kredo.

Wěřím w Boha jediného, wsech věcí stvořitele, w Otce, Syna mu rovného, swěta wylupí-

tele; Otec mše stvořil z ničeho, nebe, zem jest dílo jeho.

Wěřím i w Ducha swatého, a církev mšeobecnou, čekám i dne posledního, a w nebi slávu věčnou; po předivném z mrtvých wstání, doufám z twého smilování.

K obětování.

Ne krew howádek newinných, jak Aron, obětujem, ale prostředníka hříšných, Ježíše, ti věnujem; neb ten chléb a wíno nyní w tělo Krysta se změní.

Za náš hřích a neprawosti, přijmi oběť o Pane! za nescíslné křehkosti, ať se ti zadošť stane; přijmi oběť newinnou, swatou neposkvrněnou.

K Sanctus.

Swatý, swatý prozpěvujte, swatý náš Bůh Sabaoth! Nebe, zem jej zvelebujte, Pán jest wšech věcí půwod: Zosanna na výsošti, čest a chwála s wděčností, buď Bohu nejvyššímu, Pánu wsemohoucímu.

K pozdvihování.

S nebe sstupuje k nám na oltář, sryl w sprostý chléb swou božskou twář, náš přemilý spasitel: Pdežto podivným způsobem činí se nám dusse chlebem, Ježíš náš vykupitel.

Tak jako Edysi na přízi, nesa hříchů našich tíži, za nás se obětował; touž oběť wykonává, s Otcem swým nás porovnává, žádá, by se smilował.

po pater noster.

Zbaw nás Pane wšeho zlého, předešlého, přítomného, odpusť nám naše winy; ty, jenž hříchy

swěta snímáš, krví swou i nasse vymaž, ó Beránku newinný.

Po přijímání Eněže.

Pojďte k velké večeři, o křesťané spravedliví! Každý, kdo w Krysta věří, w lásce, w ctnostech jest horlivý, ať přistoupí s wroucností k té welebné swátosti.

O Pane! hoden nejsem, bys wšel do srdce mého; ach učin, ať čistý jsem, stvoř we mně ducha nowého; rci, slowem twé milosti, čist buď od nepravosti.

K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské důstičky, aneb: Pojďte k velké večeři.)

Při Eněžském požehnání.

Žehnej, Pane, stáda swého, které k nohoum twým padá, ochraň, zastah nás od zlého, uděl, co lid twůj žádá. Přispěj w bídě, w ouzkości, dej potřebné milosti: dej, co duši potřebného, sřze Krysta syna twého.

5. Píseň messní.

Při začátku.

Sřisník se tobě, Bože, we swé prchliwosti, zalibiti nemůže, leč se wrátí k ctnosti; ty jen dobré miluješ, žes pouhá dobrota, aniž oběť nepřijmeš, od zlého žiwota.

Tou prawdou přesvědčení, k tobě přistupujem, nad hříchami skroupení se lepšit slibujem; přijmi tu oběť od nás sřze syna swého, smrt hřisníka nežádáš, ale žiwot jeho.

Ku Gloria.

Sláva buď Bohu Otci, i Synu, i Duchu, nerozdílné Trojici, jedinému Bohu, jenž nás řídí, zpravuje, mnoho darů dává, k napravení vzbuzuje, jak otec showívá.

K Evangelium.

Skrz své ewangelium neomylnou prawdu, lid-
ský oswítil rozum, jej hájí od bludů; chce, bychme
w něj důvěrnost dětinskou skládali, a každý svou
powinnost wěrně wykonali.

Ku Kredo.

Wěrmě, co Bůh wyjewil skrze Syna svého,
jenž nám cestu připravil, života šťastného; ukáž-
me wíru w skutcích, ta k nebi pomáhá, wíra bez
činů ctnostných, jest wíra jalová.

K obětování.

Přijmi, Bože, tu oběť z rukou kněze twého,
ona jest lásky pečeť, spasitele mého, jenž přišel z
twého lůna, tu oběť nařídil, w způsobu chleba,
wína sebe nám zůstawił.

Tělo, duši, život můj, tobě obětuji, čím se-
mnou, co chceš, jsem twůj; tobě důvěřuji, w těž-
kostech si nezoufám, ani w protiwenství, jenom
řdyž twou milost mám, mám blahoslawenství.

K Sanctus.

Swatý ti prozpěwuji, ó kým jsem již w nebi,
s anjely zwelebuji tebe od té doby; zatím buď po-
těšena, ó duše, s tou wírou, že brzo užjíš Krysta
prawou oběť božskou.

Po pozdvihowání.

Weselte se ó duše! plesejte radostí, zde wiďte Ježíše skrytého w swátosti, swěta wykupitele, přítele nasseho, on z Boha přišel w těle, wykoupit hříšného.

Při večeři poslední, k nám rozpálen láskou, dal nám ustanowení, miš w paměti smrt swou; jezte, prawil, a píte, to tělo a krew mou, wespo-leť se milujte, za wás dám duši mou.

K přijímání Eněze.

Ó Pane, nejssem hoden, a předce ty mne zveš, bych tebe byl oučasten, a u mně býti chceš; praw srdce kající, které ty miluješ, dej mi lásku hořící, w ní si oblibuješ.

Přijdiž, o přijdiž ke mně, w dobrém utwrditi, to kající srdce mé, twým tělem krmiti, kteréž jsi za mne wydal; chce miš mne šťastného, jakbych tě nemilowal, tať mně lastawého.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb: Pojďte k velké večeři.)

Při požehnání Eněze.

Bože! tobě wzdáváme oběť Syna twého, skrousseně tě žádáme, skrz zásluhy jeho; bys ty nás wšech požehnal, na duši na těle: wšechy w lásce zachowal, smířil nepřitele.

Požehnej předsewzeti, které zde činíme, k swatému žiwobytí, k němuž určení jsme; oswiř rozum, tu prawdu bychme pochopili, nasse skutky bez bludu podle ní řídili.

6. Píseň messní.

při začátku.

Začíná se konat oběť pravá, jenž jest od samého Krista pána; on ji začal, on ji konal, on ji konat kněžům, sám přikázal.

Nuž k této oběti, pravé, živé, připravme svědomí, svědomí čisté; nebo se v ní Kristus živý, Otci obětuje, za nás hříšné.

Wyznávám se Bože, z mých hříchů, nebo jsou spáchané, moji vinou, z pouhé lásky, jich lituji, že jsem tě dobroto, hněval nimi.

při Gloria.

Sláva tobě Bože na výsosti, tak jak vždycky byla od věčnosti; pokoj lidem dobré vůle, srdce dežij hříšníkům litostivé.

Veránku jenž snímáš světa hříchy, k pravému pokání, vzbud hříšníky! bychom z hříchů se vyznali, a chválu s anjely, ti vzdávali.

před Evangelium.

Osvět mýsl moji světlo božské, naplň uší mých slovo věčné! by duse má, tvoje slova slyšela, plnila, jak Maria.

při Kredo.

Wěřím v Boha Otce, v Boha Syna, wěřím ve swatého Boha Ducha; tyto tři jsou jedno Božství, jenom jsou rozdílní v osobnosti.

Sám Bůh Otec Syna věčně plodí, sám Bůh Syn od Otce, jest splozený, sám Duch swatý z Otce i Syna, pochází dobrota nekončená.

Bůh Otec svět pro nás v časy stvořil, a Bůh Syn se z Panny, pro nás vtělil, Bůh Duch svatý nás posvětil, v nás víru nadějí, lásku rozlil.

při obětování.

Přijmi, Bože, Otče všemohoucí, tu oběť za mne i přistojící; dej, ať skrz tvé smilování všem živým i mrtvým jest k spasení.

Obětujem kalich umučení, který Kristus vyplil nám k spasení: dej, ať vstoupí s libezností, před trůn, Bože, tvojí velebnosti.

Přijmiž ó Trojice svato-svatá oběť, jenž se tobě od nás koná, na památku umučení, Svatým k oslawení, nám k spasení.

K Sanctus.

Zpívejme: Bůh svatý, svatý, svatý, plná jsou nebesa jeho slávy; požehnaný na výsošti Kristus, jenž se blíží k nám s milostí.

Wyjděme na proti ženichovi našemu, milému Ježíšovi; hned bude zde, když v tělo své chleba, víno promění skrze kněze.

K pozdvihování.

O wítej Ježíši dobrotivý! jsi Bůh Syn a člověk opravdivý; pod způsobem chleba, vína, jest tu tvá podstata celá živá.

Wzhledni, Bože Otče, z tvé výsošti na synáčka tvého ve Svátosti, jak se ti zde obětuje, za nás oběť kříže obnowuje.

Otče náš, který jsi, na nebesích, chraň a spas pro Krista, tvých věřících, živých, mrtvých i nás hříšných, papeže, císaře, našich vrchních.

K přijímání.

Ó přijď již Ježíši, dobroto má! od lásky dusse má až omdlívá, tebe žádá, očekává, bys w ní, ona w tobě, přebýwala.

Ó Beránku boží, Kryste živý! obmej nás od hříchů svojí krví; dejž tě hodně přijímati, twé tělo, krew Božstwí, požíwati.

Již tě mám dobroto nestončená, po které dusse má tať toužila, již tě držím a nepustím, raděj wšsecky muky, smrt, podstoupím.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb: Pojďte k velké večeři.)

při požehnání.

Oblíb si Trojice swato-swatá oběť, jenž se tobě dokonává; uděl božské požehnání, zachowej nás w lásce do skonání.

Skrz Krysta za wšsecko ti děkujem, a we jménu Páně domů půjdem, srdce ale, před twým trůnem tobě do zůstawy, Bože! kladem.

7. Píseň messní.

při začátku.

Církew nás wolá k oběti, o které Malachiáš dí: že k slávě, k díku wzdání, Nejwyšššímu od wychodu má se konat až k západu, na zemi bez přestání. Nechť se modlí, nechť se koří srdce nasse při oltáři, přijmi je od nás Bože náš.

Skrz tu oběť chceme tě ctít, za dobrotu díky činit, za wše, čímžs nás obdaril; skrz ní hříchů odpustění žádáme, i dobrodiní bys nám nowé udelil; Krystus za nás se zde koří, vydává se jat na kříži, wolá ještě odpust Otče.

K Gloria.

Sláva Bohu na výsošti, a na zemi lidem z milosti buď pokoj dobré vůle; před tebou se zde planíme, tě chválíme, tě slavíme, k tvé velké cti a chvále, Bože Otče všemohoucí, Pane, králi králující jak na zemi tak na nebi.

K Evangelium.

Dusše obživuje tělo, dusše opět Krysta slovo, v němžto se nám předkládá: hleďte předně království a boží spravedlnosti, ostatek se vám přídá, sami sebe zapírejte, kříž svůj každodenně neste, toť nechal vám dědictví Pán.

K Kredo.

Wěříme v Boha jednoho, všech Otce všemohoucího, nebe i země tvůrce, v Jezu Krysta, syna jeho, jednoho Pána nasseho, jenž jest zplozen od Otce, z Boha pravého, Bůh pravý, bytnosti Otce podstatný, skrz něj všechno jest stvořeno.

Wěříme v Ducha swatého, z Otce i z Syna poslého, jenž mluvil skrz proroky; také jednou církev swatou, obecnou a apoštolskou, věřím, že trvá vždycky, v níž jest swatých obcowání i všech hříchů odpustění; z mrtvých wstanem, slávy dojdeme.

K obětování.

Co s knězem teď obětujem, a chlebem, winem jmenujem, jest sprostičká podstata; však skrz boží slovo jistá, chleb a wíno bude Krysta, swaté tělo, krew swatá, kterou, když kopím na hoře jsa w bož boden od žoldnéře, z těla vyplil, svět vykoupil.

Nyní každé srdce hnutí, všechno, což nás křiví, smoutí, cožkoli potěšuje, svůj život a svůj při-

bytel, svou škodu a svůj užitek, v čas vojny, v čas pokoje, duchovní světské vrchnosti, všech jejich poddanosti, před tvým trůnem obětujem.

K Sanctus.

Ó svatý, svatý, svatý Pán, Pán Bůh náš Sabaoth nazván, tak s anjely zpívejme: požehnaný, jenž s výsosti přijde v naši přítomnosti, přijmouť ho se chystejme; zem jest plná, nebe plné slávy jeho neslýchané, k doplnění tu nic není.

Po pozdvihování.

Ó wítej beráňku boží, má duše v tě silně věří, že jsi zde na oltáři, žeš teď s nebe ráčil sestoupit, chleba, víno v sebe proměnit, nyní před naší tváří; Klaním, křím se hluboce, tobě Pane! celé srdce a vše, co mám, ti podávám.

Uch, kdož může pochopiti lásku, kterous ráčil míti k nám nehodným stvoření; člowěčenství na sebe vzal, bídu, nouzi pro nás přestál, pro nás hříšné stvoření umřel za nás, dost nebylo, vlastní krev svou, vlastní tělo, dals láskavě nám k potravě.

Při přijímání kněžským.

Chcemli být s Krystem krmeni, musíme být wnitř skroupení nad svými nepravostmi, a všechnu svou opustit zlost, blížkou k hříchu příležitost, a své zlé náklonnosti; neb jen takové k sobě zveš, a své tělo jim dáti chceš k obživění a k spasení.

Uch, kdybych byl brzy hoden, k stolu tvému být připuštěn, a lahůdku svou jísti, to když si ještě netroufám, dejž Bože! ať aspoň díl mám na

množství těch milostí, kterážto ti dosahují, jenž tě
hodně přijímají, a připust mne brzy k sobě.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb:
Poďte k velké večeři.)

při požehnání.

Po dokonané oběti račiž před naším odjítí nám
požehnání dáti; přivlastni živým, zemřelým, nuz-
ným, mdlým a osyřelým cenu této oběti; každou
práci nám požehnej, a zdraví těla zachovej, k
tvému ctění a chválení.

8. Píseň messni.

při začátku.

Na kolena padějme, křesťané s pobožností,
hluboce se plaňejme před božskou velebností; oběť
za hřích obětujeme, za danou milost děkujeme; po-
třeby přednášejme, pomoc si vyžádejme.

To jest oběť newinná, svatá, neposkvrněná;
jenž již byla od dáwna skrz proroky slíbená. Ta
smrt Krista představuje, s Bohem miří, jej sro-
cuje, k smílowání wzbuzuje, milost na nás wstahuje.

Ku Gloria.

Sláva buď na výsošti Bože tvé velebnosti,
a pokoj se sworností lidem ve wšsí hojnosti na ze-
mi přebýwajícím, spravedlivým i kajícím; neb Je-
žíš sstoupil s nebe, na smrt dal za nás sebe.

Nech, ať slussně schwalujem tebe, Pána samého,
a s Otcem oslawujem také Ducha swatého. Buď
trojjedinému Bohu, Panu wšsemocnému čest, chvá-
la nyní, wždycky, a až na wěky wšsecky.

K Evangelium.

Slyšme ewangelium od Krysta zvěstované a k spasení všem lidem za pravidlo nechané; odložme světské starosti, vypuďme zlé náflonnosti, by do srdce wnitřnosti, mohl wjít duch moudrosti.

Ku Kredo.

Wěřím w jednoho Boha, Otce všemohoucího, skrz něj zem i obloha stvořena jsou z ničeho; wěřím také w Syna jeho, jemu w podstatě rovného, jenž pro nás na svět přišel, trpěl, umřel, z hrobu šel.

Pewně též w Boha Ducha, a w jednu církev wěřím; a kdo jí neposlouchá, za publikána držím: wěřím w swatých obcowání, křest swatý a z mrtvých wstání, pak podle zasloužení nastane život věčný.

K obětování.

Přijmiž Pane w milosti obět, již obětujem, wzhledni na ni s libostí, pomni, že ti wěnujem ne křem howádek newinných, w starém zákoně předpsaných, ale Krysta samého, twého syna milého.

Toho ti obětujem za hříchy a nepravosti, dej, ať skrz něj dosáhnem vši potřebné milosti, k duši našich posvěcení, k stálému w pravdě kráčení, k dosažení spasení po životě skončení.

K Sanctus.

Swatý, swatý zpívejte, swatý náš Bůh Sabaoth; nebe, zem mu plesejte, neb Pán jest všeho půwod, řkouc: Zosanna na výsosti, čest, chwála, sláva s wděčností, buď Bohu nejwvyššímu, w jménu Páně jdoucímu.

Po pozdvihování.

S nebe sstoupil na oltář Ježíš, náš vykupitel, sřpl w sprostý chléb božskou twář, náš přemilý spasitel; chce se Otcí obětowat, tu oběť zas wykonáwat, kterou konal na kříži, nesa hříchů wšsech tíži.

Protož se sjednocujme s tou obětí nejdrazší, Otcí Syna wěnujme, jenž jest mu nejmilejší, sřz něj božské welebnosti flaňme se s ponížeností, sřz něj milost žádejme, za přijatou děkujme.

K Agnus Dei.

Ó Beránku newinný! jenž hříchů swěta snímáš, ó Beránku newinný, jenž hříchů swěta snímáš, rač se smilowat nad námi, ač nehodnými sluhami. Požoje nám udeľuj, k přístí twému připravuj.

Při přijímání Enežškém.

Ó lásko přepodiwná! Ježíš s tělem a křwí, w způsobách chléba, wína se nám podává žiwý, by dussi naši posílnil, milostí swou jí naplnil, dal zástawu spasení, po žiwota skončení.

Račiz, Pane stwořiti we mne ducha nowého, ze srdce wypuditi žádosti swěta zlého; oděj mne rouchem swatebním, učin, ať částěj jsem hodným tě w Swátosti požíwat, a s tebou se spojowat.

Při Enežškém požehnání.

Žehnej, Pane, stádo své, které k twým nohám padá; přijmi ho pod křídlo své, udeľ, co lid twůj žádá; přispěj w trápení, w ouzkości, dodej potřebné milosti; dej, co nám prospěšného sřz Křysta, syna twého.

9. Píseň messní.

při začátku.

Připravme se k slyšení oběti mše nejsvětější, přistupme k ní sroušení, wrouení, s pokorou nejlubší, s knězem se sjednocujeme, mysl swou s ním spojujme.

Tu oběť wěnujice, tobě Bože se fláníme, a wrouení děkujice, za danou milost prosíme; bys nám nowou udělil a hříchy nám odpustil.

Ku Gloria.

Buď Bohu na výsošti čest, chwála, díkyčinění! Ježíš w těla křehkosti přišel k nám dle příslibení, chtě lid swůj wykoupiti, pokoj mu uděliti.

K Ewangelium.

Slyšme ewangelium slova života wěčného, jenž k spasení všem lidem z ust Syna Boha žiwého nám bylo zvěstováno a za pravidlo dáno.

Ku Kredo.

Wěřím w Boha jednoho, wšemocného stvořitele, i w Krysta, syna jeho, všech lidí wykupitele, jenž pro nás na kříži pněl, jsa wzkrísšen, do nebe wšel.

Wěřím w Ducha swatého, církew swatou, obcowání swatých, hříchu našeho odpustění, z mrtvých wstání, potom život budoucí, na wěky trvající.

K obětování.

Přijmiž Pane wšemohoucí, tu oběť swatou s libostí, již křeze ruce duchovní wěnujem za naše zlosti, nech ať slouží všem žiwým k spasení a i mrtvým.

Uč zde jen jest chléb, wíno; wšsať w tělo, krew Syna twého bude wšse proměněno: nechť ať tehdy skrze něho dostanem, co dobrého, a dušši prospěšného.

K Sanctus.

Swatý, swatý zpívejme we jménu Páně jdoucímu, a wroucně jej žádejme, by přinesl lidu swému s nebe hojné milosti, dle jejich potřebností.

Ó Krysťe, rač nawšštíwiť, těššit nás swou přítomností; přijdi a rač obnowiť oběť swou w diwné Swátosti; ať skrz tě dosahujem wšsecko, co potřebujem.

Po pozdwihowání.

Již Ježíš je přítomný s tělem, s krewí w té Swátosti; pojdte tedy křesťané, jemu se klaněť s wděčností, též Otci ho wěnowat, oběť swou s ním spojowat.

Budiž tobě příjemná, Bože, ta oběť newinná; nám pať ať jest prospěšná, jať oběť řdy wěnowaná od Ubrahama wěrného, Ubele newinného.

K přijímání.

Ó Pane! hoden nejsem, abys wšsel do srdce mého; ach učin, ať čistý jsem, stwoř we mne ducha nowého, rei slowo swé milosti: zdráw buď od nepravosti.

Popřej pať aspoň w duchu twé swaté tělo přijati; nechť mne w swatebním rouchu již skutečně požiwati ten žiwý, chléb anjelský, práwý pokrm nebeský.

Při posledním tažení uděl mi tu swatou mannu, kteraž weďe k spasení a otwírá nebes bránu; dej w ní žiwot najíti, smrti wěčné ujíti.

(K přijímání lidu zpíwá se píseň: Křesťanské duššičky, aneb: Pojdte k velké wečeři.)

Při požehnání.

Oběť mše se skončuje, dejž ó přemilý Ježíši! ať w nás to způsobuje, co způsobila na kříži; ať z hříchů powstaneme, skalné srdce lámeme.

Nech, ať odcházejíce z chrámu se w prsa bijeme, nad hříchami lkajíce, jiného newinšujeme, než tobě živu býti, a i tobě umříti.

10. Píseň messni.

Při začátku.

Pospěšme Boha wžíwat, ó křesťanské dusse! jemu čest, chválu vzdáwat srze pobožnost mše; oběť mu obětujeme jen Bohu patřící, Swátost w ní zvelebujeme skroussenými srdci. Kyrpe eleison.

Kdož pochopí twou lásku, Kryste, synu boží, kterous nám ctností božskou potwrdil na kříži; neb jať za oběť tenkrát twůj život ráčils dát, tať také chceš posawád nám se obětowat. Kyrpe eleison.

Ku Gloria.

Sláva buď na wýsosti Bohu nejwýššímu! pokoj wždy se swornosti stwoření božímu; Otci buď věčná chwála, Králi nebeskému! čest, chwála, neskonalá i Synu božskému. Kyrpe eleison.

K Ewangelium.

Ž úst božích nám wychází swětlo prawdy božské, odtud předně přichází grunt wšer křesťanské; Bůh sám jest mistr věčný, neb jest neomylný, kdož ho slyší, jest šťastný, neb slyší hlas věčný. Kyrpe eleison.

Ku Kredo.

My věříme a ctíme Boha trojjedného, tak jak
od církvě wíme, Otce wšsemožného, Syna wyku-
pitele, a Ducha swatého, swěta utěšitele, jim Boha
rowného. Kyrie eleison.

K obětování.

Přijmi oběť, ó Pane! skrz ruce duchovní, již
za hříchů spáchané věnujem křesťani; popřej nám
tvé milosti, Bože dobrotivý, a uveď do radosti,
Kryse milostivý. Kryse eleison.

Kalich tvé drahé kve Bože, mocný Pane! my
bidní swěta čerwi za oběť skládáme; ať wyslyš
našší žádost, dej, ať swou sladkostí škrtí wšselikou
ostrost tvé spravedlnosti. Kryse eleison.

K Sanctus.

O swatý, swatý, swatý jest náš Bůh mocný
Pán: ó swatý, swatý, swatý, jenž Sabaoth naz-
wán; na nebi i na zemi má být twá welebnost
wžíwána mezi wšsemi nyní a na věčnost. Kryse
eleison.

při pozdwihowání.

Weselte se ó duše, radost wám zvěštujem, wi-
dělí jsme Ježíše pod dvojím způsobem; chléb se
jen sic zdá býti, wšak již wíc chléb není, a kdo
nechce věriti, jest w bludném umění. Kryse eleison.

W způsobu chléba, wína, již tělo a krew je
celá podstata jiná tam se zwelebuje, tělo, které jest
wstalo z mrtvých třetího dne, nám se wšsem uká-
zalo, w tom anjelském chlebě. Kryse eleison.

K Pater noster.

Ó Pane a Otče náš, wzhlédni na twé syny, ty, který poكم dáwáš, odpust nasse winy; budiž twé swaté jméno skrze tuto Swátost na zemi zwelebeno nyní i na věčnost. Kyrpe eleison.

K Agnus Dei.

Ó Pane, nejsm hoden, bys wkročil w srdce mé; ty ale, bych byl hoden, můžeš připrawit mne, jen toliko rei slowem a zdráva jest dusse w srdci, skrz milost, nowém, pozdraví Ježíše. Kyrpe eleison.

W tebe ó Bože věřím, w twých slowech umírám a doufám, že obdržím, co od tebe žádám; miluji tě srdečně nad wše to, co nejsi, dci se Ti líbit věčně proto, že dobrý jsi. Kyrpe eleison.

Ku Fonci mše svaté.

Ku Fonci sic přichází ta nejdrazší obět, wšak nikdy ať nezchází twá čest ó Bože zněj; nezapomeň na twoje nehodné stvoření, přijmi, co obětuje, dej twé požehnání. Kyrpe eleison.

11. Píseň messní.

při začátku.

Mše swatá se začíná, která od Krysta Pána při wečeři Páně byla ustanowena.

Chwalme Boha společně, prosme wšichni srdečně: staň se Pane, bychme tebe chválili věčně.

K tobě wroucně wzdycháme, Otcem swým nazýváme, a před tebou prosby nasse nyní skládáme.

Opatruj své stvoření, v pravé vůli upewní,
učiň s námi Bože věčný své smilování.

Ku Gloria.

Sláva buď na výsosti, ó Bože, tvé velebnosti,
nám pochoj rač popřítí ze své milosti.

My se k tobě modlíme a i díky činíme, chválíme
tebe ó Pane! a velebíme.

Sláva Otci věčnému, Bohu Synu rovnému,
buď podobně věčná chwála Duchu svatému.

Ku Evangelium.

Rač dát Ježíši milý, bychme to vyplnili, co
ty rážes, a tak tobě vždy se líbili.

Proto také žádáme, twá swatá slova, Pane,
která nikdy nepominou, ať v srdci máme.

Ku Kredo.

V tebe Bože věříme, tak jak od církve víme:
Boha jednoho v swaté trojici ctíme.

Bůh Otec všecko stvořil, Syn boží nás vykoupil
a Duch swatý na křtu swatém posvětil ráčil.

Věřím, co církev věří, nad kterou nezvítězí,
podle Křsta příslibení pevné dwěři.

K obětování.

Oběť ó Pane přijmi skrze ruce duchovní, kterou
tobě obětujem za nasse winy.

A skrz tu swatou oběť jméno tvoje se posvěť,
aby tebe vychwaloval s námi celý svět.

Popřej nám z tvé štědrosti při skonání milosti,
bychme tebe milovali i na věčnosti.

Třebas jsme zasloužili, bychme trestání byli,
odpusť pro tvé jméno swaté, ó Bože milý!

Rač dáti požehnání, bychme pravé pokání s
tvou milostí učinili za naše winy.

K Sanctus.

Swatý, swatý, swatý Pán Bůh náš Sabaoth
nazván! swatý Bože, račiž vždycky býti milostiv nám.

O Pane dobrotivý, kdož tvou slávu wymlu-
ví? O jak šťastní jsou na věky služebníci tvoji.

Králuješ od věčnosti, všecko jest v tvé moc-
nosti; plné jsou nebe i země tvoji slávnosti.

Po Pozdvihování.

S nebe sstupte anjelé, přistupte archanjelé, s
námi chvály prozpěvujte zde spasiteli.

Zleďte na Boha svého v svátosti zakrytého;
nechť jej chválí všecko s námi stvoření jeho.

Buď od nás pochválená o Svátost přewe-
bná! Srze tebe otvírá se nebeská brána.

Wítej Ježíši Kryste, Synu Panenky čisté: v
tobě máme potěšení v zármutku jisté.

Nebo tys Manna nejsladší, tvá sladkost welmi
těší každého, který miluje tebe, Ježíši.

Plný jsi welebnosti, uděluješ milostí; tebe ctíme
welebíme v této Svátosti.

Popřej Ježíši milý, bychme v lásce trvali a
po smrti s tebou v nebi se radovali.

K Agnus Dei.

O Beránku newinný, jenž snímáš světa winy,
nad námi se smiluj pro své předrahé rány.

Beránku, boží Synu, jenž snímáš naši winu,
pomni na nás, obětuj nás Otci milému.

Beránku dobrotivý: dej pokoj opravdivý, ukaž,
že jsi milosrdný a milostivý.

O Jezíši nejsladší! opatruj našich duší, bychme tebe milovali w nebeské říši.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb: Pojďte k velké večeři.)

Ku Fonci mše swaté.

Mše swatá se skonala, budiž Bohu čest, chwála, při které se Bohu obět obětowala.

Přítom žádáme nyní o božské požehnání, které skrze duchowního dává se při ní.

Bože w trojici jeden, budiž vždycky pochválen; požehnej nás, ostříhej nás, na věky.

12. Píseň messní.

při začátku.

Co na hoře Kalwarii Pán náš ráčil činiti, na to při mši swaté nyní pobožně chcem mysliti; oběť kříže představuje se w té swaté oběti, nekřwawě obětuje se k smrti své paměti.

O, vždybchom nepravostí svých srdečně želeli, všichni s prawou skrousseností na tu oběť hleděli; kterať bychom hříchu směli ještě déle howěti, když tebe zde spasiteli zaň widíme trpěti?

Ku Gloria.

Sláva Bohu na výsosti, z daru jeho velkého, že z lásky své a štědrosti dal nám Syna milého; sláva budiž Křistu Pánu, spasiteli našemu; sláva za proukázanou milost Duchu swatému.

K Epistole.

Rač, ó Pane! milost dáti, bychom věrně plnili všecko, co nás tvoji swatí apoštolé učili; ty jsi

jich sám vyučoval, byl s nimi po všechen čas, Duch svatý jich osvěcoval, w blud nemohou uvést nás.

K Evangelium.

Powstáváme k oznámení, že si twého vážíme slova a ku potěšení swému je vždy slyšíme; ó dejž, by to slovo svaté w dobré srdce padalo, a zplň, jako símě vseté, w dobré zemi vydalo.

Ku Kredo.

Wěřim w Boha, wěřim silně, co Bůh ráčil zjewiti, boží slovo neomylné jest, Bůh nemůž chybiti; s wírou swou chci skutky spojit, činit, co jest dobrého; neb bez skutků nelze dojít žiwobyti wěčného.

K obětování.

Přijmi tuto nejčistější obět Otče Iaslawý! již poná Syn nejmilejší k rozmnožení twé slávy; k smíření se obětuje hříchů swěta celého, až k smrti se poněžuje pro člověka hříšného.

O jak jest to obět milá, přijmi ji k cti, chwále své, dejž, by užitečná byla nám a celé církwi twé; dejž nám všechněm podílu w ní, buď nám pro ní milostiw, každý twého smilování jest strze ní žádostiw.

K Sanctus.

Svatý, swatý, swatý tobě projewujem, radost swou již užijme w krátké době, tělo a krew Krystowu; již se běře požehnaný w jménu Páně umírá, všem hříšníkům strz své rány bránu nebes otvírá.

K pozdrůhování hostie svaté.

Totož jest Krystowo tělo, Plaňme se a děkujme, jenž pro nás na kříži pnělo, wrouceně Boha milujme; Bůh jest láska, zde se widí, jak milowal celý swět, Syna dal za hříšné lidi, wíc lásky k nám nemoh mět.

K pozdrůhování Kalicha swatého.

Tato krew zde k utwření zákona jest nowého, wylita na odpustění hříchů swěta celého; hříchů swojích, řdyž ji těci spatřujeme, litujeme, celým srdcem Boha wšichni i bližní své milujeme.

Při wzpomince za mrtvé.

Rač ó Bože pamatowat i na nasse zemřelé, rač jim wšeckým tam darowat místo swětla, wesele; ó rač wšecky odpustiti jejich wездеjší dluhy, pokoje rač wšem popřiti, strz Krystowy zásluhy.

Při pater noster.

S důwěrností nazíwáme tebe Bože, Otče náš! Syna jež od tebe máme, s ním nám wšechno dobré dáš; ctěn buď, králuj, co chceš, se staň, chleba náš dej dne každého, odpust, w pokusení nás bráň, odewšeho zbaw zlého.

K Agnus Dei.

Veránku boží, jenž snímáš hříchů swěta, smiluj se! jenž na milost nás přijímáš, pokoje nam uděl zde; připrav srdce k přijímání nejswětější swátosti, již dals nám k připomínání, smrti své a milosti.

Dejž, ať každý, kdo chce jísti nejswětější tělo twé, zkusí se dřív a očisti od wšech hříchů srdce

swé. Odsouzení jí ten sobě, kdo nehodně přijímá, potupení činí tobě, kdo tě v hříších požívá.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb: Pojďte k velké večeři.)

Ku Ponci mše svaté.

Jako po tvém umučení zástup, jenž u kříže byl, v srdci obměkčený wracel se a v prsy bíl; tak i my po dokončení této svaté oběti vrátíme se proměnění, nechcem hříchu howěti.

13. Píseň messni.

při začátku.

Na své twáře padáme před twou welebno-
stí, tuto oběť, žádáme, přijmi s líbezno-
stí: kterouž k twému uctění Ježíš ustanowil, když za nasse
spasení umřítí si zvolil.

Služ k nassemu smíření tato swatá oběť, když
nassích prowinění litujeme opět, a s prawou skrou-
sseností Krysta obětujem, budoucně pať jen ctností
je držet slibujem.

Ku Gloria.

Sláva buď na výsošti Králi nebeskému, a po-
toj s bezpečností světu weškerému; nebť tak Bůh
svět milowal, že dal Syna swého, by se zaň obě-
tował a sbladil hřích jeho.

Ku Evangelium.

Kdo z Boha, slovo Boží slýchá s pozorností,
na něm pewný založí grunt své nábožnosti; nech
v uších, v srdci zawzní hlas twůj, mocný Pane,
by nás nešťlčil bázní, když soud twůj nastane.

K Kredo.

W tebe Boha věříme, trojjediného; vše, co okem vidíme, poslo z slova twého. Staň se, a bylo nebe, zem, obloha, člověk; vše má za původ tebe, náš život i náš věk.

K nassemu vykoupení poslal Syna svého, a duffi k posvěcení dal Ducha swatého; swátosti k očistění, w církwi jsi založil, by po smrti spasení bylo nám za podíl.

K obětování.

Zde chléb a víno Pane, tobě obětujem, z moci pať své se stane, žeť to, co věnujem, w pravé tělo, w krev Krysta brzy se promění; toť jest ta oběť čistá, w níž máš zalíbení.

Přijmiž k zadostčinění za nasse křehlosti, za mnohá provinění, oběť té swátosti; dejž, ať živým k spasení, mrtvým k očistění, všem swatým k rozmnožení jich slávy přičiní.

K Sanctus.

Swatý, swatý, swatý Pán náš Bůh na výso-
sti; ó lýž ctěn a milován jest dle své hodnosti!
Ježíš se přibližuje; srdci kajícnému odpustění sli-
buje: ó vzdychejmež k němu!

Po pozdvihování.

Žle, nyní sstoupil s nebe, Syn Boha živého; jak na přízi, w tom chlebě dává se samého za oběť Otci svému, by nasse hříchy šňal: ó klanějme se jemu, by se o nás ujal.

Staň se milosrdenství dnes i nám hříšníkům; milost w nebezpečství dej svým bojovníkům: rač

Pane i zemřelých duše potěšiti, a zásluh nekonečných cenu přivlastniti.

K Agnus Dei.

Ó Beránku newinný, smiluj se nad námi: odpusť nám naše viny, rei: pokoj buď s námi! hřích jest to zlé nejwětšší, ó zbaw nás od něho; chraň pak i od wездеjší bídy lidu swého.

K přijímání.

Ó Pane! nejsem hoden twého nawštívení, mnohým hříchům podroben, pln jsem nakažení, je-muž se wždy oddávám s křehkostí swéwolnou, we wšem na jewo dávám wáhamost ospalou.

(K přijímání lidu zpívá se píseň: Křesťanské dušičky, aneb: Pojďte k velké večeři a t. d.)

Ku Fonci mše svaté.

Přehojné požehnání, Pane, z té oběti, při wšem nassem jednání wylej na své děti; ať ospravedlnění z chrámu wycházíme, ať tě bez zastínění w nebesích spatříme.

14.

Na slavnosti Panny Marie.

Zpívá se jako: Tisíckrát pozdravujeme tebe etc.

Při začátku.

Ó Maria, útočiště naše! anjel Páně tebe pozdrawil: „Panno, z Ducha počneš Mesiáše, aby lidstvo z hříchů wylawil!“ Slyš! ó slyš! kající naše zpěwy, přimluw se za dítky hříšné Ewy, ať nám Syn twůj diwem zplozený, opět otewře ráj ztracený.

K Gloria.

Když jsi, Panno! porodila w stáji, dítě hodné slávy nebeské; anjelé, jenž Boha slaví w ráji, plesali u stáje Betlémské; s anjely zpíváme w skroussenosti: „Sláva! sláva! Bohu na výsošti“; jen pros, Matko! ať duch pokoje, k nám od trůnu Páně zavěje.

K Evangelium.

Mudrci nábožně, Matko blahá! Planěli se tvému dítěti; moudří posud Jeho slova drahá věrně ukládají w paměti. Obloha a země krása zhyne, slovo Syna tvého nepomine; pros, ať světlo Jeho učení, svítí nám na cestě k spasení.

K Kredo.

Král Herodes chtěl zavraždit w zlosti, dítě na tvém prsu mateřském, netušil, že Syn tvůj od věčnosti, s Otcem vládne w světě nadzemském. My věříme, že Pán sestoupil s trůnu, zůstav spolu w Otce svého lůnu, a že smrtí svou co člověk. Bůh, zplatil hříchů lidských velký dluh.

K obětování.

Když jsi w chrámu Páně nemluvnátko, w ložty Simeona wložila, tehdy si též, přeblažená Matko! Krystu život svůj zasvětila. S tebou chceme Bohu w oběť nésti, svoje síly, snahy a bolesti, chceme vždy jen Krysta milovat, Jemu stále žít i umírat.

K Sanctus.

W chrám jsi vedla Syna moudrá Panno! bytí Otce s tebou společně, nyní tobě w slávě věčné dáno, s duchy Boha slavit powěčně; pějte

také lidé: Hospodine! svatý jsi, tvá sláva nepomine: slávy tvé jsou plny výšiny, plny jsou i světa hlubiny.

Po pozdvižení.

Matičko! tys provázela Pána, když se na smrt za nás ubíral; duše tvé se dotkla každá rána, kterouž utrpěl, když umíral. S tebou líbáme to svaté tělo, jenž za oběť světa v mukách pnělo, a líbáme krev krupěje, z níž vykwetla spása naděje.

K Agnus Dei.

O žalostná, o bolestná Mátí! hrozný meč tvé srdce pronikal, když se tvému Synu smáli kati, když On mezi lotry umíral; s tebou zde pod křížem Páně lkáme, k Bohu s lotrem kajícími voláme: Smiluj se! a z hrobu pokraje, uveď duše naše do ráje.

K přijímání.

Tebe Syn tvůj Janu doporučil, aby utěchu ti objednal; nám pak na památku, že se mučil, tělo své a krev svou oděvzdal. O náš Jezu Kriste s kříže snatý! nejsme hodni jísti pokrm svatý; Pane! rei jen slovo jediné: ať náš neduh, ať hřích pomine.

Ku konci mše svaté.

Když pak zvolal Syn tvůj: „Dokonáno!“ v těžkých mukách, v hrozném trápení; v slzách zaplesalas, blahá Panno! že zjednáno lidstvu spasení; vypros nám, ať v etnosti prospíváme, a pouť zemskou šťastně dokonáme; aby dal nám Syn tvůj na trůnu, s tebou věčné slávy korunu.

Písně ku swatému požehnání s nejsvětější Swátosti oltářní.

1. Chwálozpěw sw. Tomáše z Akwino.

Ka náš jazyk přeložený.

Chwal jazyku důstojného těla Božího hodnost, též předrahé křve jeho diwotwornou přítomnost, kterouž plod života ctného wylil za náš hřích a zlost.

Tantum ergo Sacramentum. To tak weliké tajemství, wzívejme naklonění! nowému teď náboženství ustup staré zřízení: stůj wíra za rukojemství w smyslu nepostačení.

Genitori Genitoque. Boha Otce, Syna jeho, zwelebujme křesťani! ctěmež i Ducha swatého, by wždycky zůstal s námi; wylej, † Pane! s trůnu swého na nás swé požehnání.

2. Píseň.

Swatý, swatý, swatý! swatý, nejsvětější, Ježíš plný milosti w té welebné swátosti. (Třikrát se opakuje.)

3. Píseň.

Swatý, swatý, swatý! nade wssecky swatý jest w welebné swátosti Křysta tělo i Božství.

Swatý, swatý, swatý! nade wssecky swatý Ježíš náš wzkupitel, jenž pro nás na kříži pněl.

Swatý, swatý, swatý! nade wssecky swatý, na polena padějme, w swátosti jej wzívejme.

4. Píseň.

Král věčný nás požehnej požehnáním swatým, a wsecko nám dobré dej, chudým i bohatým; ráčiž nás naplniti swou swatou milostí, potom k tobě přijíti do věčné radosti.

† Amen, to požehnání přijdiž na nás wsecky, abychom po skonání wessli w ráj nebeský, a tam z anjelskou říší Boha Otce ctili, dejž nám to, ó Ježíši, spasiteli milý!

5. Píseň.

Pojďte, chwalte w pokloně nejsvětější Swátost ctně, kterou Ježíš ustanowil w nowém zákoně.

Žde jest tělo, krew toho nejwysšího dobrého, a nám hříchůw, když želíme, milostiwého.

Buď chválen, požehnaný, w hořkosti potěšení, w pravé wálce, w hladu, w moru, ubezpečení.

† Žehnej nás Bože welký, živý chlebe nebeský; odwrať od nás ouzkořt, nouzi, bídy wsseliký.

Dejž, ať s tebou smíření jsme w žiwota skončení; přijmi w milost naši prosbu, naše kwílení.

6. Píseň.

(Žpiwá se w post, přížowé dni a řajici čas.)

Swatý Bože, swatý silný, swatý a nesmrteelný, smiluj se nad námi! (tříkrát se opakuje.)

Od moru, hladu, ohně a wojny, wyswoboď nás Pane!

Od náhlé a nenadálé smrti, wyswoboď nás Pane!

Ode wssého zlého, wyswoboď nás Pane!

7. Píseň.

Bůh sám přikázal swětlu nebeskému, probudit lidi k powolání swému; stvoření jsouce jako k letu ptáci, pospěšmež k práci.

Pojďtež sem ke mne všickni pracovití, ja w těžkém kříži chci was občerstwiti, wolá Pán Ježíš pracníku na tebe, zve tě do nebe.

Tobě teď, Bože! vše nasse konání, myšlení, slova i trpké potkání, wěnujem z rána, chtě k twé cti a chwále směřowal stále.

Jen Pane! znaje křehkost lidu swého, račiž teď wylit z trůnu sídla swého, by se dařilo vše nasse jednání, své požehnání †.

By práce zdrawí těla utwrdila, swědomí dobré w duchu opatřila, jsouc tobě libá, bližním užitečná, a nám prospěšná.

Zatím skrytému w té diwné Swátosti buď čest a chwála, jenž sstoupíc s výsosti nebe, chce bydlet s námi w jednom stánu, buď wzdána Pánu.

8. Píseň.

Sluboce se klanějme, srdce před ním metejme Krystu w swátosti skrytému díky wzdáwejme.

Wítej k nám Jezu Kryste, synu Panenky čisté; w tobě najdem utěšení w zármutku jistě.

W té welebné Swátosti, w skryté sice tajnosti, pramen živý poklad hojný jest všech milostí.

Dejž po pravém pokání nám w dobrém setrvání; uděl k tomu, Pane mocný své požehnání †.

Tys manna spravedlivých, pokrm duší horlivých, wěno wěčného spasení, lék neduživých.

Učiň Ježíši milý, bychom ctně živi byli; pať twáří w twář hned po smrti na tě patřili.

9. Píseň.

Jak Jakub nespustím se dřív tebe, kterýžs dal na řízi za mne sebe; až milost dáš, mne požehnáš, a w srdci zapálíš oheň s nebe.

Uť w něm plaje wroucí láska k ctnosti, bych věrně plnil své povinnosti; slouže tobě w každé době, konaje vše k cti tvé velebnosti.

Veránku, jenž hřích světa snímáš, tak jak na řízi i dnes hřích náš smaž, jakžs byl tehdáž, buď dnes i zas u Otce milostný prostředník náš.

Ó leť s trůnu svého smilování na vše naše práce a jednání, své všemocné, spasitelné a všemilostivé požehnání †.

Z chrámu teď jdouce ospravedlnění, při práci, ouzkoosti, bídě denní nechcem stýskat, si nářkat, vezmouce tvé w srdce své potěšení.

10. Píseň.

Dříve nežli odejdeme, tobě, Bože, děkujeme za tu lásku velikou, žes nám potuď zdraví dával, přede vším zlým zachovával, žes dal milost velikou.

A však opět s důvěrností při té dnešní pobožnosti srdečně tě prosíme, dejž, ať při svém povolání, pracujeme bez reptání a se tobě líbíme.

Úděl síly k práci mdlému, zdraví nawrát nemocnému, zdraví zachovej všem nám; pocestnému nawrácení, utištěným ulevení, uďel dobrý Bože sám.

Otcem budiž osiřelých, podporou pať ochromělých, všechněm všechno dobré dej; všechny, kteří umírají a se k tobě ubírají, zvlášť si poručené měj.

K nassemu teš přimlouvání uděl, Bože požehnaní †, o něž wroucně woláme; ano, ať se wssedchno stane wssemohoucí dobrý Pane, oč tě nyní žádáme.

Tať se od tě ubíráme, naději tu jistou máme, že ty neoplyšíš nás; a až se zas shromaždění sejdem k swému potěšení, budem tebe wzíwat zas.

11. Píseň.

Na kolena padejte, hluboce se klanějte; Krysta w Swátosti skrytého wroucně wzíwejte.

Tať před dnem umučení při wečeři poslední, tať chléb nyní na oltáři w své tělo mění.

Manna nám s nebe prší, chystá se pokrm duši; Ježíš přítomen w Swátosti swých prosby slyší.

Ty, jenž s námi přebýváš, opatruj nás každý čas: Swatý, swatý, swatý Bože, rač požehnat nás †.

S trůnu milosrdenství patř na nebezpečenství, Kryste, jenž křekost padlého znáš člowčenství.

Wzbuď w nás prawou skroussenost, utwrd w nás spravedlnost; posilňuj tím swatým chlebem duši na wěčnost.

Budiž od nás wssedch chválen, uctěn, wssudy zweleben, ó Kryste náš nejmilejší, jenžs zde wy-stawen.

12. Píseň.

O Bože! zde se tobě klaníme, o pomoc twou w swých bídách prosíme, Swatý, swatý, swatý! Pán Bůh wždycky swatý! pochválen buď s wroucností w nejsvětější Swátosti.

Buď tělem svým a krví pokrm nám, a požehnej nás swrchovaný sám; † Swatý, swatý, a t. d.

Uch! očisti nás hříchem zprzněné za dítky své ospravedlněné. Swatý, swatý a t. d.

13. Píseň.

Bože! wšsecko stvoření w nouzi a swém soužení čeka twého požehnání a spomožení.

I my nuzní kličme, před tebou se křčme; bys své swaté požehnání dal nám, prosíme.

W této welké Swátosti jest trůn twojích milostí, z něhož lidu požehnáwáš swému, w hojnosti.

Ó bohatý Pane náš! jenž wšse dobré w moci máš; ó! my se tě nespustíme, až nás požehnáš.

† Požehnej s trůnu swého, wšsich milostí plného; zdrawí, práce, domy, pole, jmění každého.

Přede wšším pař prosíme, žehnej, ať se sřtítíme hříchu, a twou swatou wůli wroucně plníme.

Abys nám na soudu swém k potěšení řekl wšsem: Pojďtež požehnání, těšřte se w králowství mém.

14. Píseň.

Poklekní na kolena, zde dušse bohabojná! neb se tobě uděluje milost přehojná.

Pohleď na Boha swého w Swátosti zakřptého; žádej ho srdcem skrousseným za milost jeho.

Buď od nás wšsich chwálený, uctěný, zwelebený, ó Kryste náš nejmilejší, zde wystawený.

Tě, ó anjelstý chlébe, nám pokrm daný s nebe, tebe ctíme, welebíme, milujem cele.

† Přispěj nám svou milostí, zaopatř nás živ-
ností; udeľ chleba potřeby nám všem s výsostí.

Pať tím anjelstým chlebem, nejwzácnějším pokr-
mem, posilň před smrtí na cestu svým swatým tělem.

Po smrti rač nám dáti, w nebesích přebýwati:
„Swatý, swatý, swatý Bůh náš!“ prozpěwovati.

15. Píseň.

W welebnosti na nebeském trůně, sedí Je-
žíš, wssecka moc na jeho lůně :; Cherubíni, serafíni,
wsseci anjelowé jiní, před ním se flañejí, radostně
plesají, swatý! swatý! swatý! zpěwají;.

Matka jeho i patryarchowé, proroci, wyzná-
wači, apostolowé. Cherubíni, serafíni a t. d.

Mučedlníci, kteří krew wylili, panny čisté, které
se mu zaslibily. Cherubíni, serafíni a t. d.

Starci na hlavách koruny mají, a na zlatých
harfách libě přihrávají. Cherubíni, serafíni a t. d.

Tať též i my nawoží přestane, jako tito swatí
nebesští měšťtané, Cherubíni, serafíni, wsseci anje-
lowé jiní, před ním se flañejme, radostně plesejme,
swatý! swatý! swatý! zpívejme.

Písně po službách božích.

1. Píseň.

Buď na věky pochwálen nesmrteľný Pane!
twoje láska, twoje moc nikdy neustane.

Chovej nás dokuď račiž, na té nízké zemi, je-
nom we všem ať bude twá wůle wždy s námi.

Ó Ježíši nejsladší, smiluj se nad námi, odpusť nám hříchy nasse, dočus jsme na zemi.

2. Píseň.

Ježíš Křtstus buď pochválen až na věky věkůw. Amen. Chwaliž ho wšsechno stwoření, jať na nebi tať na zemi.

Ježíš Křtstus buď pochválen až na věky věkůw. Amen. Neb on jest náš wylupitel, on jest náš milý spasitel.

Ježíš Křtstus buď pochválen až na věky věkůw. Amen. Neb on jest Král králujících, on jest Pán wšsech panujících.

3. Píseň.

Swatý A. pros za nás, oroduj za nás u Ježíše milého, přimlouvej se za nás, aby nám ráčil odpustit wšsecky hříchy nasse, ó milý swatý A. pros za nás Ježíše!

Pobožnost

k odpoledním službám božím.

píseň před křestanským naučením.

S Bože, rač požehnati to dnešní naučení, které se bude konati k twé cti a nám k spasení; buď w ústech sluhy twého, wlej lásku w srdce jeho, ať to ráže s horlivosťi, co nám miniti přednésti.

Mysl pať rač oswítiti, darem Ducha swatého; a wůli w nás připrawiti k slýšení slova twého;

rozptýl vši neumělost, změkč srdce zatvrzelost, vyplněn zlé náklonosti, a napln svou milostí.

Dejž, ať pilně posloucháme to křesťanské cvičení, nech, ať v srdci zachováme Krista Pána učení, zažen vši roztržitost, dej ducha pozorlivost, ať co uššíma slyšíme, srdcem porozumíme.

V. Pane vyslyš modlitbu etc. R. A volání nasse etc.

Mysl nassi, prosíme Pane! utěšitel Duch svatý, jenžto od tebe pochází, osvětití račiž a uveď do vši, jak twůj Syn přislíbil, prawdy. Skrze Ježíše Krista Pána nasseho. A.

Po křesťanském naučení.

Již buď Bohu čest a chvála, vůli twou Pane známe, dejž, ať co mysl poznala, skutkem také konáme; neboť ne ti, jenž slyšíš, ale kteří plněji, budou ospravedlněni, a dosáhnou spasení.

Alle my jsme tuze slabí, a nehnulí k dobrému, svět, tělo, ďábel nás wábí, a táhne k všemu zlému; ach, pomáhej Ježíši svou milostí mdlé duši, čiň sám w nás, co rozkazuješ, a poruč, co od nás chceš.

Již jsme my dost šťastní sice, že twé slovo slyšíme, budemť pať o mnoho více řdyž jej i vyplníme. O wtlač tedy hluboce nám twou vůli do srdce, ať tě nejenom ústami ctíme, ale i skutkami.

Pane vyslyš modlitbu etc. A volání etc.

Milostí svou Pane! wždycky nás předcházej a zprowázej, bychom od tebe vedení a řízení jsouce, w zachování twých přikázání, jak srdcem tak i skutkem tobě se zalíbili. Skrze Ježíše Krista Pána nasseho. Amen.

Letanie ke wšsem swatým.

Pane smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad námi!
 Pane smiluj se nad námi!

Kryšte uslyš nás! Kryšte wyslyš nás!

Otče s nebes Bože! smiluj se nad námi.

Synu vykupiteli swěta Bože! smiluj se nad námi.

Duchu swatý Bože! smiluj se nad námi.

Swatá Trojice jeden Bože! smiluj se nad námi.

Swatá Maria!

Swatá boží Rodičko,

Swatá Panno pannen,

Swatý Michale,

Swatý Gabrieli,

Swatý Razaeli,

Wšickni swatí anjelové i archanjelové, orodujte
 za nás.

Wšickni swatí blahoslawených duchů řádomé, oro-
 dujte za nás.

Swatý Jene Křtiteli, oroduj za nás.

Swatý Jozefe, oroduj za nás.

Wšickni swatí patryarchové a proroci, orodujte
 za nás.

Swatý Petře,

Swatý Pawle,

Swatý Ondřeji,

Swatý Jakube,

Swatý Jene,

Swatý Tomássi,

Swatý Jakube,

Swatý Silipe,

Swatý Bartoloměji,

Swatý Matoussi,

oroduj za nás!

oroduj za nás!

Swatý Šimone,
Swatý Thadeássi,
Swatý Matěji,
Swatý Barnabássi,
Swatý Lukássi,
Swatý Marku,

Wšickni swatí apóstolové a ewangelistové,
Wšickni swatí učedníci Páně,
Wšechna swatá newinátka,

Swatý Štěpáne,
Swatý Wawřinče,
Swatý Wincenci,
Swatý Sabiáne a Sebestyáne,

Swatý Jene a Pawle,
Swatý Kosmo a Damiáne,
Swatý Gerwázi a Protázi,
Wšickni swatí mučedníci,

Swatý Sylwestře,
Swatý Řehoři,
Swatý Ambroži,
Swatý Augustýne,
Swatý Jarolíme,
Swatý Martine,
Swatý Mikulássi,

Wšickni swatí biskupové a wyznáwači, orodujte
za nás.

Wšickni swatí učitelové, orodujte za nás.

Swatý Antoníne,
Swatý Benedykte,
Swatý Bernarde,
Swatý Dominíku,
Swatý Frantíšku,

Wšickni swatí kněži a jáhnové, orodujte za nás.

oroduj za nás!

orodujte oroduj
za nás! za nás!

orodujte
za nás!

oroduj za nás!

oroduj za nás!

Wšickni swatí mnissi a pousternici, orodujte za nás!

Swatá Maří-Magdaleno,

Swatá Zato,

Swatá Lucie,

Swatá Anéžko,

Swatá Cecilie,

Swatá Kateřino,

Swatá Anastázie,

Wšechny swaté panny a wdowy, orodujte za nás!

Wšickni swatí a swětice boží, orodujte za nás!

Milostiw nám buď! — Odpusť nám Pane!

Milostiw nám buď! — Ušlyš nás Pane!

Ode wšého zlého,

Od wšelikého hříchu,

Od hněwu twého,

Od náhlé a nenadálé smrti,

Od oukladů šabelských,

Od hněwu, nenávisti i ode wšší zlé wůle,

Od ducha smilného,

Od hromobití a bouřky,

Od moru, hladu, wojny a pádu dobytka,

Od věčné smrti,

Skrze tajemství swatého wtělení twého,

Skrze twé přístí,

Skrze twé narození,

Skrze křest a swatý půst twůj,

Skrze kříž a umučení twé,

Skrze smrt a pohřeb twůj,

Skrze swaté wzkříšení twé,

Skrze podiwné na nebe wstoupení twé,

Skrze přístí utěšitele Ducha swatého,

W den soudný,

My hříšníci — tě prosíme ušlyš nás!

Abys nám odpustiti ráčil, — tě prosíme ušlyš nás.

oroduj za nás!

wymobod nás Pane!

Abys nám milostiv býti ráčil,
 Abys nás k pravému pokání přivésti ráčil,
 Abys církev svou svatou řídit a zachovati
 ráčil,

Abys apoštolského nejvyššího pastýře a všech
 duchovních řádů v svatém náboženství za-
 chovati ráčil,

Abys nepřátele církve ponížiti ráčil,

Abys králům a knížatům křesťanským pokoj
 a pravou svornost dáti ráčil,

Abys veškerému křesťanskému lidu pokoj a
 svornost zachovati ráčil,

Abys nás samých v tvé svaté službě posil-
 niti a zachovati ráčil,

Abys myslí našich k nebeským žádostem po-
 zdvihnouti ráčil,

Abys všem dobrodincům našim věčným
 zbožím odměniti ráčil,

Abys duše naše, bratři, přátel a dobrodinců
 od věčného zatracení vysvoboditi ráčil,

Abys ourody zemské dáti a zachovati ráčil,

Abys všem věrným zemřelým odpočinutí
 věčné dáti ráčil,

Abys nás vyslyšeti ráčil,

Synu boží!

Veránku boží, jenž zsnímáš hříchy světa, odpusť
 nám Pane!

Veránku boží, jenž zsnímáš hříchy světa, uslyš
 nás Pane!

Veránku boží, jenž zsnímáš hříchy světa, smiluj
 se nad námi.

Křesťe uslyš nás! Křesťe vyslyš nás.

Pane smiluj se nad námi! Křesťe smiluj se nad
 námi! Pane smiluj se nad námi.

Otče náš a t. d. Zdrávas Maria a t. d.

te prosíme uslyš nás!

Žalm 69.

Bože ku pomoci mé wzejři * Pane k spo-
možení mému pospěš.

Ať se zastydí a zahubí, * kteříž hledají zahu-
bení duše mé.

Ať se obrátí nazpět a zastydí, * kteříž mně
žádají zlého.

Ať se rychle se studem odvrátí, * kteříž mně
říkají: Saha! haha!

Nechť plesají a w tobě se radují wšickni hle-
dající tebe, * a kteří milují spasení twé, nechť ří-
kají wždycky: Hospodin buďž welmi zweleben.

Jáť jsem nužný a chudý * ty pať Pane spo-
možž mně.

Nebť ty jsi pomocník můj, a wyswoboditel
můj * Pane neprodlívejž.

Sláva Otci i Synu i Duchu swatému, * ja-
kož byla na počátku, nyní i wždycky až na věky
věků. Amen.

V. Spasíž můj Bože služebníky své!

R. Kteríž doufají w tebe.

V. Budiž nám ó Pane silnou wěží,

R. Proti nepřátelům našim.

V. Nechť proti nám nepřítel nic neprospívá,

R. A syn nepravosti ať nám neusskodí.

V. Pane, nenafládej s námi dle hříchů našich,

R. Aniž podle nepravosti našich odplacuj nám.

V. Modleme se za swého nejwvyššího pastýře N.

R. Hospodine zachovejž ho, a obživuj ho, a učiň
ho blahoslaweného na zemi, a newydávejž ho
w ruce nepřátel jeho.

V. Modleme se za dobrodince naše,

R. Pane račiž wšsem dobře nám činícím pro jméno
twé odplatiti životem věčným.

V. Modleme se za věrné zemřelé.

R. Odpočinutí věčné dejš jim Pane, a světlo věčné ať jim swítí.

V. Ať odpočívají w pokoji. R. Amen.

V. Modleme se za své nepřítomné bratry a sestry.

R. Spasiš můj Bože služebníky a služebnice své, doufající w tebe.

V. Sessliž jim pomoc Pane ze swatyně své.

R. A ze Syonu ostráhej jích.

V. Pane vyslyš modlitbu mou.

R. A wolání mé k tobě přijď.

Modleme se.

Bože, jehožto vlastnost jest, wždycky se smilowati a odpouštětí, přijmiž milostivě modlitby nasse a učin, abychom my i wšickni, jenž řetězem hříchů swázaní jsou, skrze přeweliké milosrdenství twé od nich rozswázaní byli.

Prosimé tě ó Pane! vyslyš modlitby tobě k nohoum padajících a wyznávajícím se tobě hřichy odpust: abychom od dobroty twé prominutí swých nepravostí, a i pokoj spolu obdržeti mohli.

Newyprawitedlné milosrdenství twé, ó Pane, nám lastawě proukaž, abys nás spolu odewšech hříchů zprostil a od trestů za ně zasloužených oswobodil.

O Bože! jenžto hříchami rozhněwán, pokáním ale zase upokojen býwáš, — wzhlédni milostivě na prosby twého pokorného lidu, a metly hněwu twého, kterěz za své hřichy zasluhujem, odwrátiti ráciž.

Wšemohoucí, věčný Bože! smiluj se nad služebníkem svým N., nejvyšším pastýřem naším, a wediž ho dle dobrotivosti tvé po cestě spasení věčného: aby s pomocí twou, což se tobě líbí pohledával, a ze všší síly své vykonal.

O Bože! od kteréhož swaté žádosti, pravé rady a dobré skutky pocházejí, dejž služebníkům svým ten pokoj, jehožto svět dáti nemůže; aby nasse srdce tvým přikázáním poddané a po odvrácení strachu nepřátelského časové naší pod ochranu twou pokojní byli.

Zapal Pane ohněm Ducha swatého ledví a srdce nasse: abychom tobě neposkvrněným tělem sloužili, a čistým srdcem se zalíbili.

Bože všech věřících stvořiteli a vykupiteli, ráciž dusem služebníků a služebnic tvých odpustění všech hříchů dáti, aby to promínutí, kteréz wždycky si žádali, skrze nábožné prosby nasse obdrželi.

Činy nasse, prosíme Pane, milostí swou předejdi, a swou pomocí zpřomozuj; aby všechna nasse modlení a skutky od tebe vždy se začínaly, a skrz tebe začaty dokonány byly.

Wšemohoucí, věčný Bože, jenž spolu nad živými i nad mrtvými panuješ, a nade všemi se smilovááš, o kterýchž napřed wíš, že skrze wíru a dobré skutky tvými budou, pokorně tebe žádáme: aby ti, za kteréz jsme modlitby konati ustanowili, a ježto buďto tento nynější wěk ještě w těle zdržuje, aneb věčnost již od těla oddělené přijala; na přimluwu všech Swatých tvých odpu-

stění wšelikého prominění u twé dobrotivosti došli. Skrze Pána našeho Ježíše Krysta, syna twého, který s tebou žij jest a králuje w jednotě Ducha swatého Bůh požehnaný po wšecky věky věků. Amen.

Modlitba za zemského mocnáře.

Bože wšech králowství, obzvláštně pak křesťanské říše, ochránče, dejž služebníkům twému (císaři neb králi) našemu **N. N.** mocnost twou, s kterouž z vítězně znáti a welebiti, aby jako skrze zřízení twé knížetem učiněn jest, tak i skrze twé opatrowání vždy mocným byl. Skrze Ježíše Krysta, syna twého, který s tebou žij jest a králuje w jednotě Ducha swatého Bůh požehnaný po wšecky věky věků. Amen.

Modlitba za odvrácení wšelikých protiwenství od wšestřetího křesťanstwa.

Wšemohoucí, věčný Bože, Pane Otče nebeský, wzhledni okem swého neskončeného milosrdenství na naši bídu, nouzi a soužení. Smiluj se nade wšemi prawověřícími, za které twůj jednorozený Syn, náš Pán a spasitel, Ježíš Krystus, w ruce hříšníků se milorád wydal, i swou předrahou krev na dřevě swatého kříže wyliti ráčil. Skrze toho Pána Ježíše odvrát od nás nejmilostiwější Otče zaslouženou pokutu, wezdejší a budoucí nebezpečností, škodliwou bouřliwost, wálku, drahotu, pád dobytku, nemoce a truchlé

bidné časy. Osvět též a posilň ve všem dobrém duchovní i světské vrchnosti a ředitelé, by ke všemu nápomocní byli, což k tvé božské slávě, k našemu spasení a k všeobecnému pokoji a štěstí celého křesťanstva prospěšno jest. Uděl nám ó Bože pokoje, náležitou sjednocenost u víře bezvšeho odtržení a odpadlictví. Obrát srdce naše k pravému pokání a polepšení života našeho. Zažhni v nás oheň lásky své. Dej nám lačnětí a horliti po všeliké spravedlnosti, abychom tobě, jakožto poslušné dítky v životě i při smrti příjemny a libezny byly. Prosíme tě také ó Bože, jakž ty chceš, abychom tě prosili, za naše přátele a nepřátele, za zdravé a nemocné, za všecky zarmoucené a nužné křesťany, za živé i za mrtvé. Tobě, Pane, ať jsou na vždycky poručené naše práce a utrpení, náš obchod a jednání, naše živobytí a smrt. Nech, ať jen zde tvé milosti zažijeme, a potom se všemi vyvolenými v radosti a blahoslavenství věčném tebe ctíme a chválíme. Popřej nám to Pane, Otče nebeský, skrze Ježíše Krista, tvého přemilého syna, Pána a spasitele našeho, kterýž s tebou živ jest a králuje Bůh požehnaný na věky věků. Amen.

V. Pomoc boží † budiž při nás vždycky.

R. Od tohoto času až na věky.

Litanie k nejsvětější Marii Panně.

Pane, smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad námi!
 Pane, smiluj se nad námi!
 Kryste uslyš nás! Kryste vyslyš nás!
 Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!
 Synu vykupiteli světa Bože, smiluj se nad námi!
 Duchu svatý Bože, smiluj se nad námi.
 Swatá Trojice jeden Bože, smiluj se nad námi!
 Swatá Maria,
 Swatá boží Rodičko,
 Swatá Panno pannen,
 Matko Krystowa,
 Matko božské milosti,
 Matko nejčistší,
 Matko nejčistotnější,
 Matko neposkvrněná,
 Matko neporuffená,
 Matko přemilá,
 Matko předivná,
 Matko stvoritele,
 Matko spasitele,
 Panno nejmoudřejší,
 Panno ctihodná,
 Panno chwalitebná,
 Panno mocná,
 Panno dobrotivá,
 Panno věrná,
 Zrcadlo spravedlnosti,
 Stolice moudrosti,
 Příčino naší radosti,
 Nádobu duchovní,
 Nádobu ctihodná,

oroďuj za nás!

Nádobu výborné pobožnosti,
 Růže duchovní,
 Wěže Dawidowa,
 Wěže z slonových kostí,
 Dome zlatý,
 Archo úmluvy,
 Brána nebeská,
 Hvězdo jitřní,
 Uzdrawení nemocných,
 Outočiště hříšníků,
 Potěšení zarmoucených,
 Pomocnice křesťanů,
 Králowno anjelů,
 Králowno patryarchů,
 Králowno proroků,
 Králowno apóstolů,
 Králowno mučedlníků,
 Králowno wyznáwačů,
 Králowno pannen,
 Králowno wšech swatých,
 Králowno bez hříchu počata,
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy swěta, odpusť
 nám Pane!
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy swěta, uslyš
 nás Pane!
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy swěta, smiluj
 se nad námi!
 Kryš te uslyš nás! Kryš te wyslyš nás!
 Pane smiluj se nad námi! Kryš te smiluj se nad námi!
 Pane smiluj se nad námi!

Otče náš a t. d. Zdráwas a t. d.

Pod ochranu twou utíkáme se swatá boží
 Rodičko, nezamítej w potřebách prosieb našich,
 ale od wšeho zlého wyswoboď nás wždycky.

oroduj za nás!

slavná a požehnaná Panno, Paní nasse, prostřednice nasse, orodownice nasse; s synem svým rač nás smířiti, Synu svému rač nás poroučeti, k Synu svému rač nás přivéstí.

V. Oroduj za nás swatá boží Rodičko.

R. Abychom hodní učinění byli zašlíbení Krystových.

Wýlej, ó Pane! tě žádáme, milost svou do srdcí našich, abychom my, jenž jsme skrze anjelské sešláni wtělení Syna twého poznali, skrze umučení a kříž jeho k slavnému wskříšení kdysi přivedení byli. Skrze Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

V. Oroduj za nás swatý Josef.

R. Abychom hodní učinění byli zašlíbení Krystových.

Prosíme tebe, ó Pane, budiž nám skrze zásluby ženicha nejsvětější Rodičky twé spo-
moženo, abychom skrze jeho orodování to obdrželi, čehož nemožnost nasse dosáhnouti nemůžeme. Jenž jsi živ a králuješ na věky věků. Amen.

Zdráwas králowno, matko milosrdenství, živote sladkosti a naděje nasse, buď zdráwa. K tobě voláme vyhnaní synové Ewy. K tobě vzdycháme lkající a plačící w tomto slzavém údolí. Pročež, orodownice nasse, obrať k nám své milosrdné oči. A Ježíše, kterýž jest požehnaný plod života twého, nám po tomto putování ukaž. Ó milostiwá, ó přiwětíwá, ó přesladká Panno Maria!

V. Oroduj za nás swatá boží Rodičko!

R. Abychom hodní učinění byli zašlíbení Krystových.

Wšemohoucí věčný Bože, jenž jsi tělo a
dussi blahoslavené Panny a matky Marie za
hodný příbytek Syna svého, skrze přičinění
Ducha swatého připraviti ráčil; propůjč nám
milosti, abychom její památku radostně kona-
jice, skrze orodování její od wšelakého při-
tomného zlého, a i od věčné smrti kdy si wy-
swobození byli. Skrze Ježíše Krysta Pána
nasseho. Amen.

Litanie o nejsvětějším Iměnu Ježíš.

Pane smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad námi!
Pane smiluj se nad námi!
Kryste uslyš nás! Kryste vyslyš nás!
Otče s nebes Bože,
Synu vykupiteli světa Bože,
Duchu swatý Bože,
Swatá Trojice jeden Bože,
Ježíši synu Boha živého,
Ježíši nejsvětějši,
Ježíši nejmocnějši,
Ježíši nejsilnějši,
Ježíši nejdořonalejši,
Ježíši nejslawnějši,
Ježíši nejmilejši,
Ježíši nejutěšitedlnějši,
Ježíši nad hwězdý swětlejši,
Ježíši nad měsíc pěknějši,
Ježíši nad slunce jasnějši,
Ježíši nejdiwnějši,
Ježíši nejrozkossnějši,
Ježíši cti nehodnějši,

smiluj se nad námi!

Ježíši nejpokornější,
 Ježíši nejchudší,
 Ježíši nejtišší,
 Ježíši nejtrpělivější,
 Ježíši nejposlušnější,
 Ježíši nejšlachtičtější,
 Ježíši nejneposkvrněnější,
 Ježíši milovníče čistoty,
 Ježíši milovníče pokoje,
 Ježíši lásko naše,
 Ježíši zrcadlo života,
 Ježíši příklade všech ctností,
 Ježíši ozdobo mravů,
 Ježíši duši našich žádoucí,
 Ježíši outočiště naše,
 Ježíši otče chudých,
 Ježíši potěšiteli zarmoucených,
 Ježíši poklade tvých věrných,
 Ježíši drahý kamene,
 Ježíši základe odskonalosti,
 Ježíši pastýři dobrý,
 Ježíši světlo světa,
 Ježíši hvězdo mořská,
 Ježíši moudrosti věčná,
 Ježíši dobroto nestihlá,
 Ježíši radost anjelů,
 Ježíši králi patryarchů,
 Ježíši řediteli proroků,
 Ježíši mistré apostolů,
 Ježíši učiteli ewangelistů,
 Ježíši posilnění mučedníků,
 Ježíši ošwiceni wyznávaců,
 Ježíši pannenská čistoto,
 Ježíši koruno všech swatých,

smiluj se nad námi!

Milostiv nám buď! odpusť nám Ježíši!

Milostiv nám buď! uslyš nás Ježíši!

O všelikého hříchu,

Od hněvu tvého,

Od náhlé a nenadálé smrti,

Od oukladů ďábelových,

Od boje, moru, hladu a pádu dobytka,

Od ducha nestlechetného,

Od povětrí a bouřky,

Od věčné smrti,

Od přestoupení tvých přikázání,

Od nátišku všeho zlého,

Skrze tajemství svatého vtělení tvého,

Skrze tvé příchů,

Skrze tvé narození,

Skrze tvé obřezání,

Skrze tvé práce,

Skrze tvé bičování,

Skrze kříž a tvé newinné umučení,

Skrze tvou přehořkou smrt,

Skrze tvé vzkříšení,

Skrze tvé na nebe vstoupení,

Skrze nejmilejší matku tvou,

Skrze přimluvu všech svatých,

Veránku boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám Ježíši!

Veránku boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš nás Ježíši!

Veránku boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi Ježíši!

Kryšte uslyš nás! Kryšte vyslyš nás!

Pane smiluj se nad námi! Kryšte smiluj se nad námi!

Pane smiluj se nad námi!

V. Budiž jméno Páně pochváleno.

R. Od toho času až na věky.

V. Klaněj se jménu Ježíš každé koleno.

R. Neboť w žádném jiném není spasení, leda we jménu Pána našeho Ježíše Krysta.

V. Pane vyslyš xc. R. A wolání xc.

Modleme se.

O Bože! jenžto jsi nejslawenější jméno Ježíše Krysta syna svého twým wěrným welmi libé a přemilé, zlým pak duchům welmi hrozné a strasslivé učinil; propůjč milostiwě, aby wšickni, kteříž to swaté jméno nábožně ctějí na zemi, swatého potěšení sladkost w tomto životě zakusili, a w budoucím neškonaleho blahoslawenství radost dosáhli. Skrze téhož Ježíše, Pána a spasitele našeho. Amen.

V. Pomoc boží † budiž při nás wždycky.

R. Od tohoto času až na věky.

Litanie k nejsvětější Swátosti oltářní.

Pane, smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad námi! Pane, smiluj se nad námi.

Kryste uslyš nás! Kryste vyslyš nás!

Otče s nebes Bože! smiluj se nad námi.

Synů vykupiteli světa Bože! smiluj se nad námi.

Duchu swatý Bože! smiluj se nad námi.

Swatá Trojice jeden Bože! smiluj se nad námi.

Chlebe živý, jenž jsi s nebe sstoupil! smiluj xc.

Bože skrytý a spasiteli, smiluj se nad námi Ježíši.

Wíro nowé umluvy, smiluj se nad námi Ježíši.
 Chlebe tučný a rozkoš králů,
 Ustavičná oběti,
 Oběti čistá,
 Beránku bez poskvrny,
 Stole nejčistší,
 Pokrme anjelský,
 Manno skrytá,
 Památka divných skutků božích,
 Chlebe vezdejší,
 Slovo tělem učiněné přebývající mezi námi,
 Oběti swatá,
 Kalichu požehnaný,
 Tajemství wíry,
 Přewysoká a welebná Swátost,
 Oběť nadewšecky nejsvětější,
 Práwe milostiwá oběti za živé i za mrtvé,
 Nebeské lékařství, němž od hříchu zachování
 býwáme,
 Předivný zázrak nade všecky jiné,
 Nejsvětější umučení Páně připomínání,
 Dárce přewysující wšelikou štědrost,
 Památka nehlawnější božské lásky,
 Šodnost božské štědrosti,
 Nejsvětější a nejdůstojnější tajemství,
 Lékařství nesmrtnosti,
 Šrozná a obživující Swátost,
 Ž chleba wšemohoucnosti Slovo tělem učiněné,
 Nekrwavá oběti,
 Šody wěrných hodozníků,
 Nejsladší pokrme při němž anjele přísluhující stojí,
 Swátost dobrotivosti,
 Swazku lásky,
 Obětující oběť,

Smiluj se nad námi Ježíši!

Duchovní sladkost ve vlastní studnici okusena,
 Občerstvení duší svatých,
 Potrawo w Pánu umírajících,
 Závdanku budoucí slávy,
 Wěno nasseho spasení,
 Semeno nesmrtedlnosti,
 Naděje nasseho wzkríšení,
 Milostiw nám buď! odpusť nám Ježíši!
 Milostiw nám buď! uslyš nás Ježíši!
 Od nehodného těla a křve twé swaté přijímání,
 Od ducha nekajíčného,
 Od odkládání pravého pokání a obrácení srdce,
 Od žádosti těla,
 Od žádosti očí,
 Od pýchy žiwota,
 Pro žádost, s kterouž jsi žádal jísti beránka
 welikonočního s uředníky swými,
 Pro nejhlubší pokoru, s kterouž jsi myl nohy
 swým uředníkům,
 Pro nejhorlivější lásku, s kterouž jsi tuto
 Swátost ustanowiti ráčil,
 Pro křev twou předrahou, kterouž jsi za nás
 wylíti a nám na oltáři zanechati ráčil,
 Pro smrt a umučení twé, které jsi za nasse
 hříchy snésti ráčil,
 My hříšníci! tě prosíme, uslyš nás!
 Ubys w nás wtru, uctiwost a nábožnost k té
 přediwné Swátosti rozhojniti a zachowati
 ráčil,
 Ubys nás k částému přijímání této Swátosti
 sřez pravé obrácení srdce připrawiti ráčil,
 Ubys nás od wšelikého kácírstwí, nedůwěry
 a slepoty ducha oswoboditi ráčil,
 Ubys nám této nejsvětější Swátosti předrahé
 užitky přiwlastniti ráčil,

smiluj se nad námi
 Ježíši!

wywobod nás Ježíši!

Tě prosíme uslyš nás!

Abys nás v hodinu smrti nassil touto nebeskou
potravou posilniti ráčil, tě prosíme uslyš nás!

Synu boží! tě prosíme uslyš nás!

Veránku boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť
nám Ježíši!

Veránku boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš
nám Ježíši!

Veránku boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj
se nad námi Ježíši!

Ježíši uslyš nás! Ježíši vyslyš nás!

Pane, smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad
námi! Pane, smiluj se nad námi!

Otče náš a t. d. — Zdrávas a t. d.

V. Chleba s nebe udělil jsi jim, (Zallelujah.)

R. Všechť utěšení v sobě obsahující, (Zallelujah.)

V. Staň se nad námi milosrdenství tvé.

R. Jakož jsme doufali v tebe.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání a t. d.

Ó Bože! kterýž jsi v přeslavném tajemství
této oltární Svátosti těla a krve Pána na-
šeho Ježíše Krysta, s námi chtěl přebývati
popřejž nám, prosíme, ať jeho zde přítomnost
tak ctíme na zemi, bychom twáří v twář
na něj patřiti zasloužili v nebi. Skrze téhož
Ježíše Krysta Pána našeho. Amen.

Račiz, ó Pane, prosíme smilováním tvým
swazky hříchů nassich rozvázati a na přimlu-
vu Marie Panny a všech swatých nás slu-
žebníků tvé, naše dobrodince a všechny naše
usedlosti swaté a neposkvrněné zachovati;
rač naše přátele, příbuzné i domácí a zná-
mé od hříchů očistiti a ctnostmi ozdobiti; po-
přej nám pokoje a stálého zdraví; odvrát

od nás všechy widitedlné i newiditedlné nepřátele, vzdal žádosti tělesné; uděl powětří pohodlné a požehnej ourody zemské; zapal w srdcích přátel i nepřátel našich oheň tvé lásky; rač i sarnost naši se všemi jejími obyvateli od moru, hladu, války, pádu dobytka a wzteklosti newěřících neobraženou uchowati a všem wěřícím živým i zemřelým na onom světě života a pokoje věčného popříti. Rač Papeže nynějšího N., (císaře neb krále) teď panujícího N., (arci) biskupa našeho NN. a všechy duchovní i světské wrchnosti, jakož i weškeren lid křesťanský od všeho protiwenstwi opatrowati, a požehnání tvé swaté wždycky se nad námi wznásej. Skrz Ježíše Krysta Pána našeho. Amen.

V. Pomoc boží † budiž při nás wždycky.

R. Od toho času až na věky. Amen.

Nesporní písně dle žalmů nedělních.

† Bože bu pomoci mé wzežři!

Pane Bože všemohoucí, rač přispět bu pomoci,

Srdce i usta zprawiti: * bychom tě mohli chváliti.

Sláva buď Otci věčnému, Synu i Duchu svatému: * jakož byla na počátku, tak budiž na věky věků. Amen.

Žalm 109.

Řekl Pán Bůh sám ku Pánu mému: * Syn můj jsi ty, sedniž na pravici k Otci svému.

Dokavád nepřítel tvých nepodloží: * by byli k službě nohoum tvým podnoží.

Verlu moci tvé založí Pán na Syonu: * bys panoval u prostřed nepřítel myslí pokojnou.

Věčné jest knížetství a moc, síly tvé: * neb v blešku svatých před dennicí zplodil jsem tě.

Přísahu Pán učinil bez litości: * bys byl stálým knězem i na věčnosti.

Wpučuje lid božím příkázáním: * posvěcen k tomu řádem Melchysedechovým.

Žospodin stojí při tvé pravici: * w den pomsty své krále stírající.

Žtlučeť pyšných hlavy, by se nepřičili: * a po vši zemi tichým poddání byli.

Jako zprostý sice z proudu nápoj přijme: * protož však hlavy své pomyšlí nad jiné.

Sláva buď Bohu Otci i jeho Synu, i Duchu svatému utěšujícímu: * jakož byla na počátku, nyní i vždycky, tak budiž bez skončení po věky všescky.

Žalm 110.

Žvěstowati budu skutky tvé, Pane: * což se z celého srdce mého stane.

W radě lidí spravedlivých: * a w ctném shromáždění nábožných.

Melící jsou skutkové Páně: * a není nic vzácnějšího nad ně.

Slavné a wznesené dílo rukou jeho: * wšlecht zwelebuje Pána spravedlivého.

Památku zůstavil skutků svých divných: * do brotu a přiwětíwosti ukázal při nich.

Divným způsobem a hojným: * pokrm připravil bohohojným.

Památku té smlouvy své zachowá na věky: * lidu swému zvěstowati bude své velké skutky.

Dědictwí pohanů nehodných * wydá w ruce svých wywolenných.

Skutkové rukou jeho prawda a soud přímý: * rozkaz boží každý prawdomluvný.

Přikázání jeho prawá a spravedlivá: * prawdiwost jejich na věky trwanlivá.

Spasitele poslal lidu swému: * w němž milost připravil každému.

Swaté a hrozné jméno Boha nasseho: * začátek moudrosti, bázeň Pána swého.

Ti zdravého rozumu nabývají: * jenž w zákonu Páně své oblíbení mají.

Čest jejich na věky věků se upevní: * chwála jejich po věky věků zawzní.

Sláva Bohu Otci, ic.

Žalm 111.

Blahoslavený muž, jenž se Boha bojí: * a w ostríhání přikázání jeho pevně stojí.

Šťastné na světě bude jeho símě: * rozmnoženo w požehnání jeho plémě.

Sláva a bohatství stkví se w domě ctnostného! * a na věky trvá vážnost spravedlivého.

W temnostech lidem přímým světlo wzešlo: * upřímným a tichým milosrdenství Páně rozkvětlo.

Příjemný člověk, kterýž rád půjčuje: * a nad nuzným svým bližním se lituje.

Jenž slova svá s rozvážením promlouvá: * a w slibu svém věrný zůstává.

W památce slavné zůstane spravedlivý: * nebudouť jej stíhati lidské pomluvy.

Neboť on silným srdcem pevně w Boha doufá: * a w žádném neštěstí si nezoufá.

Útoky nepřátel svých bude zhrzeti: * neboť nelze mu od pravdy odstoupiti.

Živějším nad nimi, kořist jejich chudým rozdá: * spravedlnost jeho každý člověk uzná.

Tím moc jeho w slávě bude vyvýšena: * a rozsáfnost jeho všudy rozhlášena.

Tot protivník wida, hněvem bude trnouti: * zuby svými škřípěti a mrzutostí schnouti.

Neb ze škody radost jeho bude rozptýlena: * a naděje jeho w nic obrácena.

Sláva buď Bohu Otci i Synu i Duchu rc.

Žalm 112.

Chwalte služebníci Pána svého: * boží milovníci, zvelebujte jméno jeho.

Budiž nyní a věčně jméno Páně * odemšlech národů dobrořečené a ctěné.

Ať počne chvála jména Páně při východu: * a rozšíří se až k slunci západu.

Kdož se vyrovná Pánu Bohu nashemu: * na trůnu své velebnosti sedícímu?

Z vysoka na nebi vidí nasse zmatky: * vidí na zemi i chudých nedostatky.

Wyzdvihuje ze země a z prachu chudého; * a z opovržení vytrhuje sprostého.

By jej mezi knížata lidu svého postavil: * a moc svou veškerému světu oznámil.

W mnohém domu těší ženu neplodnou * dítkami a rodinou hojnou.

Sláva buď Bohu Otci i Synu i Duchu sv. rc.

Zalm 113.

Když vycházel Izrael ze zajetí egyptského: * rodina Jakubova z krajiny pohanstva divokého.

Založil Pán w zemi judské své náboženství: * ustanovil w Izraeli své zvláštní vládařství.

Moře uzříc jej utíkajícího odstranilo své vody: * a Jordán obrátil své proudy.

Sory jak stopcové z cesty své odskočily: * pahrbkové co jehňátka se rozpácily.

Což jest ti moře, že tak ustupuješ? * Jordáne, proč vody své nazpět obracuješ.

Sory, proč ustakujete jako stopcové: * pahrbci, co ovčí beránkové.

Užasla se země před tváří Pána svého: * u přítomnosti Boha Jakubového.

Z jeho moci řeky se stály se prýstějí: * a z křemenů pramenové vody vycházejí.

Ne nám, Pane, ne nám, než jménu tvému * patří čest a chvála samému.

Pro věrnost v tvých slibech a tvé smilování: * byt neřekli pohané, že nejsi s námi.

Pán Bůh náš králuje na nebi slavně: * vše, co chce, mocí svou působí podivně.

Modly pohanů jsou ze stříbra a zlata: * díla rukou lidských jak nádoba z bláta.

Usta mají a nemohou nic wluwiti: * oči mají, a nebudou nic widěti.

Uši mají, nemohou poslouchati: * aniž chřipěmi svými wůni čenichati.

Rukama svýma nemohou nic macati: * nohy majíce, nemohou pokračowati.

Podobní ať jsou jim jejich řemeslníci: * a wšickni neznabohové w ně doufající.

Ty pak, lide Izraelský, doufej w Pána: * onť jest wždy pomocník twůj a obrana.

Dome Aronůw Pána swého se nezpouštěj: * jeho moc a ochranu wždycky uznávej.

Wšickni bohabojní w něj doufající o tom vězte: * že k pomoci a ochraně wšší přispěje zajiště.

Ten dobrý Pán často již zpomenul na nás: * požehnal nám, a wyslyšel náš hlas.

Onť požehnal Izraeli domu tvému: * onť požehnal domu Abrahamowému.

Onť požehnáwá wšech jeho se bojících: * wětších i malých w něho doufajících.

Přisporí nám ještě dále wšelikého dobrého: * a požehná i dítkám domu wasseho.

Neboť Pán na nebi trůn svůj usadil: * zem pak k žiwosti člověku swěřil.

Zachovejž nás Pane neb mrtví tě chváliti nemohou: * aniž ti, jenžto vstupují do hrobu.

Jen my, kteříž zde živi zůstáváme: * tobě, Pane, čest a chválu vzdáváme.

Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu sv. rc.

Žalm 116.

Chwaltež Pána všickni národové: * zvelebujte jej všickni zemští stánowé.

Neboť on rozšířil nad námi své milosrdenství: * a vytrhl nás z mnohých protiwenství.

Prawda Páně na věky jest utvrzená: * blaze tomu, od něhož jest poznána a plněna.

Sláva Bohu Otci i Synu i Duchu sv. rc.

Kapitola.

Buď na věky požehnaný Bůh a Otec Ježíše Krysta Pána nasseho, Otec milosrdenství, a Bůh utěšení wsseho, jenž w ouzkostech a w soužení těší lastawě své stvoření. Díky tobě vzdáváme, neboť z dobroty a lásky twé wssechno máme.

Chwálozpěw nesporní.

Mocný swěta stvořiteli, nebe, země řediteli, přijmiž nasse díky vzdání, při dnu tohoto skonání.

Člowěk a každé stvoření, žije z twého opatření; ty wsse řídíš, zachowáváš, nebť potřeby každého znáš.

Žowada, lesní zvířátka, ryby mořské i ptáčátka, kwítky, i ta polní tráwa, twou moc, sláwu na jewo dává.

Za všedka twá dobrodiní, jichž míry a konce není, tělu, duši prokázána, buď tobě čest, chvála vzdána.

Když lampa denní uhasne, vzejdi v srdci světlo jasné, ó Ježíši, zůstaň s námi, ať tmy noční nás nemámí.

O jeden den této chvíle, opět blíž jsme svého cíle; dejž Bože dočkat hodně našeho posledního dne.

Ať nás z twého smilování, ctnost, neb upřímné pokání, v hodinu smrti přivede, P tobě, ó Pane, do nebe.

Zatím Otci všemocnému, Synu i Duchu svatému, čest, chvála díkůčinění, buď nyní a bez skončení. Amen.

V. Modlitba večerní wznes se P tobě, Pane:

R. Wstup, jať wonný kouř před obličej twůj.

Magnificat.

Chválozpěv Panny Marie.

Srdečně chválí duše má * Hospodina, svého Pána.

Duch můj velmi se weselí * v Bohu, mém vykupiteli.

Nebť na dívky své snižnost * shlédí pro svou dobrotivost.

Protož mě všickni blaženou, * budoucí potomci nazvou.

Učinil mi všedky věci * ten, kterýž jest všemohoucí.

Přesvaté jest jméno jeho, * věčně bude zvelebo.

Všem se stane smilování, * jenž jsou živi v boží bázni.

Moc ramenem svým učinil, * pyšné v svém smyslu rozptýlil.

Svrhl mocné ze stolice, * ponížené zdvihl výše.

Chudé a lačné mnohými * nakrmil věcmi dobrými.

Samo sobě dostatečně * bohaté, propustil lačné.

Oblážil Pán Izraele, * neb mu poslal spasitele.

Wzpomenul na milosrdenství, * a na jeho trpké otroctví.

Tak, jakž k otcům našim mluvil, * Abrahámovi přislíbil.

Sláva buď Otci věčnému, * Synu i Duchu svatému.

Jakož byla na počátku, * tak budiž i na věky věku.

Modlitba.

Bože! outočiště a sílo nasse, ráciž nábožné modlitby tvé církve vyslyšeti, jenž jsi sám původ vši pobožnosti a popřej, bychom co upřímně žádáme, skutečně také i obdrželi. Skrze Ježíše Krista Pána nasseho. Amen.

(Místo této modlitby může se také i jiná modlitba dle potřeby říkati.)

Nesporní písně na svátky blahoslavené Panny Marie.

Počátek, ic., jak na straně 158.

Žalm 109.

Řekl Pán Bůh ic., jak na straně 159.

Žalm 112.

Chwalte služebníci rc., jak na straně 161.

Žalm 121.

Weselím se z toho, že mi říkáno bývá: *
pojďmež do domu Hospodinova.

A že do bran twých Jeruzaleme * wstupují teď
národové wesškeré země.

Neboť Jeruzalem jest usflechtile wystawen; *
jeden díl s druhým w jedno město spojen.

Do něhož teď wchází množství, a každé po-
lení izraelské * k wžíwání Pána a k slyšení praw-
dy božské.

Tam také jest soudní úřad domu Dawidowého, *
kdež se práwně rozsuzuje rozepře utíšťaného.

O prostež Pána, by Jeruzalem užil pokoje stá-
lého: * a wšickni w něm rádi přebýwající, hojnost
wsseho dobrého.

Staniž se pokoj z moci Páně; * a w jeho
schránkách, věžích a palácích utwruzuj se den ode dne.

Jáť i pro bratry a přátele w něm přebýwající *
žádám Hospodina o pokoj stále trwající.

Pať nechť každý k zwelebení i chrámu Pána
Boha nasseho * wzděláwá wsseobecné dobré města
tak slawného.

Sláva Bohu Otci rc.

Žalm 126.

Jestli Hospodin sám krásných stawení newzdě-
láwá; * nadarmo jest práce těch, ježto Bůh w tom
říditi přestáwá.

Takť, jestliže i Pán sám města nechrání; * z darmo bdi, kdož jej proti nepřátelům brání.

Uni ranní vstávání a u večer po skorné večeři k noční práci chvátání * neprospívá zmaňajícím se, bez božího požehnání.

Pán zatím svým miláčkům pokojný spánek popřívá; * a from časného zboží i množství dětí jejich dědictví bývá.

By jako tuhé střely silného bojovníka se ženou v prudkosti; * tak prudce i děti jejich zrostly ve vyšší mravné šetrnosti.

A tento člověk jistě jest blažen, jenž v zdařilých dítkách oplývá; * neboť každé z nich dorostnouc se jej ujme, a on v soudu se svými nepřáti nikdy zahanben nebývá.

Sláva Bohu Otci rc.

Žalm 147.

Jeruzalemsští obývatelé, chwaltež Pána * v chrámu, na hoře Syon ať dík jemu stále jest vzdáván.

Neboť on pevnou závorou upewnil brány města našeho; * a požehnává až posavád dítkam pokolení Jakubového.

Onť končinám krajiny naší stálý pokoj zjednal; * a i běl pšeničnou tobě přehojně požehnal.

Neboť, když on vysílá zemi svou poručení; * hned všecko, co on chce, se na ní stává bez prodlení.

Z jeho vůle k ohřání její sněh jako měkka vlna padá; * onť jej na ní k hojné ourodě jako popel rozšívá.

Z jeho moci přistálové kroupy ledu jako drobky chleba z oblohy padají; * mrazové a nesnesitelná zima nastávají.

A zase na jeho slovo sníh a led hned roztává; * náčež na wání wětru poledního welká voda w řekách nastává.

Onť zvěstuje i vzdělání se slovo své Jakubowi; * swá zřízení a soudy zjewil Izraelowi.

O! tolik dobrého neučinil národu žádnému; * a nezjewil jim swá ustanowení, a protož každý z nás, ať díky a chwálu vzdává Bohu tak dobrému.

Sláva Bohu Otci ic.

Kapitola.

Před wěky na počátku stwořil mne, bych nikdy nezhybnula, opatřil mne, w posvátném jeho stánku odpočinuti jsem hledala, a před ním služby své wykonávala. Díky tobě hospodine vzdáváme, neb z dobroty a lásky twé wšecko máme.

Chwálozpěw Panny Marie.

Srdečně chwálí duše má ic., jak na straně 167.

Modlitba.

Popřej, všemohoucí Pane! nám služebníkům a služebnicím twým z stálého myslu i těla zdraví se radovati: abychom na přímluvu blahoslawené Marie Panny z wezdejšího zármutku wytržení, wěčných radostí kdyjsi bez přestání požíwali. Skrze Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Wšickni swatí a swětice boží, prosíme Pane, ať nám swým orodowáním wždycky

prospívají; bychom jejich zásluhy sobě připomínající, i jejich přimluvu zakusili. Račiz nám za našich časů stálého pokoje uděliti, a od církve tvé wšelikou nespolečnost vzdáliti; wšelky cesty, stěžky, wůli a podniknutí naše k prospěchu wěčného spasení zřizowati; wšem dobrodincům našim, wěčným zbožím odměniti, jakož i wěrným zemřelým odpočinutí wěčného popřáti. Skrze Ježíše Krysta Pána našeho. Amen.

Pomni, ó nejdobrotiwější Rodičko boží, Maria! že nikdy ještě slyšáno nebylo, aby kdo, za ochranu a pomoc tě wžíwající, uslyšán nebyl. Tou důwěrností jat a pomzbuzen, utíkám se k tobě, wzdýchajíc pod tíží hříchů mých, před tebou k nohoum tvé milosti se uwrhuji, prose: Matko slova wěčného; nezawrhuj mne od sebe, i prosbu mou; ale milostiwou se ke mně proukaž a wyslyš mne. Amen.

Chwálozpěw

k Panně Marii w čas adventní až do hromnic.

Alma Redemptoris Mater.

Slavná matko spasitele! Rodičko wylupitele, hwězdo na moři se stkwoucí, rač pozdwihnout swět padající.

Přirozenost se zděšila, řdyžs w lůnu swém powolila, na anjelské pozdravení, Syna božího wtělení.

Tys počala, porodila, wšak jať jsi prw panna byla, pannou zůstaneš na wěky. Pros za nás bídné hříšníky. Amen.

V. Anděl Páně zvěstoval Marii!

R. A ona počala z Ducha svatého!

Wylej, ó Pane! tě žádáme, milost svou do srdcí nassich; abychom my, jenž jsme sřze anjelské seřláni wtělení Syna twého poznali, sřze umučení a křřž jeho k slawnému wzkřřšení řdyři přivedení byli. Sřze téhož Krysta Pána nasseho. Amen.

Modlitba pař po narození Krysta p.

O Bože! jenž jři lidřkému pokolení sřze plodné pannenství blahoslawené Panny Marie odpłatú spasení wěčného uděliti ráčil; propůjč i nám tařé, za to tě žádáme, abychom užiteř jejího orodování zakusili, sřze řterouž jsme půwod řiwota dosáhli Pána nasseho Ježiře Krysta. Amen.

Od hromnic až k welikonočnřmu řasu.

Ave Regina coeli.

Zdráwas nebes řrálowno, Maria, swatá Panno, Matřko blahoslawená, nad anjely zwýřřena.

Tys swětlo k ořwícení lidřkého pokolení, Maria, roznřtila, řdyřs Krysta porodila.

Ty jři okrasa swěta, řoren, z něhož wyřkwěta národům potěřšení, blaženost a spasení.

Plesej w swé důřtojnřsti, Matřko bořřké milosti: celý swět tě zwelebuj, ty pař za nás oroduj.

V. Oroduj za nás swatá boři Rodičřko!

R. Abychom hodni učiněni byli zasřbeni Krystowých!

Milostiwý Bože! uděl pomoci w řřehřosti nassři; abychom my, jenřto památřku blaho-

slavené Rodičky boží obnovujeme, skrze mocné orodování její z našich povstali nepravosti. Skrze Krysta Pána našeho. Amen.

W čas velikonoční až do nejsvětější Trojice.

Regina coeli.

Raduj se nebes královno, alleluja! Plesej světa císařovno, alleluja!

Syn twůj, jehož jsi nosila, alleluja! a šťastně nám porodila, alleluja!

Jenž za nás byl umučený, alleluja! tenž wstal z mrtvých oslavený, alleluja!

Wstal z mrtvých, jak napřed pravil, alleluja! co Adam zřádl, napravil, alleluja!

Wesel se z té slávy jeho, alleluja! Přimluw se za nás u něho, alleluja!

V. Raduj se a plesej Panno Maria, alleluja!

R. Nebť Pán náš wstal w pravdě z mrtvých, alleluja!

O Bože! jenž jsi skrze wzkrísení syna svého Pána našeho Ježíše Krysta celý svět obweseliti ráčil; uděl nám, prosíme tebe, abyhom skrze orodování Marie matky jeho věčného života radosti po smrti dosáhli. Skrze téhož Krysta Pána našeho. Amen.

Od swaté Trojice až do adventu.

Salve Regina.

Jako po pohřebě.

Zdráwas buď nebes královno a t. d.

Nesporná píseň dle výroční slavnosti
v způsobu žalmů.

Na slavnost vánoční.

Píseň 1.

Bpívej duše zbožná Pánu svému; * i hodno
jeť zpěwovati jemu.

Za veliké jeho dobrodiní, * jenž prokázal w
dnešním narození.

Než on darował hle! Syna svého * hříšníkú,
ř wswobození jeho.

O radujme se z celého srdce * jediný Syn dán
jeť nám od Otce.

Co měl ještě Bůh víc učiniti, * by nás mohl
wěčně oblažiti?

Kdožby tebe Bože nemilował * za to, co jsi
pro nás obětował.

Milujme teď Boha ze wší síly; * jen on
buď nám nade wšecko milý.

Wšecko, co mu milého, řonejme; * lásku ř ně-
mu skutkem dokazujme.

Nic se nezdrahejme učiniti, * byřby se to zdálo
těžké býti.

Uch, wždyť on od nás mnoho nežádá; * jenom
dobré srdce wphledává.

Srdce, kteréž by ho milowało * a wšeměžně
se usilowało.

Wšsecko, co nejwěrněji zachowati, * co nám ráčil w Krystu zvěstowati.

Tak se Bože odměníme tobě; * to jest, co dnes ukládáme sobě.

Sláva Otci, i Synu, i Duchu swatému, * jaťož byla na počátku tak na wěky jemu.

Píseň 2.

Poslechněme, jaká radost se zvěstuje, * anjel Páně pastýřům teď wyprawuje:

Nebojte se, nebo wám zvěstuji radost, * pteráž bude wessřerému swětu zadošť.

Nebo narodil se wám spasitel w té době, * jenž jest Krystus Pán w městě Dawidowě.

O posř tedy člowěče sem, podíwej se: * nejwyšší Pán twůj a Bůh twůj narodil se.

K podobenství člowěka hle učiněn jest. * Bože můj! co jest to pro mne za čest.

Tím se člowěčenství nasse oslawilo, * a mé tělo nové hodnosti nabylo.

Musím si té hodnosti co nejwíc wážít * a jať patří žiwu býti se wynasnažit.

Nic nečiní takowého, co nesluffí, * čím se obyčejně lidská hodnost ruffí.

Nesslechetrným žádostem se neoddáwat, * stále a udatně jich w sobě přemáhat.

Pilně se warowat smilstwa, nestřídmosti; * tím se zohawuje člowěk w swé hodnosti.

Čistě a swatě obcowat w každé době, * Bože! wždyť mám w ctnosti podobným býť tobě.

Musím také hodnotu tu na bližním ctít, * každého člověka ve vážnosti mít.

Nikdy nehleďt toliko na osobu, * nechci pohrdat člověkem pro chudobu.

Chudý, sprostý, bídný, jako i churavý, * tak jest člověk jak ten bohatý neb zdravý.

Každý má na sobě hodnotu člověčenství * pozůstávající v božském podobenství.

Ó pročbych opovrhoval bratra svého; * nic není má důstojnost větší než jeho.

Nebudu s ním nemilosrdně nakládat * a tím méně za otroka ho užívat.

Člověk, zde nejpřednější stvoření boží, * nemá mně nikoliv sloužit za podnoží.

Bože můj! jak bych se mohl na to dívat, * kdyby musel slze bratr můj vyplívat.

Nechci žádného též k hříchu ponoukati * a za nástroj zlého skutku užívat.

Musím vždycky, že jest člověk, pamatovat, * nic, co hodnota větší, s ním neproměňovat.

Posilň, Bože! toto dobré předsevzetí: * dej, bych hodnotu lidskou míval vždy v paměti.

Sláva Otci a t. d.

Píseň 3.

Následujme teď pastýře chvátající, * k městečku Betlému rychle spěchající.

Pojďme a to slovo vízme, jenž se stalo, * co se jím od anděla teď zvěstovalo.

Ó co nespatřuji v duchu podivného: * vidím Boha dítětem učiněného.

Ten sám, jehož přenesmírné velikosti * ani nebe nemůž obsáhnouti dosti.

Který nebesa i země naplňuje, * vše, co v nich, jest, neskonalně převyšuje.

Který mocností svou všecko jest učinil, * co si podle své vůle své umínil.

Nalezá se v špatných jestech položený, * k podobě nemluvnátka učiněn.

Bože, proč jsi se tak ráčil ponížiti? * čemuž pak mne šrže to chceš vyučiti?

Tak bych tě měl vždycky následovat, * v pokore a poníženosti obcovat.

Všecko přichu tedy chci ze sebe složit * a před tebou, ó můj Bože! se pokorit.

Nechci nic jiného smýšleti o sobě, * nežli že jsem prach a popel proti tobě.

Prach, kterýžto jenom žije z tvé milosti * a bez tebe rozpadá hned v ničemnosti.

Nic, nic nejsem proti tobě a bez tebe, * tak si chci, ó Bože! říkat sám u sebe.

Korit chci se také i bližnímu svému, * nechci být pro přichu obtížným žádnému.

Nebudu na marné přednosti zpomínat * a nad druhé nerozumně se vypínat.

Ždaliž nemůže být i ten neisprostější * hodnější před Bohem a jemu milejší?

Raději chci každého ctít a milovat, * tebe poníženy Křyste následovat.

Sláva Bohu Otci a t. d.

Píseň 4.

Vizme, jaké šťastné místo Bůh náš zvolil, *
v němž se on, náš spasitel, divně zrodil.

Pustý, chatrný chlév v městečku Betlémě; *
hle tam spočívá Král mocný nebes, země.

Kryšle! bídné sic obydlí zvolils sobě, * ale
přeslawný příbytek stkwí se v tobě.

Nebo v tobě stkwí se věčná boží sláva, *
jížto nebe nejhlubší poklonu vzdává.

Nezáleží na tom, kde člověk přebývá, * když
jen srdce ctností ozdobené mívá.

Člověče, hleď srdce ctností okrášľovat, * pať
v paláci neb chatři můžeš bývat.

Potom Bůh i lidé budou tě milovat, * všude
úctivost a vážnost následovat.

Nemáť srdce k místu, v němžto stálost není *
kdež jist nejšť ani v jednom okamžení.

Uj zde není místa zůstávajícího: * snaž se tedy
vypřledávat budoucího.

Nesluž jenom světu, jenž jest plný zlosti, * ra-
děj se připravuj k blaženosti.

Sláva Bohu Otci a t. d.

Píseň 5.

Bože! jaký ráčilš staw wywolit sobě: * ty
přicházíš ke mně v nouzi a chudobě.

V twrdých jeslech nalezám tě ležícího, * žimu,
nahotu, hlad nouzi trpícího.

Uch, ty chudý, dnes ti Kryštus ukazuje, * jak
on welice twou chudobu miluje.

Nestyď se za chudobu, ta nermuť tebe: * Kry-
stus ji zvelebil, vezma ji na sebe.

Buď w ní trpělivý, nikdy se nerouhej; * chcešli
spokojen být, takto si rozjímej.

Bůh jest moudrý, kterýž všeho moudře činí; *
wždyť pať on mně s tou chudobou dobře míní.

On chce, abych se naučil w něho doufat, * ne-
chci tedy si pro nedostatek zoufat.

Snad se tať zdržím od mnoha nepravostí, °
jichž bych se dopustil, maje všeho dosti.

Bůh mně proto zboží časného nedává, * neb
on pro mne něco lepššího nechává.

Proč bych si měl tedy svůj stav obtěžovat? *
chci se raděj trpělivě w něm zachovat.

Ach vždyť Krystus neměl ani hlavy kde uchý-
lit, * proč bych měl nad svojí chudobou tať křivlit.

Čin, co můžeš, ostatní vše Bohu poruč, *
přelísnými starostmi se netrap, nemuč.

Neprav: co pať budu smutný jísti, píti; * wlt
Bůh dobře, že musíš svou živnost míti.

Wzhůru pohledni na ptáčka letícího: * on ne-
seje, ani nežne, a Bůh twůj živí ho.

Popatř na lilii, anaž nepracuje * a přec Salo-
mouna w fráse přewyšuje.

Když se stará Bůh o kwítko a o ptáčka, * čím
pať wíc o člověka, svého miláčka.

Neplač milý chudý a nestýškej sobě: * Bůh tě
neopustí, vždyť on wí o tobě.

Sláva Bohu Otci a t. d.

Chwálozpěv Zachariáše. (Luk. 1.)

Požehnaný pán Bůh izraelský, chwalmež jméno jeho, * že nawštíwil a učinil vykoupení lidu svého.

On moc spásnou w domě Dawida, služby svého, rozmnožil, * by nás wsseký věčně w království svém nebeském oblažil.

Jako mluwil od počátku skrz ústa swatých proroků, * že nás slavně wyswobodí z ruky wssekch nenáwistníků.

Abý učinil milosrdenství s otcami našimi * a zpomenul si na smlouwu, kterouž byl učinil s nimi.

Neboť on přísahal Abrahamowi, otcí našemu,° že se dá samého w obět i oblažení lidu svému.

Bychom, jsouce z ruky nepřátel svých wyswobození, * vždy bez strachu jemu sloužili a dosáhli spasení.

A ty dítě, nazváno budeš prorokem Nejvyššího; * neb před twáří Páně půjdeš zprawowati cesty jeho.

Abý skrze twé předcházející swaté přičinění * dáno bylo lidu jeho spasitelné umění.

Skrze které by se od nepravých cest svých odvrátili * a na cestu pravého pokání přivedeni byli.

Skrze přeweliké milosrdenství Boha našeho, * s kterýmž nás nawštíwil, řdyž i nám dolů sstoupil s sídla svého.

Swítíť těm, jenž w temnostech a w stínu smrti přebýwali, * aby nohy své na cestu blahonosnou spravowali.

Sláva budiž Bohu Otci, jeho Synu i Duchu swatému, * jakož byla na počátku, tak budiž na věky věků.

V. A Slovo tělem učiněno jest. R. A přebý-
walo mezi námi. V. A widěli jsme sláwu jeho.
R. Sláwu, jako jednorozeného od Otce plného mi-
losti a prawdy. V. Sláva na výsostech Bohu.
R. A na zemi pokoj lidem dobré wíle. V. Paně,
wyslyš modlitbu mou! R. A wolání mé k tobě
přijď.

Wšemohoucí milosrdný Bože, který církev
swou skrze památku přeblaženého narození
Syna swého z blahoslawené Panny Marie
obweseluješ, učin, pokorně tebe prosíme, aby
i srdce nasse hříchu zproštěny byly a z nowu
se zrodily, aby tyž syn twůj a spasitel náš
Ježíš Křystus milosti swou w nás přijíti a
požehnáním swým nás oblažiti mohl.

Ráčiz ó Pane Bože! učiniti, abychom skrze
spasitele swěta, jehož slawnost narození swě-
tíme, k duchownímu životu znou zrození
a pak k slávě synů twých wywolených w ne-
besích powýšeni byli. Skrze Ježíše Křysta
a t. d.

Písně nesporní na slawnost welikonoční.

Píseň 1.

Křystus wstal dnes z mrtwých dle předpowě-
dění, * Bůh mu sláwu a moc dal dle zaslíbení.

Wstál jest! tak to anjel Páně ujíšťuje, * jenž
se nábožným matronám uklazuje.

Žjewil se Marii stojící při hrobě, * řdyž, že
wzat jest z hrobu, naříkala sobě.

Žjewil se učenníkům i Petrowi; * kázal wložit
prsty w boř swůj Tomášowi.

Žjewil se dwoum učenníkům na cestě; * wstalt
jest, prawí wstalt jest mistr náš zajiště.

Wšickni jednomyslně to potvrzují; * že s ním
jedli a i pili, wyprawují.

Raduj se křestane a sprost se žalosti: * wšecko,
jen pohledni, plesá dnes radostí.

Kdožby neměl plesat, řdyž Pán usmrcený * z
hrobu ráčil powstat w život oslawený.

Chwal a wywýššuj ho každý dle možnosti: *
Alleluja! zpívejme mu s líbeznoští.

Sláva buď Bohu Otci, a t. d.

Píseň 2.

Jistě božské jest, ó Pane, twé poslání; * to
nám ukazuje twoje z mrtvých wstání.

Prokázán jsi slawně synem božím býti: * řdožby
tedy neměl w tebe uwěřiti.

Ježíši! tys prawý syn Boha živého, * tebe
zem i nebe zná, co Pána swého.

Ž hlubokosti srdce klaním se tobě; * dejž, bych
tobě chwálu wzdáwal w každé době.

Račiz mne dnes milostí swou posílniti, * abych
tebe mohl w Duchu, w prawdě ctíti.

Sláva Otci a t. d.

Píseň 3.

Když wstal Křystus z mrtwých, buďme ujistěni, * že jest w prawdě božské jeho naučení.

Nebo, kdyby nebyl wstal dle slova swého, * marná bylaby wíra, kázání, jeho.

Musím tedy toho učení si wážít, * podle něho žívu byt se wynasnažit.

Wsecko činit, i čemužkoli mne wzbuzuje; * nic nečinit, co se mně w něm zakazuje.

Pilně a neustále se w něm cwičiti; * rozum, srdce, život jemu podrobiti.

To jest moudrost člověka oswěcující, * i žiwotu wěčnému jej přiwádějící.

Blahoslaven, jenž se w ní pilně obírá; * neb takový jistě šťastnou smrtí umírá.

Sláva Otci a t. d.

Píseň 4.

Ježíš wyšel živý z hrobu swého: * wěčný, wěčný bude život jeho.

Smrt nic proti němu neprospěje, * žádný tma-
wý hrob ho nepřikryje.

Jeho těžký kříž a umučení * wzalo docísta již své skončení.

Jeho rány jsou již zahojené, * celé tělo zdra-
wé oslawené.

Alleluja! žiw jest spasitel můj: * smrti, smrti,
kdež pak jest osten twůj!

Ó Ježíši! co za potěšení * nastává mně dnes
z twého wzkříšení.

Tak i já mám někdy z hrobu vstáti, * Pdyž mne z něho ráčš povolati.

Nebo tys vstal z mrtvých, spasiteli; * prvo-
tiný oných, jenž zesnuli.

Nebudu před hrobem se strachovat, * w němžto jenom mám na čas obcovat.

Hrob jest místo, kdežto libý stín obývá, * w němžto mrtvý sladce odpočívá.

Tělo mé w něm vždycky nezůstane; * přijde ten čas, Pdyž zas z něho vstane.

Ono vstane w nesmrtedlnosti, * w kráse, slá-
vě, moci a slávnosti.

Zoufenko, ty marné jsi stvoření, * ať co za
krásné dáváš naučení.

Nedávášli mně času jareho, * Pdyž z poupěte
tvého osflivého.

Motýl spanilý se rozvíjí, * jenž w povětří
sem tam poletuje.

Uj, ty se již neplazíš po zemi, * tvé obydlí
jest mezi růžemi.

Takto mne i zrnko vyučuje, * Pterěz, ať po-
někud w zemi hníje.

Wšak Pdyž zhnije, ó což za spanilá * nemy-
lízá z prostředku jeho bylina?

Tak se to má také se mnou státi, * z mého
těla má zas nové vstáti.

Ó wy, jenžto hned od přirození * špatnou
tvářností jste obdařeni!

Nebo jichžto tělo neduživé, * množství wře-
dami celé osflivé;

Jenžto bídný, smutný život máte, * každodenně slze vyplíváte:

Ó neplačte a nenaríkejte; * jen tak ještě poněkud sečkejte;

Přijde jedenkrát okamžení, * kdežto vsedělo w lepší se promění.

Ten až řdysí s oblohy nebeské * zawzní mocný hlas trouby anjelské:

Wyjdete zas z hrobu oslawení, * příže a protivensství sprosštění.

Ule vsať musíte pamatowat: * že se máte k tomu připrawowat.

W příži, zármutku být trpělíwí * čistí, swatí, věrní, sprawedlíwí.

Neb ti mají jen být oslawení, * jenžto budou věrní nalezení.

Sláva buď Bohu Otci a t. d.

Píseň 5.

Pán wstal z mrtwých, opustiw hrob poruštědnosti! * Zříšníkú nehřeš, opusť tedy hrob swých neprawostí!

Wyčist' starý kwas nespolechetnosti ze srdce swého; * neb on pospěwňuje, činí na duši ohawného.

Nehoduj w kwasu nespolechetném ani w kwasu zlosti, * ale w nekypsaných chlebech prawdy a upřímnosti.

Pomni, jak by mohl člověk wstáti řdys oslawený, * jestli život jeho bude hříchami pospěwřený.

Jakby mohlo tělo takové oslaweno býti, * jenž za nástroj nespolechetnosti muselo sloužiti.

Wylez jenom z hrobu hříchů, uchop se hned po-
kání, ° opowrhni rychle wšsecko nespolehetné jednání.

Jako Křystus z mrtvých powstal skrz slávu
Otcе swého; ° tak ty choď w nowotě života, ná-
sledujíc jeho.

Počni nové žiwobyti, obleč se w Křysta Pána: °
tak ti bude při wzkříšení od něho sláva dána.

Sláva buď Bohu Otcі a t. d.

V. Pán Ježíš Křystus wstal právě, alleluja!

R. Wstal z mrtvých, jať napřed prawil, alleluja.

Ó Bože! jenž jsi nám dnešního dne skrze
jednorozeného Syna swého po přemožené
smrti přístup k věčnému životu otewřiti rá-
čil: sporádej swou pomocí žádosti nasse, ježto
jsi w nás swou milostí wzbudil. Skrze Je-
žíše Křysta Pána nasseho. Amen.

Pisně nesporní na slawnost swatodušní.

Píseň 1.

Bůh dnes poslal s výsosti Ducha swatého °
podle přislíbení Křysta, syna swého;

Teb řdyž Ježíš Křystus na nebe wstupowal, °
takto učedníkům swým přikazowal:

Abý wšickni w Jeruzalemě zůstali, ° ažby s
nebe Ducha swatého přijali.

Potom w desátý den po jeho na nebe wstou-
pení, ° řdyž tak byli w jednom místě shromáždění.

Očekawajíce tam přístí Ducha swatého, ° stal
se rychle hřmot, jako wíchru prudkého.

A hle! ukázal se nad nimi Duch Páně, ° s výsostí nebes spouštějící se na ně.

W způsobu ohnivých rozdílných jazyků ° obdariv je mocí a silou velikou.

naplnění byli velikou moudrostí ° řázejíce slovo Páně s horlivostí.

Ó ty přerozmilý Bože, Duchu swatý ° ty jsi w darích svých nekonečně bohatý.

Račť nám také sstoupit s nebeské výsosti ° a udělit darů hojné své milosti.

Připraw srdce nasse, rač nás osvititi, ° bychom tě dnes mohli hodně zvelebiti.

Sláva buď Bohu Otci a t. d.

Píseň 2.

Co duch swatý svou milostí při člověku způsobuje, ° to se na učednících Páně zjevně ukazuje.

Oni byli prvé sprostí lidé, plní bážlivosti, ° ukrývajíce se před nepřátel svých zuřivostí.

Když pak ale Duch swatý sstoupil s nebe do srdcí jejich, ° ó co za podivná proměna ukázala se při nich.

Oni se hned směle před nepřátely své postavili ° jsouce plni horlivosti, pravdu jim w oči mluvili.

Plný Ducha swatého hned začal z nich Petr řázi ° Krysta ukřižovaného veřejně ohlašovati.

Nehrozí se zlosti nepřátel svých, aniž se strachuje; ° ale on jim směle jejich bohowraždu předhazuje.

Ó wy muži izraelští! slyšte, co jste učinili: °
Krysta, jenžto byl muž z Boha, k smrti jste teď
odsoudili.

Bůh pak ho od svazku smrti mocí svou šťastně
rozvázal, ° aby, že on věčný a nesmrtelný jest,
vám dokázal.

A řdyž takou řečí nepřátelé jeho se vztekali; °
Petr přece kázal, ačkoli ho do žaláře jsou strkali.

Ó přepodivná udatnost aj to jest Krysta wy-
znávat, ° i před nejhoršími nepřátely ho statně
zastávat.

Wizme, zdaliž i w nás jsou tito účinkové
Ducha milosti, ° zdaliž srdce naše trvá powždy w
křesťanské stálosti.

Ó jak rychle klesá mnohý křesťan ve svém ná-
boženství, ° řdyž přichází pokusení, nespětí a pro-
tiwenství.

Násse víra bývá jako třtina větrem se plácí °
žádné opravdové srdnatosti w sobě nemající.

My jenom tak dlouho víru svoji stále wyzná-
váme, ° jak dlouho nic zlého pro ní k očekávání
nemáme.

A to jest jistý důkaz, že jsme milost Ducha
swatého ° skrze hřích a lenost Ducha ztratili ze
srdce svého.

Snažme se tedy, abychom skrz kající žiwobytí °
milost a dar stálosti ve víře mohli zas nabýti.

Sláva buď Bohu Otci a t. d.

Píseň 3.

Ó jak marné bylo srdce ucedníků Páně, ° dří-
ve než Duch swatý slavně sstoupil s nebe na ně.

Nebo oni nejvíce po světském štěstí toužili, *
a tou příčinou se k spasiteli připojili.

Myslíce, že strze jeho mocné přičinění * dojdou
zde na světě štěstí též i oslawení.

Alle jak se rychle při nich všecko proměnilo, *
řdyž se příslibení Krysta na nich vyplnilo.

Tu jest všecka marnost z srdcí jejich vypuzena, *
jejich mysl proměněna, k nebi obrácena.

Oni jenom to, což s vrchu jest, pohledávali *
a po světských ničemnostech toužiti přestali.

Křžbychom oučastní byli takové moudrosti, *
pohledávajíce, což jest prospěšné k věčnosti.

Nebo, řdyž my jen takových prospěchů hle-
dáme, * strze které světské štěstí wyzískat doufáme.

Tu se pravé moudrosti nehodnými činíme, *
oswícení Duchem swatým být nezasloužíme.

Odvrhnemeli však marnou žádost od sebe, *
přijde jisté boží moudrosti nám poklad s nebe.

Ó přijď Duchu swatý a oswěť nás swou mou-
drostí; * naprav srdce naše, ať netouží po mar-
nosti.

Sláva buď Bohu Otci a t. d.

Píseň 4.

Dřív než Duch swatý ráčil sstoupit s sídla
swého, * byli učenníci Páně rozumu slabého.

Jich rozum nebyl dostatečný pochopiti, * čehož
ráčil před tím Krystus Pán jich naučiti.

Alle jsouce potom světlem božím oswícení, *
rychle pochopili všecka jeho naučení.

Ó ty, jenžto na tvůj rozum tak mnoho zařlá-
dáš, * že s ním všecka tajemství víry postihnout
žádáš.

Ó jak lehko můžeš v blud upadnout a chy-
biti, * jestliže Duch svatý smysl a tvé srdce ne-
osvítí.

Pokoř ducha svého, víře rád se vždy podro-
buj, * a pros stále, by Duch svatý osvítil rozum
tvůj.

Přijdiž Duchu svatý, rač nás všechny osví-
titi; * nedej nikdy od víry a pravdy odstoupiti.

Wypuť bludy, newěru a všetečné sfoumání; *
nauč, co Bůh zjevil, věřit bez pochybování.

Osvět rozum, uděl opravdové umělosti; * dej,
bychom poznali všechny svoje povinnosti.

Sláva buď Bohu Otci a t. d.

Píseň 5.

Duchu svatý, ty jsi Duch pln utěšení; * v
tobě nalezáme pravé potěšení.

Ty jsi obveselil srdce učenníků; * obdařiv je
stědře radostí velikou.

Tys jim byl náhrada za to, co ztratili * řdyž
milého Mistra svého jsou pozbyli.

Tebou kojili se v každém okamžení, * zvláště
řdyž na ně přišly smutné dni soužení.

Přemoudrý zarmoucených utěšiteli, * duši našich
nebeských posvětiteli!

Stoupiž dnes s svou milostí do srdce mého, *
nechej mne okusit potěšení tvého.

A když budu smutný pro své nepravosti; *
nedej, abych padl do zoufanlivosti.

Když budu v nějaké bídě postavený, * chudo-
bou, nemocí, přížem navštívený.

Rač mně z potěšením svým přítomen býti *
a tvé svaté trpělivosti popřítí.

Sláva budiž Bohu Otci a t. d.

V. Sessliž Ducha swatého a stvořena budou,
alleluja! R. A obnoviž twárnost wesskeré země,
alleluja! V. Pane, vyslyš modlitbu mou. R. A
wolání mé k tobě přijď.

Ó Bože! jenžto jsi dnešního dne srdce
swých wěrných skrze Ducha swatého wyučil;
dejž, bychom skrze téhož Ducha swatého dobře
poznali, a z jeho potěšení vždy se radovali.
Skřz téhož Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Te Deum laudamus.

Na počátku zpěvníka.

Píseň při ofěře pro chudobné.

Podtež bratři k ofěře, wložte do skladu
swatého, co wám bránu otevře do království ne-
beského, Bůh zhynout nenechává, kdo zde chudým
rád dává.

Nejwětší příkázání jestiž zákona nowého: milo-
wat bez přestání nadewssecko Boha swého, bližního
pať jak sebe, jen toť wede do nebe.

Živá láska k bližnímu jest grunt všeho náboženství; přispěti trpícímu v jeho nouzi, protivěnství; jest skutek nejwzácnější, ctnost Bohu nejmilejší.

Staň se pak to pro Boha, jeho obraz jest náš bližní, obraz, kterýž chudoba, nemůž zrušit hladem žládní; vždy předc se stíví znamení, že jest boží stvoření.

W tom bratřstvu wzneseném, ten, jenž za nás všecky umřel; (od sebe založeném) všecky lidi Ježíš zahrnul, jednoho Otce děti jsou chudí i bohatí.

A protož milujme se jakož bratři w upřímnosti. We svých bídách těšme se, pomozme si s ochotností; ať se srdce otvírá, když toho nouze svírá.

Jsouce pak dobročinní, křesťané buďmež pro Křsta; tent' oumysl učiní, že ta oběť bude čistá, nekaliž naší lásky žádný kwas farizejský.

Džbán wody k občerstvení daný z lásky žládníwému, jak jest Křsta wyrčení, dáwát se jemu samému; dáno sobě uznává, vše co z lásky se stává.

Kdo w hojnosti rozšívá, bude někdy žít w hojnosti, i též málo prospívá, udělené dle možnosti; jak halíř wdowy chudé, svou odměnu nabude.

Zjhle pohlad bezpečný, jehož sám Ježíš jest strážcem, nese nám ouroš věčný, celé nebe patří lásce; lacino zde koupíme, slávu, již neztratíme.

Popřej Pane z milosti, by hříchy mé vymazané byly z knihy věčnosti, z křehkosti tať moc spáchané; ať i malou mou winu přikrývám vždy s almužnou.

Bez prosby však chudého nemůž žádný spasen býti; jen srdce outřpného, bude místo w nebi míti. Dejž Bože mi tu milost, bych s chudým měl outřpnost!

Pobožnost swatého pokání.

Sedmero žalmů kajících.

Žalm 1. (w žaltáři 6).

Hospodine w prchliwosti swé netresci mne °
ani w hněwu swém kárej mne. Smiluj se nade
mnou, Hospodine, nebo zformoucený jsou kosti mé, °
uzdraw mne, Hospodine, neboť nemocen jsem. Ano
i dusse má předěšena jest welmi, ° ty pať, Hospo-
dine, až dokáwaš? Obrátíť se Hospodine a wytr-
hni dussi mou, ° spasena mne učin pro milosrden-
ství swé. Nebo není w smrti, kdo by pamětliv byl
na tebe, ° w pekle pať, kdo tebe oslawowatí bude?
Ustáwal jsem w úpění swém, zwlažowati budu
každé noci lože swé, ° a slzami swými postel swou
smáćeti budu. Zformoutilo se od prchliwosti oko
mé, ° sstaral jsem se mezi wssemi nepřátely swými.
Odstuptež ode mne wssickni, kteří činite neprawost, °
neboť wyslyšel Hospodin hlas pláče mého. Wysly-
šel Hospodin prosbu mou, ° Hospodin modlitbu
mou přijal. Nech, ať se tedy zastydí a uděsí ná-
rámně wssickni nepřátelé moji, ° nech, ať jsou zpět
obrácení a zahanbení welmi rychlé. Sláwa Otci a t. d.

Žalm 2. (w žaltáři 31.)

Blahoslavení (jsou ti), jimžto odpustěny jsou nepravosti * a jichžto přikrytí jsou hříchové. Blahoslavený muž, jemuž Hospodin nepřičetl hříchů, * aniž jest w duchu jeho lest. Já zajisté, že jsem mlčel, zastaraly se kosti mé, * řdyž jsem celý den wolal. Nebo dnem i nocí obtížena byla nademnou ruka twá, * obrácen jsem w bídě své, řdyž mne jako trn bodlo svědomí. A wšak potom hřích svůj oznámil jsem tobě, * a nepravosti odkryl jsem. A řdyž jsem řekl: Wyznám na sebe nepravost svou Hospodinu, * a ty odpustil jsi bezbožnost hřichu mého. Za to modliti se bude tobě wšeliký swatý * w času příhodném. A řdyž se rozvodní wody mnohé, * wšak k němu se nepřiblíží. Ty jsi outočistě mé od soužení, kteréz obličilo mne: * plesání mé wytrhni mne od obličujících mne. Rozum tobě dám a wyučím tě cestě té, kterouž kráčetí budeš: * utwrdím nad tebou oči své. Nechtějtež býti jako pún a mezeš, * kteríž rozumu nemají. Ohlawí a uzdou čelisti těch sewři, * kteri se nepřiblížují k tobě. Mnozí bičové (potkají) hříšníka, * ale toho, jenž naději sfládá w Hospodina, milosrdenství obličí. Radujte se w Hospodinu a plesejte spravedliví, * a honoste se wšickni upřímného srdce.

Sláva Otci a t. d.

Žalm 3. (w žaltáři 37.)

Hospodine w prchliwosti své netresci mne, * ani w hněwu swém kárej mne. Nebo střely twé uwízly we mně: * a utwrdil jsi ruku svou nade mnou. Nenít zdrawí na těle mém od twáře hněwu

twého: * nemají pokoje kosti mé od twáre hříchů
mých. Nebo nepravosti mé wzešly jako wody nad
hlavu mou * a jako břímě těžké obtíženy jsou
nade mnou. Zhnojily se jizwy mé * od nemou-
drosti. Bídny učiněn a shrben jsem až do konce; *
celý den zarmoucený jsem chodil. Nebo ledví mé
plné jsou posměchu * a není zdraví na těle mém.
Strýzněn a ponížen jsem příliš, * řval jsem od
lkání srdce mého. Pane, před tebou wšecka žádost
má: * a lkání mé není před tebou skryto. Srdce
mé zformouceno jest, opustila mne síla má * a
swětlo očí svých i toť také není se mnou. Přátelé
moji i bližní moji * proti mně přiblížili se a stáli.
A kteříž podle mne byli, zdaleka stáli * a násilí
činili, kteří hledali duše mé. A kteří mého zlého
hledali, rozmlouwali marnosti, * a lži přes celý
den smýšleli. Já pak jako hluchý neslyšel jsem, *
a jako němý, který neotvírá úst svých. A učiněn
jsem jako člověk, který neslyší * a který nemá w
ústech svých odmlouvání. Neboť w tebe Hospodine
jsem doufal; * ty wyslyšíš mne, Pane Bože můj!
Nebo jsem řekl, ať by se někdy nezaradowali nade
mnou nepřátelé moji, * a řdyž pohybují se nohy
mé, velké věci nade mnou mluvili. Nebo já k
bičování hotov jsem: a bolest má před obličejem
mým wždycky. Nebo nepravost svou wyznávati
budu * a pečovati budu o hřích svůj. Nepřátelé
pak moji živi jsou a utvození jsou nade mnou, *
a rozmnožení jsou, kteří nenáviděli mne neprávě.
A kteří se odplacují zlým za dobré, utrhali mne, *
proto že jsem následowal dobroty. Neopouštěj mne,
Hospodine, Bože můj, * neodcházej ode mne. Po-
spěš k spomožení mému * Pane Bože spasení mého.
Sláva Otci a t. d.

Žalm 4. (w žaltáři 50.)

Smiluj se nade mnou Bože! * podle welikého milosrdenství swého.

A podle množství slitování swých * sblad nepravost mou.

Wice obmej mne od nepravosti mé, * a od hříchu mého očist mne.

Nebo nepravost svou já poznávám, * a hřích můj proti mne jest wždycky.

Tobě samému zhřešil jsem, a zle před tebou učinil; * abys spravedlivý shledán byl w řečech swých a zvitězil, řdyž souzen býwáš.

Nebo aj, w nepravostech počat jsem, * a w hříších počala mne matka má.

Nebo hle pravdu zamilowal jsi; * tajné a skryté věci moudrosti své oznámil jsi mi.

Pokropíš mne yzopem, a očistěn budu; * obmýješ mne, a nad sněh zbílen budu.

Sluchu mému dáš radost a weselé, * a zplešaji kosti ponížené.

Odwrať twář svou od hříchů mých * a vymaž wsecky nepravosti mé.

Srdce čisté stvoř we mně Bože, * a ducha přímého obnow we wnitřnostech mých.

Nezamítej mne od twáře své, * a Ducha swatého swého neodjímej ode mne.

Nawrať mi radost spasení swého, * a duchem knížecím utwrd mne.

Budu wyučowati nepravé cestám twým, * a bezbožní k tobě se obrátí.

Wyswobod mne z krwi Bože, Bože spasení mého, * a bude s weselím prozpěwowati jazyk můj o spravedlnosti tvé.

Pane, rty mé otevřeš, * a budouť ústa má
zvěštovati chválu twou.

Neboť kdybys byl chtěl obět, dalek bych ji byl
owšem, * zápalu nebudeš libowati.

Obět Bohu duch zformoucený, * srdcem skrou-
sseným a pokorným Bože nezhrziš.

Dobrotiwě učiň Pane w dobré vůli své Sionu,
* aby byly wzdělaný zdi jeruzálemské.

A tehdáž přijmeš obět spravedlnosti, oběti a
zápalý, * tehdáž plásti budou na oltář twůj telata.

Sláva Otci a t. d.

Žalm 5. (w žaltáři 101.)

Žospodine, ušlyš modlitbu mou, ° a wolání
mé přijdiž k tobě. Neodwracuj twáře své odemne; *
w kterýžkoli den soužen jsem, naklon ke mně ucha
svého. W kterýžkoli den wzíwati budu tebe, *
rychle wyslyš mne. Nebo zhynuli jako dým dnové
moji, * a kosti mé jako suché větwe seschly. Po-
ražen jsem jako seno, a uwadlo srdce mé, * tak že
jsem chléba svého jísti zapomenul. Od hlasu lkání
mého * přilnula kost má ke kůži mé. Podobný
jsem učiněn pelikánu na pouští; * jsem jako noční
krkavec w zpuštěm domu. Vděl jsem, ° a jsem
jako wrabec osamělý na střesse. Celý den wyptýkali
mně nepřátelé moji, * a kteří mne chválíwali,
proti mne přísahali. Nebo popel jako chléb jsem
jídal * a nápoj swůj s pláčem jsem směšowal.
Pro hněw a rozhněwání twé, * nebo jako stín od-
chýlili se; * a já jako seno uwadl jsem. Ale Ty,
Žospodine na věky zůstáváš, * památka twá od
národu až do národu. Ty powstana smiluješ se
nad Syonem, * nebo již čas jest smilowati se nad
ním, nebo přišel čas uložený. Nebo zalíbilo se slu-

žebníkům twým i to kámení jeho, * a nad zemí jeho slituji se. A báti se budou národové jména twého, Hospodine, * všickni králové země slávy twé. Neboť vzdělal Hospodin Sion * a widín bude w slávě své. Kdyžby popatřil k modlitbě ponížených ctitelů swých * a nezhrzel prosbou jejich. Ať jsou zapsány tyto věci pro pokolení druhé; * a tať lid, kterýž stvořen bude, chváliti bude Hospodina, že shlédl s výsosti swaté své, * Hospodin s nebe na zemí popatřil. Aby wyslyšel kání věžníků, * aby rozmázel syny zahubených. Aby wyprawovali jméno Hospodinowo na Syonu * a chválu jeho w Jeruzálemě. Když se spolu shromáždí národové * a králové, aby sloužili Hospodinu. Od-
powěděl jemu na cestě moci své: * Krátkost dnů mých oznam mi. Nepowolávejž mne u prostřed dnů mých; * od národu do národu jsou léta twá. Na počátku, Hospodine, ty zemí jsi založil, * a dílo rukou twých jsou nebesa. Onať zhynou, ty pať zůstáváš, * a wssecka jako roucho zwetšejí. A jako oděw změníš je a změněna budou; ty pať wždycky jsi tentýž, a léta twá nezhynou. Synové služebníků twých bydliti budou (zase w zemí své), * a símě jejich na věky spravováno bude.

Sláva Otci a t. d.

Žalm 6. (w žaltáři 120.)

Ž hlubokosti wolal jsem k tobě, Hospodine: * Pane, wyslyš hlas můj. Ať jsou usši twé nakloněny * k hlasu modlitby mé. Jestliže nepravosti šetřiti budeš, Hospodine: * Pane, kdož obstojí? Nebo u tebe jest slitování; * a pro zákon twůj očekával jsem tebe, Hospodine. Očekávala duše má na slovo jeho, * doufala duše má w Hospodina.

Od stráže jitřní až do noci * doufejž Izraeli w
 Hospodina. Nebo u Hospodina jest milosrdenství *
 a hojné u něho vykoupení. A onť vykoupí Izra-
 ele * ze všech nepravostí jeho. Sláva Otci a t. d.

Žalm 7. (w žaltáři 142).

Hospodine vyslyš modlitbu mou, ussima po-
 zoruj prosby mé w prawdě své, * vyslyš mne w
 své spravedlnosti. A newcházej w soud s služební-
 kem svým, * neboť nebude ospravedlněn před obli-
 čejem tvým nižádný živý. Nebo stíhal nepřítel
 dussi mou, * snížil na zemi život můj. Postawil
 mne w temných místech jako mrtvé od věků, * a
 protož sewřín jest we mně duch můj, we mně
 zkormoutilo se srdce mé. Pamatoval jsem na dni
 starodávní, přemýšľowal jsem o všech skutcích
 twých, * a činy rukou twých rozjímal jsem. Wztáhl
 jsem ruce své k tobě; * dusse má jako země bez
 wody po tobě žízni. Rychle vyslyš mne, Hospo-
 dine, * zhynul duch můj. Neodvracuj twáři své
 ode mne; * neboť podoben budu těm, kteříž sstu-
 puji do jezera. Učiň to, ať hned w jítře slyším
 milosrdenství tvé, * nebo w tebe jsem doufal.
 Známosti mi učiň cestu, po kteréž bych chodil; *
 nebo k tobě jsem pozdwihl dusse své. Wytrhni
 mne od nepřatel mých, Hospodine, k tobě jsem se
 utékl; * nauč mne činiti vůli svou, nebo Bůh
 můj jsi ty. Duch twůj dobrý dowede mne do země
 přímé; * pro jméno své, Hospodine, obžiwíš mne
 w pravosti své. Wywedeš z soužení dussi mou *
 a podle milosrdenství svého wyhubíš nepřátele
 mé. A pohubíš wsecky, kteříž sužují dussi mou; *
 nebo já služebník twůj jsem. Sláva Otci a t. d.

Pisně k pořání wzbuzující.

1.

Ježíšši věčný Bože, wšsecka má naděje, my
doufání w tobě máme při každé hodině, Ježíšši,
věčný Bože!

Tak mne ráčil trestati, znaje mne hříšného,
neopouštěj, nezamítej nyní sluby twého; Ježíšši,
věčný Bože!

Neb jsem welmi prohřešil, tobě se wyznávám,
smiluj se Pane nade mnou, smilování žádám: Je-
žíšši, věčný Bože!

Dejž mi to věčný Bože, ať wšsecka žalost má,
strž tě jest Boha samého w radost obrácená: Je-
žíšši, věčný Bože!

Račiz mi milost dáti ke wšsemu dobrému, neb
se newím kde uteci, než k tobě samému: Ježíšši,
věčný Bože!

Je wšseho srdce swého, dejž, abych tě poznal,
a tou vůli zde vždy plnil, ať jsem dlouho meš-
kal: Ježíšši, věčný Bože!

Já znám, že hodně tresceš každého člověka,
zvláště toho sobě míti chceš, bídného hříšníka;
Ježíšši, věčný Bože!

Častokrát k tobě wolám, neb jsi ty mocný Pán
wšemohoucí, ó Bože můj, pomoz mi toho sám:
Ježíšši, věčný Bože!

Zoden jsi chvály jistě pane Jezu Křste; ty
w mou poslední hodinu smiluj se nademnou; Je-
žíšši, věčný Bože!

Zanebně jsem prowinil, wšsecko zlé jsem činil
proti twé božské milosti, páchaw nepravosti: Je-
žíšši, věčný Bože!

Uslýšíš mne bídného, welmi ztrápeného, dej mi w sobě potěšení, wšak jsem twé stvoření: Ježíši, wěčný Bože!

Budiž při mně swou mocí we dne, také w noci; nezaháněj mne od sebe, snázně prosím tebe: Ježíši, wěčný Bože!

Ať bych w tebe vždy doufal, odplaty nezmrhal; dejž mi Ježíši swou milost, potom wěcnou radost. Ježíši, wěčný Bože!

2.

Z hlubokosti mé těžkosti wolám k tobě Pane, uší swých rač nakloniti, prosím k modlitbě mé: wšsecku naději w tobě mám, w ouzkostech dej, ať nezoufám, smilování žádám.

Budešli Pane štetřiti na mé prowinění, a ne učiníšli se mnou wedle smilování: nebudu moci obstatí, před tebou sprawedliw býti, rač se smilowati.

W toběť já swou pomoc šládám, opuštěn nebudu: dokuď jest duše w mém těle, w tebe doufat budu. Neb ty mne sám wyswobodíš, a nademnou se smiluješ, hříchy mé odpustíš.

Doufala jestiž duše má w Boha Hospodina: neb on jest sám outočiště i její obrana. Slovo jeho jestiž swíce, všem wěrným wždycky swíce, na wěky bez konce.

Doufejtež w Pána již všickni wy lidé na zemi; chwaltež jméno jeho swaté wy anjelé swatí. Bojte se jeho dáblowé, klanějte se mu trůnowé, jeho moci božské.

Nebo on Pán jest milosrdný, nad hříchý showívá; člověka ni zahynutí, ni smrti nežádá. Ale wolá bez přestání, řka: Pojď ku mně pracovitý, najdeš polehčení.

Pán jest vykoupil lid hříšný, seslal Syna swého: a ode všech nepravostí obmyl krevi jeho. Zbawil nás od zatracení a přivedl k smilování skrz své zaslíbení.

Děkuji tobě přeslavná Trojice blažená za hořkou a newinnou smrt, Jezu Krysta Pána. Wěřím, že w zásluhách jeho příjdu do ráje wěčného, wždy nestonaleho.

Sláva budiž Bohu Otci, též i jeho Synu, i také Duchu swatému utěšujícímu; jakož byla na počátku, tak budiž nyní bez zmatku, až na věky věků.

3.

(Slas dobrého pastýře.)

Owečko ztracená, ach kde jsi, kde? Ozwi se, s bolestí hledám tebe; má láska mne stáhla dolů s nebe; z lůna Otce mého, to pro tebe: jšli dobro, budiž wěrná pojď sem, já tě vezmu na ramena.

Pověz mi, tak dlouho kdes bloudila? Snad se ti má pastwa nelíbila; ejhle, mé owečky jiné wěrné, pasou se líbeznou pastvou při mne: nehněwají, poslouchají, radostně w owčinci přebýwají.

Tys ale newěrná mně odesla, po horách, po dolích sem a tam šla; poslouchat mne nechceš, také hněwáš; hříchý rozmnožuješ, co z toho máš? Již jest mnoho, nechej toho, aby ti to wěčně neškodilo.

Pýcha twá mne trním fornuje; leniwość a chlípność mne bičuje; záwist twá mne na smrt od

řezuje; hněw řičí: ukřižuj! a mne bije: twé lašomstwí a obžerstwí žlučí mne napájí z řřatůw zřwláčí.

Ač welmi tesklivá jest dusse má, až ř smrti pro tebe zarmoucená; neb těžké břemeno nepravosti řeze mně ramena až do řosti; již, již padám, a omdlívám pro tebe owečko, hle umírám!

Řkály se nad smrtí mou puřají, a řunce s měřícem zatmívají; snad ani řrdce twé není řámen, řdýž widíš, pro tebe jař řsem raněn; aspoň lituj, mne polituj, rozpomeň se na to, že řsem Bůh twůj.

(Řlas owečky nalezené.)

Ježířři, otče můj milostiwý, pastýři dusse mé dobrotiwý! já ř twým nohám padám s uctiwostí, děkuji za welké twé bolesti: pod řřížem twým hle již stojím, hříchů řwých lituji a se řtydím.

Wyznávám Bože můj wřřecky winy, řterěz učinily tobě rány; pila řsem jař wodu nepravosti, život řwůj zřráwila we wřří zřlosti; wřřař nezouřřám, ale douřřám, a ř tobě Ježířři můj pospíchám.

Řrdce řwé, můj Bože, tobě dávám wřře co mám, za dary twé uznávám, duřři řwou do swatých ran zawírám, jestli řčeřř, ař s tebou i umírám: jen hřichy mé odpuřř mile, a přijmi do nebe řtwoření řwé.

Dobroto nejwřřěřři, můj Ježířři, měj řtarost, jař řám řčeřř o mou duřři; tys řwí předrahou mne wykoupil, a pro mne na řřřži řmrt podřtoupil: prošim tařř řřřz twé muřřy, byřř tě milowala až na wěky.

4.

Wale marný swěte, wale ti dávám; cožli w něm kwěte, wšse zanechávám: wím že nic stálého se nenachází, samá osfemetnost w něm se prochází.

Twá rozkoš pomine, co ranní rosa, wšsečo to pomine, wšfeliká trása: jako kwítí polní w swé spanilosti okrašleno býwá, hyne w rychlosti.

Ej tehdy zanechám swěta marnosti, bych mohl dojítí, wěčné radosti; Krysta následowat, w nouzi, w chudobě, úzkou cestou kráčet za ním do nebe.

S Jobem trpělivým na hnoji sedím, s hříšným publikánem do země hledím; biji se w prsy své jakžto nehodný: Bože! buď milostiw mně w den poslední.

Ó dusse křesťanská, dokud jsi w těle, nechtěj zapomenout na spasitele; jeho swaté rány rozvažuj sobě, tať budeš bezpečná w poslední době.

Wzhledni na swatý kříž a se pamatuj, kterať tam Pán Ježíš vyplácí dlůh twůj. Co mohl wíc činiti pro tě člověče? z ran jeho přeswatých drahá krew teče.

Slawa nejsvětější trním zbodená, a twář nejsličnější celá zřínalá; ruce, nohy swaté hřeby přibité, jeho božské oči krwí zalité.

Spomeň na mne w ráji Pane Ježíši! odpusť prowinění a spas mou dussi; nesoudiž ji podle swé spravedlnosti, ale učiň podle milosrdenství.

Ó Maria Panno! matko milosti, nedopouštěj na mne ostré přísnosti; ať né na lewici dusse má stojí, ale na prawici w swatém pokoji.

Máři-Magdaleno! patronko nasse, nedopouštěj soudu, zbav satanásse: jestli jsme tě w hříších následowali, dejž, bychom pokání s tebou konali.

Uch! Když uslyšíme ta swatá slova, jakožs ty slyšela od Krysta Pána, mnohos milovala, odpustím tobě, tak budeš bezpečná w poslední době.

Amen, již zavírám moje zpívání, a chci pozdraviti Krystové rány; by byly uctěny a zvelebeny, od wěrných křestanůw vždy pozdraveny.

Připrawa k swatě zpovědi.

Rozvaž sobě dusse má, co Krystus pravil: Nebudeteli pokání činiti, wšickni zahynete. O „jaká to strážná slova!“ Wěčně zahynouti, věčně odloučenu býti od Boha, od jeho wvolených swatých, a přijíti do pekla, do moci ďábla, jenž, jako řvoucí lew obchází a hledí, koho by swědl; přijíti mezi zlořečených nepřátel božích, na věčné muky. O lekni se tedy této hrozné věčnosti! Bůh ti nyní ještě ruku podává k smíření; Krystus, twůj wřkupitel na tě čeká z rozpiatýma rukama, má srdce pro tebe otewřené. Proto neodfládej déle w pokání; powstaň z hříchů, powstaň a ustanow sobě z mornotratným synem: Wstanu a půjdu k otci swému, a řeknu: Otče! zhřešil jsem proti tobě; již nejsem hoden synem twým slouti, ale učiň mne toliko jako jednoho z nejmenších služebníků swých; já jsem tebe otče těžce, ach welmi těžce urazil a rozhněwal, ale ty jsi dobrý, ty se nade mnou smiluješ, a přijmeš mne opět na milost.

Modlitba k Duchu swatému za oswícení.

Bože Duchu swatý! swětlo w temnostech, ráčiž přijíti do srdce mého a oswět můj hřísný život, mou slabou paměť, a dej mi poznati wšsecky hříchy mé, abych se z nich úplně a upřímně wyznati mohl. Obwlaž a obměkčiž nad štálu twrdé srdce mé, napln ho žalem a lítostí a oči mé slzami na swědectwí prawdivé skroussenosti.

Zrcadlo zpytování swědomi.

Wšeobecně:

Zaká byla má poslední zpověď? Nebylali swatofrádežná? Jak jsem wykonal uložené pořání? Nahradil jsem cizé dobro, a křiwdy učiněné? Odwolal jsem křiwé swědectwí a pomluwy? Polepsil jsem se? Warowal jsem se dle možnosti nejbližších příležitostí do hříchů? Smířil jsem se s nepřátely?

Co jsem na nowo zhřešil myšlénkami, žádostmi, slowami, skutkami, očima, ussima, ústy, rukama, nohama a údami těla mého; zanedbáním powinnosti mého stawu, a opuštěním toho dobrého, co jsem mohl činiti, a nečinil jsem?

Obzwláštně:

Proti desateru božích přikázání.

I. Nepochybowal jsem we wíře? Wyznával, zastupowal jsem wíru swou? Nepohrdal jsem ceremoniemi církewními? Nedůwěřowal

jsm w powěry, čáry, kouzly, hádání, vykládání kart? Sloužil jsm dle možnosti Bohu? Modlíwal jsm se ráno, večer, při zvonění na pozdravení anjelské, před stolem a po stole? Nezoufal jsm sobě? Nespoléhal jsm se opowážlivě na milosrdenství boží?

II. Nepřísahal jsm křiwě? Neproklínal jsm? Zachowal jsm sliby Bohu učiněné? Nerouhal jsm se Bohu? Nereptal jsm proti zřízení jeho? Nejmenowal jsm jméno boží neuctiwě?

III. Nezanedbal jsm w neděli a swátek mšši swatou a kázání slyšeti? Odpočíwal jsm od práce? Staral jsm se o duši mou? Nezneuctil jsm dne swátečního jakýmkoli hříchem? Nezdržowal jsm jiných od služby boží?

IV. Ctil jsm rodiče a wrchnosti? Byl jsm jim poslušný? Nehněwal, nermoutil, neposuzowal, nepomlouwal jsm jich? Pomáhal jsm jim w potřebách? Modlil jsm se za ně?

V. Neusmrtil, neporanil jsm koho, neškodil jsm sobě, neb komu na zdraví? Netrýznil, nesuzowal jsm koho, tať žeby nade mnou slzy pomsty plakal? Nezabil jsm duše bližního swedením, pohoršením?

VI. a IX. Nedopusil jsm se smilstwa, cizoložstwa, němých aneb sodomských hříchů? Neprohřešil jsm se dotýkáním vlastního neb jiného těla, nočním touláním, nepoctiwým zrakem, poslouháním neschetných řečí, žertů, zlými žádostmi a myšlénkami, a jinými způsobami, které do nečistoty ponoukají?

VII. a X. Vezal jsem něco někomu? Ne-
offidil jsem koho? Nepodržel jsem nalezených
věcí? Nekupoval jsem od zlodějů? Nekryl
jsem kradených věcí? Nezapřel jsem co ko-
mu? Nezadržel jsem mzdy? Nezýskal jsem co
skrže lichvy? Nečinil jsem bližnímu škodu
na stavení, polích, lukách, zahradách, stro-
mách, ourodách, dobytku, v lesích? Nečinil
jsem komu jaké křivdy?

VIII. Nesvědčil jsem falešně? Nejsm fa-
lešný, podvodný? Nezelhal jsem, a koho jsem
obelhal? Nepřivedl jsem koho o dobré jmé-
no, do zlé pověsti? Nahradil jsem všemožně
čest vzatou? Odvolal jsem pomluvu?

Proti přikázáním církevním.

Zachoval jsem pusty ustanovené, jak sluší?
Zdržoval jsem se v dni postu od kratochvíle
a jiné márnosti světské?

Spovídal jsem se nejméně jednou v roce?
Přijímal jsem v času velikonočním Beránka
božího?

Dle sedmero hlavních hříchů.

Nejsm pyšný? Nestrojím se nad můj
stav, a proto, abych se světu líbil? Dávám
čest Bohu, představeným?

Nejsm lašomý, zbytečně žádostivý statků
světských?

Nejsm chlupný, nemámli nezřízené žádosti
po tělesných rozkoších?

Nejsem závistný? Nemoutím se z štěstí bližního, a necítím radosti nad neštěstím jeho?

Nejsem nemírný w jídle a w pití?

Nemám s kým hněwu? Nejsem msty žádostivý?

Nejsem lenivý w práci, w službě boží a w starosti o spasení mé ubohé duše?

Neopustil jsem skutky milosrdenství konati? Pomáhal jsem bližnímu w nouzi w nemoci?

Staral jsem se dle možnosti o zvelebení a spasení jeho duše?

Staral jsem se dle stavu swého o ty, kterých mi Pán Bůh swěřil? Plnil jsem povinnosti mé jakožto otec, matka, manžel, hospodář, představený, právník; aneb jakožto manželka, dítě, služebník, poddaný, řemeslník, nádeník?

Procitnutí a wzdechnutí kajícího hříšníka

(dle marnotratného syna).

Otče zhřěšil jsem proti tobě, a proti nebi, nejsem hoden slouiti synem twým! Tebe, dobrého Otce jsem opustil a sloužil jsem ďáblu, tělu a světu. Moje vlastní svědomí žaluje na mne. Ale nyní chci powstati a k Tobě se nawrátiti, podej pravici svou kajícímu hříšníkowi k tobě se nawracujícímu.

Wzbuzení lítosti

(dle sw. Bernarda).

O Pane o Bože můj! věřím a uznávám, že jsem welebnost twou w mnohých věcech

urazil; rozmnožil jsem hříchů své nad počet písku mořského, toť dosti patrně z mého hříšného života! Protož utíkám se nyní k tvému milosrdenství, srdečně lituji a oplakávám všecky hříchů své nade všechno, proto že jsem tebe, nejlaštavějšího Otce svého ními urazil, a duši svou, dle obrazu tvého stvořenou zneuctil, a poskvrnil. O jak mne to v srdci bolí. Ach, odpusť mi to provinění mé! nezavrhuji mne od tváře své, a Ducha swatého neodjíměj ode mne. Srdce čisté, stvoř ve mne, a očisť mne od nepravostí mých. Vyznávám, že jsem zhřešil a zlé učinil před tebou, v pokore poddávám se soudům tvým. Ach, prosím tebe nezamítej mne, neboť vím, že mimo tebe žádného jiného autočistě nemám, tebe jen miluji nade všechno. Přijmiž ó Bože! mé srdce skroussené za obět, a nepohrdej mnou. Trestej mne za nepravosti mé dle vůle své, jenom mne přijmi na milost pro přehorřké umučení a newinnou krev syna tvého, spasitele mého Ježíše Krista. Amen.

Předsevzetí k polepšení života

(dle sw. Františka Sáleského).

O Pane Bože náš! nižádným způsobem se nechci milostí tvou hříchu více oddati! Ach, miloval jsem hřích velmi, nyní ale jej nenávidím, a obracuji se k tobě, ó otče smilování. Tobě jen chci žiti, tobě umříti. By zhlazeni byli hříchowé předešlého života mého, chci se z nich ouplně vyznati, a potom vši silou proti hříšné náchyllosti bojowati,

a je ze srdce vykoreňiti a vypuditi. A protož chci wšech postředků k spasení swému potřebných ustawičně užíwati, chci se wšech zlých příležitostí chrániti, na sebe pozorným býti, a nikdy více nehřěsiti. Tebe wšak prosím nejmilejší otče můj, jenž znáš slabost mou, posilň mne w tom předsewzeti, a pomáhej mi, abych splnil, co jsem si umínil. Amen.

Hotowost k zadostičinění.

(Dle sw. Augustina.)

Ó Bože můj tak lituji hříchů swých, že hotow jsem s nejmětší ochotností jakékoliv pokuty za spáchané nepravosti své podstoupiti. Žvěstuj toliko ó Bože! co bych trpěti, co wykonati měl, a milerád uposlechnu, by se stala vůle twá. Pročež se tobě z cela odezdávám, Bože můj, jakobych upoutaný na rukách i nohách před twáří twou w prachu země ležel. Nafládej se mnou, jak se tobě líbí, jak spravedlnost twá žádá, jen mi odpusť milostiwě hříchy wšecny, kterýmiž jsem urazil tebe, a na věčnosti mne šsanuj.

Když se zpovědnici blížíš.

Ó wzhlédni tedy na mne bídného okem nestihlého milosrdenství swého, jako jsi wzhlédl na Petra, na Magdalenu při stole, a na lotra na frízi, a propůjč, abych s Petrem hříchy své oplakával, s Magdalenou dořonale tě milowal, a s lotrem věčně s tebou w ráji přebýwal. Uzdraw mne, jako jsi uzdrawil málo

mocného, a rei ke mně ta blažená slova: chci buď čist! Doufej synu, doufej dcero, odpouštěji se tobě hříchové mnozí! Amen.

A nyní duše má, neprodlívej, chvátej Otci nebeskému do náručí, vyzneť, jako marnotratný syn na kolenou své nepravosti; ještě jest čas milosrdenství; zanedbášli ho, uchvátí tebe spravedlnost, a hrozné jest upadnouti w ruce rozhněwaného Boha.

Obecná zpověď.

† Já bídný hříšník zpovídám a wyznávám se Bohu všemohoucímu, Marii jeho důstojné matce, všem milým Swatým, a wám otce duchovní na místě božím, že jsem od poslední zpovědi, která se stala (zde řekni, kdy jsi se naposled zpovídal) často a mnoho zhřešil, myšlením, řečí a skutky. Obzvláštně se winnen dávám, že jsem:

Zavření zpovědi.

Těch a všech swých jiných vědomých i newědomých hříchů, kterých jsem se buďto sám dopustil, aneb příčinou byl, že od jiných spáchané byly, srdečně lituji, proto že jsem Boha, to nejvyšší a milování nejhodnější dobré nimi urazil. Činím také opravdové předsewzeti, nikdy více nehřešiti, a všeliké příležitosti ke hříchu se warowati. Žádám vás ctihodný otce za kněžské rozhřešení a spásitelné pokání.

Pobožnost po swaté zpovědi.

(Díkučinění dle příkladu málomocného uzdravení.)

R tobě, ó nejdobrotivější Ježíši! se navrácuji, a tobě co nejpořadněji vroucí díky vzdávám, že jsi duši mou od ohavného málomocenství hříchu uzdraviti ráčil. Budiž chváleno a velebeno jméno tvé na věky! Tyš w pravdě Ježíš, to jest spasiel a beránek boží, jenž snímá hříchy světa; kterýžádného kajícího hříšníka od sebe nezamítáš. Uznávám s wděčností dobrotu twou, a službě tvé se budoucně zcela věnowati žádám. O posilň křehkost mou, abych na tuto mi prokázanou milost nikdy nezapomenul, a k vůli nějaké marné světské rozkoši do předešlých hříchů svých více neklesal, a tebe, ó můj Ježíši, se více nespouštěl.

Jiné díkučinění.

O milosrdný Bože! díky, nekonečné díky tobě, žeš nyní w swátosti pokání duši mou opět na milost přijal; né podle hříchů mých učinil jsi mi, aniž podle nepravostí mých odplatil jsi mi. O jak newyslovná, nesmírná jest dobrota twá ke mně bídnému tvorů! Tyš mne mohl w hříších mých k věčnému zabynutí mému z tohoto světa odvolat, jako tisíce jiných, kteří ani tak často, ani tak těžce, jako já, nehrěšili. Než tys toho neučinil. Po-chváleno a zvelebeno budiž proto milosrdenství tvé od toho času až na věky. Amen.

Dobrořeč duše má Pánu, a nechtěj zapomenouti na wšsecka dobrodiní jeho. Jako se slitowává otec nad syny, tak se slitowal Pán nade mnou. Tobě, Pane, wyznal jsem hříchy své; moje nepravosti jsem před tebou a twým náměstkem odkryl, a ty jsi mně, jak doufám, winu mých hříchů odpustil; neb cítím w srdci mém ten potěšitelný hlas twůj: „Dousej synu! odpustění jsou hřichové tvoji; jdi, a nehrěš wice.“ Weleb duše má Pána, a nezapomínej na wšsecka dobrodiní jeho; onť jest, kterýž byl milostiw wšsem nepravostem mým. Čest, chwała a díkyčinění budiž Bohu nassemu na wěky wěků. Amen.

Budiž tobě, ó nejlaškawější spasiteli, pro zásluhy nejblahoslawenější Marie Panny a wšsech twých swatých tato má zpověď dobrolibezná. Račiž wšsecko, čehož se na wroucnosti, lítosti a dokonalošti zpovědi mé nedostávalo, slitowáním a milosrdenstwím swým milostiwě nahradit, udělené mi rozhřešení w nebesích potwrdit, a mne zcela za očistěného uzнат. Pokání, které mi náměstek twůj za odpustění hříchů uložil, chci w pokore ducha poslušně wykonat. Poněwadž ale u přirównání provinění mých jenom nepatrné jest; obětuji tobě též wšstere odpustky, jichž ziskati mohu, wšstere dobré skutky, které s milostí twou wykonám, wšstere obtíže, které se mi w stáwu mém aneb w swaté službě twé nasťtynou. Wšsecko toto tobě w sjednocení s tím wšším obětuji, co můj přelaskawý

spasitel k zadoostiučinění za mé a celého swěta hříchů vykonal a wytrpěl. Račiz to, ó Bože, k spasení duše mé milostiwě přijmouti. Amen.

Pobožnost swatého přijímání wečeře Páně.

Písně k sw. přijímání wzíwající.

I.

Křesťanské dušičky, Krystowé owčičky; pospěšte a běžte k wečeřadlu; Krystus Pán zwe nás, ještě máme čas, požíwat pokrmu anjelského, tělo, krew Pastýře nebeského.

Ten spasitel swěta již šrz mnohé léta se wěrným podává we Swátosti, kdo chce milosti, nabýt hojnosti, ten musí čistotné srdce mít, anjelům podobný musí býti.

Krystowa owčičko, rozvaž si maličko, brzolí své činy již napravíš; w twých hříchách wězíš, a wšak newěříš, že ďábel, jako wlk vždy rozhání, stádo Krysta Pána od pokání.

Musíme se přiznat, celým srdcem wyznat, že jsme tě Ježíši rozhněwali, řdyž jsme zbloudili, cestu schybili, ach dobrý Ježíši přijmi ty nás, neb slyší owečky pastýře hlas.

Glas ten přelíbezný wždy w uších našich zní, pojdte ke mně, kteří pracujete; já vás nasytím, já vás posilním tím živým chlebem, jenž s nebe sestoupil, a z moci sábelské svět vykoupil.

Veríme Ježíši, že jsi pokrm duší, w způsobě chleba a wina skrytý; tys ta potrava chutná a zdravá, žádný pastýř také pastvy nemá, jako nám náš dobrý Pastýř dává.

Skrz pravé pokání, časté přijímání, chystej se owečko k šťastné smrti; neboť umřít musíš, jedenkrát zkusíš, jaká to silná pomoc bude, když duše na věčnost z těla půjde.

A proto kličme, pokorně žádáme, přijmi nás Ježíši za své owce; neb jsi w Swátosti plný milosti. Pas nás své owečky Ježíši pas, a po tom životě rač spasit nás.

2.

Pojďte k velké večeři, ó křesťané s důvěrností; pojdtež k Páně oltáři, Ježíš vás zve s upřímností k stolu, při němž sám sebe dává za pokrm s nebe.

Takť hle nás Pán miloval, z nesmírného smilování to, jenž na smrt věnoval, tělo nechal k požívání; chtě nás zásluh své smrti oučastné učiniti.

W té welebné Swátosti, z lásky velké, dříve než umřel, přehojný všech milostí pro své věrné poklad zavřel; kdo jí hodně požívá, zdraví duše nabývá.

Neboť hodné přijímání w lásce boží utvrzuje: ouklad sábla rozhání, zlé žádosti oslabuje; dopomáhá k spasení, a síli w pokusení.

Isa s Krystem w společenství z těla jeho po-
žiwání, věčné blahoslawenství křesťan má k očeká-
vání; jestli w dobrém setrvá, jistě jest jeho sláva.

Pojďtež již s důvěrností ó křesťané spraved-
liví! pospěšte s ochotností w lásce Krystowé hor-
liví, přijměte chléb nebeský, pravý pokrm anjelský.

Zde jest Beránek boží, jenžto hříchy světa
smazal, zde pravé duše zboží, tělo, jež jísti při-
kázal; přistupte jen s vroucností, zde jest kmen
wschek milosti.

Od tak velké Swátosti, by neodstránil žád-
ného, skryl blesk božské jasnosti pod způsob chleba
sprostého: protož neodpládejte, svým štěstím ne-
zhrdejte.

Uč kdysi sladká manna lidu božímu na cestě
čtyřicet let dáwaná, byl pokrm živý jistě;
předtím nebyl ten nebes chléb, proti smrti prostředek.

Ten chléb na místo manny s nebe na zem
sstupující nám od Ježíše daný, jest pokrm smrt
zhlazující; tělo z mrtvých wzkrísšené, wstane ne-
porušené.

Ten živý chléb Ježíše w tohoto světa tem-
nosti, živi mluví lidské duše na cestě k šťastné věč-
nosti; zproští je zatracení, neboť jest věno spasení.

Zodní pak býti musíte, plní lásky a bez zlosti;
jestli w hříších wězíte, očistěte se w kajenosti; kdo
ten chléb nehodně jí, ten sám sobě soud stoji.

Přistupte již k oltáři, věrní Krysta milovníci,
pojdte mladí i staří, Nekající pak hříšníci, buďtež
raději vzdálení, váš díl: smrt, odsouzení.

V. Chléb s nebe udělil jim.

R. Všechu utěšení w sobě obsahující.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A wolání mé
k tobě přijš.

Požívání těla a krve Pána našeho Ježíše
Krysta, syna twého, prosíme Pane wždycky ať nás
obživuje, očisťuje a sílí — a k nebeského života
skutkům pohne. Skrze tohož Ježíše Krysta Pána
našeho. Amen.

Modlitby před přijímáním nejsvětější Swátosti oltářní.

Bkusíš sám sebe člověk, — a tak požívej
tohoto chleba; neboť kdo jí a pije nehodně,
odsonzení sobě jí a pije.“ Sw. Pawel 1 Kor.
w 2. Kap.

Wzbuzení wíry.

Dokonale přesvědčený wěřím a wyzná-
wám, že ty, Synu boží, živý chléb nebeský
jsi. Kdo z toho chleba jí, živ bude na věky;
chléb, kterýž ty nám dáváš, tělo twé jest za
život swěta; kdo twé tělo požívá, w tobě
přebývá a ty w něm; kdo twého těla nepo-
žívá, nebude míti života w sobě. Tělo twé
jest pravý pokrm, a twá krev pravý nápoj.
Tys řekl: „Vezměte a jezte, totoť jest tělo mé,
to jest kalich krve mé!“ Slovo twé jest ži-
vot a prawda; twému slowu wěřím. Posilň
Pane wíru mou!

Wzbuzení naděje.

Doufám také silně, ó Pane, co jsi přislíbil.
Ty jsi slíbil, že kdo twé tělo jí a twou krev

pije, živ bude skrz tebe a neumře na věky. Tvé tělo, tvá krev bude tedy má potrava, bude život duše mé. Tvé tělo a tvá krev posilni mne v dobrém; dokoná ve mně, co tvá láska začala. Po tom pokrmu touží duše má; on mne posilní na cestu k nebi abych nebloudil, ale tam přišel, kde jsi ty. Pane! ty vyplníš žádost duše mé. V tvou dobrotu, v tvou věrnost a všemohoucnost celou svou naději skládám, a v naději své zahánben nebudu; nebo ty jsi nejdobrotivější, nejvěrnější a všemohoucí Pán a Bůh můj!

Vzbuzení lásky.

Pane! já tebe srdečně miluji. Ty mne tak velice miluješ, a já bych tě milovati neměl? Ty jsi tak svět miloval, že jsi dal Syna svého jednorozeného, aby žádný, kdo v něho věří, nezhybnul, ale měl život věčný. Žádný nemá větší milosti nad tu, jako kdýž kdo položí duši svou za přátele své. Ty jsi dal život svůj za nás, a na památku té nesmírné lásky a umučení tvého dáváš tělo své za pokrm, a krev svou za nápoj. O jak se raduji na to swaté přijímání toho tajemství lásky a spojení s tebou. Tobě wděčně díky vzdávám za tu nepochopitelnou pokoru a dobrotu tvou, a lásce tvé láskou se odměniti chci.

Dychtění po sw. přijímání.

Přijdiž, ó Pane Ježíši! přijdiž a nechtěj prodlévat. Sstup ke mně z oltáře, vstup do

srdce mého; po tobě touží duše má. Jako jsi sobě přál wstoupit do domu Zachusa, tak wstup do mne, domu a chrámu twého připraveného, který jsem pravým pokáním posvětil, a nyní ještě srdečnou lítostí a láskou posvěcuji. Srdce čisté stvoř ve mne ó Bože! a ducha pravého obnov u wnitřnostech mých. Kryste Ježíši! já chci tebe, tvé nejsvětější tělo pravé a živé s krví, jako jsi při poslední večeři s duší a Božstwím přítomný byl, přijmouti, tobě žiti, a tebe se dále nejspouštěti. Občerstwi a posilň w tom předsewzeti duši mou.

Při spatření Beránka božího.

Pane! nejsem hoden, abys wessel pod střechu mou (do srdce mého), ale toliko rei slovo, a uzdrawena bude duše má.

Díkůčinění po sw. přijímání.

Modlitba sw. Tomáše akwinského.

Díky tobě wzdávám, swatý Pane, wšemohoucí Otče, věčný Bože, jenž jsi mne nehodného hříšníka pro nížádné zásluhy, ale z pouhého toliko milosrdenství swého předrahým tělem a krví syna swého, Pána našeho Ježíše Krysta nasytiti ráčil, prosím tebe, aby toto swaté přijímání nestalo se mi winou pokuty, ale spasitedlným prostředkem odpustění. Budiž mi oděním wíry, a sstitem dobré wůle.

Odstraniž we mně wšsecky hříchy, wykořeniž wšsecky zlé náklonnosti a žádosti, rozmnož we mně swatou lásku, trpělivost, pokoru ducha, poslušnost a wesskerou ctnost: ochraniž mne proti úkladům wšsich widitelných i newiditelných nepřátel, potlač wšsecko zlé puzení těla i duše, přiwihň k tobě, mému jedinému a pravému Bohu, a wyjednej mi šťastné jednou skonání. Račiž mne hříšného nápotom k oné newyslowné večeri uwésti, kdež s Synem swým i Duchem swatým swým jsi pravé swětlo, ouplné nasycení, wěčná radost, nestonálá sladkost a wěčná blaženost. Skrze téhož Ježíše Krysta, Pána nasseho. Amen.

Modlitba sw. Bonawentury.

Ó nejsladší Ježíši! probodni srdce i duši mou nejsladším a nejspasitedlnějším raněním své lásky a opravdovým, ochotným a apoštolským tebe milováním, aby duše má pouhou toliko láskou a toužebností po tobě dychtěla, po tobě a stánku twém práhnula, rozdělenou a s Tebou býti žádala. Dej, ať duše má lační po tobě, chlébě anjelském, občerstvení swatých duši, po tobě, chlébu nadpodstatném, jenž wšselikou sladkost, chuť a libeznost w sobě uzavírá. Ó kěz srdce mé vždy po tobě lační a tebe požívá, jež widěti touží anjelé; kěz sladkostí chuti twé se naplní wesskeré wnitrnosti duše mé! Dej, ať duch můj žízní po tobě, jenžto jsi pramen života, zřídlo moudrosti a umění, pramen wěčného swětla, proud rozkosse, poklad domu božího.

O můj Ježíši! nech ať tobě zalíbíti se hledím, tebe ve všem vyhledávám a nalezám, k tobě směřuji, k tobě přicházím, o tobě rád rozjímám a rozmlouvám, a všechno, co koliv před sebe beru, k tvé cti a slávě, s pokorou a opatrností, láskou a radostí, s ochotou, oddaností a setrvalostí v dobrém až do konce vykonám. Ty jediný buď povždy naděje má, celá důvěra má, mé bohatství, mé vyražení, má slast, má radost, můj pokoj, má spokojenost, mé odpočinutí, má sladkost, můj pokrm, mé občerstvení, mé outočiště, má pomoc, má moudrost, můj podíl, má mohovitost, můj poklad, v němž ať se stále vždy raduje duch můj a srdce mé. Amen.

Modlitba k Panně Marii.

O nejblahošlawenější a nejslawnější Panno Maria, jenž jsi všechn tvorů stvoritele v nejsvětějším lůně svém nositi a prsy svými kojiti zasloužila: jehožto pravé nejsvětější tělo a krev já nehodný hříšník nyní přijímati se osmělil: tvé milosrdenství pokorně užívám, a o tvé u něho orodování wrouceně prosím, aby, cokoliv při přijímání této welebné nejsvětější Swátosti ode mně hříšného z newědomosti, nedbalosti neb neuctivosti se stalo aneb opominuto bylo, na twou mocnou přimluvu milostiwě odpustiti ráčil tentýž Pán a spasitel můj, Ježíš Křtstus, syn twůj, jenž s Otcem i Duchem swatým žiw jest a králuje na věky věkůw. Amen.

Díkůčinění a obětování se Bohu Otci.

Otče smilování! čím se tobě mám odměnit? Tak jsi svět miloval, že jsi jednorozecného Syna svého vydal, nejen, aby za naše spasení smrt kříže podstoupil, nýbrž i duším našim dal se za pokrm, a u nás zůstal až do skonání světa. Tohoto tvého milého Syna, kterého jsem, ač takové newyslovné milosti nehodný, nyní do srdce svého přijal, tobě, nebeský Otče, a s ním samého sebe w obět přináším. Ulehď na mne bídného hříšníka, ale na milostnou tvář Pomazaného svého, a pro neskončené zásluby jeho buď mně milostiv! Otevřené swaté drahé rány jeho volají k tobě; ó křezby smazaly provinění má. Tentokrát jest syn, w němž se ti zalíbilo, ó křezby se ti i we mně zalíbilo, a já hoden byl jednou do počtu wyvolených tvých přijat býti, a tebe w tvé slávě s tímtež Synem svým a Duchem swatým věčně patřiti a welebiti. Amen.

Bohu Synu.

Čím se mám odměnit tobě, Synu Boha živého? Neb tys nejenom se pro mne wtělil a za mne smrt podstoupil, nýbrž i w nejsvětějším těle svém ke mně přijíti a s duší mou se spojití ráčil. O té nesmírné lásky! Co jest člověk, že jej tak powýssuješ? O můj nejsladší Ježíši! jak ti mám děkovat, čím odměnit neskončenou lásku twou? Přijmi mne celého, neb, an jsem zcela ztracen byl, ty jsi z cela za mne se obětował. Poněwadž ale

já sám tobě hodnou obětí nejsem, obětuji ti i twou nejmilejší matku, Marii pannu, která po Bohu Otci a Duchu swatém na nebi i na zemi tobě jest nedrahocennější. W spojení s touto libeznou ti obětí přijmi i mne nehodného w obět, ó Ježíši, a dej, bych s tebou na věčnosti oné slávy požíwal, ježto záwdanek jsi mi w nejsvětější Swátosti udělil. Amen.

Bohu Duchu swatému.

Čím se mám odměnit tobě, ó Dusse swatý? Neb tys pramen wesskeré lásky, která se mně z Otce i Syna wyprýstila. Tebou pohnut, Otec Syna swého wydal, tebou se Syn pro nasse spasení obětowal. Tys mu Marii Pannu milostí swou za matku ozdobil, twým zastíněním ono nejsvětější tělo, jež jsem nyní přijímal, w nejčistším lůně milostí plné panny jest počato; tebou w Swátostech zásluh Křesťowých oučasten se stávám, od tebe wesskerých dosahuji milostí. Kterak ti děkawat mám, ó Dusse swatý? Wezmi srdce mé, tento předmět dobroty a lásky swé, očist je ode wssch poskwrn hříchů, ozdob je sedmerým darem swých milostí, a w něm co chrámu swém přebýwej. Přijdiž ke mně, dusse swatý, wssch milostí pramene! Sessliž oheň w nebi žnatý w moje srdce studené. Co jsem já bez twé pomoci, bez twého přispění? Ach bez tebe bloudím w temné noci a spěchám w porušení. Obmyj, což na mně mrštěho, milowniče čistoty! Uzdraw, což neduživého, dle swé

moudré dobroty. Dejž za boj vítězné ctnosti
 forunu zaslouženou, a po smrti na věčnosti
 radost nemyváženou. Amen.

Modlitba sw. Augustýna.

Pane Ježíši! dejž mi poznati sebe i tebe,
 abych ničeho nežádal, jediné tebe; abych ne-
 náviděl sebe a miloval tebe, a všecko mile-
 rád činil pro tebe: ponížoval sebe, wyvýsso-
 val tebe, nic nemyslí, jediné tebe.

Abych mrtwil sebe a žiw byl w tobě, co-
 koliw přijde, přijal od tebe; nenáviděl sebe,
 a následowal tebe, a wždycky žádal následo-
 wat tebe; utíkal před sebou, utíkal se k tobě,
 a hoden byl ochráněn býti od tebe.

Abych strachoval a bál se tebe a byl z
 wywolených od tebe; w žádném doufání ne-
 měl, jen w tobě, wzhledni na mne, ať miluji
 tebe; zawolej mne, ať widím tebe, a na věky
 požíwam tebe!

Modlitba k dosažení odpustků.

Dobrotiwý a milosrdný Bože Otče! jenž
 jsi k útěše věřících skrze Syna swého pro-
 půjčil své swaté církwi moc wázati a roz-
 wazowati, odpustky udělowati: uděl nám mi-
 lostiwě, abychom se prawou kajeností tohoto
 dobrodiní účastní učinili. Nabraď láskou swou
 a nestončenými zásluhami Ježíše Krysta, čeho
 se nám k přísnému pokání prwních křestanů
 nedostává. Patř milostiwě na modlitbu mé-

ho skrousseného srdce, a ráčiž mne ode wšech hříchů a wšech trestů zasloužených sprostiti. Při tom tebe dle úmyslu swaté církwe prosím, ráčiž rozšířiti a řiditi katolickou církev s jejím nejwvyšším pastýřem papežem, se wšemi spolubiskupy a duchowenstwem. Zahlas wšesko nepravé a bludné učení kacířské, a zachowej wšesky knížata, mocnáře a jich rádce w jednotě a w pokoji, abychom wšickni společně tobě wěrně sloužili, a věčného blaženého žiwota dosáhli. Skrze Ježíše Krysta pána nasseho, jenž s tebou i Duchem swatým žiw jest a králuje na věky věků. Amen.

Na ten umysl modli se: 7 Otče náš. Zdráwas Maria a věřim w Boha a t. d.

Pochwálená budiž bez přestání nejsvětější a nejdůstojnější Swátost oltární!

O Bože! který jsi nám w této přediwné Swátosti památku twého umučení zanechal; popřej nám tebe žádáme, ať swaté tajemství těla a krwe twé tak welebíme, abychom užitek vykoupení nasseho w sobě hojně okusili. Který žiješ a králuješ na věky věků. Amen.

Písně adwentní.

Antifona.

Rorate coeli.

Předzpěv rorátní.

Rosu dejte s hůry nebese, a oblačové přistě
spravedlivého; otevři se země, a vydej nám
spasitele.

Nebesa vypravují chválu boží, a dílo rukou
jeho zvěstují oblačové. Sláva Otci i Synu i
Duchu svatému, jakož byla na počátku, nyní, i
vždycky i na věky věků. Amen.

Po rorátech.

Křihle Hospodin přijde, a s ním všichni svatí
jeho, a bude w den tento světlo velké, Alleluja.

I.

Wesele zpívejme, Boha Otce chvalme, jenž nám Syna svého jednorozeného dal na vykoupení národu lidského.

Li Krystowo přístí čtvero písmo jistí; nejprv-
nější w těle, druhé w duchu celé, a třetí při smrti,
čtvrté má souditi.

Proč nejprv přišel jest a narodil se jest, uká-
zuje čtení, by kázal pokání: nemocné uzdravil, sle-
pým zrak nawrátíl.

Dále jest wyznal sám řka: příklad dal jsem
wám, fterak jsem já činil a zákon naplnil, též i
wy tak činite wůli Otce plňte.

Wůli Otce hlásil, aby hříšné spasil, proroctwí
nezrušil, neb trpěti musil; tak swůj lid vykoupil
a dáblý zarmoutil.

Druhé přístí jeho w mysl srdce lidského, sřze
slowo jeho, takť jde milost jeho; stojí tluka u dwěří,
každý mu oteví.

Řka: Ede dwa nebo tři sberou se w jménu mém,
jáť jsem mezi nimi, přebýwaje s nimi po wšecky
dni i nyní swěta do skonání.

Třetí má přijíti člověku při smrti, protož welí
bdíti a střizliwu býti; neboť newí člověk w fterý
smrt přijde wěť.

Protož se warujme a neobtěžujme obžerstwím
swých srdcí, opilstwím a péčí tohoto žiwota, Kry-
stowa jest rada.

Čtvrté přístí bude, Edyž den soudný přijde,
tuť bude hrozný den, Edyž půjdem z hrobů wen,
tuťby se již rád skryl před Pánem ne jeden.

S Pánem všickni půjdou anjelové k soudu, hrozně k jeho hlasu nebesa se ztřesou, a mnoho zázraků bude toho času.

Ten den bude ouzký, den náhlý a brzký, den veliký hrozný, den hněvu a pomsty, v němžto Pán Bůh odsoudí v peklo hříšné všecky.

Protož se připravme, od zlosti přestaňme, v svatém obcování a pravém pokání, na modlitbách trvejme, tak Pána čekáme.

2.

Poslán jest archanjel k Marii Panně do města Nazaretu k ní samé, k ní samé od Boha Otce velmi poctivě, velmi poctivě, aby jí zvěstoval, a řka mile:

Zdravas plná milosti, Pán Bůh s tebou, porodíš Syna, diwného plodu, diwného plodu, Boha i člověka, obě spolu, obě spolu, a to z Ducha svatého způsobu.

Kteráž se jest z té řeči zarmoutila, a sama jest v sobě pomyslila, pomyslila, řkouc: Kterakbych já tou matkou byla, já tou matkou byla, a já muže nikdy nepoznala.

Nechtěj se rmoutiti, ó Maria, neb již našla milost u Pána, milost u Pána: však Bohu nic nemožné bývá, nemožné bývá, nestraňuj se svoliti ó Maria.

Xi Mžběta, přítelkyně, tvá příbuzná, i ona počala jsoucí stará, jsoucí stará, kterážto jest neplodnou nazvána, neplodnou nazvána, tomu sstý měsíc, jak v životě má.

Ei já děvka Pána velikého, staniž mi se podle slova twého, slova twého; a to podle písma prorockého, písma prorockého, wtělil se jest Syn Boha živého.

Poděkujmež Otci nebeskému, i jeho Synu velmi milému, velmi milému, i Duchu swatému, místru tomu, místru tomu, jedinému pánu Bohu nassemu.

Tenž jest ráčil člověka obživiti, Adamův pád tudy poprawiti, napraviti, řdyž se ráčil z Panny naroditi, z Panny naroditi, potom těžce na kříži umříti.

Pane Kryste pro twé swaté wtělení, dejž nám w dobrých skutcích setrwání, setrwání, abychom se zde z swých hříchů káli, zde z swých hříchů káli, potom s tebou věčně w nebi přebýwali.

3.

Moc boží diwná a newýmluwná, co jest učinila? K obrazu swému člověka stwořila.

Velmi pěkného, nesmrtného, a tať rozumného, byť mohl znáti stwořitele swého.

Abý přebýwal, w ráji panowal, a wssého užíwal, kromě z jednoho stromu aby nebral.

Dábel zlobiwý záwiděl toho pohodlí dobrého, kterěž měl člověk od Boha samého.

Ukládal z zlosti s welkou chytrostí člověka šlámati, tať rozkosse chtíc jeho zbawiti.

Nesflechetný had, tať veliký pád přivedl na člověka, šrz okusení jednoho jablka.

Člověk šrze to, nesmírné swětlo i radost swou ztratil, a k swému místu těžce se nawrátil.

Už se splnilo to, což jest bylo zdáwna zaslíbeno o tobě, Kryste, že se wtělíš jistě.

Z Ducha swatého, a ne z jiného semena žádného, než z pannenstého života čistého.

Z Panny bez muže vykvetla růže, to jest ctný Messias: a již w tento čas zajisté jest Bůh náš.

Ten má spasiti, wyswoboditi, což mělo zhnouti, a ďáblu zlému nedát víc vládnouti.

Milost Kristowa to učinila, že se jest wtělila; a newýmluwně jest se ponížila.

Veliká radost anjelům byla, když přišla novina, že milost Kristowa wssecek swět spasila.

Pochwalmež toho Krista milého, za wtělení jeho, člověk neslýchal nikdy nic lepššího.

Amen zpívejme, čest, chválu wzdejme Otci nebeskému, Synu milému, i Duchu swatému.

4.

Z nebe posel vychází z dáwna winssowaný, z Panně Marii wchází, od Boha poslaný, ten rajský archanjel :: jmenowan Gabriel.

Pokorně se poklonil, koná swé poselství, swou hlavu ctně naklonil, ctí swaté pannenství, pannu pozdravuje, diwnou wěc zvěštuje.

Zdráwas Panno, milostí božskou naplněná, krásou wsselikých ctností, nad jiné wznessená, porodíš Synáčka :: božského miláčka.

Syn boží tebe wolí, chce tě matkou míti, jenž jaf srdce tvé swolí, hned ho máš počíti, swol Pannenka čistá, :: počneš Pána Krysta.

Proč se rdíš, proč wyptáváš, jak to může býti? ač může nepoznáváš, nemesskej swolíti; pannenstwí nezrussíš, že jsi matkou zkusíš.

Neboj se, to učiní sám Bůh wsemohoucí, tebe čistě zastíní Duch swatý žádoucí; co nelze mysliti, může Bůh činiti.

Když tak Maria slyší anjela swatého, dí: Jáť jsem ta nejnížší díwka pána mého; podle twých slow se staň, co chce můj Bůh a pán.

Plesej králowno rajská, že tak jsi swolila, diwné věci moc božská w tobě způsobilá: počalas w swém těle swěta spasitele.

Ó diwná věc a nowá! Bůh ponížil sebe, ježž jsi sřze twá slowa přiwábila z nebe; na twé jedno slowo wtělil se Bůh Slowo.

Milá boží Matičko, buď nassí řečnici, promluw za nás slowíčko, buď orodownici; toho ochraňuješ, od pekla zbawuješ.

5.

Anjel Gabriel, ten čistý posel, od Boha poslaný do Nazaretu k ctné Panně Marii.

Lásku nesmírnou a milost hojnou od Boha zvěstuje, že jest milostí plná, wyprawuje.

Panna to slyšíc, w své srdce pustíc, jest se zarmoutila, slowa anjelská pilně rozmejšlela.

Řkouc: Ó anjeli, nebeský posle, jakž to býti může, bych matkou byla, jestto neznám může?

Anjel odpověd dobrou nassel hned a řka: nelekej se, nad přirození věc tato děje se.

Nebo nic nemožné a nepodobné jest Bohu věčnému, kterýž dodává pomoci každému.

Ei i Alžběta, tvá milá teta, v starosti počala, jestto neplodnou dosti dlouho trvala.

Ta panna tichá pokorně vzdychá, a odpověď strojí archandjelovi, božímu poslowi.

Ehle, já dívka pokorná, tichá Pána velikého, staň mi se posle wedle slova twého.

Tu hned spasitel, náš vykupitel předivně se wtělil, by byl člověkem, dolů s nebe sstoupil.

Vykupiteli, náš spasiteli, dej pro své wtělení zde i v nebesích věčné radování.

6.

Zdrávas jenž jsi pozdravená anjelem, poslem od Boha; Božství divné a nesmírné wstoupilo v život Marie.

Maria, když uslyšela, žeby Ježíše počala, aby jeho matkou byla, k tomu ochotně svolila.

Milostí plná ta Panna, Duchem svatým obdařená, Krysta v životě nosila, schránka jeho sama byla.

Hospodin, s ní vždy bydlící, zvolil ji nad jiné všicky, aby jeho matkou byla, v tom se jemu zalíbila.

Požehnána jesti byla, milostí Boží se stkwěla, porodila nejvyššího Krále nad králi mocného.

Mezi ženami jsouc vzácná, blahoslawenou nazwaná, milost nalezší u Pána, věčnou slávou obdařená.

Požehnaný ten plod swatý, Duchem swatým
ještě počatý, skrze pannu na svět přišel, bez po-
ruffení z ní vyšel.

Života tvého čistého, jakžto přibytku rajského,
Král nebeský jest posvětil, a z něho se jest narodil.

Ježíš Křtistus milostivý, nám přewelmi, žado-
stivý, proto k nám ráčil přijíti, aby nás mohl
spasiti.

Nechť, abychom zhynuli, dáblu w ruce dáni
byli, ráčil jest lid nawštíwiti, w život Marie
wstoupiti.

Protož jeho wšickni chwalme, a jemu díky
wzdávejme z takového dobrodiní, kteráž nám uči-
nil nyní.

Chwála, čest otci věčnému, i jeho Synu mi-
lému, také i Duchu swatému, w tomž Božství ne-
rozdílnému. Amen.

7.

Radujte se otcové, swatí patryarchové, kteří
w limbu sedíte, o světě nic newíte, zaslíbení jest
w čele; wesele, wesele čekajte spasitele.

Udame, otcůw otče, nechť tvé srdce nepláče,
spolu s twými swatými, božími proroky, Abra-
hamem, Dawidem, Jakubem, Izákem, celým plač-
livým limbem.

Ó radost nad radostí, Bůh z nebeské výsosti
Gabriele anjela ku Marii vysílá, by poselství při-
jala, že ona, ač Panna, porodí Křtsta Pána.

Ó předivné poselství, skrz které tvé pannen-
ství panna počala Syna, přeweselá nowina. Ten
celý svět vykoupí, zlostného, hrozného dábla z
moci obloupí.

Ó milosti veliká, Bůh Otec pro člověka svého syna posílá, by ho panna nosila v požehnaném životě, nežádny, neb nad ni nemýwolil na světě.

Sle přijde spasitel náš, požádaný to Messias; připravme nasse srdce, tam své místo míti chce, zanechajíc všech zlostí, v čistotě, v střídmosti čejme ho s radostí.

Kryste pro tvé wtelení, odpust nám nasse winny; rač dát Emanueli, bychom spasení byli skrz Panny poníženost; Ježíši nejsladší, přiveď nás do radosti.

8.

Sle přijde Pán, spasitel náš, cestu jemu spravte, přijde žádaný Messias, hospodu připravte; přijde :: náš spasitel, všickni zaplesejte, :: přijde :: vykupitel, chválu Bohu wzdejte!

Ó kterémž prorokovali prorokové swatí, kteréhož zdáwna žádali, by přišel s výsosti: přijde :: náš spasitel, všickni zaplesejte, :: přijde :: vykupitel, chválu Bohu wzdejte!

Plesejte swatí otcové, kteříž jste v temnosti, zastkwi nám k radosti nové, slunce spravedlnosti; přijde :: náš spasitel, všickni zaplesejte, :: přijde :: vykupitel, chválu Bohu wzdejte!

Tiž přijala Panna čistá nebeské poselství, že má poroditi Krysta, nezrušíc pannenství; přijde :: náš spasitel, všickni zaplesejte, :: vykupitel, chválu Bohu wzdejte!

Písně wánoční.

I.

Zwěstuji wám radost přewelmi welikou, porodila Panna čistotou pannenskou Krále nebeského; chwalmež s nebeskými Pána anjelského.

Proroci od dáwna jsou prorokowali, Messiasse Krysta (píště) zwěstowali: pospěš a zawítej, od lidu wždy twého zdáwna žádostivý.

Slunéčko i hwězdy plesání své mají, radost wpoznávají toho narození: i wšsecka stworení, majíce již naději swého wyloupení.

Patřmež na mlaďátka ležící w jesličkách, utěšené, krásné, obwinuté w plénkách, jemužto nebesští čest, chwálu wzdávají křowé anjelsští.

Rodička Maria, pannenka přecista, ta nám porodila Pána Jezu Krysta; onť nás w rozkoš rajskou uweđe, a dá nám radost swou nebeskou.

Slavný swátek ctíme twého narození, Kryste! radujíc se swému wykoupení; wyweď nás z temnosti, z plačlivého swěta do wěčné radosti.

Amen, Alleluja spolu již zpívejme, Pánu nám danému čest, chwálu wzdávejme; w radosti bez konce milost u Ježíše na wěky majíce.

2.

Krystus, syn Boží narodil se nyní z života pannenstého, wtělil se pro člověka hříšného.

Žádost prorokůw, prvních swatých otcůw, Bůh Otec splnil mile, dal nám Syna swého této chwile.

Protož mu každý děkuj křesťan wěrný, z toho daru drahého chwálíc bez přestání jméno jeho.

Neb nejdražší nám w tento čas dar seslán z milosti Boha Pána, jímžto jest moc sábelská swázána.

Raduj se tomu každý wěrný, komu Bůh popřál dočekatí we zdrawí ten hod pamatowati.

Blahoslawené jsou ty oči, které hodné byly wídeťi toho Pána a naň wždy hleděti.

Mnozí králowé, také prorokové jeho zdáwna žádali, chudí pastýřové dočekali.

Swatí anjelé nebesští měšťané chwálí Boha na nebi, zwěstujíc nám pokoj zde na zemi.

I my zpívejme, w Bohu se radujme, chwálu, čest mu wzdáwajíc, potom s ním na wěky přebýwajíc.

3.

Nastal nám den veselý, z rodu královského,
neb nám přišlo toho dne, z života čistého :: dítě
velmi předivné i také přeradosné v těle smrtedl-
nosti: o němž nelze mluvit, myslit, vypraviti,
podle jeho Božství.

Narodil se Syn boží z přecisté Pannenký: jakžto
lilium z růže, toť jest div veliký :: jehož nesla
pannenka, vykupitele světa, jenž jest bez počátku;
jenžto pokrm přecistý bral jest z prsou pannenky
za dnůw své mladosti.

Matka tato jest dcera, otec tento syn jest: kdo
slychal divy také, Bůh nám narozen jest :: slou-
hou jesti i pánem, ten, jenž zemí i nebem nemůže
objat býti: jenžto v nebi králuje, a na zemi pa-
nuje, nemůž stížen býti.

Andjel jest to pastuškám, bdícím nad svým stá-
dem: o půl noci zvěstoval, nebeského Krále :: toho,
jenž v jeslech leží, dárce věčného zboží, pána an-
jelského, v plénky obwinutého, twáří velmi krá-
sného nad syny člověčí.

Jakož slunce neruší sňa, kdyby je prošlo: tak
Marie pannenství není porušeno. :: Šťastnáť jest
to pannenka, jenž z čistého života Krále porodila,
to jest Panna Maria, v letech jsoucí mladička,
Krysta jest kmila.

Když byl svět popisován z rozkazu Augusta,
Maria jsouc těhotná, šla také do města :: do Bet-
léma Judova k porodu svého syna, aby on nás
zapsal v knihy živé nebeské, kdež jsou chvály an-
jelské beze vší trestnosti.

Kryste, jenž jsi swou mocí ráčil nás stworiti, a pro nasse spasení nám se naroditi :. Tebeť wěrně prosíme, odpust, což my hřěšíme, nedej zabynouti, a po smrti nám hříšným do muč pekelných brozných nedopouštěj wjíti.

4.

Xi Pannenka přemilého Syna nám porodila: obwinuwšše do jesliček jeho jest položila: Řka: Wynej, mé dětátko, nynej pacholátko, w něm se těšila, tať zpíwala.

Wůl a osel na něho dýchajíc, tať mu říkali: Král náš, Pán náš, leží mezi námi, tať ho witali: Těž i jiné howádka, rozličné ptáčatka jeho chwalili a welebili.

Protož i my rozumné stvoření tať ho wítejme: jeho slawné narození ctěme, i tať chwalme. Těž Otci nebeskému, na nás lastawému, z darů děkujeme, w něm se radujeme.

Kterýž nám z swé weliké milosti toto učinil: poslal Syna s nebesťe výsošti, aby nás spasil. Jenž hned od narození w žádném potěšení nebyl náš milý Krystus jediný.

Řkouc: Otče náš děkujeme tobě z srdce prawého za dar daný nám s hůry seslaný, Synáčka twého. Pro jeho narození, zbaw nás zatracení, pekelných zlostí, sprost nás z milosti.

Pochwálen buď Bůh Otec nebesť s swým milým Synem, z tať přehojné nesmírné štědrosti, i s swatým Duchem. Skrz Krysta narození, jíme s Bohem smíření, budmež již wděční na časý věčné.

5.

Narodil se Krystus pán, weselme se, z růže
kwíteč wykwět nám, radujme se: z żywota čistého,
z rodu králowského nám, nám narodil se.

Tenž prorokován jest, weselme se, ten na swět
poslán jest, radujme se: z żywota čistého, z rodu
králowského nám, nám narodil se.

Člowěčenstwí nasse, weselme se, ráčil wzíti na
se, radujme se: z żywota čistého, z rodu králowského
nám, nám narodil se.

Goliáš obloupen, weselme se, člowěk jest wy-
koupen, radujme se, z żywota čistého, z rodu krá-
lowského nám, nám narodil se.

Ó milosti božská budiž s námi: dejž, ať zlost
dábelská nás nemámí: pro Syna milého, nám na-
rozeného, smiluj se nad námi.

Dejž dobré skončení, ó Ježíši! wěčné utěšení
wěrných duffi, přijď nám k spomožení, zbaw od
zatracení, pro své narození. Amen.

6.

Posluchejte křesťané, co se jest stalo před léty
dávno w Betlémě, nowiny jisté, pilně je slyšte,
prawené.

Narodil se Krystus Pán z chudičké Panny, isa
Pán nad pány jeden sám, žádné radosti mnohé
ouzkoosti měl jest tam.

W chlěwě jej položila Maria Panna, krásného
Syna složila mezi howádka, neb jinde místa ne-
měla.

Obwinula w plénky ho a do jesliček, pdež wůl,
osliček, nahého Panna chudičká dala Synáčka milého.

Ó Synáčku překrásný, pročs se tak šlonil, welmi ponížil, jsa mocný? An wšseho dosti máš bez ouzkosti, jsa wěčný.

Děťátkem jsi učiněn, jsa tak král slavný, obr přelíný, obkřícen w ouzkém žiwotě, jenž we wšem swětě, nestižen.

Dals se klásti w jesličky, jsa wšseho pánem, mocným wladářem, hospodu mocha zwoliti překrásnou sobě w tu dobu.

Seno, sláma postel twá, zima tě trápí, twá milá máti kolíbá, zahřívá postel, wolek a osel, howádka.

A Ty wšsecky odíwáš, léto i zimu, kožich, peřinu ty dáwáš, sám se tak hněteš, pláčeš, a z toho nic nemáš.

Dáwáš i wšsechna zboží, chudičkou matku sám w nedostatku jsi zwolil, bohatý z chudé w nouzi a bídě se zrodil.

Pro nás si to učinil, abys nás sobě zbohatil hrubě, kdež twoji anjelé wždycky swaté písníčky, zpíwají.

Jiný žádný nemoh nám w tom posloužiti, toho dobýti, což Ůs a neposlussenstwím a wšsetecností ztratil nám.

Weliký hřích weliké odplaty žádal, čehož ni wal w moci své člowěk smrtný, swatý nižádný, from tebe.

Udamůw napravil pád, čímž Bohu Otci i sobě wšsecky jest poddal, peřlu hroznému i ďáblu zlému moc odjal.

Ja hřích wšseho swěta učinils dosti, tak swému Otci, jeden sám: kdybys nebyl ty, wěčnou pokutou hrozil nám.

Poznejmež dobrodiní křesťané toto, wtělil se proto Syn boží, abychom jeho znali samého, své zboží.

W něho wíru majíce, srdcem i ústy, jsouc mrawní, čistí, swobodně jej wyznávejme, jiné wzbuzujme tak hodně.

Kryšte nám narozený, buď nám pomocen, abys hodně ctěn byl od nás nyní i wždycky, takť s sobě wsecky přiveď nás.

7.

Chť aby spal, tak zpíwala synáčkowi matka, jenž ponocowala, miláčkowi. ::Nynej rozkossné dělátko, Synu boží; nynej, nynej, nemluwnátko, swěta zboží.

Tobě lůžko jsem uštlala, spasiteli, tworyť twé chwále zwolala, stwořiteli. ::Nynej krásu a poruno swrchowaná, nynej milujících ceno winšowaná.

Nynej, ta jest matky žádost, holubičko, nynej wšech anjelůw radoſt, má perličko. ::Sláwu, chwálu wždy nabudeš od matičky, řdy se wyspíš, jísti budeš med wčeličky.

ſladímť ním twou řassičkuť twé libosti, otevřeš, wím, swou hubičkuť té řadkosti. ::Nynej ráje mého kwítku, rozmarýne: z tebeť sobě dělám řytku, jenž nezhyne.

Ó řialo! ó lilium! ó růže má, nynej wonné řonwalium, zahrádka má. ::Ó loutno má, o labuť má! můj řlawičku: Nynej líbezna řarfo má, cim-bálíčku.

Na dobrou noc dej hubičku, nynej dítě, Políbat bude matička, nynej hbitě. ∴ Spi miláčku, umlkněte anjelové, semnou k Bohu přiklekněte národové.

8.

Čas radosti, weselosti swětu nastal nyní; neb Bůh wěčný, nekonečný, narodil se z panny w městěčku w Betlémě, w jesličkách na slámě leží malé pacholátko na zimě.

Nemaje místa w hospodě do chlíwa se schýlil, a mezi wolem i oslem si místo oblíbil; tak se jest ponížil, až do chlíwa snížil, aby nás hříšné do nebe powýšil.

Co jsme wšickni lidé hříšní radostně čekali, to anjelé již wesele nám jsou zvěstowali; a protož plesejme, wšickni se radujme, pacholátku nemluwnátku zpívejme.

Spasiteli, křítku milý, Pane náš, Ježíši, z čisté panny narozený, poklade nejdrazší, králi náš Pane náš šloň se k nám jako pán, dej milosti, twé radosti dojit nám.

Budiž naším spasitelem, budiž naším pánem, ach dej, ať se ó Ježíši, ku tobě dostanem; zbaw zdejší těžkosti, pojmi do radosti, ach přijď k nám twé, ó Ježíši, králowství.

9.

Anjelové, anjelové jsou zpíwali a pastýřům zvěstowali.

Křysta pána, Křysta pána narození, jenž jest wěrných utěšení.

Slýchal-li kdo, slýchal-li kdo od věčnosti, aby
Bůh sstoupil s výsosti.

Emanuel, Emanuel chtěje slouti, w těle s námi
přebýwati.

Izaiáš, Izaiáš to zvěstowal, o něm zdáwna
prorokowal.

Pravě že se, pravě že se narodí nám Bůh
věčný a nebeský Pán.

Z pokolení, z pokolení Dawidowa, s nímž nám
přišla radost nowá.

Z spasení, i spasení lidu swého, z moci dábla
ufrutného.

Swětlem božím, swětlem božím oswítil nás,
temnost hříchůw zahnal od nás.

A my hříšní, a my hříšní z té milosti po-
chwalmež boží moudrosti.

Jasným hlasem, jasným hlasem zpíwajíce, na
něm toho žádajíce.

Bychom se s ním, bychom se s ním radowali,
z jeho darůw děkowali.

O milosti, o milosti k nám weliká, žes se wtě-
lil pro člověka.

Sojně jsi nám, hojně jsi nám w tom posloužil,
žes nás swou krví wykoupil.

Tobě, Kryste, tobě, Kryste králi věčný, z čisté
panny narozený, budiž chwála, budiž chwála wždycky
věčná, i wšsem swatým ustawičná.

Kapitola.

„Ukázala se dobrota a wliďnost spasitele na-
šeho Boha; ne z skutků spravedlnosti, které jsme

činili, ale podle svého milosrdenství spasené učinil nás." (Tit. 3.)

(Lid odpovídá): Díky tobě vzdáváme, neboť z dobroty a lásky tvé všecko máme.

Chválozpěv církevní: Jesu Redemptor omnium.

Ježíši náš Spasiteli, milostný Vykupiteli, od Otce Synu jediný, Bože před věky zplozený!

Tys světlo a blest otcovský, v tě doufá okřísleť zemský; uslyš prosby a plesání, jesto ti pějí křesťani.

Wzpomeň Spasiteli na to, že tvé tělo bylo wzato z panny, kteráž tě počala a dnes šťastně porodila.

Dnešní den to svědčí dosti wzácnou výroční slavností, že tě Otec k vykoupení poslal a k světa spasení.

Tě nebe, země i moře, tě vše, což v nich jest, bez hoře slaví a plesá radostí, těšíc se z tvé přítomnosti.

Tak i my jsouc z ztracení drahou kříví vykoupení, tě v den narození tvého chválíme Boha nasseho.

Sláva tobě, Pane Kryste! dnes zrozený z panny čisté, Otci i Duchu svatému, na věky požehnanému.

Modlitba na jitění při mši sv.

V. Slovo tělem učiněno jest,

R. A přebývalo mezi námi.

V. Pane, vyslyš modlitbu mou,

R. A volání mé k tobě přijď.

Ó Bože! kterýž jsi w této poswátne noci pravé swětlo života wěčného roznítili ráčil, popřej milostiwě, abychom my, jenžto tajemství toho swětla na zemi jsme poznali, i také z jeho jasného w nebesích na něj patření se radowali. Jenž s tebou a Duchem swatým jest Bůh požehnaný na wěky wěků. Amen.

Modlitba při druhé mši tak řečené pastýřské.

Popřej nám, prosíme, wšemohoucí Bože! aby, jessťto nowým twého wěčného slova swětlem nás dnes objašňuješ, to w skutcích a mravech našich wždy se trpítilo, co w myšlech našich rozžato bylo, skrze wíru w pána našeho Ježíše Křsta, spasitele našeho, jenž s tebou a Duchem sw. žiw jest a králuje na wěky. Amen.

Modlitba při třetí mši swaté we dne.

Wšemohoucí Bože! propůjč, pokorně prosíme, aby nás nowé w těle narození Syna twého od staré služebnosti, a od jha hříchů oswobodilo. Skrze téhož Ježíše Křsta pána našeho. Amen.

Modlitba na den swatého Štěpána prwomučedníka.

Kapitola.

„Štěpán plný milosti a síly činil diwy a znamení weliké w lidu.“ (Skut. ap. 6.)

(Lid.) Díky tobě wzdáwáme, neboť z do-
broty a lásky twé wšsecko máme.

V. Štěpán widěl nebesa otevřená!

R. Widěl a wšel do nebe; blahoslawený člověk,
jemuž nebe otevřeno bylo.

V. Pane, wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď.

Wšemohoucí wěčný Bože! jenž jsi prvo-
tiny wšech mučedníků, jichžto dnes památku
slawíme, krví swatého jáhna Štěpána po-
swětiti ráčil; popřej i nám milosti, aby i
onen u tebe za nás byl mocný orodovník,
jenžto swým protivníkům odpustil a za ně
odprossowal Syna twého, Pána našeho Je-
žíše Krysta, jenž s tebou a s Duchem swa-
tým žiw jest a králuje na wěky wěku. Amen.

Díkučinění na konci roku, a předsewzeti pro nové léto.

Wěčný nejdobrotiwější Bože a Otče můj,
tento roč pominul, a nikdy více se nená-
wrátí; několik hodin ještě, a dokonán bude;
na wěky po něm bude. Ó swěte! co jsi jiné-
ho, než sama marnost. Dobří i zlí dnowé
pominuli jako stín a jako pára, která se více
nenawrátí; a co jsem dobrého neb zlého učí-
nil, to zůstává napsané w knihách žiwota.
Ach, běda mně, nesloužil-li jsem tobě tak hor-
livě a wěrně, jak jsem měl a mohl; a pro-
tož žádám alespoň dobrý konec tomuto roku
učiníti. Nejprvé děkuji tobě, žeš mne toho
roku při životu (a zdraví) zachowal, děkuji
tobě za swaté Swátosti, kterými jsi mou
duši čistil, krmlil a poswěcował. Děkuji tobě
za wšecky milosti a dobrodiní, jak duchovní
tak i tělesné. Prosím též tebe pokorně za

odpuštění všech w něm spáchaných hříchů, za odpuštění, co jsem zanedbal dobrého učiniti. Slibuji se polepsšiti a s milostí tvou w přístím novém roce nový život započíti, všelikého hřichu se bedlivěji warovati, pokušeni, zlého světa, těla a ďábla přemáhati, tobě horlivěji sloužiti a we všelikých ctnostech prospívati, abych, kdyby ten roč měl být můj poslední, mohl we tvé lásce umříti a na šťastnou věčnost se ubírat, kde více není žádné proměny roků a časů. Amen.

Pisně na nový roč a obřezání Páně.

I.

Roč nový zase k nám přišel, w němž má býti každý vesel: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Syn boží z nebe nám daný, toho dne jest obřezaný: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Začal krew svou vyplévati a nás ní vykupovati: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Mocí jeho lásky živé přišlo léto milostivé: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Ježíš působce spasení nazván jest nám k potěšení: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

To jeho přesvaté jméno má ctíti každé koleno: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Ten věrný spasitel světa chránil nás již mnohá léta: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Skrz hlad, mor, krwě proliti, nedal nás wyfořeniti: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Wíc učinil dobrodini, než jest w roce okamžení: radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Za ta dobrodini mnohá slusit welebíti Boha; radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Sláva buď Bohu na nebi, a pokoj lidem na zemi: radujme se, weselme se w tomto novém roce.

Otče, Synu, swatý Duchu, slyš pokorné prosby nasse: otewři své štědré ruce w tomto novém roce.

Rač nám hříchý odpustiti, dusse i tělo žiwiti: otewři své štědré ruce w tomto novém roce.

Dej nám žiwot i smrt dobrou, potom věčnou radost s tebou: otewři swe štědré ruce w tomto novém roce.

Amen, Amen, zač prosíme, věříc w Krysta, obdržíme: otewři své štědré ruce w tomto novém roce.

2.

Den přeslawný jest k nám přissel, w němž má býti každý wesel, radujme se, weselme se w tomto novém roce.

Dítě se nám narodilo, proroctwí se naplnilo, radujme se, weselme se w tomto novém roce.

Izaiáš prorokowal, anjel Gabriel zvěstowal, radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

Že se narodilo Dítě w Betlémě, w tom malém městě, radujme se, weselme se, w tomto novém roce.

W hospodě místa nemělo, mezi howady leželo, radujme se, weselme se, w tomto nowém roce.

Maria powšijíc libá, radující se kolibá, radujme se, weselme se w tomto nowém roce.

Kdo slyšel diwy takové, že přijeli tři králowé, radujme se, weselme se w tomto nowém roce.

Od východu slunce k Němu, darující dary Je-
mu, radujme se, weselme se w tomto nowém roce.

W tomto božím narození raduj se wssecko stwo-
ření, radujme se, weselme se w tomto nowém roce.

Kapitola.

„Ukázala se dobrota a wliďnost spasitele nasseho
Boha; ne z skutků sprawedlností, které jsme činili,
ale podle swého milosrdenství spasené učinil nás.“
(Tit. 3.)

(Lid:) Díky tobě vzdáváme, neboť z dobroty
a lásky twé wssecko máme.

Chwalozpěw církewní: A solis ortu.

Od východu až k západu, wsšickni lidé wzdej-
me chwálu Krystu, králi přeslawnému, z Marie
narozenému.

Twůrce swěta wesškerého wzal na sebe lidské
tělo, by nás hříšné wyswobodil, do nebe k Otci
sprowodil.

Swětu neznámé panenství Marie neslo tajem-
ství nasseho s Bohem smíření a wěčného wy-
foupení.

Dům čistý srdce čistého stal se chrámem Boha
swého; ta, jenž muže nepoznala, Ježíše nám po-
rodila.

Jehož Gabriel zvěstoval a spasení w něm sliboval, ježž, zawřen w životě matky, s plesáním wítal Jan swatý.

W chlěvě chtěl narozen býti, w jesle se dal položiti; skowným mlékem krměn Pán ten, skrz nějž ptáček jest opatřen.

I dnes chtěl být obřezaný, za hříšníka pokládáný ten, jenžto jsa bez poskwrny, jde trpět za cizí winy.

Důkazy tať weliké lásky, ať dnes slawi hlas křesťanský vzdávaje díky s wděčností nesmírné božské moudrosti.

Nejvyššímu Otci sláva, buď i Synu wečná chwála vzdána i Duchu swatému, Bohu nám vždy milostnému.

V. Už do starosti mé a nejvyššího stáří!

R. Milosrdenství tvé Pane mne předcházej a zpovázej!

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A wolání mé k tobě přijď.

O Bože, z jehožto řízení dnové nasseho žiwobyti utěkají, popřej nám milosti, právě smejsleti a vždy spasitedlně jednati; abychom při jeho skončení hodní byli uslyšeti: Poďtež požehnání! Skrze téhož Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Na den swatých třech králů
neb den zjevení Páně.

Díť tři králowé přišli až od východu, jdouce za hvězdou nowou k Jeruzálemu, městu judskému wzácnému.

Kde jest? tu se hned ptali, král narozený a nám zjevený we hvězdě; přišli jsme k tomu, planěť se jemu pokorně.

Tak jsou se dozvěděli, že w městě judském, jenž sluje Betlém, má býti, hned bez meškání, s welkým chvátáním odesli.

A jak jsou z města vyšli, hle hvězda, ona krásná a nowá, zas vyšla, která se byla jim na čas skryla před městem.

Tak zas je předcházela a věrně vedla, až je přivedla na místo, kdež bylo dítě w plenky zavínuté, tu stála.

Tu hned se vši rychlostí se zprawovali, trubky sládali z welbloudůw, z nich wzali zlato, wonné kadidlo a myrhu.

Potom všedše do domu, našli Ježíše, krásné děťátko, s svou matkou, hned se planěli, jak jen uměli, tu jemu.

Otevřewe poklady, dary dávali, obětowali uctiwě, srdcem upřímným, duchem horlivým, po=božně.

Zlato, kadidlo, myrhu, strz které dary jej wyznávali býť prawým Bohem, člověkem i spolu knězem welikým.

Potom dostawše we snách odpověď wzáctnou, jim užitečnou pro wýstrahu by usli všemu neštěstí zlému na cestách.

Wíc se ku Zerodesowi nenawrátili, tak jak mìnili prwotně, ale šli jinou cestou do domu, než prwé.

Wzhledni na příklad těchto, přestane, králůw, na těch národůw uctiwost, jakou činili a prokázali zdwořilost.

Křistu narozenému w jeslech na slámě, w chatrném chlévě skrytému; uť ty se od nich těch věcí, dobrých každému.

Již wíc Křistus nebývá w chatrném chlévě, w jeslech na slámě nelihá, ale w kostelích w způsobě chleba přebývá.

Tam ty zawždy chodiwej, tam se plaň tomu králi mocnému Jezíši, jemu obětuj, za dar ofěruj twou duši.

Křistu za dar své srdce, w něm wíru prawou, naději stálou obětuj, lásku upřímnou, nezměnitelnou ofěruj.

To žádaje od něho, aby i tobě ukázal k sobě tu cestu, která by wedla, tebe přivedla ku místu.

Kdež se jeho swatému jménu Planějí, a jej chwálejí anjele, vzdávají chvály, jak swému králi, wesele.

Uch! rač nám Křiste dáti, bychom předešli wšši cestu zlostinou nechali, a cestou ctnosti, spravedlnosti, fráčeli.

Abychom se dostaly do sláwy wěčné, a wždy bezpečné do nebe, a tam chválili a welebili wždy tebe. Amen.

Kapitola. „Wstaň, osvět se Jeruzaléme, nebo přišlo swětlo tvé a sláva Zospodinowa nad tebou wzestla.“ (Isa 60).

(Lid.) Díky tobě vzdáváme! neboť z dobroty a lásky tvé wšsecko máme.

Chwalozpěw církewní: O Sola magnarum urbium.

Betléme! mezi jinými šťastnějšís městy judskými, neť w tobě kwěte spasení, prawé swěta oswícení.

Hvězda na nebi třpytící tři Krále předcházející, již od východu viděli, je přivedla k Spasiteli.

Na twáře své padajíce, své dary obětující, dítě sic jen nalezají, ale Boha v něm wzíwají.

Zlatem, které podávají, za Krále jej uznávají; myrha a kadidlo wonné jsou mu jeho prorokové.

O Herodese ukrutný! neboj se nic, nebuď smutný, nebereť Království zemské, jenž darmo dává nebeské.

Jen prawdou, již chce Krázi, chce na světě panowati, srdce Bohu podmaniti a trůn ctnosti upewniti.

Králi slávy nesmrtelné, swětlem wíry spasitelné swiř nám ve zdejší temnosti, a sprowozuj swou milostí.

Už cestu k tobě poznáme a srdce své ti odáme; až najdem to, co hledáme, spasení, které doufáme.

Budiž tobě sláva Pane, jenžs se zjewil dnešního dne; čest Otci, Duchu swatému, swětlu duši spanilému.

V. Králové z Tarsis a Sábý přicházeți budou,

R. A obětowati jemu zlato, kadidlo a myrhu,

V. Pane, wyslyš modlitbu mou.

R. A wolání mé ku tobě přijď.

O Bože! jenž jsi jednorozeného Syna svého pohanům skrze hvězdu wyjewiti ráčil; po-
přej milostiwě, abyhom my, jenž jsme tebe
skrze wíru již poznali, až k spatření twé věčné
slávy přivedení byli. Skrze téhož Ježíše
Krysta pána nasseho. Amen.

Na den nejsvětějšího a nejsladšího jména Ježíš.

1.

Pochválen buď Pán Ježíš vždycky, až na věky; kamkoli jdeš, neb běžíš, prozpěvuj na věky v radostném plesání, pochválen buď Pán Ježíš, říkej do skonání.

Nechť se každý posmívá tomu pozdravení, kdo jméno Páně vzímá, nalezne spasení. To jméno vzívejme, pochválen buď Pán Ježíš, na věky zpívejme.

Těch slovo trpět nemůže zatracený satan, jsou mu k nesmírné hrůze, i hned bývá zahnán. Dokud dusse v těle, pochválen buď Pán Ježíš, říkejme wesele.

Swatý Pawel jistě pokoj přislubuje tomu, kdo w každém místě Ježíše jmenuje. Cožkoli činíme, pochválen buď Pán Ježíš, vždy říci můžeme.

Jména Páně památka plodí požehnání, s odpustky církev matka to pozdrawování štědře obdařila, pochválen buď Pán Ježíš, na věky zřídila.

K Božskému zvelebení v duchu zaplesejme, k odpustkům dosažení radostně zpívejme; i v každou hodinu pochválen buď Pán Ježíš, rceme Hospodinu.

V práci, v starosti, v psotě, twá duse řdyž kwílí, vzdýchej Krystowa chotě vždy a každou chvíli srdcem i jazykem, pochválen buď Pán Ježíš v národu wšelikém.

Přicházíme k blíznému do jeho přibytku, k domácímu, k cizímu, k obou dvou užítku ať zní pozdrawení, pochválen buď Pán Ježíš, při našem řízení.

Pochválen buď Pán Ježíš w štěstí i neshěstí; pochválen buď Pán Ježíš w zdrawí i w bolesti ode wšech společně, pochválen buď Pán Ježíš zde i w nebi wěčně.

2.

Jméno Páně zvelebujeme, jméno Ježíš oslawujeme, Ježíš jméno jest nejsladší, jméno Ježíš nejsvětější.

Bůh Syn, Otce řdyž wěčného, způsob těla wzal nasseho: Syn člověka nazwán býti chtěl i Ježíš jméno míti.

Jméno Ježíš neslýháno, aniž bylo řdy wzlawáno od počátku wšeho wěku, nezjewil to Bůh člověku.

Jméno Ježíš to samému dal Bůh Otec Synu swému, žádný jméno to neslyšel, až Syn boží na swět přišel.

Od věčnosti jsa zplozený, řdyž chtěl býti již vtělený, sám Syn boží pro spasení a pro světa vykoupení.

Andjel Páně řdyž pozdravil, první jméno to vyslovil: Ježíš nazveš jméno jeho, to od Otce jest věčného.

Ó jak velké oslavení a před světem zvelebení; jméno Ježíš nejsvětější, jméno v pravdě nejdívnější.

Oslavují tě králové, tě vzývají národové; plna jest zem jména toho, i nebesa slávy jeho.

Jméno Ježíš zvelebeno, a nad všecko povýšeno; není jména mu rovného, ani v nebi tak svatého.

Jméno to jest k podivení, tak veliké k vyslovení, že nemůže žádný říci jméno Ježíš, než věřící.

Ó přehrozné Ježíš jméno, klání se mu vše koleno: čest a chválu mu vzdávají, kteří v nebi přebývají.

I na zemi hned klesají, kteří jméno to vzývají; i pekelní hned padají, jméno Ježíš řdyž slýchají.

Jméno plné jest milosti, plné slávy a radosti; v něm jest naše potěšení, založené i spasení.

Jména Ježíš rozhlášení, bylo světu k podivení; kde po světě jen zavznělo, hned milosti přinášelo.

To vzývané Ježíš jméno, bylo vždycky uděleno potěšení zarmouceným, radost v smutku postaveným.

V jménu Ježíš i své zdraví slepí, hlupí i kulhaví a nemocní dostávají i mrtví se vzkřísivali.

V jménu Ježíš osvětlení dostal ten svět ku spasení: světlo jeho kde vcházel, hned temnosti zahánělo.

W jménu Ježíš i hříšníci své pokání w něm činící mají hříchů odpustění a přichází ku spasení.

Neboť není tu jiného jména lidem všem daného, w němžby hříchů odpustění mohli míti i spasení.

O přesladké Ježíš jméno líbeznosti naplněno: nasse radost, nasse sláva, všecko se nám w tobě stává.

Ježíš jméno posvěcujeme, w jménu Ježíš se radujeme: w nouzi, bídě, truchlosti, w strachu, smutku i w žalosti.

Jméno Ježíš to vzýváme, w jménu Ježíš vždy doufáme: aby bylo nám k spasení, jeho každé oslawení.

Při posledním potýkání dej nám Ježíš to nadání: by poslední slovo nasse bylo Ježíš radost nasse. Amen.

Kapitola.

„Bratři! Kristus ponížil sebe samého, učiněn jsa poslušným až do smrti, smrti pak kříže. Pročež i Bůh povýšil ho a dal jemu jméno, kteréz jest nad všechně jména, aby we jménu Ježíše každé koleno klesalo.“ (Filip. 2.)

Chwálozpěv církevní: Jesu dulcis memoria.

Ježíši! sladká památka, srdcem příjemná lahůdka, nad med přede a vši lahodnost jeho sladká jest přítomnost.

Nezpívá se nic líbejší, neslyší se příjemněji, není myšlenky milejší nad tvé jméno, ó Ježíši!

Ježíši! naděje kajícných, potěšení tě prosících, jak jsi milý hledajícím! ale což nacházejícím?

Nemůž jazyk wymluvití, ani slovo vyjádriti,
jen kdo zkusil, to ví jistě, co je milovat tě Kryste.

Buď, Ježíši! nasse radost, jenž jsi nasse věčná
blahost, ať se vroucí od nás sláva po vše věky
tobě vzdává.

Modlitba po letanii o jménu Ježíš.

Pobožnost swatého postu

ř rozjímání umučení a smrti Krysta Pána.

Píseň na popelec.

Pamatuj ó člověče, že jsi prach a bláto, že
nebude jak umřeš, z tebe více nad to.

Wždycky pomni, že prach jsi, a w prach se ob-
rátíš, a to dobře do srdce sobě dneška zapiš.

Již konec masopustu, již konec bláznovství,
říct musíš s Šalamounem, marnost nad marností.

Powolils wšsecko srdci w ty tři minulé dny,
wšsať hle, wšseho jest konec, dobře na to pomni.

Co z toho wšseho rozvaž, máš již za užitek,
těžké jenom svědomí zplodil ti twůj zbytek.

Ó bys raděj střizlivě byl tyto dny ztrávil,
nebylbys tak těžkého svědomí teď nabyl.

Svědomí těžké teď máš hříchem obtížené, smil=
stwem, obžerstwím, hněwem, hanebně zprzněné.

Ža to tě očekává jistá pomsta boží, k trestání
těch twých hříchůw oheň w pekle hoří.

Nebudeš-li pokání náležitě plnit, a owoce po=
kání hodně spolu činit.

Sám to Kristus powěděl, wšichni zahynete,
kteří foliw za hříchy nepokutujete.

Protož následujice příklad našich předkůw, přes
ten púst pokání čín, smaž nepravost skutkůw.

Milosti jsou dosáhli Nynywitští skrz púst, rei :
i ty mně Ježíši moje hříchy odpusť.

Odpusť Pane, odpusť mně, odpusť lidu twému
pokání činicimu, zde shromazděnému.

Zhřessil jsem ach zhřessil jsem, Bože, proti tobě,
wšsať pokání w popeli počínám w té době.

Kárat budu na sobě skrz púst a almužnu skrze
těla trýznění, skrz modlitbu wroucnou.

Cofoliw jsem prohřessil, obzwláště dny tyto, po
wšsecky dny žiwota bude mně to líto.

Wolám, wolati budu, odpusť, odpusť Pane wšse=
cky ode mně hříchy, řdy foliw spáchané.

Zwláště pať, že jsem tě, Bože hůř než Petr
zapřel, tě neznal w ten masopust, břicho za Bo=
ha měl.

Wedle milosrdenství twého welikého smiluj se,
nezamítej mne, služu hříšného.

Nedej Krwi twé swaté na mně zahynouti, ale rač prosím Pane, wssecko odpustiti.

Abý, řdyž w prach mé tělo zase se obrátí, mohla se duše moje ku tobě dostati.

Křížová cesta

podle Anjela Gericha, faráře Domaslowského.

Modlitba před počátkem křížové cesty.

We jménu Otce † i Syna † i Ducha swatého † Amen.

Wšsemohoucí, věčný Bože! ty jsi od věčnosti zamiloval nás, a poslal jsi jednorozeného Syna swého, Krysta Ježíše k nám. Ten přišel na svět a způsob člověka přijav, sebe samého zmařil; ponížil se, učiněn jsa, poslušným až do smrti, smrti pak kříže. Ó! Otče věčný! ty jsi na nejmilejším Synu swém položil nepravost všech nás, a vlastnímu Synu swému neodpustil jsi pro nás, ale vydal jsi ho za nás všechně v přehrozně ouzkošti a k umučení vydal jsi ho na nejpotupnější smrt kříže, abychom my kříže něho život věčný měli. Ó lásko newyslowitedlná! ó předrahá ceno vykoupení duší našich! Ti Krystus Ježíš, syn boží, Pán slávy věčné, jediné světlo nasse, a život náš, ten beránek newinný snímá hříchy nasse, ten nese sobě kříž přetěžký, kříž hříchů našich, vyšel za nás na nejpotupnější smrt kříže! Řdož dá hlavě mé wodu a očím mým studnici slzí? a plakati budu dnem i nocí pro přehořké umučení Pána swé-

ho a spasitele svého, Ježíše Krista; oplaká-
wati budu hříchůw a nepravosti svých, zlosti
a neschůdnosti svých, pro které Pán můj,
Kristus Ježíš trpěl a nejsvětější krev svou
wylil. Wzhledni, Otče milosrdenství, na mne
nehodného! Víhlej, věřím silně w jednoroz-
ného Syna twého, w němž se tobě zalíbilo,
a jehož jsi nám poslouchati přikázal; věřím
wssecko, co nám šrže jedinou církev svou
swatou katolickou k věření předstawiiti ráčil.
Wssecku naději srdce svého zakládám w něho
a w nejsvětější krev jeho, w které jest wssecko
očistění hříchů našich, a wssecka cena a milost
spasení našeho. Miluji tebe, Bože můj, do-
broto nestončená, nadewssecko z celého srdce,
z celé duše a síly své: a miluji spolu pro
tebe každého bližního svého a odpouštím wssem
nepřátelům svým a wssem mně ubližujícím.

Lituji z celého srdce svého, Bože můj! li-
tuji srdečně wssech svých hříchů a nepravostí;
lituji pro to jedině, že jsem tebe nestončenou
dobrotu rozhněwal. Odříkám se wsseho hři-
chu, neučiním již více, abych znou krev
Krista Ježíše, syna twého winnen byl. Rá-
čiz pro weliké milosrdenství své a pro pře-
horšké umučení jeho odpustiti mně hříšnému
wssecka prowinění mé a wssecky zasloužené tre-
sty! Nečin se mnou podle nepravostí mých,
ale podle milosrdenství twého smiluj se na-
demnou! Rozpomeň se, Otče nebeský! na pře-
brozné umučení Syna svého, které sobě tu
při této swaté křížové cestě připomínati dci.
Půjdu za Pánem a spasitelem svým, spa-
třím křiváwé sšlápěje a bolestné pády jeho,
přehrozné rány a bolesti jeho. Půjdu až ku

Kříži Pána svého, abych viděl jej za mne umírajícího. Dej srdci mému nábožně a lítostivě rozjímání toho přesvatého umučení jeho; dej oučastnost všech odpustků a milostí nám skrze to přehorřké umučení udělených. Přijmi k trůnu vyslyšení svého prosby a žádosti mé; buď milostiv ubohé duši mé a duším všech věrných, obzvláštně těch, za které powinen jsem se modliti; proukaz slitování své nade všemi. Skrze nejmilejšího Syna svého, Pána našeho Ježíše Krysta, který s tebou živ jest a králuje v jednotě Ducha svatého Bůh po všechny věky věků. Amen.

O Maria, matko bolesti, matko nejšmutnější! Kolikrát pronikl nejšvětější duši tvou meč bolesti Syna tvého! Ty jsi viděla přehorřké umučení jeho, a v bolesti srdce svého následovala jsi ho, kříž nesoucího. Ty nade všechny zarmoncená, viděla jsi krvavé slápeje a brozné ukřížování jeho. Ty, stojíc podle kříže jeho, a patříc ho za nás umíрати, v srdci svém jsi s ním umírala.

O matko bolesti! Kdož vysloví zármutek a bolest srdce tvého! Eihle, k tobě mám outočíště své, uděl matko milosti srdci mému oučastnost zármutku a bolesti tvé a učin, abych sobě přehorřké umučení Syna tvého, Pána našeho, věrně a pobožně připomínati a rozjímati mohl. Přimlouvej se za mne, abych užitků vykoupení jeho v sobě vždycky, zvlášť v hodinu smrti své okusil a jej na věčné věky chváliti mohl. Jenž živ jest, a králuje s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, Bůh po všechny věky věků, Amen.

Štace I.

Pán Ježíš k smrti odsouzený.

píseň.

K Pilátowi Pána wedli, falešně naň žalující;
ortel smrti naň přivedli, křížuj! křížuj! volající.

Ten byl k smrti odsouzený, jenž jest soudce svě-
ta všeho, před nímž každý představený musí býti
k soudu jeho.

O Ježíši dobrotivý! buď milostiv den po-
slední, tenkrát soudce spravedlivý, milostivě na
nás wzhlédni.

V. Klaníme se tobě pane Ježíši Křste, a dobro-
řečíme tobě.

R. Poněvadž šrže swatý kříž twůj svět jsi wy-
foupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď!

Pane Ježíši Křste, synu Boha živého!
jenž z lásky lidského pokolení mezi námi jako
syn člověka nalezen, před rady nepravých
soudců potahován, a k přebrozné smrti kříže
odsouzený býti chtěl; propůjč nám milostivě,
abychom od všelikého hříchu očistění před
soudnou stolicí twou s radostí státí a věč-
ného spasení hodní učinění býti mohli. Jenž
jsi živ a králuješ s Bohem Otcem w jednotě
Ducha swatého, Bůh po všecky věky věkůw,
Amen.

Otče náš oc. Zdrávas Maria oc.

V. Sláva Bohu Oci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i vždycky, i na
věky věkůw. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace II.

Pán Ježíš s křížem obtížený.

Píseň.

Kříž potupy z pohrdání na ramena dali Pánu, s tím na rány bíčování uložili novou ránu.

Ten kříž přijal Pán s radostí pro spasení lidu všeho, a s podivnou pokorností vyšel z místa kříže svého.

Kryste, křížem obtížený, dej pro lásku kříže svého časný kříž nám uložený nésti z lásky kříže tvého.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste, a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž kříž swatý kříž twůj swět jsi wyfoupil.

V. Pane, wyslyš modlitbu mou!

R. A wolání mé k tobě přijď!

Pane Ježíši Kryste, spasiteli světa! jenž jsi těžkosti hříchů a nepravosti našich na zraněných ramenách svých nésti ráčil: dej nám milostivě, abychom všeliké časné kříže trpělivě přijímajíce, tebe s radostí následowati a věčné slávy tvé oučastní býti mohli. Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po všecky věky věkůw, Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Oci i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, a vždycky i na věky věkůw. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace III.

Pán Ježíš po nejprw pod křížem padající.

píseň.

Pán přehrozně poraněný řdyž kříž těžký ráčil nésti, těžkou tíží jsa zemdlený, padl na twář pro bolesti.

Zlostní se tu hněwajíce, ležícího hrozně bili: a prowazy stahujíce, wstáwati ho přinutili.

O! Ježíšsi pro trápení, kterés měl w swém upadnutí, uděl nám swé spomožení, nedej w hříchy uřlesnutí.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíšsi Kryste a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž šrže swatý kříž twůj, swět jsi wykoupil.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď.

Pane Ježíšsi Kryste, jediný život a sílo nasse, jenž jsi w mdlobě těla nasseho přetěžkým křížem obtížený k zemi upadnouti chtěl, abys nám poznati dal těžkost hříchů nassich; prosíme tebe, učiň milosti swou, abychom z hříchů swých powstawšse po cestě přikázání twých bez pádu a úrazu pokračowati a k životu wěčnému přijíti mohli. Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšsecky věky wěků. Am.

Otče náš oc. Zdráwas Maria oc.

V. Sláva Otci, i Synu i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku i nyní, i wždycky, i na wěky wěků.

V. Ježíšsi ukřižowaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace IV.

Pán Ježíš nejsmutnějši matku swou potkající.

píseň.

Pán w své twáři uplwaný potkal matku nej-swětější: ta spatřice jeho rány, bolest měla nej-smutnějši.

Ó! jak hrozná bolest byla, i u matky i u syna! matka na něm kříž spatřila, jehož jsme my hříšní wina.

Ó Ježíši! na zármutky své rodičky rač pomníti; a pro hrozné její smutky rač nás hříšných vyslyšeti.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž šrže swatý kříž twůj swět jsi wykoupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď.

Pane Ježíši Kryste! Synu Marie Panny, který jsi kříž nesoucí nejmilejši matku swou potkali ráčil, a bolesti umučení swého na přewelmi zarmoucené srdce její uložil: dej nám milostiwě, abychom prawou oučastnost bolesti její majíce přehořké umučení twé w srdci swém wěrně rozjímalí, a na orodování její užiteč wykoupení twého dosáhli. Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wssecky wěky wěkůw. A.

Otče náš oc. Zdráwas Maria oc.

V. Sláva Oci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky i na wěky wěků. Amen.

V. Ježíši ukřižovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace V.

Pán Ježíš s přinuceným Simonem Cyrenen-
ským kříž nesoucí.

píseň.

Pán přehrozný kříž nesoucí pro bolesti své
omdlévá: pro nás trpěť víc žádoucí krve swaté
víc prolévá.

Abys s křížem jej živého k místu smrti přisme-
žili, Simona Cyrenenského nésti za ním kříž nutili.

Ó Ježíši! dej s radostí kříže časně milovati,
a v nich z lásky utrpnosti věrně tě následovati.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste a dobro-
řečíme tobě.

R. Poněwadž kříže swatý kříž tvůj, svět jsi wy-
foupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď.

Pane Ježíši Kryste, jediné outočiště nasse,
jenž jsi k nesení kříže svého Simona Cyre-
nenského připustiti ráčil, abys nad trpěli-
vými milovníky kříže svého oblíbení své
proutkázal: dej nám milostivě, abychom wse-
líkých časných rozkossí se warníce, kříž tvůj
milovati, a kříže trpělivé snášení wsselického
časného kříže milost zalíbení tvého zasloužiti
mohli. Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Ot-
cem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wsecky
věky věkůw. Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Otci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i vždycky i na
věky věkůw Amen.

V. Ježíši ukřižovaný, smiluj se nad námi, smiluj
se nad námi.

Štace VI.

Pán Ježíš potným rouchem Weronyšky utřený.

píseň.

Potem, krví a slzami tvář Ježíše jest skropena; ta tvář swatá políčkami jest potupně uražená.

Weronyška, w srdci hnutá, k utírání roucho dala; a tvář w rouchu wytřknuta odplatu jí prokázala.

O Ježíši pro odplatu, kterou jsi dal Weronyce, dej, abychom tvář twou swatou jsouce w nebi, spatřujíce.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste, a dobrořečíme tobě.

R. Poněvadž skrze swatý kříž twůj swět jsi vykoupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď.

Pane Ježíši Kryste! odplatiteli wšelikého skutku dobrého, jenž jsi na rouše služebníci své Weronyce, kteráž tobě k utírání podala, obraz nejsvětějšího obličejе svého podivným způsobem zanechati ráčil: propůjč milostivě, abychom z lásky umučení twého dobré skutky vykonávajíce, powolání své jistě činili, a odplatu života věčného dosáhnouti zasloužili. Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšedky věky věkůw. Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Oci, i Synu, i Duchu swatému,

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky, i na věky věkůw, Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace VII.

Pán Ježíš po druhé pod křížem padající.

píseň.

Pán pod křížem jsa zemdlený, již po druhé pod ním padá: zástup hříšných rozhorlený, ležícího biti žádá.

S Pánem hrozně tu štkali, ku wstávání ho nutíce, s posmíváním ho zdvihali, rány nové mu činíce.

O Ježíši! pro twé pády a bolesti w nich snesené, odvrát od nás hněvy, swády, dej nám srdce ponížené.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste, a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž šrže swatý kříž twůj swět jsi wypoupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď.

Pane Ježíši Kryste! Bože smilování a milosrdenství, jenž jsi nasse do předešlých hříchů upadnutí přehrozným druhým pádem svým znamenat ráčil; dej nám milostiwě, abychom se pro přehořké umučení twé nad nevěrnou nestálostí a křehkostí svou upamatovali; a když sami od sebe dobrého předsevzetí svého zachowati nemůžeme, k vyplnění toho, twé milosti pokornými prosbami zasloužiti mohli. Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšsecky věky věkůw. Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Otci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní i wždycky, i na věky věkůw. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Stace VIII.

Pán Ježíš plačící ženy těšil.

píseň.

Ja ním smutně plakající sly jeruzálemské ženy;
nad ním lítost svou majíce, že byl welmi poraněný.

Pán promluvil k nim lastawě: Dcery, nade mnou
neplačte, wasse dítky, ty jsou právě, nad kterýmiž
nyní plačte.

Ó Ježíši milostiwý! dej nad hříchy zde pořaní, od-
wrať trest svůj spravedliwý, učin s námi smilování.

V. Blaníme se tobě Pane Ježíši Kryste, a dobro-
řečíme tobě.

R. Poněwadž skrz swatý kříž twůj swět jsi wy-
koupil.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď!

Pane Ježíši Kryste! potěšiteli zarmouce-
ných, jenž jsi w nejwětšší bolesti své jeruzá-
lemské ženy nad tebou plačící milostiwě potě-
šiti ráčil! proukaž slitování své nad námi,
abychom se nad hříchy svými upamatujíce, je-
prawou lítostí srdce swého oplakávali, a pro
přehořké umučení twé odpustění wšech ne-
prawostí swých dosahujíce, při konci života
swého potěšitedlný hlas twůj slyšeti mohli.
Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w
jednotě Ducha swatého, Bůh po wšech wěky
wěkůw. Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Otci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, nyní, i wždycky, i na
wěky wěkůw. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Stace IX.

Pán Ježíš po třetí pod křížem padající.

Píseň.

Ježíš k hoře té přistoupil, kdež smrt kříže měl
trpěti, tu přehrozný pád podstoupil, padající již po třetí.

Zříchů na hřích příkládání těch všech padů jest
příčina, našich hříchů přidávání, to božího tlačí Syna.

Ó Ježíši! z své milosti nedej v hřichy upadnouti;
k věrné wzbudiž nás stálosti, ochraň nás od zahynutí.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste, a do-
brořečíme tobě.

R. Poněwadž sřze swatý kříž twůj swět jsi wykoupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání me k tobě přijď!

Pane Ježíši Kryste! milostiwý zachowa-
teli padajících, jenž nechceš smrt a zatracení
hříšných, ale milostiwě očekáváš pokání a o-
brácení jejich, učin milosrdenství své nad
námi; abychom se od cest nepravosti svých
k tobě celým srdcem obrátili a hodné owoce
pokání činíce, slitování své zasloužiti mohli.
Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w
jednotě Ducha swatého, Bůh po všechy věky
věkůw. Amen.

Otče náš oc. Zdráwas Maria oc.

V. Sláva Oci i Synu i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky, i
na věky věků, Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Stace X.

Pán Ježíš obnažený, octem a žlučí napájený.
píseň.

Ó Kalwarie, horo smutná, tu ztrhali roucha jeho, zlostných kátů zlost ukrutná obnovila rány jeho.

Wlastní kreví přioděný, snášel posměch hanebnosti, ocet s žlučí zamlíšený, dali jemu k žízniivosti.

Ó Ježíši obnažený! pro tvé krevi prolévání, cos tu trpěl tať zhaněný, učin s námi smilování.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Křyste, a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž sřeze swatý kříž twůj swět jsi wykoupil.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání me k tobě přijď!

Pane Ježíši Křyste! dárce a milovníku čistoty a sřídmosti, jenž jsi od nestydlivosti nassi welmi bolestně nejsvětějšího těla swého obnažení trpěti, a od nestřídmosti nassi napájení octem a žlučí, trpělivě snášeti ráčil; učin milostiwě, abychom wšseliké nemírnosti a nestydlivosti od sebe zawrhující, tobě neposřwřeněným tělem sloužili, a čistým srdcem se zalíbili. Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšsecky wěky wěkůw. Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláwa Oci, i Synu i Duchu swatému,

R. Iakož byla na počátku, nyní i wždycky, i na wěky wěkůw. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Stace XI.

Pán Ježíš na kříži hřeby přibitý.

píseň.

Na kříž Pána porazili, ukrutně s ním jednajíce,
hřeby na kříž jej přibili, ruce, nohy wrtajíce.

Z přehrozných ran rukou jeho, z prowtané každé
paty, z něho na kříž přibitého tekla krve potok swatý.

O Ježíši! my příčina jsme hrozného umučení;
neboť našich hříchů vina dala tobě usmrcení.

V. Klaníme se tobě Pane Ježíši Kryste, a do-
brořečíme tobě.

R. Poněwadž strze swatý kříž twůj swět jsi wyfoupil.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď!

Pane Ježíši Kryste! Beránku boží, sní-
mající hříchy swěta, jenž jsi w těle našem
jako owce k zabítí weden, a na kříži rozpiatý
w ruce a nohy hřeby přibit býti chtěl: dej
nám milostiwě, abychom sobě tyto ukrutné
rány a bolesti připomínajíce, sami na sobě
nepravé žádosti své ukřížowali, a wšeliké
protiwenstwi toho swěta z lásky kříže twého
trpěliwě snášeli. Jenž jsi žiw a králuješ s
Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh
po wšecky věky věkůw. Amen.

Otče náš xc. Zdráwas Maria xc.

V. Sláva Otci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky, i
na věky věků. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace XII.

Pán Ježíš na kříži umírající.

píseň.

Uí, na kříži powěšený Pán života již umírá: Kopím w boku jest raněný, w němž se život nám otvírá. —

Ó přesmrtná ta smrt Páně, která wšecko zarmoutila; temnota hrozná po wšší straně, hned smrt jeho wšem zjewila.

Ó Ježíši! pro trápení, cos na kříži chtěl trpěti, w mém posledním okamžení rač mne tenkrát wyslyšeti.

V. Klaníme se tobě pane Ježíši Kryste, a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž sřrze swatý kříž twůj, swět jsi wykoupil.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď!

Pane Ježíši Kryste! jediná obět za hříchy swěta, jenž jsi pro wykoupení nasse w přehořké smrti na kříži obětován, a na obživení duší nassich kopím w boku otewřen býti chtěl: prosíme tě, proukaž slitování své nad námi, abychom w hodinu smrti nassí sřrze přehořké umučení twé od wšseho hříchu očistění, a nejsvětějším tělem a křwí twou k životu wěčnému obživeni byli. Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšsecky wěky wěkůw. Am.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Otcí, i Synu i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky, i na wěky wěkůw, Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace XIII.

Pán Ježíš s kříže snatý a na klín bolestné matky své položený.

píseň.

Tělo Páně z kříže snaté na klín dali matky jeho; měla srdce své zajaté strachem smrti Syna svého.

Ta s ním v srdci umírala, v duši majíc meč bolesti: ta snátého z kříže vzala, chtíc i rány jeho nésti.

Bolest byla přeukrutná, ó Maria srdce tvého; vypros matko ty přesmutná nám oučastnost smrti jeho.

V. Klaníme se tobě pane Ježíssi Kryste a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž kříže swatý kříž twůj swět jsi vykoupil.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijs!

Pane Ježíssi Kryste, jediný Pane života a smrti! jenž jsi po dokonaném wsselikém tajemství vykoupení nasseho s kříže snatý na klín neismutnějssi matky své položen býti chtěl: prosíme dobrotiwost twou, učin milostiwě, abychom na orodování nejbolestnějssi matky tvé, Marie Panny, wssecky skutky spasení svého dokonajice, v hodinu smrti nassí i spomožení její, i milost twou obdržeti mohli. Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wssecky věky věkůw. Amen.

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Sláva Oci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky, i na věky věkůw. Amen.

V. Ježíssi ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

Štace XIV.

Pán Ježíš do hrobu wložený.

píseň.

Wěrní Pána skládající do nowého hrobu dali,
drahé masti snášejíce, hořce jeho smrt plakali.

Tu křestané přistupujte s věrným pláčem a žalostí, tu smrt Páně považujte, litující vlastní zlosti.

O Ježíssi, tvé pohřbení jest náš život a vzkrísšení; dej srž těla umrtvení, radost twého oslawení.

V. Klaníme se tobě pane Ježíssi Křyste, a dobrořečíme tobě.

R. Poněwadž srže swatý kříž twůj swět jsi wykoupil.

V. Pane wyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď :

Pane Ježíssi Křyste! ustanowený jediný soudce živých i mrtvých, jenž jsi po nejpoutnější smrti kříže do nowého hrobu wložen býti chtěl: dej nám milostiwě, abychom křtem swatým spolu s tebou pohřbení, mrtvení twé na těle swém nesouce, w nowotě života chodili a swatého přijímání nejsvětějšího těla twého vždy hodní učinění byli. Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh po wssecky věky věkůw, Am.

Otče náš jc. Zdrawas Maria jc.

V. Sláva Oci, i Synu, i Duchu swatému.

R. Jakož byla na počátku, i nyní, i vždycky, i na věky věkůw. Amen.

V. Wlastnimu Synu swému neodpustil Bůh.

R. Ale za nás wssecky wydal jeho.

Wzhledni, prosíme Pane, na tuto čeleď svou, za kterou Pán náš, Ježíš Křtstus, neodpíral se w ruce hříšníkŭ wydati a umučení kříže trpěti, který s tebou žiw jest a králuje w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšecky věky věkůw. Amen.

V. Ježíši ukřížovaný, smiluj se nad námi!

R. Smiluj se nad námi!

V. We wšeliké ouzkości a soužení našsem.

R. Ku pomoci nám přispěj blahoslawená Panna Maria.

Přimlouvej se za nás, prosíme pane Ježíši Křste, u dobrotivosti twé nyní i w hodinu smrti naší, blahoslawená Panna Maria, matka twá, jejížto nejsvětější duši w hodinu umučení twého pronikl meč bolesti. Skrze tebe Ježíši Křste, spasiteli swěta, který s Otcem a Duchem swatým žiw jsi a králuješ, Bůh na wěky věkůw. Amen.

Záwírka před welebnou Swátostí oltární.

V. Pochwálená buď nejsvětější a nejdůstojnější Swátost oltární!

R. A neposkvrněné početí nejblahoslawenější Panny a rodičky boží Marie.

pětkrát Otče náš, Zdrawas, † Sláva Otci, a Wěřim.

V. Chléb z nebe dal jsi jim Pane.

R. Wšelikou libeznost w sobě mající.

Bože! jenž jsi nám pod podivnou swátostí oltární umučení swého památku zanechatí ráčil: prosíme tě, dej nám těla a krwe swé swaté tajemství tak welebiti, abychom

wykoupení twého užitek w sobě wždycky oku-
řili. Jenž jsi žiw a králuješ s Bohem Otcem
w jednotě Ducha swatého, Bůh po wšecky
věky věkůw. Amen. V. Pochválená buď atd.

Píseň před křížem swatým.

D jak drahý jest kříž swatý! nad poklady
wschek bohatý, ta nejdrazší swěta cena byla na
něm powýšena; wshecka sláva w něm zawřená,
a wschek radost w něm složená, kříž jediné jest zna-
mení, duší našich wykoupení.

Krew Ježíše kříž obmyla a tak welmi osla-
wila, že w něm wshecku naději máme, pokuď w
těle tu trváme; z kříže nasse wykoupení, z něho
nasse posílnění, ten nás w nouzi posilňuje, ten w
zármutku potěšuje.

Owoc dřewa nás ztratila, cena kříže wykou-
pila; ó jak welká cena kříže na němž pněl pokoje
kříže. To znamení Pán uložil, když spasení nám
založil na wítězství, a zničení wsheho zlého po-
kuseň.

Strom žiwota w prostřed ráje, časný žiwot
nám dáwaje, byl figurou obžiwení a nasseho wy-
koupení. Owoc ta na kříži pněla, jenž wschek ži-
wot w sobě měla; časný žiwot šrz ní máme,
wěčný šrz ní též doufáme.

Není žádné té zahrady, té sstěpnice, neb ohra-
dy, jenž by měla tak přehodný strom ovoce, tak

ourodný. Ten strom kříže jest přeswatý, na němž Ježíš jest rozpiatý, na něm wisel život wšeho, plod života pannenského.

Ovoc kříže jest chléb živý, sám Pán Ježíš milostivý, pro nás s nebe sstupující, život světu dávající, pro nás na kříž povýšený; pro náš život tam wstípený; to ovoce kdo požívá, na věčnosti spasen bývá.

Není stromu tak wzácného, jako s kříže nám daného; strom jest swatý i obživení a i věčnému wšech spasení. Žádný strom tak podivného neměl květu tak wzácného, jako kříže ratolesti, na němž Ježíš pněl w bolesti.

Ki, květ krví ozdobený, z prutu Jesse vypučený; nohy, ruce, roztažené byly hřeby proražené. W rukou jeho sláva, síla, wšech národů skrytá byla; tekla z nich krev nejsvětější, cena duší nejwzácnější.

Ó kříž swatý potěšení jest i nasse uzdrawení, Mojžíšowi dal Bůh znáti, co chtěl křížem prokázati. Ten na pouští lidu swému, srže hady zraněnému, činiv hada měděného*), znamenal kříž Pána swého.

Raněn spatřiv hada toho, s prawou wírou na onoho, jenž měl býti umučený a na kříži powěšený, byl od rány uzdrawený a w zármutku potěšený; tak od hada pekelného, pomoc z kříže jest swatého.

W kříži swatém ozdobení, jest i wšeccko oslawení; tak weliká w ničemž sláva, jako w kříži ne-

*) W 4. Pniz. Mojš. 21. wer. 8.

zůstává. Na korunách ten králové, i na znacích svých stavové povýšují na znamení, že kříž jejich jest spasení.

Po všem světě, po všem kraji, kde jen věrní zůstávají, kříže svaté vystavují, v tom znamení se radují. Ten žádají vždy spatřiti, vždy před sebou chtějí míti, svědčíce: že jen v něm sláva všech národů pozůstává.

Kříž Ježíše jest znamení, které světa při skončení všem na nebi se zaskvíti, prv, než přijde Pán souditi; kříž kteří tu milovali, a v Ježíše tu doufali, budou tenkrát potěšení při obecném všech vzkříšení.

Kříž pohanům k potupení, židům pak byl k pohoršení, ten věřícím zde jest slávou, v každém věku, v každém stavu; všude nasse čest a chvála, v kříži svatém se nám dala; neboť má svět v něm spasení, věrní slavné v něm vzkříšení.

Všichni věrní tu věřící a Kristovi milovníci, kříž Ježíše oslavujme, a kříž svatý zvelebujme. Budiž svaté to znamení, ve všem nasse potěšení, při naší práci, při všem skutku, při ouzfošti a zármutku.

Při všeliké tu starosti, i při štěstí a hojnosti buď kříž svatý před očima, ať nás žádný hřích nezjímá. Při všem časném potupení, při nemoci a trápení buď kříž svatý nám zjevený, ať nepřijdem k zahanbení.

Wyznávej to každý v sobě, co na kříži Pán dal tobě, jaký poklad, jaká cena jest na kříži založená. Pomni, všude ty bolesti, které časně tu máš nésti, obraz kříže jsou svatého, který Pán vzal pro hříšného.

Křížem smrt jest přemožená, světu milost uložena, není žádné to trápení, v němž by nedal kříž zlevení. Kříž Ježíše milovali, všickni svatí a vzívali, měli všecku v něm svou radost, v něm skládali všecku žádost.

Tenkrát Ježíš tě miluje, řdyž tě křížem navštěvuje, hled ho nésti v pokornosti, abys v jeho stál milosti. Žádný není hoden jeho, kdo nenesé kříže svého; sami ti jsou jeho vlastní, kteří kříže jsou oučastní.

Buď kříž svatý vždycky se mnou, buď vždy i předemnou; nechci nikdy odstoupiti, od něho se odloučiti; neb na kříži mé doufání jest, i všecko milování, na něm umřel můj spasitel, všeho světa vykupitel.

Křížem svatým kdo nábožně se požehná, a pobožně k Bohu volá s důvěrností, pomoc v každé má ouzkosti. Kříž nám dává spomožení a vítězství v pokušení; neb smrt Ježíš křížem zmařil, a svou mocí kříž obdaril.

Wstávajíce, léhajíce, buď jiného co činíce, křížem svatým se žehnejme, že jsme v Křstu, znáti dejme. Neb nasseho vykoupení sám kříž svatý jest znamení. Kdo se za kříž svatý stydí, slávu boží neuvidí.

Když již budu umírati, chci Ježíše objímati; ať, Pán Ježíš pñí na kříži, srdci mému se přiblíží. Na kříž život svůj položil, všecken život můj tam wložil, s ním na kříži živu býti, s ním na kříži chci umříti.

Pisně o umučení Krysta Pána.

1.

Destiť psáno dáwným rokem, Jeremiášsem prorokem, o Krystu, že měl trpěti, a posledně zhlazen býti.

Mluvíce tať k sobě sami, buď ta rada mezi námi, myslmež proti newinnému, cožby bylo zlého jemu.

Wšak proto zákon nezhyne, rada moudrého nemine, řeč, ač jest welmi hluboká, nezahyne od proroka.

Půjdem proti němu s říkem, zarazíme ho jazykem, pakliť se nám prawdou zpříčí, nedbejmež na jeho řeči.

Živým se chlebem nazývá, Synem Božím se býti zná, předkládáť nám nasse hříchy, a hrozí pomstou za hříchy.

Necheť nám w ničemž swoliti, těžkoť nám naň i hleděti: tať má protiwnou osobu, netrpmež ho mezi sebou.

Pověsme my ho na řízi, tuť zwíme, jestli Syn boží, shladmež jej ohawnou smrti, nebuď jmenován po smrti.

Otče Bože wzhlédniž na mne, wiž zlost nepřátel proti mne, jako beránek s tichosti, trpím od nich nemilosti.

Neuctili mého líce, bili, jakž kdo mohl, nejvíce;
všesko tělo, hlavu také, činic hanění všeliké.

Takozto nejtvrdší stála má tvář mezi nimi
stála, v těch trápeních pevně stojí, žádnát jim
zlost neostojí.

O Pane, jenž právě soudíš mou pravdu i jích
zlost vidíš, všesko to poručím tobě, neboť mám
doufání v tobě.

I my také nejraději plašmež v Bohu svou na-
ději; své přírody poručme jemu, jdouce s svou žá-
dostí k němu.

Tať, abychom dosli jeho v nebesích králují-
cího, s tebou ať se být dostane, dopomož nám milý
Pane.

Kryšte pro své umučení, dejž nám hříchů od-
puštění, ať nás nezžehne věčný plamen, uchovej nás
Kryšte. Amen.

2.

Smutný čas nyníjsí považ ó člověče, nech
světšé rozkoše a obrať své srdce: Pomni na
smrt Pána svého, že netrpěl pro jiného, než pro
tě samého.

Wejdi do zahrady, jak se první potí, žalostně
wzdýchaje, wida kalich smrti, Pán mocný nebe i
země, všesko chce snášet pro tebe, ó hříšný člověče!

Pohleď a uhlídáš tam Tíďáše zrádce, kterak
zástup wede na Pána Ježíše: dal se jíti a swá-
zati, jen abys byl wděčný smrti, ó hříšný člověče!

Žle, jak jej bítují též i Porunují, že místa ce-
lého nikdež na něm není; krew očí i tvář zalila,
rozpomeň se duše milá, že jsi ty tím winna!

Pohleď, jak jde z města na místo popravné,
pod křížem padaje jsa všecken ztrápený: již pod-
stoupil smrt newinný, ty jsi winen hříchů swými,
člowěče přebídný!

Protož ó hříšníče, wiďa Pána swého na kříži
ukrutně pro tě rozpiatého: lituj a plač, čiň po-
pání, dokuď máš čas k smilování, tak dojdeš spasení!

3.

Již jsem dost pracoval pro tebe člowěče,
tři a třiceti let, ó bídný hříšníče! půjdu, půjdu
do Jeruzálema, co jest o mně psáno, všechno se
vykoná.

Rád swůj kněžský složím, přestanu kázati, těm
židům bezbožným o sobě mluwiti; již jest darmo,
jen wy se mnou pojďte učedníci moji, wečeřadlo
strojte.

Jestě jednou s wámi za stolem posedím, chléb
w tělo, wíno w krew swou vlastní proměním na
památku mého umučení; službu wám prokažu w
smutném rozloučení.

Kam se obrátit mám, již mne Jidáš prodal,
můj vlastní učedník, židy na mne swolal: tiť mne
najdou w zahradě se modlit, pro wasse spasení mou
křví se potit.

Tuť žádnou naději míti wlc nebudu, w wel-
kých těžkostech postawený budu: mé wzdyčání na
plat nic nebude, smutná jest duše má až k smrti
přehrozně.

Slá rota židowská již mne polapí, řdyž mne
Jidášowa ústa políbila: již jsem swázán ukrutně
prowazy, sem tam se mnou hází, i na zem poráží.

„Ej, již jsem přiveden k soudu k Annášowí, od-
tud mne povedou zas ku Kajfášowí: a tu všichni
sálěšně žalují, všichni perou, bijí, a bítí mrstají.

Korunu trnovou na mne přistrojili, převělní
špičatou na hlavu wstawili: ach nastojte! již krew
wsšudy teče, ach kolik tisíc ran mám pro tě člo-
věče!

Sálěšní swědkowé před Pilátem swědčí, Pilát,
židé wsšickni rádi jsou té řeči: a protož hned, ukři-
žuj! wolají, ať se brzy stane, tak wsšickni žádají.

Raděj propustíme Iotra Barnabáše, než abychom
měli živého Ježíše: kteréhožto na smrt chceme wy-
dati, myť ho chceme dáti, rač ukřižowati.

Řekl Pilát židům: hle člověk newinný, bych k
smrti ortel dal, na to nemám zření: jej wywěsti,
a to s nassí wůli, příkli: buď krew na nás i na
nasse syny.

Král sláwy nebeské již na smrt se běře, ó dusse
křesťanská, považ tu tíž kříže: swaté nohy již pod
ním plesají, nemohouce wstáti, židé ho kopají.

Ó horo vysoká, horo Kalwárie, cesto fame-
nitá, o jak dlouhá chvíle! již nemohu mdlobou
kříž unéstí, ach Simone pomoz na horu donéstí.

Můj kříž z sebe složím, na něj mne položí, fa-
tané, ukrutně hřeby prorážejí ruce, nohy; ach oudy
ubohé již jsou roztažené, s křížem wyzdwižené.

Ei wišim na kříži a žalostně wolám, s swou
milou matičkou, žalostně se žehnám: ji poroučím,
Bohu, Otci mému, a potom Janowi, uředníku
swému.

S tebou se též žehnám, ó milý křesťane, pro
tebe krew cedím z bohu strany pravé, mášli ke

mně tvé srdce upřímné, polituj, poželej mé smrti newinné.

Celý život jsem můj pro tebe již vydal, wsecku krew wycedil, nic jsem nelitowal: jestliť s tobe hlavy své nakloním, abych tě moh' spasit swou dussi wypustím.

Každý křestan považ, polituj Ježíše, máš mít otewřenou bránu věčné říše, do kteréžto, jestli chceš přijíti, umučení Páně hled w paměti mítí.

S touto modlitbičkou budiž od nás chválen, tento křast poslední buď tobě poručen: tělo, dussi, tobě odowzdávám, wem ji s sobě, Kryste, za to tebe žádám.

Skrz tuto modlitbu, nejsladší Ježíši, w poslední hodinu poroučím mou dussi: aťby šábel nad ní moci neměl, doweď jí do nebe twůj nebeský anjel.

4.

Křestané naříkejte, žalostí omblívejte, plač a křil srdce každé, swému Ježíši wěrné.

Patř má dusse křestanská, patř owečko Křistowa, co trpěl twůj spasitel, twůj drahý wykupitel.

W zahradě na twáři leží, krew swatá z něho běží; pro twoje prowinění leží Křystus na zemi.

Před Piláta wedený, pro tvé věčné spasení, byl ukrutně zbičowán a trním korunowán.

Pro hřích twoj chlípnošti, twoj pýchy a zlosti, Ježíš, twůj wykupitel, takové muky trpěl.

Ježíš křížem obtížen jde na Kalwárii! ne kříž, nýbrž hřích twé utlačují Ježíše.

Ježíš celý zemdlený, těžkostí unavený, třikrát pod křížem padá, ach polituj duše má.

Polituj a lekej se, obnažují Ježíše, ostré hřeby již tupí, aby měl větší muky.

Na kříž jej porážejí, s promazy natahují, ufrutně ukřizují, a s Křestem wyzdvihují.

Pihle wiš na kříži spasitel twůj spanilý; wiš brozně rozpiatý, bož má Kopím prohnatý.

Jako z trubic frem swatá, místo nádob ze zlata, z jeho žil se wpléwá, a s kříže na zem sléwá.

Umřel, a to pro tebe, pro bezbožné hříchy twé, abys jsi byl spasený, věčně blahoslawený.

Zle! stály se pušají, slunce, měsíc černají, smutné wšsechno stwoření, jen já hříšník weselý.

Li učíš a obrať se, opláč smutně hříchy swé, pomni, že sám Syn boží umřel pro tě na kříži.

Žalostná boží matka pod křížem na tě čeká; ej nemessej, pospěš k ní, nalezněš milost její.

Běda! běda! mé zlosti, běda! rozpustilosti hříchu. Zřichu, hříchu můj, jak jest těžký skutek twůj!

Můj dobrý spasiteli, welmi mé srdce želi, že jsem tobě prohřešil, twé bolesti obnowil.

Děkuji tobě wždycky můj nejsladší Ježíši za twoje umučení, mé drahé wyloupení.

Nechci wíce hřešiti, nechci tebe hněwati, a dejž twé požehnání a w dobrém setrvání.

Když umru, dej mi nebe, ať tam patřím na tebe, by mně umučení twé, bylo spasení věčné.

5.

O weliká milost Syna božího, ráčil w svě-
tě trpěti mnoho pro nasse spasení, a tak nás spro-
stil věčného vězení.

Isa nepřemožený, dal se jest jíti, políbením
Jidáš ukázal, třiceti stříbrných wzal, želeje toho,
potom se uwázal.

A když jsou jej u vězení svém měli, tu někte-
ří před ním padali a řkouc: zdráv buď králi, po-
smívajíc se jemu, se klaněli.

Tys ten, kterýž si nám chtěl chrám zrušiti a
zas mocně we třech dnech jiný znouu wystawěti,
i hned nám hádej, kdo tě bude bítí.

Oči zawázali, políčkowali, řkouc: zdráv buď
nejmocnější králi. Na tebeť čest slusí, celou noc
tě trapíc drahý Ježíši.

Ku Pilátowi ho na odsouzení newinného s
hlučím přivedli. Nechtěl odsouditi, wiđa newin-
ného, chtěl propustiti.

Židé wolali, řkouce bez přestání: dán buď Pa-
tům k uřizování. Propust nám z vězení Bara-
básse, a uřizuj Ježíše.

Krew jeho na nás a nasse syny, nebudeť za-
huben bez winy, neb w městech, městěčkách kázal
mnohé bludy, a swodil lidi.

Korunu trnowou mu w hlavu wtiskli, až špice
přeostře pronikly. Zdráv buď mistrě řkouce, a pře-
ukrutně ho korunujice.

Po newelké chvíli kříž naň wložili, jeho nésti
nemoh pro bolesti, isa celý ztrápený. Simon mu
pomáhal, isa přinucený.

Obnaženého na kříži roztáhli, tu v něm kosti, žily třestěly, řdyž dotahovali; moha ujíti, ráčil podstoupiti.

Řdyž wisel na kříži milý Syn boží, octa s žlučí mu podávali, pil nápoj protiwný; politujž jeho hříšníci přebídný.

Užřel matku swou, an pláče truchliwě, ucedlníku swému Janowi, tomu ji poručil, zwolaw: Eli, Eli! duffi wypustil.

Slunce se zatmělo, skály puřaly, z hrobůw mrtwí wstávali žiwí, widouc z židůw mnozí, wěřili, že ukřižowán Syn boží.

S powolením Pilátowým s kříže snaf, w roucho Iněné jej obwinuli, s ním se obírali, patříc na rány, žalostně plakali.

A ten Jozef z Arymathye tělo, které pro nás na kříži pnělo, položil w hrob nowý, kterýž sám sobě byl wytesal z skály.

Než třetí den minul od smrti jeho, moený Pán Bůh králowstwí swého, wstal již nesmrtedlný, w nebi králuje, na zemi panuje.

Umučení Páně pamatujíce, jeho srdečně litujíce, wíru zachowejme, a tať s ním wěčně w radosti budeme.

6.

Rozmýšlejme dnes pobožní křesťané, jaké pan Křystus trpěl pro nás rány; od swého jetí neměl polehčení až do skonání.

Nejprw w zahradě dostal políbení, týmž Židáš zrádce dal židům znamení, řkouc: Židé; tuto mého mistra máte, toho jímejte.

Jakožto ukrutní k němu přiskočili, a uředníci hned jej opustili, s velikým hlukem vedli před Annásse, spasení nasse.

W první hodinu před Piláta veden, nespravedlivě od židů pomluven, rozkázal Pilát, aby byl bičován, ten nebeský Pán.

Hned všickni vzkřikli o hodině třetí: nechceme déle té křivdy trpěti, nechť ať na kříži svůj život položí, tento Syn boží.

Ž ostrého trní korunu stočili, nassemu Pánu na hlavu wtlačili, posmívajíc se před ním jsou flekali, králem ho zwali.

Sel s křížem z města Pán šesté hodiny, židé jsou z něho vlastní oděv swlékli po tom ho na kříž ukrutně přibili, octem pojili.

Poručil dussi Bohu Otci w ruce, na kříži umřel; zatmělo se slunce, země se trásla deváté hodiny, né bez příčiny.

Wstoupil do pekel mocí swého Božství, wywedl z něho otců swatých množství; těla pobožných z hrobů powstávaly, widět se dali.

Nykodem spolu s Jozefem prosili, by tělo z kříže bezpečně složili, Pilát jich prosby w ničemž neoslyšel, neb tak Bůh mít chtěl.

W času nesporním byl jest z kříže snímán kříže swé sluby, všeho stvoření Pán; matička jeho tělo objímala, truchlíc, plakala.

Drabými masťmi tělo pomazali, a s náboženstvem w kment jsou obwynuli, položic ho w hrob w hodinu poslední, měli kvení.

Plačmež dnes všickni pobožní křesťané, děkujme Pánu za nejdražší rány; že pro nás hříšné ukrutnou smrt trpěl, by nás s sebou měl.

7.

Lamentací Krysta Pána na kříži.

Pojďte sem hříšníci, vy zpuční zlostníci, pozorujte, jak jste mne ztrápili, jak jste mne zbarvili, se dívejte. Co jsem vám učinil, co jsem vám prowinil, já newinný, že jste mne zmučili, nad míru zranili, bez wšší winy.

Pro milost nesmírnou láska krew newinnou wycedila; ó lidská newděčnost, co jest to moje ctnost zasloužila! Wás sem k spasení wedl, vám tři a třidcet let wěrně sloužil, tak hrozné trápení o lidské stwoření, jsem wyloužil.

Tak jsem vás milowal, že jsem nelitowal z nebes jíti; za to mám strhané, do kosti zedrané tělo míti. Má twář Otci mému, dáwno nebeskému, zalíbena, ukrutnými pěstmi, nečistě slínami, porušená.

Ach kděžs lidská lítost, kde jsi lidská wzhlídnost, ach kděžs byla, žes mne před wzteklostí, před hříšníkům zlosti nebránila. O co jsem lepššího, co prospěšnějššího měl činiti: smrt jsem na se wzal, sám jsem se pro vás dal usmrtiti.

Ze wšsech synůw lidských nebýwal žádný z nich tak ozdobný; již neřkuli k swětu, ani wíc k cłowěku, jsem podobný. Pojďte nebeskané, maličko se na mne podívejte, jestli mne znáte, a za Pána máte, powídejte.

Nebe oblačové, powětří, žiwlowé se dívejte: Jestli mne znáte a za Pána máte, powídejte! Pojd ptactwo nebeské, pojdte ryby mořské, se dívejte: jestli mne znáte a za Pána máte, powídejte.

Pojďte sem howádka, stromové, zvířátka, se dívejte: a jest-li mne znáte a za Pána máte, po-
wídejte! Země, hory, doly, stavení, národy, se
dívejte: jestli mne znáte a za Pána máte, po-
wídejte.

Zůstaň raději u mne, Magdaleno, jenžs mne
prvé znala: wšak bys Krysta swého, krví zali-
tého, nepoznala. Ach kterať bys měla maticčko má
milá sem wzhlídati; wšak se jest zatmělo slunce,
a nemohlo wíc díwati.

Jakžs se můj miláčku, mé matky synáčku, ne-
měl trásti: wšak se jest musela twou bolestí celá
zem trástí. Ach, kterať w té době nemělo se
tobě srdce hnouti, řdyž kamení, skály pro mně se
musely rozpuknouti.

Což tehdy hříšníci, nad kamení twrdší srdce
máte, že na swé hřessení a na mé trápení nic ne-
dbáte. Tak jsem po wás dychtí, že jsem wás s
řízí chtěl objímati, že mně jste smích měli, mou
lásku nechťeli znamenati.

Po smrti jste ostrým ještě srdce kopím otew-
řeli: ach jak jste náramně wy hříšníci na mne
zanewřeli! Skrz wšecky bolesti, prosím, z wáší
zlosti již powstaňte; děl mne katowati, ran obno-
wowati, již přestaňte.

Wšecko wám odpouštím, mimo sebe pouštím
wší neprawost, a na wášem lkání, na samém po-
řání hci míti dost. Jestli wy tu milost, welkou
dobrotiwost, neuznáte: žádné mé milosti, žádné wíc
lísti nepoznáte.

Bude-li w hněwu mém, dusse jsouc z těla wen,
nalezena, má být bez milosti do věčných temností

odsouzena tam, kdež zatracení, kde zubův střípení
a pláč stálý: by vždycky hořela, nikdy nezhořela,
neřkonale.

Strášený odpovídá.

Což tedy já newinného příčina jsem trápení, já
tedy jsem winna twého jediná umučení? Ach! běda
buď mé zlosti, běda mé rozpustilosti! ach hříchu
můj, hříchu můj! hle jakýž jest skutek twůj.

Já, kterýž učeďníkem twým Ježíšši býti měl,
učiněn jsem vražedníkem, nad tebou se zapomněl:
já jsem tě z nebe wploudil, ohavně na smrt od=
soudil, ach, já hříšník přebídný, já, já a žádný
jiný.

Já z pouhé lásky stvořený, s vlastním mým
stvořitelem narozený již stracený, s swým milým
spasitelem tak jsem zlostně směl zacházet, celé, a do=
browolně rád tělo do kostí zedrat i také ukrážowat.

Tys po mně tak hrubě toužil, bys mne k spa=
sení přived, že jsi mně upřímně sloužil do tři a
třiceti let: já pak jak jsem se odměnil, w tyрана
jsem se proměnil, abych tebe z šatů swlékl, newin=
ného w krew oblékl.

Žnám se, že twé Kryste tělo, tak jsem směl
roztrhati, že ani slunce nechtělo na tebe se díwati,
že z welikého trápení rozpukali se kamení, že země,
když widěla tě, strachem tráseť musela se.

Ty roztáhna ruce s kříže, chtěl jsi mne obji=
mati: nakloniw twé hlavy níže, políbení mně dáti:
wšak má zlost víc než pohanská ukrutnost, víc
než tyranská, by mi mé srdce dala, kopím jest twé
hledala.

Nad to wše dáváš mně radu, twého upoko=
jení, jakoubych měl dát náhradu za hrozné promi=

nění: abych tě w prawdě milowal, skrousseně můj
hřích litowal, že skrz lásku a lítost za můj hřích
chceš mít dost.

Rozpal tedy w srdci plamen, lásku plápolající,
wpraz z obou očí pramen ustavičně slzící; by w
mém srdci vždy wězelo, by mi w ústech stále zně-
lo: ach miluji, miluji, ach lituji, lituji!

Již jsem začal od té chvíle nadewssecko milo-
wat, nemá mi být nic tak milé, coby mohlo zbra-
ňowat, w světě nebude a není, w čembych měl
swé zalíbení, řdyž pro tebe lásku mám, lítost pro
mně zanechám.

W té lítosti chci dny moje trpělivě ztráwiti, w
slzech, w pláči bez pokoje, svědomí swé trápiti, ať
w pláči mou žádost topím, w lítosti twůj hněw
ufrotím, tak budu mít twou milost, a na ní na
věky dost.

8.

Ó srdce kamenné rozpomeň se, na bolest Kry-
stowu rozhlédni se: nastal čas pokory, útrpnosti,
přestaniž hřešiti, již jest dosti; Kristus trpí hrozně
muky, na kříži bolestně jest rozpiatý.

Posmíván, uplván, políčkován, obnažen, bičo-
ván, korunován; zemlený, zbodený, k posměchu
dán, posledně newinně ortelowán: k smrti kříže,
hrozně tíže, zemlený dopadá k zemi níže.

Ó přeusnutné místo Kalwarie, na které žalostná
hraje chvíle: ty jsi cíl a konec Krysta mého, na
kříži bolestně zmučeného: já příčina, moje wina
krew swatou předrahou wycedila.

Spasiteli Kryste, můj Ježíssi, ty jsi vykupitel
můj nejwšestší; já hříšník weliký a nehodný, tys

samá dobrota a Bůh mocný: odpusť mile winy moje, smiluj se a spasiž stvoření své.

Dejž, aby twé swaté umučení nebylo ꙗ wěčnému zatracení; než abych setrwal w kajcnosti, a tebe milowal s wděčností: sřz twých pět ran rač mne dáti po smrti se s tebou radowati.

9.

Umučení a trýznění beze wšeho prowinění rozważujme, rozjímejme, Pána Krysta politujme: neb on pro nás, chtě spasit nás, s nebe jest sstoupil a smrt podstoupil, chtě by nás hříšné wstoupil.

Ne penězy, ryžým zlatem, ale swým křowým potem: ne stříbrem, drahým kamením, swým přehořkým umučením: které pro nás Krystus Pán náš, ráčil trpět, smrt podstoupiti, ach řdoby neměl želeť!

Kterak jsou s ním nafládali, řdyž jsou ho w zahradě jali, prowazy ruce swázali, bili, kopali, rwali: nočním časem před Annášsem poličkowali, hádat řázali, rouchem oči zawázali.

Od Annáše ꙗ Kaifášowi, Kaifáš zase ꙗ Pilátowi, a Pilát ꙗ Herodesowi, Herodes zas ꙗ Pilátowi: od Piláta zlá řasa ta, Ježíše jala, ꙗ sloupě wázala, metlamí mrřkala.

Potom Forunu trnowou na hlavu Páně Krystowu ꙗ posměchu postawili, dvěma řyji přitlačili: welmi tuze, co nejhůře, s ním nafládali, před ním řlekali, řkouce: zdráv buď židowřý řráli.

Po newelké malé řhwili řřiž těžký na něj wložili, kteréhož nemoh unésti pro welikých ran bolesti:

jsa zemdlený a ztrápený, Šimon tedy šel, dívat se přišel, Krystu kříž nést pomoci musel.

Když šel na smrt unavený, plakaly židovské ženy, Weronýka widouc jeho po twáři škrwaweného: litowala, zaplakala, plénu jest wzala z hlavy své šnala, aby se utřel, podala.

Šned na pléne krawawá twář, zůstal Pána Krysta obraz, w tom jej předce z města wedli, na poprawiště přiwedli: smutně hleděl, když jest widěl před sebou státi ty židy katy, jenž ho měli křizowati.

Polituj duše křesťanská, jak ukrutná zběr židovská Pána Ježíše křizuje, nohy, ruce roztahují, ach! hřeby přewelkými kladiwy tlukou do nohy i rukou, ach Pán trpí bolest welkou.

A když wisel na kříži, zawolal s welkou tíží k Bohu Otci nebeskému, poroučeje duši jemu; hned Pán milý řek w tu chvíli, consumatum est, dokonáno jest, cokoliv o mně psáno.

Na kříži těch božích mukou, napsal Pilát vlastní rukou: Ježíš Kristus Nazaretský, král židovský, Izraelský! Spasitel náš trpěl za nás, král wěčné sláwy naklonil hlavy, umírá wšeckén krawavý.

Pane Kryste umučený a na kříži powěšený, jenžs pro nás ráčil trpěti, swou vlastní krew wycediti: w tě wěříme a prosíme, pro twé tryznění zbaw nás wěčného wězení.

10.

Ježíši plný bolesti! pro nasse zlostiné neřesti dals život za člověka, kdož se toho neleká! — Skrz twé přehořké skonání popřej swého smilování! dej nám srdce škroussené, od hříchůw odvrácené.

Rozvaž duše má s wděčností rány Krysta s
outrpností: od paty až do hlavy nenajdeš místo
zdravý. Skrz své přehorřké stonání a t. d.

Krev se ze všech ran vyplívá, jedna rána
druhou stihá; patě na líce zmodralé celé tělo zsy-
nalé. Skrz 1c.

Ještě víc trpěti žádá, míru lásky neukládá,
bolest s láskou bojuje, láska neustupuje. Skrz 1c.

Nebes Pán s námi se loučí, již ducha Otci
poroučí; plačte se mnou nebesa! již ve mně srdce
flesá. Skrz 1c.

Ježíš na kříži umírá, světa vladař oči svírá;
duše má ho polituj, příčinu smrti zpytuj. Skrz 1c.

Ohavné v hříchách pochání Krystu krev z těla
vyhání; my newděční křesťané jsme ti zlostní ka-
tané. Skrz 1c.

Kdykoli srdcem hřešíme, hlavu Krysta prorá-
žíme, trním zlého myšlení, mrzkého oblíbení. Skrz 1c.

Jazyk skrz slova nečistá na Ježíše bíče chystá,
jenž flejí, pomlouvají, znovu Krysta mrskají. Skrz 1c.

Pohleděním, dotýkáním, zlostným k hříchu na-
mlouváním, mnozí Krysta křížují, smrt jeho obno-
vují. Skrz 1c.

Kdo hřích v zpovědi tají, v hříchách Swá-
tosti požívá: oči božské zakrývá, na tvář Ježíše
plivá. Skrz 1c.

Pýcha, krádež, hněv, obžerství, lenost, závist,
nepřátelství, co kopí a hřebové bodou oudy Kry-
stové. Skrz 1c.

To srdce jeho proráží, že si hříšník nic newáží
drahého umučení, hojného vykoupení. Skrz 1c.

Poslyš Ježíše vzdýchání, nad twou zlostí naríkání; slyš má duše božský hlas, pokudž ještě slouží čas. Skrz 1c.

Já láskou k tobě umírám, v ránách, v bolestech se svírám; ty se kocháš v tvé zlosti, v bahně světských mrzkostí. Skrz 1c.

Co jsem smrti svou zasloužil, řdyž jsem po tvé duši toužil, že v tvé duši stracena má být krve mé cena. Skrz 1c.

Uch obrať se ku pokání, ještě jest čas smilování; chceš-li se navrátiti, já chci tebe spasiti. Skrz 1c.

Kajícího nezamítám, líbezně twou duši vítám; srdce mám otevřené, ramena roztažené. Skrz 1c.

Já tě láskavě objímám, svou kreví tvé hříchy zmývám, hlavu k tobě sklonuji, srdce mé s tvým spojuji. Skrz 1c.

Pro hříchy sobě nezoufej, pokudž žít jsi, ve mne doufej; neb mé krevi krupěje jest tvá věčná naděje. Skrz 1c.

Můj Ježíši! k tobě vzdýchám, k tobě, má lásko, pospíchám; hříchy své zavrhuji, z lásky tvé všech lituji. Skrz 1c.

Nežbych hřešil jedenkrát, volím umřít tisíckrát; buď tvé umučení všech mých hříchův skončení. Skrz tvé přehořké skonání popřej svého smilování! dej nám srdce skroussené, od hříchu odvrácené.

11.

Poděkujmež Kristu Pánu a vzdávejme čest a chválu jemu, neb on pro své umučení, ráčil nám dát hříchův odpustění.

S nebe sstoupil, ponížil se a z Marie Panny narodil se, tři a třicet roků pracoval, než na swatém kříži jest umíral.

Lámala matka své ruce, řdyž widěla Syna w welké muce, Syna swého jediného a na dřevě kříže rozpiatého.

Slyšelať ho plačícího, widěla ho ukrwaweného, nemohla ho slowem potěšit, ani jeho swatou krew zastawit.

Swatá krew jest po něm tepla z hlavy, z boku, z čistého života, a ta krew nás wykoupila z muč welikých horoucího pešla.

Welkým hlasem Krýstus wolal, řdyž na swatém kříži jest umíral, by se člověk rozpamatoval, pterakby ho Bůh wěrně milowal.

Krýste pro twé umučení račiž nám dát hříchůw odpustění, ať nás nezžje wěčný plamen, uchovej nás Pane Krýste, Amen.

12.

Černěť já se přistrojím tobě Krýste, Fráli, a nad twým umučením mé srdce mne boli: Pro nasse prowinění umučens newinně, řdo tě litowat nechce, má srdce kamenné.

Zelenou sukni wezmu na Oliwet jde Pán, hledí truchliwě smutný, třikrát se modlí tam: Kalich před sebou widí, potí se řrawě, anjel ho z nebe těší w jeho těžké mdlobě.

Tráwnou mi barwu dejte, půjdu do zahrady, zajat jest Pán, nastojte z Jidášsowe zrady. Židé ach! newinného Ježíše strkají, prowazy swázaného přes cestu smejkají.

Modrou mi barvu dejte, twář Páně zmodrala: newinným udeřením, frwí se zalila. W domu u Kajfásse do půl noci hrají, newinného Ježísse diwně wysmívají.

Morstkou mi barvu dejte, Pán drží moršský trest: szawé oči mějte, pro jejích směšnou lest. Na stolici ho sází, třtinou potloukají, na jeho milostnou twář newážně plwají.

Čerwené wezmu šaty, Pán můj krew prolívá; od hlavy až do paty zmrsťaný omdlívá. Wšeho zranily metly i také udice, dosti jste židé bili, ach nebíte více.

Wezmu plášť šarlatowý, Pán w šarlatě stojí, maje wěnc trnowý, za krále se strojí. Krále svého ohawně židé korunuji, tepou nemilostiwě, rouhawě flanějí.

W barvě pochodím wodní, Pilát se umývá, že smrti není hodný Pán lidu powídá. Židé křičí, ukřizuj, ukřizuj Piláte, císaře se nestrachuj, odpowíme za tě.

Sedíwě se přístrojím, již jest ortel wydan, zlostní židé se smějí že na smrt musí Pán. Již předce musí jíti, politujž ho nebe, musí předce umříti zlý swěte pro tebe.

Bílek já se přístrojím tobě Kryste králi, neb jsi welmi posměšně weden byl před židy. Majíce tě litowat, nic sobě newáží, ano i w tom zastáwat, z twé sukně tě swláčí.

Roucha popelawého budu užívati: již Ježísse milého na smrt wedou řati: Kříž těžký s sebou nesa na zemi připadá, časlokrát pod ním flesá, bledne i omdlívá.

Barvu vezmu nebeskou, pohlídnú do nebe: zívím, co říká nad hořkou smrtí spasitele. Slunce svou jasnost mění, měsíce se zatmívá, pučají se kamení, země se otvírá.

Do barvy se zavíjí posled fialové: Křystus po své passíji odpočine w hrobě. Kamenem přivalený, měj se dobře Pane, na tebe do skonání srdce mé wspomene.

Píseň tuto barevnou šťastně ten překládal, který smrt Křysta Pána w své paměti míval: Známi také neznámi, všickni ji zpívejte, Křystowo umučení w své paměti mějte.

13.

Umučení našeho Pána Jezu Křysta, jako se psal swatý Jan, ten ewangelista.

Ježíš Křystus, Bůh člověk, moudrost Otce svého, ráčil mnoho trpěti w světě pro hříšného.

Tu neděli na květi Ježíš Křystus plakal, blížil se hod židovský, smrti na se čekal.

Wyšli k němu za město, čest mu učinili, než minuly čtyry dny, jinak se změnili.

Odsel Jidáš Iskariot, Pána svého prodal za třidceti stříbrných, židům zlým ho vydal.

We čtvrtek po večeři byl s swými w zahradě, Bohu Otci se modlil, kalich píti maje.

Po třikrát za to prosil, by ho mohl minouti, až se krwavě potil, nemohlo to býti.

Přišli na něj se zbrojí, jakožto na zlého, Jidáš swým políbením zradil jest jim jeho.

Když naň ruce wložili, počal Petr mstiti, Malchowi ucho ufal, nedal wíc Pán bíti.

K biskupům jej přivedli, po své vůli měli, celou noc s ním nespali, bili, jak jen chtěli.

Twář jeho uplivali, oči zavázali, poličky mu dávali, hádati kázali.

S strachem Petr velikým u ohně se zhríval, potřikrát Pána zapřel, než kohout zazpíval.

Na den v první hodinu veden před Piláta, přivě naň žalovali starší a knížata.

Pilát nechtěl souditi wida jej bez winy; zřekl: buď ta krev na nás i na nasse syny.

K mrštění přivázali k sloupu tak nahého, na němž nezůstavili místečka celého.

Těžké korunování ráčil podstoupiti, tak velmi utrýzněný ještě na smrt jíti.

Casu šesté hodiny veden s křížem z města u veliké potupě. O přesmutná cesta!

Městské ženy plakaly, an trpěl bez winy. Řekl jim: neplačte na mne, ale na své syny.

Byw tak velmi ztrápený, nemoh s křížem jíti; Simon, sedlák přinucen pomoci kříž nésti.

Když jej na kříž rozpiali, hořký nápoj dali, o roucho los metali, jakž proroci psali.

Janowi poručena jeho matka milá, kdyžto se jeho duše s tělem již dělila.

O deváté hodině wolal Krystus: Eli, škouc: Eliáše wolá, rouhaje se smáli.

Zwolal hlasem velikým k Otci v svých ouzko-
stech: Eli, jak jsi mne opustil v velikých těžkostech.

Na nepřátely prosil, aby jim odpustil, a své hlavy nakloniw, duši jest vypustil.

Když náš milý spasitel na kříži umíral, želelo
wsse stvoření, an v mukách dokonal.

Opona se roztrhla, slunce se zatmělo, ze dne
noc učiněna, wsse se zarmoutilo.

Veliká žalost byla když se země strásla, hejtman
vojška to jistil, že on Syn boží byl.

Widouc diwy veliké mnozí jej poznali, i stá-
ly se pukaly a mrtví wstávali.

Šned tu jeden z rytířůw boř otewřel jemu,
krew s wodou vyplnula k spasení nassemu.

Šnat jest z křiže k večeru dán jsa od Piláta,
když byl již za nás umřel wxfupitel swěta.

Tozef z Arymathye; jehož následowal, w hrobě
swém jej položil, neb jest ho milowal.

Wizmež milí křesťané, co nám Pán učinil, an
wssecko pro nás trpěl, sám nic neprowinil.

Blaze těm, kteříž s ním mrou, majíť z mrtwých
wstáti když se tento swět skoná, s ním vždy krá-
lowati.

Když nám bude umříti, s tělem se děliti, dejž
Bože w twoje ruce dussi poručiti.

Kryste pro twé trýznění umučení twého, do-
wediž nás po smrti do králowství swého.

Alf tebe s Bohem Otcem twým, i s swatým
Duchem welebíme, slawíme na wěky wěkůw. Amen.

Písně o swatém křiži.

1.

Nch! pojďte křesťané pozdrawit kříž swatý, na
něm jest Krystus Pán bolestně rozpiatý. Kryste

Ježíšši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže
tvých pět ran, buď milostiv nám, odpust nasse winy.

Pojď, pojď, podívej se ó křesťanská dusse, jak
pro tě spasitel kříž přetěžký nese. Kryste Ježíšši,
králi nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Ježíšši, Ježíšši, pro ten tvůj první pád, rač
nás všeho padu twou mocí ostríhat. Kryste
Ježíšši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Skrz matičku milou, která tě potkala, řdyž
tebe, synáčku poznati nemohla. Kryste Ježíšši, králi
nejvyšší smiluj se nad námi, šrže oc.

Matičko má milá, jak bys ho poznala, řdyž se
mu všecíka krev po těle wplila. Kryste Ježíšši,
králi nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Jeho swatá hlava jest trním zbodena, a pro
welkou bolest se jest naklonila. Kryste Ježíšši, králi
nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Pohled na jeho twář, jak jest uplwaná, k žád-
nému člověku není wíc podobná. Kryste Ježíšši,
králi nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Oči tak jsou wpadlé, líce rozdrápané, a ústa
oteklé, wlasý wytrhané. Kryste Ježíšši, králi nej-
vyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Kůže roztrhána, kosti roztrísťané, ruce, nohy
taký hřebíky probité. Kryste Ježíšši, králi nejvyšší,
smiluj se nad námi, šrže oc.

Žádného zdrawého oudu w těle jeho, ach roz-
jímejme si to smutné diwadlo. Kryste Ježíšši, králi
nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Ó Kryste Ježíšši, chtěls býti rozpiatý, že se
twoje oudy mohly spočítati. Kryste Ježíšši, králi
nejvyšší, smiluj se nad námi, šrže oc.

Pro tu bolest, prosím, abys mně odpustil, co jsem mýma oudy proti tobě hřešil. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze 1c.

Ó Kryste Ježíši, jakou bolest jsi měl, když ruce i nohy tobě kat přibíjel. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze 1c.

Pro twou bolest, prosím, abys mně odpustil, co jsem já myšlením a slowy prohřešil. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze 1c.

Pro twou welkou žížeň, kterous na kříži měl, zmíchali žluč s otcem a tys to píti měl. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze 1c.

Pro twou žížeň, prosím, abys mně odpustil, co jsem jídlem, pitím zbytečným prohřešil. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze 1c.

Pro twou welkou ránu w twém swatém ramenu, kterous měl od kříže těžce vyhnětenou. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze 1c.

Pojďte sem, pojdte sem, wšecky hříšné dusse, jak jste swýma hříchy zranily Ježíše. Kryste Ježíši, králi nejvyšší, smiluj se nad námi, sřze twých pět ran, buď milostiw nám, odpusť nasse winy.

Již wisi na kříži, to mezi lotrami wolá: Eli, Eli lamazabatany, sedm posledních slow řekl Ježíš, již jest dokonáno! dusi wypustil, Bohu poručil, nařloniw swou hlavu.

Plač dusse křesťanská, plač nad smrtí Krysta, učiň mu čistý hrob, to ze swého těla; on s tebou bude na tomto swětě, až tebe zawolá, pojd požehnáná owčičko milá, tys mne milowala.

Wtlač nám Ježíši twé umučení do srdce našeho, abychme sřz 1c. wšichni dosáhli žiwota věčného. Amen.

2.

Pozdrawen buď ſwatý kříží, na němž krásné
owoce, na němž Pán Ježíš umírá, ſyn nebeſtého
Otee.; To pro lidſké pokolení, aby nás přived k
ſpaſení, by newěřících obrátil, wſſedky ztracené owce.

Pozdrawen buď ſwatý kříží, w němž weliká
tíže jeſt, který neſl náš ſpaſitel na horu Kalwarii.;
Jať byl welice ztrápený a na kříží roztažený;
lituj jej duſſe křeſtanská, neměj ſrdce kamenné.

Pozdrawen buď ſwatý kříží, twá ratolest ſe
mění, Ježíš na tobě umírá, wolá welikou žízni.;
Podali mu k občerstvení ocet s žlučí namíſſený,
to má Ježíš za ſvé ſtutky, jať doſtal odměny.

Pozdrawen buď ſwatý kříží, s tebe ſlyſſím ſmutný
hlas, wolá Ježíš, doſkonán jeſt na tom ſvětě tento
čas.; Poručil matku Janowi milému učeďníkowi,
k komuž mám ſe já obrátit, než k mému Ježíſſowi.

Pozdrawen buď ſwatý †, ſtojiž mezi lotrami,
když budeme umírati, račiž ty býti s námi.; Buď
naſſí ſilnou obranou odewřeš nám w nebi bránu,
ať ſe tam wſſichní radujem, jať lotr s Křyſtem
Pánem.

Pozdrawen buď ſwatý kříží, tys naſſe potěſſení,
praví Ježíš, wezmi ſwůj kříž, náſleduj mne na
zemi.; Kdo chce Ježíſſe milowat, má jeho kříž ná-
ſledowat, ten bude w nebi počtený mezi ſwatými
wſſemi.

Pozdrawen buď ſwatý kříží, ty jsi weliká ſíla,
pod tebou ſe země tráſla, wíle boží w tom byla.;
To jeſt přehrozně znamení, ſlunce, měſíc zatměnění,
že ſe i ſtály puřaly, duſſe křeſtanská wěť mi.

Pozdrawen buď swatý kříži, ty jsi velmi wy-
zdvižen, ukážeš se na obloze, spatříme tě w soudný
den.; Tezu Kryste nazaretský, králi židovský izra-
elský, pro twé rány nejsvětější ráciž nás spasit
wšecky.

3.

Tisícekrát buď pozdrawený ó kříži přeswatý,
milionkrát buď uctěný, tys to lůžko zlaté, na kte-
rém Krystus pán plný smrtedlných ran, mou hří-
šnou duši šrz swou smrt wywed z pešelných bran.

Jsme zatworzeli hříšníci, pojďme pod kříž swatý,
zde obměkčení budeme, zde jest lékář zlatý; swě-
domí hryze nás, ach! pokud máme čas, hořce swých
hříchůw želejme, ten lékář spasil nás.

Uchrozně se našich zlostí, zde je spasitel náš,
doufejme milosrdenství, hle tu je Otec náš; že-
lejme nepravost, zapomene na zlost, přijme marno-
tratné syny na předestlou milost.

Byl-li jest kdo upřímnější ó má duše k tobě,
jako Krystus nejmilejší, rozvaž sama w sobě, aby
tě vykoupil, s nebe na zem sstoupil, šrže tři a
třidceti let mnoho bíd podstoupil.

Jestě na tom dosti neměl upřímný přítel twůj,
po těch wšech wystálých bídach chtěl zmarit život
swůj; pošmíván, bičowán, trním korunován, po-
sledně s křížem wyweden, na něm ukřížován.

Rozplyňte se oči moje, dejte slzi moře, ústa,
dejte řvání lwové na znamení hoře; zatmi se mě-
síci, zhasni blešť we slunci, pro mou zlost Ježíš
umírá na kříži wišící.

Co jsi zawinil upřímný miláčku Ježíši, má
wina tě usmrtila smrtí nejhorznější; padni na mne

nebe, ach! přikryj mne země, já jsem Ježíše usmrtil, zlost moje pomsti mne.

O kým to mohu dokázat, abych wšecku zlost mou, pro kterou newinně trpíš, učinil ničemnou; aby Ježíš můj Pán nebyl zas křížován, od wšeho wšudý stvoření wždycky byl milován.

Poněwadž pak láska moje nemůže to míti, abych tě mohl osobně z twého kříže sníti; já přistupuju bliž, chci líbat swatý kříž, který nám zde zanechala swatého těla tíž.

W tom kříži se těšit budu dočud žiw zůstanu, mých přetěžkých neprawostí plakat nepřestanu; tebe chci milowat, tebe následowat, w křížích, w souženích a w bídách chci si oblibowat.

Z lásky k tobě se odříkám wšech mých neprawostí, před tento swatý kříž kladu wšechny zlé zwýklosti; z něčehož stvořils mne, křwí wyloupils mne, tenkrát řdyž chci hněwat tebe, rač zas obrátit mne.

Již nikdy twá přikázání nechci přestoupiti, twou dobrolibeznou wůli chci wždycky plniti; co chceš, jenom poruč, odemne se neluč, jenom na wěčnosti odpust, zde síce suž, pal, muč.

4.

O jak drahý jest kříž swatý (hleď po křížové cestě str. 278).

5.

Dobrou noc hlavo swatá Ježíše milého, která byla zraněna do mozku samého; dobrou noc kwěte růžový, dobrou noc Ježíši milý, dobrou noc;

Dobrou noc wlasý swaté, strassně potrhane; trním korunované, křwí pomazané; dobrou noc kwěte růžový, dobrou noc Ježíši milý, dobrou noc.

Dobrou noc krku swatý, řetězem strojený; per-
lami krve a potu divně ozbrojený; dobrou noc rc.

Dobrou noc ruce swaté, hřeby poražené; jako
struny na loutni silně vytažené; dobrou noc rc.

Dobrou noc boku swatý, z kterého krev teče;
aby zádošť činila za tebe člověče; dobrou noc rc.

Dobrou noc srdce swaté kopím probodené; bu-
diž pro nás hříšníkůw vždycky otevřené; dobrou
noc rc.

Dobrou noc nohy swaté cestami ztrápené; hle-
daje bez přestání omečky ztracené; dobrou noc rc.

Dobrou noc kříži swatý, z kterého spustěný
Ježíš byl na kříž matky bolestné, složený; dobrou
noc rc.

Dobrou noc hrobe swatý w skále vytesaný, od
žádného we světě w slávě nepřebnaný; dobrou noc rc.

Dobrou noc ó Maria, celá opustěna, jak sy-
rotka ubohá a opovržená! dobrou noc krásná lilia!
dobrou noc Panno Maria, dobrou noc!

V. Kristus byl poslussen až do smrti.

R. Už do smrti kříže.

V. Pane vyslyš modlitbu mou,

R. A wolání mé k tobě přijď!

Ó Bože! jenžto jsi tajemství kříže swatého k
spasení našemu wywolil; uděl nám milosti, aby-
chom umučení Syna twého rozjímajíce, zysť věč-
ného wykoupení w nebi kdysi našli. Skrze téhož
Ježíše Krista pána našeho. Amen.

Na den powýšení sw. kříže.

Bože! jenž nás dnešního dne každoroční slaw-
ností powýšení swatého kříže obweseluješ: dejž nám,

prošíme, abychom, jehožto tajemství na zemi jsme poznali, odplatu vykoupení jeho zasloužili v nebi. Skrze Pána našeho Ježíše Krysta. Amen.

Písně o bolestné Panně Marii.

I.

Maria pod křížem stála, žalostně plakala, řdyž na smrt Synáčka svého tak smutně hleděla.

Srdcem zemdleným vzdýchala, ústy ztrápenými smutně k svému Synu mluvic takto přede všemi:

Ach, můj Synu nejmilejší, jak velmi vysoko wíšš na kříži rozpiatý, ode mně daleko.

Tak že tě nemohu Jezu nijakž dosáhnouti, a tobě, ó můj Synáčku, nemohu pomoci.

Otče Bože z výsokosti, dejž toho dojiti, abych mohla s svým Synáčkem spolu pohřeb míti.

Žalostná jest ta nowina, žalostná má chvíle, řdyž tě widím rozpiatého, Jezu, spasení mé.

Slunce, nebesa žalostně na Pána hledíte, o- znamte lidstvému smyslu, že jeho želíte.

Oči, jak nerozumnému, zawázali židé, řkouce: prorokuj nám proroku, řdo tě nyní bje.

Nemohla se nasytiti ukrutnost židowská, řdyž mučili, řdyž trápili, ach! mého Synáčka.

Podal Pilát newinného w ruce zlořečeným Beránka welkonocního, jak wlkům hltavým.

Ukřížuj! wolali židé, ukřížuj Ježíše! neb my nechceme mít krále, toliko císaře.

Korunován Král nad králi korunou trnou, na jeho překrásnou hlavu hluboce wtlačenou.

Ach žalostná já tvá máti, což mám pomysliti,
nemám žádného přítele, kam se obrátiti.

A toběť jsem naději měla, Synu nejmilejší w
světě ach již jsem dočkala bolesti nejtěžší.

Od Boha již potěšení, můj Synáčku, míti
budu, řdyž tě má útěcho wídi umírati.

Šťastná by mně, můj Synáčku, ta hodina
byla, abyš tu smrt hroznou s tebou spolu pod-
stoupila.

Promluw slovo ó Ježíši k žalostné matičce,
tím potěšíš můj Synáčku zarmoucené srdce.

O matky! Pterěž syny dwa, tři neb čtyry
máte, a řdyž wám z nich jeden umře, smutně na-
říkáte.

Kterak pak já smutná máti nemám naríkatí,
nemajíce jen jednoho, toho mám ztratiti.

Již posledně zarmoucená máti tvá naríkám,
hořem welkým, můj Synáčku, pod křížem umírám.

2.

Stála matka lítující u dřeva kříže plačící,
řdyž na něm pněl Krystus Pán.

Ježíšto srdce žalostné, zarmoucené a bolestné
proráží meč z obouch stran.

O jak smutná a žalostná byla ta matka mi-
lostná pro Syna jediného.

Jenž kwílila a želela, wsse trnouce, řdyž wi-
děla ty muky chotě swého.

Kdožby neměl zaplaťati, wída matku Páně
státi tím hořem obkličenu.

Kdoby neměl lítovati, kdyby chtěl považovati
máteř s Synem souženou.

Pro hříchy svého národu widěla ho nésti ssko-
du, a bíci zmrštěného.

Widěla Syna milého při smrti opustěného,
když pustil ducha svého.

Ki máti, studně milosti, propůjč mi něco ža-
losti, ať se s tebou rozkvílím.

Učiň, ať se srdce rozžne w lásce Krystové po-
božně: ať mu se tak zalíbím.

Swatá máti rač popříti, bych moh mé srdce
raniti rány Syna twého.

Jenž ráčil pro mne trpěti a tak těžce raněn
býti, rozděl mně strasti jeho.

Popřej mně s tebou plakatí a Krysta vždy lí-
towati, dokuš w těle zůstávám.

Wedle příže s tebou státi, a w twé žalosti tr-
wati, za to tě věrně žádám.

Panno, jenž jsi nejjasnější, již mi nebývej trp-
čejší, dejž mi s tebou želeť.

Dejž, ať mohu smrt Krystovu nositi, a na
příž znovu, i na rány pomněti.

Jeho ranami mne opoj, a tím swatým přížem
ukoř, pro lásku Syna twého.

Tak roznicen a rozpálen abych byl strž tě ob-
hájen w hodinu dne soudného.

Rač mne přížem ostrážati, smrtí Krysta odí-
wati, a chowati w milosti.

Když zde w světě tělo hyne a duše z těla
wypwine, dejž by šla do radosti!

3.

Proč Maria, proč sie tak naříkáš, a tak smutně
wždycky vzdýcháš? Křesťanská duše, pojď, podívej
se, jak probodnul meč mé srdce.

Tak jsem na Marii pohlédl, hnedky mne obli-
čej zbledl, kterať s Synáčkem, loučí s miláčkem,
wíc pohlednout možná není.

Ach můj Synu, proč mne chceš opustit a ode-
mne pryč odejít? O matko milá, přišla hodina,
za hřích lidský musím umřít.

Když Maria o smrti slyšela, padla na zem a
omdlela :. Křstus se sklonil, k matce promluvil :.
nermut se wíc matko milá.

Nebo nemůže to býti jinak, já i ty trpět mu-
síme :. mně budou trýznit, ukrutně trápit, ty ma-
tičko patřit musíš.

Prosim, vrať se matičko do domu, já půjdu k
Jeruzálemu :. na oliwetské hoře syonské budu prosit
mého Otce.

Ještěli možná, aby on odvrátil kalich mého umu-
čení : ale ne moje vůle se stane, ale jak Bůh Otec
mít chce.

A já matka všechna zarmoucena, Bohu mému
wždy poslušná :. všecko trpěti, co chce Bůh míti,
až k mé smrti wolná býti.

Ještě na to nasse rozloučení dávám Synu po-
líbení :. srdce zemdlewa, tělo omdlewa, jazyk mlu-
vit wíc nemůže.

Tebe Jene, miláčku Ježíše, prosím, bys dal
vědět mi :. jak s místrem bude w Jeruzálemě ;
nemeškej, přijď powědit mně.

Již jediné srdce se dělí: matka s Synem na dvě strany:; se rozloučiti, od sebe jíti, můžeš sobě povážiti.

Ježíš již jde k hoře oliwetské, smutně vzdychá po matičce: tak že i wssickní uředelníci smutně nad ním naříkají.

O mistře náš! proč tak smutně vzdycháš, tyf nás již opustit míníš? Má milé děti máte wěděti, že wy mne wssedny zanecháte.

Když s Ježíšem na horu přišli, poručil, by zde čekali:; sám do zahrady Getsemany posel, a k Otci se modlil.

Anjel z nebe kalich umučení nese Krystu k posilnění:; on jej přijímá, diw neomdlévá, pot křwa- vý z něho teče.

Nawrací se k uředníkům:; kteří welmi twrdě spali:; jich napomíná, by se modlili, by pokoušení nebyli.

Po třikráte modlení wykonal, k uředníkům se nawrátil, ach, již se strojte a semnou pojdte, ten přichází, jenž mne zradí.

Tak jen vyšli, Jidáš se zástupem jde a líbá mistra swého: zdráv buď mistře můj, já uředník twůj, k tobě s radostí přicházím.

Ježíš odpowídal Jidášsi: Příteli, proč jsi sem přišel? W tom katanowé, zlostní židowé, chytili Ježíše jak zločince.

A táhli jej k Jeruzálemu, to má Ježíš za odměnu, že mrtwé křísil, němým řeč wrátil, uzdrawil, a zrak nawrátil.

Kde jsi matko, kdybys ty widěla, kterať s Synem zacházejí; twého klenota, z celého swěta, w blátě nohama ho sflapají.

Maria jest u Marty w domě, po Synu nařiká sobě.; a Jan již tluče na dveře prudce, Marii se třese srdce.

Wzkřísl silně: Maria, Maria! již nasseho mistra jali.; žiw-li jest, newím, neb hnedky běžím, jak ho začali wázati.

Tu matička wssechna zarmoucená, byla jak myslé zbawená, wolala: Synu, wždyť žádnou winu w tobě žádný nespátřuje.

Wás přátelé, pro Krystowu lásku, zwu na tu smutnou procházku.; do města pojedte, mne wyprovoďte, jak s mistrem bude pozorujte.

Matka cestou pořád omdlíwala, ještě Syna newiděla.; do brány wchází a ptá se strážných: Wíděli jste mého Syna?

Není dáwno, co wedli zločince touto bránou swázaného.; zrowna k Annássi, to mu přednássi, že činil w swětě mnoho zlého.

Toť jest jistě Synáček můj milý, jde ztrápená k Annássowi.; slyší zwuk hrozný: bij, mrstej, kopěj, na zem poraž, hlavu rozraž!

Maria hned na dveře padla, ruce spíala, nařikala: Jeruzáleme, Jeruzáleme, proč nás sřizuješ, my newíme!

Přes celou noc wenku stát musela, Synáčka trápit slyšela; ó jak jest dlouhá každá hodina Marii býti musela.

W tom na jednou přehrozný hřmot se stal, wssecken lid židowský powstal; Krysta wen wedou, tyrantsky perou, jeho křwí zbarwení jsou.

Tak že matka swého synáčka wíce poznati nemohla; až když křwawé jeho sřlápěje w zemi wtlačené widěla.

U Piláta hrozný ortel čtený, že má být kříž
zhotovený :: na něm Kryštof Pán posledních pět
ran má dostat, a vzít své skončení.

Židé s křížem dlouho nemestkali, v okamžení
jej přitáhli, a na ramena Pánu Ježíši tak pře-
těžky jsou wložili.

Ježíš s křížem velmi zemdlený, jde welice
střevácený :: a Weronika podává roucha, by obli-
čej byl utřený.

Když se utřel, s křížem na zem padl, předce
dále nésti musel :: w tom se potkali, s matkou
shledali, když na se wzhlédli, na zem padli.

Ježíši z úst krew se wylila, Maria matka
omdlela :: předce jen židé nemilostiwí jej zdwíhají
a kopají.

S welkou tíží na wrch Kalwarie s zemdleným
Ježíšem přišli :: on smutně hleděl, když ten kříž
widěl, na kterém odpočiwati měl.

Nemestkali zlostní katané, polomrtvé tělo Páně
na kříž přibili, wzhůru wzdwíhli, wseckny rány
obnowili.

Tu se z těla Ježíšowého silně krew swatá ce-
dila :: on smutně wzhlídá a se ohlídá: matku spa-
třil, na ní wolá.

Přístup matka, přístup sem blíže, nečekej se
mého kříže :: můj křesťe poslední, tobě swěřený, w
tvé moci bude zpečetěný.

Saty moje nečekej katanům, by se o ně rozdě-
lili, aby hříšníci w paměti měli, mne wíc hří-
šami netrýznili.

Mou poslušnost, kterou jsem wykonal na tento
kříž k vůli Otci :: synové, dcery, ať se rozdělí,
rodicům svým jsou poslušní.

Wssechněm wdowám i také syrotkům a manželům Příž zanechám :: tak, aby oni až do poslední chvíle wsse zlé přetrpěli.

Tobě lotře semnou ráj daruji, proto že jsi se obrátil :: ne jen samému, ale každému, kterýby pokání činil.

Tebe, má nejmilejší matičko, mému Janowi poručím :: a Jene, tobě matku w sirobě, bys ji těšil w každé době.

Po smrti mé, když s Příže sňat budu, wem mne matka do lůna svého :: ukaž hříšníkům mých těžkých pět ran, které až k soudu zanechám.

A odewzdej mne k pochování Jozefu z Ary-mathye :: neb on hrob nový má již hotový, čistý, pro mne připravený.

Matičko má, dobrou noc ti dávám, čas již přišel, já skonávám; hlavu sřloňuji, z světa putuji, dušši Otci obětuji.

Kde jsi lidské srdce zatvrzelé, pohlédni na spásitele; jaké bolesti musel jest sněsti; skály pukají se lítostí.

O již celý svět osřelý, jen Maria zde zůstává; pojďte sirotci, welcí hříšníci, prostě skroussenými srdci.

By matička Pšast otewřela, jak dítky nás po-
~~delila~~ dělila; po obrácení, w pravém pokání, za Krystem doprovodila.

4.

Žalostné kwílení, rozmilí přestane, přesmutné
loučení Pannenky Marie s Synáčkem svým nejmilejším, k hrozným mukám připraveným, k smrti se odbírá k matce své powídá:

Matičko má milá, moje potěšení, hodina nastává, přesmutné loučení, ach již musím na smrt jíti, přehrozné muky trpěti, již se k ní oddírám, žalostí omdlévám.

Synáčku můj milý, mé srdce rozmilé, ach neopouštěj mne, matičky tvé milé; rozpomeň se na mou lásku a mou lítost mateřinskou, neb nemám žádného potěšení mého.

Matičko má milá, nemůž jinak býti, ach, již se musíme spolu rozloučiti; již mne Zidáš židům zradí, a mne falešně políbí, budou mne vázati, po zemi sneykati.

Synáčku můj milý, nech mne s tebou jíti, já chci mile ráda ty muky trpěti; raděj chci stokrát umříti, než bez tebe živu býti, mé srdce rozmilé, ach k sobě vezmi mne.

Ach to musí býti matičko má milá, ach láska mne nutí a svět očekává, abych všecel svět vykoupil, a vůli Otce vyplnil; k smrti se ubírám, tě smutnou zanechám.

Ještě tebe prosím Synáčku můj milý, rač se rozpomenout na tvé narození, jak jsem se s tebou těšila, pannařským mlékem krmila, a teď mne opouštíš, Synáčku, co myslíš?

Děle mne nezdržuj matičko rozmilá, hrozné bičování, fortuna trnová, i kříž na mne očekává, a ze všech stran strach nastává, již musím trpěti, tebe zanechati.

Žalostná já máti, již jsem opouštěna, již vidím Synáčka, jak v prvé omdlévá; po všem těle zbičovaný a hrozně fortunovaný, kříž přetěžký nese, bolestí se třese.

Na horu s ním vyšel, mnohokrátě padl, matka zarmoucená, ach, když jsem viděla, provaz na krku vázaný, a na ten vrch vyvedený, na kříž roztažený, Beránek newinný!

Synáčka milého hrozně přibitého s křížem postavili, Kopí mu prohnali, jak já nemám smutná máti nad Synáčkem omdlívati; ze všech ran krev teče pro tebe člověče.

Na kříži umírá mne matce povídá: „Poroučím matičku svému učeďníku!“ a swatou hlavu naklonil, duši Otci poručil, a již usmrcený pro lidské stvoření.

Ó hříšný člověče, vezmi si do srdce mého Syna rány, mé velké trápení; budešli to rozjímati, máš věčnou slávu dostati, budeš s mojim Synem až na věky.

5.

(Pán Ježíš.) Ó matko má, máti milá, z tisíců wyvolená, ty jenž jsi má radost byla, nyní tak zarmoucená: ei, já syn tvůj tobě milý, s tebou se rozžehnávám, tebe w tuto smutnou chvíli Bohu Otci oddávám.

(Matka Páně.) Co se Synu se mnou loučíš, lásko má, můj Ježíši, Bohu Otci mne poroučíš, sám Bůh jsa ten nejvyšší? Ty jedině w tomto světě matky své potěšení, w třetím a třidecátém roce chceš bráti rozloučení.

(Pán Ježíš.) Tak má býti milá máti, jak chce Bůh Otec míti, již již se mám na smrt bráti a ukřísťován býti: již se Jidáš přibližuje, a hodina přichází, již již mne židům zrazuje, již se peníze sází.

(Matka Páně.) Ach! Synu můj, co to slyším o jakém přízi miníš? Ty, jsa tím nejnewinnějším, o smrti zmínku činíš? Ty nad smrtí mocně vládněš a život věčný dáváš, nyní jí do rukou padneš, a sám se jí poddáváš.

(Pán Ježíš.) K tomu jsem já z nebe wysšel, a tělo z tebe přijal, bych newinně na příz přišel a za lid život vydal. By srže mé umučení a tu přehorčkou smrt mou, všem lidem přišlo spasení, však s welkou bolestí twou.

(Matka Páně.) Ach, běda mně, jaké hoře srdce mé obkličilo, jako to nejwětší moře, tak se jest rozwodnilo. Ach! to jest ten meč bolestný, on má mou duši ranit, jakož řekl Symeon ctný, ach nechci, nechci bránit.

(Pán Ježíš.) Owssem, to jest ten ostrý meč srdce pronikající, o němž jest ta proročká řeč proti tobě čelící. O slova plná tajemství, která se splnit mají semnou wedle člowěčenství, i s tebou se potkají.

(Matka Páně.) Ó Synu matky své milé, dítě mé nejmilejší, rozkoš má a kratochvíle, jako Syn nejkrásnější: netaj, netaj matce toho, co se má s tebou státi, odkudž bolesti tak mnoho mne matku má potkati.

(Pán Ježíš.) Žořký kalich budu píti octem, žlučí smíšený, maje zrádně prodán býti za třidceti stříbrných; jat a swázán, wlečen, smykán, pěťmi bit, políčkowán, za wlasý rwán, ubičowán, i trním forunowán.

(Matka Páně.) Ach! můj milý Bože z nebe, takli má umřít Syn twůj? o kým já umřu za tebe! Ó newinný Synu můj! ty jsi hoden vždyž žiw

býti, jsa Bohem od věčnosti, můžeš svět jinak spasiti, dle své božské moudrosti.

(Pán Ježíš.) Nelze již to jinak býti, než jak Bůh Otec ráčí, láska velí na smrt jíti, a bolest spolu kráčí: Šest tisíc šest set a šest ran, víc šedesát v mrštění, a bez počtu podniknu ran při mém forunování.

(Matka Páně.) Ó swatá a předrahá krev! tak máš být vycezená? Kdo jest ten tak ukrutný lew, by jsi byla zmařena? srdce we mne wšsecko wadne a umdlíwá lítosti, síla w těle wšsecka chřadne, posilň Pán Bůh s výsosti.

(Pán Ježíš.) Mezi lotry počten budu, u prostřed jich na kříži, prvé s křížem z města půjdu, padaje welkou tíží. To po mně budou sšlapati a sem tam semnou smýkat: ach! jako psa mne kopati, potom do naha swlíkat.

(Matka Páně.) Ó jak hrozné to diwadlo bude dcerám syonským, wšsech ctností živé zrcadlo synům jeruzálemským! nic rovného Lazarové, ach! nic, nic newystáli, nic tak hrozného Jobové w oudech swých nepoznali.

(Pán Ježíš.) Tak na kříži nah mám pníti železy ukovaný, wšsem k diwadlu lidem býti s lotry ukřizovaný; tebe poručím Janowi, a zase Jana tobě, tělo pak mé Jozefowi, by je pochował w hrobě.

(Matka Páně.) Jaký rozdíl! Ježíš a Jan, jako nebe a země! on služebník, ty jeho Pán, považ to lidské plémě! považ a matky polituj, polituj Syna mého, miluj a sobě oblibuj tu welkou lásku jeho.

(Pán Ježíš.) Měj se tedy dobře máti, děkujíc za twou lásku, horce tebe widím lkáti a míti se

mnou částku; ten, který mne siliti má, též i posilní tebe, neboť jest náramná bolest twá, toť wi sám Pán Bůh z nebe.

(Matka Páně.) Ne takť dusse s tělem těžce a bolestně se dělí, řdyž w srdci člověka prudce smrtebné wáznou střely; jak těžké jest a bolestné to twé se mnou loučení, tak hrozné jest, jak líbezne bylo twé narození.

(Pán Ježíš.) Již hle tedy se ubírám, ještě s tebou se loučím, již k Olíwetu pospíchám, a Bohu tě poroučím: pot se již na mně krvavý počíná vyražeti, řdyž oči widím slzami líce twé tak smáčeti.

(Matka Páně.) Staň se tedy, jakž Bůh ráčí, wůli swou s ním srownávám, slzy mé an líce smáčí, topě, Synu, oddávám mđlobám twým za občerstvení; a na znamení lásky přijmi ještě políbení od twé bolestné matky.

(Dusse křesťanská.) Ach nastojte! přeběda mně! řdo to může stihnouti, jak takový Syn náramně moh nad tím ustrnouti? Co při tom smutném loučení w srdci matky se dalo, jaký odpor a toužení na proti tobě stálo.

Taká také matky žalost, Syna tak milující, řdyž, aby se stalo zadost, wůli Otce welící! hlas slyšela Syna swého s matkou se žehnající! a hořdinu smrti jeho již nastávající.

Co nyní můž tak milého člověku w světě býti, co by k wůli Boha swého, nechtěl hned opustiti? Nic pod nebem tak stálého, nic mi se nenachází, coby wedle běhu swého nemělo wzítí zkázy.

Ó Křyste! rač nás chrániti věčného rozloučení; ó Maria! dej ujíti s Křystem twým rozdě-

lení; ať mezi owce počtení stojíme na prawici, řdyž zatracení ř trápení budou stát na lewici.

V. Oroduj za nás bolestná Panno Maria;

R. Abychom oučastni byli zásluh umučení Kryšto-
wých.

O Bože! při twéhož Syna umučení podle pro-
rokováni Simeona Srdce blahoslavené Marie meč
bolesti pronikl, propůjč milostiwě, abychom památku
bolesti Matky jeho slawíce, na její orodowání ou-
čineš šťastný z jeho smrti sobě wyzyskali. Skrze
tohož Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Na kwětnou neděli řu procesi.

Již se bere požehnaný, ř spasení swěta posla-
ný, Ježíš Krystus Nazaretský, prawý Messias ži-
dowský.

Přichází ř nim ponížený, na oslátku usazený;
by řkrze swou přiwětíwost, získal u židů dů-
wěrnost.

Skrývá w té swaté sprostnosti blest swé božské
welebnosti, a patrný důkaz dáwá, žeť cti králow-
ské nežádá.

Nehledá zemskou Forunu, jen prawdu chce na
swém trůnu w srdci lidském upewniti, a ctnosti
many wzbuditi.

Lid sprostý ctí spasitele, ratolestmi cestu stele;
mnozí Sosanna zpíwají, řlaty swé před ním metají.

O hříšný Jeruzáleme! swatých otců bludné
plémě; obrať se dnes ř Bohu swému ř Messiasí
milostnému.

Čas božího nawštíwení dobře užijme přestani;
lépe než židé užili, jenž Krysta na kříž přibíli.

Na frátřko někdy přichází Pán náš a hned zas odchází; buďmež hlasu jeho věrní, kdož wí neníli poslední.

Zosanna Otci věčnému! a Krystu, Králi nassemu, sláva i Duchu swatému z obou společně poslému. Amen.

Na dvěřmi zavřenými.

Gloria laus et honor,
sit Tibi rex Christe redemtor,
cui puerile decus promsit
hosanna pium.

Sláva, čest a díků
wzdání tobě, Kryste,
Králi! jehož mlaďátka
w plesání wděčným Zo-
sanna chválí.

Tys z Dawida pokolení, prawý Král židowský,
poslán s nebe k wykoupení na ten okřstleť zemský.

Tebě slawí nebesťkané a každé stvoření s námi,
zemskými měšťany, tobě Kryste se flaní.

Lid židowský flaty swléká, cestu tobě stele,
kwětné palmy na zem metá, wítá tě, spasitele.

Řka: Budiž požehnaný w jménu Páně jdoucí,
tenť jest, jenž měl být poslaný, Mesiáš přezádoucí.

Oni tobě smrtelnému zpívají společně; my pak
již oslawenému chvály wzdáváme wděčně.

Wroucnost jejích se zlíbila tobě, slawný Králi;
ó nech, ať dnes jest ti milá i pocta nassí chvály.

Obětování.

Tuto swaté církwe chwalitebnou píseň tobě,
ó můj rozmilý Pane Jezíši Kryste obětují,
w sjednocení té chvály, s kterouž tebe nebe
i země a wšsecko stvoření chválí, a za to

wšsecko tobě laškawě děkuji, což zde na světě po třidceti tři léta působiti a přetrpěti ráčil, pokorně tebe žádajíc, abys toho wšseho účastného mne učinil, tať abych tě za to wěčně w nebi chwáliti a welebiti mohl. Amen.

Na weliký pátek.

I.

Mch! již má být umučený Beránek neposkvrněný, Ježíš Křystus Nazaretský náš vykupitel nebeský.

Odstup to od tebe, Pane, bys položil život za mne, služebníka nehodného, a trpěl tať mnoho zlého.

Tys chtěl Pane swázán býti, newinnen jsa, na smrt jíti. O! já bych radě měl umříti, ty pať na věky žiw býti.

Já, já hoden bičowání a trním korunowání pro tať mnohá prohřešení a těžké mé prowinění.

Ty pať, jsa pln wší swatosti, dobroty, příklad wšech ctností, woliš nectně sšlehán býti, korunu z trní nositi.

Ty, jsa moudrost Otce swého, a maje wědomost wšseho, chtěls držán být za sprostého, bys smazal winy pyšného.

Mně, mně sluší pohanění a wšseliké zneuctění, jenž prawdou twou jsem pohrdal, češť boží hříchem zlehčowal.

Ty pať wší pocty jsa hoden, jakožto Otci Syn roweň, křiwě budeš obžalowán, uplwnán a políčowán.

Ty budeš počtěn za zlého zločince, smrti hodného; posledně říivě odsouzen, a já z všeho osvobozen.

Sle, již příž na tebe čeká, ježž nésti máš pro člověka; ty, jenž nebem, zemí vláadneš, dnes pod tíží jeho padneš.

Wše to by na nás sluffelo, ne pať na twé swaté tělo; my, my jsme to zasloužili, neboť jsme těžce zhřešili.

I my příž náš uchopujme, a Krysta s ním následujme: snesme w kající tichosti stawu nasheho trpkosti.

Tenť cesta příže do nebe k tobě, ó Pane, nás wede; sám Kristus musil trpěti, a pať do své sláwy wjíti.

2.

Jako Beránek newinný byl Ježíš k smrti wedený: ani úst swých neotewřel, swou bolest w swém srdci zawřel.

Tenť se protiwi císaři a bouří lid řekli Iháři: Ježíš pať wolil mlčeti, chtě dnes za náš hřích trpěti.

Twá nábožnost powěrečná, ó Synagogo newděčná! jen prawdu chce udušiti, již přišel Ježíš hlásiti.

Sle! tať umřel sprawedliwý, swých owcí Pastýř horliwý: zákon lásky, ježto učil, dnes wlastní křwí spečetil.

O řdož tať, jať on milowal: za bratry své swůj život dal: by ztracené moh spasiti, wolil ohawně umříti.

Swým vražedníkům odpustil dřívě, než ducha vypustil; lotru, jenž čest jeho hájí dí: Dnes se mnou budeš w ráji.

Děsí se wšsecko stvoření z Pána swého usmrčení; jasné slunce se zatmělo, mord Boha widět nechtělo.

Zem welkým hořem se třese, hřích ten nechce wzíti na se; stály se hřmotně pukají, mrtví z hrobu swých wstávají.

Trhá se w chrámě opona, obraz starého zákona; a jiný, dle smlouvy nové, nastává z krew Křtstové.

Obměkč se i ty člověče, hle, ta krew za tebe teče! obrať se dnes k Pánu swému, zavři srdce hřichu wšsemu.

Obrať se Jeruzáleme, swatých otců hříšné plemě; toho, jehož Bůh sliboval, Mesiáše jsi ukřižoval.

Ó činme wšichni pokání, a hledejme smilování; ať od hříchů nás umyje krew tekoucí s Kalwarie.

Ei, Kněz Boha nejwysššího wchází do stánku věčného, swou křwí otwírá nebe, pro nás hříšné, i pro sebe!

Chwálozpěw církevní: Vexilla Regis.

Sle! již králowská porouhwe ství se s hory Kalwarie, tajemství kříže swatého, nástroj spasení nasseho.

Ten, jenž tworím život dává swůj vlastní, na něm skonává; by swou smrtí život dobyl, který Adam w ráji pozbyl.

Snes království věčného Pán, že mu božství bylo proklán, aby vina byla šatá; hle krev jeho jest wylitá.

Co Dawid prorockým hlasem nám zvěstowal dávným časem, splnilo se; neb nad všemi panuje Bůh s křesťany lidmi.

Královským rouchem se stkvoucí strome na věky květoucí! Všemohoucí tě sám wybral, bys oudy Krysta pěstowal.

Šťastnýs, neb na twá ramena složena jest světa cena: těla učiněn jsa wáhou, přewážil jsi moc pekelnou.

O! křesťane, zbroje jediná! Když muš nastane hodina, rozmnož dobrých spravedlnost, hříšné pak přijmi na milost.

Tě jednotrojnost nebeská, ať chválí křesťane Andělští, jenž w swaté křesťane tajemství zawřela milosrdenství.

Písně u hrobu božího.

1.

1. (Josef z Arymathye.) Eihle! již ten čas jest přišel, Nikodeme milý, že Ježíš na křesťane umřel, bychom pospíšili, pak k Pilátowi běželi, za těla Krysta žádali a s křesťane složili, a w mém nowém hrobě položili.

2. (Nykodem.) Všem muži spravedlivý, slunce se sponuje, jakož zýtra welkonoční slavnost přiblížuje, aby zýtra mrtwá těla na křesťane tam newisela, k hoře Lepší jíti, jest čas těla s křesťany složiti.

3. (VykoDEM a Jozef.) Sem pospěšte, poběhněte, hříšníci kající! vášich očí pozdvihněte nad Krystem plačící; s námi pojďte, neměstejte, do hrobu doprovázejte Ježíše milého, pro vás, pro vás, dnes umučeného.

2. (Kající duše.) Sotwa na horu vstupujem, „Lepssi“ tak nazwanou, Marii pannu spatrujem, bolesti raněnou, brzo padá, brzo wstává, že Synáčka nedostává wýš wywýsseného, z tisíc, z tisíc jí wywoleného.

5. (Máťka boží bolestná.) Ach nebesa naříste, stály se pušte! s mým Synem útrpnost mějte, slze wylýwejte; obleč se wšecko do smutku w tom neslýchaném zármutku, widouce Syna mého, pro vás, lidé, teď umučeného.

6. Slunce, měsíc, se zatmívá, swětla newydává, nad Krystem Ježíšem želíc, wšecek twor omdlívá; co já nemám smutná máti, nad Synem hořce plakatí? Ó Synu, lásko má! ó kým s tebou mohu být pohřbená!

7. Radošná byla ta chvíle, když jsi se mně poslal a mne s archanjelským „ave“ (zdráwas) pozdrawiti kázal. Ach, jaká jest to proměna! neboť nastala hodina, že na místě „ave“ tobě, Synu, musím řícti „vale.“

8. Již se posledně můj Synu na twůj hrob ohlídám, zas cestu k Jeruzálemu s slzami políwám; na twé sflápěje, můj Synu dotud, dokud žiwa budu ní nezapomenu, nýbrž wždycky nawššěwowat budu.

9. Ačkoli já nyní s tělem pryč odtud odejdu, neodchází pak mé srdce, dokud žiwa budu; zde nechť bez přestání hoří, až posledně z cela shoří

tvé lásky prudkosti, při tvém hrobě synowski milosti.

10. (Wnučnutí dobrého svědomí.) Pohled člověče zlobivý! Kterak jest umučen ten, který jest Spravedlivý, násilně usmrcen; ó divadlo žalostivé; všemu světu litostivé, Život jest usmrcen, pro tě Syn boží umučen.

11. Ten, jenž všecko oživuje, mrtvý jest pro tebe, ten, jenž všecko posilňuje, teď leží bez tebe; Kdyby mohl uvěřiti, že Syn boží má umřítí a smrt podstoupiti, pak do hrobu položený býti?

12. O přetěžká ruko boží! jaké to znamení? proč se tě člověk nehrozi pro swá provinění? Když umírá sam božský Syn, kam přijdeš ty, jsa plný win? Bůh vlastnímu Synu neodpustil ani cizí winu.

13. (Kající duše.) Ach můj milý Spasiteli! K tobě se utíkám, láskavý Vykupiteli! w tobě naději mám; ty jsi má všechna naděje, w tobě se má duše kryje, po časném skonání učin se mnou svého smilování.

14. K swatým ranám se uteču ó Ježíssi Kryste! w zásluhy smrti obleču, mám život jistě první newinnou obmytý, s křížem swatým jsem přikrytý, Kdož té moci bude, by mne mohl odloučit od tebe!

15. Jináč nemohu obstáti, nehodné stvoření, než w tobě samým doufati, majíc celé zžření; rač se smilovat pro tebe, nezamítejž mne od sebe, duši mou posvěcuj, mysl tvými ranami osvěcuj.

16. Tělem božským mne posilni, sílo putujících, křížem proti sáblům silni, posilo věřících! Pro své swaté drahé rány buď přítomen w mém skonání, a po smrti mého ducha přiveď do království svého.

17. (Wssichni.) Poněwadž jsme smrtedlnosti wssichní podrobení, teš nad tebou s outrpností welice zemdlení, newíme, kdy nám přijde čas, bychom tě mohli spatřit zas; dej šťastnou hodinu, bychom přišli k tobě, boží Synu!

2.

Když byl Pán Ježíš pochován od swých přátel wěrných, hrob jeho byl jest znamenán od židůw newěrných.

Kámen přátelé milostní k hrobu přivalili, nepřátelé, židé zlostní, stráží osadili.

Neb se za to welmi báli, aby Pána swého o půl noci neukradli uředlníci jeho.

Toto wšecko se jest stalo pro nasse spasení, proctwí se vyplnilo k nassemu naučení.

Chcem-li s Krystem žiwi býti, s ním se wždy těšiti, musíme hříchům zemříti, s ním pohřbení býti.

Místo jemu připrawiti w stále srdce swého, to jest, w dobrém stáli býti, plníce wůli jeho.

Pochowejmež ho w swých srdcích, zmažme drahou masť kteráž z těchto wěcí wonných připrawena jesti.

S myrhy, jenž jest bázeň boží, neb ta hřích wyháni a dobré skutky w nás množí, nedá porušení.

Alloe k tomu býti má, jenž má moc čistiti, toť žiwou wíru znamená, jenž od hříchů čistí.

Modlitba nebe proráží, věci nepodobné činíc, wchází před twář Boží, že býwají možné.

Testliže tať učiníme nábožně s žalostí, w srdci swém jeho najdeme žiwého s radostí.

Dejž památku tak činiti, twého pochování,
Kryšte, šťastně nám dočkati hodu z mrtvých wstání.

Modlitba na weliký pátek.

Na tento truchlivý a žalostný den přicházím k tobě, můj nejbolestnějši Pane Ježíši Kryšte! žádaje považowati twé přehorřké umučení. Ale twých horřkých a ukrutných muk tak jest mnoho, že newím, odkud začíti a kde dokonati. Zajisté tento dnešní den byl den hněwu a pomsty, den žalosti a bolesti, den truchlení a naříkání, den bázně a strachu. Dnes přísný Otec nebeský swůj hněw nad hříchem dokázal, když jednorozenému a milému Synu swému neodpustil. Dnes swatí andělé truchlili a se rmoutili, dáblowé se radovali. Dnes nebesa i země se třásky, wšichni žiwlowé a wšecka stwoření strnuly. Dnes slunce i měsíc truchlili, dnes wšickni twojí přátelé přewelice se rmoutili; a naposledy dnes jsi od Boha Otce i od lidí byl opuštěn, a hroznou, ohavnou a bolestnou smrtí, o Ježíši, dnes jsi byl usmrcen. Nemá-liž tedy každá wěrná duše s tebou se rmoutiti, poněwadž ty až k smrti jsi zarmoucen byl, i stály se puřaly lítostí nad smrtí twou. O ubohý a opuštěný Ježíši! rozpomeň se, co jsi dnes přetrpěl. Připominám sobě wšecka twá muka, která jsi od rána, ano již w noci až do třech hodin odpoledne, když jsi ducha swého nebeskému Otci odewzdal, wyřátí musel. O kolik potupných a bolestných troků a chůzí jsi

wyřonal. Kolik tisíc ran jsi dostal a bolesti vystál, kolik žalostných a srdečných vzdýchání a nařikání do nebe jsi odeslal, kolik těžkých pádů jsi učinil, kolik ouzkoostí a smrtedlných mdlob jsi pocítil, jak velikou lítost nad twou milou matkou jsi měl, a naposled jak veliká muka a bolesti jak na těle tak i na duši i na wšech smyslech jsi přetrpěl. Twých muk jest tak veliké množství, že jich žádný člověk pochopiti nemůže. O Kryste Ježíši! jak hořký byl tobě tento den! jak každé okamžení tobě se dlouhé zdálo. O budíž Bohu žel! co twé outlé tělo trpěti musilo. Kolik přeufrutných bolestí jsi vystál při bolestném bičování, trním korunování, při bolestné chůzi s těžkým křížem, a konečně při ukrutném ukřižování, a na kříži, když jsi w nejwětších mukách swůj život skončil. O jak jest možná bylo wšsecko to snášeti, a to s nepřemoženou trpěliwostí. O nejtrpěliwější Ježíši! za wšsecko to, co jsi dnes přetrpěl, srdečně tobě děkuji, a to wšsecko na dostiucnění za hříchy tobě obětuji.

To jediné od tebe žádám, abys dnešního dne srdce mé obměkčil, aby s tebou truchliti a nad tebou lítost míti mohlo. Dnes rmoutilo se wšsecko stvoření, anjele i lidé, slunce i měsíce i skály. Ach učin, abych i já s tebou se rmoutil, obměkči mé zatvrzelé srdce, aby se opravdu zarmoutilo a nad tebou outřpenost mělo. Neb o tomto dnu jsi přikázal, jak dí Izaiáš prorok, řka: „Každá duše, která na ten den rmoutiti se nebude, vymazaná bude z lidu twého.“ Protož se obávám, abys

mne z počtu tvých wmwolených newywrhl, proto že se s nimi nad tebou nermoutím. Já silně před sebe беру, že tělu mému dnes žádné rozkosse nechci dowoliti, ale w postu, w zdrženliwosti a w mrtwění těla ten celý den hci swatě ztráwiti; nechci dnes ani marného slowa promluwiti. A to ke cti a památce tvých pěti smyslů, co dnes wytrpěly. Na zadostučinění za mé hříchy a za pokání obětují tobě twé swaté a přehořké umučení, wšsecky řájecí dobré skutky, které po celém křesťanstwu dnes se konají. Obětují tobě wšsecky pobožné slze, které dnes wylity, a modlitby, které pobožně wykonány budou. Obětují tobě wšsecka dobrowolná těl trýznění, wšsecky posty a wšsecko, cokoliw dobrého dnes w celé swaté církwi katolické ke cti twého umučení wykonáno bude. Dejž Bože! abych to způsobiti mohl, by ještě stotisíckráte více dobrého dnes ke cti twé se wykonalo s nejwětší pobožností.

Konečně tebe, ó můj Ježíši! úpěnlivě prosím, nedejž, aby twá newinná krew a twé přehořké umučení na mne zmařeno bylo, nýbrž k dosažení wěčného blahoslawnství prospělo. Amen.

Modlitba u božího hrobu.

Od Tomáše Kempenského.

O můj Ježíši! jak přelastawě jest srdce twé! Upřimné srdce twé we wšsem se s námi zděluje. My lidé se lekáme bolesti, smrti a

hrobu, zármutek swírá nasse srdce, když studená smrt od drahých přátel a miláčků nás trhá. A co jsi učinil, Pane, aby se nám při smrti nad míru nezastěšklo? Umřel jsi s námi a pro nás. Aby nám hrob nebyl tak strassný, předessel jsi nás do hrobu, odpocíwal jsi w lůnu jeho! Spasiteli můj Kryste Ježíssi! tys přišel na swět pro mne trpěti a umříti; u hrobu twého se tobě kořím a pokorně prosím, wtlačíš toto své umučení a smrt twou hluboce do duše mé, a uděl mi tu milost, abych wšseliké strasti a křiwdy jako z ruky tvé přijímal a srdečně se radowal, že také pro tebe něco snáším. O Ježíssi, pramene milosti! w twém umučení nachází každý slabý posilu; začátečníci w ctnosti dosahují horliwost, a trpící welikou útěchu.

Tak by mohly oči mé patřiti na přehrozonou smrt twou, abych se nerozplynul w slzích? Čím ty ses přecínil, Ježíssi nejmilostnější! že tak odsoudili tebe? Čím jsi zhřěšil, že tak ukrutně nakládali s tebou? Ach já — já jsem příčina twého umučení, já příčina twého usmrčení.

Já jsem byl pyšným, a tys ponížil se za mne! já byl nestřídmy, a tys lačněl na kříži; já jsem užíwál těla swého k hříchů, tys nechal ho probíti hřebami, já hřěšil a tys trpěl trest. Pročez u hrobu twého srdečné díky tobě wzdáwám, lásky nejhodnější Ježíssi! wěčné díky a sláva budiž tobě za twé přehořké umučení! Tak drahým musím tobě býti, že sám sebe za mne obětowal! Každá rána twá jest znám-

Kou přenesmírné lásky tvé. U kříže a u hrobu tvého chci rozjímati s nábožnou truchlivosťi, cos trpěl pro mne, ó Bože a spasiteli můj! Obličej twůj jindy tak krásný, a nyní tak přejinačen, až k nepoznání! Bylť rozkossí anjelům, stkvěl se na hoře Tábor jasněji než slunce; a nyní zmizela wšsecka barwa i krása, a sice proto, abych mohl patřiti věčně na božskou twář twou. Zbawen jsi byl wšsedy věci, ano i roucha swého, abych já, zprostim mé srdce wšseliké nezřízené lásky a náchylnosti k wezdejším statkům, tebe docela následowal a ozdoben byl oděwem sláwy věčné. Tys sebe nechal mrštati, aby mne Otec nebeský netrestal mnohými ranami. Korunou trnowou nechal jsi sebe korunowati, aby někdy newadnoucí fortuna věčná leskla se na hlavě mé, jestliže trpělivě zde forunu trápení za tebou ponešu.

Nechals odsouditi sebe, abys mne wytrhl z věčného zatracení. Wywěsti jsi se z Jeruzálema nechal, by ukřížowali tebe, abych já do nebeského Jeruzálema přijat byl. Tys nesl kříž swůj, abych já, zapíraje sebe, kříž swůj nesl a následowal tebe. Přibíti jsi se nechal na kříž, aby mně byl ukřížowán swět a já swětu. Tělo tvé bylo wzhůru s křížem wyzdwiženo, aby srdce moje wznásselo se k nebesům. Tys umřel a pohřben byls pro mne, abych i já zemřel swětu a wšsem marnostem jeho, abych jediné pro tebe a tebou žiw byl. Tys umřel jednou, wstal jsi, a již nikdy více neumíráš; pokorně tebe prosím, uděl i mně

tu milost, abych powstal z mých hříchů a již nikdy více se do nich nenawrátil. A protož u hrobu twého srdečně lituji wšech hříchů, jenž byly příčinou twé tak bolestné smrti, a již činím opravdové předsewzeti nikdy více nehřěšiti a tebe znou hřichy nekřizowati; znaje swou slabost, ne w sebe, nýbrž w tebe se důvěruji, že mne w pokusšení posilníš, abych více neklesl, nýbrž tobě wěrně sloužil až do smrti, a jedenkrátě oslawen z mrtwých wstáti mohl. Amen.

Modlitba k bolestné Panně Marii.

O blahoslawená Panno Maria! připomínám tobě ty nesmírné bolesti, které jsi w celý čas twého žiwota, obzvláště ale při bolestném umučení syna twého Ježíše Krysta přetrpěla a pocítila. Taký srdečný zármutek jsi měla, když tobě oznámeno bylo, že twůj milý a newinný synáček jest zajat, a když jsi jej od jednoho soudce k druhému woditi widěla. Co twé srdce mateřské pocítilo za bolesti, když jsi jej tak ukrutně zbičowaného a trním fornowaného spatřila, když jsi ortel smrti na něj slyšela, když tě s křížem potkal, když jsi ho na kříži přibitého spatřila, když tě Janowi poroučel a w nejwětších mukách na kříži sponal a mrtwý tobě do lůna položen byl. Když jsi jeho bolestné a hluboké rány prohlížela, žalostnými slzami smáčela, ústy twými je líbala, rukama se jich dotýkala, a s newypřawitedlnou žalostí k twému bolestnému srdci

jší jej tiskla. Ó kolik tisíc srdečných vzdě-
 nutí jší vypustila, kolik tisíc slzí při umučení
 jeho wylila, kolik omdlévání wystála. To
 bylo ono okamžení, kdež se vyplnilo, co ti
 prorokoval starý Simeon w chrámě, řka: „A
 twou vlastní dušsi pronikne meč!“ Ach! sed-
 merý ostrý meč tebe pronikl. Truchlím s te-
 bou w twých bolestech, truchlím nad twým
 pro mne nehodného probodnutým srdcem,
 truchlím nad swými hříchy, touto příčinou
 twých a twého nejmilejšího syna bolesti. Skrze
 ty své velké bolestné slze, a skrze bolestné
 rány a ukrutnou smrt syna twého tě prosím
 o nebezpečení mého života, obzvláště ale
 při mém skonání, při mé poslední hodině
 smrti buď mně milostivě přítomná, abych
 skrze Krysta Ježíše a swatou přímělu twou
 jednou se do nebe dostal Amen.

Litanie o umučení Páně.

Pane smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad
 námi! Pane smiluj se nad námi!
 Kryste uslyš nás! Kryste vyslyš nás!
 Otče s nebes Bože,
 Synu vykupiteli světa Bože,
 Duchu swatý Bože,
 Swata Trojice jeden Bože,
 Ježíši za třidceti stříbrných prodaný,
 Ježíši k nohoum uředníků twých skoněný,
 Ježíši, jenž jší při modlitbě na twůj nejswe-
 tější obličej padl,

smiluj se nad námi!

Ježíši od anjela posílněný,
 Ježíši w ouzkošti ducha křivým potem upocený,
 Ježíši políbením od Jidáše zrádce zrazený,
 Ježíši od buřičůw židowských ukrutně swázaný,
 Ježíši od učeďníkůw twých opuštěný,
 Ježíši, jenž jsi od služebníka biskupowa hrozný
 políček dostal,
 Ježíši od falešných svědků obžalovaný,
 Ježíši newinně k smrti odsouzený,
 Ježíši w obličeji twůj swatý uplěwaný,
 Ježíši od Petra po třikráte zapřený,
 Ježíši k Pilátowi swázaný a přivedený,
 Ježíši od Herodesa usmíwaný a zlehčený,
 Ježíši w bílé roucho oblečený,
 Ježíši hůřeji nežli Barabáš wážený,
 Ježíši metlami a biči umrštěný,
 Ježíši pro naše hříchy zedraný,
 Ježíši w šarlatové roucho oblečený,
 Ježíši trnovou korunou bolestně korunovaný,
 Ježíši třtinou ubitý,
 Ježíši od židůw na kříž požádaný,
 Ježíši k té nejpotupnější smrti odsouzený,
 Ježíši welikostí kříže obtížený,
 Ježíši z twých šatůw obloupený,
 Ježíši hřeby tupými ku kříži přibitý,
 Ježíši mezi lotry počtený,
 Ježíši na kříži wysmíwaný a zlehčený,
 Ježíši od zločince urouhaný,
 Ježíši octem a žlučí napájený,
 Ježíši Otci twému nebeskému až do smrti
 kříže poslušný,
 Ježíši kopím ukrutně probodený,
 Ježíši, z kteréhožto boku krew a woda na
 obmytí hříchůw našich tekla,

smiluj se nad námi!

Ježíši pro nás na kříži umrtwený,
 Ježíši z kříže snatý a pohřbený,
 Ježíši ujistění nasseho spasení,
 Ježíši, synu boží,
 Milostiw nám buď, odpusť nám Ježíši!
 Milostiw nám buď, uslyš nás Ježíši!
 Ode všeho zlého, vyswoboď nás Ježíši!
 Od všelikého hříchů, vyswoboď nás Ježíši!
 Od hněvu, nenávisti, i ode vši zlé vůle, vy-
 swoboď nás Ježíši!
 Od moru, hladu a wojny, vyswoboď nás Ježíši!
 Od všelikého nebezpečnstwí dusse i těla,
 Od věčné smrti,
 Skrze twé práce a noční bdění,
 Skrze twé bolestné bičování a korunování,
 Skrze twou žízeň, žíze a obnažení twé,
 Skrze twé umučení a předrahou smrt,
 W den soudný,
 My hříšníci tě prosíme, uslyš nás!
 Abys nám odpustiti ráčil,
 Abys nám milostiw býti ráčil,
 Abys nasse srdce obměkčiti a k pravému po-
 řání přiwésti ráčil,
 Abys milost Ducha swatého w srdce nasse
 wlíti ráčil,
 Abychom sami nad sebou se smilowali a sami
 nad sebou plakali,
 Abychom swými nepravostmi tebe opět z nouu
 neupřizowali,
 Abychom opravdově křesťanství, swatý, boha-
 bojný a ctnostný život jednou začali a
 do konce setrvali,
 Abychom tebe ze srdce nade všecko, bližního
 pak jako sebe samého milovali,

smiluj se
nad námi!

wyswob. n. Ježíši!

tě prosíme, uslyš nás!

Abychom w tobě wždycky žiwí byli, i také s
tebou umřeli,

Abys nám prawý pokoj, poforu a trpělivost
uděliti ráčil,

Abys nás od wšech nečistých myšlení, od ou-
kladů šabelských a od věčného zatracení
wyswoboditi ráčil,

Abys swou swatou církev zachowati a nás
někdy do shromáždění twých Swatých přij-
mouti ráčil,

Abys nás wyslyšeti ráčil,

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpust
nám Ježíši!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, uslyš
nás Ježíši!

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj
se nad námi Ježíši!

Kryste uslyš nás! Kryste wyslyš nás!

Pane smiluj se nad námi! Kryste smiluj se nad
námi!

Pane smiluj se nad námi!

Otče náš jc. Zdráwas Maria jc.

V. Klaníme se tobě, ó Pane Ježíši Kryste a do-
brořečíme tobě!

R. Neb šrže swatý kříž swět jsi wykoupil.

Pane Ježíši Kryste! jenž jsi w sšestou ho-
dinu na kříži wyzdwižen byl a swou předra-
hou krew na wykoupení hříchů našich wyliti
ráčil; pokorně tě žádáme, abys po našem
wykročení z života tohoto do králowství swého
radozně nás přijmouti ráčil, jenž jsi žiw a
králuješ s Bohem Otcem w jednotě Ducha
swatého, rowný Bůh na věky věků, Amen.

Pisně welikonočni.

Wstalť jest této chvíle ctný vykupitel, Ježíš
Křtstus mile, swěta spasitel, jenž pro hříchý nasse
rád wstawšse, rozpiat na kříži newinný náš Bůh
jediný.

Když jeho plakali smrti ženy ctné, Marie tu
stály u hrobu truchlice, anjel tu sedě tím spíše
kázal bratřím zwěstowati, že wstal Pán z mrtwých.

S srdečného hlasu reem Alleluja! tohoto my
času, řkouc Alleluja, wssickni zazpíwejme a chwalme
spasitele wssého swěta, wždy Alleluja!

Přesslechetná žena wssedšse k bratřím w dům
Maři-Magdalena, k ctným apóstolům promluwí k
ním mile, té chvíle, dějíc poselstwí anjelské, wstal
Pán zajisté.

Jenžs umřítí ráčil pro nás Křyste ctný, chtě,
by se rozpáčil hříšník wsseliký; wstals z mrtwých

s radostí, z milosti, ó popřej ctného skonání i zmrtvých wstání.

Ó slawně swou mocí do pešlas sstoupil, pešelného draha, ďábla obloupil, odtud Otce swatě, jím jaté zdáwna, již wywedl wítězně i přewelebně.

Oučastníci twoji již se radují, že smrti obojí ujíti mají; pro twé umrtwení, wzkríšení, dal jsi jim naději žiwou, že budu s tebou.

Jichž šťastné patření w twou welebnou twář, jich těl oslawení, jak slunečná zář, ó překrásná jasná a škwoucí, wždycky beze wšeho smutku i nedostatku.

Ueb slzy wšeliké z jich očí smutných, jenž muky weliké, zde nesli od zlých, již třes na wěky, a díky budou tobě wždy wzdáwati, wěčně chwáliti.

Amen zpíwající my Alleluja, wšickni welebíce řkouc: Alleluja! síla, moudrost, jasnost, čest i moc, Beránku, jenžs nás wykoupil, swou křwí obmyl.

Dejž Pane dojíti nám té radosti stánek, s tebou míti, w té oučastnosti, w tom nebeském ráji, w twé twáři, kdež se wšickni wywolení wěčně radují.

2.

Třetího dne wstal spasitel, z mrtvých swěta wykupitel, radujme se, weselme se.

Jenž před Pilátem odsouzen a na kříži jest umčen, s lotrem do ráje uведен.

Plačíc jeho bolesti, ženy nesly drahé masti, chtíc jeho tělo mazati.

Swatá Máři-Magdalena, plačtiwá řasíci žena, Jakubowa a Salome.

K nimžto anjel slawný řekl, toho wy ženy hleďte, toho již w hrobě nemáte.

Alle jděte a pospěšte, do Galilee se ptejte, tam ho zajiště uźříte.

Žned jsou ženy nemesskaly, do Galilee se braly, učedlníkům powěděly.

Wesel se říše nebeská, anjelská i archanjelská, wssični kůrowé anjelssti.

Když Pán Ježíš Krystus umřel i hned jest nám ráj otewřel, Swatě w temnostech nawssitiwil.

Pekelnici otewřete, Stwořitele swého pusťte, již žádné moci nemáte.

Takž jsou ten hlas uslyšeli otcowé swatí w tu chwíli přewelmi se zradowali.

Řkouc: wítej náš přežádoucí Spasiteli wsemohoucí, tebeť jsme zdáwna žádali.

Král slawný peklo obloupil, po smrti do něho wstoupil, swé wolené wyswobodil.

Raduj se wsecko stwoření na den Ježíše wzkršení, chwálíc jeho oslawení.

Žpiwejtež wssični ptáckowé již weselej nežli prwé, moci swého stwořitele.

Puķeje se i stromowé, zeleneje se lesowé, loufy kwití wydáweje.

Sory také již pleseje, pahrbkowé poskakuje, zahrady užiteť deje.

Rosa padej na winnice, úrody deje chmelnice, wydej owoce sstěpnice.

Wssiční lidé se weselte, Alleluja prozpěwujte, čest, chwálu Bohu wzdáweje.

Wzdejmež chwálu Twůrci swému, Jezu Krystu nebeskému, milému Duchu swatému.

Wšse jednomu Zospodinu, ať nám wšsem odpustí winu, popřeje w nebi přibytku.

Kryšte pro twé oslawení, dej nám hříšňůw odpustění, s tebou w nebi přebýwání.

3.

Pán Jezíš Krystus wstal z mrtwých, Alleluja! I potěšení lidí hříšných, alleluja!

Tenžto smrt hořkou podstoupil, alleluja! aby nás hříšné wykoupil, alleluja!

K hrobu Marie chwátaly, alleluja! by tělo jeho mazaly, alleluja!

Anjela pať tam uzřely, alleluja! od něhož radost slyšeli, alleluja!

Těšil je, by se nebály, alleluja; w Galilei ho hledaly, alleluja!

Řka: ucedlníkům powězte, alleluja! že frál sláwy wstal zajiště, alleluja!

W tu slawnost welikonoční, alleluja! pochwálen buď Pán Bůh mocný, alleluja!

Tenž jest nerozdílný w Trojici, alleluja! Jehowa wždy trwající, alleluja!

4.

Bůh náš wšsemohoucí wstal z mrtwých žádoucí; chwalmež Boha weseli, toť nám wšsem písmo welí, Pane Bože náš.

Ležel tři dni w hrobě, dal prohnati sobě boť, ruce, nohy obě, na spasení tobě, hříšný člowěče.

Wstaw dábla ukowal, peklo wybojowal, to wšse pro swou milost, dej nám věčnou radost, Pane Bože náš.

Jezu Kryste wstal jsi, a nám příklad dal jsi,
že máme z mrtvých wstáti a s tebou přebýwati,
Pane Bože náš.

Pane náš Ježíši, uslyš svojí říši, nás hříšné
křesťany, pro tvé swaté rány, Pane Bože náš.

Marie Panny Synu, odpusť hříšným winu,
Pane Jezu Kryste, jenž jsi wstal zajisté, Pane
Bože náš.

Odpusť nasse zlosti, wšech nás bludůw sprostij,
dej nám pro swou dobrotu swaté církwe jednotu,
Pane Bože náš.

O Králi nebeský! uslyš swůj lid zemský, zbaw
nás nouze této, dej nám dobré léto, Pane Bože náš.

Uslýš nasse hlasy, dej pokojné časy, Jezu Kryste
králi, ať tě twůj lid chválí, Pane Bože náš.

Ty máš plíče nebe, my prosíme tebe, řdyž bur-
deme mříti, rač nám otewřítí králowství wěčné.

Boží milost řekla: pojď Udame z pekla, pojmi
swoji rodinu, poděkuj Hospodinu, Pane Bože náš.

Maria žádoucí, s nebes růže stkwoucí, pros za
nás Hospodina, swého milého Syna, Pane Bože náš.

Wšickni Swatí proste, nám k tomu pomozte,
bychom s wámi bydleli, Jezu Krysta chválili,
Pane Bože náš.

A my w tomto domu radujme se tomu, že Pán
Krystus z mrtvých wstal a nám hříšným milost
dal, Pane Bože náš.

K tobě my woláme, o milost žádáme, Pane
Jezu Kryste, jenž jsi wstal zajisté, Pane Bože
náš.

5.

Křystus Ježíš nazaretský, kterýžto umřel
za všecky, wstal wítězně třetího dne, wzal tělo
oslawené.

Jehožto wzkríšení slawíce, s wděčností pama-
tujíce, Alleluja prozpěwujme a jemu se radujme.

Neboť jest první o wzkríšení, všem zwoleným
k utěšení, wstal w těle duchowním, stkwoucím, w
radostrném přezádoucím.

Takť jest na něj to sluffelo, aby jeho swaté
tělo newidělo poruffení, než wěčné oslawení.

Onť nás z smrti wyswobodil, w naději žiwou
porodil, bychom z této smrteelnosti sili za ním do
radostrti.

Uč nyní těla smrteelná schowáwají se nesličná,
wstanouť z hrobů k oslawnosti, k žiwotu i k
jasnosti.

W němžto wsselickou slzu jich i lkání odejme
od nich, řdyž se w nich diwný ukáže w swé ne-
wymlumné sláwě.

Kdož zde jsouce rozsiwají, semena s pláčem
metají, majíce naději w jistotě, snášejí to wše
pro tě.

A w práce se wydáwají, berouc kříž se zapí-
rají, wezmouť krásu utěšení od tebe při wzkríšení.

Nebudouť již wíc lačněti, ni horka, žízň tr-
pěti, přijdouť k studnicím wod žiwých, božských
rozkoší plných.

O tom radostrném wzkríšení řáže apofftol w
swém čtení, a w listu k Tymotheowi píše těmito
slowy:

Ná to ty vždycky pamatuj, že wstal z mrtvých Křstus, Pán twůj, tím se potěšuj w zármutcích, we wšech prácech a štutcích.

Bojuj jako dobrý rytíř, služba Křstůw, wěrný pastýř; pracuj pro jeho zwolené, mzdou drahou wykoupené.

Než, jestli my s ním zde zemřem, také spolu s ním obživnem; budem-li spolu trpěti, budem s ním králowati.

Majíce to napomenuti, jimž nás k dobré práci nutí, prospíwej každý w milosti, stoje w své powinnosti.

Než tak zde svého spasení, majíc w Křstu založení, dojdem i sláwy nebeské, kdež jsou chwały anjelské.

Děkujmež Bohu nassemu, žeť nás přitáhl k Synu swému, w jehožto slawném wítězství naděje nasse se štěstí.

Než on sřze moc sláwy své změnil tělo ponížené, přiwede nás k oslawnosti s sebou až na wýsosti.

Xcemež Amen Alleluja, budiž tobě wěčná chwála, čest, welebnost i císařství z toho milosrdenství.

6.

Radujme se wšickni nyní, činíc weselé zpíwání na den Božeho wzkrísšení, Alleluja.

Než jest wstal z mrtvých Křstus dnes, jsa nad smrti slawný wítěz, aby nás pojal do nebes. Alleluja.

To zwěstowal anjel slawný, w swětlém rouffe welmi krásný, od Boha Otce poslaný. Alleluja.

Ženám, kteráž k hrobu přišly, drahé masti s sebou nesly, aby Ježíše mazaly, Alleluja.

Křka jím, že jest wstal z mrtvých Pán, kterýž byl tuto pochován, toť já jistě zvěstuji wám, Alleluja.

Milý Ježíši wzkrísšený, krásným tělem obdařený, s Bohem Otcem oslawený, Alleluja.

Rač nám odpustiti winy, pro twé swaté drahé rány, kteráž w světě trpěls za ny, Alleluja.

Řcemež spolu wssickni: Amen, by nás minul wěčný plamen; rač to dáti Kryste Amen. Alleluja.

7.

Wesel se nebes králowno, Alleluja! plesej swěta císařowno, Alleluja.

Ueb Syn twůj, jehožs nošila, Alleluja! wstal z mrtvých matičko milá, Alleluja.

Jehožs mrtvého plakala, Alleluja! wstal z mrtvých Krystus, twá chwála, Alleluja.

Tělo, jenž nahé wiselo, Alleluja! w rousse sláwy se zastkwělo, Alleluja.

Rány jeho jsouc zhojeny, Alleluja! stkwí se co drahé kamení, Alleluja.

Twář prw bledá a zšinalá, Alleluja! jako slunce bleš wydala, Alleluja.

Oči smrti zamračené, Alleluja! jak hwězdy jsou oswícené, Alleluja.

Tělo jeho, prw smrtešlné, Alleluja! učiněno ne-smrtešlné, Alleluja.

Již wšsecek krásný a šťastný, Alleluja! více než slunce jest jasný, Alleluja.

W té své slávě a jasnosti, Alleluja! zůstane až na věčnosti, Alleluja.

Raduj se z té slávy jeho, Alleluja! přimluw se za nás u něho, Alleluja.

Předzpěw místo kapitolý.

„Tento den jest, který nám učinil Hospodin, a protož weselme se a radujme se w něm“ (Žalm 117.)

V. Pán Ježíš Křtstus wstal právě alleluja.

R. Wstal z mrtvých, jak předkem prawil, alleluja.

Modlitba po písních něšporních (str. 187.)

Písně modlitebné při procesi na swatého Marka, w řížové dni, jako též w obecných potřebách.

1.

Modleme se Otci swému w pokore a w tichosti, w Trojici nedílnému, kterýž jest na výsošti; tenť se smiluje nad námi, zač ho prositi budem, nebudem ošlyšení.

Ali Pán ráčil mluwiti k uředníkům swým milým, když měl od nich odjíti, promluwil jakožto k wěrným, řka: zač prositi budete, prostředníka mne máte, we jménu mém wezmete.

Tlučmež na dwěře jeho, pokud chce otewřiti, přestanouc wšeho zlého, neb máme oduš jíti, před Pána welmi moudrého, ortel hrozný slyšeti na člověka hříšného.

Ó zoufalý člověče! proč jsi tak zatvrzelý? že se dáwáš swéwolně w přeukrutné trápení, věz, že rukojmí nebude, jestli we věčný oheň život twůj poddán bude.

Ali, dvěře otewřené Pán milosti daruje, každý, kdož prosí, bere, ať se hříšůw waruje. Nebude w ničemž oslyšán, tak ráčil zaslíbiti věřícím náš milý Pán.

Otče náš! jenž jsi w nebi, prosíme twé milosti, slyš nás hříšné na zemi w této bídné žalosti: posvěť nás swým jménem swatým, nad námi zwítěžiti nedej dáblům prokletým.

Přijdiž k nám králowství twé nyní, také při smrti, neopustěj owcí swých, kterézs ráčil stwořiti; již se na milost dáwáme, jakžkoli ráčíš chtíti, staň se vůle twá Pane.

Chléb duffem k obživení vždy, náš Otče nebeský! též tělům k pospelnění náš wezdejšší a zemský; ty, jenž nebem, zemi vládněš! poكرم napřed duchovní i tělesný dej nám dnes.

Odpusť nám naše winy, jakož my odpouštíme každému nepříteli; neb twým slibům věříme, že též ráčíš odpustiti w den nejžalostiwější, w počet věrných přijíti.

Zbaw nás i pokusení na duši i na těle, rač dáti posílnění, ať můžem nepřitele toho, jenž nám chce sřoditi, přemoci sřze tebe, a tak dej zwítěžiti.

Tě nejmnocnější Bože! samého wyznáváme w této swaté modlitbě, k tobě se utíkáme, abys nás ráčil slyšeti, we jménu Syna twého wssecky věrné ipasíti.

2.

Přísný soudce wšech hříšníků! Otče wěrných služebníků! jenž na nebi panuješ, třeceš, a odměňuješ. Ach! wyslyš naše modlení, odvrát od našich stawení mor, hlad, wojnu, soužení; dej nám chléb každodenní.

Každý den wšemu stwoření ty stačíš dát wyživení; nebs nesmírně bohatý, a Bůh plný dobrot. Ach! wyslyš ic.

Jenom z twého přičinění daří se nám pracování; pole se zelenají, a užitel dáwají. Ach! ic.

Ty sám slunečnost zřizuješ; ty zem deštěm oblažuješ; tys hospodář pečlivý, Otec wšech milostivý. Ach! ic.

Tenkrátě jenom ustáváš a nám swých darůw nedáváš, řdyž tě pohnem k přísnosti hříchem a nepravostí. Ach! ic.

Řdyž čerw škodný se splemí, strom hryze, škodí osení; dle twé wůle se děje, trest za naše hříchy je. Ach! ic.

Řdy častý déšť, přival welký řazí obilí a loupy, činí twá spravedlnost, třece naši nepravost. Ach! ic.

Řdyž při welkém parnu letním wšecho ztlučíš trupobitím, co na polí zrostlého, jest metla hněwu twého. Ach! ic.

Řdyž hřmí nebe a hrom tříská; řdyž oheň ze wšech stran blíská: tehdaž teprw proniká strach twé moci hříšníka. Ach! ic.

Řdyž nemoce, rána morná města prázdní, hroby plní, šetříš na prowinění newděčného stwoření. Ach! ic.

Když wojna lidi morduje, oheň pálí, hlad su-
žuje; tenkrát tě k prchlivosti pohnuly nasse zlosti.
Ach! 1c.

Jdyž nám padá dobytek a s ním hyne náš
užitek; jen hřích náš na něm tresceš, jenom nás
pokárat chceš. Ach! 1c.

We všem jsi Pán spravedlivý, chceš pak vždy
být milostivý, když my jen nehřešíme, ale dobře
činíme. Ach! 1c.

Vše svou velkou moc ukázal, za času Jozefa
poslals sedmero let ourodných, a tolika neplo-
dých. Ach! 1c.

Za času Achaba krále trestals přísně Izraele,
nedal jsi půl čtvrtého roku deště žádného. Ach! 1c.

Zdalo se, že se zavřelo nebe, by již nepršelo;
to pro modloslužebnost, lidu tvého newděčnost. Ach! 1c.

Tenkrát předt divným způsobem Eliáš se ptal
chlebem, když hlad všudy panoval, a lid hříšný
sužoval. Ach! 1c.

Pak jen na pravé pokání Eliáš přimlouval,
oblohu jsi otevřel, by déšť zas na zem pršel.
Ach! 1c.

Pohni i tě k smilování, ó Pane! nasse pokání;
jestliś pro nasse hříchů zeslal tak bídné časy. Ach! 1c.

Ach již anjel schová meč svůj a přestane tre-
stat lid tvůj, když my hříchů želíme a vše zlé
opouštíme. Ach! 1c.

Nyní plní důvěrnosti půjdeme hledat své ži-
vosti; ty Pane nás požehnej a zemi ourodu dej.
Ach vyslyš nasse modlení, odvrát od našich sta-
vení mor, hlad, wojnu, soužení; dej nám chléb
každodenní.

Za ourodu zemskou.

Račiz Pane požehnati, Jezu Krysťe! a od
šťázy zachowati, uslyš hlas náš Pane Jezu Krysťe!

Na poli wšseho osení, Jezu Krysťe! owoce, ta-
ké waření! uslyš ic.

Žimy, mrazu, krupobití, Jezu Krysťe! powětrí
a hromobití; uslyš ic.

Bože, nedej usťkoditi, Jezu Krysťe! rač sám
osení hájiti; uslyš ic.

Neb bez twé wůle jeden vlas, Jezu Krysťe!
nezhyne ani z hlavy vlas! uslyš ic.

Smiluj se Bože nad námi, Jezu Krysťe! učin
swou milost zde s námi; uslyš ic.

Dej pokoj, čas pohodlné, Jezu Krysťe; a dejž
nám ourody hojné; uslyš ic.

Wzdal od nás drahotu a hlad, Jezu Krysťe!
a nasse neprawosti zhlad; uslyš hlas náš, Pane
Jezu Krysťe!

Za děšť.

Bože Abrahamůw, fráli, Pane pánůw, myť
prosimě tebe, dej nám rosu z nebe, Pane Bože náš!

My, jenž w tě wěřime, Ježíšsi prosimě, smoe
ourodu země, dej nám k chlébu šimě, Pane Bože náš!

Uslyš hlas nasse, jako Eliáše, proroka, řdyš
uslyšel, hned s nebe děšť pršel, Pane Bože náš!

My k tobě woláme, twou milost chwálíme, rač
nás uslyšeti, děšť tichý nam dáti, Pane Bože náš!

Děšť nebesa dejte, rosou zalíwejte stromy i ze-
liny, louky i dědiny, Pán Bůh buď s námi!

Jenž swlažuješ hory z pokladůw swých s hůry,
napoj nassi zemi, neboť welmi žízní, Pane Bože náš!

Račiz dáti plodnost, bychom měli živnost z rostů
twého skutku, zbawiž nás zármutku Pane Bože náš!

Jsouc dost nasycena nasse země skalná, vydáť
trávu dobytčům, hledieť k twým swatým skutkům!
Pane Bože náš!

K služebnosti lidště, z milosti twé božště, bylinu
rač dáti skrz děšť ať můž růsti, Pane Bože náš!

Země ať chléb vydá, byť nebyla bída, nám
wssechněm hříšným lidem, ať nemřeme hladem,
Pane Bože náš!

Smiluj se, prosíme, w tebe jenž věříme, učin
pro twou dobrotu, znaje naši robotu, Pane Bože náš!

Ač my nejsme hodni, hřešice den po dni, pro-
siti od tebe; učin sám pro sebe, Pane Bože náš!

Nuž, my wšickni spolu, jsouce w božím domu,
prosme jeho milosti, ať nám dá děšť s výsosti
Pán Bůh buď s námi!

My k tobě voláme, za pomoc žádáme, ó smiluj
se nad námi, nad twojími služami, Pane Bože náš!

3.

Bože věčný sám pro sebe, wylej, wylej rosu
z nebe, nechť prší na zem wyprahlou, učin jí k
úrodě spráwnou.

Tučnost, jenž má půwod z tebe, wylej, wylej
rosu z nebe, ať průchod swůj má wolnějšť k naší
potřebě wezdejšť.

Slíbils, zač hčem prosit tebe, wylej, wylej
rosu z nebe, že dáti chceš z swé milosti, splň ten
slib nyní z výsosti.

Eliaš, řdyž prosil tebe, wylej, wylej rosu z nebe, přšel děstí hned w hojnosti ř užitečné potřebnosti.

Nechť i my jsme milí tobě, wylej, wylej rosu z nebe, slyš milé naše toužení, pro Krystowo zasloužení.

Majíce žiwnost od tebe, wylej, wylej rosu z nebe, ať jméno twé slawně ctíme, s wděčností díky činíme.

Příznež se ř nám w smutné době, wylej, wylej rosu z nebe, ať se bezbožní zastydí toho, že skutky twé widí.

Učiň to pro spravedlivé, wylej, wylej rosu z nebe, jakžs jsi někdy ohlassel, řdyžs zlych pro dobré šanowal.

Půjdeť z toho chwála tobě, wylej, wylej rosu z nebe, Otče, Synu, Duchu swatý, Bože jediné podstaty.

Amen věrní spolu rceme, wylej, wylej rosu z nebe, buď milostiw swému lidu, sejmi z něho wěcnou bídu.

4.

Rač se ř nám Pane šloniti, Jezu Kryste! zemi děstěm pokropiti; uslyš hlas náš Pane Jezu Kryste!

By každá polní bylina, Jezu Kryste! čerstwým děstíčkem okřála; uslyš ic.

Otče wssemohoucí Bože, Jezu Kryste! from tebe řdož nám spomůže; uslyš ic.

K tobě my se utíkáme, Jezu Kryste! ourodu zemskou žádáme; uslyš ic.

Wyslyš nás w této potřebě, Jezu Krysťe! dej srdci toužit po tobě; uslyš ic.

Wzhledniž na naše potřeby, Jezu Krysťe! sady, loufy, role suché; uslyš ic.

Račiz zemi obwlažiti, Jezu Krysťe! dešť s nebe na nás dešťiti; uslyš ic.

Zustá a tichá rosička, Jezu Krysťe! wšech obweselí srdéčka; uslyš hlas náš Pane Jezu Krysťe!

Za wyjasnění a pohodlný čas.

I.

Pane Bože Abrahamů, Králi a Pane wšech pánů, my prosíce s ponížeností, žádáme twé welebnosti.

Rač z Nebe pohledět swýma očima swato-swatýma, kterať na poli nyníčko, (leží) (stojí) pěkně obilíčko.

Zachowej od wod rozliti, od přivalu, frupobiti, bouře, hromobiti, škody i od každé zlé příhody.

Zastaw oblačky nebeské, ať již na ourody zemské neleží se tať dešťowé, ani prudeí příwalowé.

Dej tiché a jasné časy, prosíme zbožnými hlasy, dej pěkně jasné sluníčko na tať zdárné obilíčko.

Atby beze škody státi na poli mohlo (zrátí) (wyschnouti) do stodol sklízeno býti, lidem k užítku přijíti.

Tať, aby wšickni, poznali, a místo u sebe dali tomu, žes ty wšemohoucí Bůh a dárce sám wšech věcí.

Učiniž to Abrahamů, Bože a Pane wšech pánů, abys od nás byl zde slawen nyní i na wěky. A.

2.

Žospodine všemohoucí, všecky věci jsou w tvé moci! Ty jsi nebe, země správce, desťte i jasnosti dárce.

Ž tvé moci slunce vychází, své paprsky na nás hází; ohněm svým půdu zahřívá a ř zřůstu bylin prospívá.

Každý tvor ř cili dobrému, každý ř prospěchu nashemu jest sic od tebe stvořený, nijádný ř zlému žřizený.

Jen pro hřích náš a nepravost, řdyž chceš žkrotit naši bujnost, někdy tvé milé stvoření činíš nástrojem soužení.

Jako jsi za času Noe pro nepravost, hřichy mnohé, ráčil všecko potopiti, a hory wodou přirýti.

Takť i nyní smutné nebe, žeť jsme urazili tebe! wptýká nám hřichy nasse, řřz špatné desťtivé časy.

Ždá se, že časté řssení jest jen wýstražné řwílení, a pláč nebeské oblohy, pro žpurnost a náš hřích mnohý.

Slunce w mračně jsouc den po dni, řwědčí též, žeť jsme nehodní, aby nám jasné řřpítilo, a zem ř ourodě zahřálo.

Ó! smiluj se Slitowníče, vzdal již powodně wichřice, a netrestej w prchliwosti, lidu řwého nepravosti.

Než hle pokání činíme, hřích a nectnost opouřtíme, tvé vůli se podmaňujem, ctnosti wěrní býť řlibujem.

Ó rač desťte zastawiti a zem mokrou usuffiti; ať jasným sluncem řřypřena, wzejde z ní ouroda hojná.

Odwrať sřkodné hromobiti, hřímání a frupo-
biti od pol i našich přibytků, a wřech wездеjších
požitků.

Moc twou welkou Pane známe, jen na tě své
žření máme; ach! hněw svůj již od nás odwrať,
s milostí swou k nám se obrať.

Mocný jsi Pane ze wřeho, i co se nám zdá
být zlého, dobré obecné wzbuditi, a nám k sřtěstí
obrátití.

Přispěj i nám w protiwenství, sřetři na nebez-
pečenství, nimž jsme smutní obřlícení a přej času
wypjasnění.

Amen! wřični rceme spolu, majíc své doufání
w Bohu, že wřeco to, oč prosíme řrže Krysta
obdržíme.

W čas drahoty a hladu.

Nikdy Bůh sprawedliwého newypouřtí z
řrdce swého, má naň pozor, jej sprawuje a moci
řwonu opatruje.

Řrmí, řhowá, obhazuje, dobrými wěcmi daruje,
nižádného neopouřtí, byť pař bydlel i na pouřtí.

Řrál Dawid to dořwědčuje, sám na sobě uřa-
zuje, že mlád byl, potom se řřtaral a mnoho lidí
přečekał.

Wřřak nikdy sprawedliwého newiděl opuřřtěného
od Boha, w němž pořžehnání řestí mnohé darowání.

On zástup na pouřtí řrmil, řdyž řlowa jeho
řilen byl, ze dwou ryb a z pěti chlebů nasýtil pět
tisíc lidu.

Mezi lvy Danielowi oběd po Sabakufowi poslal tam, aby nezbynul, ale k němu se přivínil.

Protož sobě nestejšejme, w Bohu potěšení mějme, buď že budem nouzi míti, buď nedostatek trpěti.

On dá nám své požehnání, bude přítomen vždy s námi, po této pak smrtelnosti přivede nás do radosti.

Wzývání Boha církevní při procesi.

Exsurge Domine. | Powstaň Pane.

Powstaň Pane! spomož nám, neboť ty jsi pomocník sám, a vysvoboď nás od zlého, skrze slávu jména tvého, Alleluja, Alleluja.

Pane ussima swýma jsme slychali * otcové naši nám vypládali.

Sláva Bohu Otci i jeho Synu * i Duchu swatému utěšujícímu * jakož byla na počátku nyní i vždycky * tak budiž bez skončení po věky wsecky.

V. Zhřessili jsme Pane, s otcí našimi,

R. Nespravedlivě jsme jednali, nepravost činili.

Smiluj se prosíme Pane nad čeledí svou, a za orodováním wssch Swatých, dary laskavosti otewři, sstředrotu dobrotivosti vyslyš. Skrze Krysta Pána našeho.

Da pacem

|

Dej pokoj.

Uděl Pane pokoj, vzdal wálečné rozbroje, řdyž pak wojna nastane, bojuj ty za nás Pane.

Neboť nemáme jiného, from tebe, Boha nasseho, jenž by nás obraňoval a w čas ten opatroval. Alleluja, Alleluja!

V. Staň se pokoj z moci twé, Alleluja!

R. A hojnost we věžích twých, Alleluja!

O Bože, od kteréhož swaté žádosti, dobré rady a pravé skutky pocházejí; dej služební-
kům twým ten pokoj, jehožto svět dáti ne-
může: by srdce nasse twým příkázáním pod-
dané, i časové nassi bez strachu nepřátelského
pod ochranou twou pokojní byli. Skrze téhož
Ježíše Krysta Pána nasseho Amen.

Contere

|

Žetři.

Žospodine! w twé síle rozptyl wsse nepřátele
křesťanského náboženství, a odvrát wsse protiwenství,

Od církve twé milé choti, ať pohan s námi
zanotí, ó nenít Pána jiného, from tebe, Boha na-
sseho. Alleluja, Alleluja!

V. Naplň twář jejich zahanbením Alleluja,

R. A budou se jménu twému klaněti Žospodine,
Alleluja!

Wšemohoucí věčný Bože! w jehožto ru-
kou jsou wsecky mocnosti a práwa wsech krá-
lowství: wzhledni milostivě k pomoci kře-
stianstva, aby pohanskí národové, jenžto na
wzteklost swou se spoléhají, moci ramena
twého rozptýlení byli. Skrze Ježíše Krysta
Pána nasseho. Amen.

Domine rex

|

Králi Pane.

Králi, Pane pánůw! Bože Abrahamů (w čas sucha) obwlaž rosou s nebe twářnost suché země, (w čas mokra) popřej teplou jasnost, ohřej země twářnost.

Ať nám žiwnost dává, a lid twůj uznává, že ty jsi Pán a Bůh náš, jenž potřeby nasse znáš, Alleluja, Alleluja.

V. Pán popřeje deště (neb jasnost), Alleluja!

R. A zem wydá swou ourodu, Alleluja!

Ó Bože! w němž žiwi jsme, se hýbáme a trváme, popřej nám potřebneho (deště, neb vyjasnění), bychom časnými prostředky zao-
patření jsouce, věčné zboží tím snažněji vy-
hledawali. Skrze Ježíše Krysta Pána na-
šeho. Amen.

V. Staň se s námi milosrdenství twé, Alleluja!

R. Jakož jsme doufali w tebe, Alleluja!

Modlitby církwe twé, žádostmi Pane smí-
řený! připust, aby po zwítězených protivenst-
vích a bludech wšelikých w bezpečném pocho-
tobě služiti mohla.

Wšemohoucí věčný Bože, který chceš, aby
wšichni spasení byli a žádný nezahynul, shledni
na duše lsti ďábelskou swedené, aby po odlo-
žené kacířské zlosti, bludných srdce zmoudřely,
a ku twé prawdy jednotě se opět nawrátily.

Račiz o Pane, prosíme, smilowáním twým
swazky hříchů našich rozvázati a na přimluwu
Marie Panny, patrona kostela nasseho sw. A.
a wšech Swatých, nás služebníků a služeb-

nice twé, nasse dobrodince a wšsecky nasse u-
sedlosti swaté a neposstwrněné zachowati; rač
nasse přátelé, příbuzné i domácí a známé od
hříchů očistiti a ctností ozdobiti; popřej nám
pochoje a stálého zdrawí; odwrať od nás wšsecky
widitedlné i newiditedlné nepřátele, wzdal žá-
dosti tělesné; uděl powětří pohodlné a poze-
hnej ourody zemské; zapal w srdci přátel i
nepřatel nassich oheň své lásky; rač i (město,
osadu neb farnost) nassí V. se wšsemi obywa-
teli jejími, od moru, hladu, wálky, pádu do-
bytka a wzteklosti newěřících neobrazené (nou)
uchowati, a wšsem wěřícím živým i zemře-
lým na onom swětě života a pochoje wěcného
popřiti. Rač papeže nynějšsio V. (cisáře neb
krále) teď panujícího V. biskupa nasseho V.
a wšsecky duchowní i swětské wrchnosti, jakož
i wšskerén lid křestanský od wšseho proti-
wenstwi opatrowati, a požehnání své swaté
wždycky se nad námi wznásej. Skrze Ježíše
Krysta Pána nasseho. Amen.

V. † Nechť nás wyslyší wšemohoucí a milosrdný
Pán.

R. Amen.

V. † A Dusse wěrných skrze milosrdenstwi Boží ať
odpočívají w pochoji.

R. Amen.

Na nebewstoupeni Krysta Pána.

1.

S^vtrydcatého dne ráčil se bráti Ježíš Krystus milý k Otci wstoupiti na nebesa slawně, důstojně, na prawici jest posazen, jasně oslawen.

W majestátu slawném Pán Ježíš sedí na jeho jásnou twář anjele hledí, před ním se skloňují, zpíwají bez přestání: swatý, swatý, swatý říkají.

Čtyrmecítma starcůw líbezňě hrají, nástroje hu-debné w rukou swých mají, sladce plesajíce, sloužíce Ježíšsi Krystu milému, Králi slawnému.

Pannenska Maria i aposstolé, panny, wyzná-wači, patryarchowé, swatí mučedlníci, proroci, w jásnou twář Ježíše, hledí, wěčně se těší.

Ž Ježíše milého, Pána slawného, krále důstoj-ného, arch-anjelského, beránka božího, mocného, jenž po swém slawném wítězství w nebesích se stkwí.

Slawně wywýssený Kryste Ježíšsi, rač nás při-posjiti k nebeské říšsi, ať tobě radostně, líbezňě na wěky chwálu wzdáwáme, wšickni sloužíme.

Amen Alleluja, budiž čest, sláva, Otci také Synu věčně vzdávaná, i Duchu svatému milému, císařství, velebnost síla, rcem Alleluja, Amen.

Kapitola.

„První zajisté řeč učinil jsem o Teofile o všech věcech, kterých začal Ježíš činiti a učiti až do dne, v kterémž přikazuje apostolům skrze Ducha svatého, které wyvolil, vzat jest.“ (Skutk ap. 1.)

Chwalozpěv církevní: Salutis humanae Sator.

Twůrce spasení nasseho, poklade srdce lidského, Ježíši! světlo věřících, lahůdko tě milujících.

Takáž láska s trůnu twého w tělo člověka hříšného s nebe na zem tě přitáhla, a hřích náš na tě uvrhla.

Žeť jsi smrt kříže podstoupil, bys nás od věčné vykoupil, a nám získal život věčný, w slávě tvé pokoj bezpečný.

Tu práci dnes dokonaje, odcházíš do svého ráje, uvěďst w božské společenství nasse bídné člověčenství.

Wedeš s sebou Otce swatého, w temnosti zdáwna zajaté; vcházíš w místo sídla swého, na pravici Otce swého.

Křž všichni nebes duchové, křž všichni zemští tvorové Pane! před twou důstojností sehnou kolena s wroucností.

Ó mocnáři zvelebený, králi věčně powýšený! sblédni na své bratry w těle, nenechej nás osiřelé.

Possli k nám Ducha swatého, bychom sloup blaha pravého na ctnosti zde založili, zákon twůj wěrně plnili.

Odpusť nassím prowiněním, ať srdcem wzhůru wzdwíženým tam, kde pravý poklad máme, u Boha s tebou messkáme.

Bychom, když přijdeš s wýsosti soudit swět w swé welebnosti, místo soudce k nám přísného, nassli smírce lastawého.

Ten, jenž dnes jať wítěz slawný wstupuje do nebes brány, buď od nás wssech ctěn a chwálen až na wěky wěků.

V. Wstoupil na nebesa k Otci swému a k Otci nassemu Alleluja!

R. Wenechej nás Pane osřelé a possli nám s swými dary swého Ducha swatého. Alleluja.

Popřej wssemohoucí Bože! abychom tať, jať wěříme, že jednorozený Syn twůj a náš wykupitel na nebe wstoupil, i my Duchem nyní již s ním w nebi přebýwali. Skrze téhož Krysta Pána nasseho. Amen.

Na sezlání Ducha swatého.

I.

Jako: Třetího dne wstal Spasitel.

Dnešního dne splnilo se wyrčení Pána Ježíše, apostolům z jeho říše.

Sešlal jim Ducha swatého, naplnil jich srdce z něho, utěšitele milého.

Již se jest to naplnilo, což prorokováno bylo, radujme se wšickni z toho.

Skrze Joele proroka řekl Bůh, wplím mého Ducha na milého služebníka.

A budouť prorokowati, krásná widění wídati, diwné věci wšem mluwiti.

Přišel na ně welmi rychle Duch swatý u prud-
fém wětre, zapálil sebou jich srdce.

Apostolé milí swatí, naplnění jsouc radostí,
Ducha swatého milostí.

Wšech jazyky jsou mluwili, Boží a věci veliké, wšichni se tomu diwili.

Teb jsou byli shromáždění w Jeruzálemě, rozliční národové z mnohých zemí.

Jedenkaždý swůj jazyk znal, jakoby řeč od nich byl wzal, Duch swatý w tom se spravowal.

Prosimet Pane Ježíši, possliž i nám z twé milosti Ducha swatého s wýsosti.

Zawítej k nám Duchu swatý s dary twé swaté milosti, s Otcem, Synem, drahý hosti.

Naplň srdce swatou bázní, bychom s strachem a s twou lázní, spasení spůsobili swé.

Dej nám dar milostiwosti, lásky a přiwětiwosti, pokory, trpěliwosti.

Dejž nám dar twého umění, znáti hříchy, také ctnosti, z wiry činíš dobré skutky.

Obdar nás darem twé síly, abychom byli přesilní proti zlému pokušení.

Poděj nám twé swaté rady, bychom w pokore trwali, panstwím swěta pohrdali.

Sprawujž nás zdrawým rozumem, nad jiná stwoření darem, znáti Tě s Otcem i Synem.

Darujž nás swatou moudrostí, kteráž pochází z wýsosti, od Boha Otce swětlosti.

Kdož twé dary hojně mají, wšech se hříchu wstříhají, w pokání swatém trwají.

Nawštířw jini Duchu swatý srdce nasse každou chvíli, bychom více nehřešili.

Wšaks ty těšitel plačliwých, obránce wšech zarmoucených, naděje wšech doufajících.

Ty jsi swětlo wšech zatmělých, prawá cesta po-
bloudilých, mocné lékařství nemocných.

Prawýms pokrmen wšech lačných, takž nápojem
žíznivých, hojná moc, síla zemdlených.

Také jsi ten živý pramen, jímžto hasne večný
plamen, zbawiž ho nás věčně, Amen.

2.

Nawštíw nás Dusse swatý, nawštíw míste
předobré, Pane, swym milostivý.

Utěšiteli smutných, studnice plná věrných, sytost
chutná žízňivých.

Dárce štědrý milosti, oheň prudký stydlosti, ja-
zyk dobré mluvnosti.

Tys syrotků nejlepšší otec nejlastawějšší, obránce
nejmocnějšší.

Ty jsi swětlo w temnostech, utěšitel w teskno-
stech; ty jsi lékař w nemocích.

Bez tebe nic nebude člověk, nestastně sejde, a
smrti věčné dojde.

Očiš, což nečistého, naprav, což jest bludného,
uzdraw neduživého.

Obměkč twrdost srdečnou, napoj duši žízni-
vou, a dej hříšným milost swou.

Dejž nám žádati tebe, dejž toužiti po tobě, dej
se hříchův káti zde.

Milý Krysťe uslyš nás, we dnech našich w
tento čas, přispoř darůw dobrých w nás.

Dej nám Ducha swatého, toho dárce štědrého,
místra dobrotivého.

Ať nás daří dary swými, ctnostmi přesslechet-
nými, mrawy spasitelnými.

Vychoťm hodně slyšeli, slowo twé přijímali,
skutkem je i plnili.

Dej pro twé nawšstiwení swým wěrným posil-
nění, dej w dobrém setrwání.

Nebs ty ten živý pramen, jímž hasne wěčný
plamen; dej život wěčný, Amen.

3.

Jaťo: Radujme se wššični nyní.

Zeslání Ducha swatého, Alleluja, Alleluja,
toho dne padesátého, Alle Alleluja.

Rdež jsou byli shromáždění, Alleluja, Alleluja,
učedlníci jeho wěrní, Alle Alleluja.

Spadl jest na ně Duch swatý, Alleluja, Alleluja,
utěšitel dobrotiwý, Alle Alleluja.

Wššech jazyky jsou mluwili, Alleluja, Alleluja,
boží a weliké věci, Alle Alleluja.

Prosmež Otce nebeského, Alleluja, Alleluja, ať
nám dá Ducha swatého, Alle Alleluja.

Aťbychom z hříchůw powstali, Alleluja, Alleluja,
ctnosti swaté milowali, Alle Alleluja.

Lásku rač w nás zapáliti, Alleluja, Alleluja,
wirý živé přispořiti, Alle Alleluja.

Budiž chwála Bohu Otci, Alleluja, Alleluja, i
jeho Synu též moci, Alle Alleluja.

Také i Duchu swatému, Alleluja, Alleluja, jenž
dává, jakž chce každému, Alle Alleluja.

4.

Veni sancte Spiritus!

Přijdiž k nám duše swatý, nám s nebe rač
seslati papřstleť twé milosti.

Přijdiž k nám otče chudých, přijď dárce darův hojných, přijdiž tvých světlo věrných.

Ó těšiteli věrný, duše, hosti výborný, libé mé občerstvení.

Tys w práci polehčení, w horkém wedru zwlažení, a w pláči potěšení.

Ó přeblahoslawené wnitřnosti světlo srdce, napln, osvěť své věrné.

Bez tvého zastínění w člověku hned nic není, žádné dobré činění.

Obmej, co jest mrzkého, zwlaž, co jest wyprahlého, ulěč, co zraněného.

Obměkč, co jest tuhého, zahřej, co jest stydlého, spravuj co jest zcestného.

Ó Duše, dej věřícím, silně w tě doufajícím, swatý dar twůj sedmerý.

Ó popřej zásluh, ctností, dej k spasení přijíti, popřej věčné radosti, Amen.

Kapitola.

W těch dnech, když se naplnilo dní padesáte, byli wssickni spolu na jednom místě, i stal se rychle zwuř z nebe, jako přicházejícího větru prudkého, a naplnil wessferen dům, kdež byli sedíce. (Skutk ap. 2.)

Chwalozpěw: Jam Christus astra ascend.

Po slawném Páně wstoupení, a do nebes nawrácení, Ježíš z lůnu Otce svého poslal nám Ducha swatého.

Když padesát dní minulo, slovo Páně se splnilo; w domě, w němž strach wěrné zawřel, poklad nebes se otewřel.

Duch swatý, dárce wšech ctností, spustiw se na zem s wýsosti, w způsob jazyků ohniwých sstoupil do srdce swých wěrných.

Swými dary je naplnil, w prawdě a ctnosti utwrdil, jazyky jejich rozwázal, by z nich každý Krysta kázal.

S nebes tak mocně odění, wšši milosti naplnění, počali prawdu kázati, swět z hříchů jeho kárati.

Wítej i P nám Duchu swatý, s Otcem, Synem též podstaty! rozlej se i w srdcích našich, w darích spasení nejdrazších.

Rozum náš wírou oswěcuj, a wůli láskou rozněcuj, pamět ustawuj w naději, swědomí w prawém pochoji.

Ke wšsemu dobrému wzbuzuj, w úmyslu přímém utwurzuj, žádosti těš swatou bázni, těla bujnost přísnou kázni.

Dej nad smysly panowati, lákáním swěta zhrdati; ať každý, co se ti líbí, činí, mluví, slyší, widí.

Bychom obraz Otce nesouc a w Krysta wkořenění jsouc, po této blídě wezdejšši wšši w život blaženější.

Dejž to pro zásluhy Krysta, oč tě žádá mdloba lidská, Duchu swatý, Duchu prawdy, jehož cti, chwal křestan každý.

V. Sessliž Ducha swatého, a stwořena budou Alleluja.

R. A obnoviž twárnost wšškeré země. Alleluja.

Ó Bože! jenžto jsi dnešního dne srdce svých věrných skrze Ducha svatého vyučil, dejž bychom skrze téhož Ducha svatého dobré poznali, a z jeho potěšení vždy se radovali. Skrze téhož Ježíše Krista Pána našeho. A.

V. Srdce čisté stvoř ve mně Pane! Alleluja.

R. A tvého svatého Ducha nikdy odemne neodjímej. Alleluja.

Bože, jemuž každé srdce známo a každá vůle povědomá jest, očisť skrze vlití milosti Ducha svatého mysl naše, abychom tebe důkonale milovati a chváliti mohli. Skrze téhož Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Na den nejsvětější Trojice boží.

D Trojice nejsvětější, o Jednoto nejdívnější, Otče, Synu, Duchu svatý, božské jediné podstaty.

Otče, Synu, Duchu svatý, tobě čest, chválu vzdávati budem, ó svatá Trojice! před tebou seflanějice.

Tě ctí anjelské Duchové, nebe, země i živlové, i my též chválíme tebe, požehnej nás Bože s nebe.

3 Otce Syn jednorozený, však bez rozdílu zplozený, z obou Duch svatý posel jest: třem rovná chvála buď a čest.

Tři mají jednu podstatnost, jednu moc, sílu, jednu cnost, Troj-jeden všecko spravuje; kdož jináč věří, chybuje.

Od věčnosti rovnou sílu, tři jeden jsou bez rozdílu, mezi nimi nic vyššího není ani nic nižšího.

Nic není v božství prvního, nic není zde posledního, ve všech jest jedna velebnost, moc, síla, sláva i věčnost.

Cherubíni, Serafíni i všickni anjelé jiní, slavnou píseň začínejte: Svatý, svatý Pán zpívejte.

Všickni v povětří tvorové, pernatí v lesích ptáčekové křídly svými se vynášejte, Svatý, svatý Pán, zpívejte.

I všecko jiné stvoření, ať se v jazyky promění, Stvořitele svého vzývá, Svatý, svatý, svatý zpívá.

Též i nasse shromáždění ať se přičiní k chválení Pána Boha všemocného v Trojici nerozdílného.

Ó světlo Trojice svatá, božská jediná podstata, osvěcuj nás svou jasností, odejmi vnitřní temnosti.

Ó přewelebná Trojice, podej padlým své pralice, ó jediný Pane Bože, zapuď každé nasse hoře.

Ušlyš ale naše hlasy, popřej nám pokojné časy, hlad, wojnu, mor zažen od nás, svou milostí buď vždy při nás.

Ó svrchovaný na nebi, dej ať tě všechno welebí, ať se hříchů warujeme a jen tebe milujeme.

Prošime Trojice swatá, jenž jsi jediná podstata, dej nám tě právě poznati, co chceš míti, dej činiti.

Jediný we všem Bože náš, jenž sám w sobě svou bytnost máš, shlédni na nás dobrotivě, vyslyš prosby milostivě.

Pokoje swatého popřej, swornost, lásku mezi nás wlej, bychme w pokoji sloužili, tě chválili, welebili.

Napraw, co jsme prowinili, odpusť, co jsme prohřešili, a po této zde ouzkości, přiveď nás do své radosti.

Swatá Trojice jeden Bůh, Otec i Syn, též swatý Duch, budiž od nás všech chválený Bůh w třech osobách jediný.

Kapitola.

Ó hlubokosti bohatství, moudrosti i umění božího! jak nespýtatelní jsou soudové jeho, a jak nemyslitizitelné cesty jeho. (Řím. 11.)

Chwalozpěv církevní: Tu Trinitatis unitas.

Trojediný, k jehož vládě celý svět w svém stojí řádě! vyslyš mile tyto zpěvy, jimiž lidstvo čest ti jeví.

Dennice již světle hlídá, stkvoucí slunko odpovídá: an tma hyne w světlém ráně, zaskvitni nám světlo Páně.

Dej to Otče přelaskavý, i ty Otcův Synu pravý; jimžto s Duchem svatým stálá ozývej se věčná chvála.

V. Dobrořečme Otci, Synu i Duchu svatému,

R. Chwalme a wyvyšujeme jej na věky.

Wšemohoucí věčný Bože! jenž jsi služebníkům svým ve vyznání pravé víry slávu Trojice věčné poznati dal, a w moci welebnosti jednotě se klaněti přikázal; žádáme tebe, abychom skrze pevnost víry této odewšsich protiwenství těla i duše opatření byli. Skrze téhož Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Písně o nejsvětější Svátosti oltářní a na slavnost Božího těla.

1.

Budiž pozdravená swatá Hostie! w kterážto Pán Ježíš své Božství kryje: wítej Ježíssi synu Marie! posilniž mou duši swatá Hostie!

Tebe pozdravuji z srdce celého, neb nad tě
přítele nemám lepšího: wítej ic.

Ty jsi Bůh můj pravý, ty jsi spasitel, ty jsi
sám Král slávy a vykupitel: wítej ic.

O láska nesmírná, Pane můj milý! Který se
schováváš w této Hostii: wítej ic.

Když tedy nemohu toho pochopit, musím silnou
wíru k tomu přiložit: wítej ic.

Twým přeswatým ranám se obětuji, tebe nade
wssecko Křyste miluji: wítej ic.

Dejž, ať tebe wždycky hodně přijímám, a w ho-
dinu smrti takto přiwítám; wítej Ježíši, synu
Marie! posilniž mou duši swatá Hostie.

2.

Jako: Pozdrawená buď Králowno.

Pozdrawená buď Hostie přewelebná! w nížto
Křsta Pána Křye láska diwná. Klanějte se che-
rubini, chwálu wzdejte serafini té oltární Swá-
tosti, Křstowé přítomnosti. Zdráv buď, zdráv buď,
zdráv buď Ježíši! I my také ó Křestané, pozdra-
wujme Swátost Páně, Božství i člowěčenství, tělo,
Křew w společnosti: zdráv buď, zdráv buď, zdráv
buď Ježíši!

Kdo lačníš, sem rychle pospěš k tomu chlebu,
nasyčen budeš, poradíš swému hladu. ic.

Nebo to jest ten chléb s nebe sstupující, živ
bude na věky, kdo jí ten chléb skwoucí. ic.

Kdo žízniš, sem, jako Telen k studni, pospěš,
zde občerstwení své dusse jisté najdeš. ic.

Sem, kdo jsi těžkou nemocí obkličeny, sem, kdo
jsi w swědomí hříchem obtížený. ic.

Tu pracovití naleznou ulevení, hříšníci dosáhnou hříchův odpustění. 2c.

Sem ovečky, zde Pastýř váš pozůstává, na tu pastvu duše věrné povolává. 2c.

Zde volá Kristus na tebe bez přestání: synu; dej mně tvoje srdce k přebývání. 2c.

Pojďte sem, zde jest večere ta veliká, kterou připravil Bůh-Člověk pro hříšníka. 2c.

Samarytán litostivý zde přebývá, který rány hříchův nassich sám hojívá. 2c.

Plesal Dawid, wida někdy archu Páně; wida křesťane tu Svátost, plesej rovně 2c.

Chválil se někdy s svou mannou lid židovský: má se více teď s čím chlubit lid křesťanský. 2c.

Umřeli židé, majíce manny hojnost; živ bude na věky, kdo jí tuto Svátost. 2c.

Protož co Syn boží řekl, silně věřím; jeho ctím w této Hostii, ač newidím. 2c.

Na přízi bylo jen skryté jeho Božství; zde taky kryje se jeho člověčenství. 2c.

W té Hostii, když obojí být wyznávám, wírou tou přebýwat w ráji s Iotrem žádám. 2c.

Učkoliv s Tomášem rány zde nemačám; předce w té Hostii Krysta být wyznávám. 2c.

O znamenitá památka Krysta smrti! chlebe s nebe nám poslaný k živobytí. 2c.

Popřej nám všem s tebou w nebi žívu býti, k té Svátosti chuť libeznou vždycky míti. 2c.

Uch náš věrný pelikane, ó Ježíši! rač nás očistiti krví nejsvětější. 2c.

Ježíši! jenž tě skrytého tuto widím, rač dát milost, ať po tobě vždycky toužím. 2c.

Twáří w twář ať na tě hledím w nebi Pane;
napln mou žádost Ježíši, ať se stane. 2c.

3.

3 lásky Ježíši raněný! budiž věčně zvele-
bený, dejž, bych tou láskou plápolal, jakou jsi ty
mne miloval; Ježíši skrytý w svátosti, planím se
tobě s vroucností, i Maria čistá panna, buď na
věky požehnána.

Welký Bože, živý chlebe! nám k pořmu dá-
wáš sebe; ty se pro nás činíš malým, jak pak tu
lásku vychválím? Ježíši 2c.

Není již chléb w té Svátosti, jest Bůh a člo-
věk w celosti, přijímá se živé tělo, jenž za nás
na kříži pnělo. Ježíši 2c.

Napoj se zde neujímá, neb se křem s tělem
přijímá, jakby tělo živo bylo, kdyby w něm křem
nebylo? Ježíši 2c.

Uch! ke mně přijď, prosím tebe, neb celý chřad-
nu bez tebe; občerstvi mne svou milostí, potěš
mne svou přítomností. Ježíši 2c.

Jako jelen k studni touží, když se prudkou ží-
zní souží: tak k Ježíši já pospíchám, k svému mi-
láčkovi vzdýchám. Ježíši 2c.

Nejsem sice dostatečný, bych moh' tobě býti
wděčný, však jak mohu, ctím štědrotu a welebím
tvou dobrotu. Ježíši 2c.

Že tě nectím dle hodnosti, odpustiž mé nemož-
nosti; bych moh' tvou lásku rozmnožit, hotov jsem
život naložit. Ježíši 2c.

Kdybych na tisíc měl duší, dal bych je tobě
jak slusí; nemám pak než jednu w sobě, která jí
odepřu tobě. Ježíši 2c.

Po Bohu pak Matko Páně, žádám býti w twé ochraně, tebe se nikdy nespustím, dokud duši ne vypustím. Ježíši rc.

Mléko s křví Křsta zmíchej, takť k trůnu jeho pospíchej, ukaž čisté prsy Synu, wypros mně štastnou hodinu. Ježíši skrytý w svátosti, Planím se tobě s wroucností, i Maria, čistá Panna, buď na věky požehnána.

4.

Chwal Sione Spasitele, chwal swého Wykupitele, nechtěj dnes němým býti! Chwal, co jen můžeš nejvíce, wssať nikdy nebudeš více, nežli máš jej chváliti.

Plesej w duchovní radosti, plň, jsa wděčné uznalosti za welká dobrodiní, jichžto weřejnou slavnosti dnes s obzvláštní horlivosť, církev památku činí.

Slaví den ustanowení, den nowého založení oběti předústojné; ustanowení Swátosti, w níž nám k spasení, milosti Ježíš nechal přehojné.

Před dnem swého umučení, dwanácteru shromáždění, chléb a wíno rozdával, moci swou již proměněné w tělo, křew swou obrácené, z lásky welké podával.

Touž obět obětowati, na památku swou konati, apostolům uložil; chtě i nás oučastné míti, rowné milosti užiti, nové kněžstwo založil.

Tak z Božího přičinění, knězi w církwí posvěcení, z Křstowa nařízení chléb a wíno na oltáři, ač nestihlé lidské twáři, w tělo, w křew jeho mění.

Po poswátném proměnění chléb a wíno to již není co před obětí bylo; obě má podstatu nowou; neb w tělo a krew Křystowu diwně se proměnilo.

Co nemůžeš srozuměti, okem tělesným widěti, wěřit musíš křestane; chcessli se Bohu líbiti, wíra musí nastawiti, kde rozum nedosáhne.

Bůh, jenž swět stwořil z ničeho, může i z chleba sprostého, to, co chce, učiniti! mnohé nepochopitelné, tobě newyspytatelné zázraky spůsobiti.

Máš tedy pewně wěřiti, co ti ráčil wyjewiti Ježíš o té Swátosti: žeť w ní skutečně přebývá jak Bůh a člověk, jen skřývá jasnost své přítomnosti.

Skřývá pak i člověčenství, tak jako na přízi Božství, pod obojím způsobem: živé pak přede tělo Křysta, s Božstwím jeho dozajista, býwá twé dusse chlebem.

Když se ti tělo podává, i krew jeho se ti dává; neboť obě živé je: jako pod spůsobou chleba, tak i pod spůsobou wína celý Křystus wždy žije.

Lámaný neb rozdělený Křystus není rozdvojený, jen spůsob dělen býwá; jí ho jeden, jí jich tisíc, on né méně tito né wíc, každý stejně nabýwá.

Žádný jiný rozdíl není, než že dobří jej k spasení hodně sic přijímají; jenž jsou w hříchu postavení, ti jej k swému zatracení nehodně požívají.

Ehle! živý chléb anjelský učiněn jest pokrm lidský jen synům přichystaný; jen spravedlivých jest prawá chléb ten Ježíše potrawa, psům nemá být házený.

Ei! chléb dávno slibovaný, w Izáku obětovaný, chléb Mojžíše pravého; manna s nebe padající, pocestné posilňující do ráje nebeského.

Při stole Krále nového, nový na místo starého Beránek se věnuje; světlo pravdy hned rozhání temné wyobrazování, Ježíš se obětuje.

Tělo jeho w smrt wydané, zas nám znou bývá dané k pockmu w té Svátosti; ó! kdož tu lásku wyprawi? kdož dost welikost oslawí té nesmírné milosti?

O pastýři stáda swého! nech nás s mocí chleba swého kráčet na cestě ctnosti; buď nám za věno spasení, ne k soudu a zatracení, pockm této Svátosti.

Dejž tě hodně přijímati, znou neukřizowati, weď nás k šťastné věčnosti; posilňuj nás w pokusení, ať jsme hodni nalezení stolu věčného hosti.

5.

Adoro te devote Sw. Tomáše Akwinského.

Buď tobě čest, chwála skrytý Ježíši pod spůsobem chleba, Bože nejwysší! srdce mé se tobě zcela snižuje, neb wsecko zemdlíwá, když tě zpytuje.

S okem se zde mešli jiní smyslowé, sluch bezpečně věří slowo Křystowé. Co Syn boží učí o té Svátosti, tomu pewně věřím w neomylnosti.

Na kříži jen Božství přikryté bylo, zde i člověčenství se zastínilo; já obě wyznávám srdcem věřícím, dýchám po twém ráji s lotrem řajícím.

Nežádám s Tomášem rány skoumati, tě wšak Boha mého, hci wyznáwati; dejž, ať skutkem wiru swou dokazuji, w tebe stále daufám, tebe miluji.

Ó památko smrti Pána Ježíše! živý chlebe s nebe křesťanské říše! ať má duše s tebou se občerstvuje, ten pokrm ať hořkost mou oslazuje.

Čistý pelikáne plný dobroty, drahou krví obmej mé nečistoty, které zhladit může jedna krůpěje, an jest všeho světa jistá naděje.

Kryste, jenž jsi nyní skrytý w Svátosti, řdy pať tě uhlídám w věčné radosti, abych božské twáře jasnou spanilost spatřit mohl w tvé slávě sřze twou milostí.

Při procesi s božím tělem.

Twoje čest, chwála, weliký Pane! na věčné časy nechť neustane.

Ny oddáváme dnes, w společnosti, nízkou poplonu tvé velebnosti.

A děkujeme, s pravou wděčností, za ten dar vázaný, tvé všemocnosti.

Žes přišel na svět, Pán věčné chwały, postoupils nouze, počet nemalý.

Zůstávals s námi, w bídné osobě, žádné pohodlí nečinils sobě.

Ukryls své Božství, sám sebe snížil, tať jsi nás w swaté pokore cwičil.

W obcowání swém, jať člověk jiný, byl jsi do smrti kříže poslušný.

Wydal jsi sebe, z velké milosti na smrt ohavnou, bez vši lítosti.

Tělo tvé swaté ukřizowali, a křew předrahou zněho wylili.

Potom jsi stoupil slavně na nebe, zůstawils w této Svátosti sebe.

Nad twou předivnou zde přítomností, srdce nám plesá welkou radostí.

A protož zvučně všichni zpíváme, před tou Svátostí na twář padáme.

Píseň poklony u I. oltáře,

jak: „Pospěšme Boha wzímat“ ic.

Na kolena padejte nábožni křesťané! wroucenou poklonou ctěte swaté tělo Páně; zde pro nás trůn milosti slawně jest wzděláný; bližte se w důwěrnosti hledat smilování. Kyrpe eleison.

Zde jest Král věčné sláwy, jemuž přísluší čest, Krystus člověk, Bůh pravý, w tomto chlebě skryt jest; zde vši milosti dárce poklad swůj otwírá; kající, wroucí lásce nic zde neodpírá. Kyrpe eleison.

Wítej manno nebeská, rcemež všickni spolu: wítej lahůdko božská anjelského stolu; přispěj wždy s twou milostí slabé lidské duši, ať frácti cestou ctnosti, k nebi se powýší. Kyrpe eleison.

Tam, kdežto při twém trůnu, ó tichý Beránku! čtyry a dwacet starců na cimbály, harfu, (spojiwše swůj wděčný hlas) radostně plesají: Swatý, swatý Pán Bůh náš, již věčně zpívají. Kyrpe eleison.

V. Pán s wámi. R. A s Duchem twým.

† Začátek swatého ewanjelium podle sepsání sw. Matouffe.

R. Sláva budiž tobě Pane.

Kníha rodu Ježíše Krysta, syna Dawidowa, syna Abrahamowa. Abraham zplodil Izáka. Izák zplodil Jakuba. Jakub pak zplodil Jůdu a bratry jeho. Jůdas pak zplodil Sářeša a Záru z Tamar.

Sáres pať zplodil Ezrona. Ezron pať zplodil Urama. Uram pať zplodil Aminadaba. Aminadab pať zplodil Názona. Názon pať zplodil Salmona. Salmon pať zplodil Boaza z Raab. Booz pať zplodil Obeda z Rut. Obed pať zplodil Jesse. Jesse pať zplodil Dawida krále. Dawid pať král zplodil Salomouna z té, kteráž byla Uriášfowa. Salomoun pať zplodil Roboama. Roboam pať zplodil Abysáse. Abysás pať zplodil Uza. Uza pať zplodil Tozafata. Tozafat pať zplodil Torama. Toram pať zplodil Oziásse. Oziás pať zplodil Toatama. Toatam pať zplodil Achaza. Achaz pať zplodil Ezechysáse. Ezechysás pať zplodil Manasesa. Manases pať zplodil Amona. Amon pať zplodil Toziásse. Toziás pať zplodil Jechonyásse a bratry jeho w zajeti babilonském. A po zajeti babilonském Jechonyás zplodil Salatysele. Salatyel pať zplodil Zorobabele. Zorobabel pať zplodil Abiuda. Abiud pať zplodil Eliachima. Eliachim pať zplodil Azora. Azor pať zplodil Sádoha. Sádoh pať zplodil Achyma. Achym pať zplodil Eliuda. Eliud pať zplodil Eleazara. Eleazar pať zplodil Matana. Matan pať zplodil Jakuba. Jakub pať zplodil Jozefa, muže Marie, z nížto se narodil Ježíš, jenž slowe Krystus.

R. Chwála budíž tobě Kryste.

V. Od hromobiti, bouřky i wšseho zlého,

R. Wpswoboď nás Pane!

V. Od moru, hladu, a wojny,

R. Wpswoboď nás Pane!

V. Od náhlé a nenadálé smrti,

R. Wpswoboď nás Pane!

Od čeledi twé, prosíme Pane, duchowné zlosti nech, ať jsou vzdálené, a powětrných

bourí nespěšití, nechť odstoupí. Skrz Krysta Pána nasseho. R. Amen.

Nebešským blahoslavenstvím nechť bude požehnané, opatřené a zachované místo toto, i w něm přebývající, role také i země oúrody † we jměnu Otce, i Syna, i Ducha swatého. R. Amen.

(To se opakuje při každém oltáři.)

Píseň poklony u 2. oltáře.

Plesej srdce radostí a pozdvihni se k Bohu, zde okusíš sladkosti, zde jest lék pro twou mdlobu; najdeš ho bez těžkosti, w té welebné Swátosti; celý se mu odewzdej a srdce za Srdce dej.

Ó kým jsou teď k spatření ti horliví anjelé, kteříž zde naklonění, welebí Spasitele, tuť by bylo Cherubínů, miliony Serafínů, jenž čest Bohu vzdávají, swatý, swatý zpívají.

Ó zpívejte, zpívejte čisti nebes duchové, chváliť jej pospíchejte všickni země tworové; slunce, měsíc a zvířátka, ryby, wy nebes ptáčátka moc Páně zwelebujte, lásku jeho zwěstujte.

Kdož jest řdy od věčnosti tak welkou lásku slýchal? by Král nebes s výsosti k hříšným poddaným spěchal, by w způsob chleba sprostného skryl se Syn Boha živého; chtě býti dušší chlebem, lidu swého pokrmem.

Ó jakáž jest to radost, řdyž tebe w sobě nosím, zapomínám na žalost, w swém kříži se honosím: není možná vyslowiti, co to jest s Ježíšem býti; ó přijď anjelský chlebe, a obrať mne sám w sebe.

Wem zatím ó Ježíšši srdce tobě oddané, tělo mé i s mou duší, budeš tobě poddané; potěš doufajících w tebe, ty živý nebeský chlebe, zapal w nás lásky plamen, ať věčně hoří. Amen.

V. Pán s vámi. R. A s Duchem tvým.

† Začátek swatého Ewangelium podle sepsání swatého Marka. R. Sláva budiž tobě Pane.

Počátek Ewangelium Ježíše Krysta, syna božského, jakož psáno jest u Izaiáše proroka: aj, já posílám anjela svého před twáří twou, kterýž připraví cestu twou před tebou. Glas wolajícího na pouští: připravujte cestu Pánu, přímé činite stéžky jemu. Řekl Jan na poušti a kázal křest pokání na odpustění hříchů, i vycházela k němu wšedka krajina judská i Jeruzálemští, a křtění byli od něho wšickni w Jordáně řece, wyznávající hříchy své. Byl pak Jan odin srstmi welbloudovými, a pás kožený na bedrách jeho, a jídal kobylky a med lesní a kázal řka: Ide za mnou mocnější nežli já, kterémuž nejsem hoden, sehná se, rozvázati řemenka u obuwi jeho. Já zajiště řekl jsem wás wodou, ale on wás křtíti bude Duchem swatým.

R. Chwála budiž tobě Kryste.

V. Od hromobití, bouřky a t. d. (Jako při 1. oltáři.)

Píseň poklony u 3. oltáře.

Pojďtež sem o národové! Boha poznejte, a w Swátosti smlouvy nové, čest mu vzdávejte; Zdež jest trůn Boha živého, zde sídlo smírce wassého, na kolena padejte, smilování hledejte.

Přiblížte se i hříšníci, pokání činite, pojďtež k životu studnici, sem se přivíňte: Ježíš s hříšníky

obcowal, rány dusse uzdrawowal; na prawé obrá-
cení, udělí odpusttění.

Sem marnotratní synové se nawracujte, zde
pro wás lahůdky nové, w těch si libujte; zde po-
koj srdce najdete, jen hlas Krysta poslechněte: Edyž
wás Ježíš nawštíwí, swět ten se wám zoffliwí.

Pospěštež pak sprawedliwí sem s důwěrností,
Krystus vlastním tělem žiwí swé ctnostné hosti.
Zde stůl chleba anjelského, kdo hodně požívá z
něho, tenť milosti nabude a na wěky žiw bude.

Skrutý w oltární Swátosti dobrý Ježíši! ob-
žiwuj wždy z twé plnosti křestanskou říši; nech
pršet s nebe tu mannu, ať jest zde nassi potravou,
a záwdaněť spasení, při žiwota skončení. Amen.

V. Pán s wámi, R. A s Duchem twým.

† Začátek swatého Ewanjeliu podle sepsání swa-
tého Lukáše. R. Sláva budiž tobě Pane.

Byl za času Herodesa krále jüdského kněz nějaký
jménem Zacharyáš z třídy Abiášow, a manželka
jeho z dcer Aronových, a jméno její Alžběta. Byli
pak oba sprawedliwí před obličejem božím, chodíce
we wšech přikázaních a sprawedlnostech Páně bez
ouhony, a neměli dítek, proto že Alžbeta byla ne-
plodná a oba se byli zestarali we dnech swých. I
stalo se, Edyž on ouřad kněžský konal w pořádku
třídy swé před Bohem, že dle obyčeje ouřadu kněž-
ského los naň přišel, aby řadil, wejda do chrámu
Páně. A wšechť množství lidu bylo wně, a modlilo
se w hodinu řadení. Tehdy ukázal se jemu anjel
Páně stoje na prawé straně oltáře, na němž se řa-
dilo, a uzwew jej Zacharyáš, ulekl se, a bázeň při-
padla na něj. I řekl mu Anjel: Neboj se Zacha-
ryáši, neboť jest wyslyšena modlitba twá, a Al-

žběta, manželka twá, porodí tobě syna, a nazweš jméno jeho Jan. S čehož budeš mítí radost a wesele, a mnozí se z jeho narození budou radowati. Budeš on zajiště weliký před obličejem Páně, a wina i nápoje opojného nebude píti, a Duchem swatým bude naplněn ještě w žiwotě matky swé. A mnohé z synů Izraelských obrátí k Pánu Bohu jejich; neboť on bude předchůdce jeho (Krysta) w duchu a w moci Eliášowě, aby obrátil srdce otců k synům, a newěřící k moudrosti sprawedliwých, a připravil Pánu lid hotový.

R. Chwála budiž tobě Kryste.

V. Od hromobití, a t. d. (Jako při 1. oltáři.)

Píseň poklony u 4. oltáře.

Zdráv buď náš Spasiteli zde přítomný, wtej Wykupiteli lásky hodný; tebe skrytého w Swátosti ctíme s hlubokou wroucností, wěřice, že jsi Bůh náš, jenž wsecko w swé moci máš.

Když jsme ničímž nebyli, stwořil jsi nás, když jsme těžce zhřešili, wzhlédl na nás; ráčil se pro nás wtěliti a hořkou smrt podstoupiti, chtěl nás owce stracené, wěčně mítí blažené.

Ó! jak hojné milosti, jsa dobrý Pán, w té wlebné Swátosti zanechals nám; takť tůze jsi nás milowal, že jsi se za pokrm wydal lidskému pokolení! ó přediwné snižení!

Ja tu prw newídanou twou dobrotu, za lásku neslýchanou a sstědrotu, budiž od nás wždy ctěn, chwálen, po celém swětě oslawen w Swátosti nejsvětější, Ježíši nejmilejší. Amen.

V. Pán s wámi! R. A s Duchem twým.

† Začátek swatého Ewanjeliium podle sepsání swatého Jana. R. Sláva budiž tobě Pane.

Na počátku bylo Slovo, a Slovo bylo u Boha a Bůh byl Slovo. To bylo na počátku u Boha. Wšecky věci sřze něho učiněny jsou, a bez něho nic není učiněno, což učiněno jest. W něm život byl, a život byl světlo lidi; a světlo w temnostech swítí, a tmy ho neobsáhly. Byl člověk poslán od Boha, kterémuž bylo jméno Jan. Ten přišel na swědectwí, aby swědectwí wydal o tom swětle. (Ježíš) byl to světlo pravé, kterěz oswičuje každého člověka přicházejícího na tento swět. A tenf na swětě byl a swět sřze něho učiněn jest, a swět ho nepoznal. Do wlastního přišel, a swojí ho nepřijali. Kolikož pak koli přijali ho, dal jim moc syny božími býti, těm, kteríž uwěřili we jménu jeho, kterížto ne z řwe, ani z wůle těla, ani z wůle muže, ale z Boha narození jsou. A Slovo tělem učiněno jest, a přebýwalo mezi námi, a widěli jsme sláwu jeho, sláwu jakožto jednorozeného od Otce plného milosti a prawdy.

R. Chwála budiž tobě Kryste.

V. Od hromobití, bouřky a t. d. (jako při 1. oltáři.)

Kapitola.

Bratři! já zajiště přijal jsem od Pána, což i wydal jsem wám, že Pán Ježíš, w kterou noc zrazen byl, wzal chléb a díky čině, lámal a řekl: wezměte a jezte, toto jest tělo mé, kterěz za wás wydáno bude; to činte na mou památku. (1 Kor. 11.)

Chwalozpěw: Chwal jazyku důstojného str. 130.

V. Chléb s nebe udělil jsi jim Alleluja.

R. Wšelikou líbeznošt w sobě mající Alleluja.

Ó Bože! jenž jsi nam w této předivné
 Swátosti památku swého umučení zanechal:
 popřej nám, tebe žádáme, ať swatá tajemství
 těla a krve tvé tak welebíme, abychom uží-
 tek vykoupení swého w sobě hojně zakusili.
 Který žiješ a králuješ na věky věkůw. Am.

Písně o opatrnosti božské.

1.

Tebe slawíme, tě welebíme, která wsecko silně
 řídíš a líbezně, opatrnost božská! Tys nasse sama
 mocná obrana; tys nasse naděje, nechť se co chce
 děje, opatrnost božská!

Tys potěšení, jenž se nemění, w každém zar-
 moučení wždyš k obweselení, opatrnost božská! Tys
 outočiště nasse zajiště! tys zdraví w nemoci, tys
 síla w pomoci, opatrnost božská!

Ty ruky w pádu kladeš pod hlavu, aby pád
 neskodil, komu se přihodil, opatrnost božská! Tys
 naši zbrání, která nás chrání; tys zboží w chu-
 době potřebné osobě, opatrnost božská!

Žádáme tebe, dej pokoj s nebe, kterého na
 zemi svět dáti neumí opatrnost božská! Knížat
 křesťanských a katolických spoj srdce w jednotu, ať
 ujdeme psotě, opatrnost božská!

Nech nás w pokoji, nech, ať se bojí, nech, ať
 se lekají, kteří tě neznají, opatrnost božská! Přiveš

Facíte k spasitelné víře, rozmnož pravou římskou církev katoličkou, opatrnost božská!

Odpadlých nawrať dej se jim uznat w pravé víře stáli, aby neodpadli, opatrnost božská! Buď tobě chvála vždy nekonalá od všeho stvoření, buď díkův činění, opatrnost božská!

2.

Přesřkavý nad svým opatrnost boží svojí ochrany ruky položí; ten w zlých příhodách nechť se nebojí, neb skrz ochranu boží ob stojí.

W silné pevnosti ne tak jest člověk bezpečný, aby nestratil svůj věk, jako kdo w lásce u Boha stojí, žádných nesštěstí nechť se nebojí.

Nechť se proti mně celý svět zboří, a štěstí láská se mně nehodí; neb kdo od Boha pomoci čeká, nechť se nic zlého státi neleká.

Žármutkův mračna ač by se zdály, padnouť na toho, jako přivaly, ten, kdo od Boha pomoci žádá; všechno nesštěstí zlé před ním padá.

3 Sodomy vyved věrného Lota, aby zachoval svého života, z města vyjdouce, aby byl vzdálen, nebeským ohněm by nebyl spálen.

Abraham, chtěje Bohu dát oběť, řdyž na Izáka pozdvihnul svůj meč: však Bůh Izáka nežádal hlavu ruky zastavil otcovu pravou.

Izraeliti skrz prosbu k Bohu přestli jsou moře svou suchou nohou: a Saraona wozy a koně i pyšné wojsko w tom moři tone.

Samson svou silou, meč nemajíce, porazil lidu i na tisíce; kdo w Boha doufá, ten i bez zbraně nad nepřáteli zvítězný wstane.

Dawid bez meče i také kopí, jenom do svých ruk prať svůj uchopí. Temu od Boha síla jest dána, že z praku kamenem zbil Goliatha.

Opatrnost boží, kdož jí vysloví? neb její moci Solofernowi udatná Judyt hlavu zhodila; lid Izraelský vysvobodila.

Tež Bůh mládence tři w Babyloně, od frále spálit dané do ohně, chránil, by plamen jich nic nepálil, neb jeho každý z nich Boha chválil.

Neb jak wržení byli do pece, nestalo se jim nic zlého předce: ani jim wlasů oheň neranil, opatrností svou Bůh jich ochránil.

Opatrnost boží tež Daniele nedala ranit lwům na svým těle: jak jen byl whozen do lwové jámy, zawřel zuřiwým lwům hned Bůh tlamy.

Chránil Bůh taky čistou Suzannu, od starcůw říwě obžalowanou, kamenována aby nebyla, žiwota swého by nepozbýla.

Jozef od bratrůw byl zaprodaný, od Putyfára do želez daný, vysvobozen byl od želez tíže, od Saraona učiněn kníže.

Lidu na pouští dal pokrm manny, přikryl oblakem Bůh své ochrany; lid Izraelský po horách jdoucí, w zem zaslíbenou dojít žádoucí.

Na pouští tež lid žízni soužený, občerstwil muže i také ženy: wywedl wodu jim z twrdé skály, by mu činili díky a chvály.

Opatrnost boží, kdož jí wymluví? na pouští židůw oděw, obůwi chránila, ať se nezdere, změní, přes čtyřdyset let bez porušení.

Bůh Tobíasse strz Rafaele wedl po cestě bez škody w celé: by nebyl sežrán od mořské ryby, přiwedl k otcí bez wšechné chyby.

Opatrnost boží naděje nasse, proroka také w moři Jonáše wyswobodila z welryby břicha, ať do Ninive kázat pospíchá.

Mojžiš w kossičku whozen do wody, skrz tebe, Bože, netrpěl ssfody. A když se Petr na moři topil, tys rukou svojí jeho uchopil.

Kdo w Boha doufá a w něho wěří, ostříhán býwá od lesní zwěří; cestou jdoucího we dne neb w noci chrání od zlého svojí pomocí.

Kterí w něm silnou nadějí kladou, ty od sábelstých chrání úkladů. I bazylísef, had jedovatý, bude poslapán od jejích paty.

Opatrnost toho božského oka, kterézto na zem hledí z wysoka, w našich potřebách na nás se dívá, o svoje wěrné svou péči mívá.

Boha wždy lační mají pastýře, on živí každé po lesích zwíře; tím wětší ohled má na člověka, nebo k němu jest láska weliká.

Opatrnost boží w bídě, chudobě, přispěje chlebem chudé osobě: u Boha pomoc Eliáš nassel, že mu kráwec chleba donassel.

Sprawedliwého Bůh neopustí, dle slibu swého naň nedopustí: aby byl w nouzi, w potřebě chleba, požehná jemu a dá, co třeba.

Rowně na pouští pět tisíc lidu, když tři dni hladu trpěli bídu, pětima chleby lačných nasypil, by jeho pomoc každý ucítil.

I w Galilejské Káni učinil na chudé swadbě, co si umínil: učinil wíno svou mocí z wody, ať pijou hosti dle své pohody.

Job, welký boháč, w chudobu padl, wssечно to pozbyl, čím prwé vládl; od wssech opusštěn, ležel na hnoji, byl zdwíhnut, Bože! pomocí tvojí.

Byť bych byl w smrti stínu postawen, a wšechně lidské pomoci zbawen: wšak se nelečám, nic státi zlého, řdyž tebe, Bože, mám přítomného.

Byť mne postihlo w poli powětří, opatrnost boží, ona mne štetí. Byťby padaly ohnivé střely, bez wšší urážky ostanu celý.

Rodiče milí, otče i matko, moblitbou wšší poručte z krátka w opatrnost boží jmění a dítky, škusíte, její moci užítky.

Jať procítnete, brzo hned z rána, ku práci wšší z lože powstana, poručte práce, wšše žiwosti w ochranu božské opatrnosti.

W opatrnost boží těhotné ženy poručte plod wáš w sobě nesený, ať šťastně přijde živý k porodu, očistěn bude ob hříchůw wodou.

Opatrnost boží, naděje celá, ostríhej nasse dusse i těla od wšech zármutkůw, neshťstí, škod, ať se nám zlého nic nepřihodí.

Od moru, hladu a škodné wojny ochraň nás Bože, dej čas pokojný; od pohanského ostríhej naše, z wěrných křesťanůw ať krew neteče.

Zachowej církev twou bez ourazu, neb newěřící jdou jí na škazu, kteroužs založil na twrdé stále, tu wykořeníš dychtěji stále.

Ochraň dobytek náš též od pádu, požehnej také nassemu stádu, ať nám potřebný užiteľ dává, z toho ti bude od nás čest, sláva.

Od krup zachowej polní ourody, dej užitečné času pohody; dej požehnání z twé ruky boží, to mezi námi ať se rozmnoží.

Od hromobití, ohně žirného, ochraň nás Bože od hosta toho, od nás twou mocí ať se oddálí, osady nasse ať nám nepálí.

Poroučíme se w srdce pokoře pod twou ochranu, nebeský Bože! opatř od zlého, zde nás časného, od ohně také, chraň nás věčného.

3.

Pod twou stráž se utíkáme, o opatrnost božská! za ochranu tě žádáme, dobroto nebeská! Ž celé síly tě wžíváme, ty nás měj w paměti, w tobě naději skládáme, jako w otce děti.

Chudobní tebe prosíme, dej nám chléb wezdejší, přiznat se wssickni musíme, že jsi nejšťedřejší. — Rozmnožilš Pane chléb lidu, nasýtil jsi lačné; wzhledni i na naši bídu, sřusíš nás wždy wděčné.

Tys rozkázal lidu množství, by sedlo na trávu, nakrmilo je své Božství, daje jim potravu. Ječmennými chleby, pěti a dvěma rybami, pět tisíc from žen a dětí, krmils muže nimi.

Pať ještě po nasycení, dvanáct kossůw wzato drobtůw, což pro naučení nás jest, máme za to. W lámání chleba poznali tebe učedníci, kteří s tebou rozmlouwali, do Emaus jdoucí.

Dejž, ať my tě též poznáme w tom lámání chleba; dávej, lámej, chléb žádáme, jak komu potřeba. Skřz opatrowání božské, obdařen byl ženich winem, w Káni Galilejské, učiněným w sřtaudwích.

Twůj první přediwý zázrať byl opatrowání, skřz kterýž ukázal, kterať jest twá pomoc s námi. Obrat šze nasse w radost, potěš nás w zármutku; odwrať od nás zlou případnost, pomoz w nedostatku.

Kdyžs se plawil na lodičce s učedníky swými, usnuls podle těla sice, wřsaks duchem byl s nimi.

Tehdáž wětrowé powstali, lodičku přikryli, uče-
dníci se báli, řkouc: wstaň, Pane milý!

Wstaň a probuď se ze spaní, nebo zahyneme;
pomoz, zachraň, a buď s námi, pomoc si newíme.
I hned jsi wětrům přikázal, by se utišily, tím
učeďníkům dokázal, že málo wěřili.

Zle i my jsme na tom swětě, jak w nějakém
moři, neshťstí se wždy w nás plete, wětrowé se
bouří. Ach! powstaň, Pane, hyneme, w tě silně
wěřime, řaž, ať od nich pokoj máme, neb to mů-
žeš, wíme.

Slad, wojna, oheň i woda, i wssichní žiwlowé,
wsseliká sřhodná příhoda jsou naši wětrowé. Ty
nás chtějí poraziti a do nedostatku uvesti, wssěcko
řaziti, měj na nás památku.

Nic se žádnému přidati člověku nemůže, neb
ani wlasu neztratí bez twé wůle, Bože! Olo twé
wždy wssěcko widí, spíš, než se co stane, odwrát
tedy od nás lidí wsse zlé, milý Pane!

Čím se budem odíwati? co jísti? co píti? za-
powídáš pečowati, starost o to míti. A dáwáš za
příklad ptáky, kterážto bez práce mají pokrm wsse-
lijaký z twojí sřtědré ruky.

Jsme wíc dle twého wyznání než ptactwo ne-
beské, přijmiž pod opatrowání i stwoření lidské.
Pokrm, nápoj, oděw časný dej nám z twé sřtědrosti,
a po smrti na hod wěčný pojmi z twé milosti.

4.

Žalm 90.

Kdož ochrany Nejwvyššího w sřrejšti jeho
užívá, ten w stínu Wsemohoucího bezpečně od-

počívá, pročej i já říkám Pánu w každý čas s důvěrností: tys hradem mým, tys mou schránou ják na tobě mám dosti.

Onť mne z osídla Istimého lidstých ossemetnosti, i z pokussení každého wytrhne swou mocností; nad to mne chce i přijíti pod brky řídla svého, místo sstitu budu míti prawdu wšech slibůw jeho.

Protož přistrachu nočního nebudu se nic báti, ni we dne letajícího ssípu se strachowati, ani jaké morné rány nenadále ssřodící, ni zhouby na wšech strany žádného nessesřící.

Bychť jich po boku swém tisíc náhle widěl flesati, po prawici desetkrát víc, že mně nemá sáhati; nýbrž cele jsa zachowán, to budu spatřowati, jakou umí odplatu Pán bezbožným wšem dáwati.

Poněwadž tedy samého máš Boha outočisstě, též i za ochránce svého kladeš na každém místě; netkneť se tebe nic zlého, anižť k tobě přistoupí žádná rána stánku twého, w nejmenším nezarmoutí.

Ueb anjelům swým o tobě Bůh ráčil přikázati: že na wšech twých cestách tebe vždy mají ostrážati, by tě pať i na rukou swých wlastních měli nositi, tať od ourazu i noh twých ustawičně hájiti.

Po lwu i hadu zdřážděném směle budeš choditi, i po drahu jedu plném, nemáť wšak nic ssřoditi; proto že mne zamilowal, di Bůh, hecť ho chrániti, mé slawné jméno že poznal, na wěky zwelebiti.

Bude-li že mně wolati, jistě žeť jej wyslyším, z soužení mu spomáhati sám mocí swou přispíšim; učiněť jej i slawného, dlouhé dny mu chci dáti, by tať moc spasení mého w prawdě mohl seznati.

City důvěrnosti w opatrnost božskou.

Bože a Páne můj! ty jsi útočiště me, a síla má; jediné w tebe chci důvěřowat, jenom ještě u tebe pomoci hledati, a doufam, že na věky nebudu zahanben. We wšech příhodách mého žiwota chci se twé otcowské wůli a péči, jak dítě dobrému otcí a wěrne milé mátkce své pokojně odewzdati, a pewnou jistotu své časné i wěčné blaho a spasení na twé lásce a k pomoci-přispění zakládati. Od tebe Bože můj chci w truchlívých dnech potěšení očekawáti, a mou smutnou dušši twou lástkawou přiwětíwostí občerstwowati. Celým srdcem důvěřuji, že moje úpěnlivé modlení a wzdychání oblačky proráží, do twé swátyně wníkně, a času swého důvěrné, neustawájící wolání mé wyslyšseno bude. Ty mne pozdwi- hneš, posilniš a nedopustiš, bych w bídě fletnul, neb w zúsanliwost wpadnul; dobrota twá a milosrdenství nemají mezi, jakož i twá wšsemohoucnost; není propasti tak hluboké, z které bys ty mně newyswobodil. — Pro- dlewáš-li s twou pomocí, tak nechci přede málomyšlně pochybowati, nebo ty přede jistě budeš w prawý čas, dle neskonalé moudrosti a milosti twé mým wyswoboditelem. Mezi nescíslnými twory twými, jenž se z twé otcowské péče těší, nezapomněl jsi na mně nikdy, vždy jsi dobrodiní swá i na mně roz- šířil. J též můj budoucí los a osud kladu bezpečně do otcowské ruky twé. Ty nemůžeš nic, nežli jen to neslepšší pro mně chtíti, a wím že twá pomoc a spása mně jistě ne- mine, pakli se ti z cela odewzdám. —

Powedeš-li mně trnowou cestou, tak chci po ní z cela oddán do twé swaté wůle bez reptání fráčeti; a byt bych i žádného wyhledu, žádného wybawení z té samé před sebou již newiděl, přede se chci twé swaté wůli flañeti, a ji poslechnouti; přitom chci o sílu k tobě wolati, a též i we tmách w twou prozřetedlnost daufati. W prachu mého pozemského putování není čas poznání tajné rady twé, až tam za hrobem na onom swětě bude mi moudrost twého hospodářství otevířená. Wím že mám křiž swůj wzíti, a následowati Krysta; wím že musím trpěti a umučen býti jako sám Kristus, jestli chci s nim též oslawení a stánek w králowství jeho míti; wím že jenom bránou smrti mohou do oné lepšší otčiny wejiti, tak se nic nechci před časnou smrti trásti. Má útěcha w žití a w smrti jest twé neklamné slowo, že ty budeš držet, co jsi slíbil; wěrnost twá a prawda twá budou trwati na wěky. Mocí mého božského Wykupitele powstanu i z hrobu, stkwělý a oslawený, a budu w newýslowné blaženosti wěčně u Boha a s Bohem žiti. Důvěřuj tedy dusse má pevně w Pána; on jest to ten nejmocnějšší, nejmoudřejšší, nejdobrotiwějšší, jenž tě wede; on jest bohatý w milostech; jediné u něho jest wykoupení podle welikého milosrdenství jeho. Důvěřuj w něho dusse má, a budeš welebit jeho dobrotu, moudrost a moc na wěky. Amen.

Píseň odemzdání se do vůle boží aneb srownání vůle své s vůlí Boží.

Jako: Kdož ochrany Nejvyššího.

I.

Co chce můj Bůh, to já též chci, s ním se ve všem srownávám, svou vůli i vssecky věci jeho vůli poddávám. Když s ním míním, nezawiním, nemám se proč rmoutiti, vůle Páně ať se stane, tať chci žít, mrtew býti.

Co sobě Bůh oblibuje, to se mně také líbí, k tomu mé srdce svoluje, vím, že w ničemž nechybí. Žádná radost, žádná žalost s Bohem mne nerozwede, potupa, čest, sábelská lest z té vůle mne neswede.

Wůli boží já se řídím, co chce Bůh, chci činiti: nejlepšší věc w světě widím, Bohu poddanu býti. We dne, w noci, zdráv, w nemoci, vůli boží wykonám, w dobrém štěstí i neshěstí, w tom setrwám až skonám.

Nechť jak chce semnou zachází, jsem vždy po vůli jeho: nechť mnou jak chce, kam chce hází, jsem co bič w rukou jeho. Boží vůle jest má vůle, Bůh mne wodí na niti, proti Bohu nic nemohu, ani nechci činiti.

Ž boží ruky rád přijímám zdrawí, nemoc, žalosti: dobré, zlé, nic newynímám, buď po jeho libosti. Když lahodí, když uhodí, jest hoden cti a slávy: když mne swihá, tu wystrhá jako otec lastavý.

2. díl.

Jakž Bůh ráčí, to já chci též, nedám se mámiti nic, ač mne trápí můj těžký kříž, byť bylo toho i víc. Smím však říci, že mé věci vseskný Bůh spočije ctně: nechť tak fráci, jakž on ráčí, můj křesť půjde bezpečně.

Jakž Bůh ráčí, ja svoluji a dávám všemmu místo: Bůh, jemuž neodporuji, chce mne skusit za jisto. Zde poddaně metlu Páně snáseti budu chtíti, ach! nechť já, toť Bůh ví, zná, v ničemž se mu opřítí.

Jakž Bůh ráčí, jeho vůli oblibuji vselijať: řdyž on dopouští newolí, řdo jí chce měnit jináť: Wtip, umění platné není, bych se pať i za wrch rwal: nechť naň repce řdo a jať chce, zdažby on co na to dbal?

Jakž Bůh ráčí, nechám jíti, oblíbím vsse srdečně: řdybych chtěl newolným býti, wězel bych we zlém věčně. Jistá věc ta wěť má, léta, že jsou v počtu u něho: protož ř cíli řaždou chwili, jakž chce, půjdu pro něho.

Jak Bůh ráčí, nechť má věc jde, buď mi pať mílo neb žel, na tom stawět chci swou věc zde, abych obojímu chtěl: Nechť pať jest tak, aneb jináť, nic mne strassiti nemá, černé, bílé příjmu mile, wždyť mi Bůh swou milost dá.

Jakž Bůh ráčí, nechť běží tak má věc wždy v řaždé době: nepřijdeli štěstí dnes, však čekám ho zejtra ř sobě. Co Bůh dá řdy, to přijde wždy, ačť i nespěšně fráci; něhrubě dbám, řdyž Boha mám, onť dá štěstí, řdyž ráčí.

Jakž Bůh ráčí, tak buď můj díl, od něhoť víc nežádám; Bůh mým věcem uložil cíl, život můj

dotuš hádám. Trwati má, a protož já na grunt stawím naději, a w každý den na Boha jen spo-
lehám swou naději.

Taž Bůh ráčí, wšse za wděk mám, stoje w
trpělivosti, Bůh jestiž můj spomocník sám, bych
stál w prostřed bídosti. Bych pak i w hlad, neb
smrt upad, budeť mne retowati, a tať tudy práv
šsem wšsudý, w životě i při smrti.

O milování Boha, jakožto laskavého otce
i jeho přemilého syna Ježíše Krysta.

I.

Pane, já tebe miluji, tě srdečně miluji. Ko-
liť jest na nebi tworů, kolíť hvězd w nebeském
dworu, toliť úst sobě winssuji, s nimiž tobě pro-
zpěwují: Pane, já tebe miluji, tě srdečně miluji.

Slunce, měsíc s swou jasností ať srdce pohneť
wroucnosti, ať tě se mnou zwelebuje, we dne w
noci wychwaluje. Wšsecko, co na zemi žiwá, co w
powětří lítá, zpíwá, coťoli we wodě plowe, ať zwě-
stuje chwály nowé: Pane, já tebe rc.

Polní trawa, listí z lesa se wšším stromowím
ať plesá; řdyž se klas neb kwíteť zdwlhá, ať se
tento hlas rozláhá; wšsecky duše mé mocnosti, srdce
i těla wnítěnosti, láskou boží plápolejte,ť Ježíši
takto wolejte: Pane, já tebe rc.

Wůle, rozum, slowa, smysly, ať nic jiného ne-
myslí;ť tobě ať se zawazuji, ať twé lásce naka-
zuji Oči, jazyk, chřípě, bedra, ussi, žíly, hnáty,
žebra, dokuš jich smrt nepodwratí, mají tuto plšeň
hrátí: Pane, já tebe rc.

Wssecka dusse mé vzdýchání; wssecka oudůw pohybání jsou mé lásky poslédkowé, znějící jsou jazykové. Kamkoli se obracuji, cokoli si rozvažuji, w každé práci, w každém místě, dusse má řekne zajiště: Pane, já tebe 1c.

Když pak w noci oči swírám, srdce mé k tobě otwírám, onoť láskou poskakuje, že celé twé jest, zvěštuje. Já nežádám nic jiného, než tebe, Boha samého milowati do skonání, wyznáwati bez přestání: Pane, já tebe 1c.

Prýč swěte s bídnou marností, s rozkossí, s offemetností; krátká jest twá wssecka sláva, pomij co polní tráwa. Prýč sladkost plná hořkosti, prýč radost plná žalosti, smíšená rozkoš s bolestí nemá mne od tě odvésti: Pane, já tebe 1c.

Spanilost twá, Pane, čistá, dussi stěwostné hody chystá; srdce mé hojně nasytím, když jej k twé lásce roznítím. Žádný kříž, nebezpečenstwí, nemoc, ouzkoř, protiwenstwí, lásku mou k tobě nezhasí, tento zpěw mou dussi spasí: Pane, já tebe 1c.

Ať se hrne krupobití, ať se zdwihá wlnobití; ať mne bouřka zbawí wesla, tohoto se držím hesla. Ať mne hrozně wojsko stihá, ať se celé peklo zdwihá; wssecka jeho síla zwadne, jak ten hlas z úst mých wypadne: Pane, já tebe 1c.

Byťby i jazyk oněměl, byťby síly žádné neměl; když již ke mně smrt pospíchá, jen ať srdce k tobě vzdýchá; ať bolest žiwot můj strawí, ať mne Bůh i nebe zbawí, ze wssech stran jsa utištěný, wolat budu bez přestání: Pane, já tebe miluji, tě srdečně miluji.

2.

Bože, k tvému milování žádný strach mne nedohání, ani trestání tvé ruky, ani hrozné v pekle muky.

Ty sám milý Pane Kryš te srdce mé jímáš zajiště, řdyž tě na kříži spatřuji, láskou svou se zapaluji.

Kříž, a krev tekoucí z tvých ran učí, že lásky hodný Pán, byt nebylo pekla, nebe, předce bych miloval tebe.

A to proto tě samého, jemuž nic není rovného v moci, slávě, důstojnosti, v dobrotě, opatrnosti.

Tebe přemilý Ježíši, Beránku boží nejtíšší, jenžs pro nás ráčil umřít, chci milovati a ctít.

Z lásky darmo, bez odplaty, proto žeš dobrý a swatý, žeš mne Ježíši miloval, prvé nežli jsem tě poznal.

Winssuji sobě umřít, zas pro tě krev mou wplýti, proto, řdykoliv já umřu, z lásky k tobě Jezu umřu.

3.

Plesání swatého Bernarda.

Ježíši twá jest památka srdcem radostná i sladká, než nad meď i jinou sladkost, milejší jest twá přítomnost.

Nic se nezpívá liběji, neslyší se radostněji, nic se nemyslí sladčeji, než o Pánu Ježíšovi.

Jezu naděje řajícím, milostiwýs tě prosícím, ředobřýs tě hledajícím, jakýs tě nalézajícím.

Pán Ježíš jest srdcí sladkost, pramen živý, myslí jasnost, přewýssuje wšecku radost, spolu i wšelikou žádost.

Jazyk nemůž wyprawiti, ani písmo wyložiti, skussený může wěřiti, co jest k němu lásku míti.

Ježíše hledám w postýlce, zawřa stříšku mého srdce, u domácích i u obce, pohledám ho w pravé lásce.

S Marií Ježíše mého budu hledat w hrobě jeho, z rána jej budu hledati myslí, né okem stíhati.

Buduť u hrobu plakati, úpěnlivě naříkati. R nohoum Ježíšowým padnu, a jej swým srdcem obsáhnu.

Druhý díl.

Ježíši, Králi předivný a wítěziteli slavný, sladkosti nejlíbeznější, choti nejžádostiwější.

Zůstaň s námi Hospodine a oswěť nás zaslepené, z myslí wypuď temnosti, naplň swět božskou sladkostí.

Když nás w srdci nawštěwuješ, swětlo prawdy rozswěcuješ; tuť marnost swěta widíme a láskou boží hoříme.

Nic nikdež není sladšího, lepšího, líbeznějšího nad milování Ježíše, ta sladkost newyprawí se.

To swědčí jeho umučení, to krwe swaté cezení, frz kteréž nasse spasení posslo i Boha widění.

Třetí díl.

Ježíše wstični poznejte, jeho za milost žádejte, Ježíše wroucně hledejte, hledajíc wroucnější buďte.

Milujícího milujte, láskou se mu odměnujte, po té vůli se obraťte a přízeň za přízeň wraťte.

Ježíš jest milostiwosti, půwod naděje radosti, sladká studánka milosti, prawá rozkoš srdečnosti.

Můj Ježíši, dej mé duši, ať hojnost tvé lásky zkusí, dej mi patřit w přítomnosti na slávu tvé velebnosti.

Uč hodně mluvit nemohu o tobě, nesmírném Bohu; láska wšak mlčet mi nedá, jsa ty má radost jediná.

Čtvrtý díl.

Ježíši, tvé milování jest wděčné myslí krmení, bez osflivosti sytící žádosti hlad wzbuzující.

Kdo tě okouší lačněji, kdo pije, ještě žízněji, žádati nic neumějí, from Ježíše, jež milují.

Koho twá milost opoší, ten ví, co Pán Ježíš strojí, blaze kdo se tebou kojí, o nic jiného nestojí.

Ježíši, krásu anjelská, w ústích jsi píseň nebeská, w ústech sladkost středu diwná, w srdci rajská medowina.

Po tobě toužím tisíckrát, přijs můj Ježíši jedenkrát. Kdy mne radostí naplníš, kdy mne sám sebou nasytíš?

Stále tebe milování jest mé stále omdlévání, to wšak jest sladké ovoce, jímž věčně živo jest srdce.

Nejvyšší dobrotivosti, diwná srdce veselosti, dobroto newystřížitedlná, spojiž mne s tebou láska tvá.

Dobřeť jest mně milowati Ježíše, o nic nestáti, samého se opustiti, ať s ním mohu věčně býti.

Pátý díl.

Ó můj nejsladší Ježíši, naděje toužících duší, hledá tě sz mých wplítí, mysl wolá, chce tě mítí.

Kdekoliv budu bydliti, žádám vždy s Ježíšem býti, blaze mi, když jej naleznu, přeblyže, když jej postihnu.

Tehdáž jej budu líbati, a přeladce objímati.
Tuť bude šťastné sloučení, ač w tom dlouhé
chvilé není.

Již widím, koho jsem hledal, již držím, koho
jsem žádal, z lásky k Ježíšši omdlívám, a w srdci
roznícen býwám.

Když se tak Ježíš miluje, ta láska se nezhasuje,
newlažne aniž umírá, wíc roste a wíc hoříwá.

Stále hoříwá ta láska, a býwa podivně sladká,
welmi rozkošně chutnáwá, a šťastně rozkoš dodáwá.

Tato láska z nebe posla, wnitě do mého srdce
prošla, celou mysl rozpaluje, což sobě duch oblibuje.

O přessťastné rozpálení a wroucné myslí tou-
žení! ó sladké obwlažowání, Krýsta Pána milowání.

Šestý díl.

Ježíšši, kwěte Panny ctné, oslaď milowání nasse,
tobě čest, chwála i Božstwí, koruna blahoslawenstwí.

Příjď dobrý Králi, příjď w brzce, jenž jsi wěčné
sláwy twůrce, zastkwěj se božskou jasností, teď žá-
dám wroucnou žádostí.

Tezu nad slunce jasnější a nad balzám woňa-
vější, nad sladkost wsselikou sladší lásky nad jiné
hodnější.

Jehož chuť tak mi se líbí, jehož vůně tak mi
woní, že mysl wíc nechce míti, sám můžeš lásce
stačiti.

Tys pochání mysle zbožné, dokonání lásky dobré;
ty jsi sám mé pochlubení, Ježíšši, swěta spasení.

Můj milý, již jdi do nebe, kde sláva čeká na
tebe; přemoh jsi smrt, již oddechni, na prawici
Otce sedni.

Půjdeš za sebou, kde půjdeš, nikam se mi neukryješ; neb mé srdce s sebou vezmeš, Ježíši, chválo všech wesměš.

Nebešťané jej vítejte, brány wasse otwírejte, wítěžiteli řekněte: zdráv buď Králi zde i w světě.

Sedmý díl.

Králi mocný, Králi slavný, Ježíši, Králi wítězný, dárce wšeliké milosti, sláwo nebeště radosti.

Studnice's milosrdenství, prawě's swětlo rajské wlasti; zážen oblať zarmoucení, dej blest swého oslawení.

Tebeť křtí nebešťý chválí, opakuji tve chvály. Ježíš swět obweseluje a nás s Bohem spokojuje.

Ježíš w pokoji králuje, kterýž smysly přewýssuje, ten pokoj mysl má žádá, k požiwání jeho chwátá.

Ježíš zase k Otci přišel, do wěčného králowství wšel, mé srdce mne opustilo, za Ježíšem postoupilo.

Chwalmež ho wšemi chválami, sliby, zpěvy, modlitbami, aby nás wzal do swé wlasti a zbawil brozné propasti.

4.

Jaťo: přijdiž, přijdiž o můj Jezu oc.

O lásko má nejmilejší, winssowaný Ježíši! přijš potěšit smutnou duši w tuto chvíli nynější; přijš, a nawštíw smutnou duši, ó nejsladší Ježíši přijš, a přispěj ku pomoci, ať se s tebou potěší.

Když si tento swět rozjímám, poznávám, že marný jest, a když Ježíše w srdci mám; pozná-

wám, že sladký jest: protož Težíšse miluji, tento svět zawrhují, že se Težíšse nespustím, jemu se zawazuji.

Byť mne ďábel, svět i tělo od něho odvraceli, a od srdce Težíšsowa pryč mne odvésti chtěli, neodvedou, nebojím se, neb Težíš jest síla má; odejdete nepřátelé, neb jsem vítězitel já.

Ó Težíšsi, ó lásko má! lilium bělost stkwoucí, ó perličko, ó růže má! ó kwitku vždy kwětoucí! ó rozmilá zahrádka má, dej mi tě milowati, dej, bych mohl po mé smrti s tebou se radowati.

Neb na tom světě již stálé nic býti nepoznám, a že to wšsechno pomine, o tom jistou spráwu mám; neb se žádný newyplatí té smrti přeufrutné, hned, když nám hodinka wyjde, ze světa jít musíme.

Zlato, stříbro, statek, zboží, wšsechno jest to nestálé, neb než se člověk naděje, hned ho chytře smrt strade; musí wšsechno zanechati a pryč se ubírat, a tak co si nashromáždí, nebude užívati.

A pakli chcem powážiti krásu těla nasseho, i tu poznáme nestálost toho světa marného: hned po smrti tělo nasse musí být w hrob složené, a tam čerwům, také žábám bude za pokrm dané.

Krásá, síla, důstojenství, chwála a wywýšenost, wšsecka marnost nad marností, a jenom sama marnost: a protož nechci nic sobě na světě zapládati, ale chci sobě w nebesích poklad shromáždownati.

Po smrti pak přijde jíti před soud Sprawedliwého, a musíš mu počet dáti z swého wladářství wšseho: a tu i hned we wěčnosti máš co očekáwati, buď w radosti neb w žalosti musíš wěčně žůstati.

Protož wale marný světe, již tebe zawrhují, a ty twé wšechny marnosti já w tobě potupuji; neb na tobě w této době již stálého nic není, a wšechno se w krátké době hnedky na tobě změní.

A protož se již obracím k tobě, ó můj Ježíši! a tobě se odewzdávám s tělem i také s duší: že chci pro tě wšechno snášet na tomto bídném světě, neb ó nejsladší Ježíši! srdečně miluji tě.

Ó můj nejsladší Ježíši! dej, bych moh po té strasti přijíti na wěčné hody do twé nebeské wlasti: k nížto twojí milownící wšickní za tebou přijdou, s tebou se na wěky wěkůw w nebi radowat budou.

Ó Ježíši! ó lásko má, budiž wzdy wdečně chwálen od celé říše nebeské, i ode mne buď slawen nyní i na wěky wěkůw, kdež ráčíš králowati, dejž mi, bych moh po mé smrti s tebou se radowati.

5.

Ó Ježíši milý, kwiťku uslechlý, jméno twé nejsladší, Tezu nejmilejší, smiluj se, slituj se nad námi Ježíši.

Slyšeti zpíwati jméno twé, Ježíši, Ježíši překrásný, nad slunce jasnější, smiluj se, slituj se nad námi Ježíši.

Ó perlo předrahá, jenž zaháníš wraha ďábelských chytrostí, Tezu nejmilejší, smiluj se, slituj se nad námi Ježíši.

My k tobě woláme, plačtivě žádáme, uslyš nás přestany Tezu nejmilejší, dej pokoj, zruš rozbroj, Tezu nejmilejší.

Císari anjelští, Králi archanjelští, ty jsi ten Spasitel, předobry Ježíši; uslyš nás w tento čas Tezu nejmilejší.

Nerač zamítati, ani opouštěti plačtivých Ika-
jicích Jezu nejmilejší; smrt's trpěl, za nás pšel na
kříži Ježíši.

Před trůn velebnosti, nás hříšné z milosti, rač
mile přijíti Jezu nejmilejší, do slávy nebeské, náš
Pane Ježíši.

6.

O Ježíši moje lásko, duše mé jediná částko;
tys má radost jediná, tebe má duše hledá.

Proběhnu já všecky lesy, budu volat: ó Je-
žíši! i tam ho nenalezám, táhne mne mysl jinám.

Chodím přes pahrbky, hory, hledám Ježíše u-
bohý; při skalách i při vodě hledám Ježíši tebe.

Ptám se vás ptáčkové malí, zdaliž jste Krysta
viděli? hleďte mne pověděti, kde bych ho moh najíti.

Odpovědi žádné nemám, do měst velkých se
podívám; budu se ptát měšťanů, kde svého Kry-
sta najdu.

Chodím jak ztracená ovce, žádný mně povědít
nechce, kde jest Ježíš spasitel, kde jest můj vykupitel.

Do Jeruzálema půjdu, tam ho všudy hledat
budu, i na vrch Kalvarii, zdaliž wisi na kříži.

I tam Krysta nenalezám, k hrobu božímu po-
spíchám; při hrobu mnoho strážných, můj Spasitel
wstal z mrtvých.

Spatřím apoštoly swaté, ptám se jich s pilností
také, aby mně pověděli, kde jest Ježíš můj milý.

S nich mně jeden odpovídá, že jest wstoupil na
nebesa, nám Těšitele svého, sessle Ducha swatého.

Chcem všem vůbec pověditi, jak se Ježíš stro-
žil k smrti: kdýž jest s námi večerel, on nám zá-
kon otevřel.

Wzal chléb, lámal a rozdával, a swou swatou
krev nám dával: neb ta večere slavná po dnes
se w světě koná.

Idu s chwátáním k chrámu Páně, spatřím
Krysta nenadále, to w Swátosti oltární, nám
wssechněm wystawený.

Jsem potěšen těmi slovy, že jest mně Krystus
žewený; od swatých apóstolů dostal jsem dobrou
správu.

Rač si přibýteř zwoliti, a w mém srdci zůsta-
wati; ze srdce tě nepustím, leč swou duší wy-
pustím.

Kdybych měl život ztratiti, pro Ježíše hned
umříti; by mně ohněm pálili, neb jak chtěli trýznili.

Od Ježíše mne neswedou, mne od něho neroz-
wedou, ani žádným bohatstvím, též ani důstojen-
stvím.

Wroucí se s Krystem ubírám, s ním chci žiw
býti, umírám; chci se s hříchůw wyznati, tělo
Páně přijati.

Když bude wůle Krystowa, on mne ze swěta
powolá, tak skonám s Krystem Pánem, budu s ním
bydleť. Amen.

7.

Můj wýkupiteli, Kryste Ježíši! radost srdce
mého, lásko nejsladší: tys mé potěšení, tys jediná
radost w mém zarmoucení.

Tys w nouzi, w chudobě poklad nejdrazší,
tys we tmách myslí mé slunce nejkrásnější: ó
zboží nestojím, a tmy se nebojím, když twůj blest
swítí.

Tys rozkoš w bolesti, zdrowí w nemoci, tys pomoc w neštěstí, stráž we dne w noci: nedbám na bolesti, ani na neštěstí, ty jsi mé štěstí.

Tys w žízní nápoj můj, pokrm můj w hladu: w tobě w svých ouzkostech naději Pladu: tys w zímě teplo mé, w horku jsi můj chládek, konec, počátek.

Ty jsi má ochrana w nebezpečnství; tys mé outočiště w mém protiwnství; w ráně srdce twého sřryji se bezpečně, hci zůstat věčně.

Necht se na mne walí moc nepřátelská i lidská zůřivost, i moc ďábelská: Pdyž jest Ježíš při mně, wyznávám upřímně, nic se nebojím.

Líbílí se Bohu, bych byl w žalosti, w nemoci a bládách, w mnohé ouzkosti: nic se neprotiwím, žádám i umřítí, hceli tak mítí.

Necht se i naopak ten swět wyvrátí, i wsechna králowství w nic se obrátí: buď semnou Ježíš, nebudu se báti, nebudu dbáti.

Co chce tedy Bůh můj, to ať se děje, ó milý Ježíši, tys má naděje; s tebou já zůstávám, nechť se spustiti tebe do smrti.

8.

Kdež najdu dům twého Otce, Ježíši můj milý? Ouzkou cestou jdi člověče, přijdeš k domu mého Otce, neptej se mne více.

Kdož mi tu cestu ukáže, Ježíši můj milý? Slovo boží ti nejsnáze tu přímou cestu ukáže, waž sobě to draze.

Kudyž přijdu k té cestě spíš, Ježíši můj milý? Wezmi na sebe milý kříž, pojd za mnou, následuj mne již, hneď tu cestu spatříš.

Kdo mne powede za ruku, Ježíšši můj milý? Prawá láska tebe w skutku uchytí za prawou ruku, powede bez smutku.

Kdo pať tu bude při mně wíc, Ježíšši můj milý? Přidám tobě k obraně sic anjelůw swých mnoho tisíc, již se nestračuj wíc.

Kdo mi w noci swítit bude, Ježíšši můj milý? Slovo mé, to swětlo jasné we tmách wssudy swítí krásně, toho se drž wážně.

Kdož mi z cesty bloudit nedá, Ježíšši můj milý? Prawda jistá, neomylná a mocí mou utvořená bloudit tobě nedá.

Kdož mne od pádu zachová, Ježíšši můj milý? Opatrnost, moudrost božská, tať jest jistá obrana twá, fiesnouť tobě nedá.

Kdož mne padlého pozdwihne, Ježíšši můj milý? Milosrdenství nesmírné, wssem laskavějším přislíbené, toť tobě přispěje.

Kdož mne sprostí od zármutku, Ježíšši můj milý? Naděje a trpěliwost, wyznání hříchůw, skrouščenost, sprostí tebe ta ctnost.

Kdož mne wší pěči sprostuje, Ježíšši můj milý? Kdo čisté swědomí máje, ten nechť o nic nepečuje w pokoji putuje.

Kdož mne posilní na cestě, Ježíšši můj milý? Moc přewelebných Swátostí k posilnění twé křehkosti, i dusse k sytosti.

Kdož mne w žalosti potěší, Ježíšši můj milý? Duch swatý sám nejmocnější, těšitel nejlastawější, w smutku tě potěší.

Kdož mne w cestě má potkati, Ježíšši můj milý? Protiwensství a zármutky, příž, trápení, mnohé půtky musíš přetrpěti.

Kterakž to mám přetrpěti, Ježíši můj milý? Budeš-li ke mně volati, dci tobě sám pomáhati, nechť se nic báti.

Co pak za to mám dostati, Ježíši můj milý? Budeš-li w tom setrwati, máš se do nebe dostati, se mnou přebýwati.

Takouž tam mám radost míti, Ježíši můj milý? Radost, kterouž wyprawiti, nemůž žádný wymlouwiti, taž věčně má býti.

Ja to tě chválím každý čas, Ježíši můj milý, rač uslyšet můj sprostý hlas, a přijmi tam každého z nás, kdež věčně přebýváš. Amen.

Pobožnost k srdci Pána Ježíše.

1.

Stotisíckrát pozdravené buď srdce Ježíše, a na věky oslavené od nebeské říše, odewšech křtůw anjelských, zvláště od housůw panenských, od wšech tworů zemských.

Také od wšech zarmoucených budiž pochváleno, odewšech srdci wěřících budiž milováno; neb jest studně wší milosti, jenž mění w sladkost hořkosti, z něhož sladkost plyne.

Pozdrawen buď můj Ježíši w lásce srdce twého; dej ať jen krůpěje wyplyne mně do srdce mého: ať tě mohu milowati, marnosti místa nedati; ty buď strážce jeho.

Právěs hoden milování, lásko srdce mého, srdce tvé jest otevřené, by tak spíše z něho nám k poznání přicházelo, žeby jeho srdce chtělo nás všedky spasiti.

Protož všickni zarmoucení tu se utíkejme, neb jest proto otevřené, tu naději mějme, bychme mohli přístup míti, milost u něho najíti, jenom nezoufejme.

Také hříchy obtížení rychle pospíchejme, neb jest k milosti hotový, wroucně jen žádejme, studně ta jest nepřetržena, jak z večera tak i z rána plynou nepřetržová.

Pokus čas jest té milosti, nechtějme zmeškat, a nassí nedbanliwosti té lásky zmeškat; pokus wolá chťejme jíti, hleďme se k swadbě strojiti, w hotowosti býti.

Ó lásko má můj Ježíši; tys mé potěšení w všelikých nedostatecích, tys mé polepšení; s tebou sladko žiwu býti, bez tebe nechci umříti, duši rač přijíti.

Ó srdce sladkosti plné, mou vůli do něho já poroučím w každé době, abych zase z něho jenom podílek dostala, jeho vůli wykonala, tak se mu líbila.

Dej tvé srdce mně Ježíši, a wem si zase mé, učin láskou rozpustěné, ať ze dvou jedno je; neb jsem já twá, a ty jsi můj, prosím, jen mne nezawrhuj, nademnou se smiluj.

Uch ženichu nejkrásnější, po tobě já toužím, tělu mému a žádostem ať více nesloužím: co se

tobě líbí, činím, tobě věrně sloužit míním; dej ať tak učiním.

Rodičko boží Maria, matičko milosti, rač mi býti milostivá, nebs plna sladkosti; dej mi tebe milowati, w tvé lásce dej setrwati, nedej se změnití.

W poslední hodinu smrti rač přítomná býti, mou duši, i také tělo, rač zaopatřiti; ach nedej nikdy zoufati, w pravé víře dej trwati, w tvé lásce skonati.

Wšickni milí boží Swatí na nás wzpomínejte, abychom se k wám dostati mohli, pomáhajte; věčně s wámi přebýwati, Pána Boha vždy chwaliti, za nás orodujte. Amen.

2.

Srdce božské oslawujme Spasitele nasseho, čest a chwálu wywýssujme Boha, pro nás daného. Ó Ježíši nejsladší! srdce tvé nejsvětější wšickni wroucně zwelebujem, nasse celé ti darujem.

Jako srdce Krysta neměl žádný tolik lásky k nám, neb on muky hrozné trpěl, přijze smrt podstoupil sám. Ó Ježíši a t. d.

Zle! jak celé hoří ohněm lásky k nám newýslovné, když mé srdce znítí se w něm, w ohni lásky tak zbožné. Ó Ježíši a t. d.

W boku rána otevřená k srdci jeho wedoucí, w němž, je řeka wyprejstěná, pro nás život tečoucí. Ó Ježíši a t. d.

Swatá krew ze srdce teče až na kapku poslední; pomni newděčný člověče, že to pro tvé spasení. Ó Ježíši a t. d.

S Kalvarie dolů plyne voda věčné milosti, každého, kdož v hříchu hyne, k věčné čistice blahoští. O Ježíši a t. d.

Ehle! trním mojíh zlostí, srdce celé zbodené, křžbych nad svou nepravostí cedil slze skroussené! O Ježíši a t. d.

Prápor kříže ozdobuje srdce Krysta milého, na ději mne naplňuje oblažení věčného. O Ježíši a t. d.

Pohřžím se v hlubokosti srdce twého Ježíši! bych pocítil lahodnosti božské lásky nejvyšší. O Ježíši a t. d.

Zmař jen ohněm lásky věčné ve mně, co jest hříšného, bych pil vody spasitedlné z pramene tam hojného. O Ježíši a t. d.

Křž v twém srdci ó Beránku! v mém posledním tažení naleznu bezpečnou schránku, vedoucí mne k spasení. O Ježíši a t. d.

Kryste! Srdci twému chválu zpívat chci vždy s wděčností, a když jazyk ztwardne, slávu vzdám pak ti na věčnosti. O Ježíši nejsladší! srdce své nejsvětější všichni vroucně zvelebujem, naše celé ti darujem.

(Předzpěw.) Položíš mne jako pečeť na srdce své, a budu s tebou nerozdílně spojen; nebo silné jest, jako smrt milování, a twrdé, jako peklo hoření: lampy srdce twého plamenové hořící. (Píseň Sal. 8.)

V. Učte se odemne: neboť jsem já tichý a pokorný srdcem.

R. A naleznete odpočinutí duší svých.

V. Budiž srdce Ježíše pochváleno!

R. Od tohoto času až na věky!

V. Pane vyslyš modlitbu mou.

R. A volání mé k tobě přijď!

Prosíme tebe, všemohoucí Bože! abychom my, jenžto se v nejsvětějším srdci tvého nejmilejšího Syna honosíme, a největší dobrodiní jeho lásky nábožně sobě připomínáme, skrze užitek a oucinek její spolu požehnání a občerstvení byli. Skrze téhož Ježíše Krysta Pána našeho, který s tebou a Duchem svatým žít jest a králuje od věků na věky. A.

O Bože! který jsi swatoswaté srdce Pána Ježíše Krysta, Syna svého, všem věřícím nad míru příjemně učinil, propůjč milostivě, ať toto srdce na zemi tak ctíme a milujeme, abychom skrze něj a v něm tebe milovali, a od Tebe i od něho milování býti zasloužili na věky. Amen.

Otce náš. Zdrávas. Věřím.

O nejsladší Ježíše srdce, dej, ať miluji tě vždy více.

Wzdéchnutí k srdci Ježíše.

O milosrdný Ježíši! uslyš mne! Již spěchaje se blížím k tobě! Milost srdce tvého obrátiž mne; bolest srdce tvého sformoutiž mne; jasnost srdce tvého osvětiž mne; krev srdce tvého posvětiž mne; voda srdce tvého očistiž mne; kříž srdce tvého posilniž mne; koruna trnová srdce tvého ozdobuž mne; rána srdce tvého obejmiž mne; duch srdce tvého oživiž mne; plápol srdce tvého stráviž mne; plámen srdce tvého rozpáliž mne; láska srdce tvého oblažiž mne; sláva srdce

twého objasniž mne; zření na srdce twé potěš mne; radost srdce twého oblažiz mne; majetnost srdce twého nasytiz mne; do srdce twého uchyluji se; nech, bych w něm žil a zemřel, abych powždy milowal tě a s tebou w nebi shledal se. Amen.

Pisně k potěšení
w bídě, trápení a zármutku.

I.

Doufám w Boha w mém neshťestí, že mne on potěší, a mne w smutku truchlivého w radost svou obrátí.

Neboť již na tomto světě ničádného není, kdo by o mne starost snášel, krom sám Bůh jediný.

K ničádnému, jenom jemu svou naději plácám, nebo to já wím zajisté, že mně spomůže sám.

J proč bych si měl zoufati proti tobě, Pane! nebo wím, že tvoje láska wždy při mně zůstane.

Ei Pane, nepohlídej již na mé prohřešení nebo w tomto swětě není, kdožby nebyl hříšný.

Lituji já toho hořce, že jsem tě rozhněwal, marnost swětskou zde na zemi více oblibowal.

Ó Bože můj, já již tobě chci wěrně sloužiti, doždužkoliw na tom swětě budeš mne žiwiti.

Rač mi býti wždy přítomný we dne také w noci, s anjely swými swatými w cestě ostrážati.

Litostivý wěčný Bože, rač mne uslyšeti, odpustiž mi hříchy moje zde na tomto swětě.

Abych mohl w ctném žiwotě tobě se líbiti, řdyž na horách neb na wodách budu cestowati.

I řdyž budu umíratí, rač přítomen býti, a mou duši ó Ježíši račiž s sobě wzíti.

Amen, Amen milý Pane, rač mi to popříti, abych mohl w wíře prawé do konce setrwati.

2.

Jako: Co chce můj Bůh, to já též chci.

(Dusse.) Když pak přijde můj Pán Ježíš ke mně w slzách zemdené, zmoh se můj zármutek příliš, kdo mně pomůž ztrápené: Pane, dlouhý čas prodáváš, mé žalosti si newššímáš, hořký kalich mám píti, přijď mi jej osladiti.

(Pán Ježíš.) Choti má proč si stěžuješ na kalich twých těžkostí, jestli mne právě miluješ, wypi jej s mé líbostí. Lásko w trápení záleží, s láskou ouzkoř w záwod běží, rád trpí, kdo miluje, lásko ouzkoř spojuje.

(Dusse.) Jiným není žádný kříž znám, newědí o žalosti: já pak stále kříž nad kříž mám, newím nic o radosti. Jiným se po vůli děje, štěstí se na

ně vždy směje, já pak bez potěšení vždy zůstávám w soužení.

(Pán Ježíš.) Kterým štěstí pochlebuje, jich život jest pouhý květ: vůli rozkoš podr. buje, a we všem jim slouží svět. Kterým we všem jest blaze, budou někdy platit drazé, krátká jest světlá radost, věčná pak po ní žalost.

(Dusse.) Jestli možná, řdyž se tlačí na mne všechny ouzkoosti že ani oddechnout w pláči nelze a w truchliwosti? Již mně srdce nestačuje, po přízi příz následuje: mám snasset, nežalovat a sobě nestěžovat.

(Pán Ježíš.) Tak máš ke mně špatnou lásku, tak mne málo miluješ? že mých muť jen malou částku, od sebe odvrhuješ? Ten, kdo miluje srdečně, vše trápení snáší wděčně: pravé lásky nemá nic, kdo nechce trpěti víc.

(Dusse.) Ach! uznávám, že jsem slabá nésti ten tak těžký příz, necht jej wezmou na swá záda jiní, a zkusí tu tíž. Nech, Pane, ať si pohovím, neb ať wěrnou pravdu powím, mně samé to soužení sněsti již možné není.

(Pán Ježíš.) Zledlž s otcem wálčí dítě, mlč! mé vůli se poddej. Wem to bříme na se hbitě, že tak hci dost na tom měj. Co ti jest medle po jiných? nes příz swůj na ramenách swých; mlč! a pojd, mne následuj, chcessli ať jsem ženich twůj.

(Dusse.) Trpět stále není hříčka, není to tak snadná řeč; trápit se, neřict slowíčka, ach! co jest to těžká wěc. Mám já se o to pokusit? bez potěšení to zkusit? již mne jednou Pane sprost, neb jsem již trpěla dost.

(Pán Ježíš.) Jen se o to z čerstwa pokus, dobrý díl máš wyhraný; učin jednou hrdinský kus, a buď kříži poddaný. Nech, ať s tebou ja zacházím, jak se mi zdá, sem tam házím; pro lásku mou k tomu svol, nech jest ti wol, neb newol.

(Dusse.) Když má tak být, ať již jest tak, staň se Pane vůle twá; jižť já na svět nedbám za mák, ty budeš sám rozkoš má: w kříži tě chci následowat, tebe samého milowat, rozkosse se odříkám, jen ať tě Ježíši mám.

(Pán Ježíš.) Tak jest dobře, tak chci míti, jak jsi mé milé dítě; w nebi ti chci nahraditi za to co zde souží tě. Trp w světě, jak sem já trpěl, když jsem tě vykoupiti chtěl; budeš mít věčnou radost za zdejší časnou žalost.

3.

Kde jsi můj Ježíši, lásko moje, me srdce tě hledá w každé době: ó Ježíši můj! o Ježíši můj, w ouzkostech a bídach sám při mně stůj.

W hříších jsem postawen, si nezoufám! w tebe můj Ježíši silně doufám: ó Ježíši můj! rc.

Swědomí mne hryze, hůř než hadi, a dusse se stále s tělem wadí: ó Ježíši můj! rc.

Bůh na mne dopustil strz mé hříchy, powstaly proti mne bouřky, wálky: ó Ježíši můj! rc.

Nejbližší přátelé, kteří byli, již jsou mne smutného opustili: ó Ježíši můj! rc.

Tak hle se w tento čas w světě děje, že jeden druhému nic nepřeje: ó Ježíši můj! rc.

Já w té mé ouzkosti si nezoufám, naději silnou mám, že to přecikám: ó Ježíši můj! rc.

Ten, kdo tě Ježíšší wěrně žádá, svou bídu a ouzkořt ti předkládá: ty spomůžeš, ty wýmůžeš, w soužení, w zármutku potěšuješ.

Dej mně můj Ježíšší trpěliwost, bych měl w mém soužení pewnou řtalost: ó Ježíšší můj! 1c.

Ježíšší řtře twé swaté rány nedopouřtěj na nás řmrti náhle: ó Ježíšší můj! ó Ježíšší můj! w poslední hodině sám při mně řtůj.

Když budu w nemoci postawený, buď při mně Ježíšší w řždou řhwíli: ó Ježíšší můj! ó Ježíšší můj! w řmrtedlné nemoci sám při mně řtůj.

Abych se z řwých řříchůw moh wřznati a za ně pokání učiniti: ó Ježíšší můj! 1c.

Ať přiřmu řkrouřeně drahé řtělo, řteré řest na řříži pro nás pnělo, twou nejdražřší řrew Ježíšší, to ať řest wždy poklad mojí duřři.

A řdyž pař má duřře z řtěla wřjde, deřž ty můj Ježíšší, ať jde ř tobě: ó Ježíšší můj! 1c.

Amen, můj Ježíšší, dořonáwám, se wřřím řtělem, duřři se poddáwám: ó Ježíšší můj! ó Ježíšší můj; w ouzkořtech a w bídach sám při mně řtůj.

4.

Wřřecká řest moje naděje u Boha mocného, nebořím se já neřřtěřti, ani řmutku řádného; douřám w milořřdenřtwí jeho, že mně potěřří řmutného, mám w něm naděje.

Sám Bůh na mne pohližeje s wřřokého nebe, sám Bůh o mne má řtarání, wí, řeho mi potřeba; Bůh zarmoutí, Bůh potěřří, neb řest Pánem wřřecřých wěcí, tař tež i mořřích.

Trpěl za nás velké rány, na kříži rozpiatý, Spasitel můj milovaný, ó můj Ježíš swatý! Pro newinné muky tvoje, odpusť Jezu winny moje, pokorně prosím.

Já stvoření tvé nehodné, ó můj sladký Pane, nechť se tvé milosrdenství dnes nademnou stane; odpusť Jezu winy moje, dodej lásky, ať nezhyne hříšník mizerný.

Pro pět ran Ježíše Krysta, i pro swatou krev jeho, která byla z ran wylitá, z ruk, noh i boku jeho; smiluj se nade mnou Bože, from tebe nic nespomůže, smiluj se, slituj!

Potěšení zarmoucených Panenka Maria, a uzdravení nemocných, buď nám milostivá; při posledním mém tažení račte být w ten čas přítomní, Ježíš, Maria.

5.

Králi nejmocnější, Pane nejmilejší, Ježíši! slyš nasse wolání, srdečne vzdýchání, ó Kryste Ježíši.

Neruč dopouštěti víc, než můžem snést, Ježíši! dej trpělivosti w přítomné ouzkošti, ó Kryste Ježíši.

Když budem umírat, ať rač se smilovat, Ježíši! hříchy nasse odpusť, do nebe nás připusť, ó Kryste Ježíši!

Wšeliké soužení, rozličné trápení, Ježíši! walt se ze wšech stran, zachraň nás a zastaň, ó Kryste Ježíši.

Zachovej, hyneme, a k záaze přijdeme, Ježíši! pro velké trápení a stálé soužení, ó Kryste Ježíši.

Slowo twoje Božské, wlnobití mořské, Ježíši!
i hned spočinulo, wětry utišilo, ó Kryste Ježíši.

Řekni slowo Pane, a jistě se stane, Ježíši! u-
tíšeni wšeho soužení nasseho, ó Kryste Ježíši.

Testli ale předce chceš zde párat ještě, Ježíši!
wšelikou ouzkoostí, rozličnou testností, ó Kryste
Ježíši.

Kárej nás zde časně, ale odpusť wěčně, Je-
žíši! tresci, řdyž žijeme, odpusť, jak umřeme, ó
Kryste Ježíši.

Ach, zažen wšecho zlé, wšak jeli twá wůle,
Ježíši! strpíme wšecho zlé, budeli twa wůle ó
Kryste Ježíši.

Co Job učiníme, Iméno twé schválíme, Je-
žíši! že se s námi dílo, jak se ti líbilo, ó Kryste
Ježíši.

Neruč dopouštěti víc, než můžem sněsti, Je-
žíši! dež trpělivosti w přítomné ouzkoosti, ó Kry-
ste Ježíši.

Řdyž budem umírat, ach, rač se smilowat, Je-
žíši! hříchy nasse odpusť, do nebe nás připusť, ó
Kryste Ježíši.

6.

Na Žalm 36.

Pán Bůh jest síla má, wšechna obrana má,
bezpečně má státi, ani se lekati dusse má.

Nepřátele mojí, zkaziti mne strojí, pomoz mi
můj Bože, sic padnu zajisté w tom boji.

Byť wojsko powstalo, proti mne se bralo, ne-
bojím se toho, byť jich bylo mnoho neb málo.

Neboť při sobě mám, w kteréhož já doufám, bojovníka toho, Boha přesilného, nezoufám.

Jedné věci žádám, a té vždycky hledám, abych w domu Páně přebýwal w ochraně, věčně tam.

Okrasu spatřowal, na něho se vždy ptal: neb on mne spravuje a před zlým ukryje, mocný Pán.

Powysšíš hlavy své nad nepřátele mé, jenž mne sužowalí, bez wíny trápili, bezbožně.

Já budu zpíwati, čest, chwálu vzdáwati Pánu Bohu mému, jenž jest mou obranou na wěky.

Usslyšíš mne Pane, hleď milostně na mně, wyhledáwám tebe, rád tě mám při sobě, můj Pane.

Twáři své přede mnou neskryvej, buď se mnou, tys mé spomožení a wyswobození, můj Bože!

Otec, také matka i rodina wsecka opustili jsou mne, ale vždy jest při mne twá láska.

Wyuč mně twé prawdě, ať chodím upřímně proti těm, jenž střehou, wínsujíc mi pádu, obraň mne.

Kdybych w tě nedoufal, již bych byl neobstál; neb mne bez lítosti nepřítel swou zlostí sužowal.

Očekávejž každý od Boha ochrany; posilniž každého Pane souženého, jsa mocný.

Udej nás trápení víc, než můžem snésti: po práci, těžkosti přiveď do radosti, z milosti.

7.

Má duse se nespouští nikdy Boha swého; neb on též neopustí mne času žádného; w němž jest má naděje, onť mne we dne i w noci opatruje swou mocí, řdyž mi se zle děje.

Užbť bych mohl jíti po cestách upřímných a sřodně neblouditi w temnostech omylných; swětlem

řlawa řwěho přede mnou ořwěcuje, a mne řám
ochraňuje před řřř řábľa žlēho.

Byť mne pať opustili, jať se w swětě děje, přátelé moji milí, řdyž mi sám Bůh přeje; žiwí mne z milosti, a zbawě wšseho zlého, duši tělu sřodného, přiwede k radosti.

Temuž já se oddávám w štěstí též i w psotě, jeho wždycky zůstávám w smrti i žiwotě; wímť, že neopustí doufajícího w sebe, ale dá pomoc s nebe, kdýž těžkost dopustí.

Onť sobě nelibuje nic pádu nasseho: neb wel-
mi nás miluje, tať že Syna swěho; dal nám na
spasení, abyhom w něj wěřili a wěčně žiwi byli,
jsouc pešla zbawení.

Pro něhož nám vše dává, zač ho jen žádáme: Když potřeba nastává, již pohodlí máme; tělu, také duši, protož přislusnou chválu za lásku dokonalou vzdávati mu sluší.

Srdcem tedy děkujeme Stvořiteli svému, a wděčnost prokazujeme každou chwíli jemu; šťastnáť jest hodina, w kterouž člověk s wděčností a srdečnou žádostí na Boha wspomíná.

O pročez čas maříme i swá léta mnohá: co-
 řoli w nich činíme, nempřic na Boha; kdo se ho
 zde bojí a wěrně jemu slouží, ten k životu věč-
 nému pomalu se strojí.

Neb tento svěť pomine, i marnosti jeho: jaſo voda uplyne wſſe, coſ w něm ſlawného; ale my z hrobů wen, byť paſ hluboſé byly, poležice w nich chwíli, wſtanem zas w ſoudný den.

Tuť tělo oslawené s duší swou se spojí, a
půjde obnowené a slawné w poškoji; do raje věč-

něho, kdež budem královati, Bohu chválu vzdávati, vše z milosti jeho.

Tak Bůh Otec uložil, všech věcí Stvořitel, svůj život vynaložil proto můj Spasitel; bych všel w nebes bránu, Duch swatý to stvrzuje, w srdci nám osvědčuje, že se tam dostanu.

Protož wesele čekám poslední hodiny; smrti se nic neleším, neb vím, že mé winy, zmývá živý pramen na kříži se prýstící, mně život dávající; přijď ó Kryste, Amen.

8.

Kdo jen na Boha se spoléhá a w něm skládá svou naději: nech jak chce kříž na něj doléhá, to vše přemůž nejjednodušeji; Bůh se svých we dne i w noci ujímá, dává pomoci.

Když se wstřed wěrným zlý swět klade, a jich bezživostí hledá: tu Bůh, co zřídil w wěrné radě, lidské síle změnit nedá; byt swět powstal se vši zbrojí, když chce Bůh to slowem lojí.

Co nám nasse pomůž starání, co nasse ach, ouwe, běda? nic, že při každém ranním wstání rmoutíme se w slzách seda; nassim pláčem a žalostí rozmaháme své těžkosti.

Ach počkej duše milá málo, a přestaň na vůli boží: co se kdy z vůle boží stalo, to wedlo k věčnému zboží; Bůh, jenž nás wywolil sobě, ví sám o naší potřebě.

On zná čas příhodný pomoci a ví, w čem potřebu máme: když jen my k němu dnem i noci beze lsti wěrně voláme; tu prw než se domníváme, jeho milost uhlídáme.

Nemysli sedíc w příže peci, že Pán Bůh na tě zapomněl: a žeby jen těch lidí věci, jenž w štěstí jsou, na péči měl; časem svým se to vše změní, nic w světě stálého není.

Ach, jest to velmi Pánu snadně, z chudého boháče činit: tu hned boháč do bídy padne, jak náhle to chce Pán Bůh mít; on zvyšuje, on snižuje, divy tak své provozuje.

J zůstaň na cestě boží a konej věrně své věci: spolehni se na věčné zboží, Bůh tě bude mít na péči; věř, že kdo se ho jen nespouští, toho nikdy neopouští.

9.

Přijdiž, přijdiž ach můj Jezu, potěšíš sám srdce mé; ve dne w noci k tobě volám, pozoruj doufání mé; neopouštěj služebníka doufajícího w tebe, ach můj Bože na výsosti, připust mou žádost k sobě.

Wěřím silně, ach můj Bože! že mne ty neopouštíš, zač má duše tebe žádá, o tom ty sám dobře wíš; tělo chudne, kosti chřadnou, zemdlené všecky žíly; ach uslyšíš mé volání, Ježíši roztomilý.

Ty jsi pomoh Jozefowi dost z velkého vězení; potoms ho učinil panem nad vši egyptskou zemí: bratři tvoji tě neznali Jozefe roztomilý, když jsou přišli kupovati otcí svému obilí.

Beru sobě těž na pomoc patronku swatou Annu; neb jest její život swatý přines Marii Pannu; od věčnosti jsi zvolená ó překrásná dennice, přimlouvej se vždycky za nás, nebs nasse spomoenice.

Pomož w hříších postaweným, vyswoboď nás z trápení; bychom skrz tvoji přimluvu dosáhli smilování; ó Maria, slyš wolání! nachyľ usši své swaté, nebo tebe pozdrawuje srdce mé tisíckrátě.

Amen, Amen ach můj Jezu! u tebeť jest žádost má: u tebeť jest dobře známo, kdo jaké swědomí má; z wšech ouzkoostí wyswoboď nás, ó Pannenko Maria! Synáčku twému a tobě poroučí se dusse má.

Modlitba w čas bídy a zformoucenosti mysle.

Z hlubokości wolám k tobě Pane! tys mne hluboko sklonil, ruka twá těžce doléhla na mne. Dusse má jest smutná, nebo ty, ó Pane, vzdálil jsi se ode mne! Zle, kterak smížen a potřin jsem! Pane smiluj se nademnou, a slyš wolání má! Ty jsi pramen žiwota; ty jsi newywážitedlná studnice radosti a blaženosti! Budeli tobě těžko srdce mé občerstwiti a potěšením obdařiti? Což to stojí tebe, newwroucnějši prosby mé wyslyšfeti?

Owšsem, ó Pane! ty jsi sprawedliwý, já pak jsem bídný, jsem hříšník před tebou! Ty trestáš nyní lehkomyšlnost mou, s kterou jsem marnosti swětšě sobě oblibowal; tehdaž zdálo se mému newděčnému srdci, že se bez tebe obejiti může! Dříve, než jsi mne káral, byl jsem wysokomyšlný a possetilý; požíwal a mrhal jsem lehkomyšlně, což jsi mně dobrého dáwal, a nemyslíl jsem na to, od koho jsem to přijal, ani jak bych se za to odměniti měl. A nyní, když ruku swou odemně wzda-

luješ, reptám proti tobě, já newděčný! jako bych právo měl, nowých dobrodiní u tebe pohledáwati. Ach, nauč mne Pane, uznati, že soudové tvoji spravedliví jsou, a že z lásky ke mně ponížuješ mne. Jak dlouho, Bože dobrotný! jak dlouho byl bych ještě, radostmi zemskými opojen jsa, na tebe newzpomenul, kdyby mne soužení na tebe nebylo upamatovalo, a k tobě nebylo domedlo? Ach, Otče! ty míníš se mnou dobře, nad míru dobře! Odpusť, že bida má k netrpělivému nařikání mne přivedla, a mou důvěrnost k prozřetelnosti tvé podvrátiti chtěla.

Zdaž nemusel i Krystus, twůj nejmilejší Syn trpěti? Což já tedy smím sobě nařikati? Wěřím, Otče, slovu twému a spolím se na tvé zaslíbení. Zasloužil-li jsem až posawád neposlušností svou této kázně tvé, aneb dcešli mne trápením čistiti a k dokonalosti wěsti, anebo jakkoli se mnou naložiti, jsi Otec můj, já jsem dítě tvé Otče! twá wůle staň se! uť mne sám wůli twou plniti! Já cítím, že mi tato upřímná žádost znužilošti dodává k přemožení sebe samého, a že důvěrnost má w pomoc twou tou mírou přibývá, jakouž sobě umínuji k líbosti tobě živu býti. Wíra má posilňuje mne. Pane, rozmnož wíru mou! Od této chvíle chci se tebe docela přidržeti, chci na swá trápení zapomenouti. Ty je odemne wezmeš, ty mne oswobodíš ode wšseho zlého.

Já spatřuji tu chvíli před sebou, kdežto wšfeliký zármutek můj obrátíš w radost;

Pděžto setřeš wsselikou slzu z očí mých. Ó ty
Beránku boží! ty, kterýž jsi winy a křehkosti
nasse nesl! Ty mne pásti budeš a dowedeš
k pramenům obžiwujícího potěšení! Blaze mi,
nebo okřála duše má! Čest a chwála, a dí-
kučinění a poklona budiž tobě Bože Otče!
Bože pomocníku! Bože utěšiteli, od wěků až
na wěky. Amen.

Pobožnost k blahoslawené Panně a rodičce boží Marii.

Od této chvíle Blahoslawenou mne nazývati budou všickni
národové. (Luk. 1.)

Zodínky
o neposstvrněném početí Panny Marie.

Předzpěv.

Mejšvětější matko boží, ó Maria! jenžs vydala
věčné zboží, ó Maria! buďž pozdrawená, Panno
zwelebená, ó blahoslawená! ó Maria!

Na jitřní.

V. Ústa má i srdce mé chválu Páně vzdávejte:

R. Panně blahoslawené, na ni vzpomínejte.

V. Panno, silná obrano, wzhlédni k naší pomoci:

R. Před nepřáti naši braň nás we dne i w
noci.

Sláva Bohu Otci i Synu, i Duchu swatému:
jaťož byla na počátku, i nyní, i wzdycky, i na
věky věků. Amen.

Chválozpěw.

Zdráwas buď Paní swěta, * Králowno anjelská,
 O Panno nad Pannami, * dennice nebeská.
 Zdráwas plna milostí, * swětlost boží jasná,
 Swětu ku spomožení, * pospěš Panno šťastná.
 Před wěky tě Pán zwolil, * prw než co jiného,
 Bys byla matkou Syna * jeho jediného.
 Toho, jenž wšsecko stwořil, * i tebe okrášlil;
 Od hříchu Adamowa * zachowati ráčil.
 V. Wywolil ji Pán Bůh, a předzwolil:
 R. W stánku swém přibyteř jí učinil.
 V. Panno swatá, wyslyš modlitbu nassi:
 R. A wolání nasse k tobě příjď.

Modlitba.

Swatá Panno Maria, Králowno nebeská,
 matko Pána nasseho Ježíše Krysta, a Paní
 swěta, kteráž nižádného neopouštíš, ani žád-
 ným nepohrdáš, wzhledni na nás, Panno do-
 brotíwá očima milostí, a wypros nám u
 twého milého syna wšsech hříchů odpustění,
 abychom pobožnou myslí twé swaté početi
 nyní sobě připomínajíce, potom wěčného bla-
 hoslawenstwi dosáhli: Krze štědrost Pána
 nasseho Ježíše Krysta, kteréhož jsi ty Panno
 přeciistá porodila, kterýž s Bohem Otcem i s
 Duchem swatým žiw jest a králuje w Trojici
 dokonalé, Bůh požehnaný na wěky wěkůw.
 Amen.

V. Panno swatá, wyslyš modlitbu nassi:

R. A wolání nasse k tobě příjď!

V. Díky wzdáwejme Pánu: R. Budiž Bohu chwála.

V. A duše všech věrných zemřelých přeje milosrdenství boží. R. Ať odpočívají v svatém pokoji. Amen.

Předzpěv.

Milosti jsi boží plná, ó Maria! Duchem svatým zastíněná, ó Maria! buď pozdravená, Panno zvelebená; ó blahoslavená, ó Maria!

Žodina první.

V. Panno, silná obrano, vzhledni k naší pomoci:
R. Před nepřáteli našimi braň nás ve dne i v noci.

Sláva Otci i Synu, i Duchu svatému.

Chválozpěv.

Zdravas buď moudrá Panno, * schránko Bohu
vzácná:

Sedmi sloupy ozdobená, * stolem zlatým krásná.

Ode všech hříchů světa * zachovanás jistě,

Prv, než jsi se počala * v přecistém životě.

Ty jsi matka všech živých, * ty všech Svatých
brána,

Žvězda jsi Jakubova, * i anjelská sláva.

Žrozná Babylonomi * vojsko nejsilnější,

Bezpečné outočiště * buď křesťanské říši.

V. Pán stvořil ji v Duchu svatém:

R. A rozšířil ji nade všechny skutky své.

V. Panno svatá vyslyš modlitbu naši:

R. A volání naše k tobě přijď!

Modlitba.

Swatá Panno Maria, králowno a t. d.
jať na str. 436.

V. Panno swatá, wyslyš modlitbu nassi:

R. A wolání nasse k tobě přijď!

V. Díky vzdávejme Pánu: R. Budiž Bohu chvála.

V. A dusse wšech wěrných zemřelých sřze milosř-
denství boží: R. Ať odpočívají w swatém
pořoji. Amen.

Předzpěw.

Pán Bůh tebe od počátku ó Maria! wywolil
sobě za matku, ó Maria! budiž pozdrawená, Panno
zwelebená, ó blahoslawená, ó Maria!

Žodina třetí.

V. Panno, silná obrano, wzhledni k nassi pomoci:

. Před nepřáteli nassimi braň nás we dne i w
R. noci.

Sláva Otci, i Synu, a t. d.

Chwálozpěw.

Ždrawas archo umlwy, * trůne Šalomouna;

Duho na nebi pěkná, * rouno Gedeona.

Kři Možíšse ohniwý, * ratolest Urona;

Bráno boží zawřená, * plášť sřdi Samsona:

Tať slusselo na Syna, * Krále nebeského:

Jenž tě sobě wywolil * z národu lidského.

Abý žádná posřwřna * hřichu sřkaredého,

W ničemž neposřwřnila * panenství swatého.

V. Já na výsostech přebýwám;

R. A trůn můj na sloupu oblařowém.

V. Panno swatá, vyslyš modlitbu nassi:

R. A wolání nasse k tobě přijď!

Modlitba.

Swatá Panno Maria, králowno nebeská, a t. d.

V. Panno swatá vyslyš modlitbu nassi:

R. A wolání nasse k tobě přijď!

V. Díky vzdávejme Pánu: R. Budiž Bohu chwála.

V. A dusse wšech wěrných zemřelých skrze milosrdenství boží: R. Ať odpočívají w swatém pokoji. Amen.

Předzpěw.

Mezi wšemi požehnána, ó Maria! tak že není žádná rowná ó Maria! budiž pozdrawená Panno zwelebená, ó blahoslawená, ó Maria.

Žodina šestá.

V. Panno, silná obrano, wzhledni k nassí pomoci:

R. Před nepřátelei nassími braň nás we dne i w noci.

Sláva Otci, i Synu, a t. d.

Chwálozpěw.

Ždrawas buď Panno swatá, ° Rodičko přecistá:

Chrást jsi Trojice swaté, ° i nádoba čistá.

Ty jsi radost anjelská * pořad wší pěknosti.

Zahrádka wšech rozkoší, * útěcha w žalosti.

Palma trpělivosti, ° cedr jsi pannenství!

Ty země požehnaná, * sproštěna wší zlosti.

Ty město Nejwěššího, ° i východní brána:

Tobě milost wšelická * od Boha jest dána.

V. J ako lilium mezi trním:

R. Tak přítelkyně má mezi syny Adamovými.

V. Panno svatá, vyslyš modlitbu naši:

R. A volání nasse k tobě přijď!

Modlitba.

Svatá Panno Maria, královno nebeská, a t. d.

V. Panno svatá, vyslyš modlitbu naši:

R. A volání nasse k tobě přijď!

V. Díky vzdávejme Panně: R. Budiž Bohu chvála.

V. A dusse všech věrných zemřelých srze milosrdenství boží: R. Ať odpočívají v svatém pokoji, Amen.

Předzpěv.

Požehnaný plod tvůj svatý, ó Maria! z Duha svatého počatý, ó Maria! budiž pozdravená Panno zvelebena, ó blahoslavená, ó Maria!

Žodina dewátá.

V. Panno, silná obrano, vzhledni k naší pomoci:

R. Před nepřáteli našimi braň nás ve dne i v noci.

Sláva Otci, i Synu, a t. d.

Chválozpěv.

Zdravas buď věže silná, * Dawida pevnosti;

Město jsi outočistě * v rozličném neštěstí,

Twé početí přecistě * z rodu přesvatého:

Moc i sílu potřelo * draha pekelného;

Ó Ženo nejsilnější, * Abigail překrásná,

Nepřemožená Jedyt, ° nad Ráchel jsi šťastná.

Ráchel správce Egypta, * Jozefa splodila:

Ty světa Spasitele * šťastně jsi nosila.

V. Všedka jsi pěkná přítelkyně má:

R. A posťwirny přirozené na tobě nikdy nebylo.

V. Panno swatá, wyslyš modlitbu nassi:

R. A wolání nasse k tobě přijš.

Modlitba.

Swatá Panno Maria, králowno nebeská, a t. d.

V. Panno swatá, wyslyš modlitbu nassi:

R. A wolání nasse k tobě přijš!

V. Díky wzdáwejme Pánu: R. Budiž Bohu chwála.

V. A dusse wšech wěrných zemřelých šrže milosrdenství boží: R. Ať odpočívají w swatém pokoji. Amen.

Předzpěw.

Ježíš Krystus, syn twůj milý, ó Maria! šrz tě jest nám milostiwý, ó Maria! budiž pozdrawená Panno zwelebená, ó blahoslawená, ó Maria!

Wesspor.

V. Panno, silná obrano, wzhlédni k nassi pomoci:

R. Před nepřáteli nassími braň nás we dne i w noci.

Sláva Otci, i Synu, a t. d.

Chwálozpěw.

Ždráwas, jenž hodinami, * na nichž slunce jasné,

Na zpátek postoupilo, * deset stupňů zase.

Když se slowo snížilo, * tělem učiněné:

W žiwotě twém přeswatém, * welmi ponížené.

- Toho slunce paprsky * Maria se swítí,
 Při swém čistém početí * jako záře jitřní.
 To lilium překrásné, * mezi trním stojíc:
 Překná, co noční měsíc, * bludným w cestě swítíc.
 V. Já jsem učinila na nebi, aby wzestlo slunce
 nezapadající:
 R. A jako mhla wsecku zemi jsem přikryla.
 V. Panno swatá, vyslyš modlitbu nassi:
 R. A wolání nasse k tobě přijď.

Modlitba.

Swatá Panno Maria, králowno nebeská, a t. d.

- V. Panno swatá, vyslyš modlitbu nassi:
 R. A wolání nasse k tobě přijď!
 V. Díky wzdávejme Pánu: R. Budiž Bohu chwála.
 V. A dusse wsech wěrných zemřelých strže milosr-
 denství boží: R. Ať odpočívají w swatém
 pokoji. Amen.

Předzpěw.

Když budeme umíratí, ó Maria! rač přítomná
 při nás státi, ó Maria! budiž pozdrawena, Panno
 zwelebená, ó blahoslawená, ó Maria.

Komplet.

- V. Obrať modlitbami swými k nám Krysta Ježíše:
 R. Aby odvrátil od nás hněw swůj tím spíše.
 V. Panno, silná obrano, wzhlédni k nassi pomoci:
 R. Před nepřáteli nassími braň nás we dne i w
 noci.
 Sláva Otci, i Synu, a t. d.

Chwalozpěw.

Zdráwas buď matko čistá, ° Králowno milosti:
 Jenž jsi korunována * hvězdami světlosti.
 Nade všecky anjely, ° jsouc nejdůstojnější,
 Stojíc w zlatém oděwu, ° Panno nejsvětější.
 Ty jsi matka milosti, * naděje všech hříšných:
 Hvězda mořské ztěklosti, * lékařství nemocných.
 Brána jsi otevřená * k nebeské radosti:
 Skrz tebe ať dojdeme * popřej své milosti.
 V. Olej rozlité jméno tvé Panno Maria;
 R. Protož služebníci tvoji milovali tebe.
 V. Panno swatá, vyslyš modlitbu naši:
 R. A wolání nasse k tobě přijď.

Modlitba.

Swatá Panno Maria, Králowno nebeská, a t. d.
 V. Panno swatá, vyslyš modlitbu naši.
 R. A wolání nasse k tobě přijď.
 V. Díky vzdávejme Pánu: R. Budiž Bohu chvála.
 V. A dusse všech věrných zemřelých skrze milosrdenství boží: R. Ať odpočívají w swatém pokoji, Amen.

Předzpěw.

Matko boží, Panno čistá, ó Maria! popros za nás Jezu Krysta, ó Maria! ať odpustí winu, nyní, i w hodinu smrti naši Amen, ó Maria!

Závěrka.

Pokorně obětujem, * ó Panno nábožná!
 Tyto hodinky swaté * ke cti tvého jména.

Buď nám v hodinu smrti * pomocí přítomná:
 O přeladká Maria! * Amen, Bohu chvála.

Předzpěv.

Tento jest prut bez kůry a wsselikého suku;
 čistá bez posškwrny přirozeného i smrteelného hříchu.

V. Ty jsi Panno bez posškwrny počata byla.

R. Pros za nás Boha, jehož jsi Syna nám porodila:

O Bože! jenž jsi skrze neposškwrněné Panny Marie početí Synu swému hodný příbytek připravil, prosíme tebe, jakožs ji milostiwě ode wssí posškwrny zachowal, tak abys nás skrze přimluwu její k sobě přijmouti ráčil. Skrze pána nasseho Ježíše Krysta, který s toboužiw jest a králuje na wěky wěkůw, A.

V. Panno swatá wyslyš modlitbu nassí:

R. A wolání nasse k tobě přijď.

V. Díky wzdáwejme Pánu: R. Budiž Bohu chvála.

V. A dusse wssch wěrných zemřelých skrze milosrdenstwi boží, R. Ať odpočiwají w swatém poškoji. Amen.

Píseň.

O Maria, ctná patronko wssch hříšníků, neopouštěj, ale přispěj milowníku! přimlouvej se u Ježíše, swého Syna: ať nám bude odpustěna hříšným wina.

O nejjswětější králowno, Panno čistá! přimlouvej se a pros za nás Jezu Krysta: bychom po této žalostné smrteelnosti přišli, kde s Synem králuješ, do radosti. Amen.

Písně k Panně Marii.

Na neposkvrněné početi Panny Marie.

I.

Před věky zvolená Panno Maria, nám za příklad daná matičko milá, k tobě my se utíkáme Panno Maria, protož ti všickni zpíváme: Salwe Rejina.

Když jsi ty na světě rostla w swatosti, Bůh tebe vyslyšel, dal ti milosti, že máš Syna poroditi, matičko milá, protož ti všickni zpíváme: Salwe Rejina.

K tobě byl poslaný anjel Gabryel, od Boha poslaný ten čistý posel, že máš Syna poroditi Panno Maria, protož ti všickni zpíváme: Salwe Rejina.

Když tvé srdce slyší anjela ctěného, hned twá vůle padá na Pána twého, jak by Syna porodila, muže neznala; protož tobě každý zpívá: Salwe Rejina.

Tu anjel odpověď dobrou nassel hned, Duch swatý w tě wstoupí, Panno máš vědět, Duch swatý tě zastínuje Panno Maria; protož tobě budem zpívat: Salwe Rejina.

Jak Maria slyší anjela ctěného, řkouce: staniž mi se dle slova twého, bych já matkou boží sloula Panna Maria, jak ti všickni prozpěvujem: Salwe Rejina.

Jak spěšně ta slova Maria řekla, hned w tom okamžení Boha jsi stáhla: protož ti díky vzdá-

wáme Panno Maria, tať ti wssični zazpíwáme: Salwe Rejina.

Panna před porodem Maria byla, Pannou po porodu zase zůstala; protož se s tebou weselí celá krajina, tať ti wssični zazpíwáme: Salwe Rejina.

Když jsi Spasitele w těle nosila, welikou milost jsi od Boha měla; tať my tebe welebíme Panno Maria, protož ti wssični zpíwáme: Salwe Rejina.

Přes horys fráčela k swaté Alžbětě, jako přítelkyni a twojí tetě: lašťawě tě pozdrawila swatá Alžběta, tať my tobě prozpěwujem: Salwe Rejina.

Tať tebe zpatřila swatá Alžběta, hned w jejím životě děťátko plesá, řekla hlasem: požehnáнас Panno Maria, a my tať prozpěwujem: Salwe Rejina.

Řka hlasem welikým: tys požehnána mezi wssich ženami, Panno přeslawná, Když tebe a Spasitele swěta spatřila; protož ti wssični zpíwáme: Salwe Rejina.

Když jsy ty na swětě těhotná byla, hodina k porodu se přiblížila, w hospodě místa nemělas pro swěho Syna: tať my wssični prozpěwujem: Salwe Rejina.

Porodilas Panno nám Spasitele, že celá nebesa tať mluwí wesele; protož budiž pozdrawená Panno Maria, a my tať prospěwujem: Salwe Rejina.

Přes hory a doly až do Egypta, hladu teprw přimyká Spasitel swěta, před Herodesem ukrutným matka utíká; tať i my budem zpíwati: Salwe Rejina.

We snách jsi zvěděla, že král ukrutný, Herodes a tyran, člověk bezbožný chtěl dát Syna zamordovat; Panno Maria, tobě všichni zpěvujeme: Salwe Rejina.

Do Jeruzálema s ním putovala, aby jsi ho Pánu tam představila: pros i za nás a představ nás Panno Maria; tak ti všichni zpěvujeme: Salwe Rejina.

Překrásné lilium Panno Maria, wonné konwailium matičko milá, pros a přimlouvej se za nás u svého Syna, my tobě budem zpívat: Salwe Rejina.

Tys Ester překrásná Panno Maria, jenž ty jsi za svůj lid Krále prosila; prosíš za nás Syna svého Panno Maria, tak my tobě zpěvujeme: Salwe Rejina.

Nad Judyt Maria nepřemožená, jenž Solofernowi hlavu utala: utni zlému šáblu hlavu Panno Maria, protože ti díky vzdáváme: Salwe Rejina.

Ty jsi Betsabea matičko milá, matka Salomouna, Panno Maria, jenž Adoniáše žádost mu přednesla, přednes taky naší žádost, Salwe Rejina.

Rebeke překrásná, plná milosti, wypros požehnání, zbav nás ouzkości, dej w pokoji žiti býti Panno Maria; protože tobě zpěvujeme: Salwe Rejina.

Když sobě spomenu na tě, Maria, tu hned moje srdce pokoje nemá, abych já k tobě pospíchal Panno Maria! protože tobě zpěvujeme: Salwe Rejina.

K tobě ó Maria všichni putujem, modlení, zpívání tobě věnujem: víme že to od nás přij-

meš Panno Maria; tak ti všickni prozpěvujem:
Salwe Rejina.

Když pak se přiblíží smrti hodina, a já hříšný
musím z tohoto světa: přijmi duši mou na věč-
nost Panno Maria; ja ti budu prozpěvovat:
Salwe Rejina.

Nás všickni přítomní pro Boha prosím, když
z tohoto světa smutný vyfročím, modlete se za
mne všickni: Zdravas Maria; a já také budu
zpívat: Salwe Rejina.

Amen ó Maria, s světem se loučím, a mou
hříšnou duši tobě poroučím; kdežby Boha wele-
bila, i tebe Maria, tam ti všickni prozpěvujem:
Salwe Rejina.

2.

Salwe Rejina, zavítej Královno, Frálovno
nebe, země císařovno! vítej matičko věčného Sy-
na, vítej, zavítej: Salwe Rejina.

Ó milosrdná! milosrdenství žádám, život zro-
diš, životu požádám! sladkosti plná matičko je-
diná, naděje nasse: Salwe Rejina.

Ku tobě volá srdce hříšnickovo, volá vyhna-
né plémě Adamovo; volá syn, volá dcera Ewina,
tobě zpíváme: Salwe Rejina.

Li proto nás do pláče, do lkání, do žalosti-
vého přivádíš vzdýchání! tuť naplněná slzami do-
lina, předce zpíváme: Salwe Rejina.

Proto na nás wzežji matko milosrdná ošem
laskavým, adwokátko věrná! pohleď, a skus nás:
co za příčina toho zpívání: Salwe Rejina.

Příčina ta jest: abys to vyhnání nám proměnila w nebi přebývání, řdyž nám ukážeš, milého Syna za to zpívání: Salwe Rejina.

Pod twou ochranu se utíkáme, o pomoc tebe wždycky žádáme, ať nás nestusí hlad, mor a wojna, budem zpívati: Salwe Rejina.

Wyžádej štěstí císaři nassemu, slavné wítězství domu Rakouskému, ať tebe chwálí celá krajina w tomto zpívání: Salwe Rejina.

O nejslawější a nejlitostnější Panno nejsvětější a nejmilosrdnější! řdyž nám se skončí tať smrti hodina, dej w nebi zpívat: Salwe Rejina.

Kapitola. Zospodin vládl mnou na počátku cest svých, prvé než byl co činil od počátku. Od věčnosti zřízena jsem, a od starodávna, prvé než země učiněna byla. Jestě nebyly propasti, a já již počata jsem byla.

Chwálozpěw: Quem terra, pontus.

Boha, jež moře schvaluje, před nímž se země třese, jež nebe neobsahuje, život panenský nese.

Slunce, měsíc i hvězdičky, P uctění jeho běží; on pať učiněn maličký, w lůnu Marie leží.

Ten, jenž jako Král nejvyšší celý svět rukou swírá, w lůnu panny jať nejnižší zawřen být neodpírá.

Tys, Matko blahoslawená! žádost světla splnila, řdyžs od Boha zastíněná Krysta počít swolila.

Chwalmež wšeho Stvořitele, též i Ducha swatého, chwalmež Syna spasitele w Marii počatého.

V. Wywolil ji Pán a předzwolil ji,

R. Aby byla požehnána mezi ženami všemi.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání mé zc.

Prosíme ó Pane! uděl služebníkům svým dary nebeské milosti; aby jako porod Marie Panny začátek byl k spasení našemu, tak také by slavnost jejího početí pokoj tvůj v srdci našem rozmnožila. Skrze Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

Na hromnice neb očistování Panny Marie.

1.

Dnes v chrámě Jeruzálemském, Syn boží v způsobu lidském chtěl být obětovaný; dnes za oběť Otci svému, za světlo světu celému, chtěl být představený.

Symeon, stařec šedivý, v zákoně božím horlivý, z velké plesá radosti: chválí Boha Izraele, že již užířel Spasitele, dle své vroucné žádosti.

Nechtěl on dříve umřít, až bude moci užítí svým okem Messiasse; teď pak v pokoji umírá, k svým otcům se rád ubírá, že dnes viděl Ježíše.

Ó Pýž bych na příklad jeho i já ze světa bídného odcházel, pln jsa ctnosti! Ježíš by mou smrt osladil, hořkosti její mne zbavil, svou mocnou přítomností.

Maria! jenž Syna svého na ložtě starce svého Symeona podáváš; ó Maria, nezapomeň v poslední mého věku den, ať i mně jej spatřit dáš.

Ukaž mně svého Ježíše, a s radostí i má duše vypročí z těla mého: nebuduť se smrti báti, jen ty se rač přimlouvati za mne u Syna svého.

Jak ty se dnes očisťuješ a zákonu podrobuješ, ač jsi neposkvrněná: vypros mně srdce skroussené, vůli boží podrobené, matko neporoušená.

Wyžádej, by mně vždy světil, jak židům na pouští trpěl oblať božské milosti; bych v dobrých skutcích bohatý, spravedlivý, čistý, svatý, vkročil kdys do věčnosti.

Budeť ti za to děkovat a tvou lásku vychvalovat v nebi má chudá duše; tam již budu obětovat, místo hrdliček věnovat, Bohu svého Ježíše. Amen.

2.

Tisíckrát buď pozdrawená, ó Maria, Maria! milionkrát zvelebená, ó matičko spanilá. Kněžno nebeská, Paní anjelská, ó matičko Pána Krysta!

Ty jsi nad slunce jasnější, ó Maria, Maria! též i nad měsíc krásnější, ó matičko spanilá. Kněžno 1c.

Ty jsi cedr na Libánu, ó Maria, Maria! krásný cipres na Sionu, ó matičko spanilá. Kněžno 1c.

Tys čistější nad lilium, ó Maria, Maria! vonnější nad konvalium, ó matičko spanilá. Kněž. 1c.

Tys ta krásná hvězda ranní ó Maria, Maria! nebe, země mocná Paní, ó matičko spanilá. Kněž. 1c.

Tys krásný trůn Šalomouna, ó Maria, Maria! též rouno Jedeona, ó matičko spanilá. Kněž. 1c.

Pročež k twým nohoun padáme, ó Maria, Maria! za milost tebe žádáme, ó matičko spanilá. Kněžno 1c.

Ochraňuj nás we dne w noci, ó Maria, Maria; zvláště k smrti přijď ku pomoci, ó matičko spanilá. Kněžno 1c.

Weď dusse nasse do nebe, ó Maria, Maria! ať věčně chválíme tebe, ó matičko spanilá. Kněž. 1c.

Předzpěw. Když se naplnili dnové očistování Marie, nesli Ježíše do Jeruzálema, by jej předstawili Pánu. (Luk. 2.)

Chwalozpěw: Ave maris stella.

Buď od nás pozdrawená panno neporuffená, matko božské milosti, bráno šťastná k věčnosti.

Když slyšíš Gabriele, že počneš Spasitele, Lwy winu smazuješ, pokoj nám nawracuješ.

Wězně z žaláře wyweď, slepé pak k zraku přiveď; zbaw nás od všeho zlého, wypros, což jest dobrého.

Ukaž, že víc u Syna můžeš, než matka jiná: nebť na twé přimlouvání všichni jsme wyslyšeni.

Ty jsi obzvláštní panna, každá ctnost jest ti dána; vyžádej i nám milost, kát se z hříchů, konat ctnost.

Jať dlouho zde bydlíme, nech, ať cestou kráčíme, kteráž weďe k spasení, a k Ježíše widění.

Čest Otci Stvořiteli, čest Synu Spasiteli, čest buď Duchu swatému, oboum w Božství rovnému.

V. Kihle přichází do chrámu swého Panovník.

R. Raduj se a plesej Sione widoucí Boha swého.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání mé
k tobě ic.

Wšemohoucí věčný Bože! velebnost twou
pokorně wzywáme, abychom jako jednorozený
Syn twůj dnešního dne s podstatou těla na-
šeho w chrámě obětován byl — tak i my s
očistěnými myslmi tobě w chrámu věčném
když představení byli. Skrze téhož Je-
žíše Krysta Pána našeho. Amen.

Va den zvěstování Panny Marie, aneb Matky Boží.

(Spívají se písně adventní o Panně Marii.)

Mejšvětější matko Boží, ó Maria! jenžs při-
jala věčné zboží, ó Maria! budiž pozdrawená,
Panno přewelebná, ó blahoslawená, ó Maria!

Milosti jsi Boží plná, ó Maria! Duchem swa-
tým naplněná, ó Maria! Budiž pozdrawená ic.

Pán Bůh tebe od počátku, ó Maria! wymolil
sobě za matku, ó Maria! Budiž pozdrawená ic.

Mezi všemís požehnána, ó Maria! tak že
není rovná žádná, ó Maria! Budiž pozdrawená ic.

Požehnaný plod twůj swatý, ó Maria! z Ducha
swatého počatý, ó Maria! Budiž pozdrawená ic.

Ježíš Krystus, syn twůj milý ó Maria! skrz
tě jest nám milostivý, ó Maria! Budiž pozdra-
wená ic.

Když budeme umíratí, ó Maria! rač přítomná
při nás státi, ó Maria! Budiž pozdrawená ic.

Tať jak jsi při mnohých stála, ó Maria! dáblům
ffkoditi nedala, ó Maria! Budiž pozdrawená 1c.

Wypros nebeského chleba, ó Maria! neb ho
tehďáž bude třeba, ó Maria! Budiž pozdrawená 1c.

Chléb ten jest nejdražší tělo, ó Maria! jenž
pro nás na kříži pnělo, ó Maria! Budiž pozdra-
wena 1c.

Chwaltež s námi wssichni Swatí matku Boží,
pozdrawujte, fortunujte, rajskou růží: ctěte a we-
lebte, přimlujte se za nás, aby Bůh spasil nás,
ó Maria.

Růžencem ji pozdrawujeme, fortunujeme, slavně
Královně anjelské čest vzdávejme: prosmež, ať
chrání nás, přimluví se za nás, aby Bůh spasil
nás, ó Maria!

Radují se anjelové a plesají, řdyž ji lidé ctí a
chválí, pozdrawují: způsobem anjelským, zdrawas
buď Maria, wší milosti plná, ó Maria!

Budemli ji fortunowat zde na zemi, budeť nás
zas fortunowat i na nebi: fortunou ctí, slávy, w
nebeské radosti a blahoslawenství, ó Maria!

Ó lilium nejkrásnější, ó Maria! nad růže ty
jsi krásnější, ó Maria! Budiž pozdrawená 1c.

Narcis ty jsi, rozmarpum ó Maria! libější než
konwalium, ó Maria: Budiž pozdrawená 1c.

Nad slunce jsi ty jasnější, ó Maria! nad měsíc
jsi wznesenější, ó Maria! Budiž pozdrawená 1c.

Nad anjelys wywýššena, ó Maria! hvězdami
jsi okrášlena, ó Maria! Budiž pozdrawená 1c.

Přikrej pláštěm milosrdným, ó Maria! i w
hodinu smrti naši, ó Maria! Budiž pozdrawená 1c.

Matko Boží, Panno čistá, ó Maria! popros
za nás Jezu Krysta, ó Maria! ať odpustí vinu
nyní, i v hodinu smrti naši, Amen ó Maria!

Předzpěv: Uj počneš a porodíš Syna, a naz-
veš jméno jeho Ježíš (Luk. v 1. Kap.)

Chwalozpěv: Memento rerum conditor.

Pomni Stvořiteli všeho, že z života panen-
ského tělo jsi na sebe vzal; jsa Bohem, s nebe
jsi sestoupil, abys nás hříšné vykoupil, člověčenství
jsi přijal.

Maria, jenž se tajemství Archandělského posel-
ství vroucně dnes podrobuješ, vypros nám u
Boha milost, dát rozum věře v poslušnost, ať přij-
dem, kde králuješ.

Budiž Pán Ježíš zveleben, podivným způso-
bem vtělen v panně bez poskvrnění; buď chvála
i Otci jeho v jednotě Ducha svatého, nyní a bez
skončení.

V. Wyvolil ji Pán a předzvolil ji.

R. Učinil jí velké věci ten, jenž sám mocný jest.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání rc.

Milost twou, prosíme Pane! do srdcí na-
šich vyplivej, abychom my, jenž jsme skrze
anjela zvěstujícího vtělení Syna tvého po-
znali, skrze umučení a kříž jeho k slavnému
vzkříšení přivedeni byli. Skrze Ježíše Krysta
Pána našeho. Amen.

Nanebevzetí Panny Marie.

I.

Nejsvětější Rodičko, matko Pána Ježíše, po tobě jest zemdlelo tělo i dusse nasse; bolesti w nás srdce raníš, řdyž nám odejiti miníš, řdež naleznem zastání bez tebe, mocná Paní?

Stejská se swaté matce na světě žívu býti, toužebnost má, s Synáčkem věrně spojená býti; láska wždycky k Bohu hoří, dává se do vůle boží, w tom zvěstuje Duch Páně, jak žádáš, tak se stane.

Tělo Matky velebné w lasece k Bohu zemdlívá, z té nowiny radostné srdce ohněm rozplývá; Maria na lůžku leží, w tu chvíli řrz posly boží z krajín apoštolové přišli k matce Křstové.

Maria se raduje z toho jejích příchodu, swůj čas jím oznamuje již na věčnost odchodu, jím předpládá na poslepy podivná tajemství boží, na wíře potwrzuje, k trápení posilňuje.

Přichází k ní Syn milý s milostivým wzezřením, matku swou potěšuje lastavým políbením, řkouc: ó moje potěšení, konec jest twého soužení, pojd již do slávy věčné, radosti neskončené.

Syn boží požehnáwá již posledně swou matku, do swatých ruk přijímá požehnanou dussičku, u prostřed množství anjelů, spolu nebeských dwořanů ji do nebe zprowází, před trůn Otce dowádí.

Přec jest již nasse radost, pláčí smutní přátelé, odeslo potěšení, řwilejí apoštolé; Maria žalost zahání, ze sebe líbeznu wůní jí prořwítají líčka, červené co růžička.

Zned nábožné matrony tělo swaté strojeji, do čistých prostíradel počestně oblačeji, a milí učeďníci, poslední službu činící, nesou ji až do hrobu, nebe, země Králownu.

Nechce to láska boží, tělo w zemi nechati, swaté Rodičky boží hříšným nohám sřlapati, jenž tělo Krysta nosilo, by s duffi spojeno bylo; tať jest do nebe wzatá, jaťž wěř cirkew swatá.

Strojte se anjelowé P překrásnému processwí, zpívejte písně nowé P tať slawnému wítězstwí, rychle wstupujte až dolů, to P Mariánskému hrobu, a buďte připrawení, do nebe donešení.

Přichází i božský Syn, líbezny hlas vydává, wstaň, a pojd již z hrobu wen, nejmilejší matko má, twůj život neposřkwrněný nechci, by byl porušený, pojd již do sláwy wěčné, radosti neskřčené.

S welkou slawnou radostí Maria jestiř wzata na wůz oblaků sřkwořtný, jať císařowna wzácná, tať celá swatá Trojice, i milé boží swětice z příchodu se radují, wěčné sřtěřti winssují.

Otec patři na Dceru, bez hříchů, plnou etnosti, Syn oblibuje matku, naplněnou swatostí. Duch swatý newěřtu milou miluje, krásnou spanilou, Ty tři Božské Osoby pozdrawují Marii.

Na trůn ji posadíce jaťo Králownu nebe, milost ji udělíce zastáwat lidské plémě; ach! wyslyř nasse wolání přesřlawná nebeřtá Paní! budíř orodownice u nejwysřřřho Soudce!

Wyžádej nám milosti duffi, tělu potřebnou, bychom mohli spatřiti twář boží přewelebnou, řde ty již s tělem přebýwáš, wěčných radostí požíwáš, ó maticko přesřwatá, slawně do nebe wzata.

2.

Tisíckrát pozdravujeme tebe, ó matičko Krysta Ježíše! ty jsi okrasa celého nebe, tobě se klání celá říše; ty jsi po Bohu ta nejprvnější, tobě čest a chválu nejpřednější anjelé a swatí wdávají, královnou tebe nazývají.

Přispěj nám také, ó matko nasse, všickni wroucným srdcem žádáme; tys jediné outočíš tě nasse, po Bohu nad tebe nemáme, ať chválozpěw tobě prozpěwowat můžem, twoje jméno zwelbowat, tak jak tobě patří po Bohu, chceme tě chwálit každou dobu.

Nebo Stworitel země i nebe za swůj stánek tebe wywolil, když přijal člověčenství na sebe, w twůj panenřký život se wložil; Ježíš Krystus, syn Boha živého, moudrost tajemství přemělitěho, přehorřkou smrt kříže podstoupil, nás od věčné smrti wykoupil.

Ty jsi na Sionu utwřena, přebýwáš w městě posvěceném; dříwe, než bylas na swět zrozená, počtena jsi w lidu uctěném: již požíváš věčné blaženosti, která připravená od věčnosti byla ti od Boha věčného, Otce, Syna, Ducha swatého.

Ó překrásná Paní na Libánu, jako cedr jsi wyvýššena, jako cipres na hoře Sionu, w Radeš jsi palma powýššená, a jako růže w Jerichu krásná, a jako ranní dennice jasná, jak oliwa krásná na poli, a jako jawor podle wody.

Ty jsi též lilium nejkrásnější, jenž wůni líbez nou vydáváš nad všecky byliny nejwonnější, nám vždy obcerstwení podáváš: ty jsi nad slunce, měsíce jasnější, Paní a králowna nejstvělejší, ty jsi jistá brána nebeská, mocná králowna archanjelská.

Zdráwas buď králowno nejsvětější, ty jsi matka neporuffená, a chrám Trojice nejs důstojnější, již od věčnosti wywolená; moudrá Panno, schránko Boha wzácná, duho na obloze welmi krásná, wznesený trůne Salomouna, i také rouno Gedeona.

Kdožby mohl wšsecku sláwu tvoji zde na světě ústy wyznati, kterou Syn twůj jen pro lásku tvoji ráčil tobě na nebi dáti; byť celého světa jazykové chtěli chwálu mluwiti o tobě, toby wše ještě nic nebylo, coby k twé chwále postačilo.

Před twým obrazem, ó matko Páně! chceme prosby nasse sfládati, zachowej nás wzdycky w své ochraně, začkoliw tě budem žádati; w nouzi, zármutku, w přízi, trápení, wyžádej u Boha potěšení; ó ráciž námi swoji přimlouwou wzdy štědře býti nápomoecnou.

Wypros wíru, naději a lásku, w ctnostném životě setrwání; odwrať od nás hlad, mor, též i wálku, dej šťastné života skonání; když přisnost soudce sprawedliwého, odtuď z tohoto světa bídného ráci nás k soudu powolati, tenkrát matko rač nás zastati.

A wypros nám wšsem tu boží milost, ať ne w ruce rozhněwaného Soudce my upadneme na věčnost, nýbrž proměň w milosrdného; by nám Bůh dal zde w časném životě, dokuď žiwi jsme na tomto světě, ze swých hříchů se zpowídati, a jich srouffeně litowati.

Wšickni Swatí a Swětice boží! i wy přimlouwejte se za nás, ať se od nás Bohu chwála množí, a nezapomínejte na nás! Dejte nám se tam s wámi shledati, Bohu a Marii čest wzdawati, bychom po tom životě časném dosáhli radost věčnou.

Předzpěv: Tak cedr vyvýšená jsem na Libánu, a jako cipres na hoře Sionu. (Ekl. 14.)

Chwalozpěv: O gloriosa virginum.

O! vznešená nad pannami, kteráž se mezi hvězdami na způsob slunce třpytí, která sama hodna byla, aby Synáček kojila, jenž ji ráčil stvořiti.

Co Eva hříšná ztratila, to jsi ty nám navrátila skrz plod života tvého; slze nasse nám utíráš, ráj zamknutý zas otvíráš, a spomáháš do něho.

Tys brána krále mocného, chrám svatý světla věčného, obloha spanilosti, tak jest pro nás, národové! příčina rozkose nové, tak vede do radosti.

Buď pán Ježíš zvelebený, divným způsobem zrozený z Panny bez poskvrnění, buď chvála i Otci jeho, v jednotě Ducha svatého nyní a bez skončení.

V. Svatá Panna Maria do nebe jest vzata — anjelové nebesští dobrořečte Pánu!

R. Kterýž učinil, by v stánku Božím přebývala na věky.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání mé ic.

Odpusť, prosíme tebe, o Pane, hříchy tvým služebníkům, abychom my, jenžto se tobě našimi skutkami zalíbiti nemůžeme, skrze přímělu Rodičky Syna tvého Pána nasseho Ježíše Krysta spaseni byli, který s tebou žít jest a králuje v jednotě Ducha svatého, Bůh požehnaný na věky věků. Amen.

Na narození Panny Marie.

I.

Maria! Maria! nad slunce jasnější, nad měsíc krásnější, nad perly vzácnější, Maria! Budiž poždraweno tvé přeladké jméno na nebi, na zemi, Maria!

Maria! Maria! u Boha věčného, Otce, Syna tvého pros za nás v každý čas, Maria! Ať nás neopustí v nouzi a v těžkosti, podle své milosti, Maria!

Maria! Maria! pros Ježíše syna, by nám nasse vina odpuštěna byla, Maria! Nad hříchy lítost a pravou stroupenost vypros nám, udeľ nám, Maria!

Maria! Maria! pros Ducha svatého, ať nám světla svého dá s nebe strz tebe, Maria! proti lsti ďábelské, ať v víře křesťanské pevní jsme, stáli jsme, Maria!

Maria! Maria! jenž plná milosti, přispěj s ochotností, když budem v ouzkosti, Maria! Glad, wojnu, mor, zažen, nedej, by byl stažen, kdo tě ctí, welebí, Maria!

Maria! Maria! v smrteľné nemoci přispěj tu pomoci proti ďábla moci, Maria! Když bude duše mít z svého těla wyjít, ochraň nás, zastaň nás Maria!

Maria! Maria! v poslední hodině ať jest mé jediné wzdechnutí: Ježíš a Maria! V těch slowech chci umřít a na věčnost odjít, Ježíš! ó Ježíš a Maria!

2.

Krásná jsi krásná, Panno Maria! a nám
hříšníkům jsi milostivá; ó jak jsi krásná Panno
Maria! a nám hříšníkům jsi milostivá.

Počalas Krysta z Ducha svatého, twojeho Syna
roztomilého. Ó jak jsi krásná etc.

Pros za nás Syna, Panno Maria! Ty nasše
matka, patronko milá! Ó jak jsi krásná etc.

Kdo tě následuje, ten nepochybí; kdo se tebe
drží, ten nepobloudí. Ó jak jsi krásná etc.

Po všechy časy twého života, zvláště při
smrti, wolej Maria! Ó jak jsi krásná etc.

Imeno Marie zamiluj sobě, jak půjdeš k smrti,
pomůže tobě. Ó jak jsi krásná etc.

3.

Matičko Boží, nebeské zboží: tys rájská rů-
žička a boží matička, Pannenko Maria!

Nebeská bráno, dušší ochrano: neopouštěj svého
srdce ztrápeného, Pannenko Maria!

Tys schránka Krysta, matičko čistá, tys slavná
Panenka, pros za nás Synáčka, Pannenko Maria!

W těch mých ouzkostech, w těžkých žalostech,
buď mé potěšení, buď mé spomožení Pannenko
Maria!

Ó wyvýšená a okrášlená tys nasše matička,
pros za nás Synáčka, Pannenko Maria!

Ty jsi to milé slunce spanilé, kohož osvěcuješ,
temností zbavuješ, Pannenko Maria!

Ty jsi ta drahá perla wyborná, tys slídná rů-
žička a Boží matička, Pannenko Maria!

Ó milostivá a litoštivá, pros za nás synáčka, jehož ty matička, Pannenko Maria!

Ten, kdo jest v boji, bezpečně stojí, tohož přiodíváš a štitem přikrýváš, Pannenko Maria!

Ty jsi boží chrám, přinesla jsi nám Ježíše milého a Pána našeho, Pannenko Maria!

Uch jasná žáře, tvé milé tváře, nerač opouštěti nás, neb jsme tvé děti, Pannenko Maria!

Udej umřítí, v hříších zhynouti, pros tvého Synáčka za nás jak matička, Pannenko Maria!

Boží Rodičko, rajská růžičko, outočišťe hříšných, protivnice pyšných, Pannenko Maria!

Kníže temnosti svou ukrutností žádných nepodmaní, které tato chrání, Pannenko Maria!

Buď milostivá a litoštivá, buď nám ku pomoci ve dne, také v noci, Pannenko Maria!

Předzpěv: Kteráž jest ta, jenž z oudolí vystupuje? (z písně Salom. v 3. kap.)

Chvalozpěv: Ave maris stella. str. 452.

V. Plešejmé dnes na den narození blahoslavené Marie Panny.

R. Ižto výborný život weškeré objašňuje církev.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání ic.

Ó Bože! jenž jsi pannenský chrám blahoslavené Marie Panny za přibytěk svůj vyvoliti ráčil, propůjč nám, žádáme tebe, abychom ochranou její obhájení isouce, památku jejího narození dnes radostně slavili. Jenž jsi živ a králuješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého, Bůh požehnáný na věky věků. Amen.

Na jméno Panny Marie.

Litanie Loretánská w píseň uwezená.

Shwálu wzdejte ó Přestane! Ke cti nejsvětější Panně, to swaté Anny dcerušce a Krystové rodičce. ° Maria, Maria, ó růžičko rajská! Maria, Maria, ó matičko Božská! oroduj za nás po wšech čas, králowno anjelská!

Ó Maria wyvolená, jenžs nám Boha porodila, ty ó Panno nad pannami a nasse potěšení. * Maria 1c.

Ty jsi matka Krysta Pána, plná milosti jsi sama, ó matičko nejčistější, nad wšecko nejmilejší. * Maria 1c.

Ó matko neporuffená, od hříchu neposřtwrněná, matko Božské líbeznosti, přediwné spanilosti. * Maria 1c.

Matko swěta Stworitele, nasseho Wykupitele, jenž w twém lůnu odpočíwal, pannenských prsou požíwal. * Maria 1c.

Ty jsi Panna nejmoudřejší, veškeré cti nej-
hodnějšší, tebe nelze dost chváliti, mocnost twou
welebíti * Maria 1c.

Dobrotivá Panno věrná! tys nám všem lidem
příjemná, zrcadlo spravedlnosti a stolice moudrosti.*
Maria 1c.

Příčino naší radosti ve všeliké žalosti; ty
jsi schránka duchovní cti, výborné pobožnosti.*
Maria 1c.

Kůže, jenž vykwětla z nebe, posla z Dawi-
dova kmene; tys věže z slonových kostí, dům
zlatý výbornosti * Maria 1c.

Urcho úmluvy zvolená, brána nebes otevřená.
Zvězdo jitrní, svou jasností oswil světa temnosti.*
Maria 1c.

Tys uzdravení nemocných, tys outočíš tě nás
hrůsných, zarmoucených potěšení, přestanů spomo-
žení. * Maria 1c.

Zdravas nebes císařowno, svatých anjelů krá-
lowno! tě chválí patriarchové, welebí prorokové.*
Maria 1c.

Tě chválí apoštolové, muční i wyznáwačové.
Králowno panen, pros za nás, opatruj nás každý
čas. * Maria 1c.

Veránku boží buď s námi a smiluj se vždy
nad námi! pro přimluvu matičky své, patř na
její ctitele. ° Maria 1c.

Odevšeho zlého nás chraň, ty matko, Panno
nás zastáň, zvláště w smrtelné úzkosti, zbaw nás
věčné žalosti. * Maria 1c.

Ať se s tebou radujeme, s tebou w nebi pře-
býváme, i s Ježíšem Krystem Pánem na věky
věkůw. Amen.

Předzpěv: Olej wylitý jméno tvé Panno Maria, protož služebníci tvoji milovali tebe.

Chwalozpěv: Ave maris stella. str. 452.

V. Plesejme dnes w den jména blahoslawené Panny Marie.

R. Jenžto wsselíkou líbeznošt w sobě zawírá.

Propůjč, prosíme, wssemohoucí Pane! aby wěřící tvoji, jenžto se ze jména a z ochrany neisswětějšší Panny Marie radují: na její dobrotiwou přimlownu od wssého zlého wyswobození byli zde na zemi, a potom wěcných radostí dojítí zasloužili w nebi. Skrze téhož Ježíše Křysta Pána nasseho. Amen.

Na slawnošt růžence swatého.

I.

Bawítej Matko růžence swatého, bez hříchů počatá, i bez skutečného; blahoslawená mezi newěstami, přebýwej s námi.

Zospodinowa dcero nejwzácnějšší, a jeho Syna matko neisswětějšší, Ducha swatého newěsto přeciřstá, Rodičko Křysta!

Wssecko jest marné, co wpadá do očí, nespasí dussi, řdyž z těla wyfročí. Žití swatého obraz nám podává Matka růžencowá.

Ó jak jsou krásné ty wěnce a swaté, které se wijí sto padesátkrát. W tajemstwích růží žiwot se maluje Ježíše, Marie.

Dominiš swatý jest otec růžence, nebt on započal wiť ty krásné wěnce Marii Panně, z jejího nadšší a objevení.

Přesskassná dusse, která máš w libosti wíti ty wěnce, nabudeš milosti. Ježíše s Marii ústy zwelebujeme, příklad nasledujeme.

Maria pozdwišla pannenstwí powahu, že potřela draha pešelného hlavu. Pro to wítězstwí drať ji nenáwidí s hlukem pyšných lidí.

My silně wěříme, že Syn nejwděčnější swatou úctu přeje Matce nejmilejší. Kdo miluje Syna, zwelebujeme wděčně i Matku společně.

„Požehnaný žiwot, který tě pěstowal; požehnaná prsa, kterých jsi požíwal.“ Tať zaplesala z říše moudrá žena, wychwalujíc Syna.

Z tajemných růží patnáctero listů, z čistých lilií, libowonných kwítků, forunu wděčně Matce Boží přejme, w srdcích našich hřejme.

Kratochwile hledá swět w hříšné marnosti, my swou rozkoš máme w swaté pobožnosti. Nic w swětě marném si neoblibujeme, w Pánu se radujeme.

Bídny, kdo jenom pro ten swět pečuje, zásluhy pro wěčnost sbírat nemiluje; kdo hříchům z bratru růžencowých slouží, tupí swou růží.

Kdo cíl wysoký ztratil z své paměti, pobožnost swatou ctnostmi neposwětí; marnotratně žije, wíru swou zapírá, neschastně umírá.

Nás bratry, sestry růžence swatého, uchowej Matko od pokrytí wšeho; řdyž Syn twůj milý přijde nás souditi, rač nás chrániti.

Kterí s tím swětem se již rozžehnali, žiwotem i ústy tebe wždy chválili, nech ze swých růží owoce sbírají w nebeském ráji.

2.

O Maria moje radost, mé celé potěšení! Ty jsi mého srdce žádost, ve všem mém zarmoucení; ty jsi síla všech zemdlených, ty jsi ztrápených rada; tys pomoc všech opustěných, kdo tě o pomoc žádá.

Žádný nebývá oslyšen, kdo tě za pomoc prosí, nebude nikdy zahánben, kdo se s tebou honosí; šťastným se nazývat může, kdo pod twou stráží stojí; celý svět jej nepřemůže, ničehož se nebojí.

Pod twou stráží, ó Maria! žádám já hršší být; s twou pomocí, Matko milá, chci na světě žít být! Pomož, pomoz, ó Maria! pomoz zarmoucenému; pomoz, pomoz matko milá, v bídách postavenému!

Pohleď na mne, jak jsem bídný, zbaven lidské pomoci; k tobě se utíkám nyní, ty mně můžeš pomoci; posílení mne sužuje, říže ze všech stran tlačí; zármutek mne obkličuje, mé srdce nutí k pláči.

Chodím celý jak zmámený, přítele sobě hledám; však, ó smutný, zarmoucený! v světě jej nenalezám. Pročež k tobě ve dne v noci, volám matko o pomoc; ze vší síly, ze vší moci volám: Maria pomoz!

Ušlých můj hlas, mé volání, vytrhni mne z mé bídy; tak ať tvoje smilování, nade mnou každým vidí, zvláště kteří chtějí z mé bídy posměch činiti sobě, dejž, ať s podivením vidí, že jsem požehnán v tobě.

Neboj se tě doufám, ó Maria! a nebudu zahánben; věřím silně, matko milá, že nebudu opustěn, doufám silně, ó Maria! že ty se mne zaujmeš, by mne nestlícila bída, že mně ještě spomůžeš.

Uč já sřz mé prowinění, sřz mé hříchŷ wse-
liké, nejssem hoden potěšení; neb jsem hřisník we-
liký. Poněwadž ty ale sluješ hřisníkům outočiště,
že se nade mnou smiluješ, to já doufám zajisté!

Neb ty hned w mé malickosti o mne jsi se
starala, hojnost mateřské milosti mně jsi udělowała;
neb cokoliw mám aneb znám, wsecko posslo sřz
tebe; dej, ať já i nyní seznám twou pomoc, Paní
z nebe.

A řdyž sřz tě požehnání w mém životě na-
budu, za to tobě do skonání wěrně sloužiti budu;
Pročež se twým službám celý s tělem, s duší ode-
wzdám; jať upřimná láska welí tať se tobě pod-
dávám.

Se mnou vládni a rozkazuj; twůj jsem slu-
žebník, Paní! před lstí ďábla mne ochraňuj, zwláště
w posledním skonání! Pročež tobě k dokázání slu-
žebné powinnosti, padám na zem k twé cti, Paní!
i líbám s uctiwoostí.

Nechej se tě w žádné době, ó má Paní!
spustiti: winssuji i láskou k tobě celý swět zapá-
liti; těssiti se budu s tebou, až mne pojmeš za se-
bou, na onu nebeskou horu, tam budem wěčně
spolu!

3.

Píseň swatého Kazimíra.

Každého dne chwály hodné wzdej Marii
dusse má, její swátŷ a památŷ cti a slaw oudy
wsema. Rozwaž práwě, myslí zdrawé, jať to dů-
stojenství: matkou býti a newzíti porušení w pan-
nenství.

Cti jí vážně, žádej snažně a nabudeš milosti, hříchův zlostí, nepravosti, svou přimlouvou tě zproští; neb každému pobožnému hojně dary rozdává, křez ni lehce, ať kdo jen chce, milost boží dostává.

Jazyk lidský aby vždycky hotov byl, jí k chválení, její slávy hodné zprávy vydati v stavě není. Nepřestávej, neustávej ctné Královně chváli; její ctnosti, silech ctnosti, hled vždy v paměti mít.

Wšemi smysly, čistou myslí snaž se o ní mluvit, v její chvále trvej stále, vždycky jí ssetř množiti. Není žádný tak pořádný učený výmluvnosti, vysloviti, vypraviti, by mohl její ctnosti.

Byť ji všickni a to vždycky se snažili chváli, žádný hodně a příhodně nemůž dost učiniti. Wšak přísluší zbožné duši člověka wšelikého, by se oddal, wsecko poddal k chválám z srdce pravého.

Uč pak právě její slávu není činit možné dost, wšak mlčeti, ní zhrzeti jest nemoudrá wsfetečnost, její mravy, ctnostné zprávy z učení nebeského, ruší wšudy zcestné bludy, kacířstwa prokletého.

Jako k vítí, tak se swítí její života swatost; w církwi swaté, Bohem snaté, každý má z toho radost. Matka Ewa, když jest z dřeva přes vůli boží jedla, ráje byla nás zbawila, Maria zas přivedla.

Skrze Ewu dání k hněwu byli jsme w přelivosti, zas Maria napravila, dostali jsme milosti; tuž chváli, welebí, wsechněm spolu slusné jest, ji wzywati, k ní se znáti, býwá sluhám jejím česk.

Dát ona zas všem, Kristův hlas chticím věrně slyšeti, po skonání z mrtvých vstání, jeho slávu viděti, též i Otce, všeho tvůrce, také Ducha svatého, věčně chválit a velebit Boha trojjediného.

2. Díl.

Ze všech zemských dcerek ženských samas nejblazenější, tě zplozenou vyvýšenou ctíme za nejslavnější: slyš nás mile této chvíle přítomné k tvé cti, chvále; očist hříšné, z tvé přilísné lásky, dej se ctít stále.

Z Jesse kmene a z Bořene poslas všem k potěšení; krásu světa, světlo světla, zemlených občerstvení; ty nasseho příklad ctného v životě obcování, spravedlnosti a svatosti cestas k následování.

Budiž zdráva, děj se sláva vzácná i děkování. Tě neodved ani podved had v pádu oklamání. Vysokého královského rodu Dawida dcerko, ten tě zvolil, s sebou spojil, jenž stvořil svět i všecko.

Perlo jasná, růže krásna lilium vši čistoty! Sluhy čisté, v místo jisté vodiž k věčné radosti. Dej mi péči, bych mé řeči s ctnými skutky srovnával, a tvou chválu myslí stálo, srdcem, ústy wyznával.

Především pať mou pamět, tak prosím, stveš v počestnosti, abych hodně každého dne tě chválil s uctivostí; ačkoli znám, že ústa mám k chvála hloupé, zpozdilé, povinności dle možnosti neminu žádné chvíle.

Raduj se již a weseliž Panno vši pocty hodná, tys straceným, poblouzeným sama cesta příhodná: matkas jistá, Panno čistá, dalas ovoce i květ, nemá škázy, ani scházy, potěšuje všecken svět.

Z toho kvítku míti květku libé vůně, žádáme, neb z ovoce Boha Otce milostivého máme: všec-
kas krásná a přejasná jak na duši tak těle; dejž
nám z lásky, ať bez vrásky hříchu tě ctíme cele.

Přeblažená, vyhlášená radost světu jsi dána, sřze tebe jest do nebe otevřená všem brána; světlem novým opravdovým osvěcen jest všecek svět, sřhodné sváry, staré sřkřváry sřz tě ustou-
pily zpět.

Xi již mocní jsou nemocní, jakos předpoví-
dala; ponížení jsou zvyššení, jaks ty proročovala: již zlé mravy bez ctivé správy přicházejí k zrušení; zlá učení a šílení hynou prýč v okamžení.

Světskou marnost, rozkoš, radost učilas potu-
piti, Boha znáti, tělo dáti, duchu je podrobiti: mysl wzběhu wznášset k trůnu království nebe-
ského: tělo trápit, bujnost protit pro samou mi-
lost jeho.

Tys v svém těle Spasitele všeho světa no-
sila, by k první zas přivedl nás cti, v toms nám
posloužila: Matkas byla, však nezbyla po porodu
pannenství: Krále králův, Pána pánův, toť jest
tvé důstojenství.

Požehnána, neb zahnána sřz tebe jest smrti
lest, všem hřěšicím však kajícím, naděje vrácena
jest: požehnaný Král přeslavný, jehožs jsi matka
vlastní; zde buď s námi, po skonání pojmi nás
do své vlasti.

3. Díl.

Outočistě všedněch jistě, postavených v
ouzkošti, ten budoucí oheň žhoucí odvrát připušt
milosti. Buď můj vůdce i zástupce, pokoje ať do-
stanu, před mukami, pokutami bezpečen ať zůstanu.

Prosbu vzkládám, čehož žádám, uděl mi to w rychlosti, ať jsem zproštěn hříchu zhoštěn a obdařen milostí: dejž mi střídmost, přívětivost čistotu s upřímností: pochlebenství a pokrytství zbav, přispoř swatých ctností.

Dej w umění rozumění w písmě swatém cwičení; státi w lázni, boží bázni stále až do skončení: stálým, vážným, w činech snažným, pokorným, trpělivým, a zas k bídným býti wliďným a ke všem dobrotivým.

Srdci tu ctnost a opatrnost ústům prawdu mluwiti; Boha ctíti, zlé tupiti, dobré wždy welebíti. Buď ochránce a i strážce náš křesťanského lidu; přej pokoje, zruš rozbroje, zastaw wojenskou bídu!

Tys hvězdářům, moře plawcům hvězda jasné swětlosti; měsíc, slunce w swém paprskce přewýssuješ jasností; twou zásluhou a přimluwou pokorné zde všedky chraň, porušení, nakažení našich čistých myslí braň.

Těš se z toho Panno mnoho, žeš nás sábla zprostila, w čistém těle, řdyž jsi celé nám Boha porodila: přecistého nebeského dostalas obtížení, světu ctnosti, poctivosti, bez všeho porušení.

Z twého plodu po porodu, jaks prw byla, zůstáváš, psmi stojíš, w své cti stojíš, to od Boha dostáváš: měj mne sobě w každé době, w Kristu poručeného, bych nezhyňul a neminul králowství nebeského.

Dejž mi tichost, zřaz přehliwost, sťrof i tělesnou žádost: proti zlosti, neprawosti, dej myslí pewnou stálost: nedej wězet ani běžet po wezdejssích marnostech, sťrz než zdrawá mysl prawá nemůž být než w temnostech.

Střež od zlosti a hrdosti, pyšné mysli naduté, ta mnohého bývá zlého kalistě přemrduté; wšech nectností a hříšností bychom se warowali, ale w ctnosti, w nábožnosti dále pokračowali.

Prostěj Syna, by nám wina byla wšsem odpustěna, dusse nasse satanásse Isti nebyla swedena: sluhám twým wšsem dej pomoc těm, jenž žádají milosti, a twé swátky i památky wýroční ctí s radostí.

4.

Život Marie Panny.

Wojsko Mariánské! stůj w wíře křesťanské, nedej tupit swou Králownu, zastaň nebes císařownu, nebes císařownu.

Když ji pozdrawujem, Syna zwelebujem: modlářstwí se wystřiháme, když matku Boží wzywáme, když matku wzywáme.

Co se s Krystem děje, jest jistá naděje, přimlouvá se Swatých říše za nás skrz Krysta Ježíše, skrz Krysta Ježíše.

Zwláště pak matka Boží za nás prosbu složí, nám wšsecko u Hospodina wyprosí skrz Krysta Syna, wyprosí skrz Syna.

Má P ní přístup jistý, kdo swé srdce čistí skrz wšech swých hříchůw wyznání skrz horliwé přijímání, skrze přijímání.

Kdo swé nepravosti a hříšné zwýklosti, i zlé žádosti přemáhá, tomu Maria pomáhá, Maria pomáhá.

W tom wezdejším boji wýborně ob stojí, kdo s matkou Boží obcuje, její život následuje, život následuje.

Pročež s pobožností wejroční slawnosti Marianské rozjímejme, wšickni ji wroucně wzíwejme, ji wroucně wzíwejme.

Bez hříchů počata jest ta Panna swatá: nic had proti ní nemůže, ať se zdwihá sici tuze, ať on sici tuze.

Zwolená od Pána, matka spolu panna, ať jest sama bez poskwrny, chce wšak zhladit nasse winy, zhladit nasse winy.

Čisté zasnoubení dáwa naučení: fterak Panna i mládenec mají ostríhat swůj wě nec, ostríhat swůj wě nec.

Kde hyne čistota, následuje psota, nepořádné milování, řazí boží požehnání, řazí požehnání.

Jde ꙗ očistování, jde ꙗ obětování par hrdliček wytahuje, ty s celým srdcem daruje, ty s srdcem daruje.

Líbí se dar Bohu, rád widí chudobu, má milost, neporuffenost, wšak nejwíce poníženost, nejwíce poníženost.

Maria w modlení slyší pozdrawení; lešla se anjelá Páně, wolá: ej hle děwka Páně, ej hle děwka Páně!

Přemilá matičko! med jest twé slowčko, jaś sřastně, staň se! wyřekla, hájilas nás wšech od pekla, hájilas od pekla.

Pospichá ꙗ Alžbětě, ꙗ swé těhotné tetě, plesá w mateřském žiwotě Jeniček, to milostné dítě, to milostné dítě.

Matky se zcházejí, Bohu čest wzdávají; ó přeswaté nawšřtiwení; přijmi z srdce pozdrawení, z srdce pozdrawení.

Buďte pozdraveny, buďte pochváleny, předně ty, Boží Rodičko, pak ty předchůdce (Řtitel) matičko, předchůdce matičko.

Přijdiž nawštíwiti nás w bídách síliti, dej patřit na twé sšlápěje, buď jistá nasse naděje, buď jistá naděje.

Wýbornou Maria, stránku jš z wolila, tať, jať po Synu toužila, s ním se sšledat zasloužila, sšledat zasloužila.

Wypros nám při Synu přessřastnou hodinu, řdyž zde w těle usnem tisse, ať jdem do nebesťé řisse, do nebesťé řisse.

Po nanebewzeti, narození swětí církew frálowny nebesťé, plesá i wojšto anjelsťé, i wojšto anjelsťé.

Setřme tu dennici wěrní služebníci, složice jš pozdravení w den jejšho narození, na den narození.

Jméno Marianšťé ctí wojšto přessřanské; s ním porazíš nepřátele, twé srdce bude weselé, twé srdce weselé.

W wšseliké ouzřkosti, w zármutku, w žalosti, ať wřýwá řždé řoleno Maria, to řladké jméno, to přessřadké jméno.

Slawí se řonečně od církwe společně, Marie obětowání, nám wěrným ř následowání, nám ř následowání.

Anna na úřwité weđe ř chrámu dítě, tříroční Panenka řrásná wyřází co hwězda řasná, jať hwězda řasná.

Tam se obětuje, Bohu se řaruje; rodičowé hned z řolířky ř Bohu weďte malé dířky, weďte malé dířky.

Pobožnost hned z mládí ať se učí rádi, neb
dítky mají cvičení, porostou vám k potěšení, po-
rostou k potěšení.

Milostná Rodičko, rajská holubičko! Dej vítěz-
ství bojujícím, vypros nebe putujícím, nebe pu-
tujícím.

Skaz každé bludy, pekelné obludy, všeliký
podvod bludařský, aby neznal náš kraj slezský, ne-
znal náš kraj slezský.

Zastaň své ctitele, své pak nepřátele, svou
příměnou z bludu vyved, nás i jich k spasení
přiveď, všeck k spasení přiveď.

Katolest pokoje bez všeho rozbroje, svět bož-
ského požehnání, uděl nám šťastné skonání, dej
šťastné skonání.

Předzpěv: Blahoslavený život, který tebe
nosil, a prsy, kterýchž jsi požíval. (Luk. 11.)

V. Oroduj za nás sv. Boží Rodičko,

R. Abychom a t. d.

Ó Bože! jehožto jednorozený Syn skrze
život, smrt a své zmrtvýchvstání odplatu
věčného spasení nám dobýti ráčil, popřej,
prosíme: abychom připomínajíce sobě růžen-
cem blahoslavené Panny Marie ona tajem-
ství, následovali, co obsahují, a obdrželi, co
slibují. Skrze tohož Ježíše Krista, Pána na-
šeho. Amen.

Písně k Panně Marii pomocnici.

I.

Maria ochrana, onať jest má sama, Maria!
nebudu se báti, neb jest při mně máti Maria!

A kdekoliv půjdu, kdekoliv stát budu, Maria!
ona stojí při mně, chrání mně upřímně, Maria!

Bych pak byl na moři, w té nejwětšší bouři,
Maria! ona hvězda mořská a matička Božská,
Maria!

Nechť jsem i na horách, neb w welkých pusti-
nách, Maria! i tam mne zastává, pomoci dodá-
vá, Maria!

Nechť jest na tisíce nepřátel i více, Maria!
ona mne ubrání, neb jest mocná Paní, Maria!

Bych pak byl w nemoci, přispějte k pomoci,
Maria! o ní církev praví, nemocných jest zdraví,
Maria!

Bych pozbyl i zrak, newiděl i znaku, Maria!
zrak mi se nawrátí, nechci si stýskati, Maria!

Nechť bych i němý byl, též i sluchu pozbyl,
Maria! jazyk rozmazuje a sluch nawracuje! Maria!

I dáblý zahání ta nebeská Paní, Maria! své
věrné přijímá, svým pláštěm přikrývá, Maria!

Tvé dítě matko chraň, w ouzkostech je zastaň,
Maria! pomoz jím do nebe, ať patří na tebe, Maria!

Po zdejší pak strasti, do nebeské vlasti, Maria!
že přijdu konečně, doufám w tě srdečně, Maria!

Buď Bohu w Trojici čest se nedělící, Maria!
i tobě matičko, Ježíše Rodičko, Maria!

Přimlouvej se za nás wždycky na každý čas,
Maria! u Synáčka svého, Ježíše milého, Maria!

Ať se tam dostanem, kde jsi s Krystem Pánem,
Maria! do radosti věčné, do slávy nebeské, Maria!

2.

Zdráwas buď Maria, matko milostiwá, kryj nás pod swůj plášť, nedej trestat nás Panno Maria; nedej, nedej matičko zahynouti, s swým milým Synáčkem rač nás smířiti králowno nebeská, rač nás smířiti!

By ráčil odpustit, nás hříšné potěšit, rač ty matičko, rajská růžičko, milost uprosit; my se k tobě matičko utíkáme, k twojím nejsvětějším nohoum padáme, králowno nebeská! pomoc žádáme.

Tys ta hvězda jitřní, osvět srdce wnitřní, wpros nám rady od Ducha prawdy, abychme wšickni tobě, twému Synu se zalíbili, bychme někdy matičko s tebou byli, králowno nebeská s tebou bydleli.

Ty jsi outočiště, matičko zajisté ty jsi spanilé libé lilium nebeské říše, wšecky twoje ctnosti tě ozdobují, wšickni anjelové tě oslawují, za králownu nebe tě wphlassují.

Zdráwas buď králowno, jenž milostí plná, upros matičko, boží Rodičko, milého Syna, by ráčil od nás wojnu odvrátiti, swojeho Synáčka rač uprositi, králowno nebeská, rač uprositi.

Wěže Dawidowa, hvězdo Jakubowa, ty jsi matičko, drahá perličko potřela hada, tobě weliká milost byla dána, prosíme tě, Judyt nepřemožená, popřej nám užiti milého Syna.

Ratolest Urona bylas toho hodna, že jsi hvězdami, nebeská Paní forunowána, Otec nebeský tebe forunowal, na trůn tě posadil, za králownu dal, Duch swatý tě sobě za newěstu wzal.

K tobě archanjela, jménem Gabriela, od nej-
 světější Trojice božské k tobě posílá, zdrávas buď
 Maria milostí plná, počneš a porodíš božského Sy-
 na, takovou nowinu k tobě posílá.

Tys archa úmluvy, trůn Salamounový, pan-
 nenko čistá, počalas Krysta tak bez poskvrny, ó
 překrásný kvítku raiště rozkosse, tvůj život nám
 přines Krysta Ježíše, králowno nebeská popřej
 Ježíše.

Panno nejmoudřejší, tys nejčistotnější, od tebe
 býť chtěl krmení mlékem ten Král nebeský; byla jsi
 matička věčného Krále, kdo tě věrně prosí, milost
 dosáhne skrz tebe králowno, milost dosáhne.

Ty jsi slíčná w twáři, jako jitřní září, z twého
 oděvu líbezna vůně vzdychy vychází, ratolest twá
 jako ráj se zelená; na sto tisícráte buď pozdrave-
 ná králowno nebeská, neposkvrněná.

Přispěj nám matičko, krásná holubičko, když
 obkličeny w ouzkostech budu, drahá perličko, když
 budu obtížen w těžké nemoci, přispěj ó Maria mi-
 lu pomoci, stůj při mně králowno we dne i w noci.

Krásná ušlechtilá, matičko spanilá, ty jsi svou
 krásou a spanilostí srdce ranila; popřej, bychme tě
 mohli milowati, s tebou matičko se radowati,
 Králowno nebeská, se radowati!

3.

Ó Maria, spomeň na mne! neboť nemám
 žádného, kromě tebe k své ochraně přítele tak věr-
 něho; ty mne chráníš w každém místě, matko plná
 milostí, hříšníků jsi outočiště, pomáháš jim w
 ouzkosti.

Ó Maria, spomeň na mne! neboť v temnostech
věším, přispěj matko k mé ochraně, hříchy stížen
ležím; abych v duchu osvětlený poznával svoje
chyby, z cela k Bohu obrácený žít byl, jak se
mu líbí.

Ó Maria, spomeň na mne v hříších postave-
ného, neb mne svírá přenáramně těžkost svědomí
mého; vypros mi u Boha mého dokonalou skrou-
ssenost, ukrot, ach! rozhněvaného, by mne přijal
na milost.

Ó Maria, zpomeň na mne! abych poznal své
zlosti, zadošti pak činil za ně opravdovou lítostí;
vypros u Synáčka svého hříchů všech odpustění,
ať předrahou kreví jeho smaže mé těžké viny.

Ó Maria spomeň na mne v rozličném po-
ssení, bojuj matko sama za mne, buď moje posil-
nění; aby šábelské chytrosti mne snad neomámily,
buď podporou v mé křehlosti, stůj při mně každou
chvilu.

Ó Maria, spomeň na mne! s mateřskou šetr-
ností měj mne vždycky v své ochraně, vypros dar
pobožnosti; abych v ctnostech neustále den ode dne
prospíval, v modlitbách a božské chvále potěšení
své míval.

Ó Maria, spomeň na mne; abych z srdce ce-
lého, ze vši mysle a síly své miloval Boha své-
ho; jeho svaté přikázání zachovával s pilností, a
tak v svatém obcování cvičil se s bedlivostí.

Ó Maria, spomeň na mne v mé smrtelné ne-
moci, nenechej, ach! nenechej mne tenkrát bez tvé
pomoci; řdyž oči všecky strhané nebudou nic ví-
dět, pospěš ke mně matko Páně, přijď ty mne
potěšiti.

Ó Maria, spomeň na mne! Když se smysl promění, smrtelný pot bude na mně, a jazyk můj oněmí; nebude s to jména svatá vyřknout: Ježíš, Maria! ty mne posilňuj tenkrát a mou paměť řiď sama.

Ó Maria, spomeň na mne v mé poslední ouzkošti, tenkrát nedopouštěj na mne žádných ďábla chytrostí; nikam od mne neodstupuj, dokuď ve mně duch bude, říkej matko, že jsem syn tvůj, hned ďábel zpátky půjde.

Ó Maria, spomeň na mne až bych měl k soudu jíti, ach, Matko! mluv sama za mne, račiž mne vymluviti; neb se toho velmi bojím, když budu počet klásti, kterak před soudcem obstojím, strachem se budu trásti.

Ó Maria, spomeň na mne! aby tvoje zásluhy k mému pokání spojené smazaly hříchů dluhy; upros soudce Syna svého, aby mne sřrže tebe podle smilování svého, přijal k sobě do nebe.

Ó Maria; hci tam tebe až na věky chváliti, tebe, matku Boha Syna, ctíti a velebiti; Bože v Trojici jediný, budiž věčně zveleben, ó Maria, spomeň na mne nyní a vždycky. Amen.

4.

Ó Maria matko boží, k tobě se utíkáme, o přimluvu u Synáčka tě pokorně žádáme. Ach, ach přimluv se za námi, Maria, přemocná Paní, vypros nám milost u Syna, vypros šťastné skonání.

Wíme, že ty Panno všedko u Boha Otce můžeš, proto budessli jen chtíti, tyf nám jistě spomůžeš. Ach, ach ic.

Syn twůj taký Panno čistá nikdy tě neoslyšel, ale vždycky twou přimlůwu za lid rád Ježíš slyšel. Ach ic.

Duch swatý pať ženich milý nic neodepře tobě, jenž spůsobil mocí svojí tělo Ježíše w tobě. Ach, ach ic.

Trojice celá přeswatá mnoho tebe wážila, řdyž tě za matku Ježíše z tisícůw wywolila. Ach, ach ic.

Žebychom snad nedosáhli, nemáme pochybnosti, u Boha té, kterou nyní potřebujem, milosti. Ach ach ic.

Rdybys ty jen matka boží za nás se přimlouvala, přestala by metla boží, a milost by nastala. Ach, ach ic.

Proto matičko k twým nohám my nehodní padáme, a abys nás wyslyšela, podnoží twé líbáme. Ach, ach ic.

Wypros, aby Bůh nekáral nás podle prohřešení, ale podle pokračowal swojeho smilowání. Ach, ach ic.

By odvrátil mor, hlad, wojnu, wšelijaké trávení od křestanůw swojích wěrných, přimlůw se mocná Paní. Ach, ach ic.

Císaři pánu nassemu by ráčil dát wítězství, by mohl mít panowání přesslavné po wšecky dny. Ach, ach ic.

By Bůh stwořitel wšech věcí dal nám ourodu hojnou na poli, loukách, zahradách, wšem k žiwosti potřebnou. Ach, ach ic.

Abychom tať tím wezdejším chlebem zaopatření, tím se lepěj mohli starat zde o duše spasení. Ach, ach ic.

Když tyto potřeby naše matko ti předkládáme, ještě jednou k nohám tvojím, ó matičko padáme. Ach, ach ic.

Tedy Maria matičko račiž býti vždy při nás, obzvláštně v hodinku smrti, s tvým Synáčkem navštěv nás. Ach, ach ic.

My se všichni utíkáme pod tvůj plášť a ochranu, dej, ať v životě i smrti zkusíme tvou ochranu. Ach, ach! smiluj se nad námi Maria, přemocná Paní, vypros nám milost u Syna, vypros šťastné skonání.

5.

K komuž se utéci máme než k Panně Marii: kohož patronkou mít máme, než Pannu Marii.

Zvolejmež všichni společně, Maria, Maria: zvolějmež všichni srdečně, ó Jezus Maria.

Toť jest jméno velmi slavné, Maria, Maria: toť jest jméno velmi mocné, ó Jezus Maria.

Wychwalujme swaté jméno, Maria, Maria: ať jest od nás vždycky ctěno, ó Jezus Maria.

Neboť jest Panna dobrotivá, Maria, Maria: toť jest matka lítostivá. O Jezus Maria.

K tobě my se utíkáme, Maria, Maria: tebež za pomoc žádáme. O Jezus Maria.

Uslýš k tobě volající, Maria Maria! uslyš w tebe doufající. O Jezus Maria.

Posilniž nás putujících, Maria, Maria: občerstvi všech klesajících. O Jezus Maria.

Požehnejž nám práci naši, Maria, Maria: nyní i po všechny časy. O Jezus Maria.

Ochraň naše oseníčko, Maria, Maria: nedej zřazít ó matičko! O Jezus Maria.

Čárům, pouzlům všem ďábelským, Maria, Maria: nedej škoditi sluhům tvým: O Jezus Maria.

Ochraňuj císaře pana: Maria, Maria: buď jeho silná obrana. O Jezus Maria.

Především nepřátely, Maria, Maria: Turky, Tatary, pohany. O Jezus Maria.

Před křesťany protivnými, Maria, Maria: před radami falešnými. O Jezus Maria.

Uděl rozum všem pánům, Maria, Maria: vrchnostem i všem stavům. O Jezus Maria.

Dej rozum duchovním správcům, Maria, Maria, ať nás vedou k věčným stánům. O Jezus Maria.

Ať nás řídí slovem božím, Maria, Maria: vyučují věčným zbožím. O Jezus Maria.

Na tom světě až do smrti, Maria, Maria: zlých hříchův se vystříhati. O Jezus Maria.

Když se budem odtud strojit, Maria, Maria: rač přítomná při každém býti. O Jezus Maria.

Ochraň opatře duší našich, Maria, Maria: Ať jich ďábel nepokouší O Jezus Maria.

O matičko zastávej nás, Maria, Maria: ó Rodičko buď vždy při nás, ó Jezus Maria.

Přimlouvej se k svému Synu, Maria, Maria: ať nám odpustí všem vinu. O Jezus Maria.

Bychom se s ním radovali, Maria, Maria: Boha i tebe chválili. O Jezus Maria.

6.

Pod twůj plášť se utíkáme, Pannenko Maria, za ochranu tě žádáme, matko dobrotivá: ochraň zastaň, vysvoboď nás, před nepřátely obraň nás, neb jsi mocná matko božská, králowno nebeská.

Bůh Otec twůj trůn ozdobil svou mocností božskou, Bůh Syn twou slávu rozmnožil pro lásku mateřskou, Duch swatý tě oznamuje, žeš králowna, ohlašuje: zdráwas nebeská králowno, mocná císařowno.

Anjelé sladce plesají, ctějí matku Páně, činí hlubokou poklonu nebeské králowně; velmi libě rozpěwují, tě králowno pozdrawují: zdráwas nebeská králowno, mocná císařowno.

Pročež i my nemesskejme, k matičce wolejme, nasse prosby i žádosti před ní předkládejme. Před tebou ruce spínáme, za swatý pokoj žádáme, odwrať od nás mor, hlad, wálku, pro mateřskou lásku.

Skrze pět ran Pána Krysta a hořkou smrt jeho, prosíme tě Panno čistá, zbaw nás wšseho zlého: zbaw wěčného zatracení, popřej nám šťastné skončení, ať jsou poslední slova má: Ježíš a Maria! O Maria! Ježíš a Maria!

7.

Jako: můj Wykupiteli.

O Rodičko boží Panno Maria! ej hle my ubozí, matko přemilá! Rač se smilowati, za nás přimlouwati, Matičko milá.

K tobě přicházíme w naší potřebě: chtíc milost zýskati napřed u tebe. Rač se smilowati, za nás rc.

Bys ty, co bychme my skrz prosby nasse uprosit nemohli, Krysta Ježíše. Rač se smilowati 1c.

To matičko skrz twou wzácnou přimluwu, wypošíla nám to na twojem Synu. Rač se smilowati 1c.

Widíme již na se rozhněwaného, ó matičko, boží, Synáčka twého. Rač se smilowati 1c.

Neb již nám ze wšsich stran hrozí metlami, wojnou, hladem, morem a nemocemi. Rač se smilowati 1c.

Wíme sice, že jsme to zasloužili; neb jsme mnohých hříchůw se dopustili: Rač se smilowati 1c.

Wšak wěda, že jeho milosrdenství jest wětší, než nasse jsou nepravosti. Rač se smilowati 1c.

Rač uprosit Syna milosrdenství, by nám ráčil přikryt win nassích množství. Rač se smilowati 1c.

Neb ty můžeš wšsecko u twého Syna, zač ho jenom prosíš, matko jediná: Rač se smilowati 1c.

Proto tě pokorně matko prosíme: hněw jeho nám uťroť, ať netrpíme: Rač se smilowati 1c.

To, kterým nám hrozí wůkol kárání; ať ho nezkusíme, dej smilowání. Rač se smilowati 1c.

Ty matičko nasse jsi outočiště; ty nasse w potřebách jsi zpomocnice. Rač se smilowati 1c.

Obzwláštěně nám spomož w hodině smrti, a nedej nám w hřichu těžkém umřítí. Rač se smilowati 1c.

Alle s twou pomocí Panno Maria, ať dušička nasse w nebi přebývá: rač se smilowati, za nás přimlouwati matičko milá!

Závěrka.

Blahoslavená Panno, matko milosti, nedej w hříšších umřítí bez lítosti; poslední ať jsou slova má: Ježíš, Jozef, Maria.

Při nawštíwení swat. mist Panny Marie.

(K tomu cili i wšecky Mariánske písně podle času a obrazu sloužiti mohou.)

I.

Bdráwas budiž ó Maria nejdůstojnějši! Pterás byla mezi wšsemi Bohu nejmilši! Bůh si wywolil tebe, seslal anjela s nebe; tenť zvěstowal, pozdrawowal, Maria tebe.

Tys plna milostí Boží, Panno Maria, w tobě wzal Bůh člowěčenství pro hřích Adama: sám s nebe dolů sstoupil, by celý swět wykoupil, pro hříšníka welká muka, i smrt podstoupil.

Uch! Kde mám jít a kde se skrýt, já welký hříšník, když Pán Ježíš za první hřích sám musel umřít? Twou milostí pohrd jsem, znou w hříchy upad jsem, s Tobem wzdychám, k tobě wolám: Bože zhřešil jsem.

Opustil jsem Otce s nebe, Pterýž mne stwořil, Syna Božího jsem sobě k hněwu popudil; Ducha swatého milost, ztratil strz nekajcnost, že w životě nekajícím mám zatwřelost.

Nawrátit se stydím k Otci rozhněwanému, k Synu Božímu se bojím přijít k samému! lásky Ducha swatého znám se býti nehodným: k horám půjdu, hledat budu místa swatého.

Chodím bloudím, volám hlasem po horách,
dolích, vzdálený jsem od své vlasti, od všech
přátel svých; nic si z toho nedělám, jen když spa-
třím co hledám, v tobě matičko Krystova, důvěr-
nost skládám.

Ei již vidím rezidenci, v kterém ty bydlíš, a
jako slavná královna na trůně sedíš: každý má
audienci, i nejvěšší hršníci, před velebnost twou
přistoupit, žádat pomoci.

Žádám s celou důvěrností, milá matičko, v
nejhlubší poníženosti, boží rodičko! neodvrhni od
sebe, jenž jsem klekl před tebe, bych strz tebe darů
hojných dosáhl s nebe.

Ty mně milost laskavosti rač vyprositi, bych
hříchů svých odpustění mohl dojíti; i za hříchů
pokuta ať jest mi prominutá, dušši, tělo ať nesouží
veseliká psota.

Ukaž Otci Syna svého, jenžs ho zrodila, ukaž
Synu prsa svého, nímžs ho kojila; ukaž Duchu
svatému tu milost od něj danou, abys byla opu-
štěných mocnou ochranou.

O Maria! vyslyš prosbu všech wdow, si-
rotků, jenž nemají svého otce, ba ani matku,
pláčí, spínají ruce: kde najdeme zástupce? Utečte
se sirotkové k Marii matce.

Rozpomeň se, ó Maria! že nikdy žádný, který
se k tobě utíkal, nebyl opustěn; i my důvěrnost
máme, že u tě obdržíme, strze tebe Boha s nebe
hněw ukrotíme.

Když pať přijde čas skonání, stůj matko při
nás, vzhledni okem milosrdným, Maria, na nás;
odemždej duše nasse v ruce Pána Ježíše; dopro-
wod nás, ó Maria! do nebes říše.

2.

Pozdrawená buď králowno, ó Maria! nebe země císařowno, Alleluja: Radujte se Cherubíni, chválu wzdejte Serafíni, a pozdrawte králownu, nebeskou císařownu: Zdráwas, zdráwas, zdráwas Maria!

Ó matičko milostiwá, ó Maria! nad pannami požehnána, Alleluja: Radujte se Cherubíni rc.

Ty jsi to wonné lilium, ó Maria! čistotná nad konwalium, Alleluja: Radujte se Cherubíni rc.

Amen, čest, chwála na věky, ó Maria! buď nejsvětější Trojici, Alleluja: Radujte se Cherubíni rc.

3.

Buď pozdrawená ó Maria! králowno nebe, Alleluja. Cherubíni zpívejte, Serafíni čest wzdejte: Zdráwas, zdráwas, zdráwas Maria!

Milostí plná ó Maria! Pán wždycky s tebou, Alleluja; Cherubíni zpívejte, Serafíni čest wzdejte; Zdráwas rc.

Blahoslawená ó Maria! mezi ženami, Alleluja, Cherubíni zpívejte rc.

Požehnaný plod ó Maria! života twého, Alleluja, Cherubíni zpívejte rc.

Tys matkou nassí ó Maria! my dítky twoje, Alleluja, Cherubíni zpívejte rc.

Oroduj za nás, ó Maria! nyní a w smrti, Alleluja, Cherubíni zpívejte rc.

Bychme tě w nebi, ó Maria! věčně chwálili, Alleluja, Cherubíni zpívejte rc.

Modlitba sw. Bernarda k Panně Marii.

V. Outočistě hříšníkū. R. Oroduj za nás.

V. Ochrano bratrství střizliwosti. R. Oroduj za nás.

Zdráwas Maria a t. d.

V. Maria bez hříchu počatá. R. Oroduj za nás k tobě se utíkající!

Spomeň ó milostná Panno Maria, že od věků slýcháno nebylo, žebyš toho opustila, an pod ochranu twou se utekl twou pomoc žádat, neb o přimluwu tebe byl wzywál. Tou důvěrou obziwený k tobě outočistě své беру, ó Maria! Panno pannen! Matko Ježíše Krysta! k tobě přicházím, k tobě spěchám, před tebou co lkající hříšník stojím. O Paní swěta! nepohrdej prosbou mou; ó matko Slowa věčného! rač wyslyšet mne nuzného, který k tobě o pomoc wolám. Wypros mně i celému bratrství milost wytrvání w střizliwosti a bloudícím upamatování. Buď pomocníci mou we wšech potřebách nyní i wždycky, obwzlasťně w hodině smrti, ó milostiwá, ó přiwětíwá, ó přestadká Panno Maria!

Pobožnost k srdci Panny Marie.

Píseň.

Srdce Spasitele svého ten ctí, kdo jej miluje, a kdo srdci matky jeho čest a chválu věnuje. Vznášej zhrůu až k nebi, ó Maria srdce mé, ať tě vroucně velebí, oslavuje srdce mé.

Srdce nad vše nejčistější, ozdobené svátostí, v němž Bůh stán svůj nejlíbější zvolil, sstoupiv s výsosti. Vznášej a t. d.

Tebe ani první vina nemohla poskvrniti, nebo Nejvyššího Syna v srdci měla nositi. Vznášej a t. d.

Srdce tvoje archou bylo, v nížto Bůh sám spočíval: onot se mu zalíbilo, v němž on rozkoš požíval. Vznášej a t. d.

Oheň lásky zbožně planul z tvého srdce čistého, a tam zhrůu libě wanul k trůnu Boha živého. Vznášej a t. d.

Srdce tvoje matko! prohnal meč ukrutný bolesti když Syn v hrozných mukách skončil za všech lidí neřešti. Vznášej a t. d.

Srdce s Synem probodeno spolu pro nás trpělo, jakby tedy oslaweno od nás býti nemělo? Vznášej a t. d.

Před trůn srdce tvého padám, nezámítej bídného, chraň mou duši, vroucně žádám, ode pádu hříšného. Wznášej a t. d.

Zříslných mocná jsi ochrana, i mne, prosím matko! chraň, neb mne trápí hříchu rána, zhoj mne Panno a zastaň. Wznášej a t. d.

Před trůn srdce tvého padám, nezámítej bídného, chraň mou duši, vroucně žádám, ode pádu hříšného. Wznášej a t. d.

Zříslných mocná jsi ochrana, i mne, prosím matko! chraň, neb mne trápí hříchu rána, zhoj mne Panno a zastaň. Wznášej a t. d.

Že kříže jak Syn nejmilejší dal tě Janu milému, tak dal tebe za nejlepši matičku mně bídnému. Wznášej a t. d.

Nemocných zde potěšení v srdce mé utěchu wlej, slzám, skutkům a myšlením mému směr nebeský dej. Wznášej a t. d.

Králowno teď k trůnu tvému vzdýchám plný lítosti, představ Synu soudci mému mne po smrti v blahošti. Wznášej a t. d.

Předzpěv: Já jsem matka krásného milování a bázně a poznání a swaté naděje; ve mně jest wšeliká milost cesty a prawdy (Sirach. 24.)

V. Rozpáleno jest srdce mé,
R. Já milujících mne miluji.

Nejdobrotivější Bože! jenž jsi nejsvětějšímu a neposkvrněnému srdci Marie ty samé city smilování a milosti pro nás uděliti ráčil, nimžto srdce Ježíše tvého a jejího Syna naplněno bylo: dej všem srdcím, jenž

toto panenské srdce wzywají, až k smrti dokonaleu sjednocenost citů a náklonnosti s srdcem Ježíše; jenž s tebou a Duchem swatým rovný Bůh žiw jest a králuje na věky. Am.

Bože Duchu swatý! jenž jsi wsecky dary swé milosti w srdci blahoslawené Panny Marie podiwným způsobem shromážditi a jej hojným přibýtkem swého Božství učiniti ráčil: propuště milostiwě, abychom w nejsvětějším a nejsladším srdci twé choti, nejbezpečnějším outočíště nyní i w hodinu smrti naleznouti mohli. Skrze Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

O sladké srdce Marie Panny, boží Rodičky, matky naši! Lásky nejhodnější srdce, w kterémž se přewelebné Trojici boží zalíbilo, kteréž hodné jest úcty a milování anjelů i lidí. O srdce! srdci Ježíšowému nejpodobnější, jehož jsi obrazem nejwěrnějším; srdce plné dobroty a outrpnosti k bídě naší. O račiž ledowou kůru studenosti srdcí našich rozwlážit i nakloně jich z cela k srdci božského Spasitele. Wdechniž jim milování twých ctností; rozněť je tím swatým ohněm, kterýmž ty ustwíčně plápoláš. O dejž nám tedy okusiti, nejdobrotiwější Panno! sladkou milost twého mateřského srdce a skušiti welikost i moc twých zásluh a přimlwy u Krysta Ježíše, který s Otcem i Duchem swatým žije a králuje na věky věkůw. Amen.

Pozdraweni swatého anjela strážce.

Buď pozdrawený anjeli slavný, jenž k ostříhání mně jsi poslaný od Boha mocného: bylš mi přítomen, jak jsem narozen, až do dne dnešního.

Anjeli milý, krásný mládenče, ty každou chvíli o mně máš péče, abych se nedostal w osídla zlého ďábla zlostného, ale hříchůw přestal.

Ledaťdys satan láká mne k zlému, a ty hned wždycky překážíš jemu, abych to nečinil: jsem dlužen mnoho, wšak nemám toho, čímbych se odměnil.

Také twou radu často zamítám, ačkoliw dobrou, wšak na ní nedbám, ale w každou chvíli to mile snášíš, nikdy se nemstíš ochranče můj milý.

A již tě prosím, anjela svého, abys prosil sám Boha milého, aby mi dát ráčil: abych já svého života zlého upřimně polepšil.

Ž celého srdce pokání činil, jakož jsem jistě sobě umínil, swaté wnuknutí twé zachowawati, w srdci wzkládati, jako ctné dítě twé.

A k tomu prosím tě neomylně, nepřátelům mým braň wždycky silně, kteří mi ze zlosti chtějí sřoditi a ublížiti, máš z nich síly dosti.

Rady proti nim, mně wždy uděluj, a w potýkání sám předemnou stůj, ať jsem wyswobozen; a twou jasností ďábel w své zlosti tak bude přemožen.

Hodina smrti, když má nastati, pomoz mi před tím se zachowati; welebné Swátosti dejž ať požívám, hodně zažívám Krystowé milosti.

Recept duchovní w pravém wyznání, hříchůw zelení, to užívání ať jest mi k spasení: moc té Swátosti hříchůw mne sprostí, dá lehké skončení.

Na to posledního pomazání ať přijmu hodně před mým skonáním; jak posilněn budu, na tu dalekou cestu neznámou, z toho swěta půjdu.

Ž když se toto wšecko stane již, prosím tě za to, že mne potěšís w mé velké bolesti, abych twou jasnou twař welmi krásnou widěl, s weselostí.

Když se pak dusse z těla wywine, w twé swaté ruce, prosím, wezmi mne, a wnes mne wesele do té radosti, nebeské wlasti mého Spasitele.

Amen, toť wážně zpívám k libosti, můj milý strážný a wzácný hosti, prosím tebe spíše, ať modlitba má jest uslyšena skrz Krysta Ježíše.

Předzpěw: Anjelům swým přikázal o tobě, aby tě opatrowali na wšech cestách twých. (Žalm 90.)

Chwalozpěv: Aeterne Rector siderum.

Wěčný nebe, země zpráwce, tys stwořil Anjely strážce k obraně a k obhájení mdlých a nezběhlých stvoření.

Ž té moudré prozřetelnosti, w anjelské opatrnosti odpočíváme w pokoji, nechť nepřítel jak chce, brojí.

Když jaké nebezpečnstwí stíhá nás neb protiwnstwí, sessli nám Pane Anjela, by hájil dusse i těla.

Tělo od škody, neshťestí, dussi od hříchů neřesti, wzbudě w ní dobrá wnuknutí a ctnostná w srdci pohnutí.

Rač z osidel protiwníka sřz twé moci služebníka, řdyž počínáme hynouti, nás wítězně wytrhnouti.

Anjel twůj wždy nás předcházej a na wssch cestách sprowázej, ať zlé nám níkde neshťodí, až nás k tobě doprowodí.

Uch nás snažnou horliwostí k anjelské dokonalosti den ode dne pokračowat, ctnost Anjelů zamilowat.

Uť jím přitowaryssení po tom časném wykročení tě, nejwysšího ochrance, ctíme jej z plného srdce.

Čest Otci prozřetelnému, Synu i duchu swatému, jenž k bezpečné strážci lidské zřídil komonstwo anjelské.

V. Před oblíčejem anjelů dobrořečiti budu tobě, Pane!

R. Že jsi anjelům twým nřídil, by nás ostríhali na wssch cestách nassích.

Ó Bože! jenž z newyslowitedlné prozřetelnosti své swaté anjely k nassí ochraně se-

sýlati ráčíš; uděl nám, tebe žádáme, abychom skrze jejich stráž stále obhájení byli, a w jejich towarystwí řady wěčně se radowali. Skrze téhož Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Úcta a wzywání Swatých.

Na den sw. Matěje apóstola.

Rap. Bratři! již nejste hosti a přichozí, ale měšťané Swatých a domácí boží: wzdělaní na základ apóstolský a prorocký, kdežto jest nejslabší uhelní kámen sám Ježíš Krystus (Efez. 2.)

R. Bohu díky.

V. Glas jejich zawzněl po wsekeré zemi,

R. A až do končin okřstu země slova jejich.

Bože! jenž jsi swatého Matěje k shromáždění swých apóstolů připojiti ráčil; uděl nám, prosíme, abychom na přimluwu jeho nekonečné milosrdenství k nám wždycky zakusili. Skrze Pána nasseho Ježíše Krysta.

Na den sw. Jozefa pěstouna Páně.

Píseň.

Jako: Blahoslavený člověk.

Jozefe plný milosti, ochránce božské moudrosti, Pána Ježíše pěstouna, krajů císařských patrone.

Ženichu Rodičky boží, w níž byl poklad wseho zboží Ježíš Krystus náš Pán milý, ty jeho otec domnělý.

Tys byl spravedlivý člověk, w dobrých skutcích ztrávilš svůj wěk, w chudobě, w mnohém starání, trpělivě bez nařikání.

Živnost jsi pracně dobýval, řdyžs tesařské dílo konal, z tebe sobě příklad brali mnozí, aby pracovali.

Sám Ježíš, řdyž přišel k zrostu, pracoval s tebou po sprostu, tak jste nabývali chleba a všeho, co bylo třeba.

Už že jste chudobní byli, swátky Páně jste světili, k slavnosti welikonočné chodívali jste co ročně.

Daleko dost sice bylo, předce se wám netížilo; a řdyž se swátky skončily, zas jste se k práci wrátili.

Tak my též w swátek w neděli pracovat bychom neměli, ale do kostela jíti, jen služby boží sstříti.

Při mši býti s pobožností, pázání slyšet s pilností, a swým časem bez wolání jít k zpovědi, k přijímání.

Takť by práci Bůh požehnal, i statků rozmnožení dal, my bychom se dobře měli, nedostatků netrpěli.

Swatý Jozefe prosíme, neb o twoji moci víme, ať tak, jak ty pracujeme, a pobožnost milujeme.

Wypros nad hříchy lítost, wyžádej poslední milost, zač žádáme ať se stane, umírajících patrone!

Těž aby při naší smrti Ježíš Krystus ráčil býti s Marií Pannou matkou swou, nejmilejší manželkou twou.

A po této bídné strasti, přiveš do nebeské vlasti, kde s nimi věčně přebýwáš, po twé práci odpočíváš.

Rap. Muž wěrný mnoho chwálen bude, a řdo ostríhá Pána swého, poctěn bude. (Přísl. 28 a 27.)

V. Ustanowil ho Pánem domu swého,

R. A panowníkem wšeho wladářství swého.

Prosíme tebe, ó Pane! budiž nám šrze zásluhy ženicha nejsvětější Rodičky twé spo-
moženo; abychom šrze jeho orodování to
obdrželi, čehož nemožnost nasse dosáhnouti
nemůž. Jenž iši žiw a t. d.

Na den blahoslaweného Jana Sarkandra.

Jako: Bože chválíme tebe.

Slawnou chwálu zpívejme w každém celé wla-
sti stánu, powinnou čest wzdávejme, blahoslawené-
mu Janu, kterýž milé otčině k největší je oslawě.

W nebezpečném věku Jan, statný vůdce lidu
swého, národu byl Bohem dán, by jej chránil jedu
zlého, kterýž kázil mraw i štud, rozšiwaje zhoubný
blud.

Co byl Cyril s Methodem w dáwném věku
wypudowal, zlého ducha náwodem nepřítel jest
wypracowal; na zkázu a na škodu w milém nasse
národu.

Swaté prawdy hlasatel, mečem slova ozbrojený
s nepřitelem w boje ššel, duchem Páně opojený;
jako Krystůw předchůdce odwážil se na swůdce.

Mnohé město, mnohá wes uposlechla hlasu je-
ho, proto odporový wítěz wzdat se musil zisku wšeho;
zahanbená bludůw zlost nezwrátila w lidu ctnost.

Nepřátelé diwoci pekelným hněwem zawřeli,
prawí šábla otroci, knězi Páně zkázu kulí, newinná
a čistá krew měla šhladit jejích hněw.

W Olomučském žaláři sluha Krystůw snášel
trýzeň, nowé doby modláři strojili mu hlad i ži-
zeň, chtělš zpověš tajemnou veřejně mět zjemenou.

Tan wšak jako škála stál i w té nebezpečné době, za příklad si Jana wzal, we wodním jenž umřel hrobě, na myslí měl boží soud, řdyž se zdwíhal hněwu proud.

Katem byl jest obnažen, smutně hleděl na mučidla, škřipcem strassně roztažen, tak že krew mu w žilách stýdla; duše Boha wzywala, swatá jména říkala.

Se škřipce byw odwázán, flesnul na zem w žízni žhoucí, škálou proud mu wody dán, aby zwlažil ústa mroutí; Hospodin jej posílil, nowých muk by schopen byl.

Lidských duší nehodně, šat mu nowou bolest strojil, krutým ohněm pochodně neslýchané muky zdwojil, z nichžto Jan na třetí den smrti byl wyswobozen.

Wěčný Bože na nebi, uslyš nasse wroucené prosby, dejž nám, čeho potřebí, odwrať od nás trestůw hrozby; ty pak Jene za lid swůj na nebesích oroduj.

Modleme se:

Pohled na nas s wýsosti nebeské do tohoto slzawého ondolí blahoslawený mučedník Jene Sarkandře, jenžto se blestem swých ctností škwiš w stánku nebeském a jehožto přímluwa dowede pohnouti nebesy. Pros za nás Boha, by se nad duši naši smilowati, w bídě, zármutku a nemoci nám útěchu dáti a od wšelikého pokussení nás oswoboditi ráčil; bychom statně kráčeli we wíře Pána nasseho Ježíše Krýsta, po cestě spravedlnosti. — O Bože! jenž jsi na prosbu blahoslaweného mučedníka twého Jana Sarkandra pramen

čisté vody wyprýssiti dal, přiveš nás též na jeho přímluvu k pramenu newysychajícímu a žiwou wodu wydávajícímu, abychom z něho čerpali a takto posílnění, brány pekelné přemoci a k tobě do kralowství nebeského wejiti mohli. Skrze Ježíše a t. d.

Na den sw. Silipa a Jakuba.

Rap. Postawi se sprawedliwí u weliké stálosti proti těm, kteří je sužowali a kteří brali násilím práce jejich. (Moudr. 5.)

V. Swatí a sprawedliwí radujte se w Pánu, Alleluja!

R. Wás zwolil Bůh za dědictwí sobě, Alleluja.

Bože! jenž nás wýroční slawností swých swatých apostolů Silipa a Jakuba obweseluješ: uděl nám, prosíme, abychom z jejich zásluh se radujice, jich příklady k dobrému wedení byli. Skrze Pána a t. d.

Na den nalezení sw. Kříže.

Pisně o sw. Kříži na Ponci Křížové cesty a písní postních.

Rap. Bratři! to tedy cítě na sobě, co i na Krystu Ježíši! který jsa w způsobu božím, nepoložil sobě toho za loupež, rovný býti Bohu. Ale samého sebe zmařil, způsob služebníka přijaw, podobný lidem učiněn, a w způsobu nalezen jako člověk. (Silip. 2.)

Chwalozpěw: Vexilla regis na str. 327.

V. Toto znamení Kříže bude na nebi, Alleluja!

R. Když Pán k soudu přijde, Alleluja!

Bože! jenž jsi w přešlawném nalezení kříže
blahonosného, diwy swého umučení obnowiti
ráčil; propůjč, abychom pro drahou cenu dře-
wa životného wsselikou pomoc k životu wěč-
nému dosáhli. Jenž jsi žiw a t. d.

Na den sw. Jana Nepomuckého.

Litanie o sw. Janu Nepomuckém.

Kyrye elejson. Kryste elejson. Kyrye elejson.

Kryste uslyš nás! Kryste wyslyš nás!

Otče s nebes Bože!

Synu wykupiteli swěta Bože!

Duchu swatý Bože!

Swatá Trojice jeden Bože!

Swatá Maria,

Swatá boží Rodičko,

Swatá Panno panen,

Swatý Jene Nepomucký,

Lilium čistoty,

Nádobo plná pobožnosti,

Příklade wssch ctností,

Uzdobo duchowenstwa,

Pečeti mlčenliwosti,

Slowa božího hlasateli,

Studnice potěšení,

Posilnění mdlých,

Pomoc nouzi trpících,

Swětlo slepých,

Uzdobo swatosti,

Otče sirotkům,

Zástupce wdow opustěných,

Zajiteli cti a dobrého jména,

Wyswoboditeli od hanby swětšě,

smiluj se
nad námi!

oroduj za nás!

Lékaři nemocných,
 Příklade poníženosti,
 Milovníku panenské čistoty,
 Zrcadlo zpovědníků,
 Náš velký patrone a přímluvče u Boha,
 Swatý Jene Nepomucký,
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť
 nám Pane!
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš
 nás Pane!
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj
 se nad námi!
 Kryste uslyš nás! Kryste vyslyš nás!
 Kryste elejsson! Kryste elejsson! Kryste elejsson!

Otče náš — a Zdrávas Maria!

V. Postav Pane stráž u úst mých Alleluja.

R. A silnou závoru u srdce mého, by jazyk můj
 nemluvil slova zlosti Alleluja.

O Bože! jenž jsi pro nepřemoženou mlčen-
 livost zpovědníčkou swatého Jana svou cír-
 kev novou korunou mučednictví okrášliti
 ráčil; dejž abychom podle příkladu a na oro-
 domání jeho usta swá bedlivě ostrážili, a
 kdysi oněm blahoslaweným, jenž nikdy jazy-
 kem nezhřěšili, přičtení byli. Skrze Ježíše
 Krysta Pána nasseho. Amen.

Písne k sw. Janu Nepomuckému.

I.

Boha mého wzywám, píseň si zazpívám k
 potěšení: k radosti ctitelům, a mým nepřátelům k
 zahanbení. Já již patrona mám a ten jest swatý
 Jan Nepomucký.

To Bůh nejlépe wi, že celé bohatství byla má
čest: Ta škze lidí zlých jazyk utrhačný odňata
jest: já již patrona mám, a ten jest swatý Jan
Nepomucký.

Bůh na mne dopustil, wšak jest neopustil w
mém zármutku: jsa wšsudý ztrápený, na myslí zmá-
mený w každém skutku. Já již patrona mám rc.

Nermuť se mé srdce, nenaríkej wíce w své těž-
kosti: tak se často stává, Bůh diwně rozdáwa své
milosti: Já již patrona mám rc.

Půjdu tedy k Otci, požádám pomoci od swa-
tého: budu prosit jeho, by přijal wěrného syna
swého: Já již patrona mám rc.

On jest wšech soužených, w swětě opustěných
otec milý: najde tu milosti, kdo jde z důvěrností,
w každou chvíli: Já již patrona mám rc.

O můj swatý Jene, žádám poníženě, přijmi
žádost: přispěj k spomožení, widíš mé soužení a
mou žalost: Já již patrona mám rc.

Ty jsi neoslyšel, kdo jen k tobě přišel w své
těžkosti: tě za pomoc žádal, za patrona wzywál s
pobožností. Já již patrona mám rc.

Tobě libám ruku, Jene z Nepomuku, má na-
děje: já člověk ubohý tobě libám nohy, tvé sllá-
pěje. Já již patrona mám rc.

O mocný patrone, Nepomucký Jene, prosím
tebe; měj mne w své milosti, buď ochráncem mé
cti, wypros nebe. Já již patrona mám rc.

Chraň od zahanbení obzwláště w den soudný,
w den ten hrozný: ať s požehnanými, a ne s pro-
kletými jsem počtený. Já již patrona mám rc.

Ať zde následuje dusse má sllápěje Krysta swé-
ho: po smrti pak w nebi ať wěčně welebí Boha

swého. Já již patrona mám, a ten jest swatý Jan Nepomucký.

2.

Ej s welkou rychlostí pospěš s swou ouzkostí k Janu swátému Nepomuckému, na hrad Pražský.

On jistě twou žalost změní w welkou radost, jen si nezoufej, a silně doufej w své těžkosti.

Neb mu od českého krále leniwého, slavný tytul dán, almužník nazván lidu wsseho.

On dáwal w rychlosti almužnu w hojnosti chudobným lidem, pomáhal jest wssem z jich těžkosti.

Králowna Johanna jest swatého Jana sobě zvolila a wywolila zpovědníka.

Neb ona w tajnosti wssecky své ouzkosti jemu swěřila, a wyjewila své těžkosti.

Jednou z wssetečnosti Wáclaw král w rychlosti chtěl jest zwěděti tajnost spovědi, své králowny.

Jana se jest tázal, hrozně mu přikázal, aby rychle hned Johanny zpověď on wyjewil.

Swatý Jan zrozuměl, coby král wěděť chtěl, hnedky w krátkosti jeho žádosti jest odepřel.

Král wsšak snažně prosil, i trestáním hrozil, aby powěděl, co jest on zwěděl od Johanny.

Zlostí rozpálený král hned w okamžení řadu poručil, by Jana mučil, bez prodlení.

Král w mučírni seděl, aby lépe zwěděl, zda-liž Jan swatý, hrozně rozpiatý, co powěděl.

Žadná jinší slova, než Ježíš, Maria! swatý Jan křičel, král co lew ryčel rozzlobený.

Když jest nic nezvěděl král hned předpowěděl: Jan umřít musí, to brzo zkusí, hroznou smrtí.

Swatý Jan zmučený jsa již propusttěný, na smrt nic nedbal, horliwě kázal, ten text jest wzal.

Málo užtíte mne, wíce kázat w Tejně já již nebudu, nebt od wás půjdu, nepřijdu wíc.

Sněwal-li jsem koho, odpusťte mi toho, s wámi se loučím, Bohu poroučím shromážďené.

Uch plačtež sirotci, neb jest w tmawé noci Jan z hradu weden, z mostu jest zhozen do Wltawy.

Wšak si nezoufejte, k němu zření mějte, on wám spomůž z wšeliké nouze, jen doufejte.

Ne jen hanby časné, zbawí též i wěčné, wproší milost, by w wěčnou radost přišli wšickni.

3.

Ó srdce mé swatý Jene! já přicházím k tobě w mé welké sítobě o můj patrone! Jsem sirotek, matka, otec mne zde zanechali a mne opustili, to jest zármutek!

A přátelé neznají mne stydění se za mne, a já nedbám na ně, wím že ty Jene, mne wyslyšíš a potěšíš w mé welké žalosti, ó kwítečku rajský, můj Jene swatý.

K tobě wolám wroucně wzdychám, k tobě důwěrnost mám, na tě se spoléhám, nebs můj patron sám. Na tisíckrát milionkrát budiž zwelebený, ode-wšech uctěný, kwítku májowý!

Odwrať moje nepřátele, jenž mne chtějí shladit, dobré jméno zkazit, a mně uffodit. Wšak pteři mně w mé chudobě teď se wysmíwají, nechť jen pozor dají sami na sebe.

Skrze tebe, swatý Jene, budu potěšený a wyswobozený, já člověk nuzný. A když budu mít odsud jít, a hodina smrti bude se blížit, ty rač se mnou být.

Abych wzywál a jen wolal ta přeswatá slova: Ježíš a Maria! a tak dokonál. Tak duch wyjde, ať zrowna jde do radosti věčné, slávy nekonečné, můj swatý Jene.

4.

Swatý Jene zpovědníku, za to slavný mučedníku, pražský hlavní kanovníku, cti jména opatrovníku.

Tys pravý český vlastenec, wšech ctností kořuna, wětec; wšech chudobných pravý otec, rád spomáháš, zkuffená wěc.

Mnohé zázraky zwěstují, žeš w nebi mocným zjewují; kdo k twému hrobu putuje, mnohých darůw dosahuje.

Sírotkům, wdowám w rychlosti, pomáháš w jejich žádosti, zarmoucené potěšuješ, chudobné obhacuješ.

Od hanby, potupy swětště opatruj krajaný Slezské, od hladu, moru i wojny, a wyžádej čas pokojný.

Těž věčného zahanbení, jenž tě ctí, ať jsou zbawení, a po časném putování mezi wolené počtění.

S kterými i ty přebýwáš, Boha Otce s nimi wzywáš s Synem, také s swatým Duchem až na wěky wěkůw. Amen.

Na den sw. Aloizia.

Kap. O, jak krásné jest čistotné pokolení z jasnosti! Nesmrtelná jest památka jeho; neboť i u Boha známa jest i u lidí. (Moudr. 4.)

V. Blahoslavení čistého srdce: R. Nebo oni Boha widěti budou.

V. Pros za nás sw. Aloize: R. Abychom hodní učinění byli a t. d.

O Bože, milovníče čistých duší! milostí twou zachoval sw. Aloisius pannenskou čistotu bez poskvrny po celý život až do skonání; dejž, abychom i my twou milostí posilnění a příkladem toho anjelského mládence povzbuzení, té wzacné ctnosti nade wssecko si wázili, a nikdy, ani toho nejmenšího, čím bychom ji mohli poskvrniti, se nedopustili, ale ouplnou čistotou těla i duše lásky twé a blaženého patření na twou Božskou twář hodnými se učinili. Amen.

Na den sw. Jana Křtitele.

Píseň.

Tebe ctný Alžběty velký synu, chrámu toho patrone, wzywát, slawít máme dnes příčinu, swatý Křtiteli Jene! Nebť ty jsi, o němž prorokováno srze Malachyáše, žeť zajiště budeš, takť jest psáno, předchůdce Mesiaše.

Ty jsi mezi proroky nejwvyšší, ne rodem, ale činy; to sám Krystus Pán o tobě swědčil; Pterýž jest neomplný, ještě w životě matky zawřený, již od Adamowého hříchu byls podiwně očistěný z wůle Boha wěčného.

Twoji ctnostní nábožní rodiče Bohu se vždy líbili, neb tě již w sešlém věku dědiče, zázrakem obdrželi: Anjel s nebe modlicímu otcí w chrámě tě oznamuje, z božského zřízení a moci, i jméno tvé zjevuje.

Slyší Maria od anjela, že twá matka w starosti tě počala, na hory nedbala, a na cesty těžkosti. Wstawši chwátala k své milé tetě, a hle! při pozdrawení jejím splešals w mateřském životě, z jejího nawštíwení.

Když se obyčejní naplnili, dni obřezání vyplnili, psal twůj němý otec na tabuli, Jan bude jméno jeho, tu zas Bůh jazyk jeho rozvířal, známí pak a sousedé w strachu jeden druhého se tážal, kým toto dítě bude?

Již w outlé mladosti věku twého ustanowils na poušť jít, jsa nepřítel života měkkého, bys tam mohl ctnostně žít, tam jsi w skutku přísný život wedl, twrdým rouchem oděný, jen med lesní a kobylinky jedl, wodu pil k občerstwení.

Tam jsi učil w swatém obcowání hříšné a neumělé, kteříž byli w blud a omyl dáni, trestals nepravost směle; chodě po wšší Jordánské krajině, kázal jsi křest, pokání všemu lidu po horách, rovině, z hříchů a zloští lkání.

Zvěstowali sice muži swati Spasitele lidského, tys mohl swým prstem ukázati Beránka přítomného, nebyl nikdy od ženy zrozený, světější kdo nad tebe, ty jediný byl jsi wywolen, bys pokřtil Pána nebe.

Posledně twá horliwost neklesá, ty se moci nelekáš, chtěš naprawit krále Zerodesa, k jeho dworu pospícháš, pravíš: „není tobě dowoleno králi! ženu

bratra mít. W zákonu jest to zapowěženo, ty ho nesmíš přestoupit.“

Herodes tě sobě mnoho wážil, přijal twoje učení, podle něho žít se wynasnažil, wšak byl z toho swedený. Ach! což nemůže zlá chlipná žena, znajíc muže slabotu! twá newinná krew byla cezená, hlawa skatá od katů.

Pro twou smrt a twé wýborné ctnosti, tebe za zástupníka, chtíc mít u trůnu boží milosti, orodovníka, zwolila sobě obec —N— ka, wzhlédni na nasse lkání, a kde nasse ctnost není hrdinská, pros tam o slitování.

Popřej, aby jíme twé kajícnosti mohli wždy následowat, wypros nám u Boha té milosti: s tebou w nebi přebýwat: bychom po tom časném wypročení, tě nasseho zástupce, tobě wěčně přito-warýšení, ctili z plného srdce. Amen.

Předzpěw: Anjel Gabriel zjewil se Zacharyášowi řkoucí: tobě se narodí syn, jméno jeho Jan nazwáno bude.

V. Byl člověk poslaný od Boha,

R. Kterému jméno bylo Jan.

O Bože! jenž jsi nám tento den narozením swatého Jana ctihodný učinil, propůjč lidu swému milost radosti duchowních, a wed duše wšech wěřících na cestu spasení wěčného; sřze Jezisse Krysta Pána nasseho.

Na den apóstolů Petra a Pawla.

Petře, pastýři nejwýšší! wed stráž nad křesťanskou říší, kterouž ti Krystus odowzдал řídit, zprawowat přikázal.

Moc wázat i rozwázati předně tobě ráčil dáti, přetrhni s božskou milostí swazky našich neprawostí.

Klíčemi zásluh Krystowých, kteráž on složil w rukou twých, rač otewřít nebes bránu, ať jsme s tebou w jednom stánu.

Pawle slawný učiteli, swatých mravů kazateli, pros, aby nás twé učení přiwedlo k břehu spasení.

S wíry k polední pravému, k swétlu prawdy spanilému, kdež jí nic nezaštiňuje, a láska sama panuje.

Bohu čest, chwála s wděčností, z wšech apo=stolských milostí, jenž církwe, swou choti wěrnou řídí mocí prozřetelnou.

Kap. „W těch dnech wztáhl Herodes král ruce, aby sužowal některé z církwe. Zabil pak Jakuba, bratra Janowa mečem. Wida pak, že se líbilo ži= dům, přidal, aby jal i Petra.“ (Skutk. ap. 12.)

Lid: Díky tobě.

V. Glas jejich zawzněl po wšetteré zemi!

R. A až ku končinám země rozlíhal se hlahol slo= wa jejich.

Bože! který jsi dnešní den skrze mučedl= nictwí swých swatých apo=stolů Petra a Pawla poswětil; uděl církwi své, aby poručení těch we wšem následowali od kterýchž základ swého náboženství přijali.

Prosby nasse, prosíme Pane! ať slawný kůr wšech swatých apo=stolů, jichžto dnes wesměs památku slawíme, k tobě doprovází; abychom na jejich přimluwu wše to obdrželi, čehož nehodnost nasse dosáhnouti nemůž. Skrze Pána nasseho Ježíše Krysta, jenž s tebou žiw jest a králuje na wěky wěků. Am.

Na den sw. Erhy a Strachoty ap. morawských.

Swatí Erho a Strachoto, nassí patronové, swatých biskupůw ozdobo, nassí zástupcové, orodujte, a za nás se přimlouvejte, ó swatí otcové!

Z wýchodních jste krajín přišli do země slowanské, nám nejprawnější hlásali učení křesťanské. Orodujte a t. d.

Wy jste nás w Křystu zplodili, ó otcové swatí! wíře křesťanské učili, dali Boha znáti. Orodujte a t. d.

Welice jste pracowali, řdyž jste lid učili, by jste nás Křystu získali, w bídě, nouzi byli. Orodujte a t. d.

Pokrmem drahých Swátostí lid jste nasýtili, w swaté wíře i stálosti wsecky utvrdili. Orodujte a t. d.

Ó milí swatí otcové; na nás zpomínejte, ač jsme nehodní synové, přede se k nám vždy znejte. Orodujte a t. d.

Od moru, hladu, rozbroje, nás vždy ostříhejte, radost swatého pokoje šťastně wyžádejte. Orodujte a t. d.

Kap. „Uj kněz weliký, který za dnů swých se líbil Bohu, a nalezen jest spravedlivý a w čas hněwu učiněn jest smířením.“ (Epl. 44.)

V. Zospodin milowal je a ozdobil je,

R. W roucho sláwy oblékl je.

Wšemohoucí věčný Bože! jenž jsi nás řrze své swaté biskupy a wyznáwače Cyrilla a Methoděje k jednotě wíry křesťanské pomolati ráčil; popřej nám, tebe žádáme, abychom z přítomné sláwy jejich se radujíce, řrze jejich zásluhy sláwy věčné také řdyši skutečně

dojiti mohli. Sfrze téhož Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Na den sw. Maří-Magdaleny.

Kdež mám hledat Ježíše, jehož jsem ztratila, řdo wí, powěž a netaj, hřessit jsem přestala.

Žemdlena jsem milostí, hledajíc milého po městách a krajínách, nenaleznouc jeho.

Do které já krajiny mám se odebrati, abych Krysta Ježíše mohla naleznouti.

Wolat budu po lesích, řde jsi kwítku wonný? nadewssečo milejší dussím dáwáš wůni.

Nebo jsem zabloudila, na poušť se dostala, Krysta Pána Ježíše smutná jsem ztratila.

Na té poušti weliké řoho se ptát budu, po pahrbkách, dolínách, nic tu nenaleznu.

Loď pustím swou na moře, tať ř němu poplynu, na weliké potopy nic dbáti nebudu.

Jať jest moře přepouloula, na břeh se dostala, neb jest ř Pánu Ježíši welkou lásku měla.

Láska mně nedá státi, ukazuje cestu ř městu Jeruzalemu, tam tě hledat budu.

Byť bych život ztratila, jen řdyž tebe najdu, neb se we dne i w noci spořojit nemohu.

Slzy budu wpléwat, pořání činiti, Krysta Pána Ježíše řci následowati.

Ořo nebeské, slunce, powěž řde ho widíš, před tebou se neskryje Spasitel můj Ježíš.

Swězdý mně již netajte, wěděti mi deřte, o Pánu mém Ježíši rychle mi oznamte.

Neř swou mysl nikterak spořojit nemohu, pořuř Krysta Ježíše smutná nenaleznu.

Snad tě w zahradě najdu, milého Ježíše, zahradička se zeptám, powí mi o tobě.

Půjdu aspoň na tu pouť horu Kalwarie, tam já hledati budu milého Ježíše.

Pověz aspoň ty kříži, kam se poděl Ježíš, kterýž byl ukřižowan od židůw newěrných.

Na klín Panny Marie z kříže jest Pán složen, w plátno bílé obwinut, do hrobu položen.

Tak ten hlas uslyšela Mari-Magdalena, wonné masti nakoupíc, k hrobu pospíchala.

Chťice rány mazati milého Ježíše, anjel se jí tu ozwal, wstal jestiž zajiště.

Teprw veliká žalost jest jí nastávala, když Pána Krysta swého w hrobě nenalezla.

Rýž mám křídla orlice, wznesla bych se wzběru pod oblaky nebeské, ptáti se anjelůw.

Neplač a nenáříkej Mari-Magdaleno! w způsobu zahradička ukazal se jí Pán.

Taká radost veliká tu jest jí nastala, když Pána Krysta swého w zahradě widěla.

Neplač a nenáříkej, hled se hřichu báti, máš nebeské králowství u mně si zýskati.

Když mám tebe, wšsecko mám, nespustím se tebe, ó Ježíši choti můj, zůstanu u tebe.

Pro tebe swět opustím, marností se zbavím, rozkoši wšsech zanechám, tebe se přidržím.

Dejž nám Kryste Ježíši wšsech se hřichů báti, a do nebe po smrti k tobě se dostati.

Rap. Ženu silnou kdo nalezne? zdaleka a z posledních končin cena její. Důvěruje se jí srdce muže jejího, a porůstí nebude potřebowati. (Přisl. 31.)

V. Rozlita jest láska na ústech twých.

R. Protož tě Bůh požehnal na věky.

Prosíme Pane! budiž nám na přimluvu swaté Maří-Magdaleny spomoženo, jenž jsi prosbou její pohnut Lazara bratra jejího, čtyry dni již pohřbeného z mrtvých zase wzkřísiti ráčil. Jenž jsi žiw a t. d.

Na den sw. ap. Jakuba wětššího.

Kap. V. R. jako na sw. Matěje.

Posvětíš a ochráníš ó Pane! lid swůj, aby přispěním twého aposstola Jakuba posilněn, žiwot tobě milý wedl, a pokojným srdcem tobě sloužil, sřze Pána nasseho Ježíše atd.

Na den sw. Anny.

Píseň.

Anno přeswatá welebná matičko! dennice jasná, Marie rodičko! nakloň usší swých k nám hříšným staričko, Anno přeswatá!

Nebs ty zvolená od Otce wěčného, abys zrodila, matku Syna jeho, Pána Ježíše, krále anjelského, Anno přeswatá.

Nižádné rowné nikdež tobě není mezi ženami w lidském pokolení, by porodila dceru wšsem k spasení, Anno přeswatá!

A protož hodnás lásky, cti a chwály, pro ty předobré věci, jenž se dály sřze dceru twou, nám hříšným se staly, Anno přeswatá!

Ó jak předrahý plod z tebe jest wyšel: Maria Panna, z níž zas Křystus possel, prawý syn boží, s nebe k hříšným přišel, Anno přeswatá.

Jenž se jest za nás za bídné hříšníky domolil přibít, na kříži hřebíky, a nás vykoupil potřem protivníky, Anno přeshwatá!

Oroduj za nás, matičko s dcerou swou, Marii Pannou, králownou nebeskou, s twým milým wnu-
kem před twáří otcowskou, Anno přeshwatá!

Ať nám odpustí našich hříchůw zlosti, uchová wrahůw, pekelné temnosti, a uweđe nás do wěčné radosti, Anno přeshwatá.

Kap. V. R. jako na den sw. Mari-Magdaleny.

O Bože! jenž jsi sw. Anně tu lásku udě-
liti ráčil, že zasloužila býti matkou Rodičky
jednorozeného twého Syna, popřej lafawě,
abychom orodowáním této wspomoženi byli,
kterézto slawnost swětíme. Skrze téhož Pána
Ježíše Krysta a t. d.

Na den sw. Wawřince.

Kap. Bratři! kdo skoupě rozšiwá skoupě i žíti
bude, a kdo rozšiwá w požehnáních, z požehnání i
žíti bude. (2. Kor. 9.)

V. Sláwou a ctí forunowal jsi ho Pane,

R. A ustanowil jsi jej nad díla rukou swých.

Popřej nám, prosíme wšemohoucí Bože!
abychom pomocí twou plamen nezřizenyých
žádostí swých uhasili, jenž jsi swatému Wa-
wřinci pomohl plamen ohniwých mu pře-
moci. Skrze Pána a t. d.

Na den sw. Ap. Bartoloměje.

Kap. V. R. jako na sw. Matěje.

Wšsemohoucí wěčný Bože! jenž jsi nám dnešního dne slawnou památkou swého sw. apostola Bartoloměje welebnou a swatou radost propůjčiti ráčil, prosíme tebe, uděl církwi své, aby milowala, co on wěřil, a hlásala, co učil. Skrze Pána a t. d.

Na den posvěcení chrámu Páně.

Syn boží stoupil s wysošti a wzaw tělo smrtelnosti, dal se za kámen uhelní chrámů poswátných stawení.

Chrámy wěčný, w nebi wzdělaný, jest pro blažené nebesstany; kdež Bohu čest, díkywzdání zní w stálém ducha plesání.

Tam bez wšseho zastínění Bůh swým se dáwa k patření, jemuž wšsicí a Beránku klanějí se w jednom stánku.

I w chrámech díla lidského, jak w prostřed srdce nasseho, chtěl Pán Ježíš přebýwati a s lidem swým obcowati.

Ó buď i nám Pane mocný! w chrámě nassem wždy milostný; nechť se prawda zde rozníti, anaž w nebi jasně swítí.

Zde uslyš nasse wzdychání; prosby, modlitby a lkání; kdož sem wchází w důwěrnosti, nech odchází pln milostí.

Zde srdce nasse poswěcuj, a lásku k ctnosti rozněcuj; pak čisté z chrámu časného pojmi k sobě do wěčného.

Buď chwála díkyčinění z nassích chrámů poswěcení, Otci i Synu božskému, Duchu dárci wybornému.

Rap. Widěl jsem město swaté Jeruzálem nowý
sstupující s nebe od Boha připravený, jako ne-
věstu okrášlenou muži swému. (Zjew. 21.)

V. Utěšení jsou přibytkové twoji Zospodine!

R. Po nich touží a dychtí duše má.

V. Klanějme se Zospodinu w swatyni jeho.

R. Chwalmež jej a děkujme jemu, neboť jest dobrý.

Wšemohoucí wěčný Bože! který nám pa-
mátku posvěcení swého swatého chrámu kaž-
doročně obnowuješ a nás zachowáváš, by-
chom w něm twým swatým tajemstwím we
zdraví přítomní býti mohli; wyslyš modlitby
lidu swého a učin, aby, kdokoli do tohoto
chrámu o milost prositi wejde, ze wsseho od
tebe obdrženého wždycky se radovati mohl.
Skrze Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Na den powýšení sw. kříže.

Jako na den nalezení sw. kříže.

Na den sw. Michala archanjela.

Rap. Ukázal Bůh, které věci mají se dítí brzo;
mluvě skrze anjela služebníku swému Janowi, kte-
rýž swědectví wydal slovu božímu, a swědectví
Ježíše Krysta věcem, kterézkoli widěl. (Zjew. 1.)

V. Stál Anjel před oltářem chrámu.

R. Máje kadidelnici zlatou w ruce své.

Bože! jenž jsi anjelské a lidské činy w
přepodivný pořádek uvéstí ráčil, uděl milo-
stivě, bychom na zemi od těch wždy opatro-
vání byli, kteří w nebi před twým trůnem
stojíce bez přestání slouží. Skrze Ježíše Krysta
Pána nasseho. Amen.

Na den sw. Hedwigy patronky Slézské.

Litanie k sw. Hedwidze.

Pane, smiluj se nad námi! Kryšte, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi! Kryšte uslyš nás!

Kryšte wyslyš nás!

Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu wykupiteli swěta Bože,

Duchu swatý Bože,

Swatá Trojice jeden Bože,

Swatá Maria,

Swatá boží rodičko,

Swatá Panno panen,

Swatá Hedwigo,

Patronko Slézská,

Milownice Krysta ukřižowanego,

Milownice nejsvětější Swátosti,

Zorliwá ctitelkyně Panny Marie,

Nádobu pobožnosti,

Příklade poslušnosti,

Květe pokory,

Swíce wroucené modlitby,

Obraze trpělivosti,

Studnice dobročinnosti,

Zrcadlo mládeže,

Zvězdo manželské wěrnosti,

Matko opatrná swých dítek,

Matko laškawá čeledi své,

Matko wdow a sirotků,

Opatrownice nemocných,

Zástupnice opuštěných,

Outočistě pronásledovaných,

Zpomocnice chudobných,

Sázitelkyně prawdy a dobrého jména,

smiluj
se nad n.

orobuj za nás!

Která jsi Boha z celého srdce milowala,
 Která jsi se po smrti manžela slávy a mar-
 nosti swětšlé odřekla,
 Která jsi z lásky k Bohu a bližnímu klášter
 wystawěti nechala,
 Která jsi, toužíc po wětšší dokonalosti sama
 do kláštera wstoupila,
 Která jsi rowno s jinými w sprostém oděwu
 chodila,
 Která jsi srze častější posty žádosti těla kro-
 tila,
 Která jsi z pokory křesťanské jiným mileráda
 sloužila,
 Která jsi w dobrých činech až do své smrti
 setrwala,
 Abychom w milosti boží den ode dne pokračo-
 wali,
 Abychom Pána Ježíše a Marii Pannu vždy
 wěrněji milowali,
 Aby wšickni mládenci a panny čistotu opatrně
 zachowali,
 Aby manželé w lásce a swornosti spolu živi
 byli,
 Aby rodičové své děti w křesťanské bázni a
 pobožnosti wychowali,
 Aby wšickni w nouzi a ouzkości postawení
 potěšení dosáhli,
 Aby láska ke kříži w nás roznícena byla,
 Abychom w lásce boží až do Ponce setrwali,
 Aby prosby nasse wyslyšeny byly,
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy swěta! odpusť
 nám Pane!
 Beránku boží, jenž snímáš hříchy swěta! uslyš
 nás Pane!

orobuj za nás!

Veránku boží, jenž snímáš hříchy swěta! smiluj se nad námi!

Kryšte uslyš nás! Kryšte vyslyš nás!

Pane smiluj se nad námi! Kryšte smiluj se nad námi! Pane smiluj se nad námi!

Otče náš. — Zdráwas Maria.

Rap. Ženu silnou kdo nalezne? zdaleka a z posledních končin cena její. Důvěruje se jí srdce muže jejího a kořistí nebude potřebovati. (Přísl. 31.)

V. Rozlitá jest milost na rtech twých,

R. Protož tě Bůh požehnal na věky.

V. Oroduj za nás swatá Sedwigo!

R. Abychom a t. d.

O Bože! který jsi swatou Sedwigu powzbuditi ráčil, aby odřeknouc se swětště slávy k pokornému následování kříže twého celým srdcem se obrátila: popřej nám, abychom skrze její zásluby a příklad se naučili pomíjející rozkoše tohoto swěta zawrhovati, a w uchopení kříže twého wsselike nastávající nám protiwenství přemáhati. Jenž jsi živ a kráľuješ s Otcem a Duchem swatým rowný Bůh na věky věkůw. Amen.

Píseň.

Jako: Přesřklastný nad řým.

Sedwiga swatá rodu wzácného, z krwe císaře, krále welského, otec její byl Berthold Markhrabě morawské, spolu tyrolský hrabě.

W dětinstwí sobě swět zosskliwila, jeho rozkoše nenáwiděla, své srdce Bohu zcela oddala, jemu do smrti sloužit žádala.

Učkoliv byla při welkém dwore, wždy se cwičila w swaté pokoře, před lidskou chwálou se ukrýwala, jediné Bohu líbit se starala.

Ráda by byla w panenství žila, w něm z lásky k Bohu wěk swůj ztráwila, newinsšowala mítí jiného ženicha, jenom Krysta samého.

Učkoliv ctnosti svoje tajila, předce jí sama ctnost wyzradila, powěst se o ni hned rozhlásila w jiných krajinách, jaká by byla.

Wejwoda slézský, Jindřich to první, slýcháwal o ní na svoje ušši; zamilowal se do její ctnosti, žádal jí mítí za svojí choť.

Nechtěla sice wstoupit w manželství, ale žiwa být pořád w panenství, wšak že tak wůle rodičůw byla, jen z poslussenství k tomu swolila.

Jsouce w manželství, od pobožnosti neodstoupila, ale s pilností, tak jak w panenství Bohu sloužila, a w cnostech swatých wíc se cwičila.

S manželem swojím žila w swornosti, w lásce prawdivé a poddanosti; na to bedliwou majíc pozornost, by zachowala w manželství střídmost.

Dítky z mladosti w dobrém učila, k bohabojnosti jich prowodila, by užitečné wšsem lidem byly, ano i Bohu se zalíbily.

Když jich šestero šťastně zrodila, manžela swého jest namluwila, aby jak před tím spolu býwali, wšak práw manželstých neužíwali.

Tak dwadcet osm let spolu žili, jak bratr s sestrou Bohu sloužili, opatrně k smrti se hotowili, by šťastně život swůj dořekli.

Zatím Hedwiga klášter Třebnický wystawit dala, pro cistercké mníšky, napřed tam dceru swou wprowodila, by uřadně Bohu sloužila.

Ona po smrti manžela swého též sama wolně wessla do něho, tam na modlitbách dnem noci trwala, chudých, nemocných, obsluhowala.

Učkoliv matka pláštěrnice byla, předce jak dívka wssedněm sloužila, tuhými posty tělo trýznila, wěku ostatek let tam stráwila.

Skrz co u Boha to zasloužila, že když se jednouc wroucně modlila, Pán Ježíš z kříže ruku swou odjal, a jí své božské požehnání dal.

Když její zdrawí a síla plesla, smrtné bole trpělivě snesla, u přítomnosti Swatých nebeských, oddala duši do ruk anjelských.

Že se w nebesích s Bohem raduje, zážrakami se to potwrzuje, které Bůh činil za žiwobytí na její prosbu, též i po smrti.

Dala nám příklad pěkný ze sebe, kterať si máme domáhat nebe, jak žiwu býti w stawu panickém, w manželském, wdowském, i také w mníšském.

Patronko nasse Hedwigo swatá! kterať jsi šťastně do nebe wzatá; wzhledni na twoje milé krajaný, prawé ctitele, wěrné poddané.

Ty w Bohu widíš, co se zde děje, jak prawá wíra w Slézsku se chwěje, rozmáhají se kacířské bludy, zlé mravy téměř panují wssudý.

Tys nám Slezákům od Boha daná, mocná patronka jsi wpmolená; protož my k tobě s pláčem woláme, přimluw se k Bohu: wroucně žádáme.

Ujmi se, ujmi wíry i lidu, zažen ze Slézsky wsselikou bídu, od prawé wíry ať neodpadne, poslussný církwi wždycky zůstane.

Kterí již bloudí, aneb odpadli, dej aby prawou církew poznali; zlé mravy napraw; wlej swaté ctnosti, pomzbuzej srdce k bohabojnosti.

Učiň, by panny svoje panenství, a manželové těžké manželství zachovávali neporuffeně, a wdow wy Bohu floužily wěčně.

Ó Bože! z twojí dobrotivosti uděl wšsem stáwům swaté milosti, a fkrz přimluwu Šedwigy swaté, ať duffe naffe jsou w nebe wzaté.

Na den sw. apofftolů Šimona a Judy.

Kap. V. R. Tak na den sw. Matěje.

Ó Bože! jenž jsi nás fkrze své swaté apofftoly Šimona a Judu k poznání svého sw. jména přiwésti ráčil; dej abyhom jejich wěcnou sláwu k naffemu fpasení zwelebowali, a tak w dobrém wždy prospíwali. Škrze a t. d.

Na den wšech Swatých.

Tak hrubě jste ořlawení wšickni boží Swatí! jenž jste z swětšých zarmoucení do nebes přijati: do radosti wěčné :: sláwy nekonečné.

Waffe twáře jsou jasnější, než slunečná jasnost, těla waffe jsou krásnější, než tělesná krásnost. Ó krásní tworové! :: nebestí králové.

Křystus wám králowství spravil, w kterémž králujete; wěčné hody wám připravil, již s ním hodujete. Ó králowství wěčné! :: a hody bezpečné.

Co prw oko newídalo, na to wy patříte; co prw ucho neslyřhalo, to nyní slyšíte: nač jste nemyslíli :: již jste okusíli.

Na twář boží wždy patříte, ó šťastné patření! zpěwy anjelské slyšíte, ó přelibé znění! To žádám slyšeti :: a Boha widěti.

Z wasších jeden den jest lepšší, než zde léta mnohá, život váš nejblaženější w milování Boha. Přijď rozkoš nebeská :; měj se dobře světská.

Wšickni milí boží Swatí na nás zpomínejte! bychom se k wám dostat mohli, nám všem pomáhajte. Pomožte k spasení! :; zbawte zatracení.

Kap. Gle! já Jan widěl jsem jiného anjela wystupujícího od východu slunce, majícího znamení Boha živého; i wolal hlasem velikým ke čtyrem anjelům, kterýmž dáno jest, aby šťodili zemi a moři řka: nešťodte zemi a moři, ani stro-
mům, dokudž nepoznamenáme služebníků Boha našeho na čelích jejich. (Zjew. 7.)

Chwalozpěv: Placare, Christe, servulis.

Kryste věčného spasení a vší swatosti prameni, uděl církwi bojující milost wždy zwítěžující.

Maria, matko Ježíše, pros, by smazal hříchy nasse, jednal o nasse spasení a věčné s Otcem smíření.

Undělští nebes řírowé, proroci, patriarchowé přimluwte se w božím městě za nás, jenžto jsme na cestě.

Důvěrní Krysta poslowé, wy swatí aposstolowé, učinte k nám milostného Ježíše, soudce přísného.

Prosbu složte mučenníci za bratry w boji stojící, bychom w ctnostech setrwali, běh náš dobře dokonali.

Wyznawačů počet slawný, swaté ženy, swaté panny, wše nasse w Krystu zásluby zastawte za nasse dluhy.

Ó! všichni svatí stavové, již boží dwoření-
nowé, jenž jste z údolí smutného vsli do města
rozkošného.

Vlast naši nám ukazujte a u Boha orodujte,
by i naše slze utřel, a ráj nebes nám otevřel.

Amen! požehnání, jasnost, díky, síla, moudrost,
mocnost buď Bohu, z jehož milosti svatí vsli do
radosti.

V. Plesati budou všickni Svatí před obličejem
Božím.

R. Neboť odměna spravedlivých jest pro ně u
Boha připravená na věky.

Všemohoucí věčný Bože! jenž jsi nám
udělil zásluhy všech Svatých w jedné slaw-
nosti welebíti; prosíme tebe, bys nám hoj-
nost svého smilování, o které vroucně žá-
dáme, dle rozmnožení našich orodovníků
milostivě uděliti ráčil. Skrze Ježíše a t. d.

Na den všech věrných dušiček.

(Sodinky a vsedky jiné pobožnosti jako při pohřbech.)

Píseň ku pěti stánkům při procesi na hřbitově.

Smilujte se o přátelé, kteří jste ještě w
svém těle, a slyšte nás volajících, w očistci zů-
stávajících.

Neb se nás tkla ruka Páně, ať jak jest těžká náramně, neb nemáme ulehčení, dnem nocí stále trápení.

Smilujte se, slitujte se, a nezapomínejte se, pomoci nám dodávejte, z trápení nám pomáhajte.

Stánek 1.

Za všechny zemřelé kněze.

Věčný Bože tě prosíme, smiluj se nad všemi těmi, kteří měli, jak věříme, svatý ouřad tu na zemi.

Ouřad kněžství Kristového měli v Kristu posvěcení služebníci slova tvého, duším našim představení.

Náměstníci tvoji byli poťm svatý dávající, svatý zákon nás učili, v tvé svatyni nám sloužící.

Bože všeho smilování, duším kněží věčnou radost udeľ pro tvé slitování, vyslyš za ně naši žádost.

Modlitba za + kněze, jako po hodinách za mrtvé.

Stánek 2.

Za zemřelé rodiče.

Bože věčný tvůrce všeho, těm milostiv ráciž býti, z kterých jsi nám dar časného života chtěl uděliti.

Řihle naši rodičové nás na světě opustili, by-
chom dcery a synové za ně tebe vždy prosili.

Bože všeho smilování, za rodiče své prosíme, udeľ pro své slitování, ať tě s nimi uvidíme.

Modlitba za + rodiče jako po hodinách za mrtvé.

Stánek 3.

Za zemřelé bratry, příbuzné a dobrodince.

Bože věčný, tě prosíme, učin s těmi smilování, s kterými se přátelíme dle časného přebývání.

Bratři, sestry a přátelé, dobrodinci nám odešli v smrti, na hlas Spasitele k soudu jeho nás předešli.

Bože všeho slitování, rač slyšeti, co prosíme, dej těm dušám spočívání, za něž věrně se modlíme.

Dobrodinci naši byli, též příbuzní a přátelé, dej, by jasnost twou spatřili, dej pro Krista Spasitele.

Modlitba za + přátele jako po hodinách za mrtvé.

Stánek 4.

Za věrné odpočívající na hřbitově.

Bože, skrze Krista Pána, dej všem věrným smilování, jejichž těla jsou schovaná na tom místě k spočívání.

Učin Bože slitování, by se jasnost twá viděla od těch, kteří pochování tu dosáhli svého těla.

Uveď duše k světlu svému, při obecném pak vzkříšení, když vstaneme k soudu tvému, dej i těla oslavení.

Modlitba.

Bože! skrze kterého smilování duše věrných odpočívají; uděl všem služebnicím tvým, zde a všude v Kristu odpočívajícím odpustění svých hříchů: aby od všelikého provinění rozvázaní se s tebou bez konce radovali. Skrze Krista Pána našeho. Am.

Stánek 5.

Ža všechny věrné zemřelé.

Bože věčný, tě prosíme dnes za duše všech věřících, ty přijímáš, jak věříme, prosby za ně se modlících.

Dals jim milost povolání skrze Svátost křtu svatého, dej jim věčné spočívání skrze Křsta, syna tvého.

Budiž, Bože slitování, nasse prosba vyslyšena, dušsem věrným spočívání dej pro slávu svého jména. Amen.

Modlitba za všechny věrné zemřelé jako po hodinách za mrtvé.

Litane za duše zemřelých.

Pane, smiluj se nad námi! Křste, smiluj se nad námi!

Křste uslyš nás! Křste vyslyš nás!

Otče s nebes Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duchu, svatý Bože, smiluj se nad námi!

Swatá Trojice jeden Bože, smiluj se nad námi!

Swatá Maria, oroduj za ně!

Wšickni swatí anjelové i archanjelové,

Wšickni swatí blahoslavených duchů řádomé,

Wšickni swatí patryarchové a proroci,

Wšickni swatí apostołové a ewangelistové,

Wšecka swatá nemluvnátka,

Wšickni swatí mučedníci,

Wšickni swatí biskupové a wyznáwači,

Wšickni swatí učitelové,

Wšickni swatí kněží a Jáhnowé,

Wšickni swatí mníši a poustevníci,

orodujte za ně!

Všecky svaté panny a wdovy orodujte za ně!

Všickni swatí a swětice boží, orodujte za ně!

Milostiw jím buď, odpusť jím Pane!

Milostiw jím buď, wyswoboď jich Pane!

Od muč očišcowých,

Skrze tajemství swatého wtělení twého,

Skrze narození twé,

Skrze křest a swatý pŭst twůj,

Skrze kříž a umučení twé,

Skrze smrt a pohřeb twůj,

Skrze swaté wzkříšení twé,

Skrze podiwné na nebewstoupení twé,

Skrze přístí utěšitele Ducha swatého,

Mŷ hříšníci, tě prosíme, ušlyš nás!

Abys dušse všech zemřelých zachowati ráčil,

Abys jím odpustiti ráčil,

Abys jím všecky tresty za hříchŷ prominouti ráčil,

Abys jich z očišce wyswoboditi ráčil,

Abys jich do blahoslawenství wěčného přijmouti ráčil,

Abys jím pokoje wěčného uděliti ráčil,

Ježíši, synu boží,

Beránku boží, jenž snímáš hříchŷ swěta, dej jím pokoje wěčného! (Třikrát.)

Otče náš. — Zdráwas Maria.

V. Odpočinutí wěčné dej jím Pane!

R. A swětlo wěčné swítíž jím!

V. Ať odpočívají w pokoji. R. Amen.

wyswoboď jich Pane!

tě prosíme ušlyš nás!

Na den sw. Martina biskupa.

Kap. V. R. Jako na den sw. Erhy a Strachoty.

Ó Bože! jenž dobře víš, že svou vlastní silou obstáti nemůžeme, propůjč milostivě, abychom na přímluvu sw. Martina, vyznávající a biskupa tvého proti všem protivěnstvím obhájení byli. Skrze Pána a t. d.

Na den sw. Ondřeje apostola.

Kap. Bratří! srdcem se jistě věří k spravedlnosti, ale ústy vyznání se děje k spasení. Nebo dí písmo: Věselivý, kdož věří v něj, nebude zahanben. (Řím. 10.)

V. Glas jejich zazněl po veškeré zemi,

R. A až do končin okřesku země slova jejich.

Welebnost tvou ó Pane! požorně žádáme, aby, jako sw. Ondřej apostol učitelem a říditelem církve tvé učiněn byl, tak i nyní u tebe byl naším ustavičným orodovníkem. Skrze Pána a t. d.

Na den sw. Barbory.

Barborko, pannenko swatá, pro Krystowo jméno skatá, slyš nás, my k tobě voláme, neb tě za patronku máme.

Tě ctíme a welebíme, tak jistě můžeme a víme, ač my toho nejsme hodni, učin bychom byli hodni.

Tys nad hvězdy více jasná, nad růžové květy krásná, nad lilium více byla, ó pannenko roztomilá.

Zde na zemi máš twou chválu, ale w nebi wěčnou sláwou sám tě Křystus korunowal, do nebe ť sobě powolal.

Když mluwil slowy sladkýma, přijď panno, přijď newěsto má, chci se nad tím slitowati, řdož tebe bude wzywati.

Přebýwáš w wěčné radosti, potěš nás w nassí žalosti, wšseckých, jenž tebe milují, a sluhové twoji slují.

Pro twou bolest a twé mučy, podej nám ť obraně ruky, nedopusť náhle umříti, bez poání z swěta jíti.

Když budem mít umirati, rač přítomná při nás státi, tať jať jsi při mnohých stála, šáblu šřoditi nedala.

Wypros nebeského chleba, neb ho tenkrát bude třeba, chleb ten jest nejdrazší tělo, jenž pro nás na křiži pnělo.

Odwrac wšsecky zlé příhody, ať přijdem na wěčné hody, při té poslední hodině, ó wyslyš nás šospodine!

Barborško pannenko čistá, wypros nám milost u Křysta, bychom po této žalosti šřez tě přišli do radosti.

Předzpěw: Pojď newěsto Křystowa, wezmi korunu, šterou tobě Pán přichystal na wěky.

V. Pěkností swou a krásou swou,

R. Wžhlédni šřastně, pojď a krásuj.

O Bože! jenž jsi sw. pannu Barboru pošilnil udatně wyznati wíru Křystowu, deš i nám na přimlownu její tu milost, abychom we wíře prospíwající, nepřátele šřasení swého přemohli. Šřrze Ježíše a t. d.

Na den sw. Jana Ewangelisty.

Rap. Kdož se bojí Boha, činiti bude dobré věci; a kdož se přidrží spravedlnosti, postihne ji, a potká se s ním, jako matka počestná. (Efl. 15.)

V. Přilíš uctěn jest swatý Jan,

R. Jenž w lůnu Páně při večeři spočíwal.

Račiz ó Páne! církev swou milostiwě oswěcowať, aby jsouc učením swatého Jana, apóstola a ewangelisty twého, oswícená, neskonalých darů dojíti mohla. Skrze a t. d.

Na den mláďátek.

Rap. Widěl jsem, a hle Beránek stál na hoře Sion, a s ním sto čtyřiceti čtyry tisíce majíce jméno jeho, a jméno Otce jeho napsané na čelích swých. (Zjew. 15.)

V. Před trůnem božím wšickni Swatí wolají:

R. Pomsti krev naši Bože náš!

Bože! jehožto chválu dnešního dne newinní mučedníci nikoliw řečí, nýbrž smrtí jsou wyznali: račiz w nás wšecky hříšné náklonosti umrtwiti, abychom swatou wíru twou, jižto ústy wyznáváme, také mrawným životem dokázali. Skrze Pána Ježíše a t. d.

Pobožnost pro rozličné stavy a potřeby.

Při odprawách za zemského wladáře.

Rap. Poddaní tedy buďte wšelikému stwoření pro Boha: buďte králi, jako nejwyššímu, buďte wojwodám, jako od něho poslaným k pomstě zločinců, k chwałě pať dobrých. (1. Petr. 2.)

V. Sfrze mne králové králují. (Přisl. 8, 15.)

R. I ti, kteří práva ustanovují, a spravedlivě věci rozeznávají. (tamtéž).

Modlitba po Litanii ke všem Svatým.

Píseň při slibech manželských.

Žpívá se jako: O rozkošný stav manželský.

Před slibem.

Bakládátele manželství, nebe i země Pane! uděl Tvé blahoslawenství, pokorně Tě žádáme, této nové slibné páře, jak arcicicím w ráji, která u Twého oltáře čeká rukou swázání.

Po slibě.

Posíl, Pane! by slíbení, které nowoženci sobě slibovali slawně nyní plnili w každé době: lásku, wěrnost i uctiwost zachowali společně; newěsta muži poddanost, neopustili se wěčně.

Modlitba ženicha a newěsty.

Milosrdný a dobrotiwý Bože! stwořiteli, zachowáwateli a rozmnožiteli lidského pokolení, jenž jsi hned při počátku w ráji muže a ženu w manželský stav spojil, a takový w

nowém zákoně šrže přítomnost twého jedno-
rozeného Syna a hned prvním od něho učí-
něným zážrakem na swatbě w Káně Gali-
lejské počil a stwrdil; potom pať šrz twého
Aposstola přikázal, aby od obou manželů
w stálé společné lásce a swornosti zachován
byl; naklon, prosím poníženě, twé nestihlé
dobrotivosti prosbám mým, a wylej pože-
hnání swé swaté na manželství to, w které
mne twá Božská prozřetelność wprawodila;
uděl mi twého Ducha swatého, jenžby mne
řídil, wodil a spravowal, abych dle twého
nařízení manželství swaté a neposstwrněně
wždy zachowal (a), a nikdy příčinu k proti-
myšlnosti, zlosti a rozbroji nedal (a), nýbrž
w swornosti a lásce utwrzen (a), ctnostný,
nábožný a příkladný život wedl (a), a pať
někdy wěčného blahoslawenství dojítí mohl (a).
Amen.

Píseň křesťanských manželů,

Která se při swatbách zpíwati má.

S jať dobře, řdyž pokojně manželé se spra-
wují! jať oudowé těla sworně, k swému štěstí
směřují; w tom přibytku hojnosť je příjemného
počoje.

Manžel dobrý, jať swé tělo swou manželku mi-
luje, cobý muže rmoutit mělo, žena dobrá wzda-
luje; jejíž láska společná jest wěrná a šlutečná.

Dobré wespoleť dělejí s rownou přiwětivostí,
wsse zlé společně snášejí s jednařou outřpností:
každého z nich břemena nesouť dwoje ramena.

Jsouce spolu jedno tělo, jen jedno srdce mají, coby lásku dvojít mělo, nemyslí, nedělají: w jedno jsou sjednocení, jen k swému spojení.

Grunt pak jejich milování nejsou těla žádosti, jen čest boží je dohání k bohu-milé plodnosti; tělu vždy nesvolují, neboť dítky swatých služí.

Muž, i sa hlava své manželky vždy jí řídí k dobrému, ale dává pozor velký nikdy jí neměť k zlému, žena pak se poddává, přednost muže uznává.

To pak právo své přednosti muž moudře pro-vozuje, a s tyranskou ukrutností ženu svou nesou-ží; má ji za pomocnici, né za svou nájemnici.

W domě jejich proklínání není slyšet žádného, swárliwého domlouvání, plísnění hanliwého; moudrý radč ustupuje, swatý pokoj miluje.

Přirozenou oulišností s láskou Krysta spojenou, zná žena muže trpkosti i krotit řečí přilemnou; co nemůže změnití, wolí rač přetrpěti.

Co muž s welkou pečlivostí, k živnosti wypracuje, žena skromnou šetrností k potřebě užívá, lašomství se warují, zbytků pak nemilují.

Jejich tiché hospodářství nese chudým užitek; moudrý jest jejich wladářství, nutným udělit zbytek: neb co jedna ruka dá, jiná zas hned požehná.

Oba sic o věci zemské vždy pořádně pracují, o království pak nebeské předně nejvíce pečují; o společné spasení, a věčné oslavení.

Wroucnost ženy zapaluje muže w dobrém wlažného, muž pak ctnostný posvěcuje, co na ženě zná zlého; slyší jeden druhého, láska mluví k každého.

Bratrským napomináním k ctnosti si chuť dávají, a svým příkladným jednáním ruce si podávají, s rovnou ducha vroucností pracet k šťastné věčnosti.

Dítky své hned z malickosti cvičejí v pobožnosti, hubějí v nich zlé žádosti, sstěpují swaté ctnosti; chťice Boha po smrti v nich zase zvelebiti.

V té mravné sšcole domácí rostou rodiny nové, Bohu, lidem milí žáci, ctnostní Tobiaškové: rostou Sáry newinné, hříchů nepřítelkyňe.

Jsou pastýři domu svého, nad svou čeledí bdějí, nic hříšného, nepravého, páchat nepřipouštějí; přetrhují s přísností k zlému příležitosti.

V duchu, v pravdě Boha ctíti své domácí učejí, k křesťanskému žiwobytí čas, pohodlnost přejí; from jejich wyžiwení chťi, by byli spaseni.

Zle, jen takové manželství, Krysta s církwi spojení, jest obraz a podobenství, a přiwede k spasení; jen tu swatou společnost Bůh utwrdí na věčnost.

Když věrně ty powinnosti manželowé plnějí, newyhnutelné těžkosti stavu svého zlehčejí; mnohá jejich trápení, změní se v potěšení. Amen.

Modlitba bohabojných manželů.

Nuša kněze spojila nás před oltářem božím, kdežto jsme sobě lásku a věrnost manželstvou slibovali až do smrti. Dej, ó Bože dobrotiwý! abychom tento slib vždy v paměti zachovali a v swornosti manželské pokojně živi byli. Dej, ať se čistou a nezmění-

tedlnou láskou milujeme, a jeden druhému tento život oslazuujeme! Ach, kdo ví, jak dlouho ještě tak pospolu budeme? Kdyby nás od sebe rozloučiti měla nenadálá smrt, přetrhnou se všesky svazky předešlého milování! Jakby nás to bolelo, kdyby jsme sami sebe obviňovali, že jsme ten drahý čas, co nám Pán Bůh k lásce vykázal, v nesworosti a hněvu ztrávili! Protož chceme, do-
kud pospolu jsme, jeden druhému přáteli, a sobě věrní zůstat.

Modlitba za děti.

Otče nebeský! vzhledni z trůnu své velebnosti na naši poníženou prosbu: vzhledni na děti nasse a smiluj se nad nimi! onyť jsou ještě slabé: wed je na cestách svých; učni, aby na svých rodičích, i na jiných lidech nic zlého nespatriły, aby od žádného nic zlého neslyšely. Požehnej jich, Otče nebeský! aby prospívaly věkem i moudrostí, aby se tobě a všem lidem líbily. Opatruj je ve dne i v noci, ostríhej duše jejich od hříchu; zachovej těla jejich od nemoci, chraň je od všelikého nebezpečení. Budiž ty starostlivým otcem dětí našich! Měj o ně starost, aby semeno slova tvého, kteréž na kázání, aneb na křesťanském naučení slyšívají, v srdcích jejich se množilo a stonásobný užitek přinášelo.

Modlitba za čeleš.

Jestě jednu prosbu přednášíme, tobě, Otče nebeský! my nemůžeme všeho práci svými rukami vykonati, proto potřebujeme služebníky, kteří nám pomáhají práci naši konati. Bez tvé pomoci my sami nemůžeme se spravovati: kterať teprv mohli bychme řídití a spravovati celý dům náš bez tvé pomoci? Ty znáš srdce všech lidí; naši služebníci jsou též děti tvé; hle, oni musejí často těžce pracovati; pamatuj také na ně; buď jim též milostiv; zachovej je od hříchu; spravuj jich duchem svým, aby vždycky dobří, věrní byli, aby tobě se líbili. Uděliž nám a všem domácím našim všechno to, zač jsme tebe nyní pokorně prosili, Bože dobrotivý, v Trojici jediný. Amen.

Modlitba za hospodárství.

Pane Bože Otče nebeský! všechno, což našeho jest, to nám od tebe dáno jest, a od tvé svaté milosti sme to přijali. O věčný a prozřetelný Bože! račiž všechnen dům a obchod, stav a živnost, život a pořádnost naši řídití, a podle tvé Božské vůle spravovati: nebo my tvé svaté milosti věříme; a v tobě důvěrnost a naději svou skládáme, že nás neráčíš opustiti: tobě já nehodný samého sebe, s manželkou (nehodná samu sebe, s manželem) i s dětmi, a se vši čeládkou svou poručím. Račiž nás od hříchu a hanby,

od ohně, a ode všeho neštěstí zachovati, a milostivě chrániti, a tvého Anjela nám se-
slati, kterýby nás pravou cestou ctnosti pro-
wázel, tať abychom nic nemluwili, nečinili, a
nemyslili, coby proti tvému přikázání bylo,
ale abychom podle tvé swaté wůle w spra-
wedlnosti žiwi jsouce, tebe ctili a chwálili
nyní i na wěky: skrze Ježíše Krysta Syna
tvého milého Pána nasseho. Amen.

Modlitba těhotné ženy.

D milosrdný Bože! jenž jsi všechny wlasý
hlaw nassich šcetl, tať že ani jedinký nezhyne
bez wůle tvé; rač se nademnou a nad plo-
dem žiwota mého smilowati, šťastnou ho-
dinu ku porodu mi popřáti. Dejž mně potě-
šení Ducha swatého, abych kříž a bolest, které
jsi na ženy rodící, pro neposlušnostwí prwních
rodiců nassich wložil, trpělivě snášseti mohla.
Rač také nemluwnátko w žiwotě mém posil-
niti, aby živé a zdravé na tento swět při-
šlo, též, aby na křtu swatém z wody a z
ducha swatého znouu se zrodilo k žiwotu
wěčnému. Učin to pro weliké milosrdenstwí
tvé, jakož i na přímowu nejblahoslawenější
Matky tvé, Panny Marie, kteráž dewět mě-
síců ten nejsvětější plod w pannenském ži-
wotě swém nosila, a bez bolesti na tento
swět porodila, tebe Pána a Spasitele nasseho
Ježíše Krysta. — Nebeský Otče! z kteréhožto
každé otcowstwí na nebi i na zemi se jme-
nuje, jenž obzwláštní starost o malé dítky

máš, a mnohé rodící matky jsi z těžkosti porodu, a z nebezpečnství života vysvobodil, ráčíš také mně v těžkosti rození bědující ženě tu milost uděliti, abych šťastně porodila, tak aby dítě mé k větší cti a slávě tvé na svět přišlo, a v pravé bázni Boží, k nebi vychované bylo. Smiluj se nademnou prosím skrze Ježíše Krista Pána našeho, a bolestnou matku jeho. Amen.

Modlitba matky při ouvodu.

Wšemohoucí Bože! nejdobrotivější Otče nebeský, prameni všeho života: ty jsi mne nehodnou služebnici svou tímto dětátkem obdaril, potěšil a církvi tvé svaté zase novým oud opatřil; ó šetři milostivě na srdečně díky, které tobě za tento veliký dar vzdávám, a přitom se synovskou důvěrností prosím: abys na toto dětátko, kteréz, jakožto tobě posvěcenou obět teď v chrámě jsem představila, milostivě ze svatyně své nebeské vzhlednouti ráčil; neboť ty jsi sám tomu dětátku nejen živobytí časného popřál, ale jej také při křtu svatém za své dítě a dědice království nebeského přijmul, a k obrazu svému stvořené, za živý chrám Ducha svatého sobě zasvětil.

O budiž i také dáleji jeho milostivým Otcem! budiž na cestách těchto vezdejších temností a u všelikých nebezpečnstvích skrze anjela tvého jeho milostivým průvodcem. Uchovej jeho outlé srdce od nákazlivosti vše-

ho smodu a hříchů. Osvěcuj pak, řiď a posilňuj mne i otce jeho: abych to dítě, které jsem pod srdcem svým nosila i také srdečně a vždy moudře milovala, o zdraví těla jeho snažně pečovala včasné, by morové nešťovice jej nějak nezohydily a nezmrzácily, tomu zbraňující vštipiti nechala, a tento drahý sobě od Boha svěřený klenot, odemšši wady a ourazu se zdravými oudy a smysly těla svého, neporuffený, k prospěchu jeho bližních pořádně a tak křesťanský vychovála: aby toto dítě, jako Ježíš, Bohu i lidem milé vyrostlo, bližním, s nimiž za svých časů žiti bude, nijakž škodné nebylo, ale s svými schopnostmi jimižs jej obdařil, k vzdělání světa a mnohonásobnému prospěchu lidského pokolení sloužilo, aby hodným oudem církve své sloulo, a i kdyby nám svým rodičům, jakožto dobré a wděčné dítě, k potěšení w naší starosti za podporu dorostlo.

Po tomto pak časném žiwobyti popřej ná: potom ó Bože nám rodičům jeho, za wěrně vyplněné otcowské i materské powinnosti, i také onu utěšitelnou odměnu, abychom kdyby w králowství Krystowém, s ním w oblažující společnosti tebe pospolitě chwalili a welebili na wěky wěků.

Popřej nám to Pane Otče nebeský, skrze twého přemilého syna Ježíše Krysta, jenž s tebou a Duchem swatým žiw jest a králuje Bůh požehnaný na wěky wěků. Amen.

Modlitba dětí za živé rodiče.

Bože všemohoucí a dobrotivý! tvůj dar to jest, že mám rodiče, jimž po tobě časný život svůj mám k poděkování. Co oni podstoupili starosti, kolik prací vynaložili, kolikerym nepohodlím se podrobili, aby mne vyživili a k dospělosti zachovali! Kolikrázá známení lásky prokázali mně od dětinství mého, když mne pěstovali v klíně svém, aneb mne na rukách svých nosili? Kolikrát sprostili se vlastního odpočinutí, přetrhováli sobě spaní své, abych tím líbezněji odpočíval? Kolikrát zbavili se vlastního svého roucha, aby mně přioděli? Kolikrát v užívání pocty ujmou sobě učinili, aby mi nějaké potěšení a pohodlí způsobili? Jak zemdlení jsou oudové jejich, jak od starosti opadla jest tvář jejich; zdraví jejich jest ztenčené, a celé tělo osláblé! Skrz mne ubylo jim síly i zdraví!

Jak mnohé děti již rodiče své pozbyly? jak mnohé z nich toho nyní litují, že rodičů svých, dočud na živě byli, nectili a nemilovaly! Ach, nyní již neuslyší více hlasu mateřského, který je laskavě k sobě volal; neuslyší více otcovského napominání, které je k dobrému wzbuzovalo; neokusí nikdy více té lásky, toho osvětlení, jehož u svých rodičů užívaly! Proto prosím tebe, ó Bože! dej ať sobě vážím rodičů svých, dočkaváď jich na živě mám; nedopusť toho, abych kdy zarmoutil rodiče své neposlušností a newděčností,

abych jim nečinil hanby rozpustilostí, nekřesťanským životem! Prosim tebe, ó Bože! račiž ještě dlouho rodiče mé na tom světě zachovati, a jim všeho dobré dáti; račiž jim odměniti všeho dobrodiní, která mně udělili, a která jim více odměniti nemohu! Dej, ať s uctivostí a wděčností líbám jejich dobrotivé ruce nyní, abych při jejich odchodu na věčnost požehnání jejich obdržeti mohl. A.

Modlitba za zemřelé rodiče.

D Bože! jenž jsi nám otce i matku ctíti přikázal, vzhledni na mou pokornou prosbu, kterou u trůnu tvého Božského milosrdenství za ně skládám. Budiž dussem jejich milostiv, jestliže ještě nějaké časné tresty v očistci snášejí, budiž jim milostiv, a přijmi je do svých stánků nebeských! Jak bych mohl zapomenouti na to, že rodičové o mé vychování a vycvičení se upřímně starali, mne ke všemu dobrému wzbuzovali? Nechci zapomenouti na jejich dobrou naučení, která mně dávali; vždy v srdci mém zachovati chci slova, která ke mně na smrtedlné posteli mluvíli, když se s tímto světem loučili. Chci jejich památku uctivě zachovati skrze ctnostné obcování. A když někdy také dojde cíl života mého, dej, ó Pane Bože můj! ať se s svými milými rodiči u tebe shledám v blaženosti věčné, Amen.

Modlitba panny.

Pane Bože Otče můj nejsvětější! ty chceš, a toho nademšfecko hoden jsi, abych já tobě čistým tělem i srdcem sloužila, ale znáš spolu mdlou a křehkost mou, a jak welice w tomto mdlém věku mém, pro tolik pokusšení těla, světa a ďábla mnohým nebezpečenstwím jsem podrobená. Protož se wšší ponížeností tebe prosím, rač mne milostí Ducha twého swatého posílniti, abych se ani tělu a křwi, ani žádnému tělesnému lákání swěsti nedala. Odwrať oči, ušši, ruce, srdce i mysl mou od wšseliké marnosti a tělesnosti; ostríhej mne i od zlého towarýšstwa, pýchy a zahálky, marného mluvení a wšsich zlých příležitostí: jessi mně Anjela strážce, kterýby mne po wšsich cestách wedl a opatrowal, abych se nikdy o kámen nějakého pokusšení neurazila, ale drahý poklad a wěvec mé čistoty neporussený wždy zachowala. O Pane! rač prosím, bázní swou strotiti žádosti těla mého, srdce čisté we mně stwořiti a láskou twou roznititi, abych, jak jsi wšsem čistého srdce přislíbiti ráčil, tebe Boha Otce mého nejdobrotiwějšího řdysi po tom časném putování se wšsemi twými Swěticemi, které w pannenské čistotě neposstwrněné, jako swatá Silumena nepřemoženou stálostí až do konce wytrwaly, w nebi wěčně widěti, chwáliti a welebiti mohla; řrže Ježíše Křysta pannenského ženicha našeho a na přimluwu jeho nejčistotnější Matky Marie Panny, Am.

Modlitba mládence.

Bože, milovníče panenské čistoty! a mstiteli
wšeliké hanebné neshlednosti, nečistoty a
nadužívání hrozných práv manželství, který
otcovským hlasem voláš: „synu dej mi srdce
své“; rač mne w květě mé mladosti milo-
stivě řídití Duchem swatým! mé mladé srdce
laskou k čistotě a bázní pomsty tvé naplniti,
abych se jako Jozef egyptský chránil něco
nepoctivého učiniti, zabálku jakožto pobudku
do zlého nenáviděl, zlému myšlení, zlým žá-
dostem a pokusem hada nečistého silně odpo-
rowal; nebezpečného, společného obcowání
s druhým pohlavím obzvláštně nočním ča-
sem jak skazitelného ohně se warowal; oči,
uši, jazyk, usta, ruce a wšecky oudy těla
mého, toho chrámu Ducha swatého čistotně
zachowal a neposkvrňowal; pro ohavnou
chlípnost se neshastným nestal, zahanben a
potupen nebyl, ale někdy oněm blahoslave-
ným, jenž pro čistotu swou jako swatý Alojs
na twou twář w nebesích věčně patřiti za-
sloužili, připočten byl, skrze Ježíše Krista
z přecisté Panny narozeného, který s tebou
žije a kraluje na věky věkůw. Amen.

Modlitba wdowy.

Snejmilosrdnější Bože! popatř na strá-
pené, velikou žalostí a hořkostí obklíčené srdce
mé: když již odemne manžela mého, který

mně na světě nejmilejší a nejhlavnější podporou byl, z tohoto světa povolati ráčil; w tom welikém zármutku a soužení jiného outočíště nemám, než k tobě, Otče všeho potěšení; přijď tedy! jediná má nádeje! a ulehčuj těžkosti, w kterých já ubohá wdowa jsem postavená. Ty sám můžeš slze z mé twáře setřiti, bolest zmenšiti, a mne w opustěnosti a sirobě mé potěšiti. Newzdaluj se odemne můj věrný potěšiteli! neb bez tebe celá chřadnu a zemdlívám. Slíbils dušši mé: „Spasení twé já jsem, wzyvej mne w den soužení, já wyswobodim tebe.“
 Zpomeň na ten slib twůj! Wím, že jsi proto mého milého manžela odemne odloučil, abych tebe mého nebeského ženicha tím věrněji ctiti a milowati mohla. Pozdwihi tedy, ó můj nesmrtný ženichu! srdce mé od marnosti toho pomíjejícího světa k nebeským žádostem, a wlej do něj nějakou krůpěj té sladkosti, s kterou twé milé, wywolené občerstwuješ; posilň mne w ouzkostech, a we wdowských powinnostech a starostech mých, abych sobě nestýškala, sirobu mou trpělivě snášela, (zanehané dítky ctnostně wychowala,) a w bohabojném a šlechetném obcowání ostatní wěť můj stráwila, někdy pať (s nimi) i s t manželem mým, zase spojena tebe w nebi společně na wěky chwálila a welebila. Amen.

Modlitba sirotkůw.

D nejlepšší jistý a bezpečný ochrance sirotkůw, nejmilosrdnější Bože můj! wím, že ne-

zavrhuješ prosbu sirotkůw, neboť slze jejich volají a vstupují k tobě do nebe. Ach smiluj se nademnou, osiřelým dítětem! Odňals ode mne mé milé rodiče, kteří mně život dali, a byli zde na zemi jediná podpora a ochrana má. Jsa tehdy té ochrany rodičů zbaven (a), newím, kambych se jítam, než k tobě Otče nebeský, Otče sirotkůw! utékl (a). Jako oči w tebe doufajících jsou obráceny ku tobě, tak oči mých nespustím, dokawaš se nesmiluješ nademnou. Ty jsi slibowal: „byťby se matka nad plodem života swého zapomenula, že ty se nad swými dětmi nezapome- neš.“ Nezapomínej se tedy nademnou osiřelým dítětem, slyš úpěnlivé vzdychání mé, ať hořké slze mé, které wylévám, obměkčí otcowské srdce tvé k smilování! Buď Bohem mým, buď otcem, rádcem, ochrancem, potěšitelem a pomocníkem mým! Wěřím, že ty nejlastawější Otče můj! mne mnohem lépeji opatřiti, obživiti, potěšiti a pomoci můžeš, nežli vlastní rodičové moji; já se tebe, a twého přikázání žádnému k vůli na wěky spustiti nechci. Tak se bezpečně těším, že sirotkem nebudu, nýbrž w lůnu otcowského smilování twého hojně opatřen (a), zde časně, a k wywoleným dětem twým wěčně w nebi přiwtělen (a) budu, krze nejmilejšího Syna twého Krysta Ježíše, Pána a Spasitele našeho. Amen.

Píseň hospodáře dobrého.

Bohu milý hospodáři! chcessli, ať se ti podaří, rozvaž tyto povinnosti, a zachovej jich s pilností.

Wždy Boha důvěrně wzyvej, svoje náboženství ponej, w neděli, w swátek nepracuj, a mysl k Bohu obracuj.

Manželku wěrně miluj swou, jať jistou pomocnici twou; buď, že jste w štěstí, hleďte to i ono sněsti.

Dítky své weš jen k dobrému, k žiwobytí nábožnému, ať z mládí Boha milují, hříchu se mocně warují.

S čeládkou swou se srownávej, a mírnou strawu jí dávej; měj ji k tomu, ať pracuje, a po přestanskou obcuje.

Čeledína nectnostného, zpuřného a falešného ze swého domu wyžen hned, dobrého dlouho mítí hleď.

Dívky se waruj parádné, nestydaté a frejowné; nedej příležitost k zlému, k hanbě stavu manželstvímu.

Děti, čeládku rozssafně trestej, ale nikdy kwapně; ať z hněwu trestání není, někdy odpust' prowinění.

Wrchnost duchowní hleď ctíti, poněwadž tať Bůh chce mítí; tať ctí i swětšké pány, buď jim w pokoře poddaný.

W oděwu mírnost užívej, ssaty jen počestné mívej, dle twých krajanůw podoby, a ne podle každé módy.

Dobrou powěst wždycky miluj, zachowati jí usiluj, abys ty, ani twé děti, nemusel hanbu trpěti.

Jsi-li postaven w chudobě, s tou mnoho nestýšej sobě, neb kdo w chudobě přebývá, každý čas bezpečný bývá.

Chceš-li předce živnost míti, musíš pracowati, bdíti, Bůh jen dává požehnání, když děláš dle powolání.

Pakli máš od Boha statek, živnosti wseceť dostatek, chudobným almužnu dávej, a jak můžeš, jim spomáhej.

Waruj se při tom lašomství, také při jídle obžerství, oboje vede k záhubě, protož nedej vůle hubě.

Pítí užívej w skromnosti, bys ho míwal darmo dosti; neb jestli se s ním obtížíš, duši i tělu ublížíš.

Jaká hanba na přestana, který pít začíná z rána, neb kdo hledá příležitost, aby se darmo napil dost.

Zanech nákladůw zbytečných, a práci neužitečných; neb tak čas darebně máříš, a nic neuhošpodaríš.

Živočichůw nepotřebných, byť že sousedům neškodných, nic nechowej w domu z toho, neb ujde pomalu mnoho.

S sousedy žij buď pokojně, wšak doma a ne we wojně, musíš jich někdy uctíti, chceš-li pomluvy ujíti.

Nepřátelůw se vystříhej, na svou chytrost nespolehej; neb oni myslí dnem noci, jakby tě mohli přemoci.

Přátelůw svých hleď poznati, poehlebníkům nechtěj přát; nebo mnohý pod fortelem, dělá se dobrým přítelem.

Nevod do domu frejřůw, wraždůw, ssibalůw, funstýřůw, a hostí mnoho nemívej, raděj jím wždycky wyhýbej.

Nádherné domy nestawěj, které máš, pilně opravuj, co ti po pěkném stawení, jestli w něm žiwosti není.

Rolí, zahrad, neprodávej, w ssenku, w kartách neseďávej, dluhů na se neber mnoho, a hleď řemesla jednoho.

Dokud jsi žiw, synu swému, ani žádnému jinému statku swého neodstupuj, sám se swého neoblupuj.

Když se poznáš nezdravého, hleď lékaře sseného, radou jeho nepohrdej, lékařstwí pilně užívej.

A když přijdou zesslá léta, ssoumej dny swého žiwota, w kterýchžs hněwal Boha swého, žádej! a pros za milost jeho.

Časně porownej swé děti, dokud jsi dobré paměti, by nezlořečily tobě, když twé tělo bude w hrobě.

Přitom pamatuj na duši, tať jať na křestana ssuši, aby někdy wyjdouc z těla, na wěky Boha widěla.

Píseň služebného pacholika.

Buďtež pánům poddaní wy služebníci w sprostnosti! K čemu iste powolání, plňte wždycky s ochotností: toť mi Bůh nařizuje, K tomu má mzda wzbuzuje:

Bych wždy pilně pracowal, jest sic wůle hospodáte, by žiwost pohledáwal člowěk hříšný w

potu tváře, Bůh sám w ráji přikázal, k těžké práci zavázal.

Ž ohledu vůle boží poslechnu již pána svého, nechť mně co chce uloží, když jen nekáže nic zlého; nebudu mu odmíouvat, hněwat se a wzdorowat.

Mé dílo dle mé chuti když se nebude dařiti, nechci hřessit, flnouti, neb s jinými se waditi; dobrý křesťan radě snáší, než lásku s bližním russí.

Dobytě mně swěšený chci wždy dobře opatřiti, nemá tuze trýzněný, neb bitý ode mne býti: Bůh každý twor miluje, ukrutnost zakazuje.

Tajnou neschetností nechci hospodáři mému, a swou neopatrností škodit na statku jinému; sobě bych wíc ublížil, swědomí své obtížil.

Žáden mne sic newidí, když jsem w poli neb we chlívě, kdož pak Boha offidí, jenž wšedko skoumá bedlivě? Toho se musím báti, a zlému odpirati.

Nechci řečmi chlipnými jazyk můj zneswěcowati, písněmi nečistými čas sobě ufracowati; jazyk k chwále boží mám, čas daremně nezmrhám.

Ž toulání nočního musím se wždy wstříhati hejření hudebního, jak ohně se warowati; wší pokoutné známosti wyhýbat s pozorností.

Což za poklad newinnost, již w stavu swém mám zachowat; což horšího nad chlipnost; tak nemá mou čest zpržnowat! kdo příležitost hledá, ten také lehce padá.

Ža powolán k swatosti, jsa i chrám Ducha swatého, wšelikou hanebností nemám špinit těla swého; sic bych život swůj zkrátil, pak se wěčně zatratil.

Když já tv povinnosti věrně budu zachovávat, mohu zde s důvěrou časně štěstí očekávat; pak sobě zasloužiti, i mzdu věčnou po smrti.

Píseň služebné děvečky.

Taťo: Ó jak dobře, když pockoje manželé.

W domě, na poli, ve chlívě, chci se vždy ctnostně chovat, pilně, věrně a bedlivě, opatrně pracovat; tatoť jest má povinnost, vůle boží a má ctnost.

Taťo Krysta, pána mého poslechnu ve všem dobrém, poslechnuť i urputného, ale žádného ve zlém: Bůh jest pán nejpřednější! Jemu mám být věrnější.

Zospodáři, hospodyní nebudu nic odmítovat, když mne právě v něčem viní, chci chybu napravovat; snesuť i trpělivě, když budou kárat přívě.

Se žádným se nepovádim, sobě rovným ustoupím, tajně si nic nenahradím, raděj nouzi podstoupím; než užít co cizého bez svědomí dobrého.

Zaopatřím můj dobytek, vždyť jest boží stvoření, by pánu nešl užitek a nám byl k obživění; nebudu si tížiti, jej snažně obsloužiti.

Ó jak dobře, že jsem panna! From Krysta pána mého se žádným nejsouc svázaná, nemám chotě jiného: jemu jen se zalíbí, mám starost a péči mít.

Neodříkám se manželství, pro čest a chválu boží; miléť pak mi jest pannenství, až Bůh jináč naloží, jeho prozřetelnosti poddám se s ochotností.

Alle pokoutnou známostí nebudu hledat štěstí, a tělesnou náchylností cti mé osídla plésti; méť wěno, má newinnost, Bohu, lidem milá ctnost.

Tance, swětšké weselosti, hudba, noční toulání, jsouť k zlému příležitosti, w nichž satan mnohé raní; i těch se mám warowat, hcíli čest swou zachowat.

Když Boha w mé služebnosti za ohled budu míti, wůli jiných s ochotností jemu k wůli plniti; from mzdy časné po smrti doufám wěčné dojíti.

Dejž Bože ty powinnosti stavu mého zachowat, rač mé těžké služebnosti břemeno sám zlehčowat: ať mzdu wěcnou okusím, když zde moc wystát musím.

Píseň chudobného člověka.

U tebeť jest darůw dosti, Pane, hojnost nad hojností, ze dvou ryb a z pěti chlebů nasypils pět tisíc lidu, a to wšse swou mocí božskou.

U tebeť nic nemožného, ani co nepodobného, poněwadž jsi wšsecky věci z ničehož ráčils stworiti, a tak dobře učiniti.

Je tež můžeš učiniti, nás blůdné w swětě žiwiti, poněwadž na pouští lidu židowskému dal jsi mannu užíwati ku pokrmu.

Těž Eliásse swatého, toho muže pobožného, w čas hladu jsi neopustil, ale chlebems ho nasypil z twé božské štědroty.

Neopustils Daniele w jámě lwowé w Babyloně, poslals mu oběd z daleka, skrz proroka Zabakufa, totiž z té země judské.

Kterýžto oběd Zabakuf nesl jísti svým dělníkům, poslal jsi k němu anjela, by jej nes do Babylonu, proroku Danielowi.

Řekl Zabakuf k anjelu, wšak já newím k Babylonu, ani také jámy lwowé, do níž dali toho muže proroka Daniele.

Uchopiw ho anjel Paně, postavil jej w Babyloně, ujaw ho za wlasý jeho, s rychlostí ducha prudkého, toho muže pobožného.

Sned Zabakuf jest promluwil: Danieli, sluho boží! přijmiž ten oběd ode mne, kterýžto Bůh poslal tobě, z milosti své božské.

J hned odpowěděl zase: Pane, rozpomenul jsi se na mne služebníka twého, neopustils ničádného w tebe doufajícího.

Mlád jsem byl, již jsem se zstaral, mnoho jsem lidí přečekal, nikdy jsem spravedlivého newiděl opustěného od Boha wšemohoucího.

Abý kdy semeno jeho chleba žádostiw bylo, nejsou nuzní ani chudí, kdo se tebe Boha bojí, a tebe wěrně milují.

J bojme se Pána Boha, děkujmež mu z darůw jeho, kteréž jsme nyní přijali, a z milosti jeho brali, nerozdílně wšickni spolu.

Řkouc budiž česť, chwála od nás, jenž na každý den sytíš nás, Pane Bože wšemohoucí, dejž den bez hřlchu ztráwiti, w dobrém zdrawí nás chowati.

Chwal každý duch Hospodina, i Ježíše, jeho Syna, dobrotu Ducha swatého, wšak w Božství nerozdílného, wše jednoho Pána Boha.

Modlitba za dobročince.

Bože odměniteli každého skutku dobrého! rač všem lastavým dobrodincům svým všeliké mně prokazané dobrodiní, jak duchovné, tak i tělesné mnohonásobně svým svatým požehnáním a životem věčným odměniti, skrze Ježíše Krista pána našeho. Amen.

Modlitba za nepřátele.

Bože lásky, Pane náš Ježíši Kriste! tvé nejpřednější přikázání jest, abychom milovali nepřátele a dobře činili těm, jenž nás nenávidějí, v čem jsi nás s svatým příkladem svým předejiti ráčil, když jsi se na kříži v největší bolesti modlil: Otče! odpusť jim, neb newědí co čini; skrze tu přewelikou lásku a přehořké umučení tvé, tebe skrousseně prosím, odpusť milostivě nepřátelům svým, a všeliké jejich proti mně prominění a křivdění nerač jim k zlému zpomínati, ani mstiti: ale dej, ať zawčasu přijdou k poznání svého zlečinění, i skrze opravdivou žalost a wynahrazení škody dosáhnou odpustění. Uděl srdci surovému dar lásky, ať se učí milovati bližního jako sebe samého, a považowati, že co nam zlého neb dobrého činí, tobě činí, jenž přijdeš souditi živých i mrtvých, a oddáš jednomu každému podle zásluh; který žiješ a kraluješ na věky. Am.

Modlitba pocestného.

V. Pane buď s námi na všech cestách našich.

R. A jeho svatý Anjel sprowazej nás.

V. Anjelům svým přikázal o tobě.

R. Aby ostříhali tě na všech cestách tvých.

Bože! jenž jsi Tobiáššowi mladému na cestě Anjela Raffaele za vůdce a ochrance dal, propůjč nám prosíme, abychom i my jeho vedením a ochranou, cestu, kterou před sebe bereme, šťastně bez wšší těla i duše ouhony a škody wykonali, a po skončení běhu života wezdejšího k tobě do nebe, jenž poslední cíl weškerého našeho wezdejšího putování jest, kdyši přijíti mohli; Krze Krysta Pána našeho. Amen.

Modlitba

bratrstwa mirnosti a zdrželiwosti.

Pane Jezíši Kryste! radoštným plesáním tobě srdečné díky skládáme za tu nesmírnou lásku, že jsi se nad námi slitowati ráčil a nás nechal toho welikého štěstí dočekati, že jsme ohavnou ošklivost opilství, a nešťastné následky pálených nápojů dokonale poznali, a s twou pomocí nad těmi nejwětšími nepřátely našeho časného i wěčného štěstí zázračně zwítěžili.

Pane Jezíši Kryste! který jsi nad Jeruzálemem plakaje vzdýchal: Kdyby jsi ty poznalo, co tobě k užitku slouží, kolikrát chtěl jsem shromážditi díky twé jako slepice

Kuřátka swá pod křídla, a nechtělo jíti; prosíme tebe šrže ty žalostné slzy twé, račiž z výsosti své nebeské wzhlédnouti milosrduým okem, nejpředněji na ony bratry i sestry, kteří se opilství a opowržených pálených nápojů odřeknouti nechtějí . . . nadchni je Duchem swatým, aby se twé vůli a moci jako Samuel církwi křesťanské děle neprotiwili a ku wětšší cti a chwále twé, k obecnému zbudování, a ke swému časnému i wěčnému blahoslawenství do požehnaného bratrstwa našeho přistoupili.

Pane Ježíši Kryste! lastawý zachowáwati padajících, který nechceš smrti a zatracení hríšných, ale milostiwě očekáwáš pokání a obrácení jejich; který jsi lítostným okem Petra k pokání obrátil, prosíme Tebe pokorně šrže welikost twého milosrdenství: smiluj se také nad lehkomyslnými slibu zrušitelami . . . odwracť strachem twé pomsty a přísného soudu jejich poskwrněné srdce, oswiť je, aby se znouu upamatovali a na stracenou cestu zdrženliwosti a mírnosti nawrátili.

Pane Ježíši Kryste! jediný žiwote a sílo nasse, který jsi mdlých a báziwých apóstolůw a shromáždění křesťanské Duchem swatým ku welikým skutkům podiwně posilnil a rozhorlil; prosíme tě srdečně, posilň také duchowné pastýře nasse a wšsecky zaslíbené wěrné, obzwláštne slabé a w pokušení postawené, aby w poznání ošklivosti opilství a neshťastné zřázy pálených nápojů neoslábli, je wzdycky w ošklivosti měli, střídmost milowali a ne-

porušené sliby své až do smrti věrně zachováli.

O to tě prosíme Ježíssi Kryste, spasiteli a soudce světa, skrze ten hořký žlučí a octem naplněný kalich, který jsi co pokutu za nás pro naši nezdrželiwość a nemírnost trpělivě píti ráčil; který s Otcem i Duchem swatým žiješ a králuješ požehnaný Bůh na věky věků. Amen.

Píseň we žních.

Mlleluja zpívejme! obilí dozrálo, weselou píseň pějme, nebudemť žít málo; Bůh nám mnoho požehnal, chwalmež milostného; on vznik a zrůst polím dal, chwalmež wšemocného.

Ne nám Pane, ó ne nám, ale jménu twému buď česť a dík wroucný wzdán, jen tobě samému; my jme sic zem wzdělalí, tys pať požehnáwal, snopky w mandele sřládali, jímžs ty sám zrůst dáwal.

Tys pole nasse strážil, a sřfody odwrátil, ti-
chým děsťtém owlašil, parno letní zkrátil; hřtímání,
frupobití, jímžs oblohu čistil, nám nesmělo sřfo-
diti, tos ty nedopustil.

Slunce z mořské hlubiny páru wodní sřsálo,
jižs dělil na krajiny, jať se tobě zdálo; zrnko slun-
cem zkypřené z bujně wláhy tučné, nowé w ple-
wách zawřené, teď wzdá krmě moučné.

Prázdnó-zrnná stodola sřlad chleba nowého poj-
me, co sežnem z pole, w patra lůna swého; čtvero-
cepná muzyka bude se rozlíhat, wrabec si zasřfwr-
dlinká, žeť má zas co sřbírat.

Nuž teď s vínkem klášťovým pojďme k Hospodinu! jenžto zas chlebem novým obdaril krajinu; a snopků prvotiny k nebesům vzdvíháme, a za chlebné byliny vroucné díky vzdějme.

W Pánu se dnes radujeme, z jeho daru wděční, s Dawidem postakujeme s weselkou swáteční; Bůh nám ty radovánky milostně přihostil, a nasse sprostné stánky hladné péče sprostil.

Ne pak jen pro nás samé svou ruku otvírá, jsouť mu nuznosti známe, hlad, anž chudé swírá; i na ně pamatoval, děliv zrnka w klášty, nás hojně obdaroval, nuzníkům na částky.

Onť gruntů nemají jak ptactvo nebeské, a u dwěří žebrají o žiwůstky zemské; ó dejmež milorádi, co nám Bůh požehnal, onť ty zrnka nahradí, které chudý sebral.

Ó jak rozkoše stkwostné jsou časného žití, hleďmež, ať jsou radostné po wezdejším bytí! Dobrých skutků semeno w srdce chudých sejme, budeť nám odměřeno hojně, jen doufejme. Amen.

W čas sucha, mokra, drahoty.

Sleď w pobožnosti na přížowé dny, (str. 353.)

Píseň w hromobití.

Jaťo: Minula noční hodina.

We jménu Otce † i Syna, též i Ducha swatého, wsse jednoho Hospodina, znamenám čelo svoje, ústa, také srdce moje.

Swatý Bože, swatý silný, swatý a nesmrtedlný, rač se smilowat nad námi, nedávej nás k zmaření, zastaw hromu udeření.

Ať nám ni statku našemu nepřidí hromobití, ani polím trupobití, přivaly, rozvodnění, což nám brozí toto hřmění.

Ježíš Nazaretský, Kral Židovský; ten tytul nejslawnější ať opatří tělo, duffi před bouřkou se blížící, hřměním, blýskáním strážící.

Ježíš, Maria, Jozef, Anna, tato přeswatá jména ať nám jsou nyní obrana proti powětrí tomu broznému a strážlivému.

Před tebou Bože se koříme, co jsme kdy prohřěšili, wyzpovídát se žádáme, nyní pak všeho toho želíme z srdce celého.

Litujeme však ne proto, že jsme nebe ztratili, šrz hřích peklo zasloužili, ale že jsme twou božskou dobrotu kdy rozhněwali.

Slibujeme polepsšení, chceme již zachowáwat twou vůli, twé přikázání, jen se rač smilowati, nerač nás náhle kárati.

Budiž nám milostiw Pane, přikaž jak jindy větrům, ať bouřka tato přestane; ukaž, že jsi ty Bůh sám, a ten náš nejmocnější Pán.

Modlitba w čas bouřky.

Wšsemohoucí věčný Bože! Pane kralující nad všelikou silou a mocí! jehožto rozkazu poddání jsou žiwové, i všichni jiní tvorové; kterýž jsi Anjelům přikázal, aby zemi,

moři, ani stromowi neuškodili až poznamenání budou služebníci tvoji na čelích svých; odpusť, prosíme dítkám bojícím se tebe provinění, a slituj se nad námi, kteří se se strachem všemohoucnosti tvé klaníme a křóíme. Propůjč, Pane! na pokornou žádost naši, ať daleko odejde příval, víchor, prudké povětrí, hluk strašlivý, škodlivé krupobití, a jiné všeliké usilování zlosti dábelské ať jest utroceno: Žažen co škodného; a ourody, osení, sstěpnice, winnice, přibytky, tělo i mysl naši rač milostiwě od škázy chrániti, tať aby-
chom po odvrácení tohoto nebezpečenství we chwálách dobroty, všemocnosti a opatrnosti tvé rozmnoženi, ze zachování našeho se radovali.

Pane Ježíši Kryste, škrze kteréhož učiněno jest nebe, země, moře, i všecky věci, kteréž w nich jsou; který jsi na prosbu apóstolů přikázal větrům bouřlivým a moři, a stalo se utišení veliké: prosíme nesmírnou dobrotu a milost twou, abys nebezpečnou bouřku utišiti, oblaky rozptýliti a modrou, jasnou oblahou nebeskou nás obweseliti neprodléwal déle. Učiň to pro většší čest a chwálu nejsvětějšího Iměna twého, w kterém jedině jest spásení naše, jenž jsi živ, a králuješ na věky věkůw.

V. Pomoc boží † budiž při nás vždycky

R. Od toho času až na věky. Amen.

w času wojny.

Bože věčný, svět newděčný, ach jak ty hrozně třešceš! wšak při všem tom já předce vím, že smrti hříšných nechceš.

Výbrž stíháš, ostře sŕwiháš, jen proto, bys obrátil hříšné k sobě, bys w způsobě hříchů je nezachwátil.

Dejž tedy nám to srdce sám, ať twých metel k počiní užíváme, čest ti vzdáme, žijíce w etném obcowání.

A když mnozí již se hrozí, hřessit majíce bázeň; meč mstící nás odwrát od nás, a hrozné wojny kázeň.

O! zastaw boj, udeľ pokoj světu i církwi celé: ať bez wáleš, rúžnic, hádeš, sloužíme ti wesele.

Cena welká jest člověka, twéš Pane jest stwoření; ten obraz twůj chraň, opatruj, by nepřissel w zmaření.

Láska, swornost a bezpečnost nechť na světě panuje; kdo ji rússí, nechť ať zkusí, žeš Pán za své bojuje.

O Bože náš uslyš náš hlas, buď s námi w tuhém boji, aneb raděj nás zachowej vždy w twém swatém pokoji.

Modlitby církewni w času wojny.

Litanie ke všem Swatým stránka 139.

Žalm 45.

Bůh jest naše outočiště a síla: * spomocník silný w zármutecích, kterěž nás postihly.

Pročez nebudeme se báti, bytby se zbouřila celá země * a přeneseny byly hory do prostřed moře.

Zbouřily se a pohnuly se mořské vlny, * až od bouře této se zatřáslly hory.

Alle toť řeky obveseluje město boží; * neboť swatý jest stan Nejvyššího.

Bůh u prostřed něho, nebudeť pohnuto, * wčasné spomáhati jemu bude Bůh.

Zbouřeni jsou národové, a pozdvihla se Frálowstwí: * Pán pak wydal hlas swůj, až se pohnula země.

Hospodin mocnosti s námi: * Chránce náš Bůh Jakubůw.

Pojďte, a wizte skutky Hospodinowy, * jakých diwů způsobil na zemi.

Rozptýlil wálky až do Fončin země: * neboť On setřel luciffře a polámal zbraň, a štítů spálil ohněm.

Upokojte se tedy a wizte, žeť já jsem Bůh, * jenžto wywýssen budu mezi národy, a zweleben budu na wesskeré zemi.

Hospodin mocnosti s námi * Chránce náš Bůh Jakubůw.

† Sláva Otci i Synu, i Duchu swatému, * jakož byla na počátku, nyní i wždycky až na wěky wěků. Amen.

V. Powstaň Pane a spomožij nám! R. A oswo-
bod nás od wojny pro jméno twé swaté.

V. Spasíš ó Bože lid swůj! R. Kterýž w tebe
doufá.

V. Staň se pokoj z moci twé, R. A hojnost w
pewnostech twých.

- V. Budiž nám ó Pane silnou wěží, R. Proti nepřátelům našim.
- V. Potři lucifře a polam zbraň, R. A sřítý spal ohněm.
- V. Sešliž nám pomoci ze swatyně své. R. A ze Sionu ostržej nás.
- V. Pane, wyslyš modlitbu mou, R. A wolání mé k tobě přijď!

Ó Bože, jenžto wojny přetrhuješ a protivníky těch, kteříž doufají w tebe, mocí obrany twé přemáháš; račiž ku pomoci přispěti služebníkům twým, jenžto milosrdenství twé pokorně wzywají; abychom po zkrocené zuřivosti nepřatel našich nepřestávajícím díky wdáním tebe zwelebowali.

Ó Bože, od kteréhož wssecky swaté žádosti, prawé rady a dobré skutky pocházejí; popřejž služebníkům twým pokoje, jehožto swět dáti nemůže, aby srdce naše twým přikázáním poddané, i časové naši pod ochranou twou pokojní byli.

Račiž ó Pane zkrotiti pýchu nepřatelů našich, a sřon twrdosřijnost jejich mocí ramena twého. Skrze Ježíše Krysta Pána našeho. Amen.

W času moru a pádu dobytka.

D milostný Zospodine, bez twé wůle nic nezhyne, ani wlas s hlavy nepadá, a wždy, co ty chceš se stává.

Wzhledni w swém milosrdenství, jať hrozné nebezpečenství nás, twé dítky, obkličuje, a wšse zhubit vyhrožuje.

Medužiwost, bída, psota, rána morní a drahota nás ze wšsech stran strassně swírá, a hrob před námi otwírá.

Jaťo kůrátka k slepici, Otče! k twé mocné pravici, důwěrně se utíkáme, neboť twou welkou lásku známe.

Před očima twýma Pane, upřímně sic wyznáváme: žeť jsme zdáwna zasloužili, bychom potírání byli.

Těžce, těžce jsme zhřěšili, w mnohém wšsickni zawinili, ó kde wětšší nasse neřeť, nežli jest ten přítomný třeť!

Dáwno nás malé trápení nabízelo k obrácení: polepsšení jsme slíbili, hned pať zas slowo zrušili.

Jať wěrně přestals kárati, nás bičem kříže sľehati, nazpět jsme se obrátili k hříchů jeťž jsme opustili.

Nyní pať spínáme ruce, hrob, smrt před sebou widouce; ach teď aspoň w upřímnosti wstupujme na cestu ctností.

Ó prawý Samarytáne, žiwota i smrti Pane! Kryťte, lěkaři zraněných, ujmi se nás opuštěných.

Zachowej nás w dobrém zdrawí, ať každý z nás tebe slawí; požehnej teťž pracem naším, a našť chlebem wezdejším.

Ty žiwíš ptactwo nebeské, nenech pokolení lidšťé hladem, psotou se mořití, neb w neduhu swém pomřítí.

Smiluj, smiluj se nad námi! zůstaň w těch
ouzkostech s námi, ochraň nás od zahynutí, jak
Petra, když měl tonouti.

Dejž, ať to časné soužení nám k svědomí oči-
štění slouží, by, když trýzníš těla, duse hříšná
ozdrawěla.

Ó přijmiž ty prosby naše, Otče! pro Krista
Ježíše, budiž naším dobrým Pánem, nyní i na
věky. Amen.

Pobožnost milostivého Léta.

Ná věští.

Pod obchodem z kostela a mezi zastavením spívají se Litanie
ke všem Svátým od všeho lidu na processí přítomného.

Při prvním zastavení.

Křikají se následující modlitby, za odpustění hříchů a za
všeobecný pokoj.

Žalm 6.

S Hospodine w prchlivosti své netresci na str. 192.

V. Spas Hospodine služebníky své! R. Jenž w
tebe ó Bože doufají.

V. Pane nenacládej s námi dle hříchů našich!
R. Aniž podle nepravostí našich odplacuj nám.

V. Pokoj budiž w pevnosti své! R. A hojnost
na vězech tvých.

V. Hospodin vyslyš modlitbu mou! R. A wolání
mé k tobě přijd.

Ó Bože! jehožto vlastnost jest vždycky se
smilowati, a odpouštěti, přijmiž milostivé

modlitby nasse, a učin, bychom my, i všichni, jenž řetězem hříchů svázáni jsou, skrze přemilostivé milosrdenství tvé od nich rozvázáni byli.

Ó Bože! kterých hříchami rozhněván počínám ale upokojen býváš; vzhledni milostivě na prosby tvého pokorného lidu, a metly hněvu svého, kterých za své hříchy zasluhuji, odvrátiti rač.

Ó Bože! od kteréhož svatě žádosti, pravá rada, a dobré skutky pocházejí: dej služebníkům svým ten pokoj, jehožto svět dáti nemůže: aby nasse srdce tvým přikázáním poddané, a po odvrácení strachu nepřátelského časově nassi pod ochranou tvou pokojni byli. Skrze Pána nasseho Ježíše Krista Syna tvého, kterých s tebou žít jest a tráví v jednotě Ducha svatého, Bůh po všedny věky věků. Amen.

Pať se modliti má přerát Otče náš a Zdrávas Maria s předáním Snesení Apostolského, a pokračuje se s zpěvem Litanie
v druhé Staci.

Při druhém zastavení.

Říkají se následující modlitby za zachování církve svatě a nejvyššího pastýře jejího.

Žalm 31.

Blahoslavený jest ten, jemuž odpustěno přestoupení: a jehož hříchů přikryt jest.

Blahoslavený člověk, jemuž nepočítá Hospodin nepravosti; a v jehož duchu lsti není.

Já zajisté, když jsem mlčel, práhly kosti mé: v upění mém, každého dne.

Nebo dnem i nocí obtížena byla nademnou ruka twá: tať že přirozená whlkořť má obrátila se w sucho letní.

A protož hřích swůj oznámil jsem tobě: a nepravosti své jsem neokryl.

Nebo jsem řekl: wyznávám na sebe Hospodinu přestoupení swá: a ty jsi odpustil nepravost hřichu mého.

Ja toť se tobě bude modliti každý swatý: w času příhodném k nalezení tebe.

Pročež wody mnohé w rozvodnění: k němu nedosáhnou.

Ty jsi šrejsse má, od soužení zachováwaš mne, a plesáním wítězným obdaříš.

Já tobě k srozumění posloužím, a wpučím tě cestě, ponížby choditi měl dámt raddu: oči své na tě obrácené maje.

Nebyvejte jako kůň, a jako mezeť; kteríž rozumu nemají.

Tejichžto ústa uzdou a udidly sewřiti musíš: aby tobě neschodili.

Mnohých bolestí okousseti musí bezbožník: ale toho, jenž naději sfládá w Hospodinu, milosrdenstwi obkličí.

Radujte se w Hospodinu, a plesejte spravedliwi; a prospěwujte wssickni srdce upřímného.

Sláva Bohu Otci, i Synu, i Duchu swatému; jakož byla na počátku, i nyní, i wždycky, až na věky věků. Amen.

V. Spas Hospodine služebníky twé! R. Jenž w tebe o Bože doufají.

V. Neopouštějž věčný pastýři stáda swého! R. Mocí twou po wždycky zastah a ostríhej ho.

V. Modleme se za P. nejvyššího pastýře svého.

R. Zospodin zachovej ho, a obživuj ho, a učiň ho blahoslaveného na zemi, a newydávejš ho w ruce nepřatel jeho.

Popřej dobrotivý Bože prosbám církve tvé náchylné vyslyšení: aby po zmařených bludech všech, a protivenstvích, tobě bezpečně a pokojně sloužiti mohla.

Propůjč ó Pane! abychom w tvého božského Syna spasitelném náboženství se vždy radovali; a uslyš nasse pění, aby vše nevěra, a bezbožnost z země vyhubena byla. Zastav nebezpečná swedení! ochraň newinost! zameziž lehkomyslnost! posilniž slabé, a pozdvihniž klesající! Církvi své popřejš vždy pastýřů věrných, a jejich učení mocí a silou nebeskou ozdob; aby twou přítomnost národové všickni poznali, a tvé nejsvětější jméno po celém světě zvelebeno bylo.

Všemohoucí věčný Bože! smiluj se nad služebníkem svým P. nejvyšším pastýřem naším, a wediž ho dle dobrotivosti své po cestě spasení věčného, aby s pomocí twou, což se tobě líbí pohledával, a ze vší síly své vykonával. Skrze Krista Ježíše Pána nasseho. Amen.

Pať se říká pětkrát Otče náš, pětkrát Zdrávas Maria a Věřim.

Při třetím zastavení.

Vykonávají se modlitby za obdržení smilování, a obzvláštních milosti božských; a za nejvyššího Mocnáře.

Žalm 129.

Z hlubokosti volal jsem k tobě Zospodine jako na stránce 197.

- V. Spas Hospodine služebníky tvé! R. Jenž w tebe ó Bože doufají.
- V. Sešliž nám pomoci se Swatyně swé: R. A se Sionu ostříhej nás.
- V. Zachovej Hospodine (císaře neb krále) nasseho N. R. A wyslyš za něj prosby nasse.
- V. Pane přijmiž modlitbu mou. R. A wolání mé k tobě přijš.

Prosíme tě ó Pane! wyslyš modlitby tobě k nohám padajících a wyznávajících se tobě hříchů odpust; abychom od dobroty tvé prominutí swých nepravostí a pokoj spolu obdržeti mohli.

Newyprawitedlné milosrdenství tvé, Pane! nám laškavě proukaž, abys nás spolu odwšech hříchů sprostil, a od trestů za ně zasloužených oswobodil.

Zapal Pane! ohněm Ducha swatého ledví a srdce nasse, abychom tobě neposřtwrněným tělem sloužili, a čistým srdcem se zalíbili.

Bože! wšech králowství, obzwláštne pař křestanské říše ochrance, dejž služebníku twému (císaři neb králi) nassemu N. mocnost twou, s kterouž zwítězuje, znáti a welebiti, aby jařo řkrze zřízení tvé knížetem učiněn jest, tař řkrze tvé opatrowání wždy mocným byl. řkrze Pána nasseho Jezíše Krysta Syna twého, kterýž s tebou žiw jest, a králuje w jednotě Ducha swatého Bůh po wšecky wěky wěků. Amen.

Pař se říká pětřrát Otče náš, pětřrát Zdráwas Maria a Wěřim.

Při čtvrtém zastavení.

Odpravuje se modlitby za všeobecné potřeby celého Křesťanstva.

Žalm 50.

Smiluj se nademnou Bože (jako na stránce 195).

- V. Spas Hospodine služebníky své! R. Jenž w tebe ó Bože doufají.
 V. Nechť proti nám nepřítel nic neprospívá. R. A syn nepravosti ať nám neusskodí.
 V. Pane vyslyš modlitbu mou! R. A wolání mé k tobě přijš.

Wšemohoucí věčný Bože; Pane Otče nebeský wzhledni okem svého nestihlého milosrdenství na naši bídu, nouzi a soužení.

Smiluj se nad všemi prawověřícími, za které twůj jednorozený Syn, náš Pán a spasitel Ježíš Krystus w ruce hříšníků se milorád vydal, i svou předrahou krev na dřevě swatého kříže wyliti ráčil.

Skrze toho Pána Ježíše odvrát od nás, nejmilostivější Otče; zaslouženou pokutu, wezdejši, a budoucí nebezpečství, škodlivou bouřlivost, války, drahotu, nemoci a truchlivé bídné časy.

Oswiř též, i posilň, we všem dobrém duchovní i světské wrchnosti, a řiditele, by ke všemu nápomocní byli, což k své božské slávě, k našemu spasení, a k všeobecnému pokoji, a štěstí křesťanstva prospěšno jest.

Uděl nám ó Bože! pokoj, náležitou sjednocenost u wíře bezewšeho odtrženství a odpadlictví. Obrát srdce naše k pravému po-

řání a polepšení života nasseho. Zažni w nás oheň lásky twé, dejž nám lačnění a horliti po wšseliké spravedlnosti, bychom tobě jakožto poslušné dítky, w životě, i při smrti příjemní a libezní byli.

Prosíme tě také, ó Bože! jakž ty chceš, abychom tě prosili, za nasse přátele i nepřátele, za zdravé a nemocné, za wšsechny zarmoucené, a nužné křesťany, za živé a za mrtvé.

Tobě Pane, ať jsou na wždycky poručeny nasse práce a utrpení; náš obchod a jednání; nasse živobyті a smrt.

Nech ať jen zde twé milosti zažijeme, a potom se wšsemi wywolenými w radosti a blahoslawenství wěčném tebe ctíme a chválíme.

Popřejž nám to, Pane Otče nebeský, skrze Ježíše Krysta twého přemilého Syna, Pána a spasitele nasseho, kterýž s tebou a s Duchem swatým žiw jest a králuje rovný Bůh na wěky wěků. Amen.

Pať říká se pětkrát Otče náš, pětkrát Zdráwas Maria a Wěřim.

Poznamenání.

Kdeby obchody skrz wzdálení čtyř zastaweni dél trwaly, tak že by Litania ke wšsem Swatým nestačila tehdy se může při prwních obchodech nějaká řajici píseň ze známých powolených Kancionálů na pomoc wziti; poslední wšak processi má se schwálně s známým starožitným Chwálozpěwem „Te Deum“ na spáteční cestě do kostela skončiti a zawřiti.

Pobožnost pro nemocné a umírající.

Píseň w nemoci.

Pane přispěj k mé pomoci, řdyž mluvít nebudu moci, řdyž ušši mé potratí sluch, vypučuj mne twůj swatý Duch.

Pane buď potěšení mé, řdyž mi strhne smrt srdce mé, řdyž se zatmí zrak mých očí, dej, ať duch můj ctně vykročí.

Poručímť dušši svou Pane, ať se w ruce twé dostane, obrať se mně obličej swůj, ať jsem jeden z wolených twůj.

Pro twé hořké umučení, odpusť mi mé prowinění, neb šábel mne winí z něho, vytrhniž mne z hrdla jeho.

Slož ve mně spasitelnou řeč, swým lékařstwím sám mne ulč; dejž, ať jsem swědomím swým jist, že jsem ode všech hříchůw čist.

O věčný Bože, twá milost, dejž mi w přízi trpělivost, nechť umřu pokojně, tiše, w zásluhách Pána Ježíše.

Ač umřu, však umřu w tobě, neb wím, že jsi způsobil mně život věčný, strže smrt svou, vykoupils mne křwí drahou.

Žprostiž inne muš sám pro sebe, uweš dussi mou do nebe, s anjely twými konečně, ať tě ctím a chválím věčně.

W bídě, w nouzi, pošťšení, bylo mé vždy potěšení, řdyž jsem řekl: žiw jest konečně ten, jenž wykoupil mne věčně.

Ten, w němž jsem doufal w každý čas, obleče mne w mou kůži zas, řdyž přijde ten poslední den, z prachu země já wstanu wen.

A uhlídám w tomto těle Boha, swého Spasitele, spatřím jej vlastním okem swým, že tak se stane, to říct smím.

Křstus jest mé potěšení, žiwot, prawda i wzkříšení; řdo w něj věří, s ním činí díw, by pať umřel, vždy bude žiw.

Řdož pať žiw jest, a věří w něj, smrt na věky nepotká jej; to konečně wše prawda jest, není w tom podwod, žádná leš.

K němu slawně se chystejme, swatební roucho oblečme, jenž jest žiwot, prawda čistá, a do nebe cesta jistá.

Do něhož wšecky uwešti rač Králi věčné slawnosti, abychom s říší nebeskou vždy chválili milost božskou.

Křste, pro twé umučení, dej nám hříchů odpustění, ať nás nežje věčný plamen, uchowej nás Křste, Amen.

Blahoslavená Panno, matko milosti! nedej w hříchů umřítí bez lítosti, poslední ať jsou slova má: Ježíš! Jozef a Maria!

Modlitby nemocných a umírajících,

Které přítomní ve jménu jejich se modlíti mají, kdyby oni sami to činiti již nemohli.

D Bože! vím že jsi všemohoucí, neskonalé moudrý a dobrotivý. Ty nejslépe poznáš, co mně jest dobré a užitečné; ty všecky věci moudře sporádáš. Učiň tedy, ó Pane a Bože můj! co a jak se tobě líbí; na tvou opatrnost se spoléhám, v tvou dobrotu a moudrost všecko svou důvěrnost skládám. Chci z otcovské ruky tvé všecko mile rád přijmouti, chci všeliké soužení a bolesti trpělivě snášeti. S tím jediné se chci těšit, že ty, můj nejdobrotivější Pane ruku svou nade mnou držíš, a po dokonání vezdejšího života mne k sobě přijmeš.

Bože můj! Ty mne snad brzo — brzo k sobě povoláš! Pane, staň se, jak ty chceš, jak se tobě líbí, mně jest všecko dobré. O, kdybych jen život svůj byl lépe strávil! ó kdybych tebe byl vždy nadovšecko miloval! Bože! ty znáš srdce mé. Lituji všecky hříchy své z lásky k tobě nejdobrotivější Pane. Odpusť mi dobrotivý, milosrdný Bože! odpusť mi, co jsem kdy zlého učinil; odpusť, co jsem dobrého činiti opustil; odpusť, co jsem toho pohoršil slovem neb příkladem. Zříchů mládosti mé nespomínej Pane! a od hříchů cizých osvoboď mne!

Jako jsi odpustil kajíci Majdaleně u noh tvých klečící a hříchy své oplakávající: odpusť také provinění mé, které srdečně lituji a

oplačávám. Nemcházej w přísný soud s služebníkem svým, nebo budešli ho souditi podle spravedlnosti: kdož před tebou obstojí? Učiň Pane se mnou podle milosrdenství svého, nebo w tebe doufala duše má.

Ty jsi se smiloval nad kajícími lotrem: smiluj se také nade mnou! Pane wspomeneň na mne! rád trpím bolesti, nebo člověk hříšný jsem, jenom ty mne od sebe nezavrhuješ! Wspomeneň na mne můj laskavý Pane Ježíši! neopouštěj mne w mé nynější bídě, a buď mně hříšnému milostiv!

Můj milý Spasiteli světa! Ty jsi vyvedl duše arcimotořů z tmavého žaláře předpekli, a přenesl jsi jich do nebe; ó, vyveď také duši mou z temnosti smrti, a přijmi ji k sobě. Ty jsi skrz mnohé utrpení všel do slávy své, dej mi swatou trpělivost, ať za tebou kříž svůj pokorně nesu na horu nebeskou.

Dal by to Bůh, abych mohl předce něco dobrého před svým skonáním učinit! Prosim wšech za odpustění, které jsem snad někdy urazil! Bůh mně též odpustí.

Ó jak málo pamatujeme w mladosti, aneb když jsme čerství a zdraví na smrt a na konec všech věcí! Přátelé moji! číňte dobře, dokud ještě můžete. Na smrteelné posteli nic více činiti nemůžeme, než trpět a snášet! Bože! ty vídáš, že dítě tvé trpí! Otče, staň se vůle tvá! Chci trpět, co ty chceš, jak ty chceš, jak dlouho ty chceš! Otče! můj Bože! staň se vůle tvá! Tobě chci žít, tobě umřít. Přijmi ó Bože za

obět život můj, jiného nic více činiti nemohu.

O, kdyby mně všickni umíratí viděli, kteří v hrůších živi jsou, všecky bych prosil pro spasení duše jejich, aby obrácení své ani na jedno okamžení neodkládali! Nemáli se tak krátké živobytí z cela tobě darovat ó můj Bože? Nyní ovšem jinak myslím, než za časů zdraví svého.

Tak krátký jest život člověka! jak dlouhá věčnost! O, kdybych byl předce víc pro věčný život učinil! ó, kdybych byl častěji při marných rozkosech na věčnost, při soužení svým na nebe pamatoval!

Ještě děkuji tobě, ó můj Bože! že jsi mne k své svaté vůli povolal a v ní zachoval. Děkuji tobě za všecka dobrodiní, která jsem nehodný skrze celý svůj život od tebe přijal! Ty jsi mně tak mnoho dobrého prokázal na těle i na duši. Děkuji tobě za každý kříž, který jsi k mému spasení na mne seslal; děkuji za každé potěšení v zármutku, které jsi mi udělil. Doufám vždy v milosrdenství tvé; doufám, že i při smrti, i na věčnosti otcem mým budeš. Tam chci tobě děkovaťi, tam tě milovati věčně. Děkuji tobě posledně za tu láskavou pomoc, kterou mi moji milí v nemoci mé udělili, za každé přátelské slovo, které k potěšení mému ke mně promluvili.

Ježíši můj nejmilejší! Ty jsi za mne umřel na kříži, ale žiješ věčně v nebi. Ježíši, spasiteli můj! doufám v tebe, tys wstou-

pil na nebesa, abys nám připravil místo w slávě své: přijmi mne k sobě, ó Ježíši můj! dej, abych ještě dnes byl s tebou w nebi! Ježíši! tobě živ jsem, tobě umírám! Ježíši! tvůj chci býti nyní i na věky.

Maria, matko Ježíše Krysta! nasse lastavá orodownice u Boha; u Ježíše, syna svého; pros za mne, přimlouvej se za mne nyní i w hodinu smrti mé, jako jsem Tebe vždycky prosil.

O wy swatí anjelé boží! přijměte duši mou, přiveďte ji k Bohu; k tomu blahoslavenému přibytku, který mně Ježíš připravil.

Bože! můj otče! Ježíši, můj spasiteli! Bože, Dusse swatý, můj potěšiteli! můj Bože a wšescko! do rukou tvých poručím ducha svého! Ježíši, o Ježíši! přijmi ducha mého! Amen.

Litanie za umírajícího.

Pane smiluj se nad ním (ni)!
 Kryste; uslyš nás! Kryste, vyslyš nás!
 Otče s nebes, Bože, smiluj se nad ním (ni)!
 Synu, Wypupiteli swěta, Bože, smiluj se nad ním (ni)!
 Duchu swatý, Bože, smiluj se nad ním (ni)!
 Swatá Trojice, jeden Bože, smiluj se nad ním (ni)!
 Swatá Maria, oroduj za něj (ni)!
 Swatá boží rodičko, oroduj za něj (ni)!

Všickni swatí anjelové i archanjelové,
 Všickni swatí blahoslavených duchů řádomé,
 Všickni swatí patryarchové a proroci
 Všickni swatí apostolové a ewanjelisté,
 Všickni swatí uředlníci Páně,
 Všickni swatí biskupové a wyznáwači,
 Všickny swaté panny a wdowy,
 Všickni Swatí a Swětice boží,
 Milostiw mu (ji) buď, odpusť mu (ji) Pane!
 Milostiw mu (ji) buď, wyswoboď jej (ji) Pane!
 Skrze twé swaté wtělení a narození,
 Skrze twou smrtelnou ouzkořť,
 Skrze twůj křwawý pot,
 Skrze umučení a smrt twou,
 Skrze wzkrššení a na nebe wstoupení twé,
 Skrze přístí utěšitele Ducha swatého,
 Ode všeho zlého,
 Od wšelikého hříchů,
 Od hněwu twého,
 Od oukladů ďábelřkých,
 Ode wšř zlé wůle,
 Od wěčné smrti,
 My hřřšníci, tě prořime, uřřř nás!
 Abys mu (ji) odpusťiti ráčil,
 Abys ho (ji) w swé milostř zachowati a po-
 řřlniti ráčil,
 Abys ho (ji) we wřře, naděři a lásce upew-
 niti ráčil,
 Abys řřdce jeho (jeřř) ř nebestřým řádostem
 pozdwiřhnouti ráčil,
 Abys duřřř jeho (jeřř) řadřřým potěřřením ř
 nebe občerstwiti ráčil,
 Abys ho (ji) řřrze twé swaté anjely ořřřřhati
 ráčil,

orobuřte řa něj (ni)!

wřřwoboď ho (ji) Pane!

tě prořime, uřřř nás!

Abys w srdci jeho (ješím) prawou lítostí nad
hříchý wzbuditi ráčil,

Abys mu (ji) w bolestech jeho (jejích) ulewiti
ráčil,

Abys ho (ji) proti wssemu pokusšení ostríhati
ráčil,

Abys mu (ji) šťastné wykročení propůjčiti
ráčil,

Abys dušsi jeho (jeji) na milost přijmouti
ráčil,

Veránku boží, jenž snímáš hříchý swěta! odpusť
mu (ji) Pane!

Veránku boží, jenž snímáš hříchý swěta, smiluj
se nad ním (ni)!

Veránku boží, jenž snímáš hříchý swěta, uděl mu
(ji) počoje wěčného!

Pane, smiluj se nad ním (ni)!

Kryšte, smiluj se nad ním (ni)!

Pane, smiluj se nad ním (ni)!

† Požehnejž tobě Bůh Otec, kterýž tebe
stworil. Požehnejž tobě Bůh Syn, twůj Pán
a spasitel, kterýž pro tebe na kříži umřel.
Požehnejž tobě Bůh Duch swatý, kterýž na
křtu tebe posvětil a tebe wěčně spasiti chce.
Moc wssemohoucího Boha chraniž tebe, mou-
drost jeho řidiž tebe, a milost jeho zachowejž
tebe! Trojosobný Bůh dejž tobě život wěčný!

Poslední odporoučení.

Bratře (sestro)! odporoučíme tebe neston-
čenému milosrdenství božskému; chraniž tebe
a uvediž tebe do života wěčného. Odporou-
číme tebe Krystu Ježíši, bratru našemu,
ukážiž tobě, že umučení jeho na tobě ztra-

ceně není. Odporoučíme tebe všem svatým božím, ať se přimlouvají za tebe, abys do království věčného přijat (a) byl (a).

Když duše tvá z tohoto smrtelného těla vyskočí, vejdiž jí naproti stkvějící se zástup anjelů a vyvolených. Ježíš Kristus, onen dobrý pastýř přijmiž tebe za svou ovčičku, a uveď tebe na pastvu nebeskou. Anjel Páně, který Tobiáše sprowadil, sprowadíž tebe. Anjel Páně, který Az w ohnivě peci zachoval, zachovejž tebe. Anjel Páně, kterýž proroka Elizea od nepřátelů chránil, chraniž tebe. Anjel Páně, kterýž Ježíše Krista w smrtelných ouzkostech potěšil, potěšijž tebe. O vy anjelové boží! připravte umírajícímu (cí) tomuto (tého) přímou cestu k Otci, wnestejž jej (ji) do oných příbytků, kteréž mu (jí) Ježíš w domě Otce svého připravil.

Křesťanská duše odeber se z tohoto světa we jmenu Otce †, kterýž tebe stvořil; we jmenu Syna † kterýž tebe vykoupil; we jmenu Ducha svatého †, kterýž tebe za svůj chrám posvětil. Pane Ježíši! w ruce tvé odporoučíme Ducha umírajícího bratra nasseho (umírající sestry nassí). Amen.

Modlitba přistojících, když již umírající skoná.

Všemohoucí věčný Bože! Ty jsi nasseho zemřelého spolubratra (spolusestru) k obrazu svému stvořil a skrze Ježíše Krista jej (ji) za své dítě a dědice svého království milostivě přijal. Prosíme tebe! přijmiž duši jeho

(její), odpusť mu (ji) všecky nepravosti, a dej mu (ji) milost, aby ſ slávě dítek božích přišel (la) a tebe s nimi věčně chválil (a) a zveleboval (a). Amen.

Pisně o nestálosti a marnosti světa,
i o posledních věcech, obracující mysl na
věčnost.

Které se ſ wzbuzení dobrých předsevzetí řdykolwěť, jako též
při umrlých i na pohřebách zpíwati mohou.

1.

Proč svět rytíruje pod bídnou marností? je-
hožto weselost zde nemá stálosti? ta se brzo zwrátí
jeho sláva i moc, jak se může nádoba :: hrnčírowa
roztluc.

Wíce wěř literám, napsaným na ledě, než světa
marného listiwé jeho radě: podwodný jest w da-
řích, swou zlost kryje ctností, a nemá w swém
slibu, :: žádné upřímnosti.

Lépe jest se swěřit muži podwodníku, než w
swětě bídnému w štěstí neskastníku: na podwod-

ných marnostech, v lehkomyšlnosti, v pýšce a v rozkoších :: plných oplzlosti.

Rozvaž! Kam se poděl Salamoun wznessený? aneb kde jest Samson, reč nepřemožený? neb krásný Absolon, velmi ozdobený: neb milý Ionatas, :: wšfečen utěšený.

Kde se octnul Cesar slavný v panování? neb onen bohatec skřivostný v hodování? Kam se děl Cicero wzácný v řečenosti: neb Aristoteles :: pln ostrowtipnosti.

Tolik silných hrdin, tak wznessená panství, tak mnoho biskupůw, tak silná králowství, tolik wzácných knížat, tak udatná síla w okamžení prošla, :: jakoby nebyla.

Tak fratičce světlí swátek světská sláva, jako stín člověka radost jeho bývá, kteráž nám wždy věčnou odměnu ukrádá, a w bídu uvéstí :: lidskou přehlost žádá.

O červům rozkoše! o hrstko popela! ó marnosti! proč jsi tak w tvé pýšce smělá! nijakž ty to newíš, zdali zejtra dočkáš? protož hleď činiti :: dobře, pokudž čas máš.

Tato světská sláva, po které wždy dychtíš, w písmě kwítkem polním sluje, jakož widíš: neb, jak lehkým listem, nímž wítr sem tam smítá! tak život člověka, :: z toho světa wzlítá.

Za své nepočítej, co můžeš stratiti, cožť kdy svět daruje, toť zas myslí wziti: mysl wzhůru pozdvihni, w nebi hleď přebýwat; blaze tomu, kdo může :: tím světem pohrdat.

2.

Ach já nešťastný na světě jsem splozený! Rdyž mne štěstí potkat mělo, musím nyní z toho světa se odebrat, a newím kam? do welmi tmawé krajiny, a bydlet tam.

Neb se jí welice lečám, až omdléwám, ale zda-liž to pomůže si rozjímám. Již mne to minout nemůže, to dobře znám, neb mi ten termín uložil nebeský Pán.

Nemůž se žádný wymluwit smrti hrozné, neb se jí sám Krystus lekal přenáramně. Potil se potem krvawým do omdlení, wěda, že jest Otec toho uložení.

Poněwadž to nemůž býti již jináče, co se w světě narodilo, umřít má wsse. Tať tomu docela wěřím, že umřít mám, Bože budiž mně milostiw! Rdyž dořonám.

Běh tohoto putowání zde na světě, dejž tu hodinku přestřastnou ó můj Bože! Rdyž na mne bude dotírat smrt ukrutná, smiluj se Pane nademnou! ať jest šťastná.

Dussi mou ať anjel wezme do své sláwy, kterěž lidská wtipnost w světě newyprawí. Také radosti anjelské w nebi budou, před trůnem božím plesání swatých křů.

Již se s wámi wssemi žehnám w tomto světě, kteří po mně zůstanete w zdejší psotě. Již se swěte s tebou žehnám, neb již jdu pryč, nemám se k tobě nawrátit na wěky wíc.

Stwoření musí umříti, ach litujte! chtě neb nechť z světa jíti, pozorujte! Soudit bude Soudce lidí přehorliwě, jať zastíhne, tať odsoudí sprawedliwě.

Tať odsoudí w prchlivosti, tať zůstane, buď kdo buď, toho wýpověď nepomine. Ach věčnost lidí rmoutiti kdy přestaneš? jenž zlá na věky i dobrá trvat bude.

Tu nic štěstí neb učenost nespomůže, ani síla ani zlato newymůže. W toho w ten čas doufati mám opustěný? toho za přítele žádat zarmoucený?

Lidé známi i neznámi, též přátelé, Pánu Bohu se modlete za přítele. W tebež Kryste spasiteli naději mám, Bože! jenž jsi pro mne umřel, w tě umírám.

O Maria, ctná rodičko, Matko boží! rač se přimlouvati za mou hříšnou duši; k Synu svému přemilému, by odpustil, a z nás wšechny hříchy shladil, z nich očistil.

Umírám, a odewzdávám w ruce boží statek chudým, tělo zemi, Bohu duši. Newěřte světu zlostinému, jest podvodný, cožkoli věčně slibuje, jest falešný.

Alle věřte Stvořiteli, Bohu svému, co jest příslibil Syn boží dát každému. W tomto světě požehnání, dokudž w něm jsme, a když nás z něho powolá, přijme k sobě.

Amen Bože! rač to dáti, ať se stane, by se duše má dostala w království tvé. Tam, kdež ty věčně přebýwáš s milým Synem; kdož toho dojíti žádáš, řekni: Amen.

3.

Ach můj smutek, má žalosti! nemohu mít vědomosti, kde můj první nocleh bude, když tělo duše pozbude.

W rozkosech z mládosti jsem byl, dusse sobě nic newážil; jsem nemocný, mám umřítí, dusse, newím, kde má jíti?

Co jsem měl statku we dvoře, w truhlách, w šlepe, neb w komoře, to wsse musím opustiti, nikdá se nenawrátiti.

Dítky s matkou naříkají, bratři a přátelé lkají, k podílu se přibližují, o duši mou nepečují.

Podvodný svět mne šlamáwal, dlouhý mi život pokládal, wčera jsem nemoh mysliti, abych snad dnes měl umřítí.

Síla má, nadělení mé den po dni pracně nabyté, kde se jen poděje? w hrobě plátna kousek mám na sobě.

Peníze jsem shromáždowal, tělo své w rozkosi chowal, neswětíl jsem nedělního dne ani též swátečního.

Umužny jsem nerad dáwal, blízního jen oklamáwal; Bohu powinných obětí nemíwal jsem na paměti.

Tať jsem býwal welmi hloupý, jiným štědrý, sobě skoupý; sliby Bohu učiněné ode mne nejsou splněné.

Leží tělo welmi chladné, dusse smutná strachem wadne, Pán Bůh z počtu upomíná, šábel hříchů připomíná.

Smrt swou střelu k srdci měří, duši se nechce ze dveří, widí peklo otewřené, a nebe zhůru zawřené.

Musím předce odsud jíti, nelze se před Bohem skrýti, lépe na světě nebýti, nežli wěčné peklo míti.

Ó dušičko, drahý světe! nic dražšího nad tě
v světě: v tom jsi se sáblu prodala, žeš hříchy
hrozné páchala.

Spomeň, cos na křtu slíbila, žeš newážně pře-
stoupila, odřekla se sábla zlého, pýchy, lašomství
škodného.

Pospěš rychle ku zpovědi, poslyš kněžské odpo-
vědi, čiň pokání, přijmi Svátost, s pláčem hled
složit nepravost.

Roli s domem dítkám oddej, nadělení chudým
rozdej, tak z statku přátel nabývej, duši do nebe
pomáhej.

Shromažď dělníky, dlužníky, odpusť, zaplať
dluh všeliký, netrať duše ani děti, nechcešli v
pekle hořeti.

Kryšte pro své umučení, zažen sábla poku-
šení, dej mi své požehnání, života lehké skonání.

4.

Jako: Černě já se nastrojím.

Kdo chce v dobré naději smrti své čekati,
a po tomto životě do nebe se bráti, musí mít
víru pravou, a skutky pokání činiti myslí zdra-
vou, a bdět bez přestání.

Dokudžby čas neminul, jenž se nenavráti! ten
Bůh z milostí dává, běda! kdož ho strati. Člo-
věku nedbalému jest všecko jedno, až se smrt
blíží k němu, že nezví kdy? jako?

Tělu po vůli dává, činí, co nestuší; trestu se
neobává, nedbá na svou duši. Tělo mu nedá
hříšné k pokání pravému přistoupit, neb jest py-
šné, jak známo každému.

Člověk ten nekající, co bude činiti? po nasycení hříchův smrti se hroziti. Když užří nemocného, bude se ho lekat, pakli spatří mrtvého, bude pryč utíkat.

Strachem jsa naplněný, jak se roznemůže, volá a těžce vzdychá: ach! kdož mi spomůže? Ten spravedlnost boží ten strach mi nahání; Bůh žádného nespasí, kdo mře bez pokání.

Které jsem mohl činit, když mi Bůh zdraví přál, já jsem čas marně v hříchách do nemoci zmrhal. Zejduli já tak z světa, strach jest zatracení; nekajcnost hříšníka bývá zlé znamení.

O Bože všemohoucí! pomoz mně smutnému, abych ještě živ pobyl k pokání svatému. Abych času milosti víc nikdy nemařil, a ty mne z dobroty své pokáním obdařil.

Potěšené hodiny dejž mi dočkatí, v víře, naději, v lásce ze světa se bráti. Abych při smrti nebyl u nebezpečství, ale s tebou Bohem svým měl blahoslavenství.

5.

Jako: Černě já se.

Člověče! newěť světu, neb se vzdychy mění; newěť mu víc než květu, v němž stálosti není. Květ, an nyní krásný jest, zvadne a zahyne, tak všeliká světa čest v krátkém čase mine.

Newěť své spanilosti, newěť příliš krásy; newěť té udatnosti, kterou máš v tom čase. Ta spanilost, ta krása, ten květ udatnosti jest jako dým a rosa, tratí se v rychlosti.

Nespolíhej se na to, že ti štěstí květe, mášli stříbro a zlato, tím spíš tě zaplete. Byť tě i lidé

mnozí nad jiné chválili, i to se změnilo brzy, mnozí to zkusili.

Wššecko má smrt w své moci, co na světě žije, nelze se jí wymoci, wššecko zahlazuje. Nic proti ní neplatí wojenské nástroje, musí se jí poddati wššecky lidské zbroje.

Nic jí nekojí slzy, nic slíčnost, nic statek; podetne tebe brzy, a přijdeš na zmatek. Ach! člověče ty zpytuj a k srdci připouštěj! sám se nad sebou slituj Boha se nespouštěj.

6.

Žaťo: přijdiž světlo.

Wale! ty světská marnosti, dosti již toho bylo, neb jsem užřel do sytosti, co se tělu líbilo; já tebe chci zanechat, dušši více milowati, nežli jsem dosawád činil, ó bych tať byl nezwinil!

K tobě wolám, Jezu Křyste! přijď mi ty sám k pomoci, a stvoř we mně srdce čisté, wyweď mne z hříchůw noci; nebo z twého slova soudím, že bez tebe hrozně bloudím! utíkám se k twému jménu, hledejž owci stracenou.

Wlož mne na svoje rameno, kterés se mně roztáhnul, řdyž jsi celé svoje tělo, chtě na kříži natáhnul; tať se w nynější časnosti nebudu bát wěčnosti. Ach! smiluj se nad mou dušši, milosrdný Ježíši.

7.

Žaťo: Ach můj smutek.

O Křyste, mé potěšení, wzhlédni na moje soužení; kterať mne ponouká k pláči zlé svědomí, jenž mne tlačí.

To mne hryze, vytýkuje, ustawičně pozbuzuje, abych z toho počet činil, cokoliv jsem kdy provinil.

Již tolik pominulo jest let, co mne mámil tento zlý svět; marnost a hřích bez přestání, to bylo moje jednání.

Teď se třese srdce ve mně, že jsem živ byl tak ničemně; v tom tak velkém zarmoucení, kde naleznu ulehčení?

Ach! Křyste, Beránku boží! Kdo ty hříchy ze mne složí? Ty jsi umřel ke mně z lásky, mámlíš nemět s tebou částky?

Zdaliž drahá krve cena má býti na mně ztracena? a já býti mezi všemi tak nešťastný zde na zemi?

Nechci, nechci pochybowat, zoufanlivě se strachovat, ještě můžu milost získat, nebudu si nijak stýskat.

Bůh Otec mne ujistňuje a tu milost obětuje; Syn boží jí zasluhuje, a Duch svatý přivlastňuje.

Pán Ježíš jest můj prostředník, u Boha Otce rukojník, na místě mého zločinství předkládá své poslušenství.

Jakkoli ďábel žaluje a svědomí obviňuje; Ježíš za mne oroduje a sám mne ospravedlňuje.

Tak do hlubin mořských bývá Pámen whozen, tak ukrývá do ran krvavých mé hříchy, tento náš Beránek tichý.

To já věřím neomylně, doufám v něho velmi silně, že mi udělí tu milost, jak začnu pravou řádnost.

Protož nejsladší Ježíši! dej tu milost moji
dussi, aby zde pokutowala a věčně se radovala.

8.

Jažo: Maria Magdalena.

S pokorou se utečme, k Pánu Bohu svému,
a v našich nedostatecích, poručme se jemu. Pak
srdci přijemnými a poníženými rcem: smiluj se nad
námi Pane! nad hříšnými.

Rač nám času popřítí k pravému pokání; tys
náš Pán Bůh jediný, měj přede showivání. My se
s tebou smíříme, život napravíme, zanechajíce hří-
chůw, zlé v dobré změníme.

Nebo tento marný svět nás falešně podved,
do bídy a žalosti nenadále uved. Nyní trápení,
úzkost a nepokoj máme; přijmiž nás na svou mi-
lost, pokorně žádáme.

Učiň to pro zásluhy Krista, syna svého, od-
pusť hříchy, přijmi nás do království svého. Tam,
kdež jest radost věčná, přibytěk bezpečný, buď tobě
chvála i čest, ó Bože náš věčný!

9.

Do hrobu pospíchám, jinam newím níkam;
jažo woda plyne, a wšak nic newím kam? v je-
dnom okamžení snad život můj zhyne, tak jažo
dnešní den, v rychlosti pomine.

Tak bych si winšowal, kdybych měl umřítí, tak
dokud mám život, musím živý býti; newím dne,
hodiny, ani jisté chvíle, nemohu slíbiti, že budu
živ déle.

Kterí mnohá léta světu jsou sloužili, v posle-
dní hodinu welmi se soužili; wšak nic nechceš

dbáti, čas daremně mrháš, myslí ó člověče, že o svou duši hráš.

Pokladů nenezmeš, ničeho ze svého, jen co jsi učinil bližnímu dobrého; to poneseš s sebou, jiné vše zanecháš; čin dobře na světě, dofuď k tomu čas máš.

Co ti platno bude, že tať tělu hovoříš? čerwům krmý strojíš, jať o tom dobře wíš! nenlí pať lépe duši opatřiti? než tělu shnilému zde po vůli býti.

Proč se krásně strojíš a divně šperkuješ? líčidlem, (barwami) balsámem divně namazuješ; chceš se líbit světu, nemyslíš na věčnost; wěz za- jisto čerwe! žes jen na světě host.

Dnes snad mandát přijde od Soudce hrozného, že se musíš stawit před welebnost jeho, ten tě bude soudit ze wšechých twých skutků; nehněwejš wíc Boha, budeš bez zármutku.

Nesťlastný jest, kdo se zde přílíš raduje, a wíce nesťlastný, kdo we zlém panuje; mnohý na králowské stolici králuje, a zejtra do hrobu již položený je.

Protož ó člověče! rozjímej swá léta, poání činiti po smrti jest weta! poslední hodinu měj wždy na paměti, tať duše po smrti do nebe poletí.

10.

Jaťo: Otče náš milý Pane.

Když přijde má hodina, že budu mít umříti: Kryšte, tě Zospodina prosím, rač se mnou býti: Ty sám mne sprowoď a spas, uděl mi milosti své, duši mou w poslední čas poroučím já w ruce twé.

Zříchové se oborí a budou mne kousati: neb jich co písku w moři, a wšak nechci zousati: Smrt Pane Ježíši twou a tvé předrahé rány přivedou na pamět mou, tyť budou mé obrany.

Oud jsem w tělo tvé wtělen, tomu se těším z srdce: nebudu, wím, oddělen od tebe w smrti půtce: Umřulíš, umřu tobě, a vždy budu bezpečný, nebs ty mne koupil sobě, zpykals mi život věčný.

Aj poněwadž si z mrtvých wstal, nezůstanuť já w hrobě: F Bohu Otci se dostal, dostanuť já se F tobě. Kde jsi ty, tuť já přijdu při tobě budu věčně, a protož odsud wyjdu wesele a bezpečně.

II.

Bychom sobě spomínali, co nás má potkati, mnozí lidé slyšíce to, měliby plačati.

Wědouc že máme zemříti, brzo w zemi býti, hrozného soudu čekati, hříšníci w pekle wýti.

O bychom na to pomněli, smutni bychom byli, hříchů bychom nečinili, je w mrzkosti měli.

Pravíť nám swatí proroci, přijde o půl noci! třebať nám světla chystati, neb tma bývá w noci.

Upážíliť F prodáváčům, zmeškaní budeme, budouli brány zavřené, kudy tam wejdem?

Budou hříšníci wolati, řkouc: Pane puť nás tam, jimžto Pán Kryštus odpowí: zajiště wás neznám.

Načupmež toho oleje w tyto krátké časy, wíra, láska, a naděje, w srdcích býti musí.

Když přijde Pán Bůh w soudný den, wstaneme z hrobů wen: tuť wšeka říše nebeská státi bude při něm.

Wšickni to slyšeti budou: „Wstaňte, pojdte k soudu!“ Wšecky skutky zlé i dobré, ponese s sebou.

Musíme počet wydati ze wšeho činění, z každého slova prázdného, marného myšlení.

Rozkáže Pán Bůh w soudný den wšem hříšným z dobrých wen, tužby se již welmi rád sryl před Pánem ne jeden.

Stanou dobří na prawici, a zlí na lewici, tuž je anjelé rozloučí, co koly od owcí.

Budou se hříšní styděti, swůdci i modláři, třesouc se před Pánem Bohem, jeho swatou twáří.

Ušlyšíc hříšníci w ten čas přewelmi hrozný hlas: „Budou wolati na hory, řkouce přikrejte nás.“

Nemilosrdní tu stanou, wymlouwajíc se Pánu, wšickni sáblowé příjdouce, do pekla je wtáhnou.

Do propasti, do temnosti, do wěčné žalosti, kdež nikdy konec nebude welikých bolestí.

Uch nastojte, na zlých život, že jsou se zrodili! lépešby bylo hříšníkům, byt nikdy nebyli.

Sprawedliwí také wstanou s welikou radostí, proti wšem swým násilníkům k jich wěčné žalosti.

Milosrdným Pán Bůh řekne, pojdte požehnání do králowství Otce mého, wám připraweného.

Protož my mili křesťané, slyšíc to zpíwání, pomněme každý na swou smrt i na soud poslední.

Utečme se k Ježíšowi, pokání činíce, hotow jest se smilowati, jenom wíc nehrěšme.

12.

Dobrou noc ti winssuji marný světe, dobrou noc ti winssuji, vzdálím se tě, opuším tě, i twou

čest, stříbro, zlato což víc jest, Ježíš nad to dražší jest.

Dobrou noc ó slunečko, poberu se s vámi hvězdy, měsíčku rozžehnám se: jdu do tmavé krajiny, do hrobu do doliny, dá mně Ježíš lepší dny.

Dobrou noc ó zelená zemská trávo, dobrou noc wy kvítkové, zahrad krásó; již vidím, co člověk jest, že jen květ a tráva jest: Ježíš sám na věky jest.

Dobrou noc ó lesové a zvířátka, dobrou noc wy ptáčekové a hovádká; nedbám na hory, doly, na zpěv škvínáka w poli, duše Ježíše volí.

Dobrou noc ó muzýko, marná libost, smrt mne vzala do tance až na věčnost; již jsem do kola přišel, z něhož žádný newyšel, k Ježíši jest má mysl.

Dobrou noc wšecí krásó mého těla, šaty, perly, prsteny již docela; vás zdejším zanechám, w prach tělo mé ukládám, duši Krystu oddávám.

Bůh tě žehnej wšecí, co nebe kryje, co na světě smaňuje, co se čije; nic zdejší líbeznoti nejsou rovné sladkosti, tvé Kryste chci radosti.

Bůh vás žehnej přátelé, moji známi, bratři, sestry, rodiče, již já s vámi tělesně se rozloučím, a vás Bohu poroučím, po Ježíši již toužím.

Bůh vás žehnej nápotom kamarádi, kteří iste přebýwali se mnou rádi; kamarádstvo s čerwami, začnu již se žabami, Ježíši duši přijmi.

Bůh vás žehnej radosti, již se беру; na soud hrozný před Boha hříšný jdu, pomáhejte anjelé, a modlete se lidé, ať Ježíš duši přijme.

13.

Jako: Ach můj smutek, má žalost,...

Když Pán Křtistus přijde k soudu, w dvěm rozdílu lidé budou, totiž hříšníci také dobří, kdo co páchal, každý užří.

Dobří budou na pravici, ale hříšníci na lewici soudce přespravedliwého, wšem hříšníkům zuřiwého.

Tu budou hříšníci wolati, na své zlosti naříkati: Věda, že jsme se zrodili, ó bychom nikdy nebyli!

Tedy Křtistus tato slova powí hříšným welmi hrozná: „Nechtěli jste srozuměti, když byl čas dobře činiti.“

„Neb nahý, lačen, žízniw byl jsem, od wás o-
děwu neměl jsem, ani jídla, ani pítí, ani do do-
můw přijeti.“

„Pro něžby jste radost měli, a wěčnou odplatu wzali, již pro tyto wšecky zlosti, neukážíť wám milosti.“

„Co jste mému nejmenšímu nečinili neb chu-
dému, toho jste též mně samému nečinili, Pánu
swému.“

„Protož duše zlořečené přijměte peklo newděčné,
w němžto budete plakati, w ohni na wěky hořeti.“

Potom Křtistus milostiwě dí swým wěrným
dobrotiwě: „Wy jste moji wywolení, u wás jsem
míwal pohodlí.“

Tedy stojíc spravedliwí, Pánu Křtistu odpo-
wědí: „Kdy jsme tebe tak lačného widěli neb žíz-
niwého?“

W žaláři, hostě w nemoci, pohodlí činíc z své
moci, přijímajíc tě w obydlí? A čímžto Pán Kř-
stus promluví:

„Co jste koli učinili chudým lidem, mně jste dali, protož království přijměte moji wolení a pojdte:

„W radosti wám připravené, od věčnosti spůsobené.“ K tomu nám rač dopomoci Krystus Pán swou božskou moci.

14.

Wšickní musíme umříti, není žádné wýmluwy; věčně zde nemůžem býti, smrt jest los synů Ewy; Každý, kdož se narodil, má smrt hroznou za podíl, :: musí do hrobu wstoupiti a w prach se obrátiti.

Ten ortel nezměnitelný, newyjímá žádného; Soudce neukrotitelný jej wyřkl na každého; Každý, poslý z Adama, hřích jeho na sobě má. :: Rowný trest jej následuje, smrt ho neussanuje. ::

Proti Bohu se powýssil, bídný čerw a prach země, proti twůrci swému spyssnil, isa rukou jeho plémě. Uraženou welebnost hájila spravedlnost :: řkouc: „Prach jsi, w prach se obrátíš, do země se nawrátíš.“

Čerwi tě z twé kůže swlečou, kosti twé podrobějí, oudy twé sem tam rozswlečou, a na prach podrtejí; nahý jsi na swět přissel, chceš bys nahý z něho ssel, :: wšedko musíš opustiti, na věčnost odejiti. ::

Žle ortel spravedlnosti! Každý do hrobu musí! buď w mladosti neb w starosti, hořkost smrti okusí: ach pomni ó křeslane, že den smrti nastane, :: a hled se k ní připrawiti, skrz dobré žiwobyti.

Tělo do hrobu porazí smrt hrozná k porušení, duši twou z něho wyprazí w truchlém smyslu úpění,

před trůn Soudce přísného, aby z vládařství svého
 :: počet skřowný jemu dala, trest neb odměnu
 vzala. ::

Jestli vězíš w nepravosti, pracuj na obrácení,
 neodpládej až k starosti, života polepšení: aniž se
 ty nepozdáš, na márách se stolíbáš. :: Nemíš kdy
 a w kterou dobu, budeš zpustěn do hrobu. ::

Počet dnů twých jest wyměřen, pán jsi jen
 ošamžení, čas zásluhy krátký svěřen, a i ten jistý
 není; nebť ti dnové spasení budou mít své skon-
 čení, :: pomine čas smilování, zmizne chvíle k
 pokání.

Jestli w hříšné nepravosti smrt tě náhle za-
 chváti; za marné časné radosti tě do pekla wy-
 vráti: ortel spravedlnosti uslyšíš na věčnosti:
 :: „Odejděte zlořečení do pekelných trápení.

Jenom smrt nekajicného hříšníka jest strážlivá!
 šťastnáť pak spravedlivého, jen na krátcce truchli-
 vá; smrt, jeho zpyt, odměna, w lepšší život
 proměna, :: lze nouze lidště stírá, bránu k nebi
 otvírá.

Marnost tedy nad marností jest, si w světě za-
 pládat, bohatství, hříšné žádosti za své štěstí po-
 pládat; nic stálého zde není, ortel smrti vše mění;
 :: jen forunu věčnou má ctnost, stálé slávy bez-
 pečnost.

Časté smrti rozjímání buď nám osten k dobrému,
 k bdění, k hodnému pokání, ať w nás stráví chuť
 k zlému; buď spánek každodenní, té prawdy obno-
 vení: :: „Všichni musíme umřítí, a w prach se
 obrátiti.“

15.

Nic! po tom světě není nic, cokoliv v světě vidíme, všechno jednou mine, zhyne, není stálého nic; všichni mřeme, všichni jdeme z toho světa pryč, a jak jsme ze země, tak zas popel země budeme, jiného nic.

Nic! krásá nespomůže nic; co dnes voní a krásné je, to zejtra offklivě hnije, smrad a jiného nic: nebo krásá, jako rosa rovně přijde v nic, řdyž smrt zetrě barvu a nechá jen larvu sferednou, jiného nic.

Nic! nespomůže síla nic; jak jen přijde malá nemoc, přemůže hned velikou moc, tak síla přijde v nic; mnozí silní v boji pilní, dávno jsou již pryč, tak že jejich síla dávno v zemi zhníla, prach jsou a jiného nic.

Nic! umění neplatí nic; žádný, nechť jak učený je, smrt nepředyssputiruje a nedokáže nic; učného a sprostého newssímá si nic, nebo spolu mají kwartýr v jedné zemi, tam nemluví žádný nic.

Nic! i bohatství není nic, neb co řdo na svět přinese, tolik zase z něho nese, zajisté více nic; všechno nechat a zanechat musí, by měl víc, hle palace celá, jedna sřrowná truhla! — v níž sám je, jiného nic.

Nic! newáží si wzácnost nic, smrt na urozenost nedbá, ani pánům pardon nedá, newssímá si staru nic, ten má defekt, nemá respekt, polityky nic, do jedné postele jednařo všem stěle, do země, jiného nic.

Nic! není stálé v světě nic, nebo s řým se dnes těssíme, s tím již zejtra se loučíme, není stálého nic; dnes je ave, zejtra vale, řdyž od nás jde pryč, dnes je den radosti, zejtra den bolesti, není stálé v světě nic.

Nic! člověk je na světě nic; teď je krásný jako růže, brzy jen jest kof a kůže, nemá podoby nic, dnes wesele, kapriole dělá co nejwíc, zejtra je marodný, jen spíš mezi hroby žádá, a jiného nic.

Nic! po tom světě není nic; wšsechno trwá jenom na čas, bylo nic a w nic wyjde zas, bylo, nebude nic; by nám bylo jak co milo, musí od nás pryč, i my jít musíme, teprwa zkusíme, že w světě wšsechno jest nic.

Nic! není w světě stálé nic; dokuš štěstí tobě přeje: wěrnost slibují přátelé, ale nejsou stáli nic! Bůh jest wěrný, přítel dobrý, w něho doufej wíc, on milost slibuje, nebe obětuje, svět pať tobě nedá nic.

Nic! není zde stálého nic; protož k nebi pohledněme, a w Boha se důwěřujme, on se nemění nic. Jeho chwalme, zwelebujme, na tom světě wíc; ctnostně žiwí budme, světa nemilujme, neb w něm není stálé nic.

16.

Jako: Nic! po tom světě není nic.

Wím! Bože sprawedliwý! wím! že ty wždy-
dy jsi Bůh žiwý, soudce wšsech náš sprawedliwý,
soudce prawdiwý, wím; že umřeme, zas wstaneme
w den poslední, wím; w den poslední wstanou,
tělo swé dostanou, že zas žiwí budou, wím.

Dej, dussím wěrným swětlo dej! jenžs Lazara
smradlawého z hrobu wztráisl dne čtwtého, swětlo
radoosti dej! Dej z milosti na wěčnosti žiwot sláwy,
dej, časný dals mrtwému, wěčný dej wěrnému, ži-
wot sláwy Pane dej.

Kde! Bože, kde se skrýjí kde, když svět přijdeš
sám souditi, wšem odplaty uděliti, kde se skrýjí,

Kde? Sám se stydím, když hřích vidím, co jsem spáchal zde, tváře své se bojím, pro hřích neobstojím, kde se mohu skrýti, kde.

Nic! což jest život nežli nic, Bože na mne rač spomněti, milostivě rač hleděti, neb jsem před tebou nic. Život míti, časně býti, není nežli nic; jak když witr mine, život tak pomine, neboť není nežli nic.

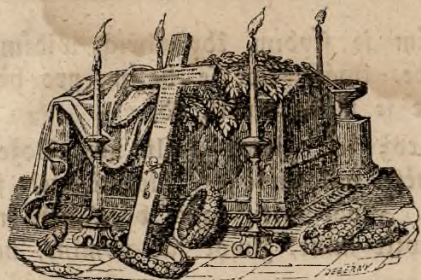
Co Bože, co učiním, co? Welmi jsem se já provinil, mnoho zlého tu učinil, ach, co učiním, co? Kam uteku z toho věku, co učiním, co? K tobě já samému půjdu k Bohu mému, ach, to já učiním, to.

Ne, nespomínej Bože! ne, nespomínej na mé winy, ty ó Bože milosrdný, nechtěj pomněti ne na mé zlosti a nectnosti, nespomínej, ne, učin promínutí, dej w zapomenutí nespomínej winy, ne.

Strach! Bože můj přehrozný strach! Každodenně se proviním, a pokání předc nečiním, až smrt přichází, strach, život hyne, smrt nehyne, trápí mne ten strach; smrt se přibližuje a mne zahrnuje, z náhla konec přijde strach.

To! Bože můj, to prosím, to, nesuď mne dle hříchů mého w den přehrozný soudu tvého; Bože to prosím, to; mé jednání, zachování není hodné to, neboť co dobrého, tváře své hodného, nečinil jsem nikdy to.

Den, ó přehrozný soudný den! Bože věčný, na mne wzhlédni, vysvoboď mne w den poslední, w tento přehrozný den; když pro tebe zem i nebe w ten přestrasný den budou se hýbati, přístí tvého báti, když nastane soudný den.

Pobožnost pohřební, a při odpravách za věrné zemřelé.

Zodinky za mrtvé na jitřní.

V. Modleme se za věřící zemřelé (za věřícího zemřelého A.), za věřící zemřelou A.)

R. Odpočinutí věčné dej jim (jemu, ji) Pane a světlo věčné ať jim (jemu, ji) svítí!

Pozvání: Králi, jemuž všecko žije, poďtež, Planějme se wroucně.

Žalm 94.

Poďte, weselme se před Hospodinem, * chválu zpívejme Bohu, jenž jest skála spasení našeho. Poďme s dikčiněním před obličej jeho, * a radostné žalmy jemu prozpěvujme.

Králi, jemuž všecko žije, poďte Planějme se wroucně.

Nebo Hospodin jest veliký Bůh a Král veliký nade všecky bohy, * neboť w ruce jeho jsou všecky končiny země, * všickni vrchové jsou jeho.

Poďte, Planějme se wroucně.

Jeho jest i moře, které učinil, * a suchou země ruce jeho působily. Pojďte, Klanějme se Hospodinu a padněme před ním na kolena, * (při těchto slovech se klekne na okamženi), plačme před Hospodinem naším, kterýž učinil nás; * neboť on jest Pán Bůh náš, * my ale jsme lid jeho, ježž on živí, a stádo jeho, kteréž on vodí.

Králi, jemuž všecko žije, pojdte Klanějme se wroucně.

Dnes uslyšíte hlas jeho, * nechtějte zatvrdzovati srdcí svých * jako tenkrát, když jsem byl rozhněván na poušti, * kdežto otcové naši mne pokoušeli a zkoušeli, * ač viděli mé skutky.

Pojďte, Klanějme se wroucně.

Čtyřicet let byl jsem při tomto bouřlivém lidu, * protož jsem se odvrátil od pokolení toho, a řekl jsem * Wždycky jejich srdce bloudí. * Oni pak nepoznali cest svých * protož jsem přísahal w hněwu svým * že nepřijdou na místo odpočinutí, * kteréž jsem jim ustanovil.

Králi, jemuž všecko žije, pojdte Klanějme se wroucně.

Odpočinutí věčné dej jim Pane, * a světlo věčné ať jim svítí.

Pojďte, Klanějme se wroucně.

Pozvání: Králi, jemuž všecko žije, pojdte Klanějme se wroucně.

I. Nocturn.

Předzpěv: Zpravuj před obličejem svým cestu mou.

Žalm 5.

Slowa má slyš Hospodine, ° budiž pozorliv na wolání mé.

Pozoruj hlasu modlitby mé, * Králi můj a Bože můj.

K tobě, ó Pane! chci vzdychť w potřebách outočiště své wzíti, * a ty také vždy hotow budeš mne wyslyšeti.

Každý den, hned ráno tobě se představím, * abych tvé milosrdenství wzywal, a tebe si rozjímal.

Že ty nejsi takowý Bůh, který bys nepravost milowal, * a že nenecháš zlostiného bydleti wedle sebe.

Nespravedlivý neobstojí před očima twýma, * wssecky nenáwidíš, kteří činí nepravost.

Zahubíš wssecky, kteří milují lež * muže ukrutného a lstivého w ohavnosti bude mítí Hospodin.

Já ale, poněwadž na množství milosrdenství twého (se spoléhám), * wejdu do domu twého, klaměti se budu w chrámu twém swatém bohabojně.

Hospodine, spravuj žiwobytí mé dle spravedlnosti své, aby zahanbení byli nepřátelé moji, * zpravuj před obličejem swým cestu mou.

Nebo není w slowech jejich prawdy, * a srdce jejich jen marné a bezbožné věci miluje.

Z hrdla jejich jako z otevřeného hrobu vychází pach nakaženého srdce, * jazyků swých jen řeči a klamání potřebují.

Odpuď je, ó Pane! ° učiň, ať se jim jejich omysl neposstěsí.

Odstrč je od sebe pro množství bezbožnosti jejich, * nebo tě Hospodine k hněwu popouzeli.

Nechť ale se radují všichni, kteří doufají v tebe, na věky v tobě plesati budou, a přebývati v nich budeš, * a v tobě honositi se budou všichni, kteří milují jméno tvé.

Nebo spravedlivému požehnáš ty Pane, * jenžto nás svou dobrotivostí jako štítem obličuješ.

Odpočinutí . . .

Předzpěv: Zpravuj před obličejem svým cestou mou.

Předzpěv: Obrát se Hospodine k duši mé, a vysvoboď ji, nebo mrtvé tělo nezpomíná na tebe.

Žalm 6.

Hospodine, netrešci mne v prchlivosti své, * aniž v hněvu svým kárej mne.

Smiluj se nademnou Hospodine, neboť jsem zemdlen, * uzdrav mne Pane, neboť strachem předeššené jsou mé kosti.

A duše má příliš skormoucena jest, * ty pať Hospodine až dořáváš prodléváš s svou pomocí?

Obrát se Hospodine k duši mé, a vysvoboď ji, * pomoz mi pro své milosrdenství.

Kdybych v této bídě zahynul, kterak bych tě mohl chváliti, ° nebo mrtvé tělo nezpomíná na tebe, v hrobě ale kdož tě chváliti bude?

Ustávám v klívení mém, lože své plácem smývám, * postel svou slzami smlažují.

Prchlivost tvá ztrávila oko mé (řez ustavičný pláč), * sestarál jsem se mezi všemi nepřáteli svými.

Odstuptež odemne všichni, jenž činíte nepravost, * nebo vyslyšel Hospodin hlas pláče mého.

Wysslyssel Zospodin wzdychání mé, * Zospodin modlitbu mou přijal.

Ať se zastydí a náramně předěsí wssickni nepřátelé moji, * ať jsou nazpět obrácení a welmi rychle zahanbení.

Odpocinutí . . .

Předzpěw: Obrat se Zospodine k dussi mé a wyswoboď ji, nebo mrtvé tělo nespomíná na tebe.

Předzpěw: Aby někdo nezmocnil se nade mnou, a jako lew mne neroztrhal, řdyž žádného není, řdoby mne wyswobodil.

Žalm 7.

Zospodine, Bože můj, na Tebe jsem svou naději složil, * spasena mne učin a wyswoboď mne od wssch těch, kteří mě stíhají.

Aby někdo nezmocnil se nade mnou, * řdyž žádného není, řdoby mne wyswobodil.

Zospodine Bože můj, učinil-li jsem, (co mně nepřátelé předhazují), * nalezá-li se neprawost w rukou mých.

Odměnil-li jsem se tomu zlým, který pokojně se mnou žil byl, * ať naděje má zhyne, nechť před nepřáteli swými padnu.

Ať stíhá nepřítel dussi mou, nechť ji popadne a posllape na zemi život můj, * a slávu mou nechť w prach uведе.

(Jsemli ale newinný), tedy powstaň Zospodine w hněwu swém sprawedliwém, * a padni se wssí sílou na mé nepřátely.

Powstaň Zospodine, Bože můj, a potvrď přikladem swým své přikázání, * (dle kterého se má sprawedliwému) spěšně ku pomoci přispěti.

Učiníš-li to, tedy množství lidu okolo stánu
tvého se sejde, * aby spravedlnost tvých soudů
chwálilo.

Protož vstup na stolicí soudnou, * neboť tobě
Zospodine přislúší wssecken lid souditi.

Soudiž mne Zospodine podle spravedlnosti mé, *
a podle newinnosti mé, která we mně jest.

Žřísňníky jejích vlastní neschetnost sežere, *
spravedlivého posilniž, Bože spravedlivý, jenž zku-
ssuješ srdce a ledví.

Spravedlivá wěc jest, aby mně Zospodin spo-
mohl, * nebo jemu vlastně přináleží spasení ude-
liti těm, kteří jsou upřímného srdce.

Bůh jest spravedlivý, mocný a showiwající
soudce, * nebo widíme-liž ho na každý den (proti
těm, kteříž ho urážejí,) hněw swůj wpléwati?

Nic méně ale, jestli wy hřisňníci (jeho milosr-
denství zle užíváte) a s wassím obrácením odplá-
dati budete, * tedy uzříte w ruku jeho meč spra-
wedlnosti, lucíště své již natahl a namířil.

Připrawil morové ssipy, * kteréz wssecky ty do-
stíhnou, jenž od zlých žádostí jsou rozpálení.

Ehle, (nepřítel můj) s bezbožnými úmysly proti
mně těhotný chodí, * z mrzutości je proti mně po-
čal a z bezbožnosti wywedl je na swětlo.

Bahnivý důl wykopal (pro mne), * řdyž ale
jej učinil, sám do něho wpadl.

Bolest, kterou jiným učiniti chtěl, obrátila se
na vlastní hlavu jeho, * a na wrch hlavy jeho
neprawost jeho wstoupí.

Já ale slawiti budu Zospodina i spravedlnost
jeho, * a žalmy zpíwati budu jménu Zospodina
nejwyššího.

Odpočinutí . . .

Předzpěv: Aby někdo nezmocnil se nade mnou, a jako lew mne neroztrhal, řdyž žádného není, řdoby mne wyswobodil.

V. Od bran pekelných,

R. Wytrhni Pane dusse jejích. Otče náš...

Čtení 1. Job. 7.

Odpust mi Pane, neboť nic nejsou dnové moji. Což jest člověk, že zvelebujes ho? A neb proč se staráš o něj? Nawštěwujes ho na uswítě, a co chwíle zkussujes jej. Dořawadž neussanujes mne, aniž dopustiš mi, abych si oddech! Zhřessil jsem, což tedy mám naproti tomu tobě, ó strážce lidu činiti? Proč jsi mne postavil odporného samému sobě, a učiněn jsem sám sobě obtížný? Proč nezblazujes hříchů mého, a proč nesnímáš nepravosti mé? Zle, nyní do prachu (w hrob) se položim, a budešli mne ráno hledati, již wíce zde nebudu.

V. Wěřim, že můj Wykupitel žiw jest, a že w nejpоследnějši den ze země powstanu, a w těle swém uzřím Boha, Spasitele swého.

R. Já sám uwidím a ne jiný, a oči mé na něj patřiti budou, a w těle swém uzřím Boha, Spasitele swého.

Čtení 2. Job. 10.

Stýská se dusši mé w životě mém, pustím swobodný běh mému nařikání, a mluwiti chci w ouzkosti dusse mé. Řeknu Bohu: Neodsuzuj mne, oznam mi, proč tak ostře se mnou za-

cházíš? Zdalíž se to tobě tak líbí, řdyž mne dílo rukou svých potlačuješ a zawrhuješ, a takť k prospěchu rady bezbožných dopomáháš? Zdalíž máš oči tak tělesné, a patříš na věci tak jako lidé patřejí? Zdalíž twůj čas jest jako čas člověka, a léta twá jako časové lidští, že tak vyhledáváš nepravosti mé, a na hřích můj se tak poptáváš? Ty dobře víš, jestli jaká bezbožnost jest we mně, ač žádného není, řdoby (mne) z ruky twé mohl vytrhnouti.

V. Krysťe jenž jsi w hrobě již zapáchajícího Lazara wzkrísil, ty Pane uděl jim (jemu, jí) odpustění a místo odpočinutí.

R. Kterýž přijdeš souditi živé i mrtvé a swět řrže oheň. Ty Pane uděl jim (jemu, jí) odpustění a místo odpočinutí.

Čtení 3. Job. 10.

Ruce twé učinily mne, spůsobily mne wšfecky oudy, které wůkol mám, a nyní tak náhle chceš mne zapowrhnouti? Rozpomeň se prosim, že jako hrncír z bláta učinil jsi mne, a (brzy) zase mne w prach obrátíš. Zdalíž ne jako z mléka neslil jsi mne, a jako sýr jsi mne nezhuřtil? Kůží a masem přioděl jsi mne, řostmi a řilami spojil jsi mne, života a milosřdenství udělil jsi mi, a dohlídání twé ořtríhalo (až potud) ducha mého.

R. Pane, řdyž přijdeš souditi zem, kamž se řryji před twáří hněwu twého, nebo jsem welmi hřeřil w řiwotě řwém.

- V. Strachuji se velmi nad proviněním svým, a stydím se před tebou, když přijdeš souditi, nechtěj mne zatratiti, nebo jsem velmi hřešil w životě svém.
- R. Odpočinutí věčné dej jim Pane! a světlo věčné ať jim swítí. Nechtěj mne zatratiti, nebo jsem velmi hřešil w životě svém.

2. Nocturn.

Předzpěv: Na místo, kdež jest hojná pastwa, tam mne Hospodin postavil.

Žalm 22.

Hospodin jest můj pastýř, * protož nebudu míti žádného nedostatku.

Na místo, kde jest hojná pastwa, tam mne postavil, * při tiché občerstvující vodě vychovává mne, aby mne wždycky proti žízni a horku chrániti mohl.

Dussi mou, když zbloudila, obrátil k sobě, * provedl mne zase po cestách spravedlnosti pro jméno svého milosrdenství.

Pročež nyní, bytbych chodil i u prostřed stínu smrti, * nebudu se báti zlých věcí proto že ty, ó Bože! semnou jsi.

Prut twůj, (kterýmž mne lašťavě tresceš) a hůl, (kterouž sfodící mně odháníš,) * toť mne potěšilo, že se nemám ničehož co báti.

Připravil jsi před obličejem svým stůl (pořmu nebeského), * abych se ním posilňoval proti těm, kteří mne sužují.

W čas hořkosti pomazal jsi olejem sladkých utěšení hlavu mou, * a kalichem radostných rozkoší opojil jsi mne.

Tolik znamení tvé dobroty dávají mně naději, * že milosrdenství tvé následovati mne bude po všech dnech života mého.

Onať posledně do tvého svatého přibytku mne přivede, * abych tam u Tebe věčně žít mohl.

Odpočinutí . . .

Předzpěv: Na místo, kdež jest hojná pastva, tam mne postavil Hospodin.

Předzpěv: Prowinění mladosti mé a newědomostí mých nezpomínej.

Žalm 24.

K tobě Hospodine ° pozdvihuji srdce své.

Na tebe Bože můj skládám svou důvěrnost, * nenechej mne zahanbenu býti.

Abť mojí nepřátelé neplesali nade mnou a neměli ze mne posměch, ° žádný také zahanben nebude, který tebe (abys spomohl) očekává.

Neřdyž uvidí bezbožní, že nadarmo nepravé věci proti spravedlivým činí, * ti zahanbeni budou.

Pane, dej mi všdycky cenu tvých přikázání dobře poznati, * vyuč mne na stezkách spravedlnosti věrně pokračovati.

Vyuč mne v svém zákoně, * a veď kroky mé po pravé cestě, kterou vykazuje.

V ustavičném nebezpečí od zákona tvého odstoupiti, jen tvá milost ó Bože! může mně pomoci, abych od něho neodstoupil, * já také bez přestání tu milost očekávám.

Rozpomeň se Pane na twá dáwná slitowání, * na ona slitowání, která od dáwných časů prokazuješ.

Prowinění mladosti mé a newědomostí mých si nezpomínej, * ale podle milosrdenství swého (laska-
wě na mne pomni,) nejdobrotiwější Hospodine.

Hospodin zná spravedlnost s dobrotou sjednotiti, * řdyž hříšníky učí (způsob jemu zádošt učiniti) a na pravou cestu, kterou opustili se nawrátiti.

Zprawowati bude tiché, aby spravedliwě a počestně obcowali, * učenliwým ukáže cestu swou.

Oučinky swého milosrdenství a wěrnosti dá Hospodin bez přestání zkusiti těm, * kteří jeho příkázání zachowáwati se wynasnažují.

Pro sláwu jména twého Hospodine budiž milostiw hříchům mým, * nebo mnoho jich jest.

Blahoslawený člověk, jenž se Boha bojí, * a we wšech powinnostech stawu swého dobře wycwičen jest.

Takowý užívá ustawičného a podstatného blahoslawenství, * zanechá swé dítky jako dědice onoho zboží, jímž byl sám obdařen.

Hospodin jest síla a podpora těm, jenž se ho bojí, * a on učiní, aby zákon jeho wšude oznámen byl.

Oči mé k Hospodinu wždycky chci pozdwižené míti, * neboť ujistěn jsem, že on wytrhne nohy mé z osidel nepřátel mých.

Popatřiž na mne, ó Bože! a smiluj se nademnou, * nebo já jsem opustěn a chudák.

Soužení srdce mého rozmnožilo se, * z nouzí mých wytrhni mne.

Pohleď, jak snižený a mizerný jest život můj, °
a (proto aspoň) odpusť mně mé hříchy.

Popatř na nepřátele mé, neb se rozmnožili, °
a nenávisťi nepravou nenáviděli mne.

Ostříhej a vytrhni mne z rukou jejich, nenechej
mne zahanbíti, * nebo jsem svou důvěrnost na tebe
ložil.

Spravedliví a upřímného srdce, když widěli,
že w tebe doufám, * přidrželi se mne, a mé pře
se ujali.

Wyswoboď Bože lid izraelský ° ze wsselických
ouzkoostí jeho.

Odpočinutí . . .

Předzpěw: Prowinění mladosti mé a nemědo-
mostí mých si nezpomínej.

Předzpěw: Doufám, že mne nechá Hospodin
w krajíně živých sladkostí ustawičného pokoje oku-
siti.

Žalm 26.

Hospodin oswicuje a ochraňuje mne, kohož se
budu báti? * Hospodin jest obrana života mého,
před kýmž se budu strachowati?

Bezbožní dotírají na mne, aby mne tak říkaje
roztrhali a sežrali, ° ale oni sami, jenžto mne pro-
následowali, zemdleli a padli.

Byťby se proti mně postavili wojensští stáno-
vé, nebude se báti srdce mé; * byť powstala proti
mně wálka, i w též já doufati budu w Pána.

Jedné věci jsem žádal od Hospodina, té já
pohledáwati nepřestanu, * totiž, abych přebýwal w
domě Páně po wssedky dny života mého.

Abych stán Páně zase widěl, * rozkoš Hospodi-
nowu w něm okusiti mohl.

Rowně tam w tom swém stánu ukryje mne, *
a w den soužení wnitř w swém přibytku skryje a
ochrání mne.

Jako mne již jindy (od mých nepřátelů chrá-
nil), * a tak říkáje jako na nějakou stálu powypšil.

Tak i nyní wywýšší hlavu mou, * a zachová
ji wywýssenou nad nepřátely mými (kteří mne ob-
řličují).

W stánu jeho obcházeť budu, abych jemu jako
jindy oběť chvály posvětil, * Hospodinu zpíwati,
a jemu chválu w žalmích vzdáwati budu.

Wyslyš Hospodine hlas můj, kterýmž jsem wo-
lal k tobě, * smiluj se nade mnou a wyslyš mne.

Srdce mé mluví k tobě, a oči mé vyhledáwají
twář twou, * twář twou Hospodine vyhledáwati
budou.

Neodwracuj očí swých ode mne, nestřýwej se
přede mnou, * neuchýluj se w hněwu swém od slu-
žebníka swého.

Spomocníkem mým buď, neopouštěj mne, * aniž
pohrdej mnou Bože, Spasiteli můj!

Neboť otec můj a matka má opustili mne, *
Hospodin ale přijal mne.

Wpuť mne tedy ó Pane! jak mám po cestě
twých přikázání kráčet, * wodiž mne po přímé ce-
stě, abych w osídla nepřátel neupadl.

Newpdáwej mne vůli sužujících mne, neboť po-
wstali proti mně swědkové nepraví, * ale nepra-
woť zelhala sama sobě, (neboť swými lžemi) ne
mojí ale své cti ufflodili.

Uprostřed mých nejsilnějšších pronásledowání pe-
wně doufám, * že mne w krajíně (w oné šťastné

zemi) živých nechá Hospodin sladkost ustavičného pokoje okusiti.

Očekávej Hospodina duše má, zmužile čti, *
a posílněno bude srdce tvé, očekávej jen Hospodina.

Odpočinutí . . .

Předzpěv: Doufám, že mne Hospodin nechá
v krajině živých sladkost ustavičného pokoje okusiti.

V. Posadiž je Hospodin s knížaty,

R. S knížaty lidu svého.

Otče náš a t. d.

Čtení 4. Job. 13.

Pověz mi Hospodine, jak mnoho jest mých
nepravostí a hříchů? Uch mne neshlednosti
mé a provinění má poznati. Proč twář svou
skrýváš, a máš mne za nepřitele svého?
Chceš-li pak proti listu, jenž leciaký witr od-
soukne, moc svou pronázowati, stéblo suché
s silou pronásledowati? Nebo píseš proti
mně ostré soudy, a chceš mne pro hříchy mla-
dosti mé zkaziti. Dal jsi do pout nohu mou,
a ssetřil jsi wšecky kroky mé, a sšlápěje noh
mých považowal jsi, jehož již tak brzy shni-
lina sežere, a jako roucho, kteréz od molů
sněženo býwá, stráwen budu.

R. Pamatuj na mne, ó Bože! nebo život můj jako
witr pomine, * neužří mne již více zrať
člowěka.

V. Z hlubokosti bíd wolal jsem: ó Hospodine! wy-
slyš ó Pane! hlas můj; neb život můj jako
witr pomine, a sotwa užří mne zrať člowěka.

Čtení 5. Job. 14.

Člowěk z ženy narozen, krátký čas žijí, naplněn býwá mnohými bídami. On vychází jako kwitko a odpráhne, utíká jako stín a nikdy w témž stawu nezůstává. A ty ó Pane! domníwáš-li pak se, že tebe hodné jest na takowého oči své otwíratí a přiwesti jej k soudu? Kdož může očistiti toho, jenž z nečistého semene řdys počat jest? Zdalíž ne ty, který sám (čist) jsi? Krátci jsou bez toho dnowé člowěka, počet měsíců jeho u tebe a w moci twé jest, a témuž životu jeho ustanovil jsi cíle, kteří nebudou moci překročeni býti. Odstup tedy maličko od něho, aby si oddechl, dokudžby žádoucí den odpočinutí nepřissel, po kterémž touží jako nějaký nájemník.

R. Běda mně Pane, nebo jsem welmi hřešil w životě swém; co učiním já bídny? Kam uteču, leda k tobě, Bože můj! Smiluj se nade mnou, řdýž přijdeš w nejpřednější den.

V. Dusse má welmi zarmoucena jest, ale ty ó Pane! přispěj jí ku pomoci, smiluj se . . .

Čtení 6. Job. 14.

Kdož mi to dá, abys w hrobě obránil mne, a skryl mne, dokudž nepomine prchlost twá, a uložil mi čas, w němž bys se rozpomenul na mne? Nemyslíš ty, že člowěk žijí jest i řdýž také umírá? Po wšecky dni, w nichžto nyní bojuji, očekávám, dokawadž nepřijde změnění mé. Zawoláš mne, a já se ohlássowati budu tobě; tenkráté dílu rukou swých svou pravici podaš. Ty sice nyní wše-

čky mé kroky čítáš, ale odpusť jen teď hříchům mým.

R. Nezpomínej si hříchů mých, ó Pane! Když přijdeš souditi svět šrže oheň.

V. Spravuj pane Bože můj! cestu živobytí mého, aby se obličej tvému líbila, když přijdeš souditi svět šrže oheň, nezpomínej si hříchů mých.

R. Odpočinutí... Když přijdeš souditi...

3. Nocturn.

Předzpěv: Ó necht se tobě oblíbí Hospodine, (abys mne hříchů mých zprostil,) Hospodine bu pomoci mé wzejři.

Žalm 39.

Žádostiwě jsem čekal na pomoc boží! * anť posledně přede naklonil ucha swého ke mně.

A wyslyšel prosby mé, a wywedl mne z jezero bídy a bláta bahniwého, * postavil na stále nohy mé a zřídil kroky mé.

Tento nowý účinek milosrdenství božího ke mně * dal příležitost k nové chwalopísni Boha nasseho.

Užři mnozí (mé wyswobození a mé wzkrísšení) * a k bohabojnosti přivedeni budou, a doufati budou w Hospodina.

Blahoslawený člověk, který celou svou nadějí na jméno Hospodina zakládá, * a který opowrhne marnými a porušitelnými věcmi, ježto hříšníci wždycky klamají.

Jať mnohé diwne skutky * učinils ty Hospodine, Bože můj!

Když si rozjímám, co tvá láska k dobrému tvých služebníků vymyslela, * vytknout musím: Ach, kdožby mohl podoben býti tobě!

Kdybych měl dobrodiní tvá ohlasovati a vypovídati, * pro jejich počet síla má by nestačila.

Obětí a darů nechtěl jsi, ale spůsobils mně tělo, * a dals mi k svému přikázání poslušné uši.

Oběť zápalnou a obětí za hříchy nežádal jsi, nelíbily se tobě, * protož řekl jsem: Uj, jdu (ke vsému) hotov, cokoliž žádati budeš.

O mně (obzvláštně) psáno stojí v knize svaté,) anáž slova boží obsahuje, * že tobě obět (tvoým přikázáním) poddaného srdce obětovati mám.

Já jsem to, Bože můj! s radostí činil, * twůj zákon do prostřed srdce mého jsem wtlačil.

Také jsem velikému množství lidu ohlasoval, s jakou dobrotou odplatíš těm, kteří ho zachovávali, * já jsem ho ohlásil, a i budoucně ohlasovati chci: Ty víš ó Pane! že upřímně přislibuji.

Již před tím, jak spravedlivý jsi, nadržel jsem to v skrytosti, * zjevno jsem učinil, kterak ty věren jsi k vysvobození těch, kteří v tebe doufají.

Twou upřímnost a tvé milosrdenství * u velikém shromáždění twého lidu známé jsem učinil.

Ty pať Hospodine newzдалuj slitování svých ode mne, * milosrdenství tvé a prawda tvá wždycky mne opatrovaly.

Přihle, kterak mne obklíčily zlé věci, jichžto počtu není, * postihly mne neprawosti mé, a nemohl jsem více jejich množství a ošklivost widěti.

Rozmnoženy jsou nad wlasý hlavy mé, * tak že jsem nad nimi omdlíval.

Ó, nechť se tobě oblíbí Zospodine, abys mne jich sprostil, * Zospodine ku pomoci mé wzežři.

Ať se zahanbí a zastydí spolu, kteří hledají duffe mé, aby podvrátili ji, * a zahnání jsou a zastydí se, kteří hledají mně činiti zlého.

Ať nesou i hned zahanbení své, * kteří se mi posmívají.

Potom oni, kteří tebe milují a spasení od tebe očekávají, * bez přestání plní radosti wyřikowati budou: Sláva a čest budiž Zospodinu, (jenž bojuje za nás).

Poněwadž jsem žebrák a chudý, protož doufám, že Pán pečuje o mne, * spomocník můj a obrance můj ty jsi, Bože můj! (s mým wyswobozením) neprodlívej!

Odpocínutí . . .

Předzpěw: Ó nechť se tobě líbí Zospodine . . .

Předzpěw: Uzdraw duffi mou, jižto hříchy mé poranily.

Žalm 40.

Blahoslavený člověk, který se slitowává nad nuzným a chudým, * padne-li někdy do soužení, Zospodin ho wyswobodí.

Zospodin zachowej - takovéhoho člověka, obživí ho a blahoslaveného učiní jej na zemi, * a newydáwej ho w libost nepřátel jeho.

Zospodin udělí mu pomoci, když bude na bolestné posteli ležeti, * ty jemu Bože w nemoci jeho postel pohodlnou připravíš.

(Od této twé dobroty wzbuzen) řekl jsem ť tobě Zospodine, * smiluj se nade mnou w mé bídě,

(přede všim ale) uzdraw dušši mou, jižto hříchy mé poranily.

Neprátele moji přáli mně mnohé zlé věci řkouce: * Když pať jednou již umře a kdy zahyne památka jeho?

A jestli mne kdo z nich nawštíwil, jen marné věci mluwili, * zewnitř proukázal přátelství, w srdci ale jen na neprawost myslil.

W té chwili wycházal wen, * a mluwil proti mně s jinými.

Proti mně šeptali všichni nepřátele moji, * proti mně myslili zlé věci.

Nespravedlivou věc u sebe ustanowili * starajíce se abych já, ježž již za mrtvého měli, zase snad nepowstal.

Odtuď pochází ono slowo neprawé, kterěz mluwili proti mně, řkouce posměšně: * Zdalž ten, který spí (spánkem) smrti nepřidá, aby zase wstal z mrtvých?

Ano, i ten člověk, s nímž jsem w přátelství pokojně žiw byl, na kterého jsem se uspoléhl, jenžto jidáwal chleby mé, * tento nejwětší potlačení na mne uwalil.

Me jen ty Hospodine, smiluj se nade mnou, * a probuď mne zase a odplatím jim.

W tom jsem poznal, že jsi sobě oblíbil we mně, * poněwadž nepřipustíš, aby se nepřítel můj radowal nade mnou.

Pro mou newinnost přijal jsi mne pod ochranu swou, * a potwrdil jsi mne před obličejem twým na věky.

Požehnany Hospodin Bůh izraelský, * od věků až na věky, staň se, staň se.

Odpočínutí a t. d.

Předzpěv: Uzdraw duši mou, jižto hříchy mé poranily.

Předzpěv: Anež hořčejší žízne nad žádostí, které mne k tobě ženou, ó Bože můj! sílo má a živote můj! Ach, když pak přijdu k tobě, a když se ukážu před tváří boží?

Žalm 41.

Jako jelen velmi žíznivý hledá studnici vod, aby žízeň svou uhasil, * tak duše má pro mnohé bludy zemělné touží po tobě, Bože můj, kterýžto jsi studnice všeho potěšení.

Anež hořčejší žízne nad žádostí, jenžto mne k tobě ženou, ó Bože můj, sílo má a živote můj; * Ach, když pak přijdu (k tobě), a když se ukážu před tváří boží!

Býly mi slze mé pokrmem dnem i nocí * když se mi každodenně říká: kdež jest ten Bůh tvůj, na kterého se spoléháš?

Toto hořké předhazování osladil jsem si s radostným připomínám pravím sám k sobě v srdci svém: * Já přijdu jednou do toho podivného stánku, až do slavného domu božího.

Tam jako při hodování zvuk mého hlasu plešajícího pozdvihnou, * a jménu Hospodina chvály prozpěvovati budou.

Proč jsi smutná duše má, a proč mne formoutíš? * doufej raději v Boha a očekávej pokojně pomoci jeho.

Nebo sřze mnohá dobrodini o jeho dobrotě přesvědčen, ujistěn jsem, * že jej jakožto vykupitele a Boha mého když chváliti budu.

Dusse má we mně skormoucena jest, * protož vzdálen od domu božího chci na této pustině u řeky Jordánské a na této malé hoře Sermon, jako na místě vyhnání svého na tebe Bože pamatovati (a s tím upamatovááním se těšiti).

Jako vody z jedné propasti padají do druhé, řdyž přívalové twoji dole se strhují, * tak také jedno soužení následuje druhé nejináč, než jakoby byly vssecky bouřky s výsosti tvé a wlnobiti mořská na mne padla.

We dne, (w čas štěstí) sesílá mně Zospodin své milosrdenství, * a nyní (chce), abych jej také w noci (w čas soužení) chválil a jemu dobrořečil.

Modliti se budu k Bohu, jenžto jest půwod života mého, * řeknu mu: Ty, ó nejdobrotivější obránce můj!

Proč se zdáš, jakoby jsi se zapomenul nade mnou? * protož zarmoucený choditi musím, řdyž nepřítel mne bez přestání potlačuje.

Oni nejsou s tím spokojeni, že mne widí celého zemdleného a zarmouceného, * ale činí mně hanlivé wytýkání.

Posmívají se mi z toho, že nepřicházíš, * a tážou se mne každodenně, kde prý jsi ty?

Ty wiš dusse má, kde ten nejdobrotivější Bůh jest, * proč jsi smutná, proč mne skormoutíš?

Doufej w něho, studnice jeho dobrodiní ještě newypchla, * protož ujistěn jsem, že jej jakožto Wykupitele a Boha mého řdyš předce chváliti budu.

Odpočinutí . . .

Předzpěw: Není hořčejší . . .

V. Nemydávej potworám dusse těch, kteří tě wyznávají.

R. A na dusse chudých twých nezapomínej do konce.

Otče náš a t. d.

Čtení 7. Job. 17.

Síla má co dál se zmenšuje, dnowé moji se ukracují, a nic jiného mi nepozůstává, než hrob. Nezhrěšil jsem, a přede oko mé nic jiného newidí, než co mne sužuje. Wyswobod mne Hospodine, a postav mne podle sebe, a potom čízkoli ruka nechť bojuje proti mně. Dnowé moji pominuli, myšlení má, ač rozptýlená jsou, předece trápí srdce mé. Noc obrátila se w den, a zase po tmách očekávám světlo. Strpím-li, hrob můj bude, we tmách uštlal jsem lože své. Shnilině řekl jsem: Otec můj jsi, a čerwům pravil jsem: Matka má a sestra má jste wy. Kde tedy jest očekávání mé, a na trpělivost mou kdož patří?

R. Když považuji, že každý den do hříchů padám a pokání nečiním, strach celého mne obchází: neboť z pekla žádného wyswobození, smiluj se nade mnou Bože a spas mne.

V. Bože, pro jméno tvé spasena mne učin, a w moci tvé wyswobod mne: neboť z pekla . . .

Čtení 8. Job. 19.

A mé kůži, poněwadž ztráweno jest maso, přilnuly se kosti mé a zanechání jsou toliko rtové okolo zubů mých. Smilujte se nade mnou, smilujte se nade mnou aspoň wy přá-

telé moji; nebo ruka Páně dotkla se mne. Proč mne pronásledujete, jako Bůh mne pronásleduje? Proč na mne kouffete, jakoby iste se mým masem sytiti chtěli? O kýchby moje řeči mohly popsány býti, kýchby do nějaké knihy wepsány byly, neb železnou rafií na plechu olowěném wyřezány, aneb dlátkem wpruty byly na křemenu! Neboť wím, že Wykupitel můj žiw jest, a že w nejposlednější den ze země wstanu, a zase oblečen budu w kůži swou, a w těle swém budu widěti Boha swého. Ano, já sám a ne jiný uzřím ho, oči mé spatří jej; tato naděje již teď upokojuje dořonale řdce mé.

R. Zospodine, nechťej mne podle skutku mého souditi: neboť jsem nic před obličejem twým hodného neučinil; protož prosím welebnost twou, abys ty ó Bože! smazal nepravosti mé.

V. Obmej mne wíce a wíce od nepravosti mé Pane! od hříchů mého očisť mne, prosím welebnost twou . . .

Čtení 9. Job. 20.

Proč z žiwota matky wywedl jsi mně? O kýchbych byl zahynul, dřiw než nějaké oko mne widělo. Bylbych jakobych nebyl z žiwota matky přenessen jsa do hrobu. Zdalíž krátkost dnů mých nestoná se brzy? Propust tedy mne, abych oplakal maličko bolesti mé, prwé než půjdu, odkudž se nenawrátím, do země tmawé a přikryté mrákotou smrti, do země bídy a temnosti, kdežto stín smrti a žádný řád, ale wěčná hrůza přebývá.

- R. Wyswoboď mne Hospodine od smrti věčné w onen hrozný den, když nebesa a zem pohybowati se budou; když přijdeš souditi svět šrže oheň.
- V. Bojím se a třesu se strachem, když si zpomenu na onen den, w kterém hněw a skoumání našich skutků přijde, když se nebesa a zem pohybowati budou.
- R. Ach, onen den, den hněwu, nouze a bídy, jať to bude hrozný den a příliš trpký, když přijdeš souditi svět šrže oheň.
- V. Odpočinutí věčné . . Wyswoboď mne Hospodine . . .

K chválám.

Předzpěw: Plesati budou Pánu kosti ponížené.

Žalm 50.

Smiluj se nade mnou Bože . . na stránce 195.

Předzpěw: Plesati budou w Pánu kosti ponížené.

Předzpěw: Wyslyš modlitbu mou, a přiwinou se k tobě wšickni lidé wěrní.

Žalm 64.

Ó Bože! na Sionu sluffně tě chváliti chceme, * a w Jeruzalémě sliby tobě vyplniti.

Wyslyš modlitbu mou * a přiwinou se k tobě lidé wěrní.

Slowa hříšníků zmocnila se sice nad námi, * ale ty nám nasse bezbožnosti odpustíš.

Blahoslaven jest ten, kohož jsi wywolil a přijal, * aby přebýval w síních twých.

Naplnění budeme dobrými věcmi domu twého, * swatý jest chrám twůj.

Ó Bože, Spasiteli náš! jenžto jsi hrozný w své spravedlnosti, * wyslyš nás ty, kterýžto jsi naděje wšech wšsudy, i až na končinách země, a na nejwzdálenějších ostrovech moře.

Tvá moc založila hory, * příprawa tvá jest wšemohoucnost.

Ty bouříš hlubokost moře, * a zmuť wlnobití jeho zastawuješ tak, jak zbouření (rozzlobených) národů.

Wšecko, co na končinách země přebývá, * strachem se dusí před znamením twých zázraků.

Ty ale ó Bože! wšecky své služebníky, jak mnoho se jich od východu až k západu nalezá, * radostí naplníš,

Ty nawstawiš zem deštěm. a owlažíš ji bohatě, * řeky své plné budou wody.

Ty připravíš obilí za pokrm každému, * nebo ty připravuješ zem, anaž obilí vydává.

Naplň tedy potoky wodami, rozmnož plody její, * zrostliny frůpějemi dešťowými občerstwené weseliti se budou.

Požehnáš zem svým zbožím strže celý čas roku, * a pole tvá naplněna budou hojností.

Roztučnější se místa pustá a krásná, * pahrbkové zelenou weselostí a potůčkami přepásání budou.

W oudolích která obilím přikrytá budou, berani se svým stádem procházeti se budou, * celá krajina

radostným překem a chválozpěvy rozlíhati se budou.

Odpočinutí . . .

Předzpěv: Vyslyš modlitbu mou, a přivinu se k tobě všichni věrní lidé.

Předzpěv: Přijala mne pravice tvá Hospodine.

Žalm 62.

Bože ty jsi Bůh můj k tobě hned z jitra procituji, * po tobě tělo mé a duch můj z mnohých přičin dychtí.

Na této neschodné a bezvodné poušti tak se k tobě obracuji, jako v suchatyni tvé, * a rozjímám si twou moc a twou slávu zde tak, jakobych to tam činil.

Tu poznávám, že daleko lepší jest milost tvá, kterou mne okusiti necháváš, nežli život, * a proto tě rtové mojí vždy chváliti budou.

Já ti dobrořečit budu, pokudž jsem živ, * a ruce své pozdvihnu k vzývání jména tvého.

Na plň a nasýť duši mou (sladkým potěšením), * a ústa má chváliti tě budou s radostným jazykem.

Když (budu mět) usnouti, a když se probudím, * vždy si stejně tebe rozjímati budu.

Že ty jsi pomoc má * s radostí považovati že mne v stínu předel svých ukrýváš.

Tebe se přidržuje duše má, * pravice tvá mne podpírá.

Ti tedy, kteří hledají mne usmrtiti, nadarmo pracovati budou, * nebo do hlubokosti země uvržení budou.

Dilem za podíl budou meči a divoké zvěři, *
já pak ale král radovati se budu w Bohu.

A všickni, kteří podle mého příkladu se planějí,
chváliti ho budou, * že zacpaná jsou ústa lhářů.

Žalm 66.

Smiluj se nad námi Bože a požehnej nám, *
obrat se k nám s jasnou tváří a smiluj se nad
námi.

Abť poznaná byla na zemi cesta twá, * a
spasení twé uslyšeli všickni národové.

Ó, by tě Bože národové chválili, * ó by tě
chválili všickni národové.

At se radují a veselí národové, * nebo ty je
soudíš w spravedlnosti a spravuješ na zemi.

Ó, by tě o Bože! národové chválili, * ó by
tě chválili všickni národové, a země vydala svou
ourodu.

Požehnej nás ó Bože, Bože náš * požehnej
nás ó Bože! a bojte se jeho všechť končiny země.

Odpočinutí . . .

Předzpěv: Přijala mne pravice twá Zo-
spodine.

Předzpěv: Od bran pekelných vytrhni ó Pa-
ne! duši mou.

Píseň krále Ezechiaše. (Izai 38.)

Tak jsem se blízko smrti býti widěl, já jsem
řekl: * Musím tedy k branám hrobu jíti w létech,
w kterých jsem se domníval, že ještě del žitv budu.

Tak tedy řekl jsem * Neuzřím více s jinými
živými zde na světě chrám Zospodina Boha mého.

Nebudu již více míti společnosti s lidmi, * aniž užřím lidu mého požívajícího pokoje.

Naděje rodinu mou na (trůnu) stípiti odjata jest, * swinut jest ode mne můj urozený dům jako stánek pastýřů.

Přestřižen jest život můj jako (nitka) od tkalce, * sotwa počal můj život, již ho přetrhuješ.

Od rána až do večera každou chvíli jsem myslil * že již mi konec učiníš.

Když jsem večera dočkal, doufal jsem, že až do rána budu trvat, * zatím ráno jako lew potřela nemoc mé kosti.

(Zase od rána až do večera) každou chvíli jsem myslil, * že již konec učiníš mně.

(Pro bolest) píštěl jsem jako mladá lasstowice, * lkám jako holubice.

Semdlely oči mé pro ustawičné hledění na výsost, * křičel jsem: Pane, násilí trpím, stůj při mně.

Což řeknu aneb co odpowí mně, když on to sam dopustil na mne, * přemýšlowati budu před tebou wsecka leta swá w hořkosti mé dusse.

Pane (prawil jsem tenkrát), když se zdá člověk k uražení tebe žiw býti, a když jsem já sám w hříšších žiw byl, * tresci mne tedy nemocí.

Když jen mne sobě na ten spůsob očistíš, * a při životě zachowáš.

A tak sám k sobě mluvě nalezl jsem pokoj * w ouzkości mé nejhořčejší.

Posledně wyswobodil jsi mne od porušení smrti, * poněwadž jsi za hřbet swůj wsecky hříchy mé hodil (a chtěl, abych tě ještě zde chválil).

Nebo pohřbení nebudou chwálu wzdáwati tobě, * a mrtwí nebudou tě welebiti, a kteří do hrobů wstupují, nebudou prawdivou twou pomoc očekáwati.

Živí jsou to ó Pane! živí jsou to, kteří tě chváliti mohou, * jako i já to dnes činím.

Otec může věrnost svou synům svým * známou učiniti.

Žospodin vysvobodil mne od smrti, * a protož i já, s mojími, písně zpívati budu po všecky dny života svého v domě Žospodinově.

Odpočinutí...

Předzpěv: Od bran pekelných vytrhni ó Pane! duši mou.

Předzpěv: Každý duch chval Žospodina.

Žalm 148.

Chwalte Žospodina obyvatelé nebesťi, * chwalte ho na výsostech.

Chwalte jej všickni anjelové jeho, * chwalte ho všickni zástupové jeho.

Chwalte ho slunce a měsíc, * chwalte ho všecky světlé hvězdy.

Chwalte ho nejvyšší nebesa, * všecky vody, které jsou na nebi, chwalte jméno Žospodina.

Nebo on řekl a všecky věci učiněny jsou, * on poručil a všecky věci z něhožto pšly.

On je učinil neproměnitelné a nezkažitelné, * přikázání jim dal, jenžto zachovávatí budou.

Chwalte Žospodina země s obyvateli svými, * a propašti, moře s všími velerybami.

Oheň, krupobíť, sníh, ledy, pára, bouřlivý vítr, * jenžto vykonáváte rozkaz jeho, chwalte Žospodina.

Sory a všickni pahrbkové, * stromové ovoce nesoucí a všickni cedrové.

Divoká a frotká zvěř, * zeměplazové a ptactvo.

Králové zemští a všickni národové, * knížata a soudcové země.

Mládenci a panny, staří a mladí, (všickni) chwalte jméno Hospodinovo, * neboť vyvýšeno jest jméno jeho samého.

Na nebi i na zemi nechť se rozlívá chvála jeho, * nebo povýšil mocnost lidu svého.

Tento posvěcený lid izraelský, který tu čest má v jeho chrámě jemu se blížiti, * nechť chváloplíně i jeho cti prozpěvuje.

Žalm 149.

Zpívejtež Hospodinu píseň novou, * (ať se rozlívá) chvála jeho v shromáždění Svatých.

Wesel se Izraeli v Stvořiteli svém, * a synové Sionští plesajte v králi wassm.

Chwalte jméno jeho v společném zpívání, * na bubnu a na harfě žalmy prozpěvujte.

Nebo zalíbilo se Hospodinu v lidu jeho, * a on povýší tiché i spasení.

Svatí budou plesati v slávě, * a v pokojících svých weseliti se budou.

Ústa jejich Boha vyvýšňowati budou, * a meč na obě strany ostrý v rukou svých míti budou.

Abý činili pomstu nad pohany, * aby potrestali národy.

Abý swázali do pout nohy králů jejich, * a zemany jejich do železných řetězů zepiali.

Abý nad nimi předepsaný soud vyplnili, * ta bude sláva všech Svatých jeho.

Žalm 150.

Chwalte Boha w swatyni jeho ° chwalte jej na mocné obloze jeho.

Chwalte jej pro diwy jeho, které pro nás učinil,* chwalte jej pro nesmírnou velikost jeho.

Chwalte jej w zvuku trub, ° chwalte jej w žaltáři a na harfě.

Chwalte jej na bubnech a s společným zpěvem, * chwalte jej na strunách a warhanách.

Chwalte jej na cimbálech zvučných, chwalte jej na cimbálech obiweselujících, ° chwal každý duch Hospodina.

Odpočinutí . . .

Předzpěw: Chwal každý duch Hospodina.

V. Slyšel jsem hlas s nebe řkoucí ke mně:

R. Blahoslavení mrtwí, kteří umírají w Pánu,

Předzpěw: Já jsem wzkríšení a život, kdož wěří we mne, byťby i umřel žiw bude, a každý, kdož (dle té wěry) žiw je a wěří we mne, na wěky neumře.

Píseň Zachariáše. (Luk. P. 1.)

(stojmo.)

Požehnaný buď Pán Bůh izraelský, ° že nawštíwil a učinil wykoupení lidu swého.

On w domě Dawida služebníka swého oblažující kralowstwí připravil, * jenžto nás má spasiti.

Jakož přislíbil od počátku * sřeze ústa swých swatých proroků.

Totíž nás, že wyswobodí od nepřátel nassích, ° z rukou wssch, kteří nás nenáwidí.

Aby učinil milosrdenství s otci našimi, * a rozpomenul se na smlouvu svatou.

Nebo to byla ta přísaha, kterou učinil Abrahamovi, otci našemu, * že nám dá sebe samého.

Abychom z rukou nepřátel svých vysvobození, * bez strachu sloužili jemu.

A v svatosti a spravedlnosti po všecky dny života svého ° před obličejem jeho chodili.

Ty pak dítě prorokem Nejvyššího slouiti budeš * nebo půjdeš před tváří Páně připravovati cesty jeho.

Bys vyučil lid jeho v poznání cesty spasení * na odpustění hříchů jejich.

Skrze srdečné milosrdenství Boha našeho, * s nimžto jsi nás, když s výsosti s nebe sestoupil, naučil.

Osvěť ty, kteří v temnostech a v stínu smrti ještě sedí, ° aby byly zřízené nohy naše na cestu pokoje.

Odpocinutí . . .

Předzpěv: Já jsem vzkríseni . . .

Otče náš . . .

Žalm 129.

Z hlubokosti (bídy mé) volám k tobě Hospodine, Pane vyslyš hlas můj.

Račiz usli svých nakloniti * k hlasu mé prosby pokorné.

Budešli všecky nepravosti stříti Hospodine, * Pane kdož ob stojí?

Alle u tebe jest odpustění, ° a skrz (příslibení) zákona tvého poshowěl jsem doufati v tebe.

Spolehá se duše má na slova tvých příslibení, *
a až posavád doufá duše má v Pána.

Od ranní hodiny až do večera, * doufejš Izraeli
v Pána.

Nebo u Hospodina jest milosrdenství, * a hojně
u něho jest vykoupení.

On zajisté vykoupí Izraele * ze všech nepra-
vostí jeho.

Odpočinutí . . .

V. Od bran pekelných,

R. Vysvoboď Pane duše jejich (jeho, její).

V. Nechť odpočívá v pokoji. R. Amen.

V. Pane vyslyš modlitbu mou. R. A volání . . .

Bože! jenž jsi mezi apoštolskými kněžími
služebníků tvých biskupskou aneb kněžskou
hodností uvelebiti ráčil, propůjč prosíme, aby
též do jejich věčného společenství přiloučení
byli.

Bože! rozdávateli odpustění, a lidského
spasení milovníku; laskavost twou prosíme,
bys nasse společnosti rodiče, bratry, příbuzné
a dobrodince, kteří z tohoto světa na onen
přesli, na přimluvu blahoslavené vždycky
Panny Marie se všemi svatými tvými k
společnosti věčného blahoslavenství přípu-
stiti ráčil.

Ó Bože všech věřících, Stvořiteli a Vy-
kupiteli, uděl dusem služebníků a služebnic
tvých odpustění všech hříchů; aby to pro-
minutí, které sobě vždycky žádali, skrze ná-
božné prosby obdrželi. Jenž jsi živ a králů-
ješ na věky věků R. Amen.

W den pohřbu.

Rozhřeš prosím Pane! duši služebníka (ce) tvého N., aby jsa světu zemřelý, tobě žil: a co z křehlosti těla lidského obcowáním spáchal, ty prominutím milosrdného slitování vymaž. Skrze Pána nasseho . . .

W den ročnice.

Bože! odpustění Pane dej dušsem služebníků a služebnic tvých, kterých roční pohřbu den sobě připomínáme, ochlazení stánek, pokoje blaženost a světla jasnost. Skrze Pána. . .

Za otce i matku.

Bože! jenž jsi nám otce i matku ctíti přikázal; smiluj se laskavě nad duší otce a matky mé, odpusť jejich hříchy, a učiň, abych je w radosti věčné jasnosti spatřiti mohl. Skrze Pána . . .

Za jednoho zemřelého.

Nachyl Pane ucho své na prosby nasse, kterými milosrdenství tvé pokorně wzywáme, abys duši služebníka tvého, které jsi z tohoto světa vykročiti rozkázal, w krajině pokoje a světla stánek udělil, a swatých tvých společníků býti nařídil. Skrze Pána . . .

Za jednu zemřelou.

Prosíme Pane! smiluj se podle dobrotivosti tvé nad duší služebnice tvé, a z tělesných swazků oswobozenou, do podílu věčného spasení připusť. Skrze Pána . . .

V. Odpočinutí věčné dejž jím (mu, jí) Pane,

R. A světlo věčné ať jím (mu, jí) swítí.

V. Nechť odpočívají (á) w pokoji. R. Amen.

Písne pohřebni.

Při pohřbu dítě.

Sotwa jsem na svět přišel, již zase umírám! do země, z níž jsem vyšel, opět se ubírám; člověk jak květ vychází, a utíká jak stín! ráno jak kvítko vychází; večer bývá potůl.

Vy rozum nezměnila lstivá světa marnost, hříchem neposkvrnila mé duše newinnošt; vytržen jsem v mladosti z života časného: bych skrz mé nepravosti neztratil věčného.

Spasení mého jistý, ze světa vycházím, skrz křest od hříchu čistý, šťastný cíl nacházím; vidím tvář tvář Krista v nebeské radosti, přejtež mně toho místa, kdež jest všeho dosti.

Proč vás ó rodičové slze oblévají? Když vám dcery, synkové, v plénkách umírají? Co vy s strachem hledáte, v tom již oplývají, a co vy jim nedáte, toť u Boha mají.

Skřz pláč bez utěšení k poznání dáváte: že snad v těla vzkříšení slabou víru máte; ať nad tím každý křísí, jenžby mřel i s duší; my wstanem v krátké chvíli, nás želes nespustí.

Chwaltež radš s námi Boha, zpívejte s radostí: nebe, zem i obloha plesejte s wděčností;

anjelové nebesští pochwalte Věčného: wy národové zeměští, chwaltež jméno jeho.

Žpiwejte písně nové, Swatí w nebes stánu; wšickni boží skutkové dobrořečte Pánu; jenž wzhlédl na chudého, a na trůn knížat swých pozdwihl nehodného, bez wšech zásluh vlastních.

O wšemohoucí Pane, popřej nám milosti, ať se ti zadošť stane za nasse mrzkosti; bychom, řdyž jsme newinnost řz hřích ztratili, jí řz swatou řajcnost zas šťastně nabyli.

Pať řz zásluhy Krysta dejž nám tu řorunu, a popřej w nebi místa, ať u twého trůnu s těmi-těž newinnými tě Boha chwálíme! a hlasý líbez-nými, wěčně welebíme.

2.

Jaťo: Proč swět rytíruje.

Uch mé milé dítě, činíš smutnou chwíli, spanile co řwíteť, řdyž odcházíš nyní, w řrdcích naších radost, nasse potěšení, teď jsme wyžádali od Boha w modlení.

Maťice nadějí w twém s námi bydlení, že máš rozmnožit nasse pokolení, již naděje řřleřla, a řrdce se řrojí, řdyž tě sprowodíme ř twojimu pokoji.

O radost nestálá, řráťké potěšení, řterou jsme přijali z twého narození, řráťký cíl řiwota: trwal malá léta, hned na tebe přišřla smrt ukrutná, litá.

Ujdi do pokoje, děťátko přemilé, a twého pokoje málo zawři dwěře, odpočiň w pokoji, ať se uspokojí řospodin Pán Bůh náš, jenž se řoudit řrojí.

Nebo sláva světa, která jest zvýšena, v písmě swatém polním květem jest nazwana, ta vždycky odjímá světské utěšení, a vede člověka často k ztracení.

Valete! poslední slovo v této chvíli, teď máte odemne rodičové milí, žehnej nás Pán Bůh sám, který byl dal mne vám, on zas v den poslední dá se shledati nám.

Swatá vůle Páně nech se s námi stane, ať se nám v nebesích místečko dostane, kdež swatí zpívají před nebeským trůnem, swatý, swatý Pán Bůh, až na věky, Amen.

3.

Jaťo: Rozžehnejme se s tím tělem.

Nechtěj nestřídme kvíliti, a přílišně nařkati, pro smrt děťátka milého, z krve tvé na svět přišlého.

Bůh jej dal, Bůh jej zase wzal, co propůjčil, to zas odjal, nemáš v tom přírody od něho, přijmi, co jest z rukou jeho.

Máť Bůh právo k našim dítkám, neb je on ráčil dáti sám, svěřivše je na krátký čas, jako mocný Pán bere zas.

Měj při nich to potěšení, že z božího uložení rodí se i umírají, a v nebe se dostávají.

Neplač tedy nenaříkej, ale s Jobem takto říkej: Pán Bůh dal, Pán Bůh zase wzal, co propůjčil, to zas odjal.

Neb jsou v smlouvě obsažené, s Abrahamem učiněné, že jest Bůh ochráncem jejich, od hříchu vyprošťuje jich.

K tomu jich sobě wyvolil, prvé než je na svět stvoril, šrže Krysta syna svého, a swaté zásluhy jeho.

On dítky na své ruce bral, objímajíc jich jest žehnal; tak šrž Krysta k nebi jistá ukázaná jest jím cesta.

Budiž ze všeho pochválen w troj-osobách Pán Bůh jeden, neb cožkoliv při nás činí, žádné nám přimdy nečiní.

4.

Taťo: přátelé s wámi se loučím...

Ó smrti nemilostiwá, ó jaks hrozně přeuprtná, žádného nic nelituješ, malých dítek nesaňuješ.

Činíš w světě mnohé smutky, rodičům řdyž milé dítky odbiráš a umrtwuješ, welkou žalost způsobuješ.

Tať kwíteť řdyž dáwá wůni, srdci je k obweselení; řdyž pať zwadne, wůni tratí, swou krásu změňí a zničí.

Tať činí se i s dítkami, těmi milými kwítkami, řdyž smrt řosou swou podtíná, krásu, život jim odjímá.

Řdyž tedy podle zřizení, božího ustanowení, máme všichni z světa jíti, wíce se zde newrátiti.

Ó milé děťátko nasse, smrt tobě w tať frátkém čase twé zdrawí jest odebrala, odpustit tobě nechťela.

Tať již loučime se s tebou děťátko nasse w tu dobu, jenžs málo svět okušilo, a nás zde již opustilo.

Při kterém tvojším odchodu, s pláčem tě provádějí k hrobu, kde jest místo přichystané, od Krysta tak spůsobené.

W ostatku pať dítě milé, teď této žalostné chvíle tebe Bohu poroučíme, w ruce jeho oddáváme.

My w tomto bídném údolí, zůstanouce tak zarmoucení, z kteréhož nám Bůh z výsosti dej vyjít k věčné radosti.

Kdež není víc zarmoucení, než jen samé utěšení, ó Kryste Pane Ježíši, přijmi nás w nebeskou říši.

5.

Při vyprowadění z domu.

Pojď dušičko wzywolená, drahou krmí wypoupená, přijmi radosti nebeské, s námi rozkošse anjelské.

Aj hle nebe otevřené, místo tobě připravené, od Krysta syna božího, ženicha twého milého.

Anjelé tebe čekají, držíc forunu zpívají; přijmi w nebi věčnou slávu, s námi radost neskonanou.

Ó duše blahoslavená, která jsi tam povolána; widíš Krysta w slávě mnohé, vždycky jsou w radosti nové.

J kdož může wyprawiti tu radost, rozkoš zjeviti: kterou swatí w nebi mají, ti jenž s Krystem přebývají.

Pomáhejž nám Pane milý, bychom ten svět opustili, potom se k tobě dostali, věčně w nebi přebývali.

Amen Pane rač to dáti bychom se mohli shledati, w té radosti nekonalé, od věkůw nám připravené.

6.

Touž notou.

Žlý světe s tebou se loučím, Pánu Bohu tě poroučím: neb nemáš w sobě stálosti, měníš se často w rychlosti.

Jsi falešný a wrtkavý, nepobožný, a klamavý: ač jsem já tě málo poznal, můj Pán Bůh mne od tebe wzal.

Ačkoliv ta smrt zlobivá, ukrutná, nemilostivá: přebolestně mne ranila, se mnou hrozně nařádala.

Mé mladé oudy zmařila, žily we mne potrhala: tať že dušička má milá z těla vypročit musela.

Protož moji rodičové, bratři, sestry i přátelé: nademnou nyní neplačte, ale že swadbu mám, znejte.

Neb Krystus Pán mně ji strojí, na kteréz já dnes hoduji: se všemi wyvolenými, a s zástupy nebeskými.

Moji rodičové milí, časně že jste mne ztratili: nestarejte se nic o mne, mámť já místo připravené.

Vás prosím nyní w tu dobu: wyprowadte mne ke hrobu, w kterém mám odpočívati, soudu Božího čekati.

Již se naposledy loučím, a Pánu Bohu poroučím: vás můj otče roztomilý, a matko má w tuto chvíli.

Pobožnost církevní při pohřbu dítek.

w domě při předejití na cestě, neb u dvěři chrámu.

Předzpěw: Budiž jméno Páně pochváleno.

Žalm 112.

Shwalte sluhové Pána, * a chwalte jméno Hospodinowo.

Budiž jméno Páně pochváleno, * od toho času až na věky.

Od východu slunce až ku západu * chváleno buď jméno Hospodinowo.

Wywýssen jest nade wssecky národy Hospodin, * a nad nebesa chwála jeho.

Kdož jest rowen Pánu Bohu nassemu wysoko bydlícímu? * a i to, což nízkého jest na nebi i na zemi spatřujícímu.

Onť wyzdwihuje z prachu nuzného, * a z hnoje wywýssuje chudého.

Abť jej usadil s knížaty, * (a to) s knížaty lidu swého.

Onť bydlící w domě neplodnou * činí matkou, a obweseluje rodinou hojnou.

† Sláva Otci . . .

Při procesí pohřebním z domu neb na cestě.

Žalm 118.

Blahoslawení neposřwřenění na cestě: * kteríž chodí w zákoně Hospodinowě.

Blahoslawení, kteří zkoumají svědectví jeho: * celým srdcem vyhledávají ho.

Neboť kteří pášili nepravost, * po cestách jeho nechodili.

Ty jsi přikázal, * přikázání svých ostříhati přišliš.

Ó by zřízené byly cesty mé, * k ostříhání spravedlnosti tvých.

Tehdažť nebudu zahanben, * když budu patřiti na všecka přikázání tvá.

Chváliti tě budu v upřímnosti srdce, * v tom že jsem se naučil soudům spravedlnosti tvé.

Spravedlnosti tvých ostříhati budu: * neopouštějz mne docela.

V čem napravuje mládenec cestu svou? * v ostříhání řeči tvých.

Celým srdcem svým vyhledával jsem tě: * nezahánějz mne od přikázání tvých.

V srdci mém schovával jsem řeči tvé: * abych nehrěšil tobě.

Požehnaný jsi Hospodine: * uč mne spravedlnostem svým.

Kdy jsem * vyslovil jsem všechny soudy úst tvých.

Na cestě svědectví tvých počal jsem se, * jako ve všech bohatstvích.

V přikázáních tvých cwičen budu: * a přemýšľowati budu cesty tvé.

V spravedlnostech tvých rozjímati budu: * nezapomenu řeči tvých.

† Sláva Otci . . .

Ještě času zbývá: Žalm 148, 149, 150.

W kostele.

Předzpěv: Tenť přijme požehnání od Hospodina: a milosrdenství od Boha, Spasitele svého, nebť ten jest národ hledajících jeho.

Žalm 23.

Hospodinowať jest země, i plnost její, * okrssleť země, i wssični, kterýchž obývají na něm.

Neb on nad mořmi založil jej, * a nad řekami připravil jej.

Kdo wstoupí na horu Hospodinowu? * aneb kdo stane na místě swatém jeho?

Newinný rukama a čistého srdce, kterýž ne-wzal nadarmo dusse své, * aniž přísahal we lsti bližnímu swému.

Tenť přijme požehnání od Hospodina: ° a milosrdenství od Boha Spasitele svého.

Toť jest národ hledajících jeho, * hledajících twáři Boha Jakubowa.

Pozdwihněte knížata bran wassích, a wyzdwihněte se brány věčné, * a wejdeť Král sláwy.

Kdož jest to ten Král sláwy? Hospodin silný a mocný, ° Hospodin mocný w boji.

Pozdwihněte knížata bran wassích, a wyzdwihněte se brány věčné: * a wejdeť Král sláwy.

Kdož jest to ten Král sláwy? * Hospodin mocností onť jest Král sláwy.

† Sláva Otci . . .

V. Pane smiluj se, R. Křyste smiluj se, Pane smiluj se.

Otče náš . . .

V. Mne pať pro newinnost jsi přijal,

R. A utwrdil jsi mne před obličejem swým na věky.

Wšemohoucí a milosrdný Bože! Kterýž wšem maličkým skrze zřídlo křtu nowozrozeným, když z tohoto světa odcházejí, bez wšech jejích zásluh, hned život věčný uděluješ, jak dnes duši tohoto maličkého (této maličké) věříme zes učinil; popřej nám milosti na přimluwu Marie Panny a Swatých twých, bychom čistou myslí tobě na tomto světě sloužili, pak w ráji s blahoslawenými maličkými věčně se radowali. Skrze Krysta Pána nasseho. Amen.

Při zprovázení na hřbitow.

Předzpěw: Mládenci a panny; staří a mladí, chwalte jméno Hospodinowo, neboť wyvýššeno jest jméno jeho samého.

Žalm 148.

Chwaltež Hospodina obyvatelé nebesští * chwaltež ho na výsostech.

Chwaltež jej wšickni anjelové jeho * chwalte ho wšickni zastupové jeho.

Chwalte ho slunce a měsíc, chwalte ho nejvyšší nebesa, * wšecky vody, které jsou na nebi, chwalte jméno Hospodinowo.

Neboť on řekl a wšecky věci učiněny jsou, * on poručil a wšecky věci z ničeho posly.

On je učinil neproměnitelné a nezkazitelné, * příkázání jim dal, ježto zachowáwati budou.

Chwalte Hospodina země s obyvateli swými, * propaští moře s wšimi welrybami.

Oheň, krupobití, sníh, ledy, pára, bouřlivý vítr, * jenžto vykonáváte rozkaz jeho, chwalte Hospodina.

Sory a všickni pahrbkové * stromové ovoce nesoucí i všickni cedrové.

Diwohá a krotká zvíř, * zeměplazové a řídlaté.

Králové zemští a všickni národové, * knížata a soudcové země.

Mládenci a panny, staří a mladí (všickni) chwalte jméno Hospodinovo, * neboť vyvýšeno jest jméno jeho samého.

Na nebi i na zemi nechť se rozlívá chvála jeho, * neboť povýšil mocnost lidu svého.

Tento posvěcený lid Izraelský, který tu čest má v jeho chrámě jemu se blížiti, * nechť chválopísně k jeho cti propěvuje.

† Sláva Otci . . .

V. Pane smiluj se nad námi. R. Kryste smiluj se nad námi. Pane smiluj se nad námi. Otče náš . . . (po tichu)

V. A neuvoď nás v pokušení.

R. Ale zbav nás od zlého.

V. Nechejte maličkých přijíti ke mně,

R. Neboť takových jest království nebeské.

V. Pane vyslyš modlitbu mou, R. A volání . .

Modleme se:

Všemohoucí věčný Bože, svaté čistoty milovníče, jenž jsi duši tohoto maličkého (této maličky) dnešního dne do království nebeského z pouhého milosrdenství svého povolati ráčil; račž také ó Pane s námi mi-

lostitvě jednati a učiti, bychom šrže zásluhy
tvého umučení a na přimluvu Marie Panny
a všech Swatých tvých w tomž království
se všemi Swatými wypořenými tvými věč-
ně se radovali. Jenž jsi živ a králuješ s
Bohem Otcem w jednotě Ducha swatého po
všechy věky věků. Amen.

Při sypání země na rakev:

Pamatuj člověče, že prach jsi — a w prach se
obrátiš.

Při nawrácení od hrobu do kostela.

Předzpěw: Dobrořečte Pánu všickni wypo-
ření jeho, slawte den radostný a wznáwejte chvá-
lu jeho.

Díkyzpěw třech mláďenců.

Dobrořečte Pánu všickni skutkové Páně, *
chwalte a wypořijte jej na věky.

Dobrořečte Pánu anjelé Páně, * dobrořečte ne-
besa Pánu.

Dobrořečte Pánu všechny vody, které jsou na
nebi, * dobrořečte Pánu všechny mocnosti jeho.

Dobrořečte Pánu slunce a měsíc, * dobrořečte
hvězdy nebeské Pánu.

Dobrořečte Pánu příval a rosa, * dobrořečte
Pánu všickni duchové boží.

Dobrořečte Pánu oheň a horko, * a dobrořečte
Pánu zima a teplo.

Dobrořečte Pánu rosy i mráz, * dobrořečte
Pánu zima a teplo.

Dobrořečte Pánu ledy a sněhové, * dobrořečte
Pánu noci a dnové.

Dobrořečte Pánu světlo a tmy, * dobrořečte Pánu blýskání a oblačové.

Dobrořeč Pánu země, * zvelebuj a wywyssuj ho na věky.

Dobrořečte Pánu hory a pahrbkové, * dobrořečte Pánu wssecky zeliny země.

Dobrořečte Pánu studnice, * dobrořečte Pánu moře a řeky.

Dobrořečte Pánu welryby i wsehno co se we wodě hýbá, * dobrořečte Pánu wssickni ptáci nebesští.

Dobrořečte Pánu zwířata a dobytkové, * dobrořečte Pánu synové lidsští.

Dobrořeč Pánu Izraeli, * zvelebuj a wywyssuj ho na věky.

Dobrořečte Pánu kněží Páně, * dobrořečte Pánu služebníci Páně.

Dobrořečte Pánu duchové a dusse spravedlivých, * dobrořečte Pánu swatí a pokorní srdcem.

Dobrořečte Pánu Ananyássi, Azaryássi a Mízaeli, * zvelebujte a wywyssujte ho na věky.

Dobrořečme Otci i Synu i Duchu swatému, * chwalmež a wywyssujme ho na věky.

Požehnán jsi Pane na obloze nebeské, * a chwálitebný, slawný a wywýssen na věky.

V. Pán s wámi. R. A s Duchem twým.

Modleme se.

Bože, jenž jsi anjelské a lidské činy w přepodiwný pořádek uwésti ráčil; uděl milostiwě, bychom na zemi od těch wždy opatrowání byli, kteříž w nebi před twým trůnem stojíce, tobě bez přestání slouží. Skrze Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Pisně nad hrobem dítě.

1.

Spi zde rozmilé děťátko w zemi chladné tichý sen; spočni w hrobě newinnátko, až poslední wzejde den.

Neplačte víc rodičové o děťátko milostné, přenesli jej anjelové do otčiny nebeské.

Bůh dal, Bůh wzal, jemu sláva, že mi krátký vytknul cíl; lepší život mi nastává, věčná radost jest můj díl.

Děkuji za pěstování, i křestným za posluhu, za všecko wásše starání od kolébky do hrobu.

W tom hrobečku osamělém spát budu okamžení, až se duch můj spojí s tělem w slavném z mrtvých wskříšení.

2.

Sotwa z kolébky vycházíš, již do hrobu vstupuješ, než co užils, pryč odcházíš, na věčnost se stěhuješ; o newyzpytatedlní jsouť Pane soudové twí.

Slzí otec, matka kwílí, ty pať se již raduješ, jsa u Krysta w tuto chvíli, nežs co konal, králuješ; my ubozí plyneme, břeh spasení hledáme.

Rouchem bílým newinnosti, na křtu swatém oděný, umřel jsi w spravedlnosti, od hříchu očistěný, máš, nám ještě zawřené, nebesa otewřené.

A protož nenaříkejte přílišně rodičové, přirozenost opanujte, jak křesťanství rekové; co svět dětem mohl vzít, Bůh jim dříve chtěl propůjčit.

Zřídka se ctnostně chování, zřídka dobrý cwiť dají; zlý příklad místo vzdělání lepší semeno maří; w obecném porušení, lépe ujít nakažení.

Uč jsou newystižitelné nám cesty twé ó Pane, přede to nám pochopitelné, žeť jen co chceš se stát, a nám dobré být musí, poněwadž přemoudrý jsi.

Protož s pláčem přirozeným wroucné díky spojujem, a srdcem, ač zformouceným, to dítě ti věnujem; nechť chwátá do věčnosti, ctít tě stálou wěrností.

Buď we všem twé swaté jméno i od nás pochváleno, od anjelů zveleběno, od všech lidí uctěno! dobrý, dobrý jest Bůh náš! chwal jej řdož jen jazýk máš.

Nám pať Pane rač popříti nahradit řajčností, co nám po řřtu můž chybiti na naší newinnosti; ať dítě, jež tratíme, řlawné w nebi spatříme.

3.

Na hřbitowě messkat budu, a na chwíli tu pobudu, až Pán Kryřtus řáže troubit, řdy bude mět mrtwých wzbudit.

Již tu messkat i přebýwat, i tichutřko odpočíwat, řistý toho i bezpečný, že mi daný řiwot wěčný.

Bráťký řas řiwota mého, neužil řsem řwěta toho; wzal mne Pán Bůh z toho řwěta, bych w nebi užíwal řěta.

Tam kvetou růže s lilii, tam nezvadlé věnce
wijí, s Veránkem se těšit mají, co bez hříchů
umírají.

Jdu před mého Ježíše, neb on jest ženich mé
dusse, s tělem křehkým rozvázané, ku anjelům při-
rownané.

Proto neplačte rodiče, i wy sem všickni při-
jdete; smrt s kosou jak w létě kvitky, stíná starých,
též i dítky.

Děkuji za pěstování, i za wásse obstarání,
choďte cestou newinnosti, to jest brána do věčnosti.

Nad mou smrtí zarmoucení, berte z toho potěšení,
že mne přítele wassého máte w nebi schovaného.

Nyní se od wás ubírám, krátký můj život za-
wirám; tělo moje na hřbitově, dusse zpíwá w
věčné slávě.

Ke mši sw. anjelště písně a modlitby

jažo ku obyčejné mši sw. aneb jažo na den sw. anjela strážce.

Při pohřbu mládence.

Jažo: všickni musíme umřítí.

Tuhle zas na márách leží kwapný, čerstwý
mládenec, všickni přede swou cestou běží, žádn
nedbá na konec, jakby smrt zponenáhla nás lidi
přepadala.

O! smrt má své vlastní zdání, nechť jest mla-
dý neb starý, řdy napadne z nenadáni, uvrhuje

na máry; na věk, léta, hodnosti, nemá žádné
vzhlednosti.

Weseleť sobě počínal tento mládenec milý, svět
ten všetečně ohlídal, pln jsa bujnosti, síly; a hle,
dnes jej na věčnost, volá prozřetelnost.

O lepe jsi tam schovaný, kde svět mámit
nemůže, pojmi jej w nebeské stány mocný, pře-
moudrý Bože! z labirintu světského, wem jej do
ráje tvého.

Na hřích jeho mladosti, newzpomínej ó Pane!
odpusť mu mnohé křehlosti, ať kdýž zas z mrtvých
wstane, w slávě jest otevřený, hrob wěncem ozdo-
bený.

Nás pak zde nech považiti: že wšse na světě
marnost! Krása, slávnost musí zhníti, zde najde po-
ruffenost; smrt z ní dělá strážidlo, smutné, mrzké
dívadlo.

A ta zde mámi mnohého, stihá swatou newin-
nost, wtipného činí slepého. Žeť nehledí wíc na
ctnost, která nikdy nezhyne, i kdýž wšsecko pomine.

O! jen ctnostné žiwobyť, a počestné jednání
frow náš může okrásliti, a na den z mrtvých
wstání to tělo zohyzděné, změnití w oslawené.

Dřimej zatím zde w pofoji, mládenče roztomi-
lý! uffelť jsi mnohému boji, čekej na onu chvíli,
kdýž Ježíš se tkne már tvých, řka: „Mládenče
wstaň z mrtvých.“

Při pohřbu panny.

Jako: wšickni musíme umříti.

Bude jsi se růže rozpadla; barwy, listů zba-
wená, Sotwas zkwětla zas hned zwadla, w hrob

ten máš být složená; ó! smrt nic pak nešetříš?
žneš pak vše co natrefíš?

Oči tvé se jasně stkvěly, dnes jsou v sloup
obrácené, líbí rtové se zavřeli, zbledly líce čer-
vené; oudy sličně stvořené na prach budou zma-
řené.

Máli pak zrnko pučiti v zelené ratolesti, musí
nejprv v zemi shniti, táhnout pokrm z neřesti;
potom teprv rozkvétá, a jest okrasa světa.

Tak my tě zas panno ctnostná, (býlalis jedna
z moudrých), v obchodu tvém vždy počestná, a
newinná v mravích tvých, i když tě pochová-
me, sličnějšší uhlídáme.

Budeš chodit za Veránkem, bílým rouchem o-
děna, bezpečna pod jeho stánkem, budeš tam ne-
winnost tvá; jasná v blestě nebeském, v tovaryš-
stvu anjelském.

Ó! jiné, lepší radosti tamť na tebe čekají!
jádra všech světských žádostí jim se newyrownají;
a ty na tě čekají u Chotě tvého v ráji.

Ó! ženichu lidských duší, milovníče newinných,
vem ostatky sestry naší raději do rukou svých: i
mnohá ctnost statečná, není zde dost bezpečná.

Křehkous sic stvořil nádobu, v které ctnost
nosit měla, ty sám pak znáš welkou mđlobu, Křyste
lidského těla; ach odpusť hřích mladosti, stalť se z
newědomosti.

Již přichází moudrá panna s lampou lásky
hořící, otevřiž se nebes brána, jde vstříc svému
Ježíši; přijmi na swadbu věčnou ó! Křyste tu
choti svou.

Při pohřbu manžela, otce neb hospodáře.

I.

Žaťo: Všickni musíme umříti.

Pojďte ke mne pracowiti, pojďtež wy obtižení, pojďte, hci wás občerstwiti, zdeť pro wás ulewení; tať Ježíš zwał ztrápené wzchůru k sobě do nebe.

Tu hle klesl pod swou tíží hospodář, otec, manžel, smrt, anaž se kradně blíží, wždy prwé než kdo pomněl, dělí jej od manželky, dítky činí sirotky.

Přejtež pať mu odděchnutí, po nesnázech starosti, kterouž musel podniknouti, chtě wám dobyť živnosti; wždyť wy taťe umřete, a tať se zas sejdete.

Kdo kříž swůj w trpělivosti nesl a zapřel sebe, stawu swého powinnosti plnil Pane pro tebe; s tím dělíš na wěčnosti wšecky rajské radosti.

Těžkéť byly powinnosti, ó Bože stawu jeho, odpusť mu mnohé křehkosti obcowání lidského; neníť diwu klesnouti, kde jest lehce padnouti.

Ty, jenž se otcem nazýwáš chudých wdow a syrotků, jenž slze chudých utíráš a je těšíš w zármutku; budiž jejich obranou, když k tobě wolat budu.

Oni se twému řízení, ač s pláčem poddávají, nenech jich bez potěšení, když w swých ouzkostech lkají; když wzdwihnou oči k tobě, w nouzi, bídě, chudobě.

Otcowské napomínání, příklady, naučení, nech ať jim slouží k wzdělání, ať wždy w jejich srdci zní: že ctnost sama do nebe k otci jejich je weđe.

Dřimej tedy w Krystu Pánu, zde spánkem
spravedlivých, anjel tě do nebes stánu zpromoš
do země živých; tam kde láska pečlivá, mzdy své
věčné nabývá.

2.

Co jsem teď, a co jsem kdy byl, to dobře
víte, že jsem byl čerstvý a zdravý o tom též
víte; teď na mářách ležím, w úzké truhle věžím;
rcete prosím ó křesťané: Duffi té Ježíši Pane dej
život věčný.

Twář má, oči a líc mé wšsem se líbily; řeč
má a moje postupky wšsem milé byly. A nyní
smrdím wšsem, žab budu pokrmem; rcete prosím ó
křesťané: Duffi té Ježíši Pane . . .

Wale měj se dobře světe, již tě opustím; a
wšseckým tím, cos mně dáwal, nyní pohrším; s
Krystem žádám býti, wíc co bych chtěl míti. Rcete
prosím ó křesťané . . .

Rodičové moji milí, dobře se mějte, a když
musím od wás jíti, za zlé nemějte: ach kým přijdu
k mému Otci nebeskému. Rcete . . .

Měj se dobře má manželko, již tě opustím, za
lásku, wěrnost děkuji, s tebou se loučím; prsten ti
oddávám, pomoz duffi žádám. Rcete . . .

Bratři moji nejmilejší již se ubírám, Bůh dej
ať se někdy w nebi s wámi uhlídám; ať wassi
bratrskou lásku duffe zkusí. Rcete . . .

Sestry moje roztomilé, hle již jdu pryč, neu-
hlídám w tom způsobu wás na věky wíc; shni-
lota mou matkou, čerwi budu sestrou. Rcete . . .

Má krev, moje milé děti, od vás odcházím, a Bohu vás odemzdaje, za to vás prosím: Boha se vždy bojte a za Otce mějte. Kcete . . .

Zůstaňte s Bohem přátelé a všichni známi; odpusťte, jestli jsem někdy snad hněw měl s vámi: já též všem odpustím, všech Bohu poroučím. Kcete prosím ó křesťané: Duffi té Ježíši Pane dej život věčný.

Při pohřbu manželky, matky neb hospodyně.

I.

Slož zde w počoji své kosti, matko dobrá dítě svých, zapomeň teď na ouzkošti, na bolest porodu svých; ó jak těžká břemena hnětla zde tvá ramena!

Z rukou manžela milého mocně tě smrt vytrhla, všecku rozkoš sňatku tvého dnes najednou potřela; se vším se rozloučiti, vše dnes máš opustiti.

Ty jsi mnohým život dala, teď pak svůj vlastní tratiš, dřív než jsi je dochovála, z uzdy své je propouštíš! Snad jinou cestou děti půjdou po smrti matky?

Jestli jsi však pečovala je dobře vychovati, rozum, srdce vzdělávala, a učila ctnost znáti; byloli tvoje zření, jistě jest tvé spasení.

Dobrá matka, dobrá žena, a hospodyně pečlivá, i u Boha jest vážená, korunu cti nabývá, odměnu tím slavnější, čím byla horlivější.

Zatím u nás twá památka bude w slawné paměti, přátelé, manžel čeládka, i twé truchlivé děti, mnohou slzou wděčnosti, owlažejí twé kosti.

Odejdi teď ženo silná, kterýchž málo na světě! we wšsí powinnosti pilná, často wzpomenem na tě; čekáš tě na věčnosti los přewelké radosti.

Dalas stawu obecnímu užitečné občany, dalas řádu církevnímu dobré wroucné křesťany; lehké odpočinutí rač tobě Bůh popříti.

Ó rač Otče smilování, rač hříchy prominouti, jimžto w těžkém powolání není lehce wyhnouti; oslaw brzy ostatky, té dobré, ctnostné matky.

2.

Ach proč nademnou twílíte (ó přátelé) (rodičové) milí, že z toho světa odcházím od wás w tuto chvíli.

Doufání jsem w kříži swém měla w Spasiteli, že se mně trápiti nedá, příjď Wylupiteli.

Swěte bldný, swěte marný musím tě nechati, neb k mému Křystu Ježíši mám dnes putowati.

Léta i život zawírám, od was se ubírám, wás (moji milí přátelé,) (ó milí rodičové) Bohu wšsech oddávám.

I wás dítky mé sirotky zanechávám smutné; w Bohu samém, a ne w jiném, naději swou mějte.

Ueb on o wás, jať otec wáš, starost bude míti, toliko k němu wolejte, on wás neopustí.

Ach již den! ach již hodina! k smrti mé se blíží; ukaž, ukaž se Ježíši na twém swatém kříži.

Bože Otče, Bože Synu, Bože Dusse swatý, w ruce wasse wám oddávám, moji hříšnou dusí.

Berte sobě ze mne příklad, i z mojích bolesti, všickni, kteří chcete šťastně z tohoto světa jíti.

Wěřte tomu moji milí, že po té žalosti přivede mne sám Kristus Pán do věčné radosti.

Litost nechte, a nekwilte (ó přátelé) (rodičové) moji, manžel, dítky, a sousedi, w radosti jsem nyní.

Kristu mému Spasiteli všechých vás oddávám, a za všechno dobrodiní zaplat vám Pán Bůh sám.

Ach Ježíši pro tvé rány, dej nám život věčný, po této časné žalosti w nebi přebývání.

Při pohrbě člověka w ouradě postaveného.

Smrť s vše s vámi pochovává, hodnost, slávu, důstojnost, zde u hrobů wyrownává, stavů lidských rozličnost: všech jednaké skončení, jedno jest porušení.

Blaze! kdo w swém důstojenství zde pyšně newladařil, nízkých, bídných, w protivenství swou mocí podporowal; soudil w spravedlnosti, řídil w přiwětivosti.

Blaze! kdo jiných neklamal, a žádnému nešťodil, a swou libost w tom zařládal, když jiným prospěšný byl: toho moc a důstojnost trwat bude na věčnost.

Když smrt odejme wladařství w rukou mocných složené, každý musí počet klásti z hřivny sobě svěšené: sám jen služebník wěrný tamž bude powýššený.

Tu hle dnes do hrobu padá, jenž u nás byl
w vážnosti, zde swou moc a ouřad zkládá, chvá-
taje do věčnosti, wzít mzdu za wladareni, w swém
časném powolání.

Buď mu Pane milostiwý, nešetě na prowi-
nění, i onť bídny m litostiwý, mnohým bylť po-
těšení; těžko jiné řídití, a se neposřwrití.

Wzhledni na jeho pokání, na poslední skrou-
ssenost! s kterouž při swém skonávání oželel swou
neprawost: utři teď slze jeho, i onť jich utřel mnoho.

Nic swědomí newinnému nedá se přirownati,
muži wždy zde rozřasnému smrt nemůž nic od-
ňati, from ten život wezdejší, zjedná pať zaň
slawnější.

Odpocíň teď w Krystu Pánu, sláwy twé dnes
sprosstěný, Bůh ti uděl we swém stánu swrch-
wané odměny, za mnohá zaměstnání, w twém
těžkém powolání.

Při pohřbu kněze neb pastýře duchowního.

Bde swou pastýřskou hůl skládá, kněz Boha
nejwýššího, dobrý pastýř swého stáda, a přítel
lidu swého; i onť co jest umřítí, dnes musel oku-
fítí. S. P. B.*)

Uch! již nám teď oněměla twá ústa aposřtolřká,
z nichž často nám w usřích zněla, Pane twá prawda
božřká, řdyž nás učils neb řáral, těřřil, cwičil
wysřřihal.

Na hlas twůj mnozí hřřřníciť ř Bohu se obrá-
tili, mnozí swěta milownici,ť ctnosti se nawřátili:
mnohý w dobrém těřřliwý setřwal sprawedliwý.

To „s Pánem Bohem“ se po řždém wersři opakovati musí.

Kuša, kterous požehnání na nás s nebe zta-
howal, nižs dle twého powolání, za nás jsi obě-
tował, a rozdával Swátosti, zřehla dnes w smr-
telnosti.

Kdož nám probudí lékaře, tělem, duchem ne-
mocných? Kdož dá wěrného wladáře ó Kryste ta-
jemství twých? Žrídka stádo pastýři, pastýř stádu
se darí.

Ó! dejž peníz příslibený wěrnému služebníku,
kterýž přecasto zmocněný potom pracných dělníků w
twé winici pracował, kmeny ctnostné štěpowal.

Těžké zajiště břemeno složilš Pane na něho,
anjelské by snad rameno pod ním plesnout muselo:
onť pak přede jen člověk byl, což diw? že někdy
chybil.

Odpust mu wšecky křehlosti stawu tať obtíž-
ného, nebylšby měl outrpnosti, nezkusiw sám nic
zlého, a oslaw jeho duši, Ó Pastýři nejwyšší.

Zatím nám jeho učení bude w stále paměti,
až zas budem sjednocení s otcem swým wěrné
děti; tam, kde jeden owčinec a pastýř jen Ježíš
jest.

Při pohřbu učitele školního.

Umořen z prachu školního, w otropách dojí-
mawých, běh životaездеjšího skončil w bídách
důtklivých; snažný školní učitel, občanských dí-
teľ přítel.

Onť krom díteľ snatku swého i cizí měl zde-
chawat, a dle powolání swého rozum i srdce wzde-
lat; ó! jak těžké břemeno wložilš Pane na něho!

Mnohohť jsi se w něj důvěřil, ač jen křehký člověk byl, stádo malých jemu svěřil, což díw? žeť někdy chybil, při tak traplivé práci, zvláště když tupí jsou žáci.

Přejtež tedy oddechnutí lehké w tom tichém hrobu, přejtež mu odpočinutí, on zde čeká na dobu; až mu mzdu kde slušnější určí Soudce správnější.

Wy pak aspoň jeho žáci, jenž jste k netrpělivosti při té tak přetěžké práci, ponukli až k přisnosti, zde Boha odprossujte, a chyb vašich litujte.

Proste Otce smilování, by se nad ním slitoval, a we vašem obcowání spáchané winy smazal křiví Křysta Ježíše, a wzal do jeho říše.

Onť přede byl přítel malíčkůch, jež Ježíš zwal do nebe, anž w létech vašich outličkůch wynaložil sám sebe, by wám zde i na věčnost prawou zjednal blaženost.

Ty malých dítek příteli, jímž jsi přál přístup k tobě; Ježíši všech Spasiteli, odměňuj w naší mdlobě zásluhy bývalého, učitele našeho.

Zvláště manželku, dítky jeho, když snad nouze nastane, z křastu nábytku stromného, neopouštěj ó Pane! uvaž to i na srdce, té, jižto sloužil obce.

Písň pohřební všeobecně.

I.

Býl jsem, a již mne není, k Fonci se schýlilo, jakby mne na té zemi nikdy zde nebylo: smrt při-

Jako: Srdečně žádám sobě:

wedla Konec, hleďte k mému cíli! to nám wšsem první otec s Ewou spůsobili.

Byl jsem, a již mne není, což wám to divného? zdaliž já jsem ten první, jenž jdu z swěta toho? Byli mnozí slawní, stawu rozdílného, a hle! kde jsou již nyní? není z nich žádného.

Byl jsem, a již mne není, neb místa stálého nemáme na té zemi, musíme jít z něho: Bůh ráčil zříditi, kdo jest w swětě tady, musí smrt podstoupiti, jak starý, tak mladý.

Byl jsem, a již mne není, zde jen psota byla: bída a pečování mé tělo trápila: welká neupřímnost, těž láska nestálá, slowem wsselijaká zlost w swětě panowala.

Byl jsem, a již mne není, mne oplakávají moji nejmilejší wssiční, lítost welkou mají: to mně oni wřele chtěli jenom přát, abych byl mohl déle při nich zůstáwati.

Byl jsem, a již mne není, ani nechci býti, bych mohl na té zemi tisíc lét byt míti: swět slibuje mnoho, ale plní málo! protož mi přejte toho, mně se dobře stalo.

2.

Ej! již čas odjiti mého z swěta toho nastal mi chwíle této; jdu do země, z níž wzatý jsem: již wíc nejsem, nežli popel a bláto.

Cíl Bohem mně uložený, wyměřený, bytu mého zde s wámi, již jest mi z ouplna wyssel šťastně doffel, jakž spatřujete sami.

Boj mého rytířování, putování teď jsem dneska dořonal, (dnes dořonala) tomu Pánu, jenž stwořil mne, a byl při mne, čest, wíru jsem zachowal (a).

Dusse má jest w rukách božích, w věčných zbožích lochá se přemilostně, již po práci odpočívá a požívá radosti přerokosné.

Tělo s duší rozdělené wám přítomné, to wy již pochovejte, a na mou smrt pamatujíce, rozvažujíce za mnou se též chystejte.

Tamť se po zdejší žalosti w té radosti spolu zase shledáme, a w newýmluvné jasnosti u věčnosti jistě se uhlídáme.

A protož mi toho přejte, radost mějte, že mne z časných testností můj přelastavý Bůh vytrhl, k sobě přitřhl do nebeské radosti.

Má manželko (můj manželi) dítky milé, velké, malé (sestry milé, mně příznivé) nyní se s wámi loučím, wás a wšech dobří přátelé, též soudci Pánu Bohu poroučím.

Sledte živi býti ctnostně a milostně, Boha se wždycky bojte, w wíře, w lásce a naději nejpilněji k smrti hrozné se strojte.

A již se s wámi se wšsemi přítomnými teď žehnám, na tento čas wíce se s wámi neshledám, až práwě tam, kde wstaneme z hrobů zas.

3.

Srdečně žádám sobě šťastného skonání, maje zde w každé době jen kříž a trápení: toužím, bych mohl (a) jít z swěta toho tíše, potom w sláwě věčné být, Ježíši! přijď spíše.

Wšak jsi mne sprostil pekla, hříchu, sábla, smrti, krwí jenž z tebe tekla, tím se chci těšiti: nebudu se báti, smrti, neb sáblu zlých, jenom w tebe doufati, jsem jedno z dítek twých.

Uč sladký jest tento věk, smrt pak hořká příliš: wšak chci já hrěšný člověk nésti mé smrti příz: wím o bytu lepším, k němuž má duše jde, a tím se živě těším, smrt má zisku dojde.

Tělo sic w zemi bude od čerwů zwrtané, wšak šrz Krysta nabude slávy, řdyž powstane: má se co blest škwíti, a život bez škody w nebesě říši míti; což tehdy smrt škodí?

Uč mne svět potahuje k zůstání zde dále, a mně své ukazuje bohatství weselé: já na to nedbám nic, mine to, co řečy, nebesého hledám víc, toť trvá na věky.

Těžko owšem od milých přátel odejítí, ač jsem málo upřímných w světě mohl najítí: to mne těší dosti, že se zas sejdeme, a w nebi w upřímnosti věčně zůstaneme.

Že po sobě nechávám dítky w časy tyto, i w tom těžkost poznávám, w srdci mi jich líto: wšak proto mřu mile, mysl má k Bohu patří, že on každé chvíle otcovsky nás opatří.

Uch proč jste tak truchliví bídní sirotkové? Bůh, jenž kráwce živí, i vás žiwiti chce: widow, sirotků, ráci wěrným otcem býti, naohož ony pláči, hrozí ho pomstítí.

Žehnej vás Bůh s výsosti známí moji milí, ušrowněte žalosti, že jdu k mému cíli: w wře setrvejte, neb w náhlé rychlosti w nebi sejdem se zase we věčné radosti.

Již obracím své zření Ježíši! jen k tobě, popřej ctné rozloučení, dej anjely k službě: pojmi do své slávy, kteroužs mi zasloužil, řdyž jsi wšecel krwawý w smrti po mně toužil.

Pomož mi, ať neklesám, na mne Pane! wzhlédni, mou mdlou wíru posilň sám zwláště w chvíli poslední: pomož bojowati a obdržeti čest, ať mohu zazpíwati, řka: dokonáno jest.

4.

Přátelé s wámi se loučím, Pánu Bohu wás poroučím, na márách mne teď widíte, poslední službu činite.

Ty pať přemilá manželko, přátelé, též i čeládko, (ty pať můj manželé milý, s wšsemi dítkami milými), (ó wy milí rodičowé! wěrní moji ochrancowé,) buďte Bohu poručení w tomto smutném rozloučení.

Již já se od wás odběru ku připrawenému hrobu, k té posteli přichystané, a od církwe wyřázané.

Zle! kterať zde nasse chvíle mají welmi krátké cíle, jako lodi rychlé plynou, brzy jako stín pomínou.

Protož máme wždycky bdíti, a k smrti hotowí býti, w práwé wěře a w pokání, každý čas bez otládání.

Nechlub se se swou mládostí, krásou, silou neb čerstwostí; dnes neb zejtra tě smrt složí, hrobař do hrobu položí.

Takž na mne příklad widíte, tak též i wy smrt zkusíte; dočekaťte jí každý z wás, mne dnes, zejtra přijde wáš čas.

Přátelé již se nermuťte, ale z toho wděční budete, že mne Pán Bůh z té žalosti pojal do wěčné radosti.

Pánu Bohu wás poroučím, neb wás již wíce neužítím, prosím, na mne pamatujte: a k smrti se připravujte.

5.

Teď já zde bídný čerwiček spím w pokoj-
ném lůžku wšsecek; tělo mé zemi oddávám až do
dne, w němž zas wstáti mám; tobě Ježíši dussi
mou dal jsem křwí twou škropenou.

Tys Stworitel, Wykupitel můj jediný potě-
šitel; w tě jsem uwěřil konečně, s tebou chť
býti bezpečně: a tak žádného jiného nejsem, kromě
Boha mého.

Když jest twůj čas Pane Křyste, přijď neb jej
znáš nejlíp jistě; ze sna mne probuď wesele, přičti
ř počtu swatých cele: s nimiž bych twář twou
spatřiti mohl, i wěčnou radost míti.

Žehnejš wás Bůh bratři milí s sestrami w
Křistu, w tu chvíli, w pokoji se od wás loučím,
jeho moci wás poroučím: Bůh nám to dej wšsem
společně, bychom s Křistem byli wěčně.

6.

Neplačtež mnoho, přátelé, toho mrtvého těla,
neb neřku z cela nezahynulo, ale usnulo: sbledá-
meť se zase wšickni w onom čase.

Pán Bůh jak slusí opatřil dussi w nebeském
trůnu, w otcowském lůnu, tam odpočívá, wšeho
užívá; dusse neumírá, swědčí z písmem wíra.

Když se rozední ten den poslední, tělo scho-
wané z prachu wywstane, nyní bezdusné, bídné,
neslusné: budeť čerstvé, krásné, spanilé a jasné.

Blaze člověku, jenž toho wěku časně dochází:
neb co mu schází? pozbyl marnosti, bíd a starosti,
má kochání w Bohu, a w něm radost mnohou.

Twá smrt předrahá, k tomu pomáhá, ó boží Synu, smrti hodinu, i nás do nebe, věřící w tebe, pojmi milý Pane: Amen tak se stane.

7.

Přišla ta hodina, přišel ten čas, že se již poberu, půjdu od vás. Již se od vás stěhuji a daleko putuji na nocleh do hrobu, přímo w tuto dobu, přátelé milí.

Můj život i léta se skončily dnové mojí jak stín pominuly, tělo již víc newládne, leží tuto smrtné, do země má jíti, tam svou postel míti, prachem býti.

Takhle naše léta rychle minou, jako prudká voda pryč uplynou: nic zde není stálého, aťby bylo milého; všechno rychle hyne, jako voda plyne, a pomine.

Bys měl s Alexandrem i celý svět, neb s Mathuzálem žil mnoho let: musíš předce umříti, smrt tě nemůž ujíti, opustíš tento svět, bys žil w něm tisíc let, mine tvůj věk.

Marnost nad marností, takto wolal Salomoun wznessený, když jest konal: „Světská sláva, i moudrost, rozkoš jest všechno marnost; kromě Bohu sloužit, po něm věrně toužit, jest samá radost.“

Pohled kde jsou slavní monarchové, rytíři udatní i králové; dávno jich smrt zkošila, a do hrobu wstřčila; kdož na nich teď pomní již jsou učinění všech podobní.

Protož když to jinak nemůž býti, jednouc uloženo všem umříti; jakož na mne vidíte, i vy sami zkusíte; smrt život odjala, na soud k Bohu wžala, powolala.

Pročež pane otče s paní matkou, wám nejprw děkuji za wšsecku lásku: s wámi se rozžehnávám, a pokorně wás žádám, by jste odpustili wšsecky učiněné moje winy.

Wale manželko má nejmilejší, přišlo rozloučení již z manželství, zůstaň tu s Pánem Bohem, já již do hrobu půjdu, s tebou se teď loučím, Bohu tě poroučím, w této době.

Ach dcery, synové, moje dítky, již wás zde zanechám mé sprotky, dobrou noc wám jen přeji a za wšsechno děkuji, Bohu wás oddávám, a smutně se s wámi rozžehnávám.

Wám tež mojí bratři wale dávám, s wámi se posledně rozžehnávám; děkuji za bratrskou, proufázanou lásku, již se dobře mějte, na smrt, takě na mně wspomínejte.

Posledně se loučím mojí známi, nelze mně již déle býti s wámi, neb wíc s wámi nebudu, do temné země půjdu, do hrobu pospíchám, jinam newím nikam, nepřijdu wíc k wám.

Testli jsem kdy koho byl rozhněwal, prosím was pro Krysta Ježíše pět ran, by jste mne odpustili, za mně se pomodlili, by tať dusse moje radost wěčnou měla, dej Bože.

8.

Teď widíš rozkoš swěta, jať na márách odkwítá, Bůh strže smrt ukrutnou odjal jest mi duffi mou.

Kdo se jest nadál toho zármutku truchliwého, abych měl dnes umříti, duffi mou pryč pustiti.

O nešťastná hodina, zarmoucená nowina, zarmoutilas přátely, i přemilé sousedy.

Kde se má tráva děla, kde se čerstvost poděla,
kde má síla, kde zdraví, Bůh o tom nejlépe ví.

Ó nešťastný zármutku, proč jsi přikročil k smutku
hle přátelstvo mé pláče, z žalosti srdce štáče.

Již opustím vše všudy, hrozné Bože tvé
soudy, rač mi milostiv býti, nelze mi než umříti.

Neplačtež na mne více, raduj se srdce vaše,
neb mne Bůh k sobě přijal, věčnou slávu daroval.

Musíte za mnou jíti, tam vás budu čekati, v
té nebeské radosti, popřej vám Bůh z výsošti.

Již vás všech Pánu Bohu poručím, víc ne-
mohu zde s vámi zůstávati, než v zem se obrátiti.

Ó milý Jezu Kryste, tys mé spasení jisté, ať
teď jsem já již usnul, v tobě spasení dostal.

Dej šťastné z mrtvých vstání po zdejší práci,
cowání, potom věčné radosti popřej Bože z mi-
losti.

9.

Nejmilejší vy přátelé moji, již já jdu od
vás v tuto chvíli: prosím vás na hroznou smrt
pomněte, a Boha svého se vždy bojte: neb na
světě nelze dlouho býti, kdo se narodí musí umříti,
Pánu Bohu počít učiniti.

Milosrdný Bože, prosím za to, rač se znáti k
svému stvoření: však nic nejsem, než popel a
bláto, odpustiž mi moje provinění: když budu na
tvém soudu státi, rač se ke mně milostivě znáti,
dej mi s tebou v nebi přebývati.

Při wyprowázení z domu.

I.

Krystus Pán jest můj život, smrt pať má
zvyš můj jest, tohoť mám mnohou jistost, buď Bohu
věčná čest!

Krystu náležím, jemu živ jsem i umírám, z
hospody světa k domu jeho se ubírám.

On mne odtuď wypede, jako otců plémě z
Egypta, a přivede do slíbené země.

Kdež Jeruzálem nový, jako křísťál stkwoucí,
tam pokoj opravdový, při tom radost wroucí.

Tam léto slávy věčné, tam bez přestání den,
tam bydlení bezpečné, tam rozkossí pramen.

Tam stírá slze z očí swatých swých Pán Bůh
náš; nepřítel tam newfročí, tyran, smrt, satanáš.

Tam náš Beránek chodí před houssem wěrných
swých, jak owečky je wodí k studnicím wod živých.

Tam jsou, jako kuřátka pod křídly slepice; přeje
jim jako matka dítkám swým, i více.

Newěsta Beránkowa, každá wěrná dusse, jest
před ním jako nowá w ozdobeném rouffe.

Widí ženicha swého Pána Jezu Krysta, a sedí
w lůnu jeho, ó rozkossná místa!

Uch oko newídalo, ucho neslýchalo, co wěřícím
k libosti od Boha se stalo.

Duch můj se již prochází w tom nebeském městě,
ač se tělo nachází zde na úzké cestě.

Swou dobrotou a mocí od těch milých stánek
rač mi, prosím, pomoci, ó Boží Beránku!

Uč nejsem hoden toho pro mnohou neprawost,
wšak řdyž spasiš hříšného, budeš wětší milost.

Budť tobě zpliwati: Swatý, swatý, swatý!
a před tebou padati, jsa z lásky přijatý.

Ó můj Pane Ježíši! o mé potěšení! tys w
mé bídě nyníjší moje občerstvení.

Chcíš rozloučení míti s tou světa marností, a
s tebou věčně býti w nebeské radosti.

2.

Ó smrti ukrutná, ach což býwáš žalostná,
řdyž rozdělení w zdejších bydlení

Přátel milých činíš, a wšlecko divně měníš, a
tvého cíle, fratičké chvíle.

Těžkou žalost množíš, řdyž ty toho umoříš,
toť twá hodina, smutná nowina.

Proměňuješ také rozkose wšelijaké, i sláva
světa tu již odkwetá.

Práwo, fterěz wzala w ráji, tos wyřonala,
teď na mém těle smutně wesele.

S přátely milými, a s zármutky těžkými smutně
se loučím, Bohu poroučím.

Už již se ubírám, wíce wás neuhlídám, přá-
tele milí, až w onu chvíli,

Řdyž přijde ř soudu Pán, a přemocně wzbudí
sám, archanjelowa řdyž zawzní trouba.

Tak jest wůle boží, fteráž wám žalost množí,
mně ř potěšení, ř wyswobození.

Wasse srdce pláče, duše má wesele se, že přijde
právě ř té věčné slávě.

Již wás Pánu poroučím, wíc nemohu, on rač
nám dáti tam se shledati,

Kdež všickni wolení w nebeském utěšení
wždycky zpívají, chválu vzdávají

W té věčné radosti, w newýmluvné slavnosti,
ó dejž to Pane, ať se tak stane.

Pobožnost církevní při pohřbu
dospělých a starších, a při odpravách žádusných.

W domu při předejití na cestě, neb u dwéří
chrámových.

Předzpěw: Budešli Pane štetiti neprawosti,
Pane! kdož obstojí?

Žalm 129. na straně 635.

Otče náš . . .

V. A neuwod nás w pokusení,

R. Ale zbaw nás od zlého.

V. Od bran pekelných,

R. Wyswoboď Pane duši jeho (její)

V. Nechť odpočívá w pokoji. R. Amen.

Rozvaž prosíme Pane, duši služebníka (ce)
tvého (tvé) od všelikého swazku hříchů, aby
we slávě zmrtvých wstání mezi Swatými a
wymolenými tvými wzkrísšený (a) ožil (a).
Skrze Křysta Pána našeho. Amen. Odpo-
činutí . . .

Při processí pohřebním z domu neb na cestě.

Předzpěw: Plesati budou Pánu kosti ponížené,
Žalm 50. jako na str. 195.

K O N D U K T.

Necházej Pane w soud se služebníkem
 twým, (služebníci twou) neboť žádný člověk
 před tebou ospravedlněn nebude, — jestliže
 ty ó Bože jemu sám odpustění wšsich hříchů
 neudělíš. Nechť jej (ji) tedy twůj přísný soud-
 ný ortel neobtěžuje, jehož (jizto) teď wěrná
 modlitba wíry křesťanské tobě odporoučí; ale
 raděj s twým smilowáním jemu (ji) přispěj,
 by hoden (na) byl (a) soudu twé pomsty u-
 jíti; jenžto žiw isa (která žiwa jsou) zna-
 mením swaté Trojice byl poznamenaný (po-
 znamenána byla). Jenž jsi žiw a králuješ na
 věky věků. R. Amen.

Libera me Domine de
 morte aeterna, in die illa
 tremenda. Quando coeli
 movendi sunt et terra.

Dum veneris judicare
 saeculum per ignem.

V. Tremens factus sum
 ego et timeo, dum discus-
 sio venerit, atque ven-
 tura ira. Quando...

V. Dies illa dies irae,
 calamitatis et miseriae,
 dies magna et armara
 valde.

Dum veneris judica-
 re saeculum per ignem.

V. Wyswoboď mne zo-
 spodine od smrti wěčné w
 onen hrozný den, řdyž ne-
 besa a zem pohybowati
 se budou; * řdyž přijdeš
 souditi swět řrže oheň.

V. Bojím se a třesu se
 strachem, řdyž si zpomenu
 na onen den, w kterém
 hněw a zkoumání nassích
 řkutků přijde, řdyž se ne-
 besa a zem pohybowati
 budou.

R. Ach, onen den, den
 hněwu, nouze a bídy,
 jať to bude hrozný den, a
 příliš trpký, řdyž přijdeš
 souditi swět řrže oheň.

V. Requiem aeternam
dona eis Domine et lux
perpetua luceat eis.

Libera me Domine...
usque ad V.

V. Odpočinutí věčné
dejž jim Pane, ° a světlo
věčné ať jim swítí. Wy-
swobod mne Zospodine od
smrti věčné w onen hroz-
ný den, řdyž nebe a zem
pohybować se budou,
řdyž přijdeš souditi swět
řrže oheň.

V. Pane smiluj se R. Kryste smiluj se, Pane smiluj se.

Otče náš . . .

I. Responsorium.

Přispějte swatí boží, a přijdětež anjelové Páně
přijmouce dussi jeho (její) obětující ji před obliče-
jem Nejwyššího.

V. Nechť tě Krystus přijme, který tebe powo-
lal! nechť tě anjelové do lůna Abrahamowa do-
wedou, obětující tě před obličejem Nejwyššího.

V. A neuwod nás w pokušení,

R. Ale zbaw nás od zlého.

V. Od brány pekla,

R. Wyswobod Pane dussi jeho (její).

V. Nechť odpočívá w pokoji. R. Amen.

O Bože, jehožto vlastnost jest se smilo-
wati a odpouštěti, wroucně tebe žádáme za
dussi služebníka twého N. (služebnice twé N.)
kteréž jsi dnes z wezdejšího wěku wyjiti na-
poručil, abys ji w ruce nepřitele newy-
dáwal, aniž do konce na ni zapomenuł, ale
naříditi ráčil: aby swatí anjelové ji přij-
muli, a do vlasti ráje nebeského domedli:

nechť, poněvadž w tebe věřila a doufala, muš pekelných neokusí, nýbrž radostí věčných dosáhne. Skrze Ježíše Krista Pána nasseho. Amen.

II. Responsorium.

Dřív než jsem se narodil, znal jsi mne, a k obrazu svému Pane stvořil jsi mne, nyní odemzdávám tobě Stvořiteli dušši svou. V. Strachuji se velmi nad svým proviněním, a stydím se před tebou. Ach! Když přijdeš souditi, nechtěj mne zatratiti! Nyní odemzdávám tobě Stvořiteli dušši mou.

Učiň ó Pane se zemřelým tímto služebníkem tvým (zemřelou touto služebnicí svou) milosrdenství; by za své hříchy trest zasloužený neodebral (neodebrala), který (rá) zde srdečně svou vůli plniti sobě žádal (la), ať, jako jej (ji) zde pravá víra oudům věřících připojowala, tak i tvé smilování jej (ji) na onom světě s křůy anjelskými spoji. Skrze Ježíše Krista Pána nasseho. Amen.

V. Pane smiluj se. R. Kriste smiluj se, Pane smiluj se.

Otče náš . . .

III. Responsorium.

Kriste kterýž jsi již w hrobě zapáchajícího Lazara vzkřísil, ty Pane uděl jemu (ji) pokoj, a místo prominutí.

Odpusť Pane dušši zemřelého služebníka tvého N., aby iša světu zemřelý w tobě žiw byl, a hříchy jeho, které z křehkosti těla w lidském obcowání spáchal, prominutím milosrdného slitování vymaž. Skrze Ježíše Krista . . .

V. Odpočinutí věčné dejž jim Pane.

R. A světlo věčné ať jim svítí.

Dusse jeho (její) a dusse všech věřících zemřelých skrze milosrdenství boží ať odpočívají v pokoj. R. Amen.

Při zprovázení na hřbitov.

Předzpěv: Plesati budou Pánu kosti ponížené.

Žalm 50 se zpívá dále
aneb

Responsorium. Do slávy věčné vedtež tebe anjelé, a s Lazarem velmi nuzným měj odpočinutí věčné.

Žalm 129.

Z hlubokosti (bídý mé) volám k tobě Hospodine... Pane vyslyš hlas můj. Jako na str. 635.
V. a R. obyčejně.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi tělu lidskému duši vdechnouti ráčil, když rozkazem tvým prach se v prach obrátí; ty ráčíž naporučiti, aby obraz tvůj, tomu tělu mocí zmrtvýchvstání mající přinawrácen býti, se svatými a vyvolenými tvými ve věčných příbytkách spojený byl. Skrze Krista Pána našeho. R. Amen.

Odpočinutí . . .

Při sypání země na rakev:

Ze země jsi mne stvořil Pane, a tělem přioblél: vzbud mne v poslední den Spasiteli můj Pane!

Písně nad hrobem dospělých a starších.

1.

Nozžehnejme se s tím tělem, pochovejme ho s pokojem, w naději toho wzkrísšení, na Sponu přebývání.

Schowáwát se poruffené, wstane k soudu oslawené, pochowáwát se smrtedlné, tuž již bude nesmrtedlné.

Z země jest wzato, w zemi jde, duchovní z země wen wyjde, řdyž anjel s troubou poslední hlas Syna božího zawzní.

W těchto se my slowech těšme, w práci dobré se posilíme, hotowí téhož čekejme, na soud Pána pamatujme.

Kryšte pro twé umučení dej nám hříchůw odpustění, ať nás nežže wěčný plamen, uchovej nás Kryšte, Amen.

2.

Touž notou.

Tělo mrtvé w hrob kládouce, tebe živých, mrtvých Otče prosíme, nechť zde w pokoji odpočine po swém boji.

Wem si země co jest twého, ducha pať nesmrtelného, kteréhoś wdechł do něho, wem Pane do lůna swého.

Tělo pať toto smrtelné, když zde bude porušené, dejž, na troubu hlasu swého, ať powstane z hrobu swého.

Uť powstane oslawené, a nech ať jest postawené, při soudné Krysta stolici, se swatými na prawici.

Nám pať Bože rač popřiti, k šťastnému cíli dojiti, ať se tam spolu shledáme, s těmi, jež pochowáváme.

Zatím wšsem dušsem zemřelých rodičů, přátel, příbuzných, dejž lehké odpočinutí, swětlo wěčné ať jim swítí.

3.

Spi již zde po twojím boji, bratře náš (seštričko) rozmilý (á), spi již odpočiwej w pokoji, swazkůw swěta rozwázaný (á). (:Spi zde až Bůh wšseckých lidí z hrobůw swojích znouu zbudí:).

Nech tobě hojně Bůh nahradí, cos (pře) trpěl (a) (zde) w časnosti, nech tě milý Bůh ochladí, za twé kříže we wěčnosti. Spi zde . . .

Za krátký čas i my k tobě budeme tež přiloučení; spát w pokoji budem w hrobě, tak jať jsme zde shromáždění. (:Už nás Pán Bůh wšseckých lidí z hrobůw našich znouu zbudí:).

Tedy já ostatní krát z hrobu wolám k wám na wrch w tu dobu, milí synové a dcery, manželé, i lide wšskerý, poslední dobrou noc wám přeji, já w hrobě zůstávám w pokoji. Už nás Pan Bůh wšseckých lidí z hrobůw našich znoua zbudí.

4.

Šrobe tys dobrá věc, činíš všemu řonec, ty co zlého všeho odháníš, ty řízům hříchům přístup bráníš, činíš, činíš všemu řonec. Činíš, činíš všemu řonec.

Šrobe, tys dobrá věc, činíš všemu řonec; nepříteli přístupu nedáš, oči naše před zlým zachráváš, činíš, činíš všemu řonec. Činíš, činíš všemu řonec.

Šrobe, tys dobrá věc, činíš všemu řonec, ty nás všech starostí zbavuješ, hněw, swáry nuzné vzdaluješ, činíš, činíš všemu řonec. Činíš, činíš všemu řonec.

Šrobe, tys dobrá věc, činíš všemu řonec, vezmi tedy zde moje řosti, a řrej je w zemřé hlubokosti, ať jest všemu řonec, ať jest, ať jest všemu řonec.

Dussi pať rač dáti Bože své milosti; by w pokojí odpočívála, a s tebou se vždy radowála w nebi, w nebi, věčně Amen. W nebi, w nebi věčně Amen.

5.

Pohřebmež to tělo w hrobě, nech ať tu spočívá sobě; neboť jest z země řtvořené, w zem zas bude obrácené.

Ačkoliw se w prach obrátí, znova mu Bůh život wrátí; tělo naše zřazitelné z mrtvých wstane nesmrtelné.

W něm wstaneme před Sudího, uslyšíw výřof z ust jeho, s ním půjdeme ř oslawení, neb ř věčnému zatracení.

Co nyní zde zasejeme, to tam sobě žít budeme; šťastný, kdo sbíral zásluhy, a vyplatil hříšné dluhy.

Kdo žije vždy v božské bázi, a s lidmi v bratrské přízni, ten v lásce božské umírá, a smrt mu nebe otevírá.

Leč co o Boha nedbají, a bližním řiwdy dělají, přestupují příkázání, těch čeká těžké skonání.

Nebot svědomí jich hrýze, pro hříchy vlastní i cizé, živi jsouce prostopášně, jdou odtud na muky strašné.

My stojící při tom hrobě, uvažmež to dobře sobě: že každý lehne na máry, tak mladý jako i starý.

Bohatý i chudý rovný, jest od smrti nemýmluwný, kdož wí, na kom pořad stojí? Protož nechť se každý strojí.

Každy trup to hlasně mluví: „i wy též buďte hotoví, ani se nenadějete, kdy se do hrobu octnete.“

„Byl jsem tím, čím wy ještě jste, jsem, čím wy brzo budete! smrt o nenadálé chvíli, přivede vás k tomuž cíli.“

„S těch ohryzkůw a z těch kostí, uznejte světa marnosti, neznáš tu, kdo měl výhody, neb kdo byl krásné podoby.“

Metopmež srdce v marnosti, leč cwičme se v pobožnosti: neb do věčného života jenom nás zprowadí cnota.

Při tom tmavém, smutném hrobě, rozvažmež to dobře sobě, že jenom ten v smrti šťastný, kdo provádí život ctnostný.

Nyní se domu vrátíme, s tebou se bratře (sestro) loučíme, nech twá duše z Krystem Pánem, raduje se w nebi. Amen! a po práci a žalosti, odpočiň w věčné radosti!

Písně ke mši sw. za zemřelé.

K počátku.

Dopčinutí věčné dej věrným ó Pane! tě prosíme srdečně, učin, ať se stane: ať světlo věčné swítí jim co spíš w radosti, aby mohli spatřiti twář twé welebnosti.

Skrz své milosrdenství rač se smilovati; vyweš jich z protiwenství, by tať jako swatí píseň

čest, chvály tobě w nebesích vzdávali, w radosti
wěčné sobě dnes odpočívají.

Po epistole.

Den hněwu, den ten hrozný pamatuj člověče,
w kterém powolá mocný, živých, mrtvých soudce.
Strach, hrůza a třesení, w zimě nebo w letě, a
trouby hlas slyšení bude w celém světě.

Uch což já hříšník dělat budu, neb mluwiti?
Kde patrona si hledat, anebo prositi; když sám i
spravedlivý bude se obávat; na to, dočud jsme
živi máme pozor dávat.

K obětování.

Dary tobě dáváme za dusse tvých wěrných;
přijmi, tebe žádáme, Pane! a potěš jich. Tyto dary
se změni w Krysta krew i tělo: by nám živým k
spasení i mrtvým prospělo.

Wyswoboď jich z wězení skrz anjela svého, se-
ssli jím k spomožení Michala swatého; Rozkaž ať
jich wyweде dnešní den z temnosti, a do nebe při-
weде před trůn welebnosti.

K Sanctus.

Swatý, swatý, swatý Pán, s anjely zpívejme,
Bůh náš, Sabaoth nazván, jemu chvály wzdejme.
Plné jsou nebe, země Bože twé slawnosti; doufáme
že přijdeme k tobě do radosti.

Po pozdwihowání.

Weselte se, ó dusse! radost se k wám blíží, wi-
děli jste Ježíše, a ten jest Syn Boží; na oltáři
se za nás nyní obětuje: pomůžte wám, neb on wás
jáť otec miluje.

Ježíši, tebe ctíme skrytého w Swátosti, a od tebe prosíme, uděl nám milosti; rač od zlé smrti chránit i příbuzné nasse, a swou křví občerstwit očistcowé dusse.

Po Beránku boží k přijímání.

O Beránku newinný! před tebou padáme, jenž snímáš swěta winy, dej pokoj! žádáme; ti, jenž očekávají twé milosrdenství, ať dnes odpočívají w nebeském království.

Swětlo věčné ať swítí jim s twými Swatými, kdežto nebudou mítí již žádné trápení; i nám dej při smrti být w stawu twé milosti, a s přáteli se sejit we věčné radosti.

A když se tam sejdeme w lůnu Otce twého, vychwalowat budeme tebe Boha swého; dej nám blízko božského trůnu w slávě státi, a více nebeského Otce milowati.

Při konci mše sw.

Ej, již jsme odpravili slyšení mše swaté, za nás věrně prosili, ať odpočíváte; w Pánu odpočívejte věčně s Krystem Pánem, a w nebi za nás prosťe, ať se k wám dostanem.

2.

K začátku mše swaté.

Rač lehké odpočinutí Pane zemřelým dáti! ty jenž se w očistci rmoutí, rač k sobě přijímati; twáře twé jsouce zbawení otcowské jak Absolon, touží s tebou být spojení, wem je na horu Sion.

Po epistole.

Ó den strachu, úzkosti, bídy a soužení! den hrůzy a žalosti, pláče a křivení: když we své welebnosti, w slávě a hodnosti přijde Ježíš souditi svět spravedlností.

Trouba poslední zawzní! její zwuk strassliwý hroby mrtwých wyprázdní, wstanouť w těle žiwí: uslyšejí wyřčení podle zasloužení, buď wěčného spasení, buď wěčných trápení.

K obětování.

Pane! za údy zemřelé, tuto oběť wěnujem, za bratry, sestry, přátele, rodiče obětujem; kteří ještě křiví, w očistci se trápějí possli k nim anjela twého, uweš do ráje swého.

Ten chléb a wíno se změni w krew a tělo Kristowé, učin, by byly k spasení nám žiwým ti darowé. Buď smrti jeho cena i nam wšsem přiwlastněna: přijmiž je s přiwětíwostí i za naše mrzkosti.

K Sanktus.

Swatý, swatý prozpěwujem, swatý Bůh na wýsosti! Klaníme se a děkujem twé nesmírné štědrosti; nebe, zem stwořils z ničeho, staráš se o nás každého, češť buď twé welebnosti.

Po pozdwihowání.

Ty, jenž nyní s trůnu swého k nám na oltář sstupuješ, bys udobřil Otce swého, za nás se obětuješ; ach, slituj se ó Ježíši! nad žiwými, mrtwými, ať hněw jeho se utiší, wymož zásluhy swými.

K Veránku boží a přijímání.

Ó Veránku newinný! jenž hřích světa snímáš, odpust zemřelým winy, uveď je do krajiny, kde swaté přijímáš, stolu již nebeského učin je účastné, při konci věku swého, posílniti se z twého těla k smrti sstať.

Ku konci mše swaté.

Rač lehké odpočinutí zemřelým uděliti! Rač Pane, je tam přjmouti, kde swětlo věčné swítí; wy pať, ó dusse spasené! za nás se přimlouvejte, o swém štěstí ujistěné, o násse se starejte.

3.

K začátku.

Smilujte se, ó přátelé! kteří jste ještě w swém těle, a slyšte nás wolajících, a o pomoc žádajících.

Smilujte se, slitujte se, a nezapomínejte se, neb se nás tfla ruka Páně, ach! což jest těžká náramně.

Ó jak zde welká trápení snášíme bez oblewení, dnem, nocí stále soužení, snášíme bez ulewení.

Ach! kdo může wpmiluwiti, wsechny muky wpmowiti, kterými jsme obtíženi, ach! žádáme polehčení.

K Ewanjeliu.

Den přijde Božího hněwu, w němž změni swět vlastní dobu; jakož pať Sibyla swědčí; Dawid prawdomluwnou řečí.

Ó jak welká hrůza padne, když k soudu soudce zasedne, sprawedelností swou přisnou, zděsí každou dusi hříšnou.

Zvuk trouby naplní všecky mrtvých příbytky podzemské; zbuzujíc každého z hrobu, povolávat bude k soudu.

K obětování.

Obrať oči své, ó Pane! na tyto obětované dary a oběti svaté, ať jsou u tebe přijaté.

Jať oběť Abrahámova, též i Melchisedechova budiž tobě tak příjemná, mrtvým věčná radost dána.

K Sanctus.

Swatý, swatý, swatý Pane, buď jméno tvé zvelebené, Bože Otče všemohoucí, v slávě své se vždycky stkvoucí.

Požehnaný Synu Boží, nužné dušičkám vzácné zboží, neboť s voda ve studnici, všem dušičkám se prejšťící.

O dobroto Duchu swatý, vysvoboď duše zajaté, Bože v Trojici jediný, přispěj dušsem k spomožení.

Po pozdvihování.

By toto pozdvihování, těla tvého umučení, bylo dušičkám k spasení, z muč těžkých vysvobození.

Kalich jenž se ukazuje, ten nám to jistě zvěstuje, že jsi hořkou smrt podstoupil, abys dušičky vykoupil.

O rozpomeň se, rozpomeň, uhas očištcový oheň, duše, jichž těla zemřely, by šťr z tebe život měly.

K Agnus Dei.

Veránku Boží, jenž snímáš hříchy všeho světa smýváš; smiluj se nad dušičkami, Ježíši! zarmoncenými.

Veránku Boží, jenž snímáš, a celý svět w své moci máš; prosíme uslyš nás Pane, vyswoboď dušičky wěrné.

Veránku Kryste Ježíši, ohledni se na swou říši, dej odpočinutí wěrným předkům, přátelům strápeným.

Ku konci.

Rač nás Pane uslyšeti, ó ať jest touto obětí, wina mrtvým odpustěna, a jim věčná radost dána.

Dejž Ježíši Spasiteli, wšechněch mrtvých wzkřísiteli, wšsem lehké odpočívání a radostné z mrtvých wstání.

Modlitby ke mši sw. za zemřelé.

Přede mší swatou.

Spravedlivý Bože! prosím tebe srze milosrdenství tvé, učin, aby zásluhy této swaté oběti messní, kterou k tvé cti a slávě přinášíme, trpícím dušsem w očistci za podíl se dostaly, obzvláštně pak těm R. R., a za které se modliti já nejvíce jsem powinen... Přijmiž, ó Pane! k zblazení jejich win a trestů obět přehorřého umučení a smrti Syna swého, Ježíše Krysta. Na náhradu za nedbalosti, kterých se tyto duše w tvé službě dopustily, obětuji tobě zásluhy twého božského Syna, jejichž cena neskončeně tu winu přewyssuje, za kterou ony ještě trpěti mají.

Maria, matko milosrdenství, slituj se nad nebohými dušsemi, které tak jako my twými

dítkami jsou; ukoj jim spravedlnost boží svou
mocnou přímluvou a obětováním zásluh ne-
frwamé oběti twého nejsvětějšího Syna.
Wymož jim vykoupení z jejich muk, aby we
věčném blahoslavenství se všemi swatými
božími tebe bez přestání chválily a welebily.
Amen.

K začátku.

Odpočinutí věčné dejž jim Pane! a světlo
věčné ať jim swítí, tobě sluzzi chwála, Bože!
na Sioně, a tobě se vyplní obět w Jerusa-
lemě; wyslyš modlitbu mou; k tobě (k soudu
twému) každý člověk přijde. Odpočinutí
věčné dejž jim Pane! a světlo věčné ať jim
swítí.

Kyrie elejson.

Pane smiluj se nad námi! Kryste smiluj
se nad námi! Pane smiluj se nad námi!

Modlitba církevní. (Kollekta).

O Bože, všech věřících stvořiteli a wy-
kupiteli! račiž dušsem služebníků a služebnic
swých odpustění všech hříchů dáti, aby pro-
minutí, kterého sobě wzdýcky žádali, skrze
nábožné prosby nasse obdrželi. Skrze téhož
Ježíše Krysta Pána nasseho. Amen.

Epistola. (1. Kor. 15.)

Bratři, tajemství vám pravím: všickni za-
jistě wstaneme z mrtvých, ale ne všickni budeme
proměněni. Sned pojednou w okamžení, k posled-
nímu zatroubení; neboť trouba zawzní, a mrtví

vstanou neporušitelní, a my budeme proměnění. Musí zajisté toto porušitelné tělo obléci neporušitelnost, a toto smrtelné obléci nesmrtelnost. A když toto smrtelné obleče nesmrtelnost, tedy se naplní řeč, kteráž napsaná jest: „Pohlcena jest smrt v vítězství“. Kde jest, ó smrti, vítězství tvé? Kde jest, ó smrti osten tvůj? Osten pak smrti jest hřích, a moc hříchů zákon. Ale díky Bohu, kterýž dal nám vítězství skrze Pána našeho Ježíše Krista.

Gradual. Odpočinutí věčné dejž jim, Pane! a světlo věčné ať jim svítí. V památce věčné bude spravedlivý, před soudcem zlým nebude se báti. Zprostiž, ó Pane! dusse všech zemřelých věřících od všelikých svazků hříchů, a pomáhej jim milostí svou, aby soudu pomsty ušli a blaženosti světla věčného získali.

Sequencia (Dies irae.)

Žrůza pojme nás v tu chvíli, až se svět rozpadne v díly, dle Dawida a Sibilly.

Tak se trásti budou lidé, až je soudit Soudce přijde, a los na ně přísný vyjde.

Trouba divné vydá hluky, k trůnu Páně svými zvuky, vyzve všeho lidstva pluky.

Žasne smrt, lid z hrobu vstává, odpovědi Soudci dává, v bázní ortel očekává.

Kniha tehdáž bude čtena, v níž jest každému odměna, neb pokuta vyměřena.

Soudce na trůn až zasedne, všecka tajemství prohlédne, strachu plný hříšník zbledne.

Kdož ohájí winu moji, jesto sám se dobrý bojí, že při soudu neobstojí.

Králi strassné welebnosti! s wěrným lidem do blahosti weď mne, půwode milosti!

Připomeň, Ježíši! sobě, že jsem zhřěšil w lidské mdlobě, nezatrať mne w oné době.

Žledal jsi mne do umdlení, koupil za své umučení: ať ta práce marná není!

Spravedlivý Soudce zlosti! odpusť mi mé nepravosti, než den přijde prchlivosti.

Stižená lká dusse winou, studem slzy z očí plynou, twé jen ať mne tresty minou!

Magdalenu jsi rozhřěšil, lotru odpustil, co zhřěšil: i mnes naději tou těšil.

Uč nehodno mé wolání, nedej pro své smilování mi hynouti w plápolání!

Dobrých podíl rač mi přátí, zlého nedej losu brátí, na pravici řaž mi státí.

Nepočti mne k zlořečeným, ku plamenům odsouzeným; powolej mne k wywolným.

S prachu vzdýchám pozemského, ze srdce zformoučeného: šetři, Pane! cíle mého.

W přežalostnou onu dobu, člověk až vykročím z hrobu, ku přísnému wstane soudu.

O smiluj se nad ním Pane! Dej, Ježíši lastawým duším odpočinutí.

Evangelium. (Jan. 5. 25—29.)

Za onoho času řekl Pán Ježíš zástupům židovským: Amen, amen pravím wám, že přichází hodina, a nyníť jest, kdýžto mrtwí uslyší hlas Syna božého: a kteří uslyší, žiwí budou. Nebo

jaſo Otec má ſivot ſám w ſobě; tať dal i Synu, aby měl ſivot w ſamém ſobě; a dal jemu moc činiti ſoud, nebo Syn člowěka jeſt. Uediwtež ſe tomu; neboť přichází hodina, w kteroužto wſſicni, kteříž w hrobích jſou, uſlyſſí hlas Syna božího; i půjdou, kteříž dobře činili, na wzkríſſení ſiwota: kteří pať zle činili, na wzkríſſení ſoudu.

Obětowání.

Pane Ježíſſi Kryſte, Králi ſláwy; wyſwobod duſſe wſſech wěřících zemřelých z muť očiſtcowých, a z hluboké propaſti! wyſwobod je z uſt lwa, aby jich nepohltila propaſť, aby nepadly do temnoſti; ale wůdce ſwatý Miſchal přiveď je k ſwětlu ſwatému, kterěž iſi někdy přiſlíbil Abrahamu a potomkům jeho.

Oběť chwály a proſby tobě Pane! wzdáwáme, přijmi ji za ony duſſe, jichžto památku dnes ſonáme; nech je, ó Pane! ze ſmrťi wjítí do ſiwota, jež iſi někdy přiſlíbil Abrahamu a potomkům jeho.

Přijmi, ó neſſwětějſſí Trojice! tuto oběť, kterou tobě, prawému a ſiwému Bohu kněz přináſſí za naſſe neſčíslné hříchy, urážky a nedbaloſti, za wſſechny přítomné i tať za wſſechny wěřící křeſťany, za ſiwé i za mrtwé, a uďel, aby ona mně i jim k ſpaſení ſiwota wěčného proſpěla. Amen.

Sekreta. (Modlitba tiſhá.)

Proſíme tebe, Pane! ſhlédni miłoſtiwě na oběť, kterou tobě za duſſe ſlužebníků a ſlu-

žebnic tvých přinášíme, abys těm, kterýmž
jsi zásluhu křesťanské víry propůjčiti ráčil,
také odplaty za to udělil. Skrze Pána našeho
Ježíše Krista, syna tvého, jenž s tebou živ
jest a králuje v jednotě Ducha svatého, Bůh,
po všechny věky věků. Amen.

Ku prefaci.

K tobě, Bože! pozdvihujeme srdce své
díky vzdávající božské tvé velebnosti. V
pravdě hodno a spravedливо jest, slusno a
spasitelno, abychom tobě vzděky a všude
díky vzdávali, Pane svatý, Otče všemo-
housí, věčný Bože! Skrze Ježíše Krista, Pána
našeho, skrze kterého velebnost svou chválí
anjelé, se jí klání panstva, se před ní třesou
mocnosti; nebesa a nebeské síly i blahosla-
vení serafini v společném plesání jí prozpě-
vují, s nimiž i také naše hlasy abys připustiti
ráčil, prosíme, v pokorném vyznání říkouce:

Swatý, swatý, swatý Pán Bůh Sabaoth!
plná jsou nebesa i země slávy jeho. Sosanna
na výsostech; požehnaný jenž se bere ve jmé-
nu Páně! Sosanna na výsostech.

Před pozdvihováním.

Milosrdný Pane a Bože! shledni milostivě
na mne i na všechny, kteříž k oslavení tvého
nejsvětějšího jména této swatosvaté oběti
přítomni jsou. My spojujeme modlitbu svou,
aby tobě tím příjemnější byla, s přimlou-
v přeblahoslovené Panny Marie, swatých apo-

stolů, mučedníků, wyznáwačů, pannen a wšech Swatých. Dej, ó nebeský Otče! ať tato oběť, w které se jednorozený Syn twůj nekrwawým způsobem obětuje, nám k spasení a k životu věčnému prospívá. Prosíme pak tebe také za představené církve swaté, sw. Otce N., biskupa nasseho N., za nasseho císaře a krále N., a za nasse rodiče, příbuzné, přátelé a dobrodince, za wšechny živé, za které se modliti jsme powinni. Učiň nás wšechny twé otcowské milosti a twého milosrdenství účastny, aby twé nejsvětější jméno odewšech chváleno a welebno bylo na wěky. Skrze Ježíše Krysta Pána nasseho.

Ku pozdwihowání Božího těla.

Zdráv buď spasiteli a wykupiteli můj, Ježíši Kryste! Wěřím, že jsi zde pod způsobou chleba přítomen; tobě se klaním w tebe doufám, tebe nad wšecko miluji. Ty umřel za nás na kříži, učiň mne také účastna zásluh swatého umučení swého, a smiluj se též nad dušičkami w očistci, wyswoboď je z trápení jejich.

K pozdwihowání kalicha nejsvětější krew.

Pozdrawená buď prawá a živá krew, která z swatých ran Pána nasseho Ježíše Krysta tekla. Ó swato-swatá krew Wykupitele mého, umyj a očist mne od wšech hříchů, napoj, posilň a dochovej duši mou k životu věčnému. Ó Ježíši! Skrze zásluhy twé nejsvětější krew promiň dušičkám w očistci je-

jich tresty, které tvé spravedlnosti jsou ještě povinny; Pane, smiluj se nad nimi!

Po pozdvihowání.

O nejsladší Ježíši! kterýž na oltáři pod způsoby chleba a vína skryt jsi, uděl mi té milosti, aby duše má, až se bude s tělem loučiti, před soudnou stolicí tvou čistá a neposkvrněná se ukázala. Smiluj se nade mnou ó Ježíši! a nedej, aby přehorřké umučení tvé a smrt tvá na mně na zmar přišla, nýbrž připočti mne do počtu wyvolených svých, abyh někdy na tebe twáří w twář patřiti a tebe bez konce milovati a welebiti mohl. A.

Memento čili pamatování na mrtvé.

Rozpomeň se, nejlaškavější Ježíši! na všechny ty duše, kteréž w pravé víře z tohoto života odesly, obzvláště na (N.N.) dej, ať jim moc a účinek této nejsvětější oběti a přimluwa swaté církwe tvé prospěje, učin je svých neskončených zásluh účastny, wylej milosti krve své nejsvětější hojně na ně; uhas jejich palčivost a zmírní jejich muky. Přijmi je z časných trestů do odpočinutí věčného a do blahoslavenství nebeského, aby tam w království tvém se všemi Swatými tebe chwáliti a welebiti mohly, jenž s Otcem a Duchem swatým jsi a králuješ Bůh, na věky věkůw. Amen.

Ku Pater noster.

Otče náš, jenž jsi na nebesích . . .

Ku beránku boží.

Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl jim odpočinutí!

Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl jim odpočinutí!

Beránku boží, jenž snímáš hříchy světa, uděl jim odpočinutí věčného!

Před přijímáním Eucharistie.

Nejlastavějšší Ježíši! ty nás voláš k sobě: pojďte všichni ke mně, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím; proto také já přicházím s pokorou a důvěrou k tvému nejlastavějššímu srdci žádaje, abys mne nejsvětějšího těla a krve své v této svatosvaté oběti, pokud to mně možná účastna učiniti ráčil, a abych tento pokrm andělský, poněvadž nyní skutečně přijímati nemohu, aspoň duchovním způsobem přijal. Přijď ó Ježíši! do srdce mého, občerství a napln ho Duchem svým a milostí svou. A však právě ještě odpusť mně, ó Ježíši živote duše mé! všechny hříchy a nedokonalosti; odejmi ode mne všechno, co by mne od tebe odvrátilo a co se tvým nejčistším očím nelíbí. Já jsem zraněn, ó Ježíši! uzdrav mne. Jsem slabý a mdlý, občerství a posilni mne. Jsem v temnostech osvět mne. Jsem nevědom, pouč mne. Zřichy a nedokonalosti své spatřuji a poznávám, obrať mne, řiď a spravuj mne; připrav sobě příjemný přibytel

w srdci mém a spoj se tať se mnou, abych s tebou sjednocen zůstal na věky.

Pane nejsem hoden, abys wšel pod střechu mou, rci toliko slowem, a uzdrawená bude dusse má. (Třikrát tať rci bje se w prsy.)

Tělo Pána nasseho Ježíše Krysta dochovej dussi mou k životu věčnému. Amen.

Po kněžském přijímání.

Ježíši! radost a rozkoš dusse mé! objímám tebe w swaté lásce, jako bys byl skutečně we mně přítomen. Prosim tebe srze neřončenou lásku twou, z které jsi se za mne obětoval, obnov ducha we mně, naplň dussi milostí swou: rozněť vůli swatým ohněm lásky své, a učin, aby se ona s nejsvětější vůli twou doela shodowala, a abych já říci mohl: „Žiw jsem já, ale nikoli více já, nýbrž Krystus žiw jest we mně.“

Tať ti mám, nejlaštawější Ježíši! dosti děkowati za to weliké dobrodiní, žes mne této swatoswaté oběti účastna učiniti ráčil? O Ježíši! wšechno, co jsem a co mám, ať twé nejsvětější jméno chwálí a welebí. Uděl mně milostiwě, abych wždycky w twé milosti a lásce setrwal, a na konci života swatými Swátostmi umírajících zaopatřen a posílněn, w pravé wíře w těssitelné naději a w dokonale lásce z tohota swěta wykročil. Amen.

Antif. Swětlo věčné switiž jim, Pane! s twými swatými na věky, poněwadž dobrý

isi. Odpočinutí věčné dejž jim, Pane, a svě-
tlo věčné ať jim svítí s twými swatými na
věky, poněwadž dobrý isi.

K posledním modlitbám.

Prosíme, ó Pane, aby nasse pokorná mod-
litba dussem služebníků a služebnic twých pro-
spíwala, rač je wssech hříchů zprostiti a twého
wykoupení účastné učiniti, jenž isi žiw a kra-
luješ s Otcem w jednotě Ducha swatého, Bůh
po wssechny věky věkůw. Amen.

Ať odpočívají w poškoji. Amen.

Záwěrečná modlitba.

Wssemohoucí věčný Bože! jemuž vlastně
přináleží hřichy odpouštíti a se smilowati,
shlédni milostiwě na mŕky, kteréz dusse nassich
rodičů, bratrů, sester, přátel a dobrodinců w
očistci trpějí. Rozpomeň se, ó wssemohoucí
Bože a otče náš! že isi je k obrazu swému
stworil, že jsou dílo rukou twých, a že Ježíš
Krystus swou krew za ně wylil a tak weli-
kých muk podstoupil. Padám před tebou, ó
Bože můj! a prosím tebe šrže zásluhy této
předrahé kwe, abys jejich zasloužené tresty
ukrátil a milosrdenstwí jim proukázal. Dej
jim odpočinutí věčné, přijmi je do sláwy swé,
a nedej, aby déle zbaweni zůstali žádoucího
patření na tebe. Wyslyš prosieb mých, Bože
můj, kteréz za ně tobě přináším we jménu
a šrže zásluhy Ježíše Krysta, twého jedno-
rozeného Syna, a šrže orodování přeblaho-

slawené Panny Marie, a wšech twých swatých Amen.

Po mši swaté.

Přijmiž ó neissvětější Trojice tuto nekřwa-
wou obět těla a křwe Syna twého a Pána
nasseho Ježíše Krysta, kterou tu a po celém
swětě církw swatá na památku přehořkého
umučení, na díkůw činění, hříchůw odpustění,
a wyžádání potřebných milostí, a za brzké
wyswobození duší z očistce tobě obětuje. Pro-
půjč tedy, ó milostiwý Bože, aby tato mše
swatá, kterou jsem welebnosti twé božské já
nehodný s knězem obětowal, aby tobě byla
příjemná, a duším wšech wěrných zemřelých,
za které jsem ji obětowal, na ulewění muk
jejich, a z očistce wyswobození prospěšná,
skrze Krysta Ježíše Pána nasseho, který s
tebou i s Duchem swatým rowný Bůh žiw
jest a králuje na věky věkůw, Amen.

Když po rekwialni mši sw. jest ještě mše sw. anjelská,
zpíwají se k ní písně, jako při obyčejné mši sw.

Salve. — Zdráwas.

Chwálozpěw w píseň složený.

Zdráwa buď nebes králowno, matko milosr-
denství; wzhlédniž milostiwá panno, jaké nebezpe-
čenství nás smutné ze wšech stran swírá, w tom
slzawém oudolí, jak mocně zde nás potírá swět
ten se swou newolí.

Wyhnání synowé Ewy, pravé vlasti hledáme,

a o pomoc twé přimluvy k tobě panno vzdycháme,
ó přednes náš pláč a lkání u trůnu Syna twého,
pros o milost smilování pokolení hříšného.

Buď tedy ó bohumilá církve orodownice, pan-
no ctná a uslechlá, w nebi nasse řečnice, ujmi
se křesťanské říše, a w posledním tažení ukaž nám
twého Ježíše, pramen všech potěšení. Amen.

V. Oroduj za nás swatá boží Rodičko!

R. Abychom byli hodní zašlbení Krystových.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi tělo a
duši blahoslavené Panny a matky Marie
za hodný příbytek Syna swého, skrze přiči-
nění Ducha swatého připrawiti ráčil; propůjč
nám milosti, abychom její památku radostně
konajíce, skrze orodování její od všelikého
přítomného zlého, a i od věčné smrti kdysi
wyswobození byli. Skrze Ježíše Krysta Pá-
na nasseho. Amen.

† Pomoc boží budiž při nás wždycky. Amen.

Pisně k sw. požehnání jako při obyčejné mši sw.

Zakončení náboženství žádusného.

Rozpomeň se ó Maria, prosíme my tebe, nasse
matičko rozmilá! na nasse přátele, jenž se od nás
odebrali, své pokuty odbývají; dej by w tom trá-
pení měli polehčení.

Obzvláštně na které duše málo kdo spomene, nemají na tomto světě žádného přítele, ve dne v noci se trápějí, do nás o pomoc volají, pomoz jim Maria, matko milostivá!

Uneb:

Ach ti, kteří již dny svoje skončili, a ten strážlivý ortel odpravili, nech pokoj mají, s tebou přebývají, bez hříchu počatá, Panenko swatá.

Kdy nám též přijde ostatní hodina, upros matičko u twojího Syna, lítost za hříchy, bez hříchu počatá Panenko swatá.

A všech wěrných mrtvých lidí duše nech odpočívají u Pána Ježíše, nech pokoj mají, bez hříchu počatá Panenko swatá.

Ó dej jim Pane lehké odpočinutí, jasnost nebeská ať se jim rozsvítí, ať jich nepálí očistcový plamen, dej Pane! Amen!

Uneb:

Odpočíňte v pokoji, po boji, ó wěrné dušičky, království nebeského dědičky: na přímělu twé Rodičky, odpusť dušičkám v očistci, Kryste dej jim milost swou, ať se k tobě dostanou!

Závěrka pobožnosti i toho zpěvníka.

V. Ať v srdci našem vždy zůstávají wíra, naděje a láska.

R. Největší pak z nich jest láska; nebť Bůh jest láska, a kdo w lásce přebýwa, Bůh jest w něm, a on w Bohu.

Wšemohoucí a věčný Bože! dejž nám zrůst we víře, naději a lásce, abychom dosáhnouti mohli, co přislubuješ, učin ať i milujem, co poroučíš. Skrze téhož Ježíše Krista Pána našeho. Amen.

† Láska Pána našeho Ježíše Krista, i milost boží a spoluúčastenství Ducha svatého budiž s vámi všemi! Amen!
2. Kor.) Konec.

Obsah.

Strana

Bože chválíme Tebe (Te deum laudamus).

Kalendář církevní.

Každodenní pobožnost a vzbuzení bož-

stých ctností	1—	5
Modlitby ranní		5
Písně ranní	8—	22
Požehnání stolu	23—	24
Modlitby večerní		24
Písně večerní	26—	32
Růženec anjelský		32
Růženec Mariánský		35
Písně před řázením	57—	58
„ po řázení		58
Asperges a Vidi aquam		59
Modlitby ke mši sv. podle messné knihy		62
„ kratší ke mši sv.		80
Pobožnost při vystavení nejsw. swá-		
tošti oltářní		87
Písně k oběti mše sv.	91—	129
„ ku sw. požehnání	130—	136
„ po službách božích	136—	137
„ ku křesťanskému naučení	137—	138
Litanie ke všem svatým		139
„ k Panně Marii		148
„ o jménu Ježíš		151
„ o nejsw. swátosti oltářní		154

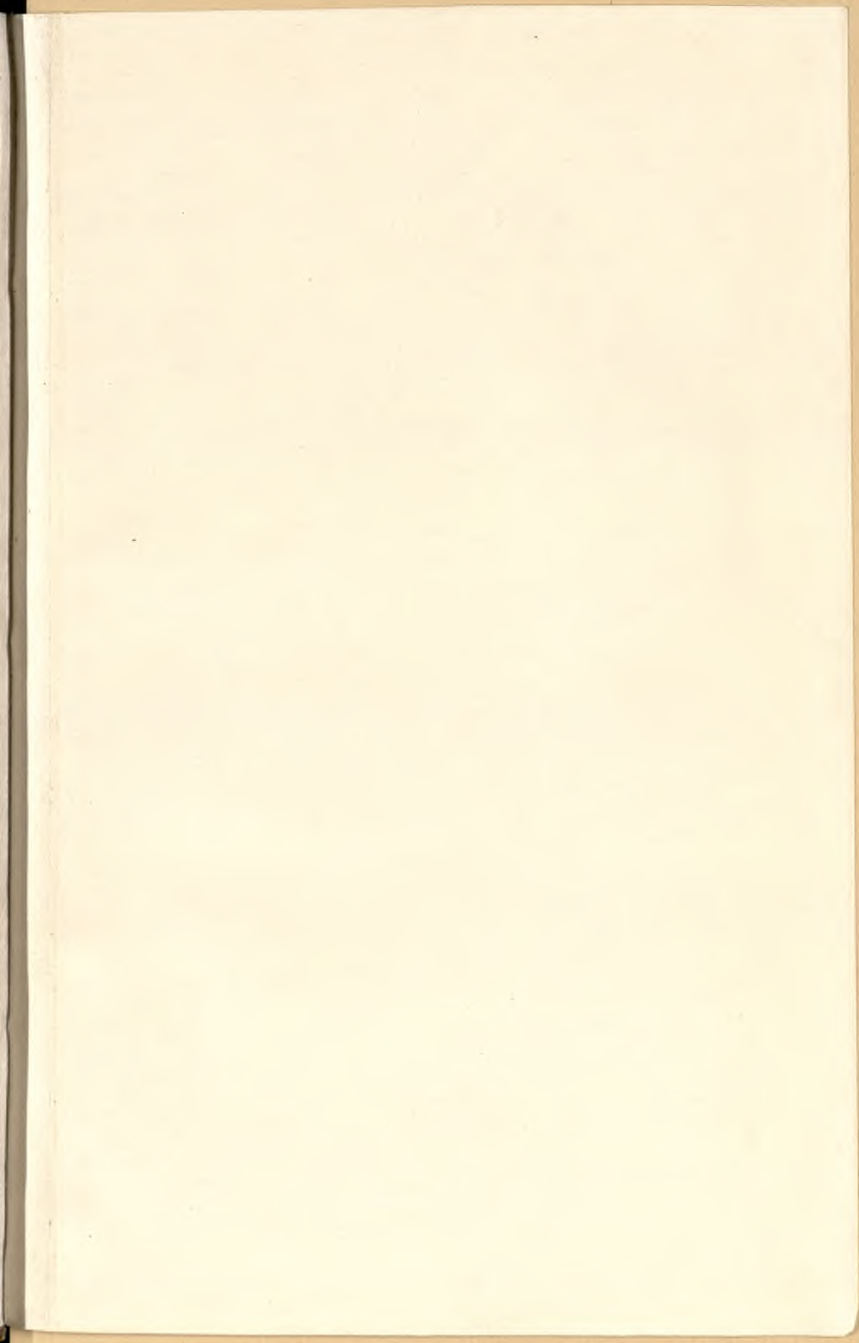
Nesporní písně dle žalmů nedělních	158
"Marie . . . na svátky Panny	166
Chválozpěvy Alma, Ave, Regina coeli, Salve . . .	170
Nesporní písně dle výroční slavnosti a žalmů . . .	173—190
Píseň při osěře pro chudobné . . .	190
Pobožnost sw. pokání . . .	192—204
Příprava k sw. zpovědi . . .	204—208
Modlitby před sw. zpovědi . . .	208
Modlitby po zpovědi . . .	212
Pobožnost sw. přijímání . . .	214—225
Písně adventní . . .	226—234
Písně a pobožnost vánoční . . .	235—246
Děkání na konci roku . . .	246
Písně na nový rok . . .	247—250
" na sw. tři krále . . .	250
" na jméno Ježíš . . .	254
Pobožnost sw. postu a písně o umučení Krista Pána . . .	258—303
Písně o sw. Kříži . . .	303—310
" o bolestné Panně Marii . . .	310—323
Na květnou neděli . . .	323
Na veliký pátek . . .	325
Písně k božímu hrobu . . .	328—338
Litanie o umučení Páně . . .	338
Písně velikonoční . . .	342—350
Na sw. Marka, příjmové dny a w obec- né potřeby . . .	350—363

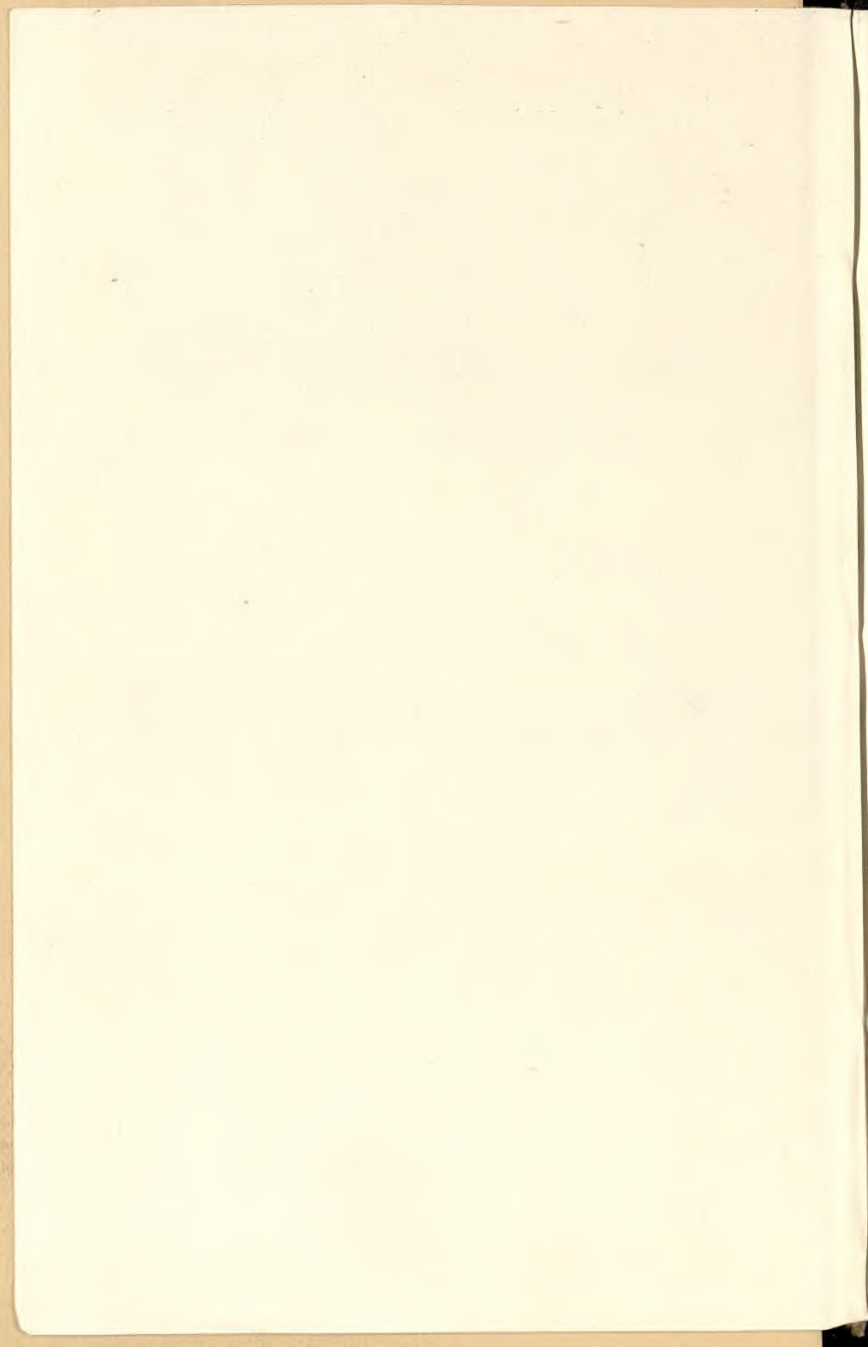
Na nanebewstoupení Krysta Pána	364
Na seslání Ducha sw.	367—373
Na slawnost nejsw. Trojice boží	373
Na slawnost Božího Těla a 40ti hodin	376—391
Písně o opatrnosti božské a city důvěr- nosti	391
Písně o odemzdání se do vůle boží	401
„ o milování Boha i Ježíše Křista	403—416
Pobožnost k srdci Pána Ježíše	416—421
Písně a modlitby k potěšení w kříži a zármutku	421—434
Sodinky o neposstvrněném početi Panny Marie	435
Písně a modlitby na swátky P. Marie	445
Na slawnost růžence sw.	466
Písně k Panně Marii pomocnici	477—488
Při nawsttiwení sw. míst poutnických Panny Marie	488
Modlitba sw. Bernarda k P. Marii	491
Pobožnost k srdci Panny Marie	492
Pozdrawení sw. anjela strážce	495
Na den sw. Matěje	498
„ sw. Jozefa	498
„ blahosl. Jana Sarkandra	500
„ nalezení sw. kříže	502
„ sw. Jana Nepomuckého	503
„ sw. Alojzia	509
„ sw. Jana Křtitele	509

Na den sw. Petra i Pawla . . .	511
„ sw. Erhy a Strachoty . . .	513
„ sw. Máři-Magdaleny . . .	514
„ sw. Jakuba wětšsio . . .	516
„ sw. Anny	516
„ sw. Wawřince	517
„ sw. Bartoloměje	517
„ poswěcení chrámu	518
„ powýssení sw. kříže	519
„ sw. Michala archanjela	519
„ sw. Sedwigy	520
„ sw. Simona a Judy	525
„ wšech swatých	525
„ wšech wěrných duší	527
„ sw. Martina	532
„ sw. Ondřeje	532
„ sw. Barbory	532
„ sw. Jana K.	534
„ Mládátek	534
Při pobožnosti za zemského wladare	534
Pobožnost při slibech a swatbách	535
„ pro wšeliké stawy a při- ležitosti	534
W čas sucha, morka, drahoty	561
„ hromobití	561
„ wojny	564
„ moru a pádu dobytka	566
Pobožnost milostiwého léta	568
„ w nemoci a při smrti	575—584

Písne o marnosti swěta a posledních wěcech	584
Žodinky za mrtvé	604
Písne při pohřbu a nad hrobem dítě	638—653
" " mládence	653
" " panny	654
" " manžela, otce, ho- spodáře	656
" " manželky, matky, hospodyně	658
" " w úřadu postaveného	660
" " kněze	661
" " učitele školního	662
Písne pohřební všeobecné	663
" " při wyprowázení z domu	672
" " nad hrobem starších lidí	679
Písne ke mši sw. za zemřelé	683
Modlitby ke mši sw. za zemřelé	689
Salve	700
Zakončení náboženství žádusního	701
Závěrka wšeliké pobožnosti i zpěvníka	702

Książnica Cieszyńska

KD I 1534